

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

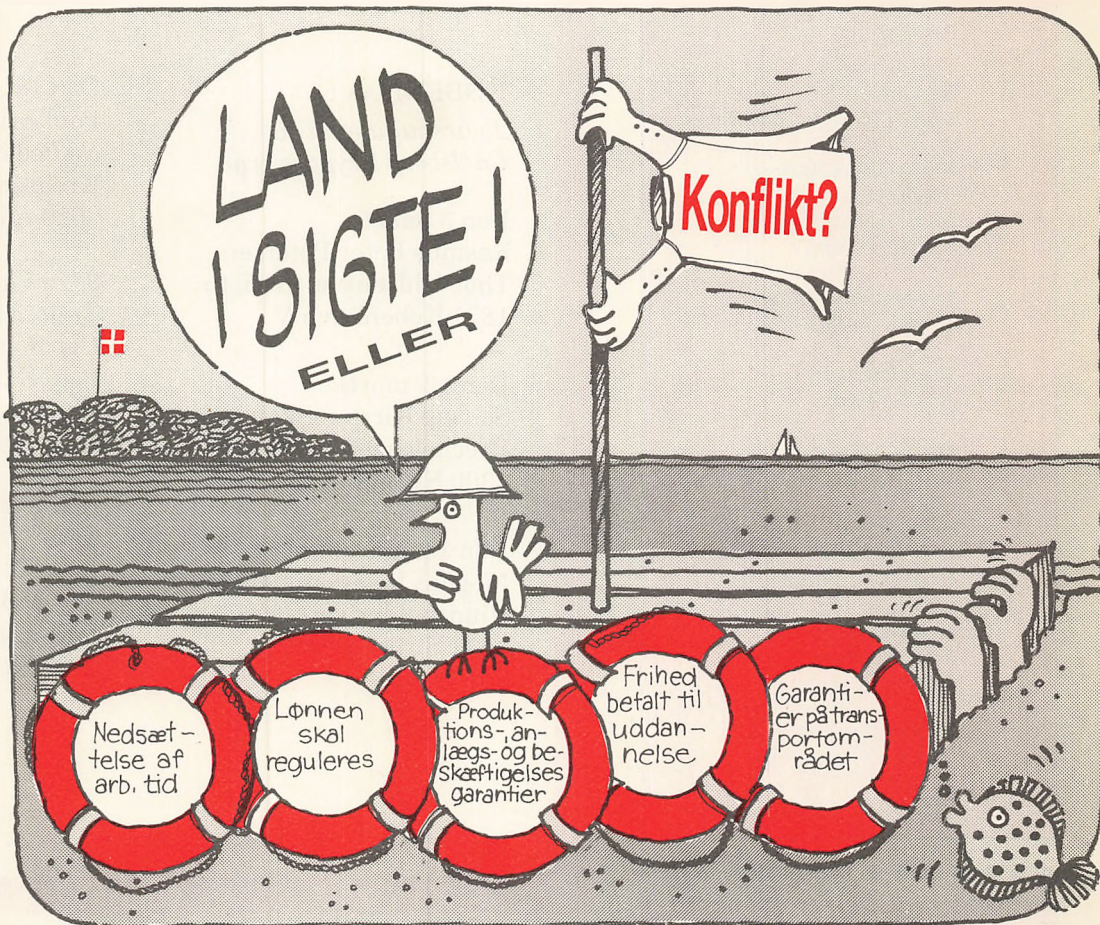
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

PROP & KAPSEL

Personalia • Leder • Tillidsmandskursus • Konsulenttjenesten • Dagpenge ved barsel og adoption • Lo-konference • Besøg i provinsen • Aktuelle sager • AIC-studierejser •

1/85

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Lindevangs Alle 6. I.
2000 København F.
Tlf. (01) 86 09 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Anker Skjødt

Hovedkasserer
Erik Nielsen

Sekretærer
Erik Kielberg
Lone Christensen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Sats og montage
Holbæk Fotosats ApS

Tryk
SP-Tryk - Slagelse

personalia

KØBENHAVN
*25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne*

Den 3. marts
Rasmus Peter Petersen
Thorvaldsensvej 17, 5. th.
1871 København V.

Den 12. marts
Solweig Kirsten Skov
Drechelsgade 1
2300 København S.

Den 14. marts
Mogens Ingemann Jacobsen
Vindspinderivej 12
4671 Strøby

Den 18. marts
Poul Erik Skov
c/o Pedersen
Krebsens Kvarter 3 C
2620 Albertslund

*25 års jubilæum på
Tuborg Bryggerierne*
Den 8. marts
Poul Edvin Hansen
Fregatvej 2
4040 Jyllinge

*25 års jubilæum på
Ceres Bryggeriet, Horsens*
Den 17. marts
Søren Dannevang
Løvensgade 20, 3. th.
8700 Horsens

INDHOLD

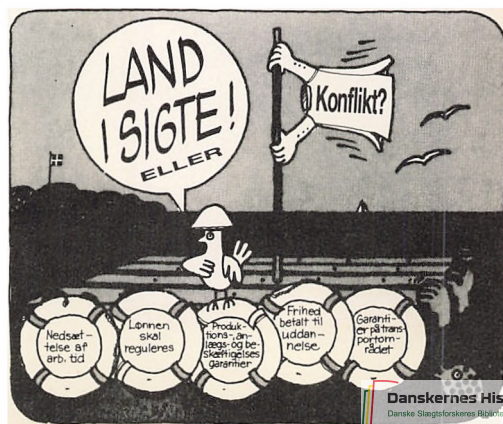
Personalia	2
Leder	3
Tillidsmandskursus	4
Konsulenttjenesten	8
Dagpenge ved barsel og adoption	10
Besøg i provinsen	12
Aktuelle sager	16
AIC-studierejser	19
Nye bøger fra Fremad	20

FORSIDEBILLEDE

Sandhedens time for
vore forhandlere.

Kravene, som
SKAL i land,
på trods af
arbejdsgiverne

Kravene kan læses i
lederen side 3.

Overenskomsten

På forbundets ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde den 6. februar 1985 behandlede forslagene til overenskomstfornyelsen 1985.

Hovedbestyrelsen var af den opfattelse, at overenskomsterne naturligvis bør forbedres generelt, men erfaringerne fra de seneste overenskomstforhandlinger viser, at det er nødvendigt at opprioritere nogle bestemte krav, således at forbundets forhandlere på forhånd er forpligtet til at markere disse krav som mærkesager overfor arbejdsgiverne.

Hovedbestyrelsen har hermed valgt en anden forhandlingsstrategi end tidligere, som er mere forpligtende for forbundets forhandlere, men også giver bedre mulighed for mobilisering blandt forbundets medlemmer, såfremt en overenskomstkonflikt bliver nødvendig.

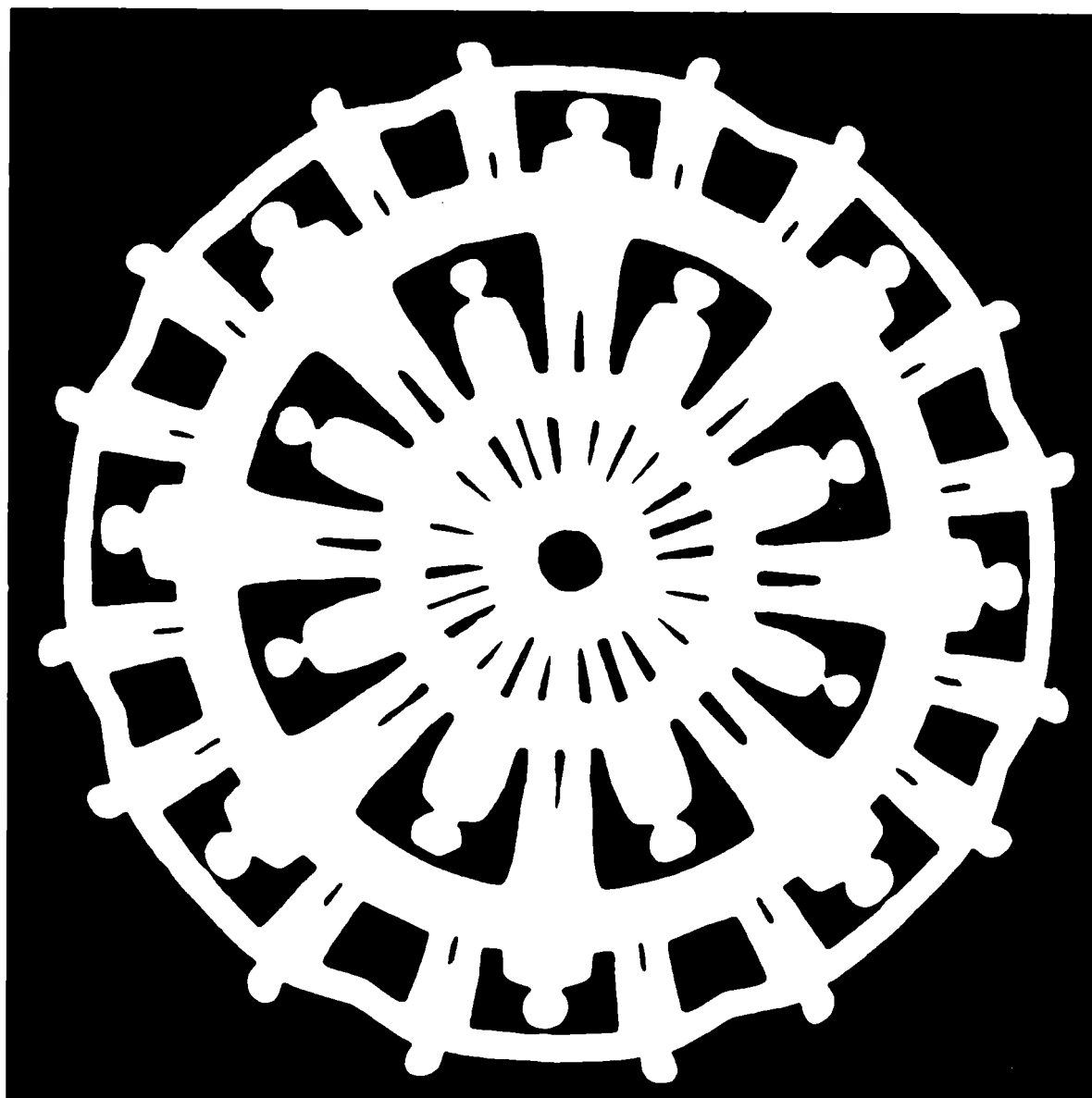
De krav, som hovedbestyrelsen har oprioriteret, og som forhandlingsudvalget og hovedbestyrelsen vil satse på som nødvendige krav, der skal imødekommes, er:

- 1) Nedsættelse af arbejdstiden på daghold, aftenhold og nathold med 5 timer pr. uge med fuld mandskabs- og lønkomensation.
- 2) Lønnen reguleres således, at man i kr. og øre får den samme lønstigning som øvrige ufaglærte i København og med tilbagevirkende kraft for overenskomstperioden 1983-1985. Dette betyder, at man bevarer det lønniveau, man havde før overenskomstfornyelsen 1983.
- 3) På samtlige produktionsvirksomheder oprettes der produktions-, anlægs- og beskæftigelsesgaranti.
- 4) 2 ugers betalt frihed til uddannelse om året.
- 5) Al transport samt af- og pålæsning af øl og mineralvand fra bryggerierne og mineralvandsfabrikkerne til depoter, lagre og kunder samt al øvrig transport af disse produkter, må kun udføres af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbunds medlemmer.

Dette betyder ikke, at der ikke er stillet krav til andre forbedringer af overenskomstens bestemmelser som f.eks. ferie, overarbejde, sygdom, tillidsrepræsentantregler, søgnehelligdagsbetaling osv., men blot, at disse krav forhandles på normal vis, hvor de 5 hovedkrav på afgørende måde vil være bestemmende for, om hovedbestyrelsen vil kunne anbefale et overenskomstforlig.

Når disse linier skrives, er spørgsmålet om overenskomstfornyelsen på det store arbejdsmarked stadigvæk uafklaret, men vi håber, at parterne får lov at forhandle frit, således at også vi selv kan komme til at bestemme, hvordan vores overenskomst skal se ud.

For vores vedkommende starter overenskomstforhandlingerne op den 11. marts 1985. Det er nødvendigt, at der gives opbakning til de 5 principielle hovedkrav, og medlemmerne må forvente, at såfremt vi ikke imødekommes på disse krav, bliver der konflikt. Ikke fordi vi ønsker konflikt, men fordi en konflikt kan blive nødvendig, hvis vi mener noget med vores krav – og det gør vi!

Tillidsmandskursus i Tyskland

Forbundet har to medlemmer, Steen Hansen, Odense afd. og Thomas Olsen, Fredericia afd., tilmeldt det tyske forbund NGG's tillidsmandskursus. Kurset afholdes som en totrins tillidsmandsuddannelse. Andet trin er afholdt i Bildungszentrum Oberjosbach ved Frankfurt. Herfra har Steen og Thomas lavet følgende rapport.

Rapport nr. 2 fra Tillidsmandskurset i Oberjosbach ved Frankfurt

Af Steen Hansen, Odense afd. og Thomas Olsen, Fredericia afd.

Som vi nævnte i vores første rapport fra det tyske levnedsmiddelearbejder forbund NGGs kursussejendom i Oberjosbach, glædede vi os til at komme herved igen og møde nye og gamle venner. Der var dog kun 2 gengangere fra sidst og vi var sepielt glade for at se den ene, nemlig kollega Rainer Ackerhans fra Bavaria-bryggerierne i Hamburg. Ham havde vi allerede på trin 1 et dejligt venskabeligt forhold til.

Denne gang er vi 29 kursister, hvilket er alt for mange. Der er for megen uro, når vi alle er samlet i plenum. Det er synd, for vi går derved glip af en række detaljer.

Søndag aften startede vi kurset op som normalt med at høre om praktiske spørgsmål og vi var igennem den sædvanlige præsentationsrunde, hvor vi fortalte lidt om os selv, vores faglige arbejde, de virksomheder vi kommer fra og organisationsprocenten. Endnu en gang vakte vores oplysninger om, at alle på de danske bryggerier er organiserede, stor forbløffelse. Under sin præsentation sagde Steen, at vi heldigvis ikke havde Bedriftsråd (Betriebsrat). Denne bemærkning vakte stor bestyrtelse, ikke mindst fordi der er en halv snes bedriftsmedlemmer blandt os. I ugens løb erkendte disse dog, at systemet i Danmark er langt mere smidigt. Mandag morgen blev vi delt op i 5 grupper, og den første arbejdsopgave var, at grupperne skulle forme et arbejdsprogram, som man kunne ønske den så ud for forbundet. Til dette fik vi udleveret 30 kort med forskellige emner og spørgsmål. Vi skulle så gruppere kortene i emner, som hørte sammen, f.eks. fagforeningsmæssige, sociale og sikkerhedsmæssige, erhvervs- og markedsmæssige, naturforurening, fred og sikkerhed m.v. Derefter gik vi i gang med at diskutere de forskellige

emner og besvare spørgsmålene. På trin 1 var næsten alle deltagere nye og uden erfaring, men fulde af idealisme. På trin 2 oplever vi, at mange venter 2-3 år med at tage trin 2 og i mellemtiden deltager de i en lang række weekendkurser. Det er altså ret erfarne kolleger, vi er sammen med, men det betyder til gengæld, at det meste af idealismen er væk. De holdninger, nogle af dem lægger for dagen, er meget prægede af den etablerede fagbevægelse og det har nok skuffet os en del, men det gav jo så anledning til flere diskussioner mellem dem og os. En ting, som rystede os meget var, at en TR og bedriftsrådsmedlem åbent bekendte, at han stemte på CDU og vi forstod simpelthen ikke, at det uden videre blev accepteret af de andre. Vi fik dog senere at vide, at der havde været tilfælde, hvor nogle havde optrådt så højreorienteret, at de havde måttet forlade kursusstedet.

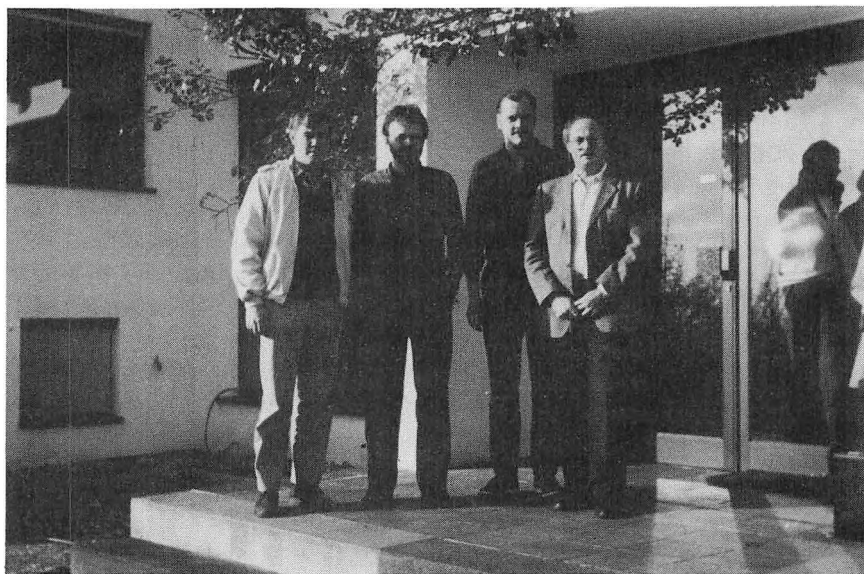
Vi kan ikke her i spalterne fremlægge alle detaljerne af gruppearbejdet, men vi vil nævne enkelte ting, som vi finder interessante.

I spørgsmålet om fred og sikkerhed var det helt klart, at de fleste opfattede Sovjet som den store slyngel, der kun venter på at påtvinge den »frie« verden kommu-

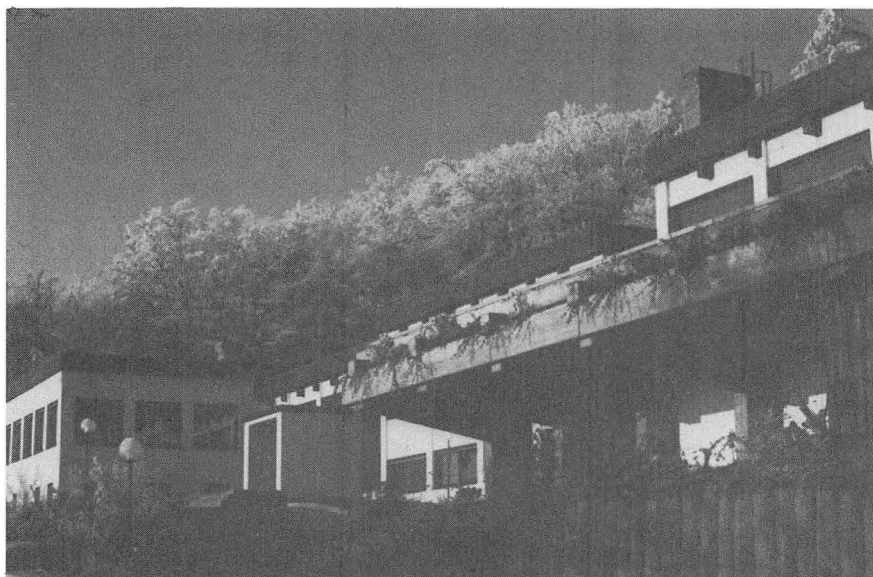
nismens tunge åg. Der blev nævnt en række ting som bevis: Ungarn i 1956, Tjekkosllovakiet i 1968, Afganistan osv.

Der skulle nogen debat til, før tyskerne ville indrømme, at USA havde de samme mål som russerne, men også vi måtte fremdrage en række eksempler, som Vietnam, CIA's mord på den første folkevalgte socialistiske præsident i Sydamerika, Salvador Allende fra Chile. Vi kunne nævne den mislykkede invasion i Svinebugten, El Salvador m.v. Resultatet af gruppearbejdet blev, at vi gik ind for en gensidig, kontrolleret nedrustning over alt i verden. Inspireret af De Grønnes store fremmarch i tysk politik, var der stor enighed om, at der skulle tages kraftigt fat på forureningen, og at det måtte være fagbevægelsen, som skulle være dynamoen i dette arbejde, ikke mindst fordi der er muligheder for at skabe masser af arbejdspladser til glæde for Tysklands 2½ mill. arbejdsløse.

Diskussionen om »de frie kræfters spil« i erhvervslivet var uhyre interessant. Tyskerne er bange for socialisme, og man var i grupperne bange for at sige ting, som måske kunne få andre til at tro, at man var »venstre radikal«. Man listede rundt om spørgsmålene, som katten om

Thomas Olsen, Fredericia, underviser Wolfgang Wolters, Steen Hansen, Odense og forstander Horst Brehm.

Skolen ved vintertide.

den varme grød. Først da undervisningen senere i plenum forklarede nødvendigheden af statens (arbejdernes) kontrol med kapitalen og produktionsmidlerne, turde man bekende kulør (hurra for underviser Wolfgang Wolters).

Da vi var inde på fagbevægelsens rolle i tysk politik, forstod vi, hvorfor man i Forbundsdagen så forholdsvis nemt fik gennemført loven om »berufsverbot«. Vore tyske kammerater tog stærkt afstand fra »links Radikale und rechts Radikale«, altså national-socialister, venstre- og højreorienterede. Dem var der ikke plads til i fagbevægelsen. Når vi henviste til den tyske forfatning, hvor den frie meningsdannelse er sikret, henviste man til resultaterne med »det tredje Rige«. Vi fortalte, at vi fandt det vigtigt at tage diskussionerne op i fredsbevægelsen med fløjene for derigenem at kunne optræde som *arbejderklasse*. Vi mente også, at ved at tale med de yderligtgående, drage dem ind i arbejdet og bruge det bedste af det, de står for, kunne forhindre, at det blev isolerede, martyrlignende grupper. Disse synspunkter vandt stor forståelse, især blandt de ældste kursister.

Da gruppearbejdet var afsluttet, gennemgik vi besvarelserne sammen. Der var relativ stor

overensstemmelse i gruppernes besvarelser.

Derefter fik vi udsnit af det tyske LO's (DGB) arbejds- og principprogram på de områder, vi havde behandlet og vi skulle så i grupperne sammenligne vore besvarelser og DGB's officielle synspunkter. Det var morsomt at se, at man var forbløffet over, at DGB havde socialistiske mål.

Den efterfølgende diskussion i plenum var berigende. Vi hørte og lærte rigtigt meget.

Den kendte tyske grundighed fornægtede sig ikke, – det her omtalte strakte sig over hele 2 dage, men så var alle aspekter også belyst – og sådan skal det være.

Onsdag formiddag gennemgik vi hele NNG's struktur og medlemmernes muligheder for indflydelse. NNG's opbygning er ikke væsentlig forskellig fra det, vi kender i dansk fagbevægelse. Det, der virkelig er anderledes er, at NNG, som de 16 andre forbund, er en enhedsfagbevægelse, hvilket vil sige, at alle på en virksomhed er medlem af den samme fagforening, uanset om man er smed, laborant, kontorarbejder eller ufaglært. Der findes dog et ubetydeligt lille forbund for funktionærer.

Onsdag eftermiddag var der gruppearbejde over 5 forskellige emner, som alle omhandlede TR-

gruppens arbejde: hvordan udbygger man TR-gruppen – hvordan planlægger man gruppens arbejde – hvordan deler gruppen arbejdet – hvordan afholder man møder i TR-gruppen og endeligt, hvordan udbreder man forbundets politik på arbejdspladsen. Der var fri tilmelding til emnerne og vi valgte begge det sidste emne. Til vores gruppearbejde var der flere spørgsmål og vi delte opgaverne mellem os og vi 2 danskere skulle således gennemarbejde det ene spørgsmål, formulere svaret på tysk og fremlægge det i plenum. Vi må sige, at der ikke bliver taget hensyn til, at vi er danskere, vi har de samme pligter på kurset som alle andre, og det har vi været meget tilfredse med. Det er også en af årsagerne til, at vi nu føler, at vi får meget ud af at være her.

Som sædvanligt hernede var disse 5 gruppeopgaver formuleret sådan, at man ved fremlæggelsen i plenum får en gennemgribende belysning af alle spørgsmålene og problemerne og nogle fantastisk gode diskussioner og, ikke mindst, erfaringsudvekslinger.

Der er ingen tvivl om, at deltagerne på kurset her er godt rustede, når de kommer hjem, – men det er bestemt også nødvendigt med de forhold, de har ar arbejde under.

I torsdagens gruppearbejde foretog vi en gennemgang af en beretning om, hvordan en TR-gruppe var gået i gang med at organisere kontorpersonale og funktionærer på en fabrik. Derefter skulle vi diskutere deres fremgangsmåde, udveksle egne erfaringer og til sidst i stikord fortælle, hvordan vi syntes, man skulle gå frem. Vi skulle ligeledes søge at beskrive, hvilke problemer vi kunne forudsætte ville opstå under en sådan organisering.

Her var det ret svært for os at sætte os ind i problemerne, da det kræver en nøje indsigt i forholdene på en tysk arbejdsplads. Vi deltog selvfølgelig i diskussionerne og havde en del forslag, som man fandt brugbare.

Hvis vi forestillede os, at vi 2 danskere skulle erhverve medlemmer til et politisk parti i stedet for til fagforeningen, tror vi nok, at vi ville støde på en række af de samme problemer og denne tankegang gjorde det nemmere at arbejde med i grupperne.

Torsdag aften var der kammeratskabsaften med højt humør. Tyskerne er kendt for at kunne more sig, men vi holdt os nu ikke tilbage. Vi sang alle de ting, man ville synge i Idrætsparken ved en føring på 10-0 over Sverige – og vi var svære at overdøve.

Midt på aftenen satte skolens forstander sig til klaveret i opholdsstuen og så blev der sunget arbejdersange fra skolens sangbog. Det var dejligt. Vi sang med på de tyske sange, men selvfølgelig gav vi også nogle numre fra den danske arbejdersangbog. Det syntes vore tyske kammerater godt om. På den sidste kursusdag diskuterede vi problemerne med at få folk ind i fagforeningerne. De forskellige kursister fortalte, hvordan man bar sig ad på de arbejdspladser, de kom fra. IG Metals strejke i 84 har åbenbart fået mange til at melde sig ud – også medlemmer i NGG.

Vi brugte også en masse tid på at fortælle om danske forhold og besvarede herunder en mængde spørgsmål.

Skolens Slyngelstue bliver passet af kursisterne og priserne er sat således, at man på kammeratskabsaftenen praktisk talt kan drikke gratis. I denne uge var Slyngelstuens omsætning god og det betød, at der ved ugens slutning var et overskud på langt over 200 DM, som vi blev enige om at sende til de britiske minearbejdere.

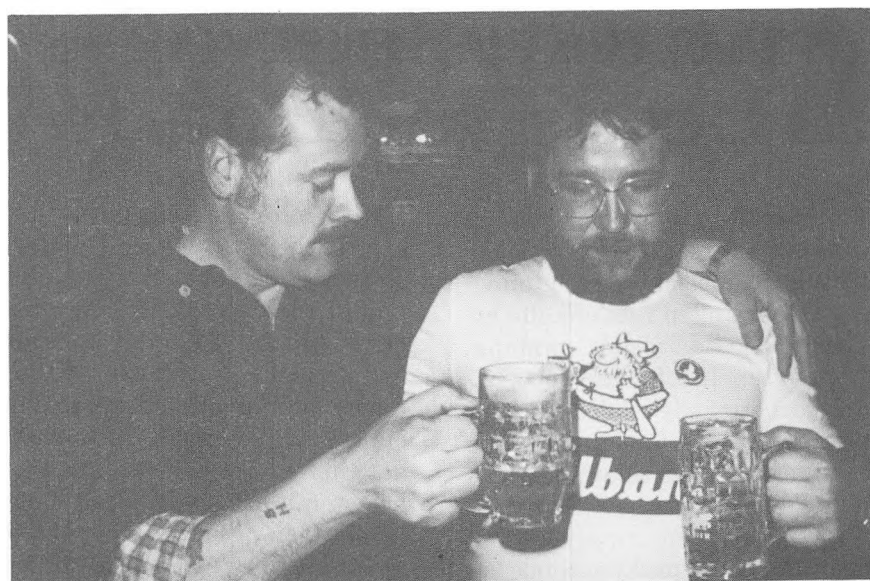
Det var så afslutningen på TR-kursus trin 2. Det har været lærerigt at være med, og vi er forbundet taknemmelige, fordi vi fik muligheden. Vi har fået aftaler med en række tyske kolleger, som gerne vil besøge os på vore arbejdspladser, så formålet med vor deltagelse må siges at være opfyldt.

På grund af det tyske system på arbejdspladserne og uddannelsens struktur, er der dog noget, vi mangler for at have det rigtige overblik over det faglige arbejde i Tyskland. Vi har hørt om bedriftsrådene og de problemer, TR har med dem, men vi har hørt meget lidt om bedriftsrådernes arbejde. Det synes vi, at vi mangler.

Der køres også 2 moduler for medlemmer af disse bedriftsråd, man da det første modul ligger meget tæt på trin 1 i TR-uddannelsen, opfordrer man på skolen folk til at nøjes med trin 2. Der er ingen tvivl om, at vi ville have gavn af dette modul, – men det er jo et politisk spørgsmål.

*Steen Hansen
Thomas Olsen*

Steen Hansen, Odense (tv) og Rainer Ackerhans, Bavaria Brauerei, Hamburg.

Konsulent-tjenesten

Forbundets arbejdsmiljø-program godkendt

I Prop & Kapsel nr. 7/84 omtalte vi et udkast til program for forbundets arbejdsmiljøarbejde.

Dette er nu godkendt som forbundets politik på området, idet Hovedbestyrelsen vedtog programmet som det forelå på sit møde d. 5/2-85.

Kvartalsmøderne ændrer form

Hovedbestyrelsen har nu godkendt den omlægning af kvartalsmøder for Sikkerhedsudvalgsmedlemmer og -suppleanter som arbejdsmiljøkonferencen i september i Aalborg lagde op til. Tidligere har kvartalsmøderne været afholdt kredsvis med undtagelse af virksomhederne under DfB koncernen, som holdt møder sammen. Nu skal der afholdes 4 årlige møder. Heraf skal de to være kredsmøder, hvor der holdes møder, således at Sjælland-Falster kredsen mødes med folk fra de to københavnske bryggerier, Fyn og Sydjysk kreds holder møde sammen og Nordjysk kreds holder for sig selv. Endvidere skal der nu deltage repræsentan-

ter for kredsens depotarbejdere i møderne. Som noget helt nyt skal de sidste to møder holdes i koncern-regi således at DfB, Ceres og DDSF-koncernerne holder møder hver for sig, de resterende produktionsvirksomheder holder møde sammen og endelig samles depotrepræsentanterne til møde for sig selv.

Depoterne har tidligere ikke deltaget i kvartalsmøderne, fordi de meget store depoter (med 10 eller flere ansatte) har sikkerhedsrepræsentanter. Dette betyder bl.a. at sikkerhedsarbejdet på depoterne har spillet en lidt tilbagetrukket rolle. At repræsentanter for depoterne nu bliver draget direkte ind i forbundets indsats for

sikkerheden og sundheden på arbejdspladsen, skulle derfor gerne sætte lidt mere focus på dette område.

Desværre har udvidelsen med depotrepræsentanter betydet, at der for enkelte bryggeriers side må skæres ned i antallet af deltagere.

Udover de 4 kvartalsmøder godkendte hovedbestyrelsen, at der afholdes en årlig miljøkonference, hvor repræsentanter fra produktionsvirksomhederne og depoterne samles med faglige tilidsfolk og vurderer årets arbejdsmiljøindsats og lægger linier for det videre arbejde.

Anmeldelser af arbejdsbetingede lidelser

For første gang udsendes en oversigt over anmeldte arbejdsbetingede lidelser. Oversigten viser belastningen i de enkelte erhverv og lidelsernes omfang. Oversigten indeholder de 6.157 arbejdsbetingede lidelser, der blev anmeldt af landets læger og tandlæger i 1983 til arbejdstilsynet eller sikringsstyrelsen. Oversigtens målgruppe er først og fremmest de praktiserende læ-

ger. En af oversigtens forfattere, læge i arbejdstilsynet, Bo Netterstrøm siger, at oversigten gør det muligt for de praktiserende læger at se, hvilke lidelser kolleger har anmeldt. Netterstrøm fremhæver, at man allerede nu kan få et indtryk af, hvilke brancher, der især har et helbredsmæssigt belastende arbejdsmiljø, og at det i fremtiden også vil være muligt at sammenligne tallene år for år.

Bevægeapparat og hud mest udsat

Lidelser i bevægeapparatet er den største registrerede gruppe med 22 pct. af anmeldelserne. Lidelserne opstår især på grund af ensidigt belastende arbejde, løft af tunge emner.

Formål

Formålet med anmeldelserne er

dels at få ændret de arbejdsforhold, som har betydet, at lidelsen er opstået eller forværret, dels at få rejst en erstatningssag i sikringsstyrelsen.

Oversigten er udsendt af arbejdstilsynets register over anmeldte arbejdsbetingede lidelser.

Grundlaget for oversigten er udbygget i forhold til tidligere, og oversigten kan derfor ikke sammenlignes med tidligere materiale. Formålet med registret over de arbejdsbetingede lidelser er at forbedre grundlaget for arbejdstilsynets forebyggende indsats.

Anmeldte arbejdsbetingede lidelser

Arsopgørelse 1983

Oversigten kan fås i arbejdstilsynets tryksagsafdeling lok. 221.

Tlf. (01) 38 28 00.

»Nyt« blad fra Arbejdsmiljøfondet

Farver, sprælsk layout og aktualitet er nogle af kendetegnene ved et »nyt« tidsskrift, som Arbejdsmiljøfondet netop har udsendt.

Tidsskriftet hedder »Arbejdsmiljø«, og afløser det 42 år gamle »Pas på!«, som udkom sidste gang i december. »Pas på!« blev i øvrigt helt frem til 1972 udgivet i samarbejde med Rådet for Større Færdselssikkerhed.

– Selvfølgelig er det med vemod,

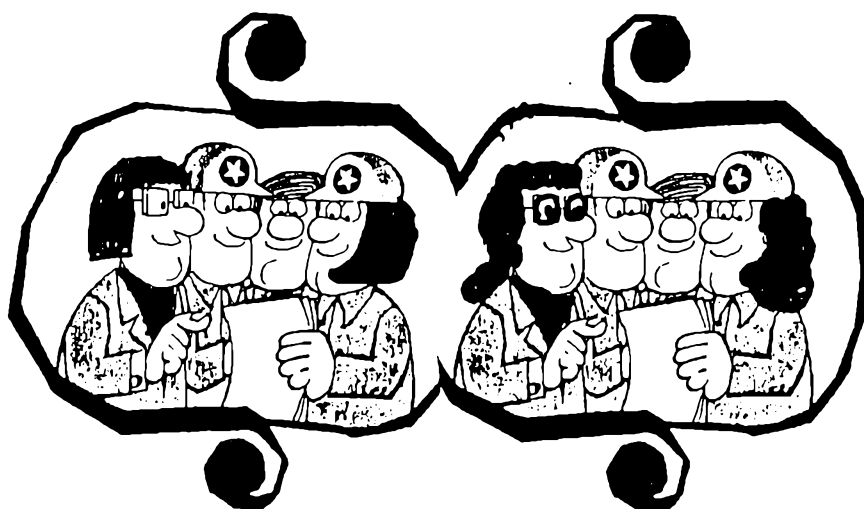
at vi siger farvel til »Pas på!«, som har tjent os godt i mange år. Men bladets indhold er – ligesom det, vi tidligere kaldte arbejderbeskyttelse – ændret til det meget mere omfattende arbejdsmiljø. Derfor navneændringen, siger bladets ansvarshavende redaktør, forretningsfører Carsten Fålling, Arbejdsmiljøfondet.

Det nye »Arbejdsmiljø« vil i øvrigt satse på korte og let tilgængelige artikler, ligesom bladet

med jævne mellemrum vil indeholde et særligt forskningstillæg. I dette tillæg vil samtlige nyigangsatte og afsluttede forskningsprojekter blive omtalt. Tillægget bliver således en nøgle til både igangværende og afsluttet arbejdsmiljøforskning.

Et prøvenummer af »Arbejdsmiljø« kan gratis bestilles hos Arbejdsmiljøfondet,

tlf. (01) 22 52 52.

Vejledning om:

Ikrafttrædelses- og overgangsregler

pr. 1. juli 1985 for dagpenge ved barsel og adoption

1. Ved lov nr. 572 af 7. december 1983 om ændringer i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel blev der gennemført en forlængelse af dagpengeperioden ved barsel og adoption fra 1. juli 1985. Perioden blev forlænget til 24 uger efter fødslen eller modtagelsen af adoptivbarnet, i tiden fra 1. juli 1984 til 30. juni 1985 dog kun til 20 uger.

Der henvises til sikringsstyrelsens vejledning af 27. april 1984. Efter overgangsbestemmelsen i ændringslovens § 3, stk. 3 overgår personer, der den 1. juli 1985 modtager dagpenge under en løbende fraværperiode på grund af barsel eller adoption, til at modtage dagpenge efter de fra denne dato gældende regler.

§ 33, stk. 1 og stk. 2

2. Overgangsbestemmelsen medfører, at de tilfælde, hvor dagpengeperioden (20 uger) efter fødslen eller modtagelsen af adoptivbarnet begynder den 12. februar 1985 eller senere, og hvor arbejdet efter afsluttet orlov ikke er genoptaget pr. 1. juli 1985, vil blive omfattet af forlængelsen fra 20 til 24 uger.

Eksempel 1

Fødslen finder sted den 11. februar 1985. 20-ugersperioden løber til og med den 1. juli 1985. Der er herefter yderligere ret til dagpenge i 4 uger, dvs. 24 uger i alt regnet fra 12. februar til 29. juli 1985.

Eksempel 2

Et adoptivbarn modtages den 12. februar 1985. 20-ugersperioden udløber 1. juli 1985. Adoptanterne er berettigede til 24 ugers dagpenge regnet fra 12. februar til 29. juli 1985.

§ 33, stk. 4, 1. pkt.

3. Forlængelsen af dagpengeperioden får også betydning for tilfælde, hvor der pr. 1. juli 1985 er noget tilbage af 20-ugersperioden efter fødslen eller modtagelsen af adoptivbarnet, fordi den sikrede har genoptaget sit arbejde under barnets indlæggelse.

Dagpengeretten for den resterende periode udvides fra 1. juli 1985 med 4 uger, hvis barnet udskrives inden 9 måneder efter fødslen eller modtagelsen.

Eksempel 3

Fødslen finder sted 1. januar 1985 og den 8. maj 1985 indlægges barnet på sygehus. Samtidig genoptager den af forældrene, der modtager dagpenge, sit arbejde dvs. efter at der er udbetalt dagpenge i 18 uger efter fødslen. Barnet udskrives den 2. juli 1985, og der er herefter yderligere ret til dagpenge i indtil 6 uger fra 2. juli 1985, idet 20-ugersperioden ikke var opbrugt pr. 1. juli 1985, og der ikke var forløbet 9 måneder eller mere efter fødslen.

§ 33, stk. 4, 2. pkt.

4. Forlængelsen af perioden fra 20 uger til 24 uger efter fødslen

kan også i andre tilfælde have betydning for fødsler sket før 11. februar 1985. Dette gælder de tilfælde, hvor barnet på grund af for tidlig fødsel eller for lav fødselsvægt er indlagt i tilknytning til fødslen, og moderen undlader at genoptage arbejdet.

Eksempel 4

Fødslen finder sted den 12. november 1984. Den 11. februar 1985 er der udbetalt dagpenge i 3 måneder (91 kalenderdage) og den 12. februar 1985 begynder den almindelige 20-ugersperiode at løbe, selv om barnet stadig er indlagt på grund af for tidlig fødsel. Da perioden ikke er udløbet den 1. juli 1985, er der ret til dagpenge i 24 uger i alt regnet fra og med 12. februar 1985.

Sikringsstyrelsen

FRA FORBUNDET

Forretningsudvalgets sammensætning

Nordjysk Kreds:

Poul Erik Guldborg

Sydjysk Kreds:

Thomas Olsen

Fyns Kreds:

Jens A. Olsen

Sjælland-Falster Kreds:

Bent Embo

Kbh. mandlige afd.:

Holger Foss og Bent Meyer

Kbh. kvindelige afd.:

Barbara Kryger og Inge Jensen

Forbundets daglige ledelse:

Preben Mortensen, Anker Skjødt,
Erik Nielsen, Erik Kielberg og
Lone Christensen.

Konsulenter:

John Pedersen og Henrik Hansen

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE

afholdt onsdag den 3. oktober 1984.

Fraværende: Lone Christensen.

DAGSORDEN:

1. Protokol
2. Beretning
3. Budget og regnskab
4. Forskellige sager

Ordstyrer: Jens Olsen.

1. Protokoller

Protokoller fra hovedbestyrelsesmøde den 13. juni 1984 samt forretningsudvalgsmøde, afholdt den 6. september og 5. oktober 1983.

De fremlagte protokoller blev godkendt!

2. Beretning

V/forbundsformand

Preben Mortensen

La Cabana

Der er udsendt udtalelse og cirkulære vedrørende ændringen af blokaden foran restaurant La Cabana i Herning.

Udtalelsen, der er fra Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke forklarer, hvorfor man har ændret aktionsformen. Den daglige blokade med få mennesker foran restauranten havde været et år uden resultat, og derfor måtte man, hvis man ville vinde kampen for en overenskomst, indstille sig på en lang kamp. Man ønskede derfor, at blokaden blev mere effektiv end den tidligere havde været, og som det også fremgår af LO's cirkulære, opfordrer man nu alle forbund til at optrappe blokaden. Hermed vil det blive mere og mere vanskeligt for ejeren af La Cabana at få restauranten til at køre normalt.

Det var Samvirkets opfattelse, at ejeren af La Cabana af politiske årsager var nødt til at køre kampen til den bitre ende. Han har allieret sig med de mest yderliggående højrekræfter i Danmark og kan derfor ikke stoppe sin nægtelse at underskrive en overenskomst nu. Selv om han har skrevet overenskomst med de Frie Fagforeninger, får dette ingen betydning for blokadens lovlighed arbejdsretsligt. Arbejdsretten anerkender fortsat blokaden, hvilket betyder, at alle forbund kan nægte, at deres medlemmer sikrer leverancen til La Cabana.

Det betyder også, at Arbejdsformidlingen ikke kan anvise arbejdsløse til restaurant La Cabana.

Forbundsformanden fandt, at det var positivt, at LO officielt tilkendegav, at medlemsforbundene nu måtte stramme grebet om blokaden for at få gjort den totalt effektiv.

Det betyder ikke, at der ikke længe vil være fysiske blokader og demonstrationer foran La Cabana. De vil fortsat blive arrangeret i nogle bestemte situationer, hvor man fortsat håber, at der vil møde mange mennesker op, når disse arrangeres af Samvirket.

På sidste forretningsudvalgsmøde blev der rejst spørgsmålet om overenskomsten for de to øvrige restauranter: Ritz og Romantica, som i starten var med i blokaden.

Det er rigtigt, at man har lavet en special-overenskomst vedrørende natrestauranter, og at denne special-overenskomst blev oprettet i forbindelse med selve konflikten. Ritz og Romantica har underskrevet denne special-overenskomst, men denne special-overenskomst dækker for natrestauranter for hele landet, og derfor er overenskomsten en landsdækkende overenskomst.

Den 25. september d.å. var der en TV-udsendelse om fysiske blokader, herunder La Cabana.

I udsendelsen udtalte lektor Per Jacobsen, som er ekspert i arbejdsret, at DBBMF havde dummet sig i forbindelse med fremsendelse af 2. blokadevarsel.

Det blev ikke præciseret, hvori dumheden bestod, og derfor sendte vi et anbefalet brev til Per Jacobsen:

»Forbundet har i forbindelse med udsendelsen »En aften på La Cabana« tirsdag den 25. september 1984 kl. 21.50 erfaret Deres udtalelser omkring vort 2. varsel i forbindelse

med sympatikonflikten mod La Cabana.

Når forbundet alligevel henvender sig, skyldes det den kendsgerning, at vi finder det upassende, at en såkaldt ekspert ikke er bedre orienteret om varslingsreglerne. Reglerne siger klart, at det er forbundets kompetente forsamling, som fremsender varsel og ikke en fagforeningsformand. Ligeledes gøres der i samme udtalelse opmærksom på, at vi har dummet os med 2. varsel. Forbundet ønsker derfor dette underbygget, idet sympatikonflikten jo kører og er legal. Spørgsmålet med Deres udtalelser i udsendelsen må derfor være, hvorvidt Arbejdsretten i sine kendelser alene tager hensyn til arbejdsgiverens interesser. Endnu mere interessant er det jo, at De ofte citeres i arbejdsretssager. Forbundet må derfor tolke det således, at efter Deres vurdering er der lovlige midler, der kan anvendes, men som Arbejdsretten har undladt at tage hensyn til.

Forbundet vil derfor amode om en klar dokumentation af, hvori vore fejl ligger i forbindelse med 2. varsel. Såfremt det er Arbejdsrettens sag nr. 10.092, der er citeret, så var denne et forsøg på en optrapning af konflikten, idet vi havde konstateret leverancerne til de implicerede modparter.

Arbejdsretten tager her alene stilling til omfanget, idet protesten mod dette varsels formelle lovlighed ved det forberedende retsmøde blev trukket ud af sagen. Men hensynet til virksomhederne vejer tungt for rettens afgørelse. Forbundets opfattelse er, at sympatikonflikten er et våben til støtte for en lovlig hovedkonflikt, der skal medvirke til at løse den gennem de midler, der legalt skal anvendes. Ligeledes vil en sympatikonflikt altid betyde, at grupper eller personer, der ikke direkte har tilknytning til hovedkonflikten, bliver ramt.

Interessefællesskabet er også draget i tvivl ved denne dom. Her må det dog tilføjes, at forbundets tilknytning til LO pådrager os hovedaftalen, mens man bemærker, at arbejdsgiveren ikke er medlem af Dansk Arbejdsgiverforening. For-

bundet er således meget interesseret i en dokumentation for, hvor vore fejl er lavet. Ligeledes, hvordan vi i fremtiden skal forholde os i den slags sager. En løsning var måske, at der i 4. reviderede udgave af Deres egen »Kollektiv Arbejdsret« vil være en klar fortegnelse over direkte litteraturhenvisning samt en undladelse af de meget juridiske forbehold. Så vil udgaven kunne anvendes som et opslagsværk.

Med venlig hilsen
Anker Skjødt.

Forbundet har modtaget følgende svar fra Per Jacobsen:

»Jeg har modtaget forbundets brev af 27. september d.å. vedrørende fjernsynsudsendelsen om La Cabana konflikten.

Må jeg indledningsvis bemærke, at jeg selvsagt kender de almindelige principper for konfliktvarsling og derfor naturligvis også er klar over, at konflikten vedtages og varsles af forbundets kompetente forsamling. Jeg mener imidlertid også at være bekendt med, at forbundets Københavns-afdeling indtager en meget stærk stilling i forbundet, og at formanden for denne afdeling i hvert fald de sidste mange år i nogen grad tegner forbundet. Mine bemærkninger til Holger Foss skal naturligvis ikke forstås således, at jeg anser Holger Foss for at være den formelle koncipist af varslerne, men som en bemærkning til en fremtrædende leder i forbundet, som utvivlsomt har været impliceret i planlægningen af forbundets strategi. Jeg havde heller ikke noget indtryk af, at Foss opfattede det på en anden måde.

Deres fortolkning af mine bemærkninger i retning af, at Arbejdsretten i sine kendelser alene tager hensyn til arbejdsgivernes interesser, og at der efter min mening skulle være anvendelige lovlige midler, som Arbejdsretten har undladt at tage hensyn til, er uden nogen som helst grundlag og er af polemisk natur, der burde være et ansvarligt forbund fremmed.

Det er rigtigt, at mine bemærkninger drejer sig om dommen K. 10.092, idet bemærkningerne var

affødt af bemærkningen fra Foss om, at Arbejdsretten havde underkendt aktionen mod depoterne i Herning. Mine bemærkninger drejede sig for såvidt ikke om den formelle side af varslet. Det var nok heller ikke korrekt af mig at kritisere 2. varsel som sådan, idet problemerne opstår allerede i forbindelse med fællesmødet den 6. oktober.

Jeg havde imidlertid ikke dommen ved hånden, og det var længe siden, at jeg havde læst den. Afgørende er det imidlertid efter min opfattelse, at forbundet på fællesmødet den 6. oktober reelt begrænser sympatikonflikten til at omfatte leverancerne for Bryggeriforeningens medlemmer til de 3 restauranter i Herning.

Herved påfører forbundet sig selv en forpligtelse til at godtgøre, at der faktisk i det omfang, strejken bliver effektiv, er tale om leverancer til de pågældende restauranter, og denne bevisbyrde kunne forbundet ikke løfte, hvorfor man tabte sagen.

Mine bemærkninger om 2. varsel i relation til erklæringen af 6. oktober skal forstås således, at jeg ikke mener, at forbundet har udnyttet de muligheder, der lå i 1. varsel, jfr. herved bemærkningen i 1. afsnit af præmisserne til dommen om den meget vidtgående sympatikonfliktret. Jeg kan naturligvis ikke med sikkerhed forudsige, hvad resultatet af en arbejdsretssag om 1. varsel eller tilsvarende bredt 2. varsel ville have været blevet, idet sympatikonfliktretten i tilfælde, hvor den ene part i hovedkonflikten står udenfor Dansk Arbejdsgiverforening, er underkastet visse begrænsninger, men som 2. varsel i henhold til tilsagn af 6. oktober er udformet, måtte den kendsgerning, at depoterne øjensynligt ikke leverede til de 3 af hovedkonflikten ramte restauranter, nødvendigvis føre til, at forbundets aktion var overenskomststridig.

I øvrigt skal jeg afslutningsvis bemærke, at jeg i 4. udgave af min bog naturligvis vil omtale K. 10.092-sagen, men at jeg i øvrigt har til agt at skrive bogen, som jeg selv finder det rimeligt. For så vidt jeg kan vurdere det, kan procedøren i fagretslige sager i øjeblikket som regel finde den

fornødne vejledning. I øvrigt forekommer der i al jura - også i Arbejdsretten - tvivlsspørgsmål, og derfor er juridiske forbehold også nødvendige i juridisk litteratur.»

Det var selvfølgelig forbundet, der indgav varslet, men det var LO's juridiske afdeling, som kørte sagen. Som vi har gennemlæst dommen, og som det også fremgår af Per Jacobsens brev, er det spørgsmålet, om sagen kunne være kørt anderledes. I 1. varsel prøvede forbundet at gøre det bredt, hvilket blev underkendt, hvorfor vi måtte lave det om. Derfor virker det underligt, at Per Jacobsen kan fremkomme med sådanne udtalelser.

Om selve fjernsynsudsendelsen vil forbundsformanden gerne have ført til protokols, af historiske grunde, at Holger Foss var inviteret som formand for Københavns mandlige afdeling og ikke som forbundets repræsentant.

På baggrund af drøftelserne på sidste forretningsudvalgsmøde har forbundet tilskrevet Bryggeriforeningen vedrørende lønstatistikken for 1. kvartal 1984 og gjort opmærksom på den tilbagegang, der er sket - især for Københavns mandlige afdeling - i forhold til 3. og 4. kvartal 1983, og at der også for kvinderne og provinsen er en tilbagegang fra 4. kvartal 1983 til 1. kvartal 1984. Forbundet gør opmærksom på, at det selvfølgelig kan være en fejl, men såfremt dette ikke er tilfældet, vil vi gerne anmode Bryggeriforeningen om at forespørge sine medlemmer om årsagen til denne tilbagegang. Vi har endnu ikke modtaget noget svar.

Forbundsformanden og hovedkassereren havde været på besøg i Århus mandlige afdeling vedrørende afdelingens økonomiske forhold, som omtalt i revisionsrapporten af 10. august 1982.

Efter gennemgang af revisionsrapporten var afdelingens bestyrelse enig i at erkende, at der var tale om en manglende kassebeholdning ved opgørelsen den 10. august 1982.

Ved gennemgang af materialet og bilag fra 1980 til 1982 konstateres en del posteringsfejl, og formanden har derfor lavet en skriftlig redegørelse til afdelingen, hvori det påpe-

ges, at man ikke tidsmæssigt kunne bestemme, hvornår fejlen er sket vedrørende kasseopgørelsen og derfor ikke kan gøre nogle enkeltpersoner ansvarlige for fejlene. Formanden havde i redegørelsen påpeget den manglende kvalificerede arbejdskraft til at føre regnskaberne på dette tidspunkt.

Det var formandens opfattelse, at der efter august 1982 var kommet god orden i afdelingens regnskaber.

Forbundet har fået en sag vedrørende barselsorlov for mænd. På Tuborg depotet på Langeland, som er under Svendborg afdeling, har et medlem, der er påbegyndt sin barselsorlov, modtaget sin opsigelse. Det kan man ikke ifølge loven, undtagen hvis en nødvendig indskrænkning i arbejdsstyrken er påkrævet.

Sagen vil altså først køres i henhold til de arbejdsretslige regler, hvori det skal fastslås, om opsigelse er rettidigt.

Forbundet mangler derfor nogle dokumenter for at kunne behandle sagen, hvilket er meddelt afdelingen, som har lovet at undersøge sagen.

Fra Helsingør afdeling har forbundet en sag vedrørende afskedigelse af en salgskusk fra Wiibroeg Bryggeriet.

Ved ansættelse som salgskusk bliver man gjort bekendt med ansættelsesforholdene, hvilket den fyrede salgskusk, trods flere advarsler, har nægtet at rette sig efter.

Den omtalte kusk ønskede at blive momsregistreret og ønskede en anden afregningsform overfor bryggeriet.

Der ligger en masse skriftligt materiale fra medlemmet til bryggeriets ledelse, og det fremgår af denne korrespondance, at medlemmet 2 gange har fået besked om at rette sig efter de overenskomstmæssige givne retningslinier.

Afdelingen i Helsingør har behandlet sagen og skriftligt meddelt forbundet, at de ikke fandt, at der var mere at gøre ved denne sag.

Forbundet har meddelt medlemmet, at man er enig i afdelingens konklusion og finder også, at medlemmet har handlet til skade for

vore øvrige salgskuske landet over ved at fastholde, at man skal momsregistreres. Det vil ødelægge hele vores aftalesystem omkring overenskomsterne.

Forbundet har tilskrevet Foreningen af Depotindehavere i Danmark vedrørende salg af post-mix samt opsætning af fadølsanlæg, idet forbundet fra mandlig afdeling i København har modtaget indberetning om salg af sodavandskoncentrat samt opsætning af fadølsanlæg. Der er aftalt organisationsmøde den 4. oktober d.å. om andre ting, men forbundet har anmodet Depotindehaverforeningen om på dette møde at tage disse punkter med.

Forbundet har tidligere udsendt skema til afdelingerne om undersøgelse af depotforhold. Da forbundet ikke har modtaget svar fra en række afdelinger, har man den 28. september d.å. rykket disse afdelinger for svar.

Forbundet har vedrørende overflytninger af depotarbejdere mellem SID og vores forbund afholdt møde vedrørende depoterne i Vig. På mødet enedes man om, at de beskæftigede på Vig-depoterne skal overflyttes fra SID til vores forbund, ved Holbæk afdeling.

SID-afdelingen i Nakskov har rettet henvendelse til vores afdeling i Nykøbing Falster og fremsendt ønske om, at depotarbejderne i Nakskov blev overflyttet fra os til SID.

Formanden for vores afdeling har indberettet sagen til forbundet, fordi medlemmerne på depoterne i Nakskov tidligere har været medlem i SID, uden at der blev oprettet overenskomst.

For nogle år siden flyttede de over til os, og afdelingen fik oprettet overenskomst, og medlemmerne er meget tilfredse med at være medlem i vores forbund.

Forbundet har anmodet afdelingen om at arrangere et møde, hvor vi og SID vil deltage.

Afdelingen har ikke reageret på dette, og det er endnu ikke, 4 måneder efter SID's henvendelse, lykkes at få et sådant møde.

Vi kan ikke længere trække sagen ud, da SID så kan få den opfattelse,

at når det er os, der skal overflytte medlemmer i henhold til aftalen, så trækker vi sagen ud i håb om, at vi kan beholde vores medlemmer.

Vi har derfor meddelt afdelingen, at der skal finde et møde sted hurtigst muligt, og det bliver i forbundets hus, og hvis parterne ikke kan blive enige, er det aftalen om de 30 km, der gælder, hvilket betyder, at vi må overflytte medlemmerne til SID-afdelingen i Nakskov.

Vedrørende faglig voldgift om omposning/ompakning er den fastsat til den 29. november d.å.

Forbundet har været til organisationsmøde på Nykøbing Falster Bryghus vedrørende overenskomstforhold.

Bryghuset blev i september 1983 købt af bryggeriet Odin i Viborg, der hører under Faxe-koncernen, som ikke er medlem af Bryggeriforeningen. Man opsagde derfor sit medlemskab af Bryggeriforeningen til den 30. september 1984. Man har derfor fra bryggeriets side ønsket at indgå en anden overenskomst end den, der er gældende for forbundet og Bryggeriforeningen.

På organisationsmødet tilkendegav forbundet, at hvis man lokalt kunne lave en ny overenskomst, der kunne få samme ordlyd som overenskomsten Faxe, Hedensted og Odin, fandt vi, at det var i orden. Man kunne ikke føre lønniveauet fra Faxe, Hedensted og Odin over på Falster Bryghus med det samme, men man var indstillet på at lave en overenskomst fra den 1. oktober 1984 til den 30. april 1987, som tog højde for en lønregulering, der ville udligne forskellen mellem disse bryggerier.

Såfremt man ikke lokalt kan blive enige, kører den nuværende overenskomst videre til udløb i 1985, og vi må så prøve at lave en ny overenskomst for Falster Bryghus.

Vedrørende faglig voldgift, Tankvognshallen på Tuborg, har man fået en kendelse, der er temmelig foruroligende, for det aftalekuty-meforhold, der er normal praksis for vores overenskomstforhold. Den faglige voldgiftssag gik på fortolkning af en aftale fra 1979.

Sagen har tidligere været fortolket

ved en faglig voldgift, hvor vi havde den opfattelse at have fået ret i vores påstand.

Sagen er den, at aftalen i Tankvognshallen på Tuborg går på, hvor mange tankvogne, der skal fyldes om dagen. Hvis man blev sat til at gøre én ølledning ren, modregnede man dette i påfyldning af én tankvogn. Det betød ifølge arbejdsgiverens påstand en temponedsættelse i Tankvognshallen, hvilket opmanden i den tidligere voldgiftssag ikke kunne give arbejdsgiveren ret i.

Da arbejdsgiveren ikke fik ret i den tidligere voldgiftssag, opretholdt man kutymen om at fylde én tankvogn mindre for hver ølledning, man gjorde ren.

DfB, Tuborg har erkendt, at der er tale om en kutyme, men har opsagt den med 3 måneders varsel. Dette betød, at man kørte en ny faglig voldgift for at få fortolket, om denne kutyme kunne opsiges, da det er en kutyme til en bestående aftale, som løber samtidigt med overenskomsten. Det var derfor forbundets opfattelse, at opmanden skulle afgøre, om der var tale om en kutyme, der løber sammen med en lokalaftale eller ej. Opmanden siger i sin erkendelse, at der er tale om en kutyme, der kan opsiges med 3 måneders varsel, men tilføjer:

»Det bestemmes, at der i Tankvognshallen på Tuborg er opstået en kutyme, således at rengøring af ledningssystem svarer til påfyldning af tankvogne. Kutymen kan opsiges til bortfald, men det kan først ske på det tidspunkt, hvor parternes overenskomst udløber. Varslet herfor er 3 måneder. Dette er det foruroligende, da opmanden hermed siger, at aftalen kan bortfalde til overenskomstens udløb, uden at skulle erstattes af en anden.«

Dette er en ændret arbejdsretspraksis, da det normalt er sådan, at overenskomsterne fornyes med det, parterne er blevet enige om, hvilket betød, at kunne man ikke blive enige om en ny aftale i Tankvognshallen på Tuborg, så løb aftalen og kutymen videre. Dette har naturligvis stor betydning, hvis man ved lov forlægger overenskomsterne.

Opmanden giver os i første omgang ret og siger, at kutymen er gældende, men siger samtidig, at denne ret kun gælder i den bestående overenskomstperiode. Opmanden begrundede dette med, at kutymen strider mod selve aftalens indhold, og derfor kan den opsiges uden pligt til at erstatte den.

Forbundsformanden fandt, at sagen burde drøftes endnu en gang, da Tuborg skriftligt lokalt har meddelt tillidsrepræsentanten, at kutymen udløber 30. april 1985, uden erstatning af en anden aftale.

I Arbejdsretten har forbundet rejst en sag vedrørende chauffører fra Neptun Bryggeriet i Silkeborg.

Chaufførerne kører flere gange om ugen fra Silkeborg til København og har altid fået betalt for de overarbejdstider, de har haft.

Chaufførerne kører altid efter ordre fra arbejdsgiverne over Ebeltoft/Sjællands Odde.

En aften, de skal hjem med færgen (eftermiddagsfærgen kl. 16.00), er der arbejdsnedlæggelse. Man kommer først med over næste morgen, hvilket gør, at Neptun Bryggeriets ledelse ikke mener at være forpligtet til at betale overarbejde for de timer, de har holdt og ventet ved færgelejet på Sjælland.

Forbundet ønsker at få konstateret, om der skal betales overarbejde for alle timerne eller ej. Såfremt arbejdsgiverne ikke skal betale overarbejde for de timer, man holder stille på grund af arbejdsnedlæggelse, så er chaufførerne heller ikke forpligtet til at blive ved vognene, men har ret til at tage hjem ad anden vej.

Forbundet ønskede ikke at køre sagen som en faglig voldgift, da man er overbevist om, at skal chaufførerne blive ved vognene, er arbejdsgiveren også forpligtet til at betale overarbejde for alle timerne, og gør de ikke dette, er der tale om overenskomstbrud.

Fra Socialforskningsinstituttet har forbundet modtaget en rapport om skifteholdsarbejde i bryggeriindustrien. Man har udbedt sig forbundets bemærkninger, og formanden og forbundets konsulent John Pedersen har svaret Institutet med

de ændringsforslag, man havde til rapporten. Når rapporten er færdig til udgivelse, vil forbundet købe 50 stk., så afdelingerne og hovedbestyrelsesmedlemmerne kan få et eksemplar.

Det er nu endelig lykkedes formanden at få en samtale med LO's internationale sekretær, Keld Åkjær, om Jorge Mendoza Santos fra El Salvador, som i sommer var på rundrejse i Europa for at samle støtte til kampen mod undertrykkelsen i El Salvador.

Gennem Københavns mandlige afdeling havde han udtrykt ønske om, at vi arbejdede for deres organisation CUS optagelse i IUL under Frie Faglige Internationale.

Formanden skulle undersøge LO's holdning hertil, da man vidende om, at Jorge Mendoza Santos også havde haft samtaler med LO om dette.

Keld Åkjær kunne meddele, at dette overhovedet ikke var berørt i deres samtaler. Formanden havde også talt med IUL's generalsekretær, Dan Gallin, om det, og Keld Åkjær fra LO og Dan Gallin fra IUL var enige om, at såfremt CUS søgte optagelse, ville man støtte dette.

Man har imidlertid aldrig modtaget en anmodning herom, hvilket måtte være en betingelse for at kunne behandle sagen.

Fra IUL har man modtaget information om støttebeløb til Coca-Cola konflikten i Guatemala. Formanden syntes ikke, at indsamlingen havde været tilfredsstillende, især ikke når man tænker på, hvor megen omtale der har været om sagen i stort set hele den vestlige verden.

Den 21. september var en del af forbundsledelsen til møde i Arbejdsløshedskassernes Samvirke til en forhåndsorientering om det af Folketinget nedsatte Hæstrup-udvalg, der skulle afgive en betænkning vedrørende fejludbetalingerne af dagpenge.

Formanden ville forsøge at trække nogle hovedpunkter frem fra rapporten:

Naturligvis er det de store fejludbetalinger, der først og fremmest gi-

ver anledning til nødvendige ændringer.

For 1983 var fejludbetalingerne ca. kr. 800 millioner, og man forventer for 1984, at fejludbetalingerne vil blive på kr. 675 millioner, fordelt med kr. 600 mill. for meget udbetalt og kr. 75 mill. for lidt udbetalt.

Imidlertid skal man se på den samlede udbetaling af dagpenge, der om året udgør mere end 20 mill. kr. Fejludbetalingerne udgør altså kun nogle få procenter af den samlede udbetaling. Naturligvis skal fejludbetalingerne nedbringes, men dels er udbetaling af dagpenge ofte et skøn, end bare en lov.

For 10 år siden var der 20.000 arbejdsløse og en årlig udbetaling på kr. 225 mill. I dag er der ca. 280.000 arbejdsløse og en årlig udbetaling på over kr. 20 mia. For 10 år siden udbetalte man kun 2% i dagpenge, og hvad man i dag udbetaler, den voksende administration og de mange lovændringer og fortolkninger, kan ikke undgå at give fejlekspeditioner og dermed fejludbetalinger.

Hæstrup-rapporten hæfter sig også ved A-kasseadministrationen og forslag til forbedring af denne:

1. EDB-udstyr.
2. Ledelse og bedre styring af de enkelte A-kasser.
3. Kvalificeret personale.
4. Ajourføring af uddannelse og kurser af sagsbehandlere.

Forbundets A-kasse har de nødvendige forudsætninger for at kunne opfylde disse krav. Uanset om en del af kritikken mod A-kasseadministrationen rammer langt over målet, er det nødvendigt med væsentlige forbedringer for at bevise, at forbundene selv kan klare A-kasseadministrationen.

Den 21. november skal Arbejdsløshedskassernes Samvirke have en konference på LO Skolen, hvor hele regeringens forslag til ændring af dagpengeloven vil blive gennemgået.

Formanden forventede, at man fra denne konference vil komme med en udtalelse om LO's og de enkelte forbunds holdning til de ting, der i

dag ligger som forslag og ændringer til dagpengeloven.

Formanden havde fra mødet den 21. september registreret, hvad formanden for udvalget, Hæstrup, selv havde udtalt på mødet.

Han kom med bemærkninger, som var positive overfor en forenkling af reglerne, især vedrørende registrering af de nødvendige antal arbejdstimer for at opnå ret til dagpenge. Her gjorde han opmærksom på, at det var alt for omstændigt at skulle dokumentere 100% timers arbejde, og at man i stedet blot skulle have dokumentation for, at man var tilknyttet arbejdsmarkedet, og hvad der var den enkeltes normale arbejdstid.

Han havde også nogle bemærkninger til, hvem der skulle administrere dagpengene og havde det synspunkt, at det fortsat burde være forbundene, der administrerede A-kasserne på grund af deres nøje kendskab til arbejdsmarkedet, de enkelte brancher, de enkelte virksomheder og til de enkelte medlemmers situation i forbindelse med arbejdsløshed. Det ligger altså op til A-kasserne at forbedre tingene således, at unødvendig kritik undgås.

Den 1.-2. oktober har der været arbejdsnedlæggelser på Ceres Bryggeriet i Kastrup. Der har både været afholdt fællesmøde og organisationsmøde. Næstformand Anker Skjødt har kørt denne sag, og da der ikke har været mulighed for at drøfte sagen i forbundsledelsen, ville formanden bede Anker S. om at redegøre for denne sag.

Anker Skjødt:

Mandag formiddag fik vi meddelelse om, at man havde nedlagt arbejdet i distributionen på Ceres Kastrup. Vi havde en samtale med afdelingsformanden og tillidsmanden om årsagen, der skyldtes ændringer i bemanningen på virksomheden. Vore medlemmer var utilfredse med det nye forslag, der var kommet, og de ville ikke acceptere det. De følte, at det var trukket ned over hovedet på dem, og derfor var de blevet hjemme.

Vi holdt et fællesmøde mandag eftermiddag kl. 14.00 i Bryggeriforeningen, og der blev det så bestemt, at arbejdet skulle normaliseres tirsdag morgen, og blev det det, var man villig til at tage et organisationsmøde og en forhandling omkring bemandingsaftalen tirsdag kl. 14.00.

Arbejdet blev normaliseret tirsdag, og vognene kørte ud, og vi var ret optimistiske, idet det drejede sig om en nedskæring fra 39 mand til 38, og det var bryggeriets eget oplæg, at der skulle være 38 efter den nye plan, men der var nogle vogne, der skulle køre halvanden mandsbetjening, hvilket så ville give et slip der. Vi mente derfor ikke, at det ville være vanskeligt at komme til enighed med virksomheden i går på organisationsmødet, men der var altså det ved det, at virksomheden fastholdt, at deres plan skulle bevares og skulle køre. Bryggeriforeningen var nok mere af den opfattelse, at vort forslag til en løsning kunne anvendes, fordi til vort forslag kom bryggeriet med et andet forslag, som kun blev nævnt som en sidebemærkning. Det var en afskedigelse af 8 personer og nedlæggelse af 4 vogne, hvilket var deres forslag til løsning af det.

Der blev lavet et protokollat i går aften, og vi kunne altså ikke nå til enighed. Så er der altså sket det til morgen, da det er blevet forelagt, at man samtidig fra ledelsens side har sagt, at man indenfor en 8-10 dage vil begynde at drøfte tingene med tillidsmændene. Det har vi altså kun telefonisk indtil nu, og derfor havde folkene besluttet, at de ville køre, og så skulle de drøftelser om en ændring af bryggeriets forslag starte. Så de kører altså i dag på det tilsagn, som bryggeriet har givet, men i går stod bryggeriet fast på sit.

Jeg kan også sige, at der faldt et par sidebemærkninger fra Bryggeriforeningen om, at der kunne da være al mulig grund til, at man nok ville få en god og rimelig erstatning fra Dansk Arbejdsgiverforening, og med det svigtende salg, så kunne den sikkert godt oppebære tabet ved, at de holdt stille.

Men sådan er sagen indtil nu, og vi følger den naturligvis videre for at se, om de får de ting igennem. Vi

har taget forbehold for fortsat at blande os i sagen som forbund, men hvis de løser den lokalt, vil det jo være det bedste.

Den aftale, der ligger, har ligget indtil 1.10. Den lød på 39 mand i distributionen på Ceres i Kastrup. Det nye forslag fra bryggeriet lyder på 38 mand, men fordelingen af de 38 mand var vore medlemmer utilfredse med. Så havde bryggeriet konstrueret et andet forslag, som også bibeholdt de 38 mand, men det var ved at nedlægge en vogn, således at man gik fra 18 distributionsvogne ned til 17 og to mand fast på hver vogn og så 4 reserver. Til dette svarede bryggeriet, at hvis man ikke ville acceptere deres forslag med, at 4 vogne skulle køre såkaldt halvanden mandsbetjente - altså skulle dele to medhjælpere - så ville man i stedet for fra bryggeriets side nedlægge 4 biler og dermed afskedige 8 mand. Så ville man komme ned på 14 biler og 32 mand. Der var ikke tale om, hvor mange reserver, der skulle være. Det kunne vi selvfølgelig ikke acceptere, hvis man skulle begynde at drøfte en nedskæring af vognene. Derfor er man altså gået i arbejde i dag og er kørt ud på, at bryggeriet her til morgen er vendt og har sagt, at nu vil de forhandle indenfor en 8-10 dage disse 4 halvanden mandsbetjente vogne med de lokale tillidsmænd.

Fra Københavns mandlige afdeling har hele forbundets forretningsudvalg modtaget et brev af 24. september d.å., hvor man omtaler sagen fra sidste forretningsudvalgs-møde, hvor formanden oplæste et brev fra DfB, som gjorde opmærksom på, at Holger Foss og Bent Meyers udtalelser i forbindelse med konflikten i maj 1984 ikke var rigtige.

Formanden havde gjort opmærksom på, at DfB's brev bekræftede, hvad andre tidligere havde gjort ham opmærksom på omkring Københavns mandlige afdelings handlinger i den omtalte situation.

Formanden havde udtalt på forretningsudvalgs-mødet, at Holger F. og Bent M. på FU- og HB-mødet i juni havde talt usandt om hele denne situation.

I brevet fra afdelingen forlanger man, at formanden skal vedlægge dokumentation for, hvem det er, der har orienteret formanden om afdelingens handlinger. Afdelingen mener, at de vedlægger en dokumentation i brevet af 24. september ved at vedlægge fotokopi af deres FU-protokol.

Formanden fandt ikke, at disse fotokopier af afdelingens protokol egentlig var nogen dokumentation for det, sagen stod om.

Diskussionen har stået om afdelingens reaktion overfor forbundets anbefaling til Kbh.afd. om at normalisere samarbejdsforholdene på DfB. Det har afdelingen kritiseret forbundet for, for som man sagde på FU- og HB-mødet i juni, så var afdelingen godt klar over, at DfB ville komme kravlende tilbage.

DfB's brev viser, at Holger F. og Bent M. talte usandt. Vedrørende afdelingens ønske om, at formanden skulle nævne navne på de personer fra mandlig afdeling, han havde talt med, havde formanden sidste gang gjort opmærksom på, at han ikke ønskede at diskutere personer, og den stillingtagen ville formanden ikke ændre.

Debat til beretningen

Holger Foss:

Forbundsformanden indledte beretningen med La Cabana. Det var ikke særlig opmuntrende, hvad der kunne siges om disse ting, når Samvirket har fået den opfattelse, at det med den nye taktik vil tage op til tre år. Samtidig mener de, at blokaden bliver mere effektiv, efter LO's indgriben.

Holger F. kunne kun gentage, hvad han tidligere har givet udtryk for - at LO og en lang række andre LO-forbund har svigtet totalt i denne sag.

Vedrørende TV-udsendelsen den 25. september var Holger F. generelt meget enig i det brev, forbundet har sendt til Per Jacobsen, men man kunne godt undgå at skrive, at det ikke er afdelingsformanden, men forbundet, der udsender varslener. Det ved han.

Holger F. beklagede, at han ikke i TV-udsendelsen meddelte, at han ikke repræsenterede forbundet, men Københavns mandlige afdeling.

Der kom ingen bemærkninger fra forbundsformanden om, at Holger F. ikke har skadet forbundets troværdighed med indlægget i La Cabana-konflikten.

Det skulle Holger F. måske have gjort, men det ville være uværdigt, at Holger F. havde sagt - det er ikke mig, der er forbundsformand, han hedder Preben Mortensen - det ville være utilstedeligt. Derfor tog jeg den øretæve, at forbundet havde dummet sig. Det er ikke noget, jeg forlanger tak for.

Vedrørende tankvognshallen på Tuborg, som i første omgang kunne tyde på en sejr, er der sket det, som forbundsformanden har givet udtryk for, at bryggerierne fortolkning af voldgiften er, at den 1. maj 1985 begynder man at beregne på en anden måde for rengøring og påfyldning af tankvogne.

Holger F. ville gerne have lejlighed til at drøfte sagen med forbundsformanden, idet han var enig i, at der måtte gøres et eller andet.

Holger F. oplyste, at afdelingen havde haft besøg af en repræsentant for den elsalvadoranske fagbevægelse, og at de har videregivet de oplysninger, de fik fra vedkommende.

Om Coca Cola og vort bidrag, er det nøjagtigt som til kulminearbejderne i England, hvor forbundet og den københavnske mandlige afdeling tilsammen har ydet kr. 100.000,00, LO kr. 250.000,00 og SID ca. kr. 100.000,00.

Holger F. var af den opfattelse, at forbundet og dets medlemmer bør fortsætte den linie, at vi støtter, hvor vi kan.

Omkring den situation, som fagbevægelsen kan komme til at stå i vedrørende de tiltag, som tilsyneladende ligger i regeringen sammen med de Radikale, kunne forbundet godt markere sig i denne anledning. Københavns mandlige afdeling har på repræsentantskabsmødet den 2. oktober vedtaget en udtalelse på baggrund af det, vi forventer kunne

ske, som vi vil anbefale, at FU tager stilling til.

Den kan naturligvis ændres.

Udtalelsen lyder:

»Bryggeriarbejdernes fagforenings repræsentantskabsmøde den 2. oktober 1984 udtaler sin forbitrelse og sin skarpeste fordømmelse af de angreb, firkløverregeringen og Det radikale Venstre til stadighed fremturer med mod de arbejdsløse og de faglige organisationer. Vi har konstateret, at kraftige og asociale nedskæringer er gennemført, og at der forberedes lovforslag, som regeringen vil gennemføre sammen med Det radikale Venstre, og som vil være et knusende slag mod de arbejdsløse og fagbevægelsens solidaritet. Lovforslagenes gennemførelse vil medføre en meget markant stigning i medlemsbidraget til arbejdsløshedskasserne. Medlemsbidraget gøres afhængigt af ledighedens størrelse i det enkelte kasse-område, jo større ledighed, jo større kontingent. Lovforslagene vil skille forbundene og A-kasserne. Vi betragter forslagene som en regulær krigserklæring mod fagbevægelsen, man vil knuse solidariteten, man vil decimere medlemstallet i vore organisationer, og man vil sønderrive arbejdernes eneste værn mod de økonomiske følger af ledigheden. Vi opfordrer den samlede fagbevægelse til at besvare krigserklæringen med alle til rådighed stående midler. Såfremt protester er nytteløse, må alle kræfter sættes ind, herunder generalstrejke, der én gang for alle gør det klart for regeringen og det radikale vedhæng, at der ikke kan regeres uden om fagbevægelsen.«

Det sidste, forbundsformanden beskæftiger sig med i beretningen, er materialet, som mandlig afdeling har udsendt vedrørende de ulidelige debatter om, hvad der egentlig er sket i foråret mellem mandlig afdeling, DfB og forbundet.

Forbundsformanden erklærer, at den dokumentation, vi har fremsendt, ikke er nogen dokumentation. Vi må herefter konstatere, at Holger F. og Bent Meyer stadigvæk er et par løgnhalse. Det er klart - det kan vi ikke leve med.

Forretningsudvalgsmedlemmerne i mandlig afdeling har underskrevet

den protest, vi har sendt til forbundet. Det er dem, der har deltaget i forhandlingerne, og de ved, hvad der er sket. Forbundsformanden må besinde sig med hensyn til at fastholde, at Holger F. og Bent Meyer har løjet overfor FU og HB. Vi kræver, at forbundsformanden skriftligt besvarer vor henvendelse.

Barbara Kryger:

Barbara K. var meget betænkelig ved kendelsen om kutyme i Tankvognshallen, og hvordan det videre forløb vil blive. Hvis det bliver fastslået, at dobbeltkendelser kan bringes til at fungere, er vi langt ude med hensyn til kutymen. De af vore kutymen, der ikke følger aftaler, er løbende.

Med hensyn til sagen om højdetillæg på Tap H valgte vi at indklage arbejdsgiveren for overenskomstbrud. Barbara K. mente, at det var den rigtige indstilling, de har fundet frem til.

Vedrørende Københavns mandlige afdelings udtalelse, foreslog Barbara K., at der blev nedsat et redaktionsudvalg, som kan arbejde videre på det grundlag, som mandlig afdelings repræsentantskab er nået frem til. Barbara K. mente, at der skal nogle ændringer til i udtalelsen.

Barbara K. ser gerne, at der kommer en udtalelse fra forbundet. Barbara K. fandt, at det var nødvendigt, at vi diskuterer, hvordan vi mobiliserer omkring dette. Det er ikke nok, vi kommer med udtalelser.

Barbara K. var enig med Holger F. i, at vi skal fortsætte den aktive linie, som vi har gjort i forbindelse med El Salvador og de engelske kulminearbejdere.

Bent Meyer:

Bent M. delte ikke den optimisme, som skulle ligge efter mødet med Samvirket vedrørende La Cabana.

Bent M. troede ikke, at konflikten ville kunne løses på 2 eller 3 år, men frygtede, at andre restauratører ville prøve at komme i samme situation som KN, La Cabana.

Bent M. mente, at når det blev kendt, at man midt i konflikten har ændret overenskomsten, så den

passer bedre til de deltidsansatte på natrestauranterne, som KN, La Cabana og andre er i besiddelse af, vil der gå skred i det, og så deltager han ikke i den optimisme, som forbundsformanden gav udtryk for.

Bent M. følte, at der er sket mange udskiftninger af vore afdelingsformænd, som er beskæftiget på depoterne. Vi ved, at de er udsat for store problemer med at få overholdt overenskomsten. De bliver modarbejdet af depotindehaveren, truet med afskedigelse og truet af deres egne kolleger.

Depotindehaverne forsøger at undergrave det, vi har fået opbygget på depotområdet, f.eks. med et landsdækkende depotudvalg og en depotklub i København. Forbundet må gå ind i noget opsøgende arbejde på depoterne for at meddele medlemmerne, at de skal overholde overenskomsten, og at vi står 100% bag dem.

Vi har den arbejdskraft i forbundet, som kan påtage sig det opsøgende arbejde rundt omkring i landet. Det skulle ikke ske på mange depoter, for det har en forebyggende virkning.

I forbindelse med sagen, som forbundsformanden i beretningen kaldte marathonsagen fra København, må jeg bede formanden om at spille med åbne kort. Vi kræver at få de oplysninger, som formanden ikke vil give. Vi må bede forbundsformanden om at prøve at leve op til det, som vi har bedt om i den reddegørelse og medfølgende brev, som er tilsendt forbundet.

Poul Erik Guldborg:

Poul E.G. omtalte La Cabana, hvor Samvirket er gået bort fra den tidligere demonstrationsform. Nu følger Samvirket ejeren rundt på de jyske landeveje.

Poul E.G. var af den opfattelse, at når Samvirket kører efter ejeren af La Cabana, så sker leverancerne.

Poul E.G. kunne ikke oplyse, hvor ejeren af La Cabana leverede den tomme emballage, men det kunne tænkes, at den leveres til Tuborg og Carlsberg depoterne i Herning.

Forbundsformanden sagde i beretningen, at den tilknytning, vi har til LO, gør, at vi er bundet til hovedtalerne.

Poul E.G.'s spørgsmål var - hvis vi ikke var tilknyttet LO, var vi så ikke bundet til aftalen om arbejde i holddrift.

Poul E.G. meddelte, at der var rettet henvendelse til afdelingerne i Silkeborg, Aalborg I og Viborg om at indsende besvarelser på det, der er udsendt fra Udviklingsudvalget og spørgeskema vedrørende depotforhold.

Vedrørende udtalelsen fra Københavns mandlige afdeling var der mange ting, som Poul E.G. kunne gå ind for. Det lovindgreb, som regeringen og de Radikale vil gennemføre, ødelægger det, der hedder dansk fagbevægelse.

Poul E.G. gik ind for Barbara K.'s ønske om, at der kom en udtalelse fra FU.

Poul E.G. var ængstelig for den store afgang af formænd i afdelingerne, som er beskæftiget på depoterne. Vi forsøger at få medlemmerne på depoterne til at overholde overenskomsten, men medlemmerne er ikke enige med formanden i den respektive afdeling. Derfor er det i mange afdelinger endt med, at formanden finder andet arbejde.

Poul E.G. vidste ikke, hvad der skulle til - måske mere oplysningsarbejde, f.eks. Prop & Kapsel.

Forbundsformanden oplyste, at der for et år siden var ca. 100 beskæftiget på Nykøbing Falster Bryghus, men med de planer, der foreligger, vil der kun blive 18 beskæftigede.

Er det udelukkende på grund af løntapning eller rationaliseringer og omlægning af produktionen.

Bent Embo:

Bent E. var chokeret over de formandsskift, der har været i Sjælland-Falster Kreds i 1984. I alt 7 formænd, hvoraf det ene er et dobbeltskift. Holbæk og Frederiksværk har skiftet formand på grund af uoverensstemmelser, ikke kun med depotindehaveren, men mest deres egne kolleger.

Køge afdeling, som skiftede formand tidligt på året, har Sjælland-Falster Kreds på daværende tidspunkt ikke haft forbindelse eller samarbejde med. Alle henvendelser til den formand, som blev udpeget

ved mødet i Køge, hvor forbundet deltog, er negative, fordi han ikke vil fortsætte som formand. Nu har vi i formiddags fået oplyst, at der er valgt ny formand i Køge. Vi håber, at vi nu i kredsen kan få et samarbejde med Køge afdeling.

Vi må nok prøve på at trække perspektiverne op ud over kredsen og lade forbundet gå ind, så afdelingerne kan forstå, at de skal sørge for at bevare kontakten.

Hvis vi mister forbindelsen med afdelingerne med henblik på de kommende overenskomstforhandlinger, vil det blive ret besværligt, når der ikke er den rette kontakt til kredsen.

Preben Mortensen:

Vedrørende La Cabana er det Samvirkets opfattelse, at der er sket en positiv ændring fra LO's side.

Preben M. fandt, at udtalelsen og LO's henstilling til forbundene, som er den første af sin art, er et positivt skridt i den rigtige retning.

Omkring den tillempede overenskomst skal det oplyses, at den har eksisteret siden Ritz og Romantica skrev under.

Forbundsformanden ville ikke uadtil kritisere Samvirket for at lave den slags aftaler. Det var vigtigt for dem, at de fik overenskomsten.

Samvirket har klart udtrykt noget positivt. Aktionen er lavet og drøftet i LO's forretningsudvalg, og Samvirket har orienteret os, og vi har sagt, at vi fortsat støttede, men at Samvirket bestemmer kampbettingelserne.

Forbundsformanden kunne ikke dele de udtalelser, der virker negativt overfor disse ting.

Vedrørende leverancer til La Cabana, som Poul Erik Guldborg omtalte, er det rigtigt, at det kan ske, men overvågningen er ikke forbi. Samvirket kontrollerer døgnnet rundt, hvad der sker på La Cabana. Hvis der kommer leverancer, vil det blive noteret, men det er ikke konstateret indtil i dag.

Holger Foss var inde på TV-udsendelsen og havde nogle beske bemærkninger. Vi har ikke taget stilling til, hvad Holger F. sagde, men der blev fra speakerens side sagt til

Holger F., at han repræsenterede Bryggeriarbejderforbundet, og det blev ikke afvist.

Beskyldningen om, at vi har dummet os, fremgår af Per Jacobsens brev til forbundet, hvori han beklager, at han er kommet med den slags udtalelser.

Forbundsformanden foreslog, at vi behandler Københavns mandlige afdelings repræsentantskabs udtalelser under forskellige sager.

Vedrørende voldgiftssagen finder forbundsformanden, at det er uheldigt, at vi får sådan en kendelse, idet den gør, at vi ikke længere ved, hvordan kutymen er. Dog er der ikke stillet spørgsmål ved almindelige kutymen, men der er taget stilling på grundlag af Bryggeriforeningens påstand om, at kutymen stred imod aftalens indhold.

Med hensyn til depoterne har forbundet inden for kort tid fået kendskab til fire skift af formænd, som er beskæftiget på depoter. I Køge var det ikke på grund af faglige aktiviteter. I Vejle er formanden blevet depotindehaver og dermed fra-trådt. Tage Petersen i Holbæk har ikke ønsket, at forbundet blandes ind i sagen. Ejvind i Frederiksværk, som var under et kolossalt pres, ønskede heller ikke forbundets indblanding. Vi kan ikke rejse sager på depoterne, hvis afdelingsformændene ikke ønsker forbundets indblanding.

Bent Meyer efterlyser noget opsøgende arbejde. Vi har på baggrund af det indkomne materiale tilskrevet afdelingerne og fået tilbagesvar fra depoterne, hvad der er galt. De steder, hvor forbundet rejser sagen, får vi den besked, at afdelingen ikke ønsker forbundets indblanding. Vi fornemmer, at ved at koordinere med depotarbejderne gennem bl.a. depotudvalget, og tage dem med i faglige aktiviteter, kan vi ved drøftelser nå frem til, at de tør løbe den risiko, at forbundet kommer ind og kører deres sager.

Vedrørende Lolland Falster Bryghus oplyses, at der er flyttet produktion til Fakse. Med hensyn til tappeproduktionen tapper de kun egne produkter. Det, som kan være en fordel, er, at de har fået et større distributionsområde, og at den blå

luxuxøl forsøges distribueret på Faxe-vogne.

Med hensyn til mandlig afdelings brev blev der sagt på sidste møde, at forbundsformanden ikke agter at referere, hvad der blev sagt over en øl. Nu har forbundsformanden læst mandlig afdelings brev således, at man gerne skriftligt vil have, at han meddeler, hvem han har talt med om disse ting, men det agter han ikke. Såfremt afdelingen ønsker skriftligt svar, vil forbundsformanden gerne skriftligt meddele, at han ikke agter at svare på brevet.

Poul Erik Guldborg:

Vedrørende depoterne mente Poul E.G., at når vi har talt om overarbejde, så ved vi hvilken holdning, der ligger til grund for, at vi forlanger overtidsbetaling, men medlemmerne på depoterne kender ikke baggrunden. Vi ved, at de heller ikke læser mange af de gule sider i Prop & Kapsel, fordi de mener, at det næsten er håbløst at komme igennem.

Poul E.G. foreslog, at når forbundet udsendte cirkulærer vedrørende f.eks. overtidsbetaling, omposning, og Trans osv., kunne man på en fremtrædende plads i Prop & Kapsel skrive baggrunden for den stilling, forbundet har taget.

Bent Meyer:

Bent M. var ikke enig med forbundsformanden i det positive synspunkt vedrørende La Cabana, men frygter stadigvæk, at andre restauratører i dette land vil prøve på noget af det samme.

Bent M. mente, at forbundsformanden misforstod det, når han svarede på det med de skræddersyede overenskomster. Man kunne godt udadtil gøre os forståeligt, at nu ændres overenskomsten de steder. Det har man ikke gjort. Man har ikke orienteret godt nok.

Med hensyn til depotsagen har forbundsformanden ændret holdning. Ved forretningsudvalgsmødet, hvor Erik Kielberg appellerede sagen. Hvad skal der gøres, når en afdelingsformand ikke ønsker forbundets indblanding. Dengang sagde forbundsformanden, at hvis der er problemer på et depot, som med-

lemmerne er bange for, havde vi ingen berettigelse, hvis vi ikke kunne klare det. Formanden havde dengang en kontant, og efter min mening, en rigtig holdning. Medlemmerne får ikke tillid til os, hvis vi ikke går ind og markerer os og giver dem en forvisning om, at de er medlem af et forbund. Vi må lave opsøgende arbejde, eller noget taktisk opsøgende arbejde, som kan danne præcedens andre steder.

Vedrørende Marathon-sagen var Bent M. tilfreds med at få den afviklet, men det har forbundsformanden ikke. Preben M. har skabt mere uro, end han har skabt gode arbejdsforhold for os her, der kan gavne vore medlemmer fremover.

Holger Foss:

Med hensyn til La Cabana var det min opfattelse, at det var Samvirkets vurdering. Forbundsformanden sagde om aftalen med Ritz og Romantica, at den var man ikke bekymret over i Samvirket.

Bent Moos har sagt, at Th. Tide-mann lavede den aftale, som var ved at sprænge sammenholdet omkring La Cabana og Samvirket. det har medført, at Tjenerforbundets folk i distriktet ikke ønsker at deltage som blokadevagter. På baggrund af de udtalelser, som forbundsformanden har sagt, er det en understøttelse af den negative holdning fra Bent Meyer og min side.

Forbundsformandens reaktion, hvor han gør opmærksom på, at han ikke ønsker at referere, hvad der er sagt over en øl, som kan være et smukt standpunkt, men når det medfører, at man godt vil sværte to medlemmer af forretningsudvalget til, for at være løgnagtige, hvad er så formålet med denne tavshed.

Der står i henvendelsen til forretningsudvalget i sidste afsnit:

»Forbundsformandens udtalelser gør vore repræsentanter, der har deltaget i forhandlingerne, utroværdige, og vi ønsker derfor, at forbundsformanden skriftligt meddeler afdelingen i givet fald hvem denne - »disse» - personer skulle være, og i hvilken sammenhæng udtalelsen skulle være faldet.«

Får vi ikke den erklæring, må vi konstatere, at det ikke er vore repræsentanter, der har optrådt løgnagtige i forbundets organer.

Bent Embo:

Det er ikke mit ønske, at forbundet skal blande sig i afdelingernes interne forhold. Det er korrekt, at der har været særlige omstændigheder omkring formandsskiftet i Sjælland-Falster kredsen. Kredsarbejdet kunne måske blive styrket, hvis forbundet bakkede op i visse tilfælde. Det kan ikke være rigtigt, at når man gentagne gange kontakter afdelingerne, når de falder ud, at de ikke reflekterer på det og ikke er interessererede, så er det efter min opfattelse forbundets opgave at påpege overfor disse afdelinger, at de er pligtige til at deltage i kredsarbejdet.

Inge Jensen

Med hensyn til La Cabana må det være i orden, at Samvirket og LO nu er blevet enige. Vi må afvente og se, hvad der sker.

Omkring fjernsynsudsendelsen er det nok faldet de fleste for brystet, at der sad en eller anden tilfældig lektor i arbejdsret og fyrede af, at vi kunne have kvalt den arbejdsgiver i løbet af 14 dage, og dermed udstillede hele fagbevægelsen som en flok idioter. Derfor er det rimeligt, at forbundet har skrevet til ham.

Med hensyn til betænkningen fra Hæstrup-udvalget er det rart at høre, at der er nogle positive ting - i hvert fald det positive omkring at holde tilknytningen imellem fagbevægelsen og A-kasserne. Det fremgår af udtalelsen fra Københavns mandlige afdeling, at det er et punkt, man mener er vigtigt. Det er positivt, at man i dette udvalg er enige omkring dette forhold. Det er rart, hvis det kan blive gennemført, at det er 6 måneders arbejde og ikke længere en optælling af timer. Men nu må vi så se, hvad man kan nå til enighed om på den konference på LO-skolen og afvente, hvad der sker politisk.

Vedrørende depoter kan jeg forstå, at der sker en temmelig stor udskiftning rundt omkring. Spørgsmålet var vel, om man skulle lave en ny struktur for depotområdet, f.eks. depotafdeling i kredsene. Det

landsdækkende depotudvalg burde beskæftige sig med disse ting, så vi kunne få en struktur, der gjorde forholdene bedre for medlemmerne på depoterne.

Jeg er enig med Bent M. i, at det ikke er nogen tryghed på depoterne, men vi bliver nødt til at se på, hvordan vi får trygheden ind. Det kunne måske være spørgsmålet om strukturen. Det var et forsøg værd at diskutere med depotarbejderne, om det er den vej, vi skal gå.

Meddelelsen om Lolland-Falster Bryghus får mig til at spørge:

Hvordan det er gået med de tanker, som blev fremlagt på hovedbestyrelseskonferencen i februar, hvor vi pegede på, at de ikke var med i helheden rundt omkring i de store koncerner. Forbundet skulle samle de små afdelinger, således at man kunne få talt ud om problemerne.

Er der taget nogle initiativer i den retning?

Debatten omkring Marathon-sagen skal jeg ikke gå ind i. Jeg deltog ikke i sidste forretningsudvalgsmøde, men har fået meddelelse om, at man på sidste forretningsudvalgsmøde lukkede debatten om det emne. Hvis man gjorde det, kan jeg ikke forstå, hvorfor man diskuterer det i dag.

Bent Meyer:

Vedrørende Ceres - den nedgang, som Anker Skjødt refererede til, er det en tilbagegang i salget, eller er det rationaliseringen, der bevirker beskæftigelsesnedgangen.

Forbundsformanden omtalte organisationsforhandlingerne, som skal afholdes i Depotindehaverforeningen i morgen den 4. oktober, hvor vi skal diskutere § 17, som muligvis vil få afsmitning på hele landets depotkørsler. Vi har i afdelingen diskuteret sagen og har fundet en linie for, hvad vi vil argumentere på.

Vi er skuffet over, at forbundet ikke har indkaldt afdelingen til møde inden forhandlingerne. Hvad vil man gøre fra forbundets side? Hvad er argumenterne?

Preben Mortensen:

Vedrørende spørgsmålet fra Poul E. Guldborg om aftale ved holddrift: Den aftale, der er mellem LO/DA vedrørende holddrift, er forbundet ikke underlagt, fordi den hermed er bestemmende for overenskomsten.

Omkring depoterne siger Bent M., at forbundsformanden har ændret holdning. Vi diskuterede det dengang, hvor forbundsformanden svarede, at det ikke kunne være rigtigt, at fordi folk var bange for at blive fyret, at vi så ikke måtte gå ind og køre sagen. Men når afdelingsformanden, de steder hvor vi har rejst en sag, meddeler, at han ikke ønsker, at vi deltager og ikke vil skaffe den dokumentation, der skal til for at køre sagen, så kan vi ikke gøre mere ved den sag.

Forbundsformanden var enig med Bent E. i, at hvis afdelingerne ikke reagerer på kredsens henvendelse og deltager i kredsarbejdet, er det klart, at forbundet må gå ind og pålægge afdelingerne at deltage i kredsaktiviteterne.

Inge J. var inde på depoterne, men nu skal vi nok lige dæmpe det lidt ned. Vi har i 1983 haft depotafdelingerne, der har skiftet formand - to-tre stykker - uden at det gav anledning til nogle bemærkninger.

I 1984 har vi 4 depotafdelinger, der har skiftet formænd. Køge og Vejle afdeling har intet at gøre med det, vi her omtaler. Der er ikke noget nyt i, at der sker en vis udskiftning i afdelingerne, men man er mere opmærksomme nu, fordi det er hovedbestyrelsesmedlemmer og folk, der deltager i andre ting, derfor registrerer man det. Forbundsformanden må lige advare imod at overdrive betydningen af, at man har skiftet formænd i nogle depotafdelinger.

Der er ikke taget særlige initiativer vedrørende det af Inge J. rejste spørgsmål omkring de små afdelinger, som blev drøftet på hovedbestyrelsesmødet i januar. Der har været kontakt, men der er ikke taget initiativer, som vi kun kan beklage, men vi har det håb, at hvor vi omtaler udviklingen og strukturen indenfor bryggeriindustrien: Faxe, Albani, Jyske Bryggerier og DfB, kan man også omtale de små

bryggerier, således at man lærer at forstå hinandens problemer.

Vedrørende mødet, der skal være i Bryggerforeningen den 4. oktober, er Bent M. skuffet over, at der ikke har været afholdt et formøde, og vil gerne vide, hvilke tanker forbundet har. Det vil Anker S. svare på, inden forbundsformanden går ind i sagen, men advarer imod den opfattelse, at de problemer, der er i København ved særaftalen, at det man vedtager, skulle have den konsekvens, at det får betydning for det øvrige område.

Vedrørende sagen mellem Københavns mandlige afdeling og forbundet, er det ved at udarte sig til noget underligt: Bent M. sagde på FUmødet i august, at han konstaterede, at forbundsformanden var fuld af løgn. Når der omkring en konkret sag bliver lagt dokumentation frem, hvor det er blevet sagt, hvad det var for en dokumentation, der blev hentydet til, gjorde, at man fra Københavns mandlige afdeling blev fornærmet. Det var brevet fra DfB, hvor der fra formanden blev sagt, at man bekræftede den udlægning, han havde fået af sagen fra andre. Der blev sagt, at en forbundsformand ikke burde acceptere arbejdsgivernes fremstilling.

Hvis det ikke passer, det De forenede Bryggerier skrev, så forstås vi ikke, hvorfor det ikke blev dementeret.

Anker Skjødt:

Vedrørende depoter sidder vi i de kompetente forsamlinger og træffer beslutninger, der udsendes som cirkulærer. Vi er tilsyneladende ikke dygtige nok til at forklare medlemmerne, hvorfor vi træffer disse beslutninger. Det er min opfattelse, at de landsdækkende depotudvalg må diskutere problemerne, således at vi kan finde en løsning, så afdelingsformændene får større beføjelser til at ændre på de hovedlinier, som vi har lagt.

Med hensyn til, om der skal være en depotafdeling i hver kreds, vil det blive diskuteret på næste depotudvalgsmøde.

Vedrørende Ceres Bryggerierne er der tale om en salgsnedgang, men det gælder kun for den københavnske

distribution, men ikke for totaludleveringerne.

Med hensyn til § 17 sagen i morgen den 4. oktober er der de argumenter, at det er den københavnske særaftale, der skal fortolkes, idet særaftalen udelukkende taler medhjælper, hvorimod der i hovedoverenskomstens § 17 står salgskuske omtalt.

Det var problemet i Birkerød-sagen, idet man henholdt sig til den bestemmelse i § 17 om, at det er salgskusken, der er ansvarlig for varerne. Dermed ikke sagt, at fordi man er medhjælper, er man uansvarlig. Derfor må argumentet være, at det er den københavnske særaftales bestemmelse om, at når alle er medhjælper, er de ikke omfattet af § 17's bestemmelser.

Ved mødet om Post-mix-sagen, blev der ikke fra afdelingens side givet udtryk for, at man ønskede et formøde, men det blev aftalt, at man mødes kl. 9.00 den 4. oktober, idet man ønskede, at tillidsmanden skulle være til stede.

Poul Erik Guldborg:

Vedrørende holddriftsaftalen ønskede Spritfabrikkerne i Grenå i 1976-77 at gå over til at køre en turnusperiode på 6 uger i treholdsdrift à 40 timer. I den 7. uge skulle de afspadere overarbejdet i henhold til holddriftsaftalen. Vi protesterede meget kraftigt, men fik det svar fra forbundet - pr. brev - om at holddriftsaftalen mellem LO og DA var gældende for vort forbund.

Poul E.G. synes, at det var besynderligt, når forbundsformanden nu siger, at holddriftsaftalen er en aftale, der er indgået mellem LO og DA, som ikke er gældende for vort forbund.

Bent Meyer:

Bent M. var enig med forbundsformanden i, at man naturligvis hverken skal overdrive eller dramatisere. Det ødelægger sagen mere, end det gavner, men mente, at i denne situation undervurderede forbundsformanden den fare, som ligger i dette. Det er, som om man ikke har opdaget - Hardy, Vejle, Ejvind, Frederikssund, og Tage, Holbæk - at der er nogle paralleller i det. De har alle tre været medlemmer af

hovedbestyrelsen. Det kan godt tænkes, at der var nogle ting, der hang sammen. Forbundsformanden sagde, at når Hardy Christensen køber et depot, har det intet med det omtalte at gøre. Jeg frygter en form for udrensning og kan godt forstå, at hvis man får en mulighed, f.eks. i Vejle for at købe sit eget depot, at man hellere vil det, end om 2 måneder at stå ude på gaden uden arbejde.

I weekenden den 23.-24. september var vi sammen med 24 depotarbejdere på Roskilde Højskole, og hvis man hørte, hvad der sker på vore depoter rundt omkring, så vil alle sige, at forbundsformanden underdriver. Der sker de værste ting. Derfor må man - det mener de også på vore depoter - at når vi har fået en rejsesekretær, forventer vi, at denne skulle ud i opsøgende arbejde. Vi skulle være mere aktive, og vi skulle støtte vore depotmedlemmer. Det var Århus afdeling, der i 1981 formulerede dette, men vi mener, og det kan Anker S. svare på, at Århus afdeling ikke mener, at den rejsesekretær, vi fik ansat, laver det arbejde, som skal laves i henhold til forbundets love og vedtægter. Det kunne Anker S. godt referere til i referatet fra det landsdækkende depotudvalg. Der blev tydeligt sagt af Århus-repræsentanten, hvad han mente. Det burde Anker S. referere om til den daglige ledelse, således at man ikke undervurderede problemerne.

Bent M. var ikke tilfreds med de argumenter vedrørende sagen, den 4. oktober, og at han ikke sagde, at det ville få konsekvenser, men at det kunne få konsekvenser.

Bent M. var enig med Anker S. i, at vi træffer beslutninger og udsender dem, og at vi ikke er gode nok til at forklare, hvordan det skal føres ud i livet. Vi må stoppe den aktivitet, bare at tro, at når vi sender et cirkulære ud til vore medlemmer på depoterne, om at de ikke må ompakke, sætte fadøl-skabe op, eller sælge sirup, at så gør de det. Nej, det gør de ikke, fordi de er bange for depotindehaveren. Vi må, uanset om der kommer klager, prøve på at konstatere, hvor disse ting sker. Vi ved, at de spørgeskemaer, som er udsendt, ikke er besvaret rigtigt.

De vil ikke være ved, hvordan deres arbejdsforhold er. Vi har i Københavns mandlige afdeling sendt besked ud til vore depotarbejdere, fordi vi har fået et protokollat i 1983 om, at lønningerne skal være nogenlunde identiske med det, der er tjent på de københavnske bryggerier - om at de skal opgives, hvad de har tjent i 1983. De tør ikke indsende det, fordi det vel medfører, at én har tjent mere end sin kollega, og det kan han ikke forstå. Det kan ligge i, at den ene eller anden ikke har holdt ferie på depotet, og så vil vi kunne se, at han har fået for meget. Det er rystende, der må gøres et eller andet fra forbundets side, ellers går det galt.

Bent M. mente, at argumenterne, der skal bruges ved mødet den 4. oktober, er § 17, men det er ikke kun det økonomiske ansvar, der står andre ting. Der står ikke i § 17, hvor det økonomiske ansvar skal placeres. Det er noget, vi fortolker, men den duer ikke, fordi der står salgschauffører. Men der er andre ting i henhold til den forbedring, vi fik i § 17 stk. 2 ved overenskomstforhandlingerne i 1983, hvor vi ikke skulle udføre andet end salgsarbejde, og hvad der var i forbindelse hermed. Det sker stadigvæk på andre måder. Også her prøver vi på at undsige os, det kommer ikke os ved, for vi er ikke depotmænd. Vi er både provisions- og overtidslønnede, hvilket medfører, at vi kører på turnus. Det medfører måske, at man kører meget hurtigt og springer drikkepauserne over for at komme tidligt hjem. Men så kan depotmanden sidst på ugen sige, at nu må de pakke om, eller lave andet arbejde, fordi de ikke har haft 40 timer. Det strider imod det andet lønssystem, vi har, som er provisionsgivende. Derfor er der mere i denne sag end Birkerød-sagen. Det var bare det, vi ville vide, fordi der er noget, der halter.

Inge Jensen:

Inge J. mente ikke, det er at overdrive ved at gå ind og foreslå, hvordan man måske kunne være med til at forbedre depotarbejdernes forhold. Det er i forlængelse af, at vi på hovedbestyrelseskonferencen konkluderede, at depotområdet var den svage gruppe indenfor forbun-

det, og at vi skulle bruge mange kræfter på at få denne gruppe op at stå, sådan at vi sammen kunne få de krav igennem, som vi har til den tid.

Nu er der nogen her, der giver udtryk for, at det kan give problemer med disse formandsskift. Man kan diskutere, om det er lidt eller meget, eller om det hele tiden har stået på. Man må se på alle elementer, som kan være med til at forbedre de forhold, som vi konkluderede indenfor denne gruppe, kunne være bedre.

Der er ikke noget galt i, at det landsdækkende depotudvalg drøftede en ændret struktur for depotarbejdere, som kunne være medårsag til bedre forhold.

Inge J. var enig i, at vi skal passe på som forbund. Vi må ikke dele grupperne for skarpt op imod hinanden, der skal bygges bro imellem, idet vi ellers på et eller andet tidspunkt havner i en situation, hvor folk vil skille sig ud fra mængden. Man burde drage alle elementer frem, så vi kan forbedre deres forhold.

Holger Foss:

Inge J. kunne ikke forstå, at man kunne genoptage debatten omkring Københavns mandlige afdelings forhold til forbundet, fordi den blev lukket på sidste forretningsudvalgsmøde. Inge J. sagde på sidste hovedbestyrelsesmøde, at det var barsk, når man er uenige med repræsentanterne fra Københavns mandlige afdeling, men Holger F. kunne ikke forestille sig, at Inge J., uanset om en debat var afbrudt i et møde, dermed ville affinde sig med, hvis du med dig selv følte, du talte sandt, at blive hængt ud.

Det kan jeg ikke forestille mig. Så kan man kalde det at være barsk, men vi vil ikke affinde os med disse ting. Derfor sidder vi i denne situation, hvor man i øvrigt har haft en udmærket debat om andre faglige ting, så skal man sidde og tæve løs i disse ting. Man må kunne begribe, at der ikke kan sidde mennesker, som bliver beskyldt for at være løgnhalse, bare skal acceptere det og måske oven i købet stemme for en beretning, hvori det bliver sagt. Det vil vi ikke. Der er tale om u-dokumenterede påstande, hvor vi

har prøvet på at dokumentere baggrunden for, at vi har sagt tingene. Det har forbundsformanden ikke villet acceptere, men siger, at brevet fra DfB sammen med udlægning fra folk, som har siddet og drukket øl sammen, giver dokumentation for, at Holger F. og Bent M. lyver. Det vil vi ikke finde os i. Det ville forbundsformanden heller ikke, hvis det var ham, derfor fortsatte debatten.

Preben Mortensen:

Vedrørende Poul E. Guldborgs omtale af holddriftsaftalen var forbundsformanden uforstående overfor den situation, idet holddriftsaftalen allerede på det tidspunkt ikke var i overensstemmelse med det, vi har haft i vor overenskomst. Der er lavet en speciel holddriftsaftale i forbindelse med overenskomsten mellem LO og DA. Men vi er ikke - og har aldrig været underlagt den aftale. Derfor forstår vi ikke, at man herfra skulle have sendt et sådant svar. Men vi vil undersøge, om der er andre forklaringer, end der her er redegjort for.

Forbundsformanden fastholdt, at vi ikke kunne sammenligne formandens afgang i Vejle afdeling med det, der er sket i Holbæk og Frederiksværk afdeling, hvor man presser folk til ikke at kunne være formænd på grund af deres faglige aktiviteter. Det har på intet tidspunkt været grundlag for formandens afgang i Vejle. Når der bliver sagt, at man skal passe på ikke at overdrive, er det, fordi vi i 1983 havde udskiftning af tre depotformænd, uden at det gav anledning til bemærkninger i øvrigt. Men vi er enige i, og det mener vi ligger i forlængelse af det udvalg, der er nedsat, at man generelt bør diskutere, hvordan vi styrker strukturen for depotarbejderne.

Det ligger i depotudvalgets kommissorium. Derfor finder vi, at det er der, man kan rejse tingene og vende tilbage med en indstilling til hovedbestyrelsen.

Vi mener, at afdelingerne ikke er tilstrækkeligt stærke med det antal medlemmer, de har. Der kunne godt nogle steder være naturlige sammenlægninger, når vi taler om depotafdelinger.

Bent M. sagde, at forbundet ikke foretager sig nok, og det er specielt adresseret et bestemt sted hen. Man gør opmærksom på, at der har været en kritik i depotudvalget vedrørende Erik Kielberg og Århus afdeling, og at de ikke vil se denne person.

Forbundsformanden kan kun sige, at det forbehold ligger der ikke længere. Kielberg deltager, når der er problemer i Århus mandlige afdeling. Der er aldrig i forbundet taget så mange initiativer omkring depotarbejderne som i øjeblikket, men de skal have muligheder for at fæstne sig, finde forståelse, opbakning og mobilisering. Det sker ikke fra den ene dag til den anden.

Forbundsformanden kunne ikke forstå, at kritikken kom fra depotudvalget, når der ikke sidder nogen repræsentant fra Århus mandlige afdeling.

Bjarne Frandsen er med i strukturudvalget, hr. Meyer. Der er forskel på depotudvalget og strukturudvalget.

Der er rejst kritik af rejsesekretæren, hvorvidt der laves opsøgende arbejde. Der har i forbindelse med den diskussion, der har været om Kielberg, aldrig været besøgt så mange depoter som nu. Vi har aldrig fået så mange aftaler hjem, som vi får på nuværende tidspunkt på grund af opsøgende arbejde. Alligevel fremkommer der en kritik, en kritik som forbundsformanden ikke kan acceptere, fordi der omkring depoterne aldrig er taget sådanne initiativer og forsøg på at få gjort nogle ting, som der bliver på nuværende tidspunkt. Derfor kan forbundsformanden ikke acceptere Bent M.'s kritik.

Bent Meyer:

Bent M. forstår ikke det, som forbundsformanden fremturer med. Vi har ikke hørt om de aftaler, der er kommet hjem, og hvordan alle de frekvenser, hvor man besøger depoterne, er. Det er ikke omtalt. Vi ved ikke noget om det, og det må der være andre end os, der ikke gør.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden stopper her - gider ikke mere.

Beretningen blev enstemmigt godkendt!

3. Budget

Erik Nielsen:

I budget for oktober kvartal er der en indtægt på kr. 1.864.000. Udgifterne er anslået til kr. 2.497.700.

Bent Meyer:

På det forrige budgetforslag var der også et underskud. Hvis vi ser på dette her, er der et underskud på kr. 633.700. Hvis man fortsatte denne udvikling, at vi hver gang har et underskud, kunne vi frygte, at vi måtte gribe drastisk ind og foreslå en forhøjelse af kontingentet. Vi må passe på, hvor mange penge vi bruger.

Erik Nielsen:

Erik N. var enig med Bent M. i, at der er et betragteligt underskud, men som det er alle bekendt, kom der en kontingentforhøjelse på sidste kongres. Vi har fået kontingentet forhøjet med 2 x 6 kr. I januar 1985 og 1. juli 1985 bliver kontingentet forhøjet med kr. 7,00 pr. gang, men det er klart, der er mange udgifter, og der er sket aktivitetsforøgelse.

Vi er meget opmærksomme på udgifterne og følger dem ganske nøje og forsøger at skære ned de steder, hvor der kan skæres ned.

Barbara Kryger:

Med hensyn til underskuddet er det bekymrende. Vi må indrette vort kontingent efter de faktiske aktiviteter, men indtil vi kan gøre det, er vi nødt til at diskutere bevillinger og økonomi. Altså, vi må være meget bevidste overfor, hvad vi egentlig gør resten af kongresperioden.

Preben Mortensen:

Vi vidste inden kongressen, hvilket underskud vi kørte med i administrationskassen og sagde, at vi ikke kan gå ud og bede om et kontingent, der skulle dække de faktiske omkostninger, men vi fandt en kontingentpolitik, hvorefter der skulle ske en automatisk regulering af administrationskassen, sådan at vi hen ad vejen fik tilpasset vort kontingent. Derfor forstår forbundsformanden ikke den skepsis, der pludselig var. Henad vejen bliver kontingentet tilpasset, men vi kunne ikke tage det på én gang.

Bent Meyer:

Det var en fornuftig forklaring. Forbundsformanden må undskylde, at vi ikke har alting i hovedet, om hvad det er for beslutninger, vi har taget, men det kunne så være kommet i forbindelse med fremlæggelsen af budgettet, således at det blev omtalt, at vi var ved at hente det ind. Det er rigtigt, at vi over en toårsperiode skulle dække underskuddet ind. Det kunne man have sagt i stedet for sure bemærkninger.

Preben Mortensen:

Der blev ikke sagt, at vi over en toårig periode kunne dække underskuddet ind, men at vi påbegyndte en kontingentpolitik, så vi fik udgifter og indtægter til at balancere. Vi mener, at man fører en ansvarsfuld økonomisk politik i forbundet. Men uanset omkostningerne er der nogle aktiviteter, som vi skal sørge for kører. De aktiviteter, der er foretaget, blev godkendt ved et forretningsudvalgsmøde, derfor er der handlet ansvarligt.

Bent Meyer:

Der har ikke på nogen måde - hvis det var mig, som forbundsformanden henvendte sig til - været talt om, at det var en uansvarlig politik, der blev ført. Jeg ville blot gerne have en forklaring, og så må forbundsformanden undskylde, at det faktisk er forbundsformanden, der har lært mig, at vi ikke skal tro, at vi bare kan gå ud til medlemmerne og få kontingentforhøjelser, for så bliver reaktionen modsat en skønne dag. Det er selvfølgelig et stykke tid siden, forbundsformanden sagde dette.

Barbara Kryger:

Jeg har ikke givet udtryk for skepsis, men sagt, at denne opstilling skal have den konsekvens, at vi omhyggeligt overvejer bevillingerne.

Preben Mortensen:

Vi må konstatere, at når vi diskuterer, så bliver der hentydet til, hvad man har sagt, og hvor uansvarligt det var. Det var uansvarligt, hvis man gik ud og forlangte 50 kr. på én gang, og derfor var hovedbestyrelsen på kongressen enige om, at man lagde en kontingentpolitik sådan, at man hen ad vejen fik en automa-

tisk regulering af administrations-kassens kontingentbidrag, så man efterhånden fik en balance.

Budgettet blev taget til efterretning.

4. Forskellige sager

Preben Mortensen:

Der er stillet et forslag fra Barbara K., om at vi nedsætter et udvalg til at behandle udtalelsen. Det har vi ikke noget imod, men hvis en udtalelse skal være færdig i dag, er det vanskeligt for udvalget at kunne nå at forelægge forretningsudvalget en sådan udtalelse.

Vi har i den daglige ledelse drøftet udtalelsen, som vi ikke kan være meget uenige om. Derfor har Anker S. lavet en skitse, som vi ikke har nået at få drøftet igennem, men som vi vil forelægge på baggrund af forslaget om en udtalelse fra forretningsudvalgsmødet.

Anker Skjødt:

Udtalelsen:

Asocialt angreb!

Vi må konstatere, at kraftige og asociale nedskæringer allerede er gennemført, og at der forberedes lovforslag, som regeringen vil gennemføre med Det radikale Venstre, som vil være et knusende slag imod de arbejdsløse og hele fagbevægelsen. Lovforslagene vil skille forbundene og A-kasserne. Gennemførelsen af disse angreb vil være en markant stigning i medlemsbidraget til A-kasserne. Bidraget gøres afhængigt af ledighedens størrelse i det enkelte A-kasseområde.

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbunds forretningsudvalg udtaler fra sit møde den 3. oktober 1984 sin forbitrelse og skarpeste fordømmelse af de angreb, den borgerlige regering og Det radikale Venstre til stadighed fremfører mod de arbejdsløse og hele fagbevægelsen. Man vil knuse vore organisationer og sønderrive arbejdernes eneste værn mod de økonomiske følger af ledigheden.

Vi opfordrer hele fagbevægelsen til

at besvare angrebet med alle til rådighed stående midler. Såfremt protester er nytteløse, må alle kræfter sættes ind og én gang for alle gøre det klart for regeringen og det Radikale vedhæng, at der ikke kan regeres uden om fagbevægelsen i dette land.

Barbara Kryger:

Forslaget om et redaktionsudvalg trækker jeg, idet jeg kan forstå, at der har været et redaktionsudvalg i gang i frokostpausen. Jeg kan tilslutte mig udtalelsen, som Anker S. foreslår den, idet jeg i mine kommentarer til udtalelsen fra mandlig afdelings repræsentantskab også sagde, at jeg mente, at der skulle være nogle ændringer, og det er stort set de ændringer, som er indeholdt i den udtalelse, som Anker S. har forelagt. Jeg tilslutter mig altså den form, som er forelagt for os nu.

Holger Foss:

Jeg stemmer for udtalelsen med den ordlyd, den har fået, men begriber ikke, hvorfor der skulle vendes op og ned på de forskellige afsnit og sætninger, og hvad der menes med, at man vil fjerne truslen om generalstrejke med den begrundelse, at forbundet føler sig bundet.

Vi er ikke mere bundet af, at selv om repræsentantskabet i går har vedtaget, at vi må arbejde derhen nu. Hvis protesterne er nytteløse, så stemmer jeg for udtalelsen alligevel. Jeg må lige minde om, at Barbara K. i sine bemærkninger til vores udtalelse gjorde opmærksom på, at papir ikke alene gør det. Indholdet i den udtalelse, vi kommer med fra mandlig afdeling er, at hvis protesterne er nytteløse, må vi finde midlet. Det må efter vores opfattelse være en generalstrejke.

Thomas Olsen:

Jeg stemmer for den udtalelse, men det er kedeligt, at den er blevet svækket så meget. Indledningen må laves om, fordi man skal et stykke ned i udtalelsen, før end man finder ud af, hvad der protesteres imod.

Anker Skjødt:

Forbundet skulle gerne have lidt ud

af de penge, der er postet i den professoruddannelse, jeg har deltaget i. Et af emnerne var en medieuge, hvor vi havde en lang række journalister, radiomedarbejdere, TV-medarbejdere og medieforskere. Deres angreb på de forsøg, vi under dette kursus prøvede på at lave, dels med pressemeddelelse og dels med artikler, var, at vi altid startede traditionelt, når en redaktionssekretær fik 30 udtalelser ind, der startede med, at man på det og det møde har udtalt følgende, så havde de nok i den første. Resten røg i papirkurven. Derfor opfordrede de os til at finde noget nede i teksten, som vi rykkede op som hoved. Det er min baggrund for at foreslå, at vi ændrer det. Vi ved godt, hvor svært vi har ved at få udtalelser optaget i pressen.

Barbara Kryger:

Holger F. siger, at hvis vi skal gøre noget alvorligt ud af at prøve på at mobilisere omkring dette her, så betyder det, at vi skal tage beslutninger i vore kompetente organer og afdelinger.

Jeg kunne da godt forestille mig, at vi kommer til den konklusion, når der ikke er andre muligheder, at det bliver en generalstrejke, det handler om. Men for at gøre den beslutning så stærk som mulig, må den træffes i vore kompetente organer. Der skal være en baggrund for at tage en sådan beslutning om at gå ud og mobilisere. Det er ikke tilstrækkeligt at komme tilbage med en udtalelse fra forretningsudvalget. Det må være en beslutning, der tages på baggrund af, at det er den eneste udvej.

Vi står overfor klubgeneralforsamlinger og fagforeningsgeneralforsamlinger, der vil vi diskutere, hvordan vi kan mobilisere for at hindre disse lovindgreb. Det er ikke et udtryk for, at jeg ikke mener, at der skal mobiliseres for at hindre, at disse lovindgreb bliver gennemført.

Jens Olsen:

Den udtalelse, som Anker S. på den daglige ledelses vegne er fremkommet med, kan jeg ikke gå ind for.

Thomas Olsen:

Den udtalelse, som er blevet forelagt, er svækket. Ikke kun med hensyn til, at man har fjernet ordet generalstrejke fra udtalelsen. Det har også noget at gøre med formuleringen, som vore medlemmer, der læser udtalelsen, nok vil have lidt sværere ved at bakke op.

En ting, som står i den oprindelige udtalelse - jo større ledighed, jo større kontingent. Det er et begreb, medlemmerne kan forstå, og som mangler i udtalelsen. Det kan være, at man skal have noget ud af penge, som er postet i en uddannelse, men det hjælper ikke, at den der skriver en udtalelse, har en uddannelse. Han ved, at det falder på plads senere, men en udtalelse, hvor medlemmerne skal læse en tridiedel for at finde ud af, hvad det drejer sig om, kan vi ikke være sikre på, at de læser. Derfor må man enten i overskriften eller i første afsnit fortælle, hvad det er, man ønsker at protestere imod.

Udtalelsen fra forbundet blev enstemmigt vedtaget.

Preben Mortensen:

Preben M. omtalte følgende cirkulærer, der er udsendt:

Cirkulære nr. 33 vedrørende udtalelse til fredsappel på konferencen i Stockholm.

Cirkulære nr. 34 vedrørende konference om teknologi i Vesttyskland.

Cirkulære nr. 35 blev omtalt i beretningen. (Udtalelsen omkring La Cabana).

Cirkulære nr. 36 vedrørende de 3 LO-pjecer: Sikkerhedsarbejdets vilkår og muligheder - Debat om arbejdsskader og Arbejds miljø 1983 status og udvikling.

Fra LO har vi modtaget rapporten om arbejdstid (det tekniske udvalg vedrørende ændret arbejdstid), der kan rekvireres i boghandelen for kr. 50,-.

Der blev i et tidligere cirkulære gjort opmærksom på, at hvis man inden den 26. september bestilte den gennem et sekretariat i Arbejdsministeriet, kunne man i stedet for at købe den i en boghandel få den tilsendt for kr. 30,- pr. stk. Vi

har inden fristens udløb bestilt 50 stk., således at afdelingsformændene og hovedbestyrelsen kan få den, så snart den udkommer i begyndelsen af oktober måned.

Vi har fra Køge afdeling fået meddelelse om sammensætning af bestyrelsen, og hvem der er valgt til formand m.v.

Vi har endvidere fra Vejle afdeling modtaget besked om, at Hardy Christensen er gået af, og at det er Kaj Fønnesbech, som både er blevet formand og kasserer.

På sidste forretningsudvalgsmøde vedtog vi at bevilge beløb til et medlem fra kvindelig afdeling, der skulle på vinterskoleophold, og vi skrev til hende og forklarede baggrunden for bevillingen. Fra medlemmet har vi modtaget følgende brev:

»Gode kammerater!

Mange tak fordi I har givet mig hjælp til et vinterskoleophold på Roskilde Højskole. Jeg vil forsøge at skrive nogle artikler til Prop & Kapsel i den tid, jeg er på skolen. Jeg glæder mig meget til dette ophold, da det er forfærdeligt at være arbejdsløs, og nu har I klaret de økonomiske forhold, dermed tak.«

Thomas Olsen:

Da vi sidste gang vedtog at give støtte til vinterskoleophold, bad jeg om, at der bliver udsendt et cirkulære, så alle afdelinger er klar over, hvordan betingelserne er for disse ting. Jeg vil høre, om det er på vej ud, eller om man har glemt det?

Holger Foss:

Ja, jeg savner også et cirkulære, som der blev bedt om, og der blev sagt, at det ville komme, men det er altså ikke kommet.

Preben Mortensen:

Det kan jeg ikke erindre, men det vil blive undersøgt.

Der kører nogle arbejdsmiljøkurser igennem FIU-systemet som prøvekurser, i forbindelse med omlægning af den tidligere M-linie.

Der er kørt et kursus, og man vil nu følge op med yderligere et, hvor vi kan få to pladser. Deltagerne skal have § 9, M-1 eller M-2, G-1 eller G-2. Vi vil gerne have tilslutning til,

at vi sender to. Det er vigtigt, at vi får en tilbagemelding om, hvad disse kurser indeholder, fordi vi skal have konstateret, om vi kan nøjes med at gøre brug af FIU-uddannelsessystemet.

Den daglige ledelse foreslår, at vi får mulighed for at udpege en repræsentant fra provinsen og en fra København, således at vi kan få drøftet det med dem, inden de skal af sted, for at sikre os, at de som deltagere forpligter sig til at lave en rapport til forbundet, så vi kan foretage en vurdering af kurssets indhold og værdi.

Forretningsudvalget var enige om at sende to deltagere.

Preben Mortensen:

Så skal vi meddele, at Hardy Christensen, tidligere afdelingsformand i Vejle, som har overtaget et Albani depot, har underskrevet overenskomst pr. 1. oktober 1984.

Fra Depotindehaverforeningen har vi modtaget meddelelse om, at Albani depotet i Langeskov pr. 1. september 1984 har indmeldt sig i foreningen.

Vi har modtaget et brev til forretningsudvalget fra Klub 47 på Tøborg:

»Gode kammerater!

Natholdet i afdeling 47 tilhørende klubben Syd har med stor interesse læst debatten i Prop & Kapsel fra forretningsudvalgsmødet den 9. maj 1984. Især det, der handler om, hvordan der må og skal arbejdes på en 1. maj. Konklusionen i beretningen sidst på side 187 er vi ikke tilfredse med, men vi er enige i, at fridagene skal lægges således, at man kan deltage i de arrangementer, der foregår den 1. maj.

Dette var også grundlaget for, at vi holdt fri natten til den 1. maj. Problematikken om, at hvis den 1. maj falder på en fredag, kan vi ikke rigtig forstå, da 1. maj er en fridag lig med den 24. december ifølge hovedoverenskomstens § 7, stk. 7. Om vi begynder kl. 22.00 før den 1. maj, kan vi ikke se gør nogen forskel. Det væsentlige må være, at vi holder fri den 1. maj. Skulle 1. maj falde på en fredag, holder vi fri natten til fredag, så vi har 4 arbejdsdage, lige-

som alle andre i den uge. Såfremt der bliver arbejdet 5 dage i en sådan uge, er vi enige i, at der må falde en eller anden form for bod.»

Forbundsformanden har svært ved at forstå indholdet, idet man dels siger, at det er rigtigt, at man skal holde fri natten før, og dels ser man ikke noget problem i, hvis man møder natten før, og endelig er de uenige i konklusionen i beretningen, side 187.

Det er klart, at vi her på forretningsudvalgsmødet må sende dem et svar, men jeg har svært ved at finde ud af, hvad det egentlig er, vi skal svare.

Side 187, sidste konklusion handler om kontinuerlig drift, og der gør forbundsformanden opmærksom på, hvordan reglerne er for kontinuerlig drift, og de skriver, at det er de ikke tilfredse med.

Forbundsformanden tror, at man har misforstået det - men det må vi kunne få opklaret - og at man måske mener, når man taler om kontinuerlig drift, at det måske er 3-holdsdrift. Kontinuerlig drift betyder, at man kører alle ugens 7 dage hele året rundt, og der er det klart, at der er overenskomstens bestemmelser gældende.

Det andet er så, at man er enige i, at man skal have fri natten før, og senere giver de så udtryk for, at de ikke kan se, at der er nogen forskel på, om man møder natten før eller natten efter.

Forbundsformanden forstår derfor ikke, hvad meningen egentlig er med dette brev. men det kan være, at repræsentanterne for mandlig afdeling kan give en forklaring.

Holger Foss:

Holger F. vil anbefale forbundsformanden, at han skriver til klubben og spørger, hvad de mener.

Preben Mortensen:

Hvis resten af forretningsudvalget er enige i det, så gør vi det, men skal det forstås således, at repræsentanten for mandlig afdeling heller ikke har forstået brevet indhold eller hvad?

Holger Foss:

Forbundsformanden kan forstå det, som det passer ham.

Preben Mortensen:

Tak for det.

Vedrørende støtten til kulminearbejderne i England har vi modtaget et brev fra LO:

»Vi skal hermed gøre opmærksom på, at vi har været i forbindelse med den britiske landsorganisation TUC om den konflikt for at forhøre os, om man påtænker at rette henvendelse til fagbevægelsen i andre lande om støtte. De seneste forhandlinger om en løsning af konflikten er netop brudt sammen, og det er besluttet at samle den britiske landsorganisations forretningsudvalg i denne uge for at drøfte, hvordan henvendelse om hjælp til fagbevægelsen i andre lande kan gennemføres og samordnes. Det overvejes at oprette en særlig støttefond under TUC, igennem hvilken eventuelle bidrag kan kanaliseres. Vi vil holde jer underrettet, så snart der i TUC er truffet en beslutning om sagen.«

På baggrund af denne henvendelse må det fremover være den rigtige form, at vi kanalisere penge igennem LO til den britiske centralorganisation, således at vi er sikre på, at det går til samtlige britiske minearbejdere.

Vi er jo tilsluttet Landsindsamlingen til Britiske Kulminearbejdere, og de har repræsentantskabsmøde på mandag, hvor jeg selv møder op. Jeg mener, at vi skal give udtryk for, at vi synes, det er i orden, at de kører kampagnen, og det vil vi gerne være med til at finansiere, men da vi har konstateret, at man tager af de bevilgede beløb, så er det vor opfattelse, at vi hellere vil give bidrag gennem LO, fordi vi så ved, at de går ubeskåret til de britiske kulminearbejdere.

Vi har modtaget en resolution fra kørselsklubben på Tuborg, og de skriver:

»Resolution til de to afdelinger, klubberne på Carlsberg og Tuborg samt pressen:

De engelske minearbejdere og deres familier er i nød. Efter 7 måneders

strejke nærmer vinteren sig i de engelske minedistrikter. Ganske tæt på Danmark vil vi i den nærmeste fremtid kunne opleve sult og nød af et uhyggeligt omfang. Baggrunden for denne nød er en kamp, som de engelske minearbejdere fører for deres arbejdspladser. EF's mest reaktionære regering, Thatcher's konservative rædselskabinet, vil lukke over 20 engelske kulminer og vil uden hensyn til konsekvenserne sende tusindvis af familier ud i elendighed. En sejr for minearbejderne vil være et slag i ansigtet på den fremvoksende konservatisme i Europa. Et slag i ansigtet også på den reaktionære Schlüter-regering.

På denne baggrund har et medlemsmøde i kørselsklubben på Tuborg vedtaget at give 20,00 kr. om ugen pr. medlem til de strejkende og deres familier.

På vor generalforsamling dags dato den 29.9.1984 opfordrer vi alle arbejdspladser i Danmark til at gøre lignende.»

Vi må opfatte det sådan, at udtalelsen er sendt til os for at få en stillingtagen til den, og vi er i forbundets daglige ledelse af den opfattelse, at vi gerne vil videresende resolutionen til afdelingerne og opfordre dem til at følge kørselsklubbens eksempel.

Bent Meyer:

Bent M. er helt enig med kørselsklubbens beslutning om, at den kamp, der kæmpes derovre, også er vor kamp, og hvis de taber den kamp, så er det også vort nederlag. Derfor vil jeg gerne sige, at jeg ikke alene er stolt over, at det kommer derudefra, og at man har taget et sådant initiativ, men at jeg også håber på, at man vil tage den situation op alle andre steder, hvor man har mulighed for det, og måske til en efterfølgelse.

Preben Mortensen:

Fra Fangernes Interessegruppe, statsfængslet i Horsens, har vi modtaget en henvendelse. De er interesserede i, i forbindelse med oprettelse af en organisation, at vi bevilger nogle penge, sådan at de kan fungere. Såfremt de skal have penge, og det er nødvendigt, mener vi,

at det bør foregå centralt, sådan at det bidrag, man betaler til LO, automatisk bliver kanaliseret derhen.

Bent Meyer:

Det er måske noget utraditionelt, at vi bevilger til nogle mennesker, der sidder indendørs, fordi de har lavet noget, som strider mod vort samfunds retningslinier, men vi ved jo allesammen, at størsteparten af de fanger, som sidder i Horsens og andre steder, tilhører arbejderklassen og stadig er vore medlemmer. - Det er nok muligt, at de får frikontingent i den tid, de sidder inde, eller at vi i hvert fald ikke kan slette dem, når vi får penge andre steder fra - og jeg mener, at vi skulle støtte dem. Det behøver ikke at være et kolossalt stort beløb, men en symbolsk håndsækning vil jeg foreslå, f.eks. at vi bevilger dem 500 kr.

Barbara Kryger:

Barbara K. mente ikke, at det var en faglig organisations opgave at støtte dem. Der kommer mange henvendelser til forbundet og afdelingerne, som ikke hører under en faglig organisation at støtte dem. Derfor må dette afvises.

Forslaget om støtte blev afvist. 9 stemte imod forslaget - 3 stemte for forslaget.

Preben Mortensen:

Forretningsudvalget for Værnepligtige Talsmænd anmoder om, at vi bevilger dem penge, men vi må nok sige, at det ligger udenfor vores område.

Bent Meyer:

Jeg vil blot sige, at jeg ikke vil gentage fiaskoen.

Barbara Kryger:

Jeg vil heller ikke gentage min begrundelse for ikke at bevilge.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden syntes, det er nogle uhyrlige former for argumentation, der bliver brugt her. Når man taler om niveauet i protokollerne, er det svært, hvis man skal holde et niveau, end at skulle skrive

andet end det, der er blevet sagt. Der bliver argumenteret for tingene, og der bliver konstateret et flertal. Mente, at man skal konstatere det uden at komme med den slags bemærkninger, som Bent M. kom med.

Bent Meyer:

Nu kan jeg ikke gøre for, at forbundsformanden misforstår det, der blev sagt. Jeg mener, at de også skulle have 500 kr., men da man har taget stilling til, at noget sådant ligger langt ude, vil jeg ikke fremsætte det en gang til. Det skulle ikke være nødvendigt at skære det ud i pap.

Barbara Kryger:

Jeg tager forbundsformandens kritik til efterretning.

Preben Mortensen:

Fra Komitéen af de pårørende til de politiske fanger i Uruguay har vi modtaget meddelelse om, at man vil lave en international udstilling for amnesti i København. Man har haft denne udstilling andre steder i Europa, og den skulle være af meget høj kvalitet. Man har lavet et overslag over udgifterne til i alt kr. 16.500,-. Syntes, at det er et godt initiativ, men må ligesom i de andre tilfælde sige, at der er ingen rigtig kontrol, når det drejer sig om et enkelt forbund. Vi vil skrive til LO og opfordre dem til, at man samlet bevilger et beløb, så man også kan få udstillingen til Danmark.

Vi modtog for et stykke tid siden en henvendelse fra Landsforeningen for Arbejdsskadede. Det er en forening, man ønskede stiftet for at gøre opmærksom på problemerne hermed. Man ønskede ikke kun at køre det som et privat initiativ, men der sker ofte det med de arbejdsskadede, at de i forbindelse med manglende arbejdsdygtighed forsvinder ud af arbejdsmarkedet, og det betyder, at normalt samarbejde med organisationer og andre, som skulle kunne forstå deres problemer og rejse disse i samarbejde med lægestanden osv., forsvinder, og det er en ting, der i allerhøjeste grad er behov for.

Vi har modtaget et referat fra landsmødet den 25. august 1984. Vi

har gennemgået det og har fundet, at vi bør tilslutte os som medlem af denne organisation.

Forretningsudvalget var enige om, at vi indmelder os i denne forening.

Preben Mortensen:

Fra Danmarks kommunistiske Parti har vi modtaget følgende:

»Gode kammerater!

Igen i år henvender dagbladet Land og Folk sig til sine læsere og venner om et økonomisk bidrag til bladets fortsatte drift, hvor der er indsamlet mindst 3,5 mill. kr. Gennem årene har et stigende antal faglige organisationer og arbejdspladser ydet Land og Folk økonomisk håndsækning. Det er disse bidrag fra arbejdspladsernes folk, der har sikret, at dagbladet fortsat kan udfylde sin rolle som arbejdspladsernes avis.

Vi vil med dette brev anmode om, at jeres organisation stiller sig positivt til en bevilling til Land og Folk. Vedlagt medsendes et girokort til eventuel benyttelse.»

I foråret fik forbundet en henvendelse om at tegne andele i selve trykkeriet, hvor vi meddelte, at vi ikke var interesseret i andele, men at vi var positive med hensyn til at give økonomisk støtte til Land og Folk. Vi bevilgede 10.000 kr. På baggrund af den bevilling, vi har givet, mener forbundsformanden, at vi bør henlægge denne sag.

Sagen henlægges.

Preben Mortensen:

Vedrørende fredsstrejken den 24. oktober har alle faglige organisationer og tillidsrepræsentanter modtaget følgende:

»Dansk Fredskonference på B&W-øen har besluttet, at der skulle gennemføres faglige fredsaktioner den 24. oktober 1984 over hele landet. LO og FTF blev opfordret til at gå i spidsen for disse aktioner med følgende udtalelse:

Når 5 minutters fredsstrejke ikke kunne forhindre raketopstillingen, hvor stærke midler skal der så til for at få raketterne taget ned igen.»

LO meddelte i august 1984, at forretningsudvalget havde taget henvendelsen til efterretning.

På øst/vest-fredsmødet den 1. september 1984 i Folkets Hus blev det besluttet at opfordre til fredsstrejken den 24. oktober i tidsrummet kl. 12.00-12.15.

På LO's fredskonference for Fællesorganisationen og Samvirket den 20.9. blev LO's forretningsudvalg påny opfordret til at stå i spidsen for fredsstrejken. Næstformand i LO, Finn Thorgrimsson, gav tilsagn om påny at rejse spørgsmålet i LO's forretningsudvalg.

Det er den daglige ledelses indstilling, at såfremt LO opfordrer til aktion den 24. oktober, følger forbundet opfordringen og anbefaler afdelingen og medlemmerne til at gå med i denne aktion.

Vi vil gerne have tilslutning fra forretningsudvalget om, at vi opfordrer vore medlemmer til at deltage i denne aktionsform, som LO's forretningsudvalg finder frem til den 5. oktober.

Holger Foss:

Hvis LO finder frem til, at der ikke laves aktion den 24. oktober, skal vi så ikke opfordre vore medlemmer til aktion. Vi kunne godt risikere, at LO ikke opfordrer til aktion.

Preben Mortensen:

Vi bør følge den opfordring, der ligger på et kvarter. Hvis man fra LO's side opfordrer til 10 minutter, og man er enige, bør vi også gøre det.

Thomas Olsen:

Thomas O. mente, at man skal følge den opfordring, som LO kommer med. Jeg kan udmærket forstå Holger F.'s synspunkt, men vi vil ikke bryde os om, at vi som de eneste i Fredericia, vi bryggeriarbejdere, skulle nedlægge arbejdet i 5 minutter. Derfor vil jeg foreslå, at vi opfordrer LO til at følge den opfordring, de får. Så kan vi måske presse dem en lille smule.

Preben Mortensen:

Det vil sige, at man foreslår, at vi støtter de beslutninger, som er taget, og som man opfordrer fra Fællesorganisationen og andre steder

til, at LO's forretningsudvalg indstiller, at man aktionerer fra kl. 12.00 til kl. 12.15 den 24. oktober 1984.

Ingen bemærkninger.

Preben Mortensen:

LO har lavet en diasserie, som varer ca. 20 minutter vedrørende fredsarbejdet. Den er vist på et af forbundets weekend-kurser og brænderikonferencen i Middelfart.

Filmen er meget oplysende og fortæller meget, som mange ikke vidste. Men den er et udtryk for LO's holdning. Vi vil gerne udsende en opfordring til afdelingerne om at gøre brug af diasserien i forskellige forbindelser.

Inge Jensen:

Det plejer normalt at være dyrt at få sådan nogle diasserier. Det ville være rart at vide, hvad det koster at låne dem.

Anker Skjødt:

Diasserien er til fri afbenyttelse, men vi har kun ét sæt. Der følger et bånd med indtalt tekst, som kræver et apparat, der kan skifte automatisk, men der er også et manuskript med, så det kan vises med kommentarer.

Holger Foss:

Er der noget bevægelse i spørgsmålet om at indkalde det nedsatte udvalg, der skal diskutere, hvor vi skal placere os i fredsarbejdet.

Preben Mortensen:

Vi har en vedtagelse om, at såfremt der skal afholdes et hovedbestyrelsesmøde vedrørende drøftelse af overenskomstprocedure, skal udvalget indkaldes umiddelbart før mødet.

Vi har fra NNS, som er Nærings- og Nydelsesmiddel Sammenslutningen, modtaget brev af 13. september, og der skriver man:

»Til de skandinaviske IUL-, EAL/ IUL-medlemsforbund.

Gode venner

Det er for at meddele jer, at I kan forvente en indbydelse til skandinavisk-tysk fællesmøde i København den 6., 7. og 8. februar 1985 og til

dansk-tysk seminar med yderligere skandinavisk deltagelse i Danmark i tiden 6.-11. maj 1985.«

Den 18. september modtager vi fra samme organisation følgende meddelelse vedrørende solidaritetsbidrag til køb af EAL's sekretariatslokaler i Bruxelles, hvor man skriver:

»I fortsættelse af tidligere angående ovenstående, skal det hermed meddeles, at der fra NNF er givet tilsagn om at ville være med til at yde et lån under forudsætning af, at de øvrige medlemsforbund gør det samme.« - Der mangler ca. 50.000 kr.

Endvidere har EAL's sekretariat meddelt, at NGG, Tyskland, har ydet den anden halvdel af det manglende beløb som lån, ligeledes ca. kr. 50.000. Såfremt andre medlemsforbund vil følge NNF's eksempel, bedes man snarest muligt tilkendegive det - penge til disposition den 28. september 1984.

EAL, som er europæisk levnedsmiddelorganisation under IUL, har oprettet et sekretariatslokale i Bruxelles. Der mangler stadigvæk en del penge, ca. 100.000 kr., og man har forespurgt forskellige organisationer rundt omkring, om de vil yde lån, sådan at man kan få oprettet dette lokale. NGG i Tyskland har sagt, at de vil låne dem de 50.000 kr., og på baggrund af NNS's svar skrev vi den 20. september dertil:

»Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund skal hermed tilkendegive, at vi giver tilsagn om at være med til at yde lån til EAL's sekretariatslokale i Bruxelles under forudsætning af, at de øvrige medlemsforbund under NNS gør det samme.«

Vi er sammen med Samvirket omkring 100.000 medlemmer, og i forhold til et lån på 50.000 kr. kan vi kun yde den andel, der står i forhold til vore medlemmer, og derfor har vi kun givet tilsagn om at kunne give et sådant lån, såfremt de øvrige medlemsforbund også giver et sådant tilsagn.

Endvidere skal vi bekræfte indbydelsen til møderne ifølge brev af 13. september, men gøre opmærksom på, at vi har hovedbestyrelseskonference i perioden 4. til 8. februar, og

derfor kan vi muligvis ikke deltage i den omtalte konference.»

Problemet var, at da vi skulle give svar inden den 28. september, var vi i den situation, at vi ikke kunne få en tilslutning fra forretningsudvalget, men vi fandt det naturligt, hvis alle andre medlemsforbund i Danmark vil være med til at yde dette lån, at Bryggeriarbejderforbundet gjorde det samme.

Vi bandt organisationen med det brev af 20. september til NNS, at under forudsætning af, at andre gør det samme, vil vi også være med.

Ingen bemærkninger.

Preben Mortensen:

Vi har fra Industriforbundet FNV i Holland modtaget indbydelse til deres kongres fra den 25.-29. november 1984. Vi har tidligere modtaget indbydelse, men ikke reageret, fordi vi på en forespørgsel havde forstået, at bryggeriarbejderne ikke var organiseret i Industriforbundet.

Ved henvendelse til det hollandske konsulat i Danmark har vi fået bekræftet, at bryggeriarbejderne er organiseret i Industriforbundet.

Forbundet har i skrivelse af 20. september tilmeldt 2 deltagere til kongressen.

Preben M. foreslog, at der vælges 1 fra den daglige ledelse og 1 fra forretningsudvalget.

Anker Skjødt og Holger Foss blev udpeget til at deltage.

Sidste sag er vedrørende en sag, som vi også behandlede på sidste forretningsudvalgsmøde. Vi fik en henvendelse fra Den Danske Komité for Arbejderkonference, som omtalte en konference, som skulle holdes i perioden 16. til 19. maj 1985. De omtaler, at det koster ca. kr. 700.000, og det er derfor en dyr konference.

Vi skrev derefter til Komitéen for at forespørge, hvorvidt vi ville have mulighed for at deltage som delegerede, og de svarede tilbage, at der i alt beregnes at være 37 delegerede til den danske delegation, men under alle omstændigheder vil man på forhånd love, at forbundet vil få en repræsentant, såfremt man ønsker

deltagelse. Det er vi selvfølgelig yderst tilfredse med.

Derefter står tilbage, hvad jeg synes, der må være rigtigt på baggrund af denne bekræftelse, at vi så også tager stilling til, hvorvidt vi på baggrund af, at konferencen altså er så dyr, og at man har brug for nogle tilsagn om økonomisk støtte, at behandle en anmodning om, at vi på forhånd giver tilsagn om, at konferencen gennemføres. Vi vil derfor foreslå, at vi på forhånd bevilger 5.000 kr.

Ingen bemærkninger.

Thomas Olsen:

I sidste uge deltog Steen Hansen fra Odense afdeling, og jeg i et tillidsmandskursus i det tyske levnedsmiddelarbejderforbund NGG i Oberjörtschbach.

Der var på forhånd udtrykt skepsis for, om man gjorde noget ud af at deltage. Vi tog derned med det formål dels at komme i kontakt med de andre kursusedtagere, men også for at fortælle lidt om vort forbunds og nogle afdelingers forhold til internationalt arbejde.

Jeg må sige, at ud fra de forudsætninger, vi tog derned med, var opholdet en succes. Vi fortalte om nødvendigheden af, at vi som bryggeriarbejdere i Danmark også havde kontakt med arbejderorganisationer på den anden side af jerntæppet, og vi fortalte også vore kolleger, undervisere og skolens ledere, at det var vor opfattelse, at NGG nok led af kommunistforskrækkelse.

Preben Mortensen:

Direktøren for Faxe Bryggeri, som har produktionsområderne som sit arbejdsområde, har prøvet at få fat i mig og meddelte til sidst, at vi skulle rives ud af mødet, fordi han syntes, at forbundet først skulle have besked.

De har netop haft bestyrelsesmøde og har besluttet fra 1. maj 1985, at Hedensted Faxe Bryggeri - altså Vest - bliver lukket. Afviklingen vil ske frem til 1. maj 1985. Begrundelsen, hvor de har lavet nogle analyser, ville man give kl. 14.30, og derefter ville man gå i samarbejdsudvalget og orientere.

Man var også interesseret i at indkalde forbundet til at få den samme orientering med baggrund i analyser om økonomi, markedsudvikling o.s.v., og derfor har man taget den beslutning, at det var nødvendigt at lukke.

Forbundsformanden er rystet. Vi er da endnu mere bekymrede for andre virksomheder, der går endnu værre end Faxe Vest. Hvis vi i løbet af dagen kunne vende tilbage, ville de give en orientering om hele udviklingen for Faxe-koncernen. Mere kunne forbundsformanden ikke sige på nuværende tidspunkt.

Thomas Olsen:

Jeg nåede til, at det var vor opfattelse, at NGG led af kommunistforskrækkelse, hvorfor det var svært at få dem med i et samarbejde udover de vestlige organisationer.

Både kursusedtagere og undervisere forstod vore synspunkter og gav udtryk for, at det var den rigtige måde at samarbejde på tværs af jerntæppet osv.

Så vil jeg lige slutte med at sige, at vi gav dem mange ideer dernede. Ideer, som de aldrig havde hørt eller drømt om. Det gav de udtryk for, at de var tilfredse med. Det, vi fik ud af det, var specielt deres undervisningsformer, som vi synes var mere effektive, end det vi tidligere havde kendt til, og det er noget, som både Steen Hansen og jeg vil fortælle om rundt omkring, sådan at man måske kan lære af dem også. Vi har for øvrigt lavet en rapport for denne uge, som blev tilsendt forbundet i mandags, og vi håber, at den kommer i næste nummer af Prop og Kapsel.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden nåede lige at kigge den igennem, og den er lagt til P&K, og når også at komme med. Jeg vil dog godt lige knytte et par bemærkninger hertil, idet jeg synes, det er tilfredsstillende, at man allerede efter den første uge konstaterer, at det er frugtbart, at man sætter sig sammen og får talt om tingene, og jeg lægger også især vægt på - hvad der har været et problem - at få samarbejdsrelationer til

det store tyske forbund, hvor bryggeriarbejderne er organiseret, så det er glædeligt, hvis dette giver anledning til, at der er taget hul på disse ting.

Holger Foss:

Ja, jeg er positivt overrasket over de ting, som Thomas O. beretter fra det kursus, hvor Københavns mandlige afdeling som bekendt tog den stilling, at vi ikke ønskede at deltage. Men i relation til det, Thomas O. har sagt, så er vi naturligvis parate til at tage vor stilling op til fornyet overvejelse.

Mødet hævet / Erik Kielberg

Forretningsudvalgets sammensætning:

Nordjysk kreds:

Poul Erik Guldborg

Sydjysk kreds:

Thomas Olsen

Fyns kreds:

Jens A. Olsen

Sjælland-Falster kreds:

Bent Embo

Københavns mandlige afdeling:

Holger Foss og Bent Meyer

Københavns kvindelige afdeling:

Barbara Kryger og Inge Jensen

Forbundets daglige ledelse:

Preben Mortensen, Anker Skjødt, Erik Nielsen, Erik Kielberg og Lone Christensen

Konsulenter:

John Pedersen og Henrik Hansen

ORDINÆRT FORRETNINGS-UDVALGSMØDE

afholdt onsdag den 14. november 1984.

Fraværende: Anker Skjødt.

DAGSORDEN:

1. Protokol
2. Beretning
3. Regnskab
4. Forskellige sager

Dirigent: Bent Embo.

1. protokol

Protokoller fra forretningsudvalgsmøder, afholdt 15. august og 18. september 1984, lå til godkendelse.

Protokoller fra forretningsudvalgsmødet, afholdt 15. august 1984, blev godkendt med, at slåfejl rettes ind, og at der i beretningens omtale af Erland Petersens sag, 4. afsnit, hvor der står: men dommeren så ikke forstod - tilføjes: men *det* dommeren o.s.v...

Godkendelse af protokollen fra forretningsudvalgsmødet, afholdt 18. september 1984, blev udsat til forretningsudvalgsmødet i december 1984, da forretningsudvalget havde haft meget kort tid til gennemlæsning af protokollen.

2. Beretning

v. forbundsformand

Preben Mortensen:

Forretningsudvalget godkendte på anbefaling af forbundsformanden, at aflæggelsen af beretningen skete ved, at sager, der havde noget til fælles, blev omtalt af forbundsformanden samlet, hvorefter sagerne kom til debat i forretningsudvalget, opdelt ind imellem forbundsformandens aflæggelse af beretningen.

Stillingtagen til beretningen sker stadigvæk som en stillingtagen til det samlede indhold i beretningen.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden omtalte, at forretningsudvalgets indstilling til Tuborgs kørselsklubs aktiviteter vedrørende kontingenttræk til fordel for de engelske kulminearbejdere var udsendt i cirkulære nr. 42.

I forbindelse med afholdelse af RAS-kurser for provinsmedlemmerne havde forbundet måtte rykke afdelingerne for anmeldelse af deltagere, og forbundsformanden måtte understrege, at når hovedbestyrelseskonferencen i februar 1985 skulle behandle uddannelser generelt, måtte situationen omkring RAS-kurserne også drøftes.

Forbundets argumentation overfor arbejdsgiverne for at få etableret RAS-kurser, nemlig at vore folk, som har en kortere skoleuddannelse, havde behov for disse uddannelses tilbud - var en argumentation, arbejdsgiverne ved førstkommande overenskomst kunne sætte spørgsmålstegn ved, fordi nogle afdelinger sender 20- og 22-årige folk på RAS-kurserne, og i øvrigt er der for få tilmeldinger til kurserne.

Forbundsformanden fandt det vigtigt på konferencen at diskutere, hvordan vi motiverer vore medlemmer med en kortere skolegang til at modtage de tilbud, RAS-kurserne er, så forbundet ikke kom i den situation, at kravet om etablering af RAS-kurser ikke kunne stilles.

RAS-kurserne kører i 14 dage på Fyn, og folk, som ikke tidligere har været aktive, skal være hjemmefra i 14 dage for at deltage på kurserne. Dette kunne være en årsag til manglende tilmelding til kurserne. Derfor måtte forbundet også se på, om der var mulighed for at placere kurserne geografisk i landet, måske kredsvis, så man kunne nå hjem om aftenen.

Forbundet har sendt to medlemmer som deltagere på den nye FIU-uddannelse, der prøvekøres for sikkerhedsrepræsentanter. Kurset går over 14 dage.

De to medlemmer har fået besked på, at forbundet ønsker en tilbage melding vedrørende indholdet i den nye uddannelse, fordi et udvalg under FIU, efter dette prøvekursus, skal vurdere, om der skal arbejdes videre med denne form for uddannelse af sikkerhedsrepræsentanter.

Ud fra vurderingen af indholdet i den nye FIU-sikkerhedsrepræsentant-uddannelse skal der ligge en indstilling til hovedbestyrelseskonferencen i februar om, hvorvidt forbundet kan nøjes med at køre sikkerhedsrepræsentant-uddannelsen under FIU, eller om forbundet må udvide uddannelsen for at opfylde de målsætninger, der ligger fra forbundets miljøkonference, vedrørende uddannelse af sikkerhedsrepræsentanter.

Forbundet har som besluttet i forretningsudvalget underskrevet ud-

talelsen til fredskonferencen i Stockholm.

Udtalelsen er sendt til konferencen via Kurt Johansen (repræsentant for Fagbevægelsen for Fred). Der var skrevet til LO's forretningsudvalg vedrørende forbundets indstilling om, at man burde udvide de 5 minutters stop for fred den 24. oktober til 15 minutters stop.

LO havde meldt tilbage, at de fastholdt det, de havde vedtaget, at det skulle være 5 minutter i 12 til kl. 12.00.

Som vedtaget i forretningsudvalget, at forbundet fulgte den opfordring, LO kom med, havde forbundet udsendt cirkulære til afdelingerne og anbefalet, at man stoppede produktionen 5 minutter i 12 til kl. 12.00 den 24. oktober for at demonstrere for freden.

Poul Erik Guldborg:

Poul Erik G. var af den opfattelse, at hvis RAS-kurserne skulle afholdes kredsvis, måtte deltagerantallet formentlig sættes ned.

I øjeblikket var det svært at samle 14 deltagere til kurset fra hele landet. Var ikke i tvivl om, at der var problemer med at komme hjemmefra i 14 dage, så det kunne være, at der kom flere deltagere, hvis man kunne komme hjem om aftenen.

Thomas Olsen:

Thomas O. var enig i, at målsætningen for deltagelse i RAS-kurser skulle overholdes.

Fredericia afdeling havde afvist tilmeldinger, hvor målsætningen ikke var opfyldt men havde trods dette ca. 11 medlemmer i venteposition til RAS-kurserne.

Man havde motiveret medlemmerne til at deltage på RAS-kurserne ved at foreslå interesserede, at de kontaktede de kammerater, der tidligere havde deltaget på RAS-kurser for at få en debat om kursernes indhold.

Thomas O. ville modsætte sig, at kurserne blev afholdt geografisk opdelt, fordi man var tilfredse med, og fandt dette værdifuldt, at mødes med kammerater fra hele landet.

Thomas O. omtalte, at der på Fredericia Bryggeri havde været pro-

blemer med, at man blev trukket i løn, hvis produktionen stoppede 24. oktober i 5 minutter.

Thomas O. havde talt med næstformand Anker Skjødt, der havde bekræftet, at når man følger LO's opfordring om 5 minutters fredsstrejke, og medlemmerne bliver trukket i løn, så betaler forbundet lønnen, da forbundet har opfordret til de 5 minutters produktionsstop.

Senere på dagen, da spørgsmålet var ved at blive aktuelt, havde Anker Skjødt trukket tilsagnet om, at forbundet betalte et eventuelt løntab, tilbage.

Thomas O. fandt, at sagen var kørt uheldigt, fordi den første orientering til talsmændene om, at man havde Anker Skjødts ord for, at forbundet dækkede et eventuelt løntab ind, holdt ikke. Der blev lokalt aftalt, hvordan situationen blev dækket ind.

Holger Foss:

Holger F. fandt det i orden, at forbundet havde videresendt LO-cirkulæret om fredsstrejken den 24. oktober men var kritisk overfor, at det havde været nødvendigt at understrege fra forbundet, at strejken var 5 minutter - hverken mere eller mindre. - Fagretsligt havde forbundet været dækket ind ved blot at udsende LO-cirkulæret.

Understregningen fra forbundet havde på nogle arbejdspladser forhindret, at man stoppede i 15 minutter. Strejken blev derfor ikke den manifestation, man egentlig havde været indstillet på.

Jens Olsen:

Jens O. havde været lidt forundret over en »rykker« fra forbundet vedrørende deltagere til RAS-kurset.

Odense afdeling havde ca. 8 medlemmer på venteliste til RAS-kurser.

Afdelingen afviste yngre folk, som ønsker at deltage på kurserne og fastholder forbundets linie med, at det er folk, der har behov for efteruddannelse, afdelingen indstiller til RAS-kurserne.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden mente, at debatten om RAS-kurser ville der bli-

ve mulighed for at tage i forretningsudvalget senere, og på hovedbestyrelseskonferencen i februar. Ville blot sige, at den dato, forbundet rykker afdelingerne for tilmeldinger til kurset, var der nået meget få tilmeldinger frem til forbundet, så »rykkerne« var berettiget.

Forbundsformanden havde ikke i cirkulæret vedrørende fredsaktionen den 24. oktober taget hensyn til det fagretslige system. Forbundets medlemmer havde fået samme orientering som LO's medlemmer for at sikre, at man dermed optrådte i en enhed, i opfordringen fra fagbevægelsen til fredsaktionen. Meningen var at sikre en styret handling, hvor alle handlede ens.

Bent Meyer:

Bent M. syntes, at spørgsmålet vedrørende forbundets ansvar omkring 5 minutters konflikten den 24. oktober var et principielt spørgsmål.

Situationen kunne opstå igen. Bent M. mente ikke, at det, at forbundet støtter en konflikt moralsk, betyder, at forbundet så dækker det løntab, der måtte være.

Thomas Olsen:

Thomas O. oplyste, at man ikke havde kontaktet forbundet for at få løntab dækket i forbindelse med aktionen den 24. oktober. Man havde kontaktet forbundet i en anden sag, her var man så kommet ind på, at bryggeriet nok ville trække i lønnen i forbindelse med aktionen. Næstformand Anker Skjødt havde så selv sagt - så betaler forbundet.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden gik ikke ind i sagen vedrørende løntabsdækning i Fredericia, fordi Thomas Olsen havde givet udtryk for, at Anker Skjødt havde udtrykt to forskellige ting.

Ingen i forbundsledelsen var orienteret om sagen, og inden man kunne diskutere sagens indhold, måtte Anker Skjødts orientering i sagen fremkomme.

Preben Mortensen:

- Beretning fortsat -

Forbundsformanden omtalte, at Bryggeriforeningens kommentarer til den lønnedgang, lønstatistikken for januar kvartal 1984 viste, sammenlignet med 3. og 4. kvartal 1983, var som forventet - nemlig stor salgstilbagegang med lønnedgang for distributionen. Dette var også afsmittende på lønstatistikken. Bryggeriforeningen tilkendegav også, hvad rigtigt var, at januar kvartal ofte har ligget under oktober kvartal året før.

Forbundsformanden fandt, at det interessante i lønstatistikken var, at man kan se, at januar kvartal ligger under juli kvartal året før. Det var ikke længere det normale udsving, hvor januar kvartal altid har et mindre salg end oktober kvartal. Derfor var forbundsformanden ikke enig med Bryggeriforeningen i, at udsvinget udlignes senere, men fandt at lønstatistikkerne var et godt materiale, som skal indgå i overvejelserne om, hvilke krav, forbundet skal stille i forbindelse med en reguleringsform af lønningerne ved overenskomstforhandlingerne i 1985. Nærings- og Nydelsesmiddel Sammenslutningen, hvor vort forbund sammen med andre levnedsmiddelforbund forsøger at få nogle fælles aktiviteter i gang, dels på vesttysk/nordisk plan, og dels mellem de to nordiske unioner, har gennem NNS-sekretariatet meddelt, at man afholder et seminar samtidig med vor hovedbestyrelseskonference, hvorfor forbundet desværre ikke kan deltage i dette seminar.

Forbundet har skrevet til Usserød Bryggeri, at der gennem tidligere udarbejdede konsulentrapporter er konstateret en lang række mangler og fejl i forbindelse med arbejdsindretning, miljø og sikkerhed på bryggeriet, samt at forbundet flere gange har rykket for, at bryggeriet bragte forholdene i orden.

Forbundet gav bryggeriet en tidsfrist til at bringe forholdene i orden. Hvis dette ikke skete, meddelte forbundet bryggeriet, at der ville ske en anmeldelse til Arbejdstilsynet. Forbundsformanden var blevet ringet op af direktøren på Usserød Bryggeri og havde så forstået, at der - modsat tidligere - nu kunne af-

tales en fast dato for, at forbundets konsulent kunne komme ind på bryggeriet og foretage målinger og se på arbejdsforholdene.

Det havde dog ikke været muligt for konsulenten at få aftalt et besøg på bryggeriet.

I konsekvens af dette havde forbundet skrevet til Arbejdstilsynet om de mangler i arbejdsforholdene, der gennem nogle år er konstateret på bryggeriet. Mangler, som forbundet har påtalt, og som vi nu mener, Arbejdstilsynet bør undersøge, gerne med forbundet som deltagere, når Arbejdstilsynet besøger bryggeriet.

Udviklingsudvalget har behandlet de planer, Faxe og De forenede Bryggerier har om at bygge tapperi på Grønland.

Der var skrevet til organisationen i Grønland, som man forventede skulle lave overenskomst, såfremt planerne bliver til noget.

I november er der aftalt møde med repræsentanter fra den grønlandske organisation, hvor forbundet forventer, at dette møde vil føre til, at der planlægges et besøg i Danmark med gennemgang af bryggerier samt videre drøftelser af vore aftaleforhold. Forbundsformanden oplyste, at man på bryggeriet Odin i Viborg mener, at man mister produktionen af 10 mio. vand om året, når bryggeriet på Grønland er en realitet. Odins vandproduktion er 14 mio. om året, så fremtiden så dystert ud.

På forrige forretningsudvalgsmøde havde forbundsformanden oplæst et brev fra den faglige klub 47, Tap Syd, Tuborg.

Da ingen i forretningsudvalget havde kunnet forklare meningen i brevet, havde forbundsformanden skrevet følgende til klubben:

»Forbundets forretningsudvalg har nu behandlet jeres brev af 20. september d.å. vedrørende natarbejde den 1. maj.

Jeres brev er særdeles uklart med hensyn til, hvad jeres holdning er til natarbejde den 1. maj. Forbundets forretningsudvalg var derfor enige om, at undertegnede retter henvendelse til jer for at få en mere klar stillingtagen til, hvad det er, I mener med brevet.

Jeg skal imidlertid forsøge at træk-

ke tre punkter frem fra jeres brev, som jeg mener er vigtige.

1. I gør opmærksom på, at konklusionen sidst i beretningen, side 187, vedrørende forretningsudvalgsmødet den 9. maj 1984 er I ikke tilfreds med. Det er spørgsmålet om arbejde den 1. maj i kontinuerlig drift. Kontinuerlig drift betyder drift i alle døgnets 24 timer, hver dag hele året rundt. De medlemmer, der af disse årsager arbejder juleaften, nytårsaften og 1. maj, skal ifølge overenskomsten have fri en anden dag. Det er derfor uklart, hvad det er, I ikke er tilfredse med.

2. I er enige i, at fridagen for 1. maj lægges således, at man kan deltage i det arrangement, der foregår 1. maj. Dette var også grundlaget for, at I holdt fri natten til 1. maj.

3. I gør senere opmærksom på, at I ikke kan se, at det gør nogen forskel, om I møder natten før 1. maj eller natten efter 1. maj, da 1. maj ifølge overenskomsten er en fredag lig 24. december. Det er særdeles uklart, hvad I mener med dette, da der ikke udføres natarbejde op til den 24. december.

Forretningsudvalget må anmode jer om at formulere mere præcist, hvad I mener med jeres brev«.

Forbundet modtager den 24. oktober følgende brev fra klubben:

»Gode kammerater.

Tak for brevet af den 5. oktober 1984.

Det er muligt, at forretningsudvalget finder vort brev særdeles uklart, men brevet er skrevet i et sprog, således at 32 bryggeriarbejdere kan forstå indholdet ved at sammenligne med referatet fra forretningsudvalgsmødet den 9. maj 1984, side 187.

Men vi kan så citere, hvor det er, vi ikke er enige med forretningsudvalget den 9. maj, side 187:

Altså at man møder 1. maj og ikke natten før.

Dette skulle så betyde, at vi ikke må gå på arbejde natten før 1. maj. Hvis vi møder natten til 1. maj eller om aftenen den 1. maj, vil vi under alle omstændigheder komme til at arbejde nogle timer 1. maj, så hvilken dag vi holder fri kan ikke gøre nogen forskel. Vi har også gjort op-

mærksom på, at falder 1. maj på en fredag, holder vi fri natten til torsdag-fredag. Det, der er primært for os, er, at vi ikke har gjort noget forkert omkring 1. maj.

Mere præcist kan vi ikke svare, da de fleste af os som bryggeriarbejdere ikke har nogen højere uddannelse, der måske kunne bruges, så alle i forretningsudvalget kunne forstå vort brev«.

Forbundsformanden mente, at dette brev var lige så uklart som det første. Klubben meddeler, at de har holdt fri natten før 1. maj, for at de kan deltage i 1. maj-arrangementer. Det er forbundets holdning, at man skal holde fri natten til 1. maj, så man kan deltage i de arrangementer. Men klubben gør samtidig opmærksom på, at de ikke mener, at det gør nogen forskel, om det er natten før eller natten efter 1. maj, der holdes fri. Forbundsformanden mente ikke, at der var nogen grund til at fortsætte en brevveksling om disse ting. FU måtte notere sig, at klubben har de synspunkter, og så er der ikke mere at gøre ved det.

Bent Meyer:

Bent M. fandt, at lønstatistikken, med det fald, der var i lønnen, var betænkelig. Var enig i, at det var tilbagevendende hvert år, at udsvinget i denne statistik kom af, at distributionens udbetalte løn faldt med op til 10,00 kr. i timen i denne periode. Der var også andre forhold, der havde afsmitning i lønstatistikken. Eksempelvis forhold som Hølerup Station, hvor ca. 30 til 40 medlemmer havde tjent 90,00 til 100,00 i timen. Stationen var lukket, og medlemmerne var placeret ved andet arbejde, og andre lønninger.

Når sådant højere lønnet arbejde bortfalder, giver dette udsving i lønstatistikken. Hvis Station Tap Hof lukkede på et tidspunkt, hvor 50 medlemmer tjente op til 100,00 kr. i timen, ville dette også virke ret kraftigt nedadgående i lønstatistikken. Sådanne forhold var efter Bent M.'s mening medårsag til, at lønstatistikken viser større lønfald end regnet med.

Bent M. erindrede om, at forretningsudvalget tidligere havde besluttet, at forbundet tog diætpoli-

tikken i NNS op, så forbundets niveau for diæter blev gennemført i NNS-sammenhæng.

Thomas Olsen:

Thomas O. fandt det beklageligt, at forbundet ikke kunne deltage på det af NNS planlagte seminar, der afholdes samtidig med hovedbestyrelseskonferencen.

Thomas O. foreslog, at forbundet sendte en observatør, der kunne lave rapport til forbundet over seminarets indhold.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden var enig i, at den linie, forbundets kongres lægger for forbundets diætpolitik, bør forbundet søge gennemført i de organisationer, hvor forbundet er med til at betale arbejdstab og diæter til organisationernes faglige repræsentanter. Diætpolitikken for NNS kan og bør tages op til debat på NNS-årsmødet. Forbundsformanden mente, at debatten bør indeholde: Hvad er det egentlig, vi vil med en diætpolitik.

Gjorde opmærksom på, at størrelsen af diæter var forskellige, men når eksempelvis LO's diætpolitik følges i forskellige organisationer, var ikke alene diæterne større end i vort forbund, reglerne var også anderledes. LO's diæter var med den baggrund, at diæterne skal bruges til blandt andet at betale hotelophold, hvilket forbundets diætreger ikke indeholdt.

Det var altså ikke nok at diskutere diæternes størrelse, men også hvad skal diæter dække.

Forbundsformanden havde ikke noget imod det af Thomas O. foreslåede, at forbundet sender en observatør til det af NNS planlagte seminar. Bad forretningsudvalget om, at forbundsledelsen fik kompetence til at pege på en observatør til seminaret.

Forbundsformandens mening var, at der i Københavns mandlige afdeling i det internationale udvalg sad folk med en lang række erfaringer fra internationalt arbejde, som laver et godt stykke arbejde, og at forbundets observatør til seminaret kunne hentes her.

Forbundsformanden kom ind på en tidligere omtalt sag vedrørende afskedigelse af et medlem fra et depot i forbindelse med, at medlemmet havde søgt barselsorlov. Sagen hører under Svendborg afdeling.

I henhold til lovgivningen om barselsorlov fandt forbundet, at arbejdsgiveren ikke har ret til at afskedige folk med barselsorlov. Med en undtagelse, f. eks. hvis der skal ske en nødvendig indskrænkning af styrken på en arbejdsplads, så har arbejdsgiveren ret til at hjemsende folk, selv om de er på barselsorlov. Forbundet meddelte derfor Svendborg afdeling, at sagen først skulle køres fagretsligt for at få konstateret, hvorvidt hjemsendelsen af den pågældende person er berettiget, idet anciennitetsreglerne heller ikke er overholdt. Hvis vi får det konstateret, så er sager om barselsorlov ikke et fagretsligt spørgsmål, så skal det afgøres ved en civil domstol.

Derfor måtte forbundet bede afdelingen om at sørge for, at papirerne var i orden, så vi fik en ren fagretslig afgørelse, der sagde, at hjemsendelsen var uberettiget. Den dokumentation kunne afdelingen ikke fremskaffe. Der kører fortsat 2 personer på depotet, hvor de var 3, og der har ikke tidligere været tale om nogen anciennitetsregler ved hjemsendelser, så afdelingen kunne ikke gøre mere ved det. Dermed måtte forbundet meddele afdelingen, at så har forbundet desværre ingen mulighed for at videreføre sagen. Det er også meddelt det pågældende medlem, og man er tilfreds med den måde, som sagen er løst på.

I Sønderborg havde forbundet haft en sag med, at et depot havde ansat en langtidslidig.

Forbundsformanden havde sagt, at forbundet ikke kunne acceptere, at der på depoterne var ansat langtidslidige.

I sagen fra Sønderborg kunne depotindehaveren dokumentere, at medlemmet var ansat til at udføre andet arbejde end det arbejde, der normalt udføres på depotet. Derfor var ansættelsen berettiget.

Imidlertid blev det konstateret, at det ind imellem kneb med at overholde reglerne for, hvilket arbejde, langtidslidige må udføre. Hvis man var i bekneb, blev medlemmet sat i

arbejde på vognene. Situationen var også, at der skulle ske hjemsendelse af en bryggeriarbejder grundet nedgang i salget.

Forbundet kunne ikke acceptere det og rejste sagen overfor Depotindehaverforeningen. Opsigelsen er trukket tilbage, og Depotindehaverforeningen orienterede om, at det langtidsledige medlem skal afgå pr. 31. december 1984.

Hovedkasserer Erik Nielsen omtalte i A-kasseberetningen de problemer, der er i forbindelse med arbejdsfordeling på depoter.

På Carlsberg depotet i Thisted er der tilbagevendende problemer. Forbundet har måttet afvise de medlemmer fra depotet, der ringer og klager over, at der ikke kan etableres arbejdsfordeling, grundet salgsnedgang.

Afvisningen er sket grundet, at depotindehaveren ikke overfor afdelingen vil dokumentere salgsnedgangen, så afdelingen kan kontrollere, at overenskomsten overholdes.

Forbundsformanden havde talt med og forklaret tillidsrepræsentanten disse regler for, at der kan etableres arbejdsfordeling. Tillidsrepræsentanten fandt, at reglerne var helt i orden.

Derefter har den ny afdelingsformand for Thisted afdeling meddelt, at man på depotet vil gennemføre arbejdsfordeling uden dokumentation for salgsnedgang.

Erik Kielberg har skrevet til afdelingen, at dette vil forbundet ikke acceptere. Hvis der på trods heraf etableres arbejdsfordeling, kommer depotindehaveren selv til at betale.

Forbundet har haft møde med direktøren for Faxe vedrørende Faxe-depotforhold. Problemet var, at hovedoverenskomsten er underskrevet, men Faxe har givet besked på, at depoterne ikke skulle underskrive særtafterne. Der tilbagestod også nogle problemer vedrørende beregningen af 24 stk.'s kasser. Resultatet af mødet var følgende protokollat:

»Der har dags dato været afholdt møde mellem nedenstående parter vedrørende hovedoverenskomsten og særtafterne mellem Faxe-depoter og Dansk Bryggeri-, Brænderi-

og Mineralvandsarbejder Forbund samt salg af andre produkter end øl og vand.

Sagen drøftedes. Det aftales, at Faxe Bryggeriet ved møde med depoterne kraftigt vil opfordre depoterne til at bringe forhold vedrørende hovedoverenskomsten og særtafter på depoterne i orden, for så vidt angår distribution af øl og vand, og for så vidt angår distribution af andre produkter, der ikke er omfattet af hovedoverenskomsten. Man var enige om, at parterne mødes igen den 19. november for at drøfte sagen.»

Forbundsformanden mente, at der nu er slået hul på problemerne, samt at hvis forbundet på baggrund af Faxe-embalageformer kunne lave en generel aftale, gældende for hele landet, så var nogle af problemerne løst.

Fra hovedbestyrelsesmødet lå der en sag vedrørende Faxe depotet i Vejle.

Forbundet havde haft en stor brevdveksling med den daværende afdelingsformand Hardy Christensen, Vejle, gående på, at der blev fremskaffet dokumentation i sagen vedrørende salg og afbæring fra vognene, så forbundet kunne lave beregninger til brug i sagen.

Da Hardy Christensen var ved at afgå som afdelingsformand for at blive depotindehaver, rykkede forbundet for en skriftlig tilkendegivelse af, hvorvidt sagen var i orden eller ej. Dette kunne Hardy Christensen ikke svare forbundet på.

Forbundet har herefter skrevet til den ny afdelingsformand om, hvor sagen står.

Den ny formand har skriftligt meddelt forbundet, at han har haft møde med Faxe-folkene, der er tilfredse med den aftale, der er, hvorfor formanden mener, at man kan betragte sagen som afsluttet.

Forbundsformanden gjorde opmærksom på, at forbundet var utilfreds med den måde, sagen fra Vejle var foregået på. Der har været stærke anklager mod forbundet over, at forbundet havde accepteret det, der var sket på Faxe depotet.

Forbundet havde anbefalet, at der skulle tages med forsigtighed på sagen, fordi den ordning, der lå, betød, at depotindehaveren udbetaler et bestemt lønbeløb, udregnet på bag-

grund af, hvad vore medlemmer forventes at kunne sælge på årsplan.

Det blev konstateret, at det forventede salg ikke holdt. Salget blev mindre end forventet. Derfor havde forbundet sagt, at hvis vi forlanger, at lønudregningerne følger overenskomsten, så kommer vore medlemmer til ved årsudregningen at betale penge tilbage til depotindehaveren.

Forbundet var af den opfattelse, at når vore medlemmer var tilfredse med aftalen, var det, fordi at der ved årsberegningen af, om man havde solgt det, der var udbetalt løn efter hele året, ikke skete en tilbagebetaling til depotindehaveren, selv om man havde solgt mindre, end der var beregnet løn efter.

I en tidligere rejst sag vedrørende Post-Mix havde der været afholdt møde. Protokollatet fra mødet vedrørende, hvordan salgsheder beregnes i forbindelse med Post-Mix, fremgår af forbundscirkulæret, udsendt den 5/10-84.

Forbundsformanden omtalte, at forbundet i cirkulære nr. 39/84 havde gjort opmærksom på, at forbundets medlemmer ikke skal distribuere vin, da dette arbejde ikke er omfattet af overenskomsten.

Efter et møde i Depotindehaverforeningen, hvor der ikke kunne opnås enighed om aftaler for distribuering af vin, udsendte forbundet cirkulære nr. 45/84 om, at enighed fortsat ikke var opnået, og at vore medlemmer fortsat ikke skulle distribuere vin. Forbundet havde stillet krav vedrørende, at provisionen pr. salgsheder ved distribuering af vin, skulle være større end ved distribuering af de varer, som er billigere end vin.

Det at varen er dyrere, betyder, at hvis der forsvinder flasker med vin fra vognen, man er økonomisk ansvarlig for, er risikoen ved distribuering af vin større end ved distribuering af billigere varer.

Selve vinflaskernes størrelse betyder ikke, at man vægtmæssigt skal bære mere af vognen.

Forbundets krav var også, at paragraf 17 i depotoverenskomsten, hvor der står, hvad der skal distribueres, skal have tilføjet vin, og endelig havde forbundet det krav, at

afregningsformen ved distribuering af vin, ikke skal være for det vin, vognen modtager, men for det vin, vognen sælger, så medlemmerne ikke yderligere har et økonomisk ansvar, såfremt der forsvinder flasker fra vognen.

Forbundsformanden mente nok, at dette krav vedrørende afregningsformen ville skabe problemer, fordi kravet betød en ændring i selve overenskomsten, men forbundet ville forsøge at bruge situationen til at gennemføre dette krav.

De forenede Bryggerier har forsøgt at gå ind i sagen. De er interesserede i at få distribuering af vin i gang. På deres opfordring til forbundet om at forsøge yderligere forhandling med Depotindehaverforeningen, har forbundet meddelt De forenede Bryggerier, hvilke krav forbundet har til distribuering af vin, samt at forbundet ikke agtede at tage kontakt til Depotindehaverforeningen v/foreningens repræsentant, Jens Peter Rasmussen. Forbundet vil drøfte sagen med formanden for Depotindehaverforeningen, idet forbundet finder det fuldstændig umuligt at komme igennem eller at finde forståelse for nogen ting med arbejdsgiverforeningens repræsentant, som i Depotindehaverforeningen er Jens Peter Rasmussen.

Forbundet har holdt et møde med afdelingsformanden for Nykøbing Falster, Verner Johnsen, hvor forbundet har måttet sige, at aftalen med SiD vedrørende overflytninger, SiD og vort forbund imellem, lokalt skal overholdes. Sagen var, at SiD, Nakskov, havde anmodet om, at folkene på depoter i Nakskov og Søllested skulle overflyttes til SiD i henhold til 30 km grænseaftalen. De pågældende medlemmer er for år tilbage overflyttet fra SiD til forbundet. Der var oprettet en god overenskomst for depoterne, og medlemmerne følte, at de hører til vort samfund. Derfor foreslog vi, og SiD accepterede, at der blev taget en drøftelse om medlemmernes tilhørsforhold.

Forbundet har flere gange bedt afdelingen tage disse drøftelser med den lokale SiD-afdeling, uden at dette er sket.

SiD har så rykket for en afgørelse i

sagen, og på mødet, forbundet havde med afdelingsformanden Verner Johnsen, havde forbundsformanden givet Verner Johnsen besked på at underskrive overflytningerne af vore medlemmer til SiD, Nakskov.

Forbundsformanden måtte sige, at når forbundet retter henvendelser til SiD vedrørende drøftelser om afvigelser fra 30 km grænseaftalen, og forbundets afdeling i 3 måneder på trods af henvendelsen fra forbundet, stort set ikke foretager sig noget i sagen, så er der desværre ingen anden løsning, end at forbundet må tage beslutning på afdelingens vegne.

Bent Meyer:

Vedrørende problemerne omkring distribution af vin var der ting, som Bent M. ikke var tilfreds med.

Mente, det var forkert at blande provision og ændringer i overenskomsten sammen med distribution af vin.

Ansvar for bortkomne varer fra en vogn var ikke medlemmernes ansvar.

Københavns mandlige afdeling mente, at der måtte en afklaring til på problemet med distribution af vin og havde tre krav - at få øget mandskabet på de vogne, der skal køre med vin. Hvis dette ikke kunne gennemføres, var kravet »i overensstemmelse med depotkonferencen« en ensartet fast løn, og på de depoter, hvorfra der skal distribueres vin, skulle der aftales et tillæg. Man kunne foreslå et tillæg af en vis størrelse, og efter en prøveperiode se, hvad dette indebærer. Hvis forbundet kom til at acceptere provision af salget, så måtte provisionen sættes i forhold til, hvad varen koster, f. eks. 10% af vinens pris eller en højere %.

Bent M. fandt den sidste udvikling i sagen uheldig. Det fremgik af en artikel i dagbladet Børsen, at det nu skulle være depotindehaveren, der selv skulle distribuere vin. Herved fik medlemmerne en merbelastning ved tomme vinflasker retur uden at få provision for salget af vinen.

Derfor havde mandlig afdeling besluttet at sige, hvis depotindehaverne på de berørte depoter - Lyng-

by og Hørholm Carlsberg depoter - var så ivrige for at distribuere vin, så kan depotindehaverne også selv distribuere øl m.m.

Bent M. ville godt høre forbundets mening om denne fremgangsmåde. Var ikke i tvivl om, at der hurtigt kom forhandlinger i gang, hvis vore folk på de omtalte depoter satte sig ned.

Bent M. omtalte forhandlingen i Depotindehaverforeningen vedrørende, hvad § 17 i depotoverenskomsten omhandler. - Mente, at det forbehold, forbundet havde taget på mødet om, at forbundet ville tage stilling til at køre sagen videre som en fagretslig sag, skulle forretningsudvalget træffe beslutning om. anbefalede, at beslutningen blev, at forbundet tog en fagretslig behandling af spørgsmålet.

Med henvisning til den tidligere omtalte sag fra Carlsberg Birkerød depot mente Bent M., at teksten i paragraf 17 i overenskomsten skulle ændres, så man betalte for solgte varer og ikke de varer, der blev udleveret fra depotet. Dette ville betyde, at der var overensstemmelse med det system, der var rigtigt, og som man altid har kørt efter for depoterne i Københavns-området.

Bent M. havde i øvrigt afvist Anker S.' tanker om, at dette spørgsmål skulle kobles sammen med kravene i forbindelse med vinen.

Poul Erik Guldborg:

Poul Erik G. ville godt have afklaret, om forbundet havde indvendinger, hvis en opnormering, grundet salgstigning, fra 2 ansatte folk til 3 ansatte folk på et depot, skete ved at depotet ansatte et langtidsledigt medlem.

Fandt, at det var godt, at forbundet havde udsendt cirkulærer om, at vin ikke skal distribueres, før der er aftaler for dette arbejde.

Ville godt vide, om det samme gjaldt for distribution af Faxe's Bitter (Lurifax), som Faxe er begyndt at køre ud med.

Thomas Olsen:

Thomas O. havde langt hen ad vejen været enig med den tidligere formand i Vejle afdeling i hans opfattelse af sagen fra Faxe depotet i Vejle.

Den tidligere formand havde den opfattelse, at Anker S. benyttede formandsskiftet i Vejle afdeling til at få sagen afsluttet på en måde, som Anker S. kunne være tilfreds med.

Thomas O. ville bede den nye formand i Vejle afdeling arrangere et møde imellem den nye formand, den forhenværende formand og Thomas O. for at gennemgå, hvordan sagen er blevet behandlet, og om behandlingen har været rigtig. Opfattede ikke sagen som afsluttet og forventede, at der efter det omtalte møde ville blive rejst yderligere spørgsmål til sagen i forretningsudvalget.

Bent Meyer:

Bent M. kune oplyse, at Vejle Faxe depot-sagen havde været omtalt i det landsdækkende depotudvalg. Efter hvad den forhenværende formand i Vejle afdeling kunne oplyse, var timeforbruget for folkene på Faxe depotet så stort, at depotindehaveren skulle betale mere, end han gør til folkene.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden bekræftede, at langtidsledige medlemmer kan ansættes på ledige jobs.

Erindrede om, hvad der tidligere var sagt i Faxe Vejle depotsagen på forretningsudvalgsmøder.

Det var forbundsformanden, der havde skrevet til den daværende afdelingsformand i Vejle og gjort opmærksom på afdelingsformandens forpligtelser om, at hvis der var et andet lønberegningsgrundlag, skulle forbundet have besked. Forbundet havde bedt formanden indhente talmateriale i sagen, dels blandt medlemmerne og dels hos depotindehaveren. Den daværende formand havde aldrig ladet høre fra sig. Forbundet havde meddelt depotindehaveren, at såfremt overenskomsten ikke blev overholdt, tog forbundet en arbejdsretlig sag på dette.

Forbundsformanden gjorde opmærksom på, at Anker S. ikke har udnyttet sagen. Anker S. havde været utilfreds med sagens afslutning. Det var forbundsformanden, der havde sagt, at der er nu kommet ny afdelingsformand, og for-

bundet kan ikke pålægge den nye formand, at sagen tages op igen.

Forbundsformanden var forundret over det, Bent M. havde sagt om, at der i sagen var et spørgsmål om forbrugte arbejdstimer. Den argumentation havde den forhenværende formand for Vejle afdeling aldrig tilkendegivet overfor forbundet i sagen. Havde forbundet kendt den argumentation, kunne sagen have været grebet anderledes an.

Vedrørende distribution af Lurifax fra Faxe depoter, havde forbundet i et protokollat fået igennem, at der skal være sær aftaler for, hvad der distribueres fra vognene. Såfremt Faxe depoter herefter ikke indgår aftaler om betaling af distribution af Lurifax, har forbundets medlemmer ret til at nægte at distribuere Lurifax. Herefter afholdes der et møde den 19/11-84 for at konstatere, om der er rejst sager, hvor depotindehavere har nægtet at betale for distribution af Lurifax.

Forbundsformanden så et problem i den fremgangsmåde, Bent M. havde omtalt i forbindelse med distribution af vin.

Forbundet har sagt, at vore medlemmer ikke skal distribuere varer, vi ikke har aftaler for. Men det er ikke det samme som at sige, andre kan distribuere disse varer. Vi må sige, at det arbejde, vi opfatter som vort arbejde, vil vi ikke acceptere udført af andre, fordi vi ikke kan opnå enighed om betingelserne for at udføre arbejdet.

Forbundsformanden oplyste, at taktikken skulle være, at vore medlemmer kører med de varer, som man normalt har kørt med, både fyldt og tomt returgoods.

Hvis forbundet ikke har aftaler, kan depotindehaveren f. eks. godt sælge smør, men forbundets medlemmer skal ikke have merarbejde på lager eller andre steder, fordi depotindehaveren sælger varer, han ikke vil betale forbundets medlemmer for at sælge.

Bent Meyer:

Bent M. omtalte, at Københavns mandlige afdeling havde været inde på, at man kunne nægte at tage returgoods med ved salg af vin, men vinflasker indgik i det almin-

delige 1/4 liter returgoods, så dette kunne ikke gennemføres, uden man tog hver enkelt flaske op af kasserne, og det var svært.

Var enig i, at der ikke var noget i vejen for, at vi ville sælge alle slags varer fra vognene, hvis salget var overenskomstdækket med aftaler. Men erindrede om, at efter der er indført provision af salget, er der lavet arbejdsmetoder, så man ikke arbejder 40 timer om ugen, med metodeforbedringer, der giver nogle fordele. Dette er nu gået op for bryggerierne, så nu skal vore medlemmer pålægges disse timer med produktivt arbejde, med efterfølgende kraftige og hurtige nedslidninger.

Var enig i, at det var illusorisk at føre samtaler med Jens Peter Rasmussen om sagen. Mente det var bryggerierne, man skulle tale med.

Lone Christensen:

Lone C. mente, at det nok kunne blive svært at skille returemballage ud i forbindelse med salg af vin, men at det principielt var forkert at lægge en strategi, hvor man sagde til depotindehavere, at hvis de kører vin ud, så kan de også køre øl og vand ud.

Vi måtte fastholde princippet om, at vi ikke vil acceptere, at andre laver det arbejde, som er aftalt som vort arbejdsområde.

Holger Foss:

Holger F. mente, at det handlede om at lave en konflikt overfor depotindehavere, der udfører dette arbejde uden at skrive til dem, at vi gerne ville udføre dette arbejde.

Mente, at holdningerne omkring distribution af vin og Lurifax var udmærkede holdninger men fandt, at det var en kendsgerning, at Lurifax blev distribueret - og i stor stil - i København. Det var selvfølgelig grossister, der kører med Lurifax, men i og med at forbundsformanden havde gjort opmærksom på, at det arbejde, der opstod på lagre ved distribution af disse varer, ikke var vort arbejde, måtte det pålægges kolleger, som medlemmer af Mineralvandsarbejdernes fagforening i København, som arbejder på Faxe-Storkøbenhavns lager, at lade være med at udlæsse Lurifax.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden oplyste, at problemerne med distribution fra Faxe ikke kun omhandlede Lurifax. Faxe kører med nogle sorter, som forbundet ikke har aftaler for. Dette var drøftet med Faxe-ledelsen.

På mødet den 19/11 kan det konstateres, om aftalerne er bragt i orden. Der, hvor aftalerne ikke er i orden, stopper vi distributionen af de Faxe-sorter, der ikke er lavet aftaler for.

Forbundsformanden mente, at vi måtte være konsekvente og lægge den strategi, at vore medlemmer hverken modtager varer, læsser varer, kører varer ud, tager tomt returgoods fra varer, der ikke ifølge overenskomstens paragraf 17 er varer, vi skal distribuere. Det var ikke nok, at betalingen var aftalt. Paragraf 17 skal også ændres.

Mente, at forbundet med denne strategi stod i en gunstig situation, fordi det var accepteret, at forbundets medlemmer ikke skal i arbejde med varesorter, der ikke er omfattet af paragraf 17 i overenskomsten.

Mente ikke, situationen var gunstig, hvis strategien var, at vore medlemmer blot nedlagde arbejdet.

Forbundsformanden havde i en samtale med Ebbe H. Kristiansen, De forenede Bryggerier, sagt, at organisationerne måtte løse problemet med ændringen af overenskomstens paragraf 17. Det er ikke nok at løse betalingsproblemet.

Bent Meyer:

Bent M. var i tvivl om, hvilken løsning der var bedst men vidste, at der bliver gjort noget i sagen. Havde hørt, man fra Hørsholm Carlsberg eller Tuborg depot havde ladet sive ud - her den 13/11 - at der foreligger et betalingstilbud, som forbundet skulle have i hænde i dag den 14/11.

Tilbudet skulle være, at man i en testperiode ville betale kr. 15,00, herefter vil man betale kr. 14,00 pr. 12 stk.'s kasse for at få vinen transporteret ud.

Bent M. havde hørt, at depotindehavere mente, at dette var et favorabelt betalingstilbud.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden var ikke helt inde i sagen vedrørende distribution af vin, da det var næstformand Anker Skjødt, der havde sagen.

Forbundsformanden havde i samtaler med Anker S. forstået, at der lå nogle betalingstilbud, og at det nok ikke var der, problemet var.

Problemet var, at forbundet har sagt: Der bliver ikke kørt vin ud, før Depotindehaverforeningen accepterer at ændre paragraf 17 i overenskomsten.

Bent Meyer:

Bent M. havde fået orientering af Anker S. om, at der fra Depotindehaverforeningen lå et betalingstilbud i forbindelse med distribution af vin, der gik på tre salgsheder plus kr. 13,20 i testperioden. Kr. 13,20 er det beløb, der gives i gentillæg ved skift af emballageformer. Depotindehaverforeningen er i tilbudet gået ud over overenskomsten, da vin er 12 stk.'s kasser, og ved 12 stk.'s kasser har man ikke krav på gentillægget.

Depotindehaverforeningen har senere ændret betalingstilbudet til: Tre salgsheder plus et generelt tillæg på kr. 13,20 pr. dag for at køre vin ud.

Anker S. havde orienteret Bent M. om disse tilbud den 24. oktober - tilbud, der var sagt nej til.

Bent M. var i tvivl, om det var de af Anker S. omtalte betalingstilbud den 24. oktober eller de betalingstilbud, Bent M. havde hørt om den 13/11, forbundsformanden havde talt med Anker S. om.

Preben Mortensen:

- Beretning fortsat -

Forbundsformanden omtalte, at man på et organisationsmøde vedrørende planlægning af ferie på Spritfabrikken i Grenå var blevet enige om, at sagen går tilbage til at blive ordnet lokalt.

Forbundet kan ikke i ferieplanlægning acceptere, at arbejdsgivere dikterer eksempelvis ferier mellem jul og nytår.

Forbundets princip er, at ferieplanlægning kan drøftes ud fra medlemmernes interesser og ønsker.

På Aalborg Spritfabrikker var der rejst et krav i forbindelse med, at der er nedlagt 3 arbejdspladser. Man har meddelt virksomheden, at man ønsker at få en lønkompensation. Det har virksomheden modsat sig. Forbundet har derfor skrevet til Spiritusfabrikantforeningen og anmodet om et organisationsmøde i sagen.

Forbundet har haft 3 sager i Kolding.

Ved en ny distributionsordning var der nedlagt en vogn, uden at der var betalt kompensation for nedlæggelsen af vognen.

Det var tillidsrepræsentantens og medlemmernes opfattelse, at der var lovet en eller anden form for kompensation. Man har så givet tilbud om 2 øre til medhjælperne og 5 øre til salgschaufførerne.

Tilbudet er afvist af forbundets medlemmer lokalt. Forbundet har herefter bestilt organisationsmøde i sagen.

På baggrund af Provinsprotokollatet i overenskomsten havde forbundsformanden presset på, for at Kolding afdeling fik oprettet bemandingsaftaler.

Forbundsformanden mente, at det var aftaler med et godt indhold. Der er sket ret store fornyelser af maskinparken. Aftalerne betyder besparelser af 3 personer. Der afskediges ikke 3 personer, først når anlægget er kørt ind, skal det konstateres, om den aftalte bemanding holder.

Der er opstået den vanskelige situation, at medlemmerne nu, da der endelig er lavet aftalte bemandinger, har sagt nej til bemandingsaftalerne.

Afdelingen har indbragt sagen for forbundet, og bryggeriet har indbragt sagen for Bryggeriforeningen.

Bryggeriforeningen vil godt tage organisationsmødet men har meddelt, at de er fritstillet i forhandlingen, når forbundets medlemmer har sagt nej til, hvad der er opnået i de lokale forhandlinger. Hermed er der intet tilbud at forhandle ud fra. Organisationsmødet måtte så finde ud af, hvad der kan opnås enighed om.

Forbundsformanden kunne ikke vurdere, om utilfredshed med aftalen var årsag til situationen, eller om der lå noget andet bag, som trængte til at blive diskuteret igennem.

Forhandlingsresultatet var umiddelbart set fremragende, så situationen, set fra forbundets side, var en temmelig vanskelig situation.

Den sidste sag fra Kolding handler om, at man på et depot i området henter Jolly-Cola produkter på bryggeriet. Der er to personer beskæftiget på depotet. Den ene er forbundets medlem. Den anden er depotindehaverens søn, som ikke er organiseret.

Afdelingsformanden opdager dette og nægter, at »sønnen« får læsset Jolly-Cola produkter på vognen.

Bryggeriet reagerer med vrede. Der holdes fællesmøde i sagen. Forbundet måtte erkende, at handlingen var overenskomststridig.

Kolding afdelings repræsentanter gav udtryk for, at forbundets holdning i sagen var skuffende. Forbundsformanden havde sagt til afdelingens repræsentanter, at situationen var vanskelig, fordi depotindehaveren ikke havde afvist at indgå overenskomst. Så det var afdelingens ansvar, at de, der arbejder på depotet, er medlemmer af afdelingen og dermed overenskomstdækket.

Afdelingen måtte kræve, at sønnen, hvis han kører varer ud, skal være medlem af afdelingen.

Hvis han ikke vil - så trækker forbundet de organiserede medlemmer væk fra depotet, fordi organiserede arbejdere ikke arbejder sammen med uorganiserede arbejdere. Herefter vil depotet hurtigt gå i stå.

Afdelingens repræsentanter havde ikke været sikre på, at forbundets medlemmer på depotet ville følge denne fremgangsmåde. Forbundsformanden havde gjort opmærksom på, at hvis forbundets medlemmer ikke ville følge forbundets anbefaling til løsning af problemet, så laver man en forbundsfjendtlig handling, og så er der kun eksklusiv fra forbundsmedlemsskabet tilbage.

Forbundets medlemmer arbejder ikke sammen med uorganiserede

arbejdere på de af forbundet overenskomstdækkede områder.

Hvis situationen skulle opstå, at depotet så kører med uorganiserede folk - ja så lukker forbundet for leverancer til depotet.

Forbundsformanden havde efter samtalen med repræsentanterne en fornemmelse af, at man ville gribe sagen anderledes an, idet man nu var klar over, at der kunne sættes ind på en anden måde, end man havde gjort i første omgang.

Forbundet havde ikke hørt videre fra afdelingen i sagen og regnede med, at sagen var bragt i orden.

For Silkeborg afdeling havde forbundet haft organisationsmøde i Bryggeriforeningen i den tidligere omtalte sag, hvor medlemmer, der kører varer fra Silkeborg til København, var strandet på Odden på grund af arbejdsnedlæggelse på færgen.

Bryggeriet havde lokalt afvist at betale overtidsbetaling for den tid, medlemmerne brugte på Odden, hvor færgen lå stille.

Bryggeriets argumentation havde været, at man ikke ville betale for den tid, folk ligger og sover et eller andet sted.

Resultatet af organisationsforhandlingen var, at bryggeriet betalte for ventetiden ved Odden. Man ønskede dog, at dette ikke skulle have en præjudicerende virkning. Årsagen til dette forbehold var, at de folk, der var strandet på Odden, ikke havde ringet til bryggeriet og spurgt, om man eksempelvis skulle køre over Storebælt. Dermed var man selvforholdt i ventetiden, hvilket forbundet protesterede imod.

Efter denne sag sker der det på et tidspunkt, at bryggeriet køber containere. Containerne køres til Ebeltoft, hvorefter der sørges for, at containerne når Sjælland. En privat vognmand kører så containerne fra Odden til København. Dermed løste bryggeriet det problem. Tre chauffører blev hermed i overskud.

Forbundsformanden orienterede om, at der havde været spredte arbejdsnedlæggelser i Silkeborg i sagen. Der havde været drøftelser lokalt med arbejdsgiverne, hvor man var nået frem til, at 3 personer ikke

skal afskediges. Arbejdsgiveren fastholdt dog afskedigelsen af en person.

Der havde også været interne møder, hvorefter medlemmerne havde reageret mod den måde, tingene var foregået på fra bryggeriets side, hen over hovedet på afdelingen og medlemmerne.

Distributionen, hjemmearbejdende, langturschaufførerne, smedene og håndværkerne nedlagde arbejdet i protest mod den måde, bryggeriet har kørt sagen på.

Man ville ikke genoptage arbejdet, før forbundet på et fællesmøde i Bryggeriforeningen i et protokollat havde fået mulighed for at protestere over sagens behandling.

Efter lokale medlemsmøder blev arbejdet genoptaget.

Forbundsformanden mente, at den måde, forbundets medlemmer havde reageret i sagen på, måtte vise arbejdsgiverne, i Silkeborg, at man ikke blot kan meddele, at man laver tingene om fra den ene dag til den anden.

Der er nogle ting, der skal fungere, og hvis arbejdsgiverne ønsker, at der skal være et samarbejde, er det ikke kun på deres betingelser, men tillidsrepræsentanterne må inddrages i de beslutninger, der tages, hvilket Dansk Arbejdsgiverforening - meget interessant - gav forbundet ret i på fællesmødet i Bryggeriforeningen.

For Københavns kvindelige afdeling havde forbundet en sag vedrørende kompensation for grundlovsdagen.

På skiftehold får man for grundlovsdagen, hvis man arbejder på daghold, kun kompenseret for en halv dag, medens man får kompenseret for en hel dag, hvis man arbejder på aften- eller nathold. Hvis man har ferie i den uge, hvor grundlovsdagen falder, så kompenserer De forenede Bryggerier generelt kun for en halv dag.

Med henvisning til paragraf 5 i overenskomsten, hvor der står, at helligdagsbetaling skal betales for den tid, man ellers skulle have været på arbejde, har forbundet rejst krav om, at hvis man er på ferie på grundlovsdagen, skal der gives kompensation ud fra hvilket hold, man skulle have arbejdet på.

Forbundet kører sagen som en principalsag, og forbundsformanden mente, at der ikke var noget for gjort ved, at sagen endte ved den faglige voldgift.

Poul Erik Guldborg:

Poul Erik G. omtalte, at der i Spiritusfabrikantforeningens overenskomst står: *»Holder selskabet lukket på hverdage mellem jul og nytår, skal selskabet bestemme, at arbejderne holder ferie i disse dage i det omfang, arbejderne er berettiget til mere end 18 dages ferie«*. Træffes en sådan beslutning ikke, skal der betales den normale løn for de dage, som fabrikken holder lukket. I henhold til denne overenskomst dikterede de, at fabrikken i Grenå skulle holde lukket mellem jul og nytår.

Poul Erik G. oplyste, at man lokalt ville fastholde, at kutyme på fabrikken var, at man ikke lukker og holder ferie mellem jul og nytår.

Der havde været enighed om at lave et rundspørge blandt medlemmerne om, hvordan ønskerne var om ferie mellem jul og nytår. Resultatet blev, at fabrikken holder åben mellem jul og nytår, så medlemmer, der ønsker at arbejde mellem jul og nytår, kan møde på arbejdet.

Vedrørende sagen i Aalborg, hvor der er bortrationaliseret 3 folk, og hvor man ikke vil give nogen modydelse, var der efter Poul Erik G.'s mening ingen tvivl om, at Spiritusfabrikantforeningen har fået den kendelse, der foreligger vedrørende Jyske Bryggerier, hvor der godt nok i bryggeriarbejdernes overenskomst står, at man skal forhandle, hvis der sker indførelse af ny teknik, men der står ingenting om, at man skal give penge for det. Det er denne kendelse, som Spiritusfabrikantforeningen holder sig til.

Poul Erik G. oplyste, at indenfor Spiritusfabrikantforeningens overenskomst betales kompensation for grundlovsdagen efter, hvilket hold man skulle have arbejdet på, hvis man havde ferie i den uge, hvor grundlovsdagen faldt.

Preben Mortensen:

- Beretningen fortsat -

Forbundsformanden havde 30. oktober modtaget et brev fra Københavns mandlige afdeling vedrøren-

de afspadseringsordningen i København.

Vedlagt var et brev fra De forenede Bryggerier om, at man havde gjort afdelingen opmærksom på, at bryggerierne ikke kunne afslutte opsamling af overarbejde til senere afspadsering i uge 13, fordi uge 13 faldt skilt i en 14 dages lønningsperiode. Dette bevirkede, at bryggerierne ville udbetale opsamlede beløb til afspadsering, der var mindre end til forbruget af beløbet til en hel afspadseringsdag, lig kr. 557,00.

Senere fremsender De forenede Bryggerier et forslag til ændring af overenskomsten sådan, at man i det tilfælde, hvor uge 13 ligger mellem to lønperioder, afslutter i uge 12. Afdelingen udbeder sig herefter forbundets holdning til medfølgende brev af 27. september 1984.

Forbundet skrev til afdelingen:

»Da opsparring af overarbejde til senere afspadsering foretages af beskæftigelsesmæssige grunde, er det naturligvis vigtigt, at opsparringen er så effektiv som muligt. Det fremgår af protokollatet i særaftalen for Carlsberg/Tuborg Bryggerierne under afspadseringssats, stk. b, at opsparingsbeløb, der er mindre end det beløb, der svarer til en hel afspadseringsdag, udbetales. Det kan derfor ikke accepteres, at De forenede Bryggerier af administrative grunde skal have lov til at begrænse perioden for opsparring af overarbejde«.

Administrative grunde var, at De forenede Bryggeriers dataanlæg ikke kunne klare beregningerne.

»Da afdelingen ikke har vedlagt andre breve end de to breve, De forenede Bryggerier har tilskrevet afdelingen, må forbundet opfatte det således, at afdelingen har accepteret ændringen for opsparingsperioden 1983/84. I så fald har afdelingen på baggrund af De forenede Bryggeriers begrundelse dispenseret fra aftalens bestemmelser. Det vil forbundet ikke blande sig i, men at De forenede Bryggerier så herefter ønsker at ændre aftalens bestemmelser, så ordningen kan blive permanent, kan ikke accepteres«.

I en tidligere omtalt sag vedrørende Tankvognshallen på Tuborg, havde Københavns mandlige afdeling

bedt om forbundets vurdering af mulighederne og fremgangsmåden med henblik på at afvise Tuborg Bryggeriernes krav om opsigelse af kutymeaftalen i Tankvognshallen.

Forbundets vurdering til mandlig afdeling var:

»I henhold til den seneste faglige voldgift kan vi ikke afvise bryggeriets opsigelse af aftalen, og vi skulle derfor drøfte, hvad vi videre skal foretage os i sagen.

På forbundets forretningsudvalgs-møde den 3. oktober d.å. var vi enige om, at vi senere skulle drøfte disse ting, og undertegnede kan derfor ikke på nuværende tidspunkt give nogen vurdering af mulighederne, før sagen har været drøftet med de lokale repræsentanter og afdelingen i forbundet.

Når det skal drøftes med de lokale repræsentanter, er det, fordi der også står tilbage, som det blev meddelt inden den faglige voldgift, at aftalens omfang ikke er, så den er dækkende sådan, som bryggeriet åbenbart giver udtryk for, at det er alt rengøringsarbejde i området. Derfor gjorde man også opmærksom på, at såfremt kendelsen gik os imod, måtte vi have præciseret hvilket omfang, aftalen har. Der er ingen tvivl om, at selve kutymen for at kunne modregne en tankvogn i forbindelse med rengøring af et ledningssystem, vil bortfalde, såfremt de opsiges aftalen til den 1. maj. Det, vi så skal finde ud af, er, om vi kan acceptere det, uden at der sættes noget andet i stedet for.

Det er klart, at opmanden har sat os i en dum situation - at lave et nyt system, men at man godt kan opsiges aftalen til udløb med overenskomsten og ikke behøver at forny den, og den er dermed bare bortfaldet«.

Forbundet havde ikke hørt mere i sagen fra mandlig afdeling.

Forbundsformanden ville omtale nogle sager under eet, hvori der ligger et generelt samarbejde med SiD.

Forbundet var inviteret af SiD til at deltage i et møde vedrørende overenskomstaftalerne på Wilian og Madsen. Forbundsformanden fandt det positivt, at SiD - både for depoter og nu her for Wilian og Madsen - fandt det vigtigt, at for-

bundene koordinerer aftalernes indhold sådan, at det ikke af lønmæssige og arbejdsmæssige forhold er muligt at flytte produktionen fra det ene sted til det andet. Erik Kielberg deltager som forbundets repræsentant i mødet.

I Faxe-sagen fandt forbundsformanden SiD's reaktion beklagelig. Som konstateret på sidste forretningsudvalgsmøde fik forbundet pludselig meddelelse om, at man vil lukke Faxe-Hedensted. Forbundet fik senere en analyse, som var udarbejdet af Faxe-koncernledelsen, som fortalte noget om de problemer, som man har indenfor Faxe-koncernen. Forbundet var til møde i Hedensted og til møde med Faxe-koncernledelsen, og det fremgik klart, at det var ikke til at ændre deres beslutning.

LO's økonomiske afdeling - analyseafdelingen - har set på beregningerne og siger, at de beregninger, man er nået frem til, er rigtige nok, men at der godt kunne opstå nogle andre alternative forslag, som ikke betød lukning af Faxe-Hedensted.

Forbundsformanden meddelte, at det for forbundet var underligt, at virksomheden ved at lukke Faxe-Hedensted konstaterede, at der på baggrund af lukningen ville være salgstilbagegang. Det er ikke normalt for en virksomhed at skulle beregne sig en salgstilbagegang. I stedet for at satse på, hvad der var muligt - nemlig den potentielle salgsfremgang, som ligger i Vestdanmark - lukker man en virksomhed i Jylland, og dermed må man også forvente, at det yderligere vil berøre Faxe's salgsmuligheder. Man flytter produktionen fra Hedensted dels til Viborg for nogle af de produkter, man tidligere har kørt af Viborgs på Hedensted, men det meste flyttes til Faxe i Fakse. Betingelserne herfor er, at man ombygger en kolonne til en 60.000 kolonne, og at man yderligere reducerer bemandingen på selve Faxe Bryggeri. Bemandinger, der i forvejen er meget lave, både i forhold til Hedensted, i forhold til Odin Viborg og i forhold til Nykøbing Falster Bryghus. Dette er med i beregningerne, samtidig med at der skal investeres i transport af trailere o.s.v., sådan at der med overførsel fra Fakse til

Jylland af produkterne skal investeres, fordi de mængder øl, man tidligere har kunnet levere i Jylland, nu skal komme fra Sjælland. Man har beregnet, at der i løbet af nogle år vil være økonomisk gevinst ved omlægningen.

Forbundet fandt, at man måtte kunne opstille nogle andre forslag til, hvordan Faxe-koncernen kunne køre videre med Hedensted som produktionssted. Forbundet måtte indkalde tillidsmandsgrupperne på virksomheden for at drøfte et fælles forslag. Betingelserne for, at disse ting kan gennemføres, er, at man bygger en ny, større kolonne i Fakse, og at man i Fakse accepterer en væsentlig reduktion af pladserne på kolonnen. Derfor skrev forbundet til SiD og gjorde opmærksom på, at Faxe begynder at spille os ud mod hinanden, idet den virksomhed, der laver den billigste bemandingsaftale, får produktionen. Derfor vil forbundet gerne efterkomme tillidsmandskollegiets ønske om at lave en konference, hvor vi i fællesskab kunne opstille planer til, hvordan produktionen kunne fodeles.

Forbundet fik et brev fra SiD, hvori de gjorde opmærksom på, at de gerne ville holde et møde om de uoverensstemmelser, der var. Forbundet skrev tilbage, at der ikke var uoverensstemmelser, men at vi ønskede, at man i fællesskab formulerer nogle krav til Faxe i forbindelse med fremtidig produktion og beskæftigelse.

SiD meddelte tilbage, at man godt var klar over, at der ikke var uoverensstemmelser mellem forbundene, men at der var uoverensstemmelser mellem tillidsrepræsentanterne og Faxe-ledelsen. SiD fandt for øvrigt ikke tidspunktet egnet til at holde en konference, før man havde haft nogle andre drøftelser, men man var villig til at tage et møde om det.

I en telefonsamtale med SiD v/Palle Nielsen, der har sagen for SiD, havde forbundet gjort opmærksom på, at sagen hastede, fordi Faxe påbegyndte ændringer og investeringer i december, samt at forbundet havde pladser på Roskilde Højskole til en fælles konference for tillidsmandskollegiet.

Palle Nielsen fastholdt, at der først

kunne afholdes drøftelser i 1985. Han mente, at Hedensted var lukket, og at der intet kunne gøres ved denne lukning.

Forbundet kunne kun udtrykke skuffelse overfor SiD v/Palle Nielsen og gøre opmærksom på, at mange mennesker mister deres arbejde, samt at de to forbund i fællesskab burde have prøvet at komme med alternative forslag til Faxe's beslutning om at lukke Faxe i Hedensted.

Forbundet havde så tilbudt de afdelinger, forbundet har, der er berørt af Faxe-koncernen, herunder Faxe-Storkøbenhavn, at hvis de 4 afdelinger ønskede et møde, blev mødet afholdt, men at det med SiD's holdning ikke var muligt at gennemføre en konference og opstille et fælles alternativt forslag til Faxe-koncernens ledelses beslutninger om at lukke Faxe, Hedensted.

Hvis SiD føler, at de - ved at få produktionen flyttet til Fakse - kommer udenom de problemer, de har, idet de ofte - mere end een gang om året - har måttet indføre arbejdsfordeling på Faxe Bryggeri, fordi der ikke har været produktion nok, og hvis det er dette, der ligger til grund for SiD's holdning, kunne man stille spørgsmålstejn ved, om et reelt samarbejde med SiD om disse ting, er til gavn for medlemmerne, eller om det kun er et spørgsmål om hvor mange medlemmer, SiD vil have.

Med hensyn til La Cabana var forbundet i den situation, at vi havde forstået på SiD, at vi fremsendte 2. strejkevarsel, uanset om det var arbejdsretligt lovligt eller ej, fordi vi fandt, at varslet skulle have en præventiv virkning. Forbundet fik så et brev, hvor man fra SiD gjorde opmærksom på, at man ikke ønskede at fremsende 2. strejkevarsel som omtalt på et tidligere forretningsudvalgsmøde.

Forbundet har de steder, hvor vi har gjort vore synspunkter gældende, gjort opmærksom på, at vi finder, at det var forkert ikke at fremsende 2. strejkevarsel overfor Obs! i Herning. Ellers må man opfatte, at vi er passive, og at vi ikke har nogen aktionsmuligheder. Vi bør netop overfor de øvrige handlende i området gøre opmærksom på, at vi ikke vil affinde os med, at La Cabana kan købe øl der.

Gennem drøftelser i LO blev der taget fat på sagen. SiD fandt, at de måtte tage skridt til, at konflikten om La Cabana kunne afsluttes.

Der blev så afholdt et fællesmøde med SiD og forbundets deltagelse for at tage højde for, at en iværksætter af blokaden gjaldt samtidig for SiD's og forbundets medlemmer.

Forbundsformanden fandt, at der på fællesmødet den 12. november skete noget historisk og læste derfor fællesmødeprotokollatet op:

»Ved et fællesmøde dags dato i Arbejdsgiverforeningen under medvirken af repræsentanter for nedestående organisationer behandles Dansk Arbejdsgiverforenings protest mod Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbunds fremsendte 2. sympatistrejke- og blokadevarsel fra medlemmer af forbundet, beskæftiget hos henholdsvis medlemmer af Foreningen af Depotindehavere i Danmark og Bryggeriforeningen og de under dem hørende depoter om leverancer til Obs! Lavprisvarehus i Herning. Sympatistrejke og blokadevarsel var afgivet med det formål at støtte den af Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke iværksatte hovedkonflikt overfor restauratør K.E. Nielsen, Restaurant La Cabana.

Sagen forhandlede. Fra arbejdsgiverside gjordes det gældende, at sympatistrejke- og blokadevarsel var ulovligt, allerede fordi der ikke foreligger nogen hovedkonflikt på varehuset Obs!, og fordi der ikke er et rimeligt forhold mellem mål og midde af varslets effekt.

Fra arbejderside fastholdt man 2. sympatistrejke- og blokadevarsel, idet man ikke fandt, at varslet var ulovligt. Endvidere gjorde man gældende, at varslet ville træde i kraft som angivet den 15. november 1984.

Fra arbejdsgiverside tilkendegav man, at sagen ville blive indbragt for Arbejdsretten, og at man endvidere ville gøre organisationsansvar gældende, såfremt forbundet ikke undlod at iværksætte den bebudede sympatiaktion, indtil der foreligger en retsafgørelse af spørgsmålet«.

Forbundet og SiD havde underskrevet protokollatet og meddelte,

at blokadevarslet iværksættes den 15. november 1984.

Forbundsformanden havde følt, at det var en stærk handling, forbundet kunne være stolt af - sammen med SiD. Uanset om blokaden var lovlig eller ikke lovlig, så betalte forbundene blokadens omkostninger. Virkningen af blokaden var det vigtigste, nemlig at handlende, der sælger øl til La Cabana, kan regne med, at de ikke får leveret øl.

Forbundene troede på, at tingene nu kørte og blev iværksat. Men »netop nu« har SiD meddelt, at blokaden ikke er iværksat, fordi SiD har en fornemmelse af, at Arbejdsretten vil kende den overenskomststridig.

Forbundet meddeler herefter afdelingsformanden i Silkeborg, at forbundet naturligvis også er nødt til at stoppe blokaden, fordi vi kan ikke have, at vore medlemmer på Tuborg-depotet ikke leverer, medens SiD's medlemmer på Carlsberg-depotet kører ned og afleverer øl til Obs! Virkningen af fællesmødeprotokollatet er nu fuldstændig ligegyldigt.

Forbundsformanden mente, at denne sag og La Cabana-sagen er skuffende, fordi det er småpenge, forbundet skal betale, men det er en stor gevinst for arbejderbevægelsen, hvis det kunne lykkes at stoppe Obs!

Men nu ved Dansk Arbejdsgiverforening, nu ved Kaj E. Nielsen, at reglerne beskytter ham - at der kun er hovedblokade mod selve La Cabana, og det betyder også, at de handlende ikke behøver at føle sig truet på, at de ikke længere får leverancer ved salg til La Cabana.

Hvis man retter sig efter Arbejdsrettens kendelse, så er det givet, at vi er på vej mod et nederlag omkring La Cabana i Herning. Forbundsformanden synes virkelig, at det er skuffende, at SiD den ene dag underskriver et protokollat, for den næste dag at trække det væk. Det var ikke afgørende, hvad Arbejdsretten havde sagt, blot vi havde fået blokaden i gang.

Poul Erik Guldborg:

Poul Erik G. var som forbundsformanden rystet over SiD's holdning i La Cabana-sagen.

SiD havde problemet i sagen tæt på. På et møde i Holstebro havde forskellige SiD-afdelinger i Vestjylland givet udtryk for, at La Cabana-konflikten havde betydet røre blandt medlemmerne med overflytninger til andre forbund - De kristelige Fagforeninger.

Spurgte, om der var mulighed for en henvendelse til Depotindehaverforeningen, så de kunne pålægge depotindehaveren på Tuborg depotet i Herning at lægge salgstal frem, så forbundets medlemmer kunne dokumentere et mindre salg, grundet stop af leverancer til La Cabana, så de, som vedtaget i forretningsudvalget, kunne få dækket en eventuel mistet provision på grund af blokaden mod La Cabana.

Fandt, at der i den af forbundsformanden omtalte kontakt, der havde været med SiD i Faxe-Hedensted-sagen, fra SiD's side var mange misforståelser. Derfor foreslog Poul Erik G., at der til mødet i SiD vedrørende aftaler på Wilian og Madsen udover Erik Kielberg deltog yderligere en repræsentant fra forbundet.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden ønskede ordet for at få provisionsspørgsmålet på Tuborg depotet afklaret.

Have ikke indtryk af, at forbundets medlemmer på Tuborg depotet i Herning var interesserede i sagen længere.

Forbundet havde måttet sende dokumenteret manglende leverancer til La Cabana retur og meddelt medlemmerne på depotet, at forbundet dækker nedgang i provisionen, men at dette måtte være med baggrund i salgstilbagegang for Tuborg depotet i Herning. Når La Cabana køber andre steder i byen, så har depotet jo ikke haft salgstilbagegang. Det er afdelingens opfattelse, at medlemmerne på depotet godt kan få tallene, men at de ikke er interesserede i at fremlægge dem nu. Forbundsformanden beklager dette, fordi der i starten var det indtryk, at medlemmerne ikke troede, at forbundet ville betale. Derfor har forbundet hele tiden rykket Silkeborg afdeling for svar.

Poul Erik Guldborg:

Poul Erik G. oplyste, at en repræsentant fra Silkeborg afdeling, der har sagen, på et kredsrepræsentantskabsmøde havde sagt, at man har rykket for salgstal for at få et sammenligningsgrundlag for salget. Det er depotindehaveren, der nægter at udlevere salgstal.

Der var 5 repræsentanter fra Silkeborg afdeling til stede på kredsrepræsentantskabsmødet, da sagen blev omtalt. Ingen tilbageviste omtalen af sagen.

Barbara Kryger:

Barbara K. forstod ikke forbundsformandens omtale vedrørende afspadseringsordningen og henvendelsen fra De forenede Bryggerier til mandlig afdeling. Kvindelig afdeling havde ikke fået en sådan henvendelse, og det punkt i særftalerne handlede om begge afdelinger.

Var enig med forbundsformanden i, at vi ikke kan acceptere at begrænse afspadseringsperioden, hverken i denne sag eller fremover og syntes ikke, det var rimeligt at imødekomme bryggerierne ud fra, at de har administrative problemer.

Hvis det er en sag, som berører kvindelig afdeling, havde det været rimeligt, at afdelingen havde været orienteret og med i diskussionerne om sagen.

Med hensyn til La Cabana og SiD's rolle var det enormt skuffende, at SiD ikke ville gå ind og sætte trumf på, og spørgsmålet er, om det ville være muligt gennem LO at få snakket sagen igennem med SiD. Enten det eller at tage et frontalt sammenstød med SiD på dette punkt. Forbundet havde brugt så mange kræfter og så mange penge i forbindelse med La Cabana, at man ikke kan sidde overhørig, at SiD spilder disse muligheder, man kunne have for at sætte trumf på sagen. Mente ikke, at forbundet skal betragte sagen omkring 2. strejkevarsel som afsluttet, men at der skal tages endnu et initiativ, enten direkte overfor SiD eller via LO.

Vedrørende kompensation til depotet i Herning for manglende salg, mente Barbara K., at hvis det ikke er muligt at få salgstillene frem fra depotet, så måtte det være muligt at dokumentere overfor forbundet

gennem lønsedlerne, hvis der er en indtægtstilbagegang for depotfolkene.

Thomas Olsen:

Thomas O. var ikke mere rystet over SiD's holdning i La Cabana-konflikten men var rasende. Tiden måtte nu være inde til, at forbundet gør den øvrige fagbevægelse opmærksom på, hvor uanstændige SiD optræder i sagen.

Der måtte strammes alvorligt op omkring denne sag og SiD's opførsel.

Holger Foss:

Holger F. omtalte det brev, Københavns mandlige afdeling havde sendt til forbundet i afspadserings-sagen. Havde den opfattelse ved læsning af De forenede Bryggeriers brev, at de stiler efter en dispensation fra overenskomsten og ikke en ændring i overenskomsten.

For ikke at afdelingen skulle få procedureproblemer med forbundet, var sagen sendt til forbundets vurdering. Forbundets vurdering af sagen var i overensstemmelse med afdelingens indstilling i sagen.

Afdelingen havde derfor skrevet til De forenede Bryggerier: *»At man var indforstået med dispensationen, men at afdelingen ikke kan ændre overenskomsten«.*

Mandlig afdeling havde ikke haft betænkeligheder ved at give dispensation, da forespørgsel blandt afdelingens tillidsfolk havde bekræftet, at dispensationen betød meget lidt.

Holger F. var tilfreds med, at der kunne finde en drøftelse sted mellem afdelingens lokale repræsentanter og forbundet vedrørende Tankvognshallen Tuborg.

Vedrørende forbundets deltagelse i mødet med SiD om aftalerne på Wilian og Madsen havde Holger F. hørt fra en kammerat i SiD, der sidder i området, at forbundet har deltaget flere gange på disse møder, ved Steen Nielsen, og oprådt svagere end SiD.

Holger F. var derfor tilfreds med, at Poul Erik G. havde taget spørgsmålet op om, at han føler, det ville være rimeligt, om forbundet sendte to repræsentanter til mødet.

Holger F. kom ind på forbundsformandens omtale af Faxe-Hedensted og La Cabana-sagerne.

Fandt, at det for SiD åbenbart var bekvemt at få hele produktionen samlet på Faxe i Fakse. Dette var uhyggeligt.

Når man tog SiD's holdning i La Cabana-sagen med, mente Holger F., at man kunne spørge, hvorvidt det bærer fremad at have et ellers fornuftigt begrundet samarbejde med en anden organisation.

Forbundet har i mange år været SiD behjælpelig med at skabe hæderlige overenskomster på de depoter, hvor SiD har overenskomster. SiD har også følt sig inspireret af, at forbundets overenskomster på bryggeriområdet er bedre end SiD's overenskomster.

Det kunne forekomme, som om samarbejdet har været til næsten ensidig fordel for SiD.

Holger F. plæderer ikke for at afbryde samarbejdet med SiD. Det ville altid være en betænkelig sag at bryde et samarbejde med en anden organisation, men som Holger F. havde forstået på forbundsformanden, kunne det være, at forbundet skulle skærpe holdningen i samarbejdet med SiD. Havde forstået, at dette var ved at ske fra forbundets side.

Holger F. var forarget og rasende men var færdig med at være rystet over, hvad SiD og i øvrigt toppen af dansk fagbevægelse foretager sig, fordi der er en lige slatten linie i det, der foregår. En linie, som ikke er i overensstemmelse med vort forbunds holdninger.

Holger F. var enig med Barbara K. i, at forbundet ikke bare kan lade det være, at SiD er sprunget fra igen vedrørende La Cabana men fandt det ikke acceptabelt, at vejen var gennem LO, fordi forbundet ikke er medlem af LO.

Ønskede ikke, at forbundets forhold til LO blev så tæt, at man ikke kan se, om forbundet er LO-medlem eller ej.

Der var ingen grund til at tro, at LO - hvis de overhovedet ønskede det - kunne ændre ved SiD's holdninger. Holger F. troede ikke, at SiD overhovedet ville flytte sig i indstillingen til La Cabana, men med den ud-

vikling, der var sket siden det foretagningsudvalgsmøde, hvor der lød røster om, at vi skulle skrue blusset ned for kritik af andre forbund, mente Holger F., at der nu var grund til, at forbundet var grov i kritikken af SiD's holdninger i La Cabana-sagen.

Bent Meyer:

Bent M. mente ikke, der mere er grund til at være skuffede over nogle ting - herunder udviklingen omkring La Cabana. Troede på, at LO er med i arbejdet for at få stækket vingerne på SiD. Kunne fristes til at tro, at SiD har haft intentioner om at lave blokaden mod Obs! i Herning, men at SiD andre steder fra har fået besked på, at dette går ikke. Der er nogle, der ønsker, at La Cabana skal dø i glemslen. En kritik mod SiD kunne befordre en viden om, at SiD ikke er alene med deres holdninger i La Cabana-sagen.

Vedrørende salgstal fra Tuborg depotet i Herning kunne Københavns mandlige afdeling fremskaffe salgstallene for 1982 og 1983. Salgstallene for 1984 måtte så kunne fremskaffes.

Bent M. advarede mod lette løsninger i denne sag. Var sikker på, at hvis forbundet bad medlemmerne på Tuborg depotet i Herning om at få deres lønsedler, så ville forbundet få noget andet at vide. Forbundet ville ikke få lønsedlerne, fordi medlemmerne er nok sammenspist med depotindehaveren, således at de vil holde lønsedlerne tilbage.

I sagen vedrørende dispensation fra overenskomsten i forbindelse med opsamling af overarbejde til afspadsering på De forenede Bryggerier, hvor Københavns mandlige afdeling i et brev til forbundet havde bedt om forbundets holdning til dispensationen fra overenskomsten, oplyste Bent M., at mandlig afdeling ikke har villet give De forenede Bryggerier dispensationen med baggrund i administrative forhold.

Mandlig afdeling havde talt med bryggeriet om kontingentfradrag over løntrækket. Afdelingen ønskede at få bryggeriet til at akkumulere tallene, så afdelingen hele tiden havde check på, hvor meget kontingent det enkelte medlem havde be-

talt af hensyn til kontingentopkrævningen ved årets slutning. Kontingenttræk over lønnen er en serviceydelse fra De forenede Bryggeriers side. Det er ikke en ydelse, afdelingen har krav på skal ske. De forenede Bryggerier ville gøre meget for at efterkomme afdelingens ønske om at akkumulere tallene for kontingenttrækkene. De havde så bedt afdelingen være imødekommende og dispensere fra reglen om opsamling til afspadsering af overarbejde.

Bryggeriet ville imødekomme afdelingens ønske om akkumulerede tal for kontingenttræk, hvilket afdelingen syntes var godt, fordi afdelingen havde viden om, at der ikke var noget alvorligt i at opfylde bryggeriets ønsker om dispensationen fra overenskomsten.

Bent M. slog hermed fast, at det var ikke på grund af administrative omkostninger, afdelingen gav denne dispensation.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden ønskede sagen vedrørende dispensationen om afspadsering af overarbejde sat på plads.

Det var åbenbart, at der var forskellige opfattelser af indholdet i De forenede Bryggeriers brev i sagen. I det første brev af 28. marts skriver De forenede Bryggerier, v/Bent Jensen, til afdelingen, at det er på grund af deres datasystemer, at de ikke kan følge overenskomsten, hvorfor de bekræfter, at afslutningen finder sted i uge 12 og ikke i uge 13, som overenskomsten siger vedrørende afspadsering af overarbejde. Forbundsformanden konkluderede, at bryggeriets begrundelse overfor afdelingen var administrative årsager, og afdelingen accepterer, at dette kan være grundlaget for ikke at bruge uge 13 til opsparing til afspadsering af overarbejde.

Forbundets reaktion skal ses på baggrund af De forenede Bryggeriers næste brev i sagen fra den 27/9 v/Severin. Der står:

»Under hensyntagen til lønningskontorets arbejde med indførelse af nyt lønafregningssystem skal vi derfor foreslå, at man indtil videre ændrer formuleringen i særaftalens bestemmelser«.

Severin tilføjer stk. B - dispensationen, når uge 13 ligger mellem to 14-dags lønninger.

De forenede Bryggeriers reelle forslag er, at man ændrer teksten i overenskomsten. En ændring, det kan være svært at få ud af overenskomsten igen.

Derfor har forbundet sagt: Vi vil ikke acceptere en ændring af teksten i overenskomsten.

Forbundet blander sig ikke i, at afdelingen vil dispensere fra overenskomsten ud fra bryggeriets forklaringer.

Holger Foss:

Afdelingens forståelse af De forenede Bryggeriers brev hang sammen med, at der stod »indtil videre«.

Var helt enig i, at der skal ikke laves om på overenskomsten.

Afdelingen havde tolket det som, at De forenede Bryggerier ikke havde til hensigt at ændre overenskomsten, men at det var en dispensation, der blev givet.

Poul Erik Guldborg:

Poul Erik G. ønskede at begrunde ønsket om, at forbundet sendte to repræsentanter vedrørende forhandlingerne om Wilian og Madsen til mødet i SiD.

Wilian og Madsen er en virksomhed, som griber ind i mange af forbundets afdelinger. Det er et vigtigt område. Eksempelvis er der flyttet vel ca. 50 mio. flasker fra Silkeborg til Wilian og Madsen. Troede også, at sodavandsproduktionen fra København var flyttet til Wilian og Madsen.

Baggrunden kunne være, at produktionen var billigere på Wilian og Madsen end der, hvor forbundet har aftaler.

Hvis forbundet forklarer SiD, hvor vigtigt spørgsmålet er for forbundet, kunne SiD kun være interesseret i, at den store interesse, forbundet udviser overfor Wilian og Madsen, er så stor som muligt.

Holger F. havde omtalt en god ven i SiD, der havde udtalt, at forbundet havde gjort for lidt på dette område. Poul Erik G. mente, at dette måtte der rodes bod på ved, at forbundet sendte to repræsentanter til mødet i SiD.

Erik Kielberg:

Erik K. oplyste, at mødet i SiD vedrørende Wilian og Madsen drejer sig om opstilling af krav til overenskomsten. Det er ikke en forhandling af overenskomstkrav.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden vidste ikke, hvori forklaringen til SiD skulle ligge om at sende to repræsentanter til mødet i SiD.

Andre forbund samt SiD selv plejer at deltage med en repræsentant i dette møde. Skulle forklaringen til SiD være, at fordi vi stiller med to repræsentanter, så blev tingene bedre. Er det andet end et udtryk for, at den repræsentant, forbundet sender, mener vi ikke er god nok.

Erik Kielberg var forbundets repræsentant på det forrige møde i SiD i dette spørgsmål. Det er naturligt at fortsætte denne linie, hvilket forbundsformanden syntes, forbundet burde gøre.

Holger Foss:

Holger F. syntes, at sagen vedrørende forbundets repræsentation på mødet i SiD var behandlet meget skånsomt af Poul Erik G. og Holger F. ved forsøget på at få 2 repræsentanter med på mødet i SiD. Hvis forbundsformanden fastholdt, at det ikke kunne lade sig gøre, følte Holger F. sig nødsaget til at anbefale, at en anden end Erik Kielberg deltager i mødet i SiD.

Holger F. syntes, det kunne have været undgået, at Holger F. blev sat i en sådan situation.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden fandt ikke, det var et spørgsmål om at sætte nogen i en sådan situation. Der er vedtaget en arbejdsfordeling i forbundet. Hovedbestyrelsen har fået forelagt, hvordan arbejdet skal køre. I respekt for hinanden måtte det være klart, at denne uddelegering af arbejdet diskuterer vi ikke.

Forbundsformanden udtrykte tillid til, at den repræsentant, forbundet sender til mødet i SiD, udmærket kan føje de ting til, som skulle kunne koordinere overenskomsten fra forbundets område over til Wilian og Madsen.

Preben Mortensen:

- Beretningen fortsat -
forbundsformanden omtalte, at i og med at Lolland-Falster Bryghus var opkøbt af Faxe-koncernen, var man udtrådt af Bryggeriforeningen den 1. oktober 1984. Man troede så, at man ikke var forpligtet af overenskomsten.

Forbundet måtte sige, at overenskomsten gælder til 1. maj 1985, uanset om man er medlem af Bryggeriforeningen eller ej, men vi vil gerne drøfte en ny overenskomst med et indhold, der svarede til, hvad der var på de øvrige Faxe-bryggerier.

Forbundet har så meddelt, at man lokalt kan forhandle og i øvrigt tage højde for overenskomsten 1985-87. Da lokal enighed ikke kunne opnås, er det meddelt Faxe, at forbundet har overtaget forhandlingen.

Forbundsformanden mente, at forbundet måtte sige, at overenskomsten gælder til 1. maj 1985, og så må man forhandle en overenskomst for Lolland-Falster Bryghus på lige fod med, hvad alle andre må gøre.

Forbundet havde haft to sager til vurdering med LO's juridiske afdeling.

I sagen om en ny ølkam på Carlsberg, hvor der har været fællesmøde vedrørende en systematisk arbejdsnedlæggelse, anerkendte forbundet på fællesmødet, at det var overenskomststridigt. Men da Bryggeriforeningen og De forenede Byggerier fastholdt, uanset arbejdets normalisering, at ville indklage sagen for Arbejdsretten med krav om bod, protesterede forbundet, fordi først fjerde gang, der er arbejdsnedlæggelser efter 10 dages forløb, holder man fællesmøde. I en aktion, der er systematisk, skal det ske, når det samme grundlag for en konflikt har fundet sted to gange. Derfor kan forbundet ikke acceptere, at der automatisk blot bliver bod i denne sag, idet reglerne ikke er overholdt fra Dansk Arbejdsgiverforenings side. Forbundet må i henhold til arbejdsretslovens § 12, stk. 3 ganske vist erkende, at sagen er systematisk, men organisationerne har ikke haft mulighed for at normalisere arbejdet.

Forbundet har drøftet det med mandlig aføling, som jo på bag-

grund af holdningen til Arbejdsretten helst ikke ønskede at møde frem, og derfor overtog forbundet sagen. Forbundet har drøftet sagen med LO's jurist, som er enig i sagsfremstillingen samt finder, at forbundet bør køre sagen i Arbejdsretten. Det bliver LO's jurist, Niels Daugaard, der kører sagen for forbundet. Sagen behandles ved et forberedende retsmøde den 3. januar 1985.

Den anden sag er den af Bent M. tidligere omtalte Birkerød-sag. Der har været lange diskussioner og drøftelser om, hvordan forbundet egentlig skulle behandle denne sag. Forbundsformanden havde fra starten haft den opfattelse, at den ikke så meget skulle behandles fagretsligt, som den skulle behandles civilretsligt. Det kunne være en diskussion om, hvorvidt kvitteringen var behørig, og der kom depotindehaveren 3 uger efter og gjorde krav gældende og tager pengene i lønningsposen. Det mente forbundsformanden, depotindehaveren under ingen omstændigheder havde ret til. Problemet er, at pengene er tilbagebetalt til medlemmerne, og at der dermed i sig selv ikke længe eksisterer en sag på det rejste grundlag. Hvad LO-juristen også gjorde opmærksom på, var umuligt at rejse en faglig voldgiftssag på.

Noget andet er spørgsmålet om, hvordan afregningsformen skal være, og der mener LO-juristen ikke, forbundet skal køre sagen, fordi vi på baggrund af teksten i overenskomsten vil tabe sagen. Problemet er, at selv om det står, at man ikke er salgschauffør i den københavnske særaftale, er det sådan, at hvor intet andet er anført, er det hovedoverenskomstens bestemmelser, der gælder. I særaftalen for København står der ikke, hvordan der skal afregnes, og når der står et eller andet sted i overenskomsten om, hvordan afregningsformen skal være, så er det det, der bliver gældende. På den baggrund er det forbundets opfattelse, at det ikke er hensigtsmæssigt at køre en faglig voldgift på spørgsmålet. Det vil først kunne svare sig, hvis vi i en særaftales tekst har en afregningsform. Da vi ikke har det, er der ingen tvivl om, at arbejdsgiverne vil vinde denne sag.

Bent Meyer:

Bent M. kunne ikke vide, om LO-juristens vurderinger i sagen var rigtige, men rejstes sagen ikke som en faglig voldgiftssag, var sagen tabt på forhånd, fordi der hurtigt vil gå meddelelse ud til samtlige depotindehavere - også i København - og de vil så indføre en ny praksis, netop den, at når der fremover mangler en kasse øl eller en kasse flasker eller noget andet fra vognen, så vil medlemmerne blive gjort ansvarlige.

Mente ikke, der var nogen risiko ved at tabe sagen. Troede ikke på, at LO-juristens synspunkt i denne situation skulle være rigtig.

Der var mange gode argumenter i sagen. Mange var kommet med udtalelser, der støttede sagen. Det kunne godt være, at man ville løbe fra udtalelserne, men så kunne der henvises til kutymen.

Ved kørsel fra bryggerierne, hvor man kører på samme måde som på depoterne, betaler man ikke for fejlleverancer eller mangel af nogen slags fra vognene.

Det kan bevises, og det hænder, at der kan være en kasse øl eller en kasse flasker for meget på vognen. Så er det ikke medlemmerne, der får det, der er for meget. Det er depotindehaveren, og de ting må sidestilles.

Bent M. kunne tænke sig, hvis forbundet ikke kører sagen, så vil depotindehaverne udvide deres krav, så medlemmerne også hænges op på en dækningsløs check eller på andre ting, som man intet har med at gøre. Forbundet har i denne situation alt at vinde og intet at tabe. Derfor bad Bent M. om, at forbundet kører sagen.

Barbara Kryger:

Barbara K. mente, depotindehaveren i Birkerød havde lavet selvtægt ved at gå i depotarbejdernes lønningssager.

Hvis der skal køres en sag, måtte det overvejes, hvor muligheden lå. Mente, forbundsformanden havde omtalt muligheden for en civil retssag.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden betragtede denne mulighed i sagen som overstået, fordi depotindehaveren har

tilbagebetalt de penge, han havde taget af lønningen til disse folk. Det, der står tilbage, er, at når der ikke er nogen konkret sag, så er der kun fortolkningen af overenskomsten tilbage.

En sådan fortolkning var forbundsformanden enig med LO-juristen i, at den vandt arbejdsgiverne suverænt.

Forbundsformanden havde udtrykkelig sagt: »Når der ikke er nogen sag«. Hvis der opstår en sag, kan den køres, ikke udelukkende på spørgsmålet om, hvordan overenskomsten skal fortolkes men på spørgsmålet om, hvordan kutymen har været på det depot, hvor sagen opstår. Da vi ikke har nogle konkrete kutymen til, er der ingen tvivl om, at der kun er overenskomstens ordlyd tilbage.

Holger Foss:

Holger F. mente, at uanset de juridiske vurderinger i sagen, så var Bent M.'s argumenter for at køre sagen tungtvejende, idet Bent M. gør opmærksom på, at sagen alligevel tabes - med baggrund i, at der vil gå meddelelser ud til depotindehaverne om, hvordan de skal forholde sig til problemet.

Hvis forbundet kører sagen, er chancen for at vinde sagen til stede, uanset om chancen er lille.

Bent Meyer:

Bent M. oplyste, at sagen i det landsdækkende depotudvalg havde været diskuteret, og der havde Bent M. vundet gehør for, at sagen måtte prøves.

Det kan bevises, at de steder, hvor medlemmer havde ansvar for tyveri fra vognene, eller man havde ansvar for fejlleverancer, var det sådan, at den mand, der havde ansvaret, fik højere løn end den mand, der kørte ved siden af ham. Der var et medhjælper/salgschauffør-begreb der, selv om man siger, at overenskomsten er dækkende, hvor intet andet er anført. Man kan bevise det alle steder - fra repræsentanterne i det landsdækkende depotudvalg, at aftalen fungerer sådan. Det er kun dem, der har en overløn, der har ansvaret for de varer, der bliver kørt ud om morgenen.

Der er ingen medlemmer i København, der, hvis depotindehaveren i henhold til overenskomsten får lov til at pålægge dem det økonomiske ansvar, kan trække det fra på skatteblanketten. Det kan depotindehaveren. Han kan trække 10 kasser Elefant-øl fra som mistet, og det får han accept for hos skattemyndighederne. Det gør medlemmerne ikke.

Bent M. vidste ikke, om alle disse argumenter i sagen var med i spørgsmålet til LO-juristen, men hvis LO-juristens vurdering var med baggrund i den kolde, klare overenskomst, forstod Bent M. juristens vurdering.

Bent M. anbefalede, at forbundet fik Søren Søltøft-Madsen som forbundets jurist i sagen. Mente, at sagen kunne vindes, hvis alle argumenterne kom med.

Lone Christensen:

Lone C. kom ind på de vurderinger, der lå vedrørende, hvor sagen skal tages.

Hvis det er sådan, at der opstår en sag på et lokalt depot, så er vurderingen, at har det været kutyme, at man ikke har betalt for disse ting, så vil det være en god ting at tage sagen netop på den sag, der opstår på det lokale depot. Vurderingen er ikke, at det er en god ting at tage sagen generelt i forhold til overenskomstens indhold vedrørende § 17, med stor sandsynlighed for, at forbundet taber sagen. Mente, at der først burde tages en sag, når der opstod en konkret lokal sag.

Thomas Olsen:

Thomas O. foreslog - på baggrund af de rejste spørgsmål om, hvorvidt LO-juristen har vurderet alle aspekter i sagen - at forbundet tog et møde med LO-juristen, hvori Bent M. deltog, hvorefter man kan tage nye drøftelser om, hvorvidt sagen bør rejses eller ikke.

Poul Erik Guldborg:

Poul Erik G. mente, sagen var værd at køre videre, hvis der var en lille mulighed for at vinde sagen. Havde forstået, at sagen var tabt, hvis den ikke blev kørt videre.

Bent Meyer:

Bent M. mente godt, sagen kunne tages som et lokalt problem. Dette kunne have været gjort for længe siden. Sagen er opstået på det lokale Birkerød depot, hvor medlemmerne ikke tidligere har betalt for mangler på vognene.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden mente ikke, selve Birkerød-sagen skulle have været kørt som en faglig voldgiftssag.

I denne sag var spørgsmålet ikke mangler fra en vogn. Her er der tale om afregningsformen. Man har glemt at få en påtegning på en kvittering. Det var forbundsformandens overbevisning, at dette spørgsmål ville en opmand ikke kunne afgøre.

Forbundsformanden mente, at hvis der var en konkret lokal sag, kunne ingen sige på forhånd, at sagen var tabt. Hvis sagen kører på fortolkning af overenskomsten og ikke på en konkret sag, så er den tabt 100%. Derfor skulle sagen ikke tages.

Forretningsudvalget havde før accepteret i en sag, at forbundet kunne foretage vurderinger med LO-juristen.

Forbundsformanden havde ikke været med til mødet i LO men forstod, at man nu siger, at det, der er sagt fra Bent M.'s side, er nogle aspekter, som LO-juristen ikke er gjort opmærksom på.

Forbundsformanden ville have mulighed for at tale med næstformand Anker S., der var til mødet med LO-juristen, inden en stillingtagen til, om der skulle afholdes et møde mere, for at Bent M. skulle deltage for at konstatere, om forbundet har gjort opmærksom på alle aspekter i sagen.

Bent Meyer:

Bent M. fastholdt forslaget om, at forbundet kører sagen med bistand af Søren Søltøft-Madsen.

Inge Jensen:

Der er ingen sag i Birkerød længe. Hvad er det for en sag, der skal køres. Det vil være vildt at tage en sag på noget generelt, som forbundet taber. Mente, at man måtte vente med at tage en sag, til der opstod en lokal sag, der kunne bruges.

Bent Meyer:

Bent M. mente, der var en sag - nemlig at paragraf 17 i overenskomsten fortolkes forskelligt. Mente ikke, man er omfattet af denne paragraf, når salgsschaufførbegrebet ikke står i særftalerne. Tilsluttede sig Thomas O.'s forslag som en god ide, der blev fulgt op.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden ønskede til forretningsudvalgets forståelse og afklaring at slå fast, at ingen er uenige i, hvad der står i overenskomstens paragraf 17. Men Københavns mandlige afdeling er af den opfattelse, at medhjælperne i København ikke er omfattet af overenskomstens paragraf 17.

Bent Meyer:

Bent M. oplyste, at det ikke kun er medhjælperne i København men alle de steder, hvor der er medhjælpere. De skal ikke betale. Man har også medhjælpere i provinsen, og de bliver ikke berørt. Det er kun den chauffør, der får en overløn, som er den ansvarlige i provinsen.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden fandt, at når forretningsudvalget skal tage stilling til at støtte forbundets indstilling i sagen eller mandlig afdelings indstilling i sagen, skal man være klar over, hvad der tales om. Det, der står tilbage, er, at hvis man ikke er omfattet af paragraf 17 i overenskomsten, så skal dette fremgå af en anden aftale. Der er ingen anden aftale end paragraf 17 vedrørende afregningen.

Der er ingen konkret sag. En sag bliver en fortolkning af overenskomsten. Den fortolkning går på, hvorvidt medhjælperne i København, som sælger og afregner med depotindehaveren, har det samme økonomiske ansvar, som nævnt i paragraf 17.

Her siger forbundet, kører vi en sag på dette, taber forbundet sagen.

Bent Meyer:

Bent M. gav forbundsformanden ret i fremstillingen af, hvor sagen stod. Erindrede om, hvordan sagen var opstået. Man havde været enig med Depotindehaverforeningen om, at der skulle køres en faglig

voldgiftssag på Birkerød depotet. I den mellemliggende periode betaler depotindehaveren pengene tilbage til medlemmerne, hvorefter Depotindehaverforeningen siger, at nu er der ingen sag mere.

Mandlig afdeling mener, der er en faglig voldgiftssag, fordi medhjælperne må vide, hvad man har at rette sig efter.

På et organisationsmøde afviser Depotindehaverforeningen at ændre paragraf 17's afsnit, hvor der står, »at vi skal betale for de varer, vi kører ud med« til, at vi skal betale for de varer, vi har solgt.

Bent M. mente derfor, at man ikke kan sige, der ingen sag er. Der er kun tilbage at bruge muligheden ved den faglige voldgift for at få sagen afgjort.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden gentog: Den faglige voldgift kører ikke på nogen konkret sag, den kører kun på fortolkning af overenskomsten.

Bent Meyer:

Bent M. var enig.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden erindrede om, at hvis man har en konkret sag, kan en sag godt køres, men den kan ikke køres på en fortolkning af overenskomsten. Der vil forbundet tabe sagen.

Bent Meyer:

Bent M. mente, forbundet kunne bruge Birkerød-sagen som en stadigvæk konkret sag og lade være med at oplyse, at pengene er betalt tilbage til medlemmerne.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden mente fortsat, at Birkerød-sagen ikke er egnet til at køre denne sag på, fordi det ikke er et spørgsmål om det økonomiske ansvar. Det er et spørgsmål om, at medlemmet ved aflevering af varerne ikke har fået en behørig kvittering, hvor depotindehaveren så mener, at han kan gøre ansvar gældende overfor medhjælperen på den baggrund.

Depotindehaveren har tilbagebetalt pengene til medhjælperen.

Holger Foss:

Holger F. mente, at når depotindehaveren følte sig foranlediget til at gøre indhug i et medlems lønningspose, var det med baggrund i, at han mente, at han havde overenskomstsmæssig ret dertil. Derved er der stadigvæk en sag, der kan bruges.

Fandt, at Thomas O.'s forslag var et rimeligt kompromis til at drøfte sagen yderligere, fordi der kunne ikke være tvivl om, at Bent M. kendte alle detaljer i sagen, hvilket man ikke kan forlange, at folk, der har andre jobs, gør. Derfor skulle det, at Bent M. gik med til møde med LO-juristen, ikke opfattes som kritik af personen, der havde talt med LO-juristen om sagen.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden fastholdt, at vurderinger i sagen er givet og havde tillid til, at sagen er behandlet ordentligt.

Derfor ville forbundsformanden ikke tilkendegive, at det var i orden at tage en drøftelse til afsagen. Dette ville være udtryk for mistillid til personen, der har haft sagen.

Forbundsformanden ville kun acceptere en yderligere behandling af sagen, hvis næstformand Anker S. fandt, at dette var i orden.

Preben Mortensen:

- Beretningen fortsat -

Forbundsformanden omtalte, at på mødet i Bryggeriforeningen vedrørende den teknologiundersøgelse, som forbundet ønskede, men som Bryggeriforeningen var negativ overfor, var man i drøftelserne kommet ind på, at man kunne afholde en konference, hvor udviklingen omkring salget - især omkring discount-øl - kunne drøftes. Man kunne drøfte teknologi i tappehaller og herigennem få et indtryk af hvilke overvejelser, der indgår, når man investerer i ny teknologi. Herigennem komme ind på, hvordan udviklingen ville gå for industrien i Danmark.

Man kunne så genoptage debatten om teknologien og de miljømæssige faktorer, og den undersøgelse, som forbundet har interesse i at få gennemført med Bryggeriforeningens medvirken.

Forbundsformanden omtalte, at konferencen finder sted den 7.-9. januar 1985. Formålet med konferencen var, som tidligere omtalt, ikke at diskutere, om udviklingen er rigtig eller forkert men at bruge konferencen til at forsøge at få en viden om, hvordan man forventer, udviklingen vil blive i de kommende år indenfor dansk bryggeriindustri.

Det er klart, at her skal ses på de økonomiske, de salgsmæssige, de konkurrencemæssige faktorer, betydningen af åbning af markedet sydfra samt spørgsmålet om betydningen af udvikling af ny teknologi i virksomhederne.

Det er vigtigt, at forbundets indlæg på konferencen giver en vurdering af forventningerne til fremtiden, hvorefter Bryggeriforeningen kan vurdere, hvor forbundet kan have ret/uret i vurderingerne/forventningerne til fremtiden.

Hvis forbundet skal stille krav til produktion og beskæftigelse, må der en viden til om hvilke mekanismer, der gør, at situationer opstår som - at dels vil en fortsat fremgang omkring discount-øl betyde hurtigere lukninger af mindre bryggerier, dels at den tilstedeværende overkapacitet kan få virkninger f. eks. som set på Faxe-Hedensted.

Som tidligere omtalt har der været en del skrivelser omkring Jyske Bryggerier for at få en rammeaftale. På en konference på Roskilde Højskole nåede B-gruppen frem til nogle bastante beslutninger. Det var som om, at fordi forum var større end de, der normalt sidder i fællesudvalget, var der også mere mod til at træffe beslutninger, som havde konsekvenser for alle parter. Imidlertid ved alle, at det jo i det hele taget er vanskeligt overhovedet at komme ind i en drøftelse med Jyske Bryggerier, men man lagde dog en slagplan, som skulle forsøge at koordinere kravene til en rammeaftale, der var fælles for alle afdelinger. Forbundet fandt det positivt og tog initiativ til, at man kan drøfte disse ting igennem på Roskilde Højskole den 7.-8. december, hvor forbundet har fordelt pladserne i forhold til afdelingernes størrelse. Det vigtigste er, at afdelinger, der har haft svært ved eller måske direkte har modarbejdet at fungere med i fællesskabet, nu er nødt til at

møde frem, fordi det er forbundet, der har taget initiativet og har meddelt afdelingerne, at de skal sende repræsentanter til mødet på Roskilde Højskole. Det fremmer bevidstheden, at man forklarer hinanden problemerne og finder frem til enighed om fælles krav.

Forbundsformanden syntes, at der efter første konference var en langt større forståelse afdelingerne imellem, end der hidtil har været, og det skal der bygges videre på.

I forbindelse med koncensamarbejdet har der været et møde i DfB-koncernen den 7. november. Der opstod nogle diskussioner, fordi de to afdelinger i København gjorde opmærksom på hvilke krav, de havde til rammeaftalen. Man gjorde især opmærksom på, at man havde stillet nogle krav, der betød, at man måtte trække produktion hjem fra provinsbryggerier til København. Det gav anledning til en vis diskussion, og forbundsformanden havde sat spørgsmålstegn ved udvalgets fortsatte berettigelse, fordi man fik den opfattelse, at nu gik alle hjem for at slås for den produktion, man kunne skaffe sig på baggrund af kravene fra København. Så var det givet, at et sådant samarbejde i et udvalg nok ikke længere er muligt, når man ikke engang er enige om et udgangspunkt.

Udvalget fandt dog frem til, at hvis man i København på et eller andet tidspunkt enten ikke kom videre i rammeaftalen eller i hvert fald kom til et punkt, hvor man konstaterede, hvor man stod, så ville man indkalde fællesudvalget for at se, om man kunne komme videre. Imidlertid har forbundet modtaget en kopi af et brev fra Silkeborg afdeling, der skriver til Bryggeriarbejdernes Fagforening, København og kvindelig afdeling, København:

»Efter mødet, som blev holdt på Højstrupgaard den 7/11, som var en stor skuffelse - også for Silkeborg afdeling - da vi havde håbet på et godt samarbejde, som mandlig og kvindelig afdeling i København før har givet udtryk for men viste sig ikke at kunne holde på grund af den ensidighed, de to afdelinger udviste, idet Holger sagde, at hvis de ikke kunne få deres krav igennem i en ny rammeaftale, kunne vi bagef-

ter se på en fordeling af produktionen.

Dette viser den enøjede indstilling, kvindelig og mandlig afdeling udviser overfor provinsen, og derfor ønsker vi ikke at deltage mere.

Forbundsformanden havde forstået, at drøftelserne i forretningsudvalget omkring 12 stk.'s produktionen, som man ville flytte fra Silkeborg til Fredericia, accepterede mandlig afdeling, som baggrund for at stille disse krav, samt at det var et spørgsmål om at sikre beskæftigelsen i København.

Forbundsformanden havde sagt, at København har betalt sin pris vedrørende afgivelse af produktionen - der skal ikke afgives mere fra København.

Forbundsformanden havde omvendt så ikke forventet, at København stiller forslag om at tage produktion fra provinsen til København.

Forbundsformanden havde på udvalgsrådet beklaget denne udvikling, fordi man kunne fornemme, hvad der var ved at ske. At den tillid, der var ved at opstå, de fælles problemer, man kunne bygge videre på, ville blive sprængt. Det ville være svært at holde sammen på disse ting, og det, som sker her, at Silkeborg afdeling ikke længere vil deltage på baggrund af disse krav, gør det temmelig svært at fastholde eller på noget tidspunkt igen at kunne få samlet DfB-koncernsamarbejdet.

Beklagede situationen og var i tvivl om, hvor gavnligt det var at holde udvalgsråd, hvis Silkeborg afdeling ikke deltager mere.

Forbundsformanden havde drøftet situationen med Silkeborg-repræsentanterne dagen efter udvalgsrådet. De mente, at udvalget var nået frem til nogle fælles ting, og så stilles de overfor krav, der, såfremt de blev opfyldt, betyder, at Neptun i Silkeborg måtte lukke, idet den nuværende produktion dér så blev flyttet til København. De var meget skuffede.

I forbindelse med det internationale samarbejde får forbundet en delegation fra Ungarn på besøg i ugen 26.-30. november. Det er en invitation, som er omtalt på et tidligere

forretningsudvalgsmøde. Det går på udveksling af erfaringer, især mellem tillidsrepræsentanter på virksomhederne. Programmet omfatter besøg på Carlsberg/Tuborg og Fredericia Bryggeri, for at man kan se forskellen i produktionsform og teknologi. Derefter indkalder forbundet til en drøftelse om torsdagen, hvor repræsentanter fra bryggerierne er inviteret med.

Det er vigtigt, at det er repræsentanter for bryggerierne, idet meningen er - udover at holde kontakten forbundene imellem og at diskutere internationale relationer - at styrke det ved, at det bliver tillidsrepræsentanterne for virksomhederne, der også får et samarbejde, især når det drejer sig om samme koncerner.

Afdelingerne må selv afgøre, om de vil sende repræsentanter. Det, forbundet dækker, er de tillidsrepræsentanter, der kommer fra afdelingerne. Hvis der er afdelingsrepræsentanter, der ønsker at deltage, er det i orden, men så er det ikke forbundet, der dækker arbejdstab. Troede og forventede, at de samarbejdsmuligheder, der ligger med ungarerne og den åbenhed, der er fra dem til både at se på vor og deres situation, på kort sigt vil kunne indtages i et tættere internationalt samarbejde og på lang sigt kan være med til at bygge bro videre til organisationerne i Østeuropa.

På baggrund af forbundets holdning finder forbundsformanden omkring de finske forbunds muligheder for at samarbejde i de nordiske internationale, at der er ved at ske en åbning, som forbundet skal prøve at udbygge.

Desværre måtte man sige, at de relationer, forbundet har gennem trepartsforholdet mellem englænderne, franskmændene og forbundet, tilsyneladende er gået i stå. Man har ikke hørt noget fra englænderne, som skulle være de næste, der inviterede til at diskutere, hvorvidt vi kunne få en bryggerikonference op at stå på europæisk plan i løbet af 1985 eller 1986. Det kunne tyde på, at det er ved at smuldre. Men forbundet får mulighed for at diskutere udviklingen, idet Philippe Florant

fra CGT har meddelt, at han ankommer den 7.-9. december sammen med den repræsentant, som har bryggeriforhold i Frankrig, og dermed også har kendskabet til de steder, hvor De forenede Bryggerier er inde at få tappet deres produkter.

Den daglige ledelse i forbundet tager drøftelser med den franske organisation, hvor de vil få muligheder for at forklare deres syn på internationalt arbejde.

Forbundet har inviteret repræsentanter for Københavns mandlige afdeling, som er en del af det samarbejde med forbund og afdeling, hver for sig som organisation. Der skal drøftes, hvordan man kommer videre. Dels har englænderne en gang imellem en skiftende holdning, dels er det underligt, at englænderne har været totalt tavse siden konferencen i Paris, hvor de påtog sig initiativet til at indkalde til det næste møde.

Thomas Olsen:

Thomas O. omtalte, at man havde været forbløffede over, at argumentationen for at kræve produktion fra Silkeborg til København var, at Fredericia ikke kunne forhindre flytningen af 12 stk.'s kasser fra Silkeborg til Fredericia.

Det burde ikke få nogle konsekvenser for de københavnske bryggerier, at der skete en flytning af produktionen i Jylland.

Mente, at det klart kunne siges, at repræsentanterne fra Neptun, Wibroe og Fredericia var enige om, at hvis man ikke kunne bruge Fredericias stilling i 12 stk.'s-sagen som et argument for at stille de krav, der er blevet stillet, så var de blevet stillet med andre argumenter.

Thomas O. ønskede at omtale nogle diskussioner, der havde været med Silkeborg/Neptun-folkene om det, der er gjort - nemlig at man har stukket dem i ryggen med en kniv. Hvis man tog det eksempel, at rammeaftaleforhandlingen i København ender i en konflikt, så ville en støtte fra Fredericia til konflikten kunne bruges imod Fredericia med nøjagtig samme argumentation som på udvalgsrådet den 7. november, da Fredericias repræsentanter blev skældt ud af især Kø-

benhavns mandlige afdeling, fordi Fredericia ikke kunne fastholde - som tidligere aftalt i udvalget - nemlig at fastholde produktionen på de virksomheder, hvor den lå på daværende og nuværende tidspunkt.

Hvis københavnernes krav gennemføres, vil det lukke både Neptun i Silkeborg og Wiibroe i Helsingør.

Hvis så Fredericia støtter en konflikt i København på baggrund af de stillede krav, så vil det være at flytte knivspidsen fra ryggen til hjerteregionen og dreje rundt.

Thomas O. ville ikke sige, at man ikke ville støtte en konflikt, men Fredericia var sat i en vanskelig situation, hvor man måtte overveje meget alvorligt, hvad en støtte til en sådan konflikt medførte.

Thomas O. beklagede Silkeborg afdelings udtræden af udvalget.

Det betyder, at det samarbejde er faldet til jorden. Der er ingen mening i, at fire afdelinger kører gruppen videre uden den femte. Så er det ikke længere en DfB-gruppe.

Barbara Kryger:

Barbara K. ønskede at forklare baggrunden for de overfor DfB stillede krav fra mandlig og kvindelig afdeling for vandproduktionens vedkommende, hvor man forlanger at få produktionen af helliters flasker. Man kunne ikke få nogen tilfredsstillende ordning for, hvordan helliters flasker skal omregnes til østproduktion. Man får en 25 cl flaske, produceret på Tuborg, hver gang man kører en helliters flaske på Neptun. Det er ikke rimeligt. Afdelingerne mener, at man skal have 4 25 cl flasker pr. helliters flaske, som er produceret på Neptun.

I forbindelse med at kræve specialproduktionerne tilbage har afdelingerne gjort det af beskæftigelsesmæssige årsager ved at stille krav om, at der etableres en kombi-kolonne på Tuborg, som kan køre både øl og vand, og som er meget omstillelig og derfor kan køre mange forskellige specialproduktioner. Man ville have bedre muligheder for at opnå et sådant anlæg, hvis dette kan bruges til anden produktion end mineralvand.

Baggrunden for at kræve milliard

den i øst-salget er, dels at der er givet los, og det er Fredericia begyndt på, og dels også at der er en opfattelse af, at De forenede Bryggerier gav afdelingerne tilsagn om, at øst-salget var en milliard i forbindelse med forhandlingerne om den nuværende rammeaftale i København.

Barbara K. mente, at DfB-fællesudvalget skal fortsætte. Man måtte prøve, uanset hvor vanskeligt det bliver, at gennemføre og holde sammen på udvalget og også prøve på at få Silkeborg-folkene tilbage. Man kunne godt snakke om, hvem der har været ude efter produktion. Så hedder det, at det har Fredericia afdeling, det har Helsingør afdeling, og det hedder 12 stk.'s produktion. Med hensyn til Fredericia afdeling så er det ikke bare produktionen fra Neptun, så er det også 20 mio. 12 stk.'s kasser - 20 mio. flasker, pakket i 12 stk.'s kasser - som kommer fra Tuborg. Fredericia og Helsingør har hentet produktion til sig, og Carlsberg/Tuborg har.

At de dimensioner, københavnernes nu vil have, er meget større end andres, skyldes, at man har en betydelig større produktion. Der er ingen, der kan sige sig fri i denne sag, undtagen Silkeborg.

Udvalgsarbejdet må fortsætte. Barbara K. havde stillet et forslag i udvalget om, at man prøvede at fastlægge kvoter for at fordele produktionen indenfor DfB. Et forslag, man burde snakke videre om. Hvis ikke det kan bruges, måtte man finde en anden måde. Man kunne godt sige, at det er dobbelt moral, når Barbara K. mente, at de kvoter skal fastlægges efter 1. maj 1985, fordi der er aftalen i København i hus, men overflytningen af 12 stk.'s produktion er jo en kendsgerning med hensyn til Fredericia men også med hensyn til Helsingør, hvor det hele bare kører under bordet.

Men det er sket. Afdelingerne har stillet kravene overfor arbejdsgiverne. Det er den situation, man står i, og som man må arbejde videre ud fra.

Håbede, at forretningsudvalget kunne blive enige om at forsøge på at få Silkeborg afdeling med tilbage i udvalget igen samt at forsøge på at få fastlagt kvoter for fordelingen af produktionen indenfor DfB.

Holger Foss:

Barbara K. havde dækket afdelingernes synspunkter ind. Der var dog nogle enkelte bemærkninger til Thomas O.

Det havde forundret afdelingen, at det var afdelingen, der på mødet den 7. november fik kritik af provinsafdelingerne, når det var Fredericia afdeling, der i modstrid med udvalgets indstilling accepterede at køre med 12 stk.'s kasser med begrundelsen - beskæftigelsen. En begrundelse, som andre afdelinger naturligvis også har.

Holger F. følte sig noget fornærmet over, når Thomas O. sagde, at man i nævnte provinsafdeling faktisk havde en opfattelse af, at hvis ikke afdelingen havde haft Fredericia som prægelnabe i denne situation, så havde afdelingen nok fundet nogle andre argumenter for kravet til rammeaftalen. Afdelingen gjorde den 7. november opmærksom på - og ville gøre det igen - at Københavns mandlige afdeling slog kovendingen på det tidspunkt, hvor man fik brev fra Fredericia afdeling i 12 stk.'s-sagen.

Et andet uhyggeligt aspekt, der nu lå efter beslutningen i Fredericia om 12 stk.'s-produktionen, var, at hvis afdelingerne i København ikke makker ret, er der noget, der hedder en Ø-4 kolonne i Fredericia.

Holger F. mente med disse aspekter, at man måtte vise forståelse for afdelingernes rabiater, men velfunderede krav overfor De forenede Bryggerier.

Fandt, at det var beklageligt, hvis udvalget ikke kunne fortsætte. Vidste ikke, hvor presset på Silkeborg afdeling skulle sættes ind, for at afdelingen blev i udvalget, men presset skulle næppe komme fra Københavns mandlige afdeling.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden havde den 7. november sagt og ville gentage til Barbara K.'s vurdering af at tage produktion fra hinanden, at vi kan blive presset i en situation, også i København, til at måtte efterkomme De forenede Bryggeriers krav. Det er ikke det samme som, at man selv begynder at stille kravene. Forstod godt Silkeborg-folkenes reaktion. De skulle hjem og fortælle,

at de fortsatte samarbejdet i udvalget, selv om københavnernes har stillet et krav, der gør, at Neptunbryggeriet bliver lukket. Det er en vanskelig situation at sætte folk i.

At give los omkring 12 stk.'s produktionen har ingen produktionsmæssig virkning på de ting og de krav, som man ellers skulle have fastholdt i København, og der blev ikke på forretningsudvalgsmødet i september, hvor man drøftede disse ting, fra Københavns-afdelingens side sagt, at det havde en konsekvens i de krav, man så ville stille til rammeaftalen. Tværtimod var der nogen, der sagde, at man på den baggrund ikke ville stille større krav.

Det er en meget vanskelig situation, vi er kommet i. Hvem skal bibringe Silkeborg den forståelse, at det tjener noget formål at skulle sidde i et udvalg, når der ligger nogle krav om, at man skal tage den produktion, de har?

Deres eget salg er ikke nok til at danne basis for at køre virksomheden videre. Det samme gælder Wiibroe.

Hvis Københavns krav bliver opfyldt, har Wiibroe kun deres egne produkter tilbage, og det kan de ikke køre videre på. Det ved de.

Derfor er forklaringen, der er givet om, at man på baggrund af overflytningen af 12 stk.'s produktion fra Silkeborg til Fredericia, at man ligesom kan bruge den til at skærpe kravene i København, ikke rimelig. Grundlaget har jo hele tiden været, at vi ikke ønskede at tage produktion fra hinanden, og skulle produktionen flytte, skulle det ske som en kombination. Så har man altså tvunget en situation igennem i Jylland mellem Neptun og Fredericia Bryggeri, som man kan beklage. Men det skærper omstændighederne så at sige, at det også giver København ret til at sige, at de så har ret til at stille krav, og så kan de lige så godt tage det hele. Sådan må situationen selvfølgelig blive opfattet.

Forbundsformanden havde talt for og prøvet på at forklare provinsen, at man har overflyttet produktion fra København til provinsen gennem 10-20 år, og der er altså ikke mere at give af. Men københavnernes

kommer ikke og stiller krav om, at man skal flytte produktionen tilbage. Københavnerne stiller krav om, at de får lov til at beholde den produktion, de har.

Forbundsformandens udtalelser stod nu - med københavnernes krav - som ikke værende troværdige.

Det gjorde muligheden for at kunne formidle og skabe forståelse for den situation, der er i København, umulig for forbundet.

Ville gerne tale med Silkeborg afdeling igen, men dette måtte betyde, at der var et andet udgangspunkt. Havde forstået på mødet, at det var der ikke, fordi kravet er stillet, og når de krav er stillet, må det også være forhandlingsudgangspunktet for afdelingerne i København. Det er ikke en fordel for København at have bragt sig i den situation. Var sikker på, at hvis bryggeriet fastholder, at man f. eks. vil flytte 12 stk.'s produktion fra Tuborg til Helsingør, så kan man ikke forvente nogen form for loyalitet fra Helsingør afdelings side til at drøfte, hvorvidt de vil tage denne produktion eller ej, idet de nu vil betragte det sådan, at de skal kæmpe for den produktion, de skal have på baggrund af de stillede krav. Der er ikke længere muligheder for at sætte sig ned og drøfte, hvordan man fordeler produktionen på De forenede Bryggerier på grund af de stillede krav i København.

Det er omkring De forenede Bryggerier. Men der er også et andet problem - nemlig at det stiller krav om, at den specialproduktion, der er på eksportmarkedet, og som man igennem mange år har lavet på Ceres i Horsens, ønsker man også at trække tilbage til København. Hermed opstår der også et problem, forholdet De forenede Bryggerier og Jyske Bryggerier imellem, fordi man forstår, at hvis dette var et spørgsmål indenfor De forenede Bryggerier, om man accepterede disse ting, så ville Ceres i Horsens ikke kunne forstå, hvordan de kunne blive indblandet heri.

De har slet ikke været med i disse drøftelser. Det er ikke sådan, at man flyttede eksportproduktionen til Ceres, Horsens i forbindelse med rammeaftalen, men der blev blot lagt et loft over hvor meget, de må

lave, idet København sagde, at hvis de kommer op over 30 mio., er der tale om en vis standardproduktion, og så er det rimeligt, at den forbliver i København.

Nu kører man en specialproduktion omkring 21-22 mio. efter de sidste tal, og det er klart, at det også vil give nogle problemer, når Horsens får at vide, at københavnernes har stillet krav om, at den produktion skal trækkes til København.

Forbundsformanden oplyste, at helliters-produktionen af vand på Neptun i Silkeborg er i fremgang. Da dette ikke modregnes, rammes København. Der måtte man tvinge igennem, at hvis de fortsat skal have den produktion, betyder det, at man flytter mere produktion fra København til provinsen. Det er uacceptabelt, og derfor måtte de acceptere, at København stillede krav om, at man naturligvis kørte 25 cl og helliters-mineralvandsproduktion i København, når det drejer sig om øst-salget. Men den situation er der ingen, der kan bringe os i, at vi skal bibringe forståelse herfor efter det skete.

Silkeborg vil nu gøre alt, hvad der kan gøres for at bevare helliters-produktionen af vand.

Forbundsformanden beklagede og syntes, det var uheldigt, når man har et udvalg siddende, der er enige om at forsøge at fordele produktionen, at der så kommer nogen og meddeler sådanne krav. Uanset hvad forbundet sagde, ville det være umuligt at overbevise Silkeborg-folkene om, at det var rigtigt at sidde i udvalget.

Bent Meyer:

Bent M. forstod ikke de argumenter, Fredericia og forbundsformanden brugte. Afdelingerne havde pligt til at rejse kravet om en milliard flasker i perioden 1985-90. Havde troet, at dette var med i 1980, men på baggrund af, at De forenede Bryggerier lavede noget forkert, blev milliarden ændret til 814 millioner.

Afdelingerne havde ikke sagt, at man hermed ville slippe kravet, når man skulle forhandle næste rammeaftaleperiode.

Man burde huske, at København solgte 1100 mennesker med baggrund i, at man havde 1 milliard fla-

sker, hvilket De forenede Bryggerier snød København for. Der kom en tillægsaftale, der gav noget. Denne aftale blev accepteret som noget, der var bedre end at tage en faglig voldgift om 1 milliard.

Var sikker på, at udvalget blev bragt sammen igen. Der var nok at tale om, når der skulle fordeles kvoter til de 5 bryggerier, efter det forslag Københavns kvindelige afdeling var kommet med. Uanset hvilken afdeling, man kommer fra, har man brug for at tale sammen, for at arbejdsgiverne ikke kan tage os i »skægget« fremover som i Fredericia, hvor man blev presset til en aftale om 12 stk.'s kasseproduktionen.

Bent M. var klar over, at man var i en tvungen situation i Fredericia men mente, at man kunne have prøvet med aktioner, før man havde meddelt, at man ikke kunne holde, fordi det faglige system så blev smadret.

Dette var en alvorlig trussel, men man kunne stille det modsatte spørgsmål. Hvad er det faglige system værd, hvis man ikke kan få medlemmerne til at følge dette?

For det var vel ikke sådan, at når man mærker, at medlemmerne ikke vil følge den ledelse, de har valgt på grund af de synspunkter, de har, at så smadrer man systemet? Hvad er det så værd? Det er vel nok et problem, som man måtte analysere.

Bent M. var af den opfattelse, at man ikke skulle smadre hinandens faglige systemer men mente, at afdelingens medlemmer ville bebrejde afdelingen og sige, hvad tager vi af modforholdsregler mod det, Fredericia har gjort med Silkeborg og vore 20 millioner 12 stk.'s.

Afdelingens medlemmer krævede noget, og man var valgt til at varetage medlemmernes interesser. Disse medlemmer boede i København. Dette måtte Bent M. acceptere, selv om dette kunne være problematisk.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden fandt det, Bent M. sagde, vigtigt - nemlig at afdelingen var forpligtet til at stille kravet om 1 milliard. Afdelingen

ville have stillet kravet under alle omstændigheder.

Bent Meyer:

Bent M. var ikke enig i forbundsformandens konklusion.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden forstod ikke Bent M., fordi Bent M. havde sagt, at afdelingen var forpligtet til at stille kravet om 1 milliard flasker, grundet et tilsagn fra 1980.

Alle i DfB-udvalget har fået den opfattelse, at kravet var stillet på baggrund af, at 12 stk.'s produktionen var flyttet fra Silkeborg til Fredericia.

Det er ikke længere spørgsmålet om hvem, der kan diktere, men nu er det os selv, der stiller kravet om at tage produktionen fra hinanden, og dermed er vi kommet i en helt anden situation, hvilket var beklageligt.

Mandlig afdeling skulle have sagt til DfB-udvalget: Vi finder, at vi på baggrund af de ting, der skete i 1980 omkring den milliard, må opretholde de krav. Så havde man tone rent flag med det samme, og så var der ikke nogen, der kunne føle, at man var løbet fra de tilsagn, som man havde givet hinanden. Det er det, der er problemet.

Thomas Olsen:

Thomas O. havde tidligere redegjort for, at Fredericia og Silkeborg har talt om tingene.

Spørgsmålet om det ville ødelægge det faglige system, var der også tidligere gjort rede for, at det ikke var det eneste. Det var også spørgsmålet - også i samtalerne med Silkeborg - om hvilken konsekvens, det ville få henholdsvis i Fredericia og Silkeborg. Men Silkeborg kunne ikke drømme om at anlage Fredericia for noget i denne forbindelse, fordi man er enig i, at der ikke kunne tages en anden vurdering i sagen, end der er taget. Derfor kom der ingen kritik på udvalgsrådet den 7. november.

Var klar over, at Holger F. ville blive fornærmet over den opfattelse, at afdelingen ville have fundet et andet argument for at fremsætte kravet om en milliard flasker, hvis

man ikke havde Fredericas handlinger at argumentere med.

Uanset den forventede reaktion fra Holger F. måtte man i debatterne sige tingene, som de er, og disse fornemmelser havde folkene fra Silkeborg, Helsingør og Fredericia.

Thomas O. ønskede den bemærkning med, at det havde været en stor skuffelse, at provinsfolkene havde været lagt på is efter mødet den 7. november i forbindelse med den kammeratskabsaften, der havde været fra mandlig afdelings repræsentanters side. Det kunne måske have været en medvirkende årsag til det skridt, Silkeborg har taget.

Barbara Kryger:

Barbara K. mente, at specialproduktionen på 30 millioner kom fra Gammel Tap. Det er helliter-flasker og 12 ounce dåser og sådanne ting, som ikke kunne køre mere i København på grund af Gammel Tap's lukning. Den produktion kørte ind i denne rammeaftaleperiode. Det måtte erkendes, fordi man accepterede, at man lukkede anlæggene, at man ikke selv mere kunne udføre den produktion. Man har måske nu mulighed for at få anlæg, der kan udføre produktionen. Hvor går skillelinjen mellem, hvornår produktionen hører til det ene eller andet sted? Det er aldrig fastlagt. Dette var måske noget, man kunne diskutere i DfB-fællesudvalget i forbindelse med kvoter.

Forbundsformanden kom med kritik af, at københavnerne ikke havde sagt i DfB-fællesudvalget hvilke krav, man ville stille. Det har ikke været helt klart på dette tidspunkt. Det har været meget uklart omkring vandproduktion, hvilke muligheder man havde, og da muligheden så opstår, for at der kan placeres en vandfabrik på Tuborg i Laudruphavn, bygger københavnerne krav om en vandfabrik ud med at sige, at det skal være en combi-kolonne, som også kan køre specialproduktioner - dels for at sikre beskæftigelsen, men også fordi man troede, at der var bedre muligheder for at nå et resultat, hvis der kommer et anlæg, hvor kapaciteten kan udnyttes fuldt ud.

Det er sagt i DfB-udvalget, at afdelingen vil fastholde 12-produktionen, og det er ikke lige meget, om en flaske 35 bliver puttet i 30 stk.'s kasser eller i 12 stk.'s kasser. Det har en beskæftigelsesmæssig effekt, som er betydningsfuld. Omkring helliter flasker vand, specialproduktioner og 12 stk.'s produktion syntes Barbara K., at den er ren nok. Der, hvor det moralske problem i forhold til hinanden er, er nok omkring milliarder. Der er nogen, som har den faste overbevisning, at den milliard er lovet København tidligere.

Bent Meyer:

Bent M. oplyste, at mandlig afdeling var enige i ikke at stille kravet om 1 milliard flasker. Medlemmerne var indforstået med, at København ikke skulle tage produktionen fra andre, men grundlaget for denne indstilling faldt væk, da der går 20 millioner fra København, og der går produktion fra Silkeborg. Herefter var mandlig afdeling forpligtet til at stille kravet om 1 milliard.

Inge Jensen:

Inge J. mente, at København havde ret til at stille kravet om en milliard, fordi det fik man i den nuværende rammeaftale. Når København fastholdt, var det, fordi man vidste, at man i en kommende rammeaftale skal afgive mennesker. Det havde man fået at vide, inden man stillede krav op overfor De forenede Bryggerier. De snakker om, at man kan klare sig med en afgang på 900, men det hensigtsmæssige for dem vil være en afgang på 1300. Der er afleveret 1100 bryggeriarbejdere. Så kommer man op på de 2500 bryggeriarbejdere, som man sagde i 1978, man ville have afviklet i perioden 1980-85. Det er klart, hvordan tegningen bliver. Så er det med at prøve på at holde fast og prøve på at holde beskæftigelsen så meget, som man nu engang kan gøre. Beklagede situationen og håbede, at man på et eller andet tidspunkt kan finde sammen. Forstod godt, at Silkeborg-folkene er skuffede i øjeblikket.

Holger Foss:

Holger F. ville godt sige noget til

det, Thomas O. bragte ind i sagen vedrørende følelserne af mangel på kammeratligt samvær og det at føle sig anbragt i et køleskab.

Der havde fra mandlig afdeling ikke været nogen bevidst handling i den retning. Holger F. beklagede, at nogen følte sig bragt i denne situation og ville sige til forretningsudvalget, at hvis man var enig med Thomas O. i, hvor ubehageligt det er at føle sig frosset ud, så bør man tænke på, hvordan man har optrådt overfor mandlig afdeling ved adskillige lejligheder, når hovedbestyrelsen og forretningsudvalget har været samlet.

Barbara Kryger:

Barbara K. gik ud fra, at protokollen redigeres med hård hånd, så det handler om det faglige og ikke noget som helst andet. Ellers måtte man stoppe diskussionen om køleskabe og dybfrysere. Foreslog, at alt, hvad der ikke er strengt saglige, faglige bemærkninger, ikke kom med i protokollen.

Thomas Olsen:

Thomas O. havde givet udtryk for en fornemmelse af, at den stemning, der var onsdag den 7. november i Helsingør, kunne have været medvirkende til, at Silkeborg havde truffet deres beslutning. Syntes derfor ikke, problematikken om mangel på kammeratligt samvær var uvæsentlig. For at nå noget konstruktivt, måtte man kunne tale sammen, også udenfor møderne.

Barbara K. måtte begrunde ønsket om, at dette ikke tages med i protokollen.

Bent Meyer:

Bent M. var enig med Thomas O. Mente, der kunne komme noget frem, der muligvis kunne formilde omstændighederne for Silkeborg-folkene.

Barbara Kryger:

Barbara K. fastholdt forslaget.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden gjorde opmærksom på, at der ikke kan stemmes om, at det, man siger og føler, er relevant for sagen.

Barbara Kryger:

Barbara K. begrundede forslaget: Med de problemer, der i forvejen var med, hvad der står i Prop & Kapsel fra FU-møder og HB-møder, det blev nu helt vanvittigt. Hvis man skal til - når der skal forelægges faglige ting og diskuteres faglige ting - at tage hensyn til, hvordan man oplever hinanden rent menneskeligt og personligt og til de interpersonelle relationer, så bliver det en roman af et enormt omfang. Hvis de personlige vurderinger også skal med ind i de faglige sager, så er der lukket op for noget, som slet ikke kan styres.

Forslaget blev ændret til en henstilling til forretningsudvalget om at holde sig til det faglige i sagerne.

Holger Foss:

Holger F. synes, det var meget relevant, det, Thomas O. fremsførte, fordi tingene hænger sammen. Det hænger også sammen med, hvordan man har det med hinanden, og derfor havde Holger F. gjort opmærksom på, at afdelingen i hvert fald beklagede, hvis man har følt det sådan, for det har afdelingen også følt adskillige gange, og det smitter af på det faglige arbejde, når der sker sådanne ting.

Barbara Kryger:

Barbara K. fandt, at hvis begrundelsen for denne diskussion om, hvordan man oplever kammeratligt samvær, er at fortælle Fredericia-folkene, at man fra mandlig side beklager, så var det mere på sin plads, at man skrev til Silkeborg-folkene, at man har fået sådan og sådan at vide, og at det bestemt ikke var hensigten, og at man er meget kedet af det, og at man håber, at man næste gang, man ses, kan få snakket færdigt om dette her - i stedet for at kommunikere med Silkeborg-folkene via referaterne i Prop & Kapsel.

Holger Foss:

Holger F. følte, at Fredericia-folkene havde haft problemer, men hvis Barbara K. syntes, blev der gerne skrevet til Silkeborg og Helsingør i samme sag.

Lone Christensen:

Lone C. konkluderede, at redakti-

onen af referatet omkring denne debat om proceduren bliver, at der dels referes det, som Thomas O. fremsførte er faglig begrundelse for, hvorfor Silkeborg-folkene bl. a. måske traf beslutningen, og dels bliver selve debatten omkring proceduren også refereret af hensyn til sagens behandling.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden ønskede at vende tilbage til, at man på et udvalgs møde havde fået den opfattelse, at man ikke tager produktion fra hinanden. Hvis produktionen blev flyttet, skulle der kompenseres med noget andet.

Kritiserede ikke København for at sige, at de vil have en milliard men beklagede, at man så ikke på de møder, der har været, har fremlagt det og sagt, at man må være klar over, på baggrund af de ting, der er sket, at det er københavnernes opfattelse, at man i 1980 fik et tilsagn om at skulle lave en milliard, og at det synspunkt vil man fortsat stå på.

Det, der så sker, er, at man kommer og meddeler, at nu har man stillet kravet om, at man vil have en milliard. Holger F. sagde på mødet den 7. november, at man måtte gøre sig klart, at det betød, at man skulle trække produktionen fra provinsen tilbage til København.

Man begrundede kravet på baggrund af de ting, der var sket mellem Silkeborg og Fredericia. Forbundsformanden syntes ikke, at man skulle have brugt den begrundelse, fordi der er forskel på at blive tvunget til at gøre det og så at stille et krav, der går ud over andre.

Derfor ville forbundsformanden sige til Inge Jensen: Hvis man på de møder havde gjort klart, hvordan københavnernes situation var og ikke havde stillet med nogle fuldbyrdede kendsgerninger, da man lagde dem frem og gjorde opmærksom på, at det var på baggrund af andre ting, så havde man undgået at skabe det samarbejdsklima, som der har været, og som er årsag til, at Silkeborg siger, at de ikke længere vil være med i DfB-udvalget.

Det var måden, det var foregået på, som var beklagelig.

Der var den overbevisning, at man støttede hinanden og ikke tog produktion fra hinanden.

Poul Erik Guldborg:

Poul Erik G. orienterede om, at sagen havde været omtalt på kredsens repræsentantskabsmøde.

Hvis man ser på historien, så havde Silkeborg følt sig ladt i stikken mange gange.

Flytning af produktion til Wilian og Madsen, uden der blev gjort noget. Så laver man en aftale med Fredericia Bryggeri med 12 stk.'s kasser - at dem ville Fredericia ikke røre ved. Det endte med, at Fredericia tog disse 12 stk.'s kasser. Det følte man ikke var det store problem i Silkeborg, fordi man ikke mente, at det ville komme til at koste arbejdspladser.

Så har man det berømte møde den 7. november, hvor København så stiller krav om at få resten af den produktion, som man føler tilkommer København. Havde sagt til Silkeborg afdeling, at baggrunden for eller det, man nok bruger som argument, er, at Fredericia har sagt ja til at modtage 12-produktionen, og så føler københavnernes, at de er i deres gode ret til at gøre det samme.

Men det, man nok er rigtig sure over i Silkeborg, er, at man vil fjerne mineralvandsproduktionen, og at man vil fjerne deres Kurvand.

Man var også sure over at blive kaldt »jyske k.....«, at man ikke var organisationsbevidste og mange andre ting. De føler sig kraftigt generet.

Poul Erik G. fandt, det kunne være en god ting at skrive til Silkeborg afdeling og forklare nogle ting, som afdelingen så måtte kommentere.

Holger Foss:

Holger F. mente, at de, som var til stede den 7. november, ikke ville have erindringer om, at der er uddelt bemærkninger som »jyske k.....« eller noget i den retning.

Bekræftede, at mandlig afdeling havde følt sig temmelig fornærmet over, at en kammerat fra Neptun havde hævet stemmen og brugt visse ord om, hvad københavnernes var.

Her havde Holger F. holdt et lille foredrag om, at mandlig afdeling mangfoldige gange havde følt sig betydeligt svigtet af provinskammerater, når afdelingen havde fore-

slået et samarbejde for at forhindre det, der skete.

Holger F. erindrede om, at på udvalgs mødet i august, hvor Helsingør afdeling var et problem i en sag, fordi de ingen forståelse havde for den solidaritet, der var nødvendig, da havde Holger F. advaret imod, at hvis vi ikke kunne finde ud af at være solidariske i denne situation, så måtte man være forberedt på, at København følte sig nødsaget til også at kræve, også at tage, hvad man kunne få fat i, og det ønskede København ikke. Dette blev sagt meget tydeligt ved den lejlighed. Man havde altså advaret om, hvad der kunne komme til at ske, og der troede mandlig afdeling, at Helsingør afdeling var problemet, idet de ikke gav udtryk for nogen som helst forståelse overfor de solidaritetsprincipper, der var i denne sag.

Thomas Olsen:

Thomas O. fandt det væsentligt at sige vedrørende brugen af ordet »jyske k.....«, at københavnernes sagde nogle ting, som man i Silkeborg tog anstød af, og en af dem fra Silkeborg sagde, at man ikke ville behandles som nogle »jyske k.....«, og det var den eneste gang, de ord blev nævnt.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden fandt, at det havde været nødvendigt at diskutere situationen igennem på baggrund af brevet fra Silkeborg afdeling, og for at forretningsudvalget blev orienteret om, hvor situationen stod.

Forbundsformanden havde forstået af diskussionen, at årsagen til kravet om en milliard ikke har helt den samme begrundelse fra kvindelig afdelings og mandlig afdelings side. Havde forstået af diskussionen, at såfremt DfB-udvalget på en eller anden måde skal komme i gang igen, ville det bedste være, at det nok er københavnernes selv, der forsøger at forklare situationen overfor afdelingen i Silkeborg. Der er grænser for hvor meget pres, forbundet kan lægge på dem, fordi man så får den opfattelse, at forbundet dermed har taget parti for en af parterne. Forbundsformanden havde forsøgt at forklare nogle ting og havde sagt, at det ikke gav-

ner nogen, at man splitter DfB-udvalget men også sagt, at man godt kan forstå den vanskelige situation, hvor man skal gå hjem og sige, at man har et fortsat samarbejde, når man samtidig ved, at der er stillet krav, der kan betyde lukning af Neptun. Men hvis der er muligheden for overhovedet at komme igen, syntes forbundsformanden, at da anklagen er rejst mod de københavnske afdelinger, at afdelingerne så sammen skriver et brev, og det skulle man måske gøre til alle afdelinger, idet det jo ikke kun er Neptun, det går ud over, men også Wibroe.

Forbundsformanden afventer derfor, at initiativ til indkaldelse af et møde i DfB-udvalget bliver taget af de to københavnske afdelinger. Fandt ikke grund til at fortsætte udvalgsarbejdet, når alle afdelinger ikke er med.

Forretningsudvalget vedtog beretningen med alle stemmer for beretningen.

3. Regnskab

v. hovedkasserer Erik Nielsen. Hovedkassereren omtalte, at der har været udsendt regnskab til forretningsudvalgets medlemmer, regnskab for juli kvartal 1984.

Der har været en indtægt i juli kvartal på kr. 1.718.825,99, og der har været udgifter i samme periode for kr. 2.522.060,39. Der fremkommer således et underskud på kr. 803.234,40.

Havde kommentarer til et enkelt punkt på udgiftssiden: Nyanskaffelser. Det er et stort beløb, kr. 121.196,83, og det fremkommer på den måde, at forbundet har indkøbt mikrofoner til optageranlægget, i alt 17 stk., hvilket giver 57.100,00. Endvidere er der i forbindelse med renovering af ejendommen indkøbt solgardiner ud til vejsiden, udgift kr. 56.560,00. Dette giver et billede af, hvorfor posten nyanskaffelser er oppe på ca. kr. 121.000,00.

Bent Meyer:

Bent M. efterlyste de samlede tal på udgifter ved renovering af forbundshuset.

Holger Foss:

Holger F. havde ikke noget ønske om, at Prop & Kapsel skulle indgå men syntes, der var sket en stor stigning i omkostningerne ved udsendelse af Prop & Kapsel. Spørgsmålet var, om Prop & Kapsel var så meget værd.

Erik Nielsen:

Hovedkassereren regnede med, at et endeligt regnskab over udgifterne ved renovering af forbundets hus lå færdigt til februar 1985.

Var enig med Holger F. i, at det har været en kilde til uro, at udgifterne til udsendelse af 2 numre af Prop & Kapsel er så stor.

Et enig forretningsudvalg tilsluttede sig det fremlagte regnskab.

4. Forskellige sager

Preben Mortensen:

Forbundsformanden orienterede om, at der lå to sager til behandling på det ekstraordinære HB-møde den 15. november 1985.

Spørgsmålet om overenskomsten og fredsarbejdet.

Overenskomsten:

Bryggeriforeningen havde givet udtryk for, at man gerne ville åbne op for, hvad der kunne lægges ud af aftaler, som hovedorganisationerne ikke skulle kunne underkende. Forbundet havde bedt om den principielle stillingtagen fra Bryggeriforeningen til spørgsmålet om på hvilke områder, man skulle åbne op, og at forbundet ville vende tilbage, når hovedbestyrelsesmøde var afholdt.

Spørgsmålet om forhandlingsformen var de noget usikre på med hensyn til, om det var den rigtige måde at tage særtaftalerne eller hovedoverenskomsten først, men man var villige til, at vi senere kunne vende tilbage til en drøftelse af disse ting. De ville ikke afvise, at man kunne starte først med hovedoverenskomsten og tage særtaftalerne bagefter.

Som det tredje omkring forhandlingsformen var de indstillet på, at Depotindehaverforeningen og Bryggeriforeningen havde et fælles forhandlingsudvalg, således at de ting, som vi skal have koordineret ved hovedoverenskomsten, kan forhandles under eet.

Dog er det klart, at der vil være forskelligheder i overenskomsten, der gør, at de forhandles af to forskellige grupper, men at vi slutter overenskomsten for depotområdet og bryggeriområdet samtidig. Tilbage stod der spørgsmålet om afstemningsformen, hvor de sagde, om man kunne stemme under eet.

Forbundet svarede hertil, at betingelsen var, at bryggeriforeningen var af den opfattelse, at de sammen med Depotindehaverforeningen kunne stemme under eet, så kunne forbundet også overveje det.

Forbundet var af den opfattelse, at Depotindehaverforeningen egentlig hørte hjemme under bryggeriforeningen. Det kunne de godt forstå, men der var det problem, at Depotindehaverforeningen jo er selvstændige, og da bryggerierne jo er deres arbejdsgivere, så er det svært.

Tilbage står der, at der fra forretningsudvalget og hovedbestyrelsen skal være en indstilling til hvilke forslag, man finder kan forhandles lokalt uden at underkendes af hovedorganisationerne.

Forbundets daglige ledelse mener, at hvor forbundet slutter aftaler - altså hovedoverenskomstkraft eller andre generelle ting - her kan aftalerne ikke under nogen omstændigheder forhandles eller forringes gennem aftaler lokalt. Alt andet - og dermed også særtaftalerne - kan godt lægges ud sådan, at hvis afdelingerne kan blive enige med arbejdsgiverne om, hvad der skal stå i særtaftalerne, så vil organisationerne ikke blande sig. Men de steder, hvor man ikke er enige, kører proceduren fortsat sådan, at det er organisationerne, der så forhandler. Vi kan ikke leve med, at man centralt sidder og dikterer, hvordan særtaftalernes indhold skal være. Når man på forhånd har meddelt, at man generelt eller gennemsnitligt kan give 30 øre og dermed har lagt loft over, hvad der kan gives, så forsvinder særtaftalernes betyd-

ning. Vi finder, at særaftalerne skal være tilpasset branchen og virksomhederne, og det må også betyde, at man kan lave aftaler, som kan have forskelligt indhold alt efter, hvor man laver aftalen. Det er derfor vor opfattelse, at hvis vi skal have gjort særaftalerne betydningsfulde igen, så må vi også de steder, hvor man kan blive enige lokalt, sige, at så blander organisationerne sig ikke i det.

Bent Meyer:

Bent M. var stadigvæk nervøs, når man siger »lokalt« og tænker på depotområdet.

Depotindehaverforeningen v/Jens Peter Rasmussen mener, at lokalt betyder ikke den lokale fagforening, det betyder tillidsmanden eller kontaktmanden på depotet, og der må man slå et slag således, at Jens Peter Rasmussen bliver sat på plads, og afdelingerne bliver betragtet som den lokale partner, når der skal forhandles på depoterne, også med hensyn til særaftaleområdet.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden garanterede for, at det er fagforeningerne, der har ansvaret for særaftalerne og ikke de selvstændige arbejdspladser. Det kan der slet ikke være nogen tvivl om, at det er dem, der normalt indgår særaftaler. Det er jo Københavns mandlige afdeling, der indgår særaftaler på depotarbejde, og dermed er det afdelingerne, der har ansvar for det.

Barbara K.:

Oplyste, at afdelingen havde talt om to områder, hvor man kunne tænke sig at bruge muligheden for at indgå aftaler, uden at de skal godkendes af hovedorganisationerne. Det er ferie og afspadsering. Der kan måske blive nogle problemer omkring ferien, idet det er hovedoverenskomststof, men det er især feriens placering, det handler om. Fandt, at det var meget bredt, når daglig ledelse i forbundet siger, at de områder, hvor forbundet ikke laver aftaler, lægges ud lokalt. Ville derfor sige, at baggrunden for, at Barbara K. var gået ind for at lægge noget ud lokalt, var, at det skulle være veldefinerede, afgrænsede områder.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden mente, at spørgsmålet om tilrettelæggelse af ferie er afgørende for, hvad der udtages til generel forhandling. Hvis man siger, at vi kun aftaler feriens længde, men at det lokalt kan aftales, hvordan den skal placeres, så er det lagt ud til, at man kan aftale disse ting lokalt. Men måtte sige, at når vi gennemgår særaftalerne og skal sige, hvad vi tager ud som nogle veldefinerede områder, vil der ikke være ret mange, som man decideret kan kalde fælles. Hele akkordlønsystemet forhandles lokalt, og der er forskellige satser. De ting, som står i særaftalerne, må betyde, at vi ikke centralt kan sige, at det kun er nogle ganske få punkter, der er så forskellige, så man kan forhandle. Derfor har vi sagt, det så er naturligt, at vi har ansvaret for hovedoverenskomsten eller de ting, vi udtager som generelle krav, og som dermed skal være hovedoverenskomstkrav.

Det må så være rigtigt, at resten må være det, som afdelingen forhandler og dermed også har ansvar for.

Vi har denne gang forpligtet os til, at alle særaftaler skal være afsluttet, og hvor der ikke er enighed, skal hovedorganisationerne forhandle det. Det plejer vi ikke at gøre. De ting, der når ind, man ikke er enige om, drukner i de sager, som vi selv har. Derfor er det naturligt, at vi vender det om, så særaftalernes betydning opfyldes. Det kan opnås, hvis ansvaret bliver placeret hos dem, der laver aftalerne.

Holger Foss:

Holger F. havde tidligere og ville igen gøre opmærksom på, at det kunne være fristende med dette. Men med det, som daglig ledelse lægger op og med det, som Barbara K. fortæller, er deres afdelings bud på, hvad man kunne forestille sig, var Københavns mandlige afdelings repræsentanters frygt meget velbegrunnet.

Alle mennesker er i besiddelse af egoisme. Man kunne risikere at lave aftaler, der - uanset om de var lokale eller ej - kunne få en afsmitende virkning andre steder, hvor det ikke var en lykke, at sådanne

aftaler kom. Derfor ønskede afdelingen ikke at være med til at anbefale det fremlagte.

Forretningsudvalget

vedtog at anbefale den linje, som forbundets daglige ledelse havde fremlagt vedrørende overenskomsten, på det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde.

9 forretningsudvalgsmedlemmer stemte for - 2 stemte imod, og 1 undlod at stemme.

Preben Mortensen: Fredsarbejdet:

Forbundsformanden omtalte, at forretningsudvalget har haft nedsat et fredsudvalg, som til førstkommande hovedbestyrelsesmøde skulle fremkomme med en indstilling. Underudvalget skulle for det første definere grundlaget for, hvordan almindeligt fredsarbejde skulle være og ud fra dette så konstatere, om der er en fredsbevægelse, vi bør være medlem af.

Grundlaget er, at det er udvalgets opfattelse, at fredsbevægelser skal være uafhængige fra politiske, religiøse og statslige interesser, og at der i alle lande skal være frihed til fredsarbejde. Når udvalget siger - alle lande - er det, fordi at det andet, vi diskuterer - frihed til fredsarbejde i øst som i vest - jo er noget snævert bundet ind, idet det jo stort set henviser til kun stormagterne og deres alliancer, men der finder jo undertrykkelse sted mange steder i verden, bl. a. i Asien og Sydamerika, Sydafrika, og derfor finder udvalget, at det selvfølgelig også må være generelt formuleret. Det er også udvalgets opfattelse, at der skal stilles de samme krav om nedrustning til alle, herunder også USA og Sovjetunionen.

Det er udvalgets opfattelse, at hvis forbundet skal være medlem af en fredsbevægelse, bør det være »Fagbevægelsen for Fred«. Der er dog nogle ting, der gør, at forbundet anmoder Fagbevægelsen for Fred om at få observatørstatus for derved at kunne udtrykke sin holdning til frihed til fredsarbejde, og såfremt denne bliver Fagbevægelsen for Fred's officielle holdning, indtræder forbundet i Fagbevægelsen for Fred.

Hermed mener udvalget, at man har løst det problem, vi diskuterede med hensyn til fredsbevægelsernes indhold. Vi kunne hurtigt finde ud af, at der kun var nogle få, vi ville tilslutte os, men spørgsmålet om frihed til fredsarbejde var et punkt, som var det, vi stort set diskuterede, og der var enighed om, at der bør være frihed til fredsarbejde, men spørgsmålet var, hvorvidt det skulle betyde, at man skulle stå udenfor eller indenfor.

Men udvalget finder, at hvis forbundet skal gøre sine synspunkter gældende, er det rigtigst også at deltage i fredskonferencer og gøre opmærksom på disse ting, samt - hvis man kunne, og det må man spørge Fagbevægelsen for Fred om - få en observatørstatus, så vil der her være mulighed for at få det synspunkt igennem, fordi på nuværende tidspunkt har Fagbevægelsen for Fred ikke taget stilling til, hvorvidt de tilslutter sig det eller ej. Det er et enigt udvalg, der indstiller disse ting.

Et enigt forretningsudvalg tilsluttede sig udvalgets indstilling.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden oplyste, at man nu var så langt i arbejdet med at indføre EDB-anlæg i forbundet, at de behov for et anlæg, der er, kan ved etablering holdes indenfor ca. kr. 300.000,00.

Det bliver et lokalt anlæg, hvor man køber standardprogrammer, hvilket gør brugen uafhængig af centrale anlægs åbningstider m.m. Indførelsen af anlægget betyder, at forbundet får elektronisk tekstdata-behandling og journalisering. Der kan bygges videre i systemet med mulighed for at oprette arkiver over kemikalier, fagligt valgte sikkerhedsrepræsentanter, kursusaktiviteter o.s.v.

Forbundet har indhentet tilbud på anlæg hos nogle konsulentfirmaer for de store EDB-firmaer og indstiller, at der arbejdes videre med undersøgelsen i to firmaer, som kan opfylde behov og krav vedrørende levering af EDB-anlægget. Firmaerne er NCR og Regnecentralen. Personalet i forbundet har været med i hele planlægningen og er eni-

ge i indstillingen vedrørende etablering af anlægget.

Bent Meyer:

Bent M. havde følgende spørgsmål til etableringen af EDB-anlægget:

Er de kr. 300.000,00 en engangsudgift, eller kommer der løbende udgifter på hvert eneste år?

Uddannelse af personalet til at betjene dette apparatur, er det med i de kr. 300.000,00? Eller skal der slet ingen uddannelse til, eller skal forbundet selv betale en senere uddannelse?

De programmer, der omtales, som forbundet kan købe og sætte ind i systemet, koster vel penge? Er de kr. 300.000,00 det beløb, det koster, og så har vi anlægget, og så kan vi arbejde med det?

Inge Jensen:

Inge J. ønskede oplyst, om det var muligt at købe nye programmer løbende til anlægget. Eksempelvis hvis en afdeling ville gå over til kontingentoprævning over EDB.

Holger Foss:

Holger F. spurgte, om det forelagte vedrørende etablering af EDB-anlæg skal indstilles til hovedbestyrelsen fra forretningsudvalget?

Jens Olsen:

Jens O. spurgte vedrørende afdelingernes muligheder for at koble sig på brugen af anlægget? Eksempelvis over et »on-line«-system ved brug af telefonen.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden oplyste, at investeringen for anlægget med standardprogrammer var en engangsinvestering.

Det, der kom til, blev driftsomkostninger.

Hvis der senere kommer programmer, der er behov for, og ønsker om at tilkoble systemet, er dette muligt. Udgifterne til supplement af standardprogrammerne kommer oveni engangsinvesteringen.

De programmer, som på nuværende tidspunkt foreligger, har en så stor kapacitet, at der de første år ikke skulle være behov for at indsætte andre programmer, medmindre man skulle finde, at andre

programmer kunne gøre arbejdsgangen lettere. Der ligger i tilbudet fra firmaet, at da det er standardprogrammer, skal man ikke have en omfattende og dyr uddannelse. Nogen skoling i brug af standardsystemet var med i engangsudgiften. På nuværende tidspunkt var det ikke muligt at sige noget endeligt vedrørende udgifter til uddannelse i brug af systemet, udover grundskolingen i at bruge standardsystemet.

Vedrørende mulighed for kontingenttræk over systemet, mente formanden, at dette hørte ind under A-kassens Koop-Data system, og at der i det system var mulighed for at etablere kontingenttræk.

Afdelingerne skal meddele hvilke kontingenttræk, der skal indsættes i systemet. Problemet var, at et sådant nyt program gav ekstra belastning arbejdsmæssigt i forbundets A-kasse.

Da hovedbestyrelsen har vedtaget rammebeløbet for etablering af EDB-anlægget i forbundet, er det forretningsudvalget, der endelig beslutter hvilket anlæg, der etableres i forbundet.

Forbundsformanden kunne ikke på nuværende tidspunkt svare på afdelingernes muligheder for at bruge forbundets EDB-anlæg, men mulighederne undersøges. Der er spørgsmålet - hvad skal/kan afdelingerne tappe fra systemet.

Hvilke omkostninger er der. Skal systemet være, at forbundet udsender en form for båndafspilning, programmer til afdelingerne, frem for at afdelingerne går ind direkte og tapper på systemet. Forbundet vil drøfte afdelingernes muligheder for at bruge forbundssystemet med konsulenterne fra EDB-firmaerne herunder økonomien samt sikre, at anlæggene, der eventuelt skal etableres lokalt, kobles på forbundets anlæg.

I forbindelse med afdelingernes brug af EDB-anlæg kommer A-kasseområdet også ind. A-kasse EDB-systemet har ingen forbindelse med tilkoblingen til forbundssystemet at gøre. A-kasse EDB-systemet bliver fortsat kørt gennem Koop-Data's centrale system. En tilkob-

ling til dette system for afdelingerne må drøftes. Hvilken form er bedst. Hvad er omkostningerne.

Jens Olsen/Barbara Kryger:

Jens O. og Barbara K. spurgte/foretog i forbindelse med afdelingernes muligheder for at koble sig på forbundets/A-kassens EDB-anlæg - vedrørende anlæggets kapacitet med hensyn til udbygning af programmer - om det var en ide på et tidspunkt at lave et udvalgsarbejde med deltagelse af kasserere fra de afdelinger, der er interesseret i at koble sig på og bruge EDB-anlæggene.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden oplyste, at anlægget, som købes, har så stor kapacitet, at der ingen problemer skulle være med at putte nye programmer ind i anlægget de første år.

Anlæggets dimensioner skal være til, at afdelingerne har deres egen kode i systemet. Der kan så konfereres med afdelingerne om oplysninger, udover afdelingernes egne sager, eksempelvis udtræk over faglige voldgiftsafgørelser o.s.v.

Det tekniske i, hvordan sådanne behov og ønsker fra afdelingerne kan opfyldes, havde forbundsformanden ingen viden om. Det vigtigste var viden om, at anlæggene havde kapacitet til, at disse behov/ønsker kunne opfyldes teknisk.

Bent Meyer:

Bent M. ønskede at tilkendegive, at den skepsis, Bent M. tidligere havde tilkendegivet vedrørende EDB-anlæg var ændret til, at Bent M. gik ind for forslaget vedrørende indkøb af anlægget med baggrund i, at udgifterne ikke blev større. Bent M. havde tidligere forventet større udgifter.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden forelagde forretningsudvalget en efterbevilling på kr. 1.500,00. Beløbet var brugt til indkøb af en samlet fortegnelse fra Danmarks Statistik. over mineralvandsproduktionsvirksomheder, depoter og ølhandlere i Danmark.

Der kan bestilles revidering af

grundlisten efter behov. Især omkring overenskomstforhandlingerne er det nyttige oplysninger at have adgang til.

Forbundsformanden ville ikke umiddelbart sige, at afdelingerne kunne få kopier af listerne. Det var lange EDB-liste, men forbundet ville se på, om der var muligheder for informationer til afdelingerne ud fra hvilke mangler, der var på forbundets egne fortegnelser over virksomheder, depoter o.s.v., set i forhold til de indkøbte fortegnelser fra Danmarks Statistik.

Forretningsudvalget

godkendte efterbevillingen på kr. 1.500,00.

Preben Mortensen:

Fra Fiol Teatret i København lå en ansøgning, dels om økonomisk støtte og dels om at få hjælp til at få oplysninger til projektet »Vesterbro om Vesterbro« - et lokalhistorisk projekt.

Indstillede at omtale projektet i Prop & Kapsel, så bryggeriarbejdere, der har erfaringer fra livet på Vesterbro, der ønsker det, kan medvirke i projektet.

Da projektet er et decideret lokalprojekt, lå der ingen indstilling til økonomisk støtte.

Forretningsudvalget

godkendte indstillingen i forbindelse med projektet »Vesterbro om Vesterbro«, Fiol Teatret i København.

Preben Mortensen:

Forbundet havde fra Venstresocialisterne fået anmodning om økonomisk støtte til VS-ugeavisen »Solidaritet«.

Indstillede at bevilge kr. 3.000,00 til VS' ugeavis.

Forretningsudvalget

bevilgede kr. 3.000,00 til VS-ugeavisen »Solidaritet«.

Preben Mortensen:

Forbundet har fra ASF - Arbejdernes Folkehjælp - modtaget en anmodning om, at man støtter til afhjælpning af de sultproblemer, man i dag har i Etiopien. Det er vigtigt at få koordineret en hjælpeaktion dertil.

Indstillede til denne humanitære indsats at støtte med kr. 30.000,00.

Forretningsudvalget

bevilgede kr. 30.000,00 til støtte for det humanitære arbejde til afhjælpning af sultproblemerne i Etiopien.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden indstillede, at forbundet tegner en annonce i en pjeces eller tema-avis, som Arbejderbevægelsens Internationale Center planlægger at udgive, omhandlende arbejderbevægelsen og fred. Annoncens pris er kr. 5.000,00.

Forretningsudvalget

tilsluttede sig tegningen af annoncen og bevilgede hertil kr. 5.000,00.

Preben Mortensen:

Guatemala og Coca-Cola.

Forbundet troede på et tidspunkt, at sagen var gået i orden men må konstatere, at det er den ikke. Forbundet får regelmæssigt Coca-Cola-information fra IUL. De anmoder os om at sende protesttelegrammer i sagen. Der er sendt et til hovedkvarteret i Atlanta, USA, et til den fagorganisation, som organiserer arbejderne i Guatemala inden for Coca-Cola-industrien samt et til ministeren i Guatemala med protest imod de overgreb, der sker overfor Coca-Cola-arbejderne.

Coca-Cola-arbejderne har svære faglige som økonomiske problemer, og man opfordrer derfor gennem internationale organisationer til, at man yder en økonomisk støtte til Coca-Cola-arbejderne i Guatemala. Forbundet vil - som tidligere - anbefale at støtte med kr. 30.000,00. Forbundsformanden fandt, at der efter de drøftelser, der har været med andre organisationer, at der bør laves nogle aktioner i Danmark omkring Coca-Cola, både boykotten omkring at behandle deres varer, hvor forbundet kan gøre det dér, hvor der modtages flasker og kasser, men at der også på Coca-Cola-fabrikkerne i Danmark må ske et eller andet.

Forretningsudvalget har diskuteret SiD og er igen i en vanskelig situation, idet NNS' forretningsudvalg har drøftet disse ting, og der

har SiD v/Palle Nielsen meddelt, at såfremt der kommer en opfordring til en sådan aktion, vil SiD overveje at trække sig ud af NNS. Forbundets daglige ledelse har sagt, at det er der så ikke noget at gøre ved.

Forbundet vil opfordre til, at også Danmark markerer sig i solidaritet med Coca-Cola-arbejderne. Internationale organisationer, hvor SiD er medlem, opfordrer os til at gøre opmærksom på disse ting. Det er ikke nok, at vi sender telegrammer. Det behøver ikke at betyde, at vi stopper for Coca-Cola-produktionen, men det kunne da være, at hvis man stoppede produktionen i 24 timer, at man dermed også havde udtrykt solidaritet. Forbundet forstår ikke SiD's holdning på dette område og vil på førstkommande bestyrelsesmøde i NNS være med i en opfordring til solidaritetshandlinger i Danmark, såfremt NNS sender en opfordring ud om, at man bør lave en aktion.

Holger Foss:

Holger F. tilsluttede sig indstillingen og måtte som forbundsformanden atter tage afstand fra SiD's manglende solidaritet. Mente, at Tjenerforbundet burde kontaktes, for at der kunne etableres boykot af salg af Coca-Cola blandt Tjenerforbundets medlemmer. Så var man solidarisk med Coca-Cola-kammeraterne samt dem, der laver Jolly-Cola.

Bent Meyer:

Bent M. ville godt udvide Holger F.'s forslag til at omfatte de kooperative marketenderier.

Barbara Kryger:

Foreslog iværksættelse af annoncekampagner med opfordring til ikke at drikke Coca-Cola.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden oplyste, at når det er NNS, der opfordrer til aktioner, så er Hotel- og Restaurationspersonalets organisationer med. Formanden for NNS er næstformanden fra Tjenerforbundet, så der kan ikke være tvivl om, at disse områder går med i aktionerne.

Annoncekampagner bliver en del af aktionerne. Disse vil blive udsendt af NNS.

Forretningsudvalget

tilsluttede sig, at forbundet støtter opfordringer fra NNS vedrørende aktioner i Danmark til støtte for Coca-Cola-arbejdernes kamp i Guatemala.

Bevillingen på kr. 30.000,00 til Coca-Cola-arbejdernes kamp i Guatemala blev vedtaget.

Holger Foss:

Holger F. foreslog, at der blev bevilget kr. 30.000,00 til kulminearbejderne i England.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden var enig i at bevilge kr. 30.000,00 til de engelske kulminearbejdere gennem LO's centrale indsamling, hvor bevilgede beløb går direkte til det engelske minearbejderforbund.

Bent Meyer:

Bent M. havde hørt, at beløb, der går direkte til det engelske minearbejderforbund, tager regeringen, så pengene ikke kommer til udbetaling til forbundets medlemmer.

Foreslog, at de kr. 30.000,00 blev sendt til den organisation, der har fået carte blanche til at forestå deres egen indsamling til kulminearbejderne Nordthumberland.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden fandt det rigtigt, at forbundet som landsforbund støttede den centrale indsamling gennem LO direkte til det engelske forbund.

Gik ud fra, at hvis den engelske regering beslagnede indsamlede midler, havde LO fået besked fra det engelske forbund, og at forbundet så havde været orienteret af LO om dette.

Forbundsformanden fandt det i orden, at fagforeninger støtter lokalt orienterede indsamlinger i England.

Forretningsudvalget

bevilgede kr. 30.000,00 til kulminearbejderne i England. Bevillingen gives over LO's centrale indsamling til det engelske minearbejderforbund.

Preben Mortensen:

Aftaler.

Forbundet havde fra Faxe depotet i Viborg og Odin depoterne i Viborg fået indgåede sær aftaler.

Fra Grenå afdeling lå en tillægsaftale til en bonusaftale af 2. december 1983.

Bent Meyer:

Bent M. erindrede om, at det landsdækkende depotudvalg havde samlingen af depot-sær aftaler. Ønskede udvalget fik de omtalte depot-sær aftaler.

Poul Erik Guldborg:

Poul Erik G. berettede om tillægsaftalen fra Grenå.

Indholdet var, at uanset hvor mange folk, der skal arbejde i tørgærproduktionen, skal de have samme løn, som der er i den øvre del af produktionen. Dette belaster ikke bonusregnskabet med timer. Herudover får samtlige ansatte på spritfabrikken i Grenå 60 øre pr. time.

I første omgang er 7 mænd blevet ansat.

Preben Mortensen:

Forbundet havde modtaget aftale fra Københavns mandlige afdeling vedrørende højdetillæg på Tap H. Der er følgende midlertidige aftale mellem Arthur Jensen og Ove Thimm, gældende 1. august 1984, indtil fortolkning af sær aftalens § 9, stk. 2 er afklaret mellem organisationerne.

Det er aftalt, at der til mandskabet i læsseområdet udbetales et højdetillæg 3 gange ugentlig for oprydningsarbejde på og fra rullebane i læssehal.

Vedrørende afklaring af fortolkning af sær aftalernes § 9, stk. 2 var sagen tidligere omtalt. Forbundet har indklaget sagen for Arbejdsretten, men det kan godt ende i en faglig voldgiftssag, rejst af forbundet.

Forretningsudvalget

tog de forelagte aftaler til efterretning.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden ville herefter omtale en aftale fra Københavns mandlige afdeling. Forbundsformanden var ikke tilfreds med aftalens indhold.

Aftalen er mellem Lejse Fjellerad, tillidsrepræsentant for kvinder og Arthur Jensen, mænd og O. Thimm som ledelsens repræsentant.

»Da mandskabet i læsseområdet færdes på lejdere og palledæk, påbydes det dem at anvende sikkerhedssko. Der udleveres dem et par sikkerhedssko om året, normalt 1/5. Samtidig bortfalder træskopengel træsko til ovennævnte personer«.

Forbundsformanden forstod ikke aftalen, når der er tale om et påbud, så er det ikke længere et spørgsmål om arbejdstøj men om sikkerhed, og forbundet kørte jo netop sagen omkring kuldetillæg/kolde kældre på, at når der er tale om sikkerhedstøj, så er arbejdsgiveren i henhold til bekendtgørelsen pligtig til at betale det. Forbundet kan derfor ikke acceptere, at der modregnes i genetillæg. Situationen er, at der nu er lavet en aftale, hvor »det påbydes at anvende sikkerhedssko«. Så er det arbejdsgiveren, der i henhold til bekendtgørelsen skal betale. Så er det mærkeligt, at forbundet nu får en aftale, hvor tillidsrepræsentanterne accepterer, at der samtidig bortfalder andre aftalte ting.

Barbara Kryger:

Barbara K. oplyste, at tillidsrepræsentant Lejse Fjellerad har skrevet aftalen under, fordi den er indgået fælles for mænd og kvinder, men afdelingen har skrevet til Carlsberg, at afdelingen ikke kan godkende aftalen. Den er underkendt af afdelingen, netop fordi man modregner et personligt værnemiddel i et overenskomstmæssigt gode - modregner sikkerhedsfodtøj i træskopenge-
ne.

Holger Foss:

Holger F. oplyste, at mandlig afdeling ikke er enige i den stilling, forbundsformanden og kvindelig afdeling havde til aftalens indhold. Mente ikke, der var sammenligningsgrundlag med sagen om personlige værnemidler. Der påbydes sikkerhedsfodtøj, og der udleveres sikkerhedsfodtøj. Man skal gå med sikkerhedsfodtøj i arbejdsområdet. Spørgsmålet er så, hvad skal man med det andet fodtøj?

Kunne ikke se, at aftalen havde noget med modregning at gøre i den forstand, som sagen om værnemidlerne i øvrigt.

Bent Meyer:

Tidligere var træskopenge til indkøb af træsko, fordi man skulle gå med træsko i arbejdsområdet.

Aftalen fratager ikke nogen noget. Træskopengene har aldrig dækket, hvad træsko kostede.

Her får man udleveret sikkerhedssko, uanset hvad sikkerhedssko koster. Aftalen er en gevinst for medlemmerne.

Barbara Kryger:

Barbara K. fandt ikke, der var fremkommet begrundelser for, at der kan modregnes i et overenskomstmæssigt gode kontra et personligt værnemiddel.

Frygtede, at mandlig afdelings indstilling kunne blive årsag til, at kvindelig afdeling får en batalje med bryggerierne om at få udbetalt træskopenge til de pågældende medlemmer, hvilket var uheldigt.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden fandt det principielle i sagen vigtigt.

Hvis man havde aftalt, at man fik nogle andre sko i stedet for træsko, så var aftalen i orden. Men det vigtige er, at der står »påbydes«, og når det er påbudt, er det arbejdsgiveren, der både er pligtig til at udlevere og også at sørge for, at påbudet følges. Det er også arbejdsgiveren, der skal betale omkostningerne ved et påbud.

Forretningsudvalget har tidligere været enige i, at påbud om værnemidler og omkostningen ved påbud kan man ikke acceptere træder i stedet for andet eller modregnes i overenskomstmæssige aftalte genetillæg.

Forbundsformanden anbefalede aftalen til forkastelse for at fastholde det tidligere vedtagne princip. Hvis forretningsudvalget slap dette princip, blev der lukket op for, at modregninger kan ske andre steder fremover.

Bent Meyer:

Bent M. fandt, at det ville få en meget uheldig konsekvens, hvis aftalen blev forkastet.

Mente fortsat, aftalen er en forbedring. Afdelingen kunne ikke sige til medlemmerne, at aftalen ikke var en forbedring. Det er oven i købet påbudt at bruge sikkerhedssko. Vidste, at sikkerhedsrepræsentanterne var skeptiske overfor, hvis man undlod at bruge sikkerhedssko i arbejdsområdet.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden mente, at et påbud ikke falder væk, når parterne er enige om, at man skal have sikkerhedssko, så skal bryggeriet med baggrund i aftalen sørge for, at disse sko bliver udleveret.

Det er meget udmærket. Ingen er i tvivl om, at bryggeriet skal udlevere sikkerhedsskoene.

Forretningsudvalget har vedtaget, at der kan ikke modregnes for noget, der er påbudt, i andre overenskomstmæssige tillæg. Hvor er grænsen, hvis forretningsudvalget frafalder princippet i denne vedtagelse.

Barbara Kryger:

Barbara K. mente, at hvis sikkerhedssko skal være påbudt, skal de udleveres af arbejdsgiveren. Det er ikke nødvendigt at lave en aftale om et personligt værnemiddel, der er påbudt - og så oven i købet acceptere, at det kan modregnes i et overenskomstmæssigt gode.

Henrik Hansen:

Henrik H. oplyste, at der i forvejen eksisterer en række aftaler på Tønder, hvor der gives sikkerhedssko, efter at man er blevet enige om, at det er nødvendigt, uden at der derved er sket en modregning i andre ting.

Lone Christensen:

Lone C. var af den opfattelse, at når der et sted er arbejdsforhold, der betinger påbud af bestemte personlige værnemidler, så kan det ikke være rigtigt, at dette påbud skal opfyldes ved, at en generel ting i en særaftale bortfalder.

Jens Olsen:

Jens O. forstod godt Københavns mandlige afdelings holdning til, at et par sikkerhedssko kan være bedre end et par træsko, men var som forbundet betænkelig ved, at man skriver, at det skal modregnes.

Holger Foss:

Mandlig afdeling fastholder aftalens indhold, men hvis forretningsudvalget forkaster aftalen, måtte Holger F. formode, at sagen gik videre.

I en videre forhandling af sagen ville det glæde mandlig afdeling, hvis forbundet havde ret og vandt sagen.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden kunne ikke se, hvordan der var en sag at behandle videre, hvis forretningsudvalget forkastede aftalen.

Holger Foss:

Holger F. formodede, at der kom en sag i forbindelse med aftalen fra kvindelig afdeling til forbundet.

Barbara Kryger:

Barbara K. mente ikke, der var en sag.

Man er blevet enige om et påbud på Tap H om sikkerhedssko. Det er ikke nødvendigt at lave en aftale om, at der skal udleveres sikkerhedssko.

Det skal der, der ligger et påbud, det kører uændret videre.

Forretningsudvalget

forkastede den forelagte aftale vedrørende:

at påbudt brug af sikkerhedssko i et arbejdsområde betyder bortfald af træskopenge/træsko til personer i arbejdsområdet, hvor sikkerhedssko udleveres.

9 forretningsudvalgsmedlemmer stemte for forkastelsen af aftalen, 2 stemte imod og 1 undlod at stemme.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden omtalte, at der fra Århus mandlige afdeling lå orientering om nyvalg af bestyrelsesmedlemmer, og at generalforsamlingen har vedtaget, at der skal indføres EDB i afdelingen, når mulighed for tilslutning til A-kassens nye anlæg foreligger.

Det må konstateres, at der er nogle ting, som afdelingen har taget fejl af. Afdelingen gør endvidere opmærksom på, at man på baggrund af de ting, der har været i afdelingen, ansætter en funktionær på 20 timer til at hjælpe med deres kasse-

regnskab og arbejdsløshedskasseafdelingen.

Endvidere meddeler afdelingen, at generalforsamlingen tog forbundets, revisorens og bestyrelsens redegørelse vedrørende afdelingens kasseunderskud til efterretning og besluttede, at sagen herefter var afsluttet, og beløbet afskrevet.

Forbundet havde i forbindelse med afdelingens kasseunderskud skrevet en rapport og gjort afdelingen opmærksom på, at man ikke kunne placere ansvaret på nogen bestemt person, idet det gennem år havde vist sig at være en forkert bogføring af tingene, såvel af indtægter som af udgifter, der kunne være baggrund for kasseunderskuddet.

I og med afdelingen har taget redegørelserne i sagen til efterretning, betragtede forbundet sagen som afsluttet.

Fra en af forbundets kritiske revisorer, Poul Manniche, lå meddelelse om følgende:

„Undertegnede meddeler herved, at jeg ved udgangen af april 1985 ønsker at fratræde som valgt kritisk revisor, idet jeg går på efterløn.“

Dette må tages til efterretning.

Forbundet har den 2. november modtaget et brev vedrørende revision. De har den 1. og 2. november 1984 revideret regnskabet for juli kvartal, og der er ingen bemærkninger at gøre.

Sjælland-Falster kreds havde meddelt, at Tage Petersen var afgået. Søren Jørgensen var blevet hovedbestyrelsesmedlem og depotudvalgsmedlem. Kaj Knudsen, strukturudvalgsmedlem.

Forbundsformanden gik ud fra, at udsendte forbundscirkulærer kunne godkendes uden oplæsning.

Forretningsudvalget

tog de af forbundsformanden fremlagte punkter, herunder udsendte forbundscirkulærer, til efterretning.

Preben Mortensen:

Forbundsformanden ønskede forretningsudvalgets opbakning til en indstilling i NNS-bestyrelsen vedrørende et forslag til NNS' årsmøde.

Baggrunden for forslaget var, at det er blevet konstateret - dels ved de opgørelser, man får fra IUL, dels omkring Nordisk Union - at der er visse medlemsforbund, der ikke har fået indbetalt deres kontingenter. Det er kedeligt, når man f.eks. i den danske delegation opdager, at forbund ikke deltager i møderne grundet »rod« omkring dele af kontingentbetalingen.

Derfor går forslaget på følgende:

„Dette kontingent samt kontingentet for NNS's medlemsforbund til IUL, IALIUL og Nordisk Union's forbund indbetales med et samlet beløb til NNS' sekretariat inden udgangen af januar måned. Derefter fordeler sekretariatet kontingentet ud fra de medlemstal, vi har.“

Med dette forslag mener NNS's sekretariat, at tingene bliver betalt til tiden til de internationale organisationer, og de har dermed ansvaret for, at de enkelte forbund får disse ting betalt.

Forbundet ville godt tilslutte sig indstillingen af forslaget til NNS-årsmødet.

Forretningsudvalget

gav opbakning til indstillingen til NNS-årsmødet.

Forretningsudvalget

gav tilslutning til, at følgende modtagne udtalelser indgik i protokollen som orientering:

„Kvindelige Bryggeriarbejderes fagforenings repræsentantskab forsamlet til møde den 18. oktober 1984 udtaler følgende:

Vi vender os imod den »Dagpenge-reform«, regeringen agter at gennemføre med hjælp fra Det radikale Venstre i Folketinget. Denne uhyrlighed, som er en videreførelse af den privatisering, som regeringen ser som sin fornemste opgave at tvinge igennem overfor arbejderklassen, vil få uoverskuelige konsekvenser for de grupper i vort samfund, der i forvejen er ramt både økonomisk og menneskeligt meget hårdt.

Kampen skal føres af alle for at imødegå disse overgreb, ikke mindst af de, som er i arbejde.

Repræsentantskabet skal hermed opfordre medlemmerne til at være

opmærksomme på de informationer og orienteringer, der vil komme på klubområderne, omkring regeringens forslag til en såkaldt Dagpengereform.

Det er vigtigt, at man som medlem gør sig klart, hvad disse forringelser betyder, da det kan ramme os alle.

Forringelserne betyder:

Stigende kontingenter til A-kassen. Forskellige individuelle kontingenter.

Mulighed for efterbetaling af kontingent.

Indførelse af en tillægforsikring for den enkelte, der afskaffer de eksisterende kollektive og solidariske ordninger på disse områder.

Nedskæringer i Jobtilbudsordningen.

Vi bakker op om den udtalelse til pressen, som forbundets forretningsudvalg udsendte den 4. oktober 1984, der betegner regeringens Dagpengereform som asocial, og vi opfordrer forbundets hovedkasserer til på LO-skolen i november 1984 at arbejde for, at det kollektive og solidariske i vor A-kasselovgivning bevares.

På repræsentantskabets vegne

Barbara Kryger
formand«

»Taps Syds mandlige klub - generalforsamling den 27. oktober 1984 - udtaler:

Overenskomstforhandlingerne nærmer sig, og vi ruster os til kamp. Siden regeringen i 1977 så skammeligt stjal vores indeksregulering, er vores lønninger blevet kraftigt forringet i forhold til andre faggrupper.

Siden 1977 har DfB konsekvent afvist væsentlige lønforbedringer ved efterfølgende overenskomster. DfB's afvisning skyldes ikke, at de er i økonomiske vanskeligheder - snare tværtimod.

Alene i regnskabsåret 1982/83 udgjorde DfB's overskud, før skat, 617 mill. kr., og for regnskabsåret 1983/84 bliver overskuddet endnu større. Tap Syds faglige klub kræver derfor, at overenskomstfornyelsen i 1985 retter op på vores manglende lønudvikling og samtidig sikrer, at vi igen får mulighed for at blive lønførende.

Vi tilsiger vores fagforening og forbund vores fulde støtte og opbakning i de kommende overenskomstforhandlinger og advarer vores arbejdsgivere imod endnu en gang at afvise vore berettigede krav.

Vi gør også allerede nu opmærksom på, at bøjer vores arbejdsgivere sig ikke, vil vi ikke tøve med at sætte magt bag vores krav og konflikte dem igennem.«

»Tap Syds mandlige klub - generalforsamling den 27. oktober 1984 - udtaler:

De igangværende forhandlinger om en fornyelse af vores rammeaftale viser allerede i sin indledende fase, at DfB's opfattelse er, at den nye teknologi skal indføres på bekostning af bryggeriarbejdernes arbejdspladser.

Vi tager på det skarpeste afstand fra, at en modernisering af de københavnske bryggerier automatisk skulle medføre nedgang i arbejdsstyrken.

Vi tager ligeledes afstand fra DfB's tanker om at smadre vores anciennitetsregler, der er vores sikkerhedsnet for, at alle - uanset alder eller uddannelse - er sikret arbejde på de københavnske bryggerier.

Vi understreger, at vi ikke er modstandere af den nye teknologi, men vi kræver, at vore arbejdspladser bliver indrettet sådan, at alle nuværende ansatte vil kunne betjene den. En ny rammeaftale vil betyde bortfald af eksisterende arbejdspladser - det samme som DfB kalder rationalisering.

Vi kræver at få andel i denne rationaliseringsgevinst gennem nedsettelse af arbejdstiden og bedre pauser, sådan at den nye teknologi ikke kun kommer vores arbejdsgivere til gode, men også os, der har skabt værdierne i De forenede Bryggerier.

Vi opfordrer vore forhandlere til at stå fast på vores krav og tilsiger dem al vor støtte og opbakning i deres kamp for en god rammeaftale, der kan sikre os en fremtid på en ordentlig og miljøvenlig arbejdsplads.«

Forbundet havde modtaget takkebrev fra forbundets tidligere konsulent Villy Petersen i anledning af, at forbundet havde besøgt Villy Petersen på hans 75 års fødselsdag.

Barbara Kryger:

Barbara K. omtalte klager fra nogle af afdelingens klubområder om, at tillidskvindene skal tage mod bestillinger til muleposer og rekvirere dem gennem kvindelig afdeling i forbundet. Man skal også ud at finde folk igen på skifteholdene for at få afleveret disse muleposer og få afregning for dem. Derefter ind igen gennem kvindelig afdeling med pengene, som så afleveres i forbundet osv. Man var kede af, at man er blevet hæftet på denne blandede landhandel, der hedder forbundets muleposer, og ville henstille til, at der kommer en rettelser i Prop & Kapsel om, at man selvfølgelig kan købe muleposerne ved at henvende sig i forbundet, og så skal der stå et lokalnummer, man kan henvende sig på i forbundet.

Erik Nielsen:

Hovedkassereren oplyste, at muligheden for indkøb af forbundets »muleposer« var etableret med baggrund i ønsker fra provinskammerater.

A-kassen eller forbundet magtede ikke at opretholde tilbudet, hvis salget ikke skete samlet igennem afdelingerne.

Derfor måtte hovedkassereren konkludere, at der så ikke kunne sælges af forbundets muleposer, når dette ikke kunne ske samlet igennem afdelingen.

Hovedkassereren ville lave en omtale af ændringen til Prop & Kapsel.

Forretningsudvalget

tog situationen omkring salg af forbundets »muleposer« til efterretning.

Mødet hævet.

Ref./Lone Christensen

Hovedbestyrelsens sammensætning:*Nordjysk Kreds:*

Poul Erik Guldborg, Finn Holm, Karsten Jensen, Knud Erik Kvortrup, Erna Kristensen

Sydjysk Kreds:

Thomas Olsen, Bjarne Frandsen, Kaj Fonnesbæk, Dora Rasmussen, Allan Lund Nielsen

Fyns Kreds:

Jens A. Olsen, Aage Jensen

Sjælland-Falster Kreds:

Bent Embo, Kaj Knudsen, Søren Jørgensen, Verner Johnsen, Ritta Hansen

Kbh. mandlige afd.:

Holger Foss, Bent Meyer, Torben Olsen, Henrik Christensen, Kristian Nielsen

Kbh. kvindelige afd.:

Barbara Kryger, Inge Jensen, Kirsten Haastrup

Forbundets daglige ledelse:

Preben Mortensen, Anker Skjødt, Erik Nielsen, Erik Kielberg, Lone Christensen

Konsulenter:

John Pedersen, Henrik Hansen

EKSTRAORDINÆRT HOVEDBESTYRELSESMØDE

afholdt torsdag den 15. november 1984.

Fraværende var Anker Skjødt, Kristian Nielsen og Bjarne Frandsen. Som suppleant for Kristian Nielsen mødte Erik O. Nielsen, og som suppleant for Bjarne Frandsen mødte Otto Dehn.

DAGSORDEN:

1. Procedure vedrørende overenskomstforhandlingerne
2. Fredsarbejde

Dirigent: Bent Embo

Forbundsformand Preben Mortensen indledte det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde med at byde Søren Jørgensen, Kaj Fonnesbæk og Henrik Christensen velkommen

i hovedbestyrelsen i stedet for Tage Petersen, Hardy Christensen og Ib Christensen.

Forbundsformanden foreslog, at referatet af det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde blev et beslutningsreferat.

Hovedbestyrelsen tiltrådte, at fra det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde refereres beslutningerne.

1. Procedure vedrørende overenskomstforhandlingerne

Hovedbestyrelsen besluttede med 22 stemmer for, 6 stemmer imod, og 1 stemme hverken for eller imod, at de overenskomstkra, der udtages af hovedbestyrelsen til forhandling ved særtaftalerne, forhandles og afsluttes uden hovedorganisationernes indblanding. Såfremt der ikke kan opnås enighed om afslutning af særtaftaleforhandlingerne, overgår spørgsmålene til hovedorganisationernes videre forhandling.

Ovenstående vedtagelse betyder udvidet suverænitet til afdelingerne i forbindelse med overenskomstforhandlingerne.

Erfaringerne med denne forhandlingsstruktur debatteres i hovedbestyrelsen på det ordinære hovedbestyrelsesmøde i juni i 1985.

2. Fredsarbejde

Forbundets udvalg for fred v/Preben Mortensen, Poul Erik Guldborg, Holger Foss og Inge Jensen anbefalede hovedbestyrelsen følgende som forbundets grundlag for fredsarbejdet:

Det er udvalgets opfattelse, at fredsbevægelser skal være uafhængige af politiske, religiøse og statslige interesser.

Der skal i alle lande være frihed til fredsarbejde.

Der skal stilles de samme krav om nedrustning til alle, herunder også USA og Sovjetunionen.

Det er udvalgets opfattelse, at hvis forbundet bør være medlem af en fredsbevægelse, bør det være »Fagbevægelsen for Fred«.

Der er dog nogle ting og vurderinger, der gør, at forbundet anmoder »Fagbevægelsen for Fred« om at få observatørstatus, for derved at kunne udtrykke sin holdning til Frihed til Fredsarbejde, og såfremt dette bliver »Fagbevægelsen for Fred«'s officielle holdning, indtræder forbundet i »Fagbevægelsen for Fred«.

Hovedbestyrelsen tilsluttede sig i enighed udvalgets forslag som forbundets grundlag for fredsarbejdet.

Holger Foss ønskede af historiske grunde tilføjet til protokollen, at Holger Foss var af den mening, at det var en forkert beslutning, der tidligere var taget, om at forbundet opsagde medlemskabet af »Fagbevægelsen for Fred«.

Mødet hævet.

Lone Christensen

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

afholdt onsdag den 14. november 1984.

DAGSORDEN:

1. Protokol
2. Beretning
3. Forskellige sager

Fraværende: Anker Skjødt.

Ordstyrer: Bent Embo.

1. Protokol

Der foreligger to protokoller af henholdsvis 18. september og 3. oktober 1984. Er der nogen, der ønsker ordet til protokollerne? Det er ikke tilfældet, så betragter jeg protokollerne som godkendt.

2. Beretning

Erik Nielsen:

A-kassen har fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke modtaget skrivelse af 5. oktober 1984 vedrørende regeringens forslag til en dagpengereform.

Endvidere er der fra Samvirket modtaget skrivelse af 22. oktober 1984 vedrørende konference om den nye dagpengereform, og i den anledning kan jeg sige, at vi har fået tilmeldt to pladser. Forbundsformanden og hovedkassereren er tilmeldt til konferencen, der foregår i perioden 21. og 22. november 1984.

Fra Arbejdsgiverdirektoratet er der modtaget rundskrivelse nr. 21 vedrørende medlemsbidrag for 1985. Der kommer en forhøjelse af bidraget. Jeg vil senere komme ind på, hvad disse satser er, under udsendte cirkulærer.

Der er endvidere modtaget rundskrivelse nr. 22 vedrørende nye blanketsæt. Rundskrivelse nr. 23 vedrørende »medlemmers klage over trufne afgørelser i arbejdsløhedskassen«.

Endvidere har kassen modtaget skrivelse af 9. november 1984 vedrørende indberetning til »Cram-registrer«.

Der er modtaget cirkulære af 2. november 1984 vedrørende fremmøde til Arbejdsformidlingen omkring jul og nytår 1984/85.

Der er fra arbejdsløhedskassen udsendt cirkulære nr. 23/1984 vedrørende regeringens forslag til dagpengereform.

Endvidere er der udsendt cirkulære nr. 24/1984 angående forhøjelse af kontingent til administrationskassen samt forhøjelse af forsikringsbidrag til arbejdsløhedsforsikringen gældende fra 1/1-1984.

Der ligger en kongresvedtagelse om, at kontingentet til administrationskassen pr. 1/1-1985 skal stige med kr. 7,00 pr. måned. Kontingent til arbejdsløhedsforsikringen skal fra 1/1-1985 beregnes efter 7 gange dagpengesatsen, det vil sige 7 gange 335 kr., og det betyder en forhøjelse på 27 kr. pr. medlem pr. måned. Kontingentet til forbundet vil herefter udgøre 175 kr. og til arbejdsløhedskassen 210 kr. For efterlønsmodtagere er det blevet vedtaget, at disse pr. 1/1-1985 skal betale 3,5 gange dagpengesatsen, dvs. 3,5×335 kr., hvorefter det for vore efterlønsmodtagere vil betyde en nedsættelse af forsikringskontingentet på 71 kr. pr. medlem pr. måned. Endvidere er der udsendt cirkulære nr. 25 vedrørende LO's kampagne mod regeringens forslag om forringelse af A-kasseforsikringen.

Den 27. juli 1984 var anmeldt	309 arbejdsløse	
Den 29. august 1984 var anmeldt	406 arbejdsløse således:	
96 arbejdsløse mænd i København	2,8%	
147 arbejdsløse mænd i provinsen	6,0%	mænd 4,1%
44 arbejdsløse kvinder i København	3,7%	
119 arbejdsløse kvinder i provinsen	17,0%	kvinder 8,6%
406 arbejdsløse	5,2%	

Indtægten i august har været:

Medlemsbidrag	kr.	1.287.132,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr.	6.069,00
I alt	kr.	1.293.201,00

Udgifter i august har været:

Dagpenge	kr.	2.912.931,00
Feriedagpenge	kr.	192.107,00
Efterløn	kr.	5.148.421,00
Frikontingent	kr.	4.485,00
I alt	kr.	8.257.944,00

Ifølge den skriftlige beretning er der i august 1984 optaget 15 mænd og 3 kvinder, ialt 18 medlemmer. Der er udmeldt 8 mænd og 0 kvinder, i alt 8 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af august 1984 i København 3471 mænd og 1172 kvinder, i provinsen 2375 mænd og 674 kvinder, i alt 7692 medlemmer.

Der er i september 1984 optaget 5 mænd og 0 kvinder, i alt 5 medlemmer.

Der er udmeldt 16 mænd og 14 kvinder, i alt 30 medlemmer. Med-

lemstallet var ved udgangen af september 1984 i København 3460 mænd og 1167 kvinder, i provinsen 2373 mænd og 667 kvinder, i alt 7667 medlemmer.

Den 29. august 1984 var anmeldt	406 arbejdsløse	
Den 26. september 1984 var anmeldt . . .	563 arbejdsløse således:	
125 arbejdsløse mænd i København	3,6 %	
229 arbejdsløse mænd i provinsen	9,0 %	mænd 6,0 %
50 arbejdsløse kvinder i København . . .	4,3 %	
159 arbejdsløse kvinder i provinsen	23,0 %	kvinder 10,9 %
563 arbejdsløse	7,2 %	

Indtægten i september har været:

Medlemsbidrag	kr.	1.213.716,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr.	318.282,00
I alt	kr.	1.531.998,00

Udgifter i september har været:

Dagpenge	kr.	3.957.382,00
Feriedagpenge	kr.	137.392,00
Efterløn	kr.	6.232.246,00
Frikontingent	kr.	7.072,00
I alt	kr.	10.334.092,00

Bent Embo

Er der nogen, som ønsker ordet til beretningen? Hvis det ikke er tilfældet, betragter vi beretningen som godkendt.

3. Forskellige sager

Erik Nielsen:

Der har været afholdt regnskabseftersyn i Nyborg og Svendborg afd. Regnskaberne i begge afdelinger er ført med stor omhu og i henhold til reglerne for regnskabsføring og revision og fandtes at være i bedste orden.

Der har endvidere været afholdt regnskabseftersyn i Roskilde afdeling. Der måtte jeg desværre konstatere, at da kassen blev gjort op, fremkom der en kasseangel på kr. 72.154,72.

I rapporten til afdelingen har jeg skrevet, at bilagsmaterialet ikke er gennemgået, og regnskabseftersynet kan ikke anses for at være afsluttet, før der er foretaget en gennemgang af bilagsmaterialet og kassebog samt udarbejdet en status. Denne gennemgang af bilagsmaterialet og udarbejdelse af statusopgørelse vil blive foretaget af Revisionsinstituttet af 1920 ved revisor K. Bochoff onsdag den 23. oktober 1984. Afdelingen er indforstået med at afholde udgiften til denne gennemgang.

Kassereren er med øjeblikkelig virkning fratrukket. Afdelingens midler er indtil videre overtaget af formanden Jens Krøjer Hansen. I forbindelse med regnskabseftersynet blev der, som reglerne foreskriver, foretaget en beholdningsopgørelse i Sjællands-kredsen, idet kassereren i Roskilde afdeling også var kasserer for Sjællands-kredsen. Jeg må-

te konstatere – udover afdelingens kasseangel – at der også var en kasseangel på kr. 30.880,36. Revisionsinstituttet har som tidligere nævnt foretaget en gennemgang af bilagene og udarbejdet status. Den endelige kasseangel udgjorde kr. 74.403,20. Afdelingens gæld til forbundet udgjorde kr. 78.995,00. Der er senere indbetalt kr. 54.074,00, og der mangler således afregning for september måned på kr. 24.921,00.

Det er joi en kedelig historie, og i den forbindelse vil jeg gerne stille et forslag. Det er helt klart, at afdelingen nu er i pengetrang, og det er således, at hvis ikke forsikringsbidraget bliver indbetalt til forbundet, kan man risikere, at Arbejdsdirektoratet vil sige, at medlemmer skal slettes. Det kan vi ikke være med til, og jeg vil så stille forslag om – og håber på forretningsudvalgets godkendelse – at forbundet får opgørelse for oktober og stiller et lån til disposition, som dækker det, som afdelingen skal betale til forbundet, sådan at man er lige med indbetalingerne.

Når jeg har været ude på disse kasseeftersyn – og i særdeleshed det sidste – er det ligesom om vore valgte revisorer i afdelingerne ikke rigtig er klar over, hvordan og hvorledes de skal foretage revisionen. De skal foretage den kvartalsvise revision og en revision af årsregnskabet, og for at vi ikke skal få en gentagelse af det her, mener jeg, at der er behov for, at vi indkalder de valgte revisorer i de afdelinger, hvor der ikke er statsautoriseret revision, til et instruktionsmøde i det nye år af en dags varighed. Vi mener, at det er meget, meget påkrævet at gøre dette, og det vil jeg gerne have forretningsudvalgets tilslutning til.

Preben Mortensen:

Udover dette må vi konstatere, at der i den sidste tid har været en situation i flere kasser, hvor der har været problemer omkring kasseunderskud. Det gør også, at vi mener, at forbundet nu må udsende et cirkulære, hvor vi gør opmærksom på, at der omkring den formue, der skal være i henhold til forbundets love, skal være regler for, at der skal flere underskrifter til for at kunne

hæve af dette beløb. Hvis en kasserer alene har rådighed over hele afdelingens formue, kan der opstå situationer, som vi har set her. Det må der tages højde for. Der er altså også et underskud i kredsen. Vi var til Sjælland-Falster-kredsens møde, hvor vi også sagde, at når forbundet giver så store tilskud til kredsene, må vi også sikre os, at pengene går til de aktiviteter, der skal være. Vi har ikke i forbindelse med kredsene og tilskuddene til kredsenes økonomi i forbundslovene stående noget om, hvem der egentlig har tilsynsmyndighed med kredsene, og der vil vi gerne have indføjet, at den, der egentlig har tilsynsmyndighed med afdelingerne, hvor der ikke er statsautoriseret revision – altså forbundet og hovedkassereren – også har det med kredsene. Vi står i en situation, hvor en kasserer både har haft kredskassen og afdelingskassen, og at revisorerne ikke har kunnet gennemskue, hvorvidt det har været muligt at flytte beløbene frem og tilbage. Så må vi sige, at så må forbundet også – som har revision – havde det i kredsene, sådan at hovedkassereren øjeblikkeligt kan gribe ind for nogle uregelmæssigheder.

Omkring de valgte kritiske revisorer er det klart, at de nogle gange mangler forudsætninger for at kunne konstatere, hvorvidt tingene er i orden, og vi ved med hensyn til sagen i Roskilde, at de allerede i januar måde havde en fornemmelse af, at der var nogle ting, der ikke var i orden, og at de derfor udsatte revisionen. Der er det vor opgave at sige til disse revisorer, hvad der er deres opgave. Det er klart, at revisionen og kassereren går på den samme arbejdsplads, og dermed er der måske lidt mere fleksibilitet i at sige, ok, du får en måneds tid mere, og så ser vi på det igen. Og man har hele tiden kunnet udskyde det, og revisionen har ikke kunnet lide det, fordi det er en arbejdskammerat, at stille stolen for døren. Og der mener jeg, at vi som forbund må pålægge revisorerne deres opgave, således at de med et stykke papir i hånden kan sige, at det ikke er, fordi de ønsker det, men forbundet siger, at de skal kræve en revision en gang i kvartalet, og at revisionen – uanset om

regnskaberne er i orden eller ej – skriftligt skal meddele afdelingens bestyrelse bemærkninger til, hvad de har foretaget ved revisionen. Hvis man i januar i Roskilde, hvor man skulle have gjort bestyrelsen opmærksom på uregelmæssigheder, også havde gjort det, så havde man måske allerede på det tidspunkt kunnet gribe ind og fået tingene undersøgt med det samme. Det voksende underskud i kassen har fundet sted i hvert fald fra det tidspunkt og især efter april til august. Jeg vil ikke sige, at det kunne være forhindret, men man havde i hvert fald kunnet sikre sig, at ingen kan komme og sige, at den, der skulle sikre, at tingene var i orden med revisoren, ikke kunne kritiseres – og det kan der altså desværre nu i denne situation. Derfor må vi som forbund afholde nogle kurser, hvor vi gør den kritiske revision opmærksom på deres forpligtelser.

Barbara Kryger:

Jeg synes, at begge forslag om at stille lån til rådighed til Roskilde afdeling og at afholde møder med de valgte kritiske revisorer er en god idé, men jeg vil også spørge om, hvordan forbundet får ordnet det mellemværende med Roskilde afdeling. Det er jo ikke nok at låne dem pengene – hvad mere?

Thomas Olsen

Jeg synes selvfølgelig også, at det er i orden, at man låner Roskilde afdeling det beløb, som afdelingen skylder til forbundet. Vi kan jo ikke se på, at vi får nogle medlemmer smidt ud af systemet.

Med hensyn til én-dags konference for de valgte revisorer kan jeg ikke se formålet med kun at indkalde revisorerne i de afdelinger, hvor man ikke har revisionsinstitut til at gennemgå regnskaberne. Det må være sådan, at alle folkevalgte revisorer får nøjagtig den samme information.

Jeg synes, at det er en udmærket idé, at hovedkassereren får opsyn med kredsene. Det er almindelig praksis, at man har en afdelingskasserer som kredskasserer, og derfor må det også være sådan, at når man kontrollerer regnskabet i kredsen, så kontrollerer man sam-

tidig regnskabet i den pågældende afdeling, hvis han også er kasserer der.

Erik Nielsen:

Til Babara vil jeg sige, at det lån, som Roskilde afdeling skal have, må være på en sådan størrelse, at deres gæld til forbundet bliver dækket, og så skal der selvfølgelig laves en afdragsordning for, hvordan afdelingen kan betale tilbage.

Bent Embo:

Jeg har tilladt at tegne mig selv, idet jeg er impliceret i disse ting, og der melder sig naturligvis en hel masse spørgsmål om, hvad man kan gøre for at sikre tingene. En af de ting, vi har gjort i Sjælland-Falster kredsen, er, at vi har startet med at vælge en ny kasserer til kredsen, som ikke er kasserer i en af afdelingerne, og dermed mener vi, at vi har taget et vist skridt til at forebygge eventuelle gentagelser. Så kan man gå videre og diskutere spørgsmålet om, hvordan man så kan sikre, at en eventuel kasserer får rådighed og kan disponere og trække penge selv på henholdsvis bank og giro. Det er min opfattelse, at man kan låse en kasserer ved at forlange to underskrifter i alle tilfælde, uanset hvordan der skal hæves penge, og så må det være sådan, at hvis det skal være formanden, der skal være den anden underskriver, skal han kunne godkende, hvis der skal hæves penge på en konto. Så er det klart, at hvis beløbet er til rådighed på kontoen for kontant indestående, så må der være noget galt, hvis kassereren forlanger, at beløbet skal kunne hæves.

I forbindelse med diskussionen om hovedkassererens indflydelse vil jeg gerne sige, at det har været diskuteret i de samtaler, hvor jeg har været med, om der ikke skulle foretages en kvartalsmæssig revision i kredsene for at sikre – i lighed med afdelingerne – at man ikke løb ind i den før omtalte situation. Det er rigtigt, som Preben siger, at der allerede i januar måned var spøgelse, der talte om, at der muligvis var noget galt, men det er også rigtigt, at revisionen i Roskilde har måttet beklage, at de ikke var i stand til at gennemføre en revision, fordi tingene ikke var i orden, og

derfor måtte de altså holde op. De kunne ikke få adgang til det af kassereren, om så er det et spørgsmål om, hvor ansvaret ligger; hos formanden eller alene hos kassereren og revisorerne. Jeg mener, at man sammen tager stilling til tingene, sådan at man har en aftale i kredsen om, at der må gives en respit, hvis man ikke kan få indkaldt til en revision indenfor en rimelig tid, og så må der tages affære, og man må have papirerne på bordet. En gentagelse af denne sag ser jo uhyggelig ud.

Jeg vil gerne sige til Barbare, som spørger om, hvordan vi får pengene hjem, at det er et godt spørgsmål. Det spekulerer jeg også på i dag i Sjælland-Falster kredsen, hvordan vi får pengene hjem dér. Vi har altså koblet en sagfører på for eventuelt at hjælpe med at få pengene hjem igen. Men på nuværende tidspunkt har jeg egentlig ikke rigtig tiltro til, at pengene bare kommer hjem, eftersom jeg ved samtale med Roskilde afdeling – som også har givet udtryk for tvivl – egentlig ikke tror, at der er nogen mulighed for at hente pengene hjem igen. Så er spørgsmålet: Hvad gør man så? Det aner jeg heller ikke på nuværende tidspunkt, og jeg er meget spændt på, hvordan situationen udvikler sig.

Jeg kan sige med hensyn til bestyrelsen i Roskilde afdeling, at de arbejder med at få pengene hjem, og det viser sig altså, at kassereren sammen med sin mand har et hus, og der skulle – såfremt det går i orden – være dækning, hvis man optager et lån. Jeg kan også sige så meget, at Kreditforeningen har været ude at vurdere huset, men det er klart, at mellem mand og kone i en sådan situation er der lidt gnidninger, for begge parter skal jo skrive under for at få et sådant lån. Men bestyrelsen i Roskilde afdeling har arbejdet meget seriøst på at få pengene hjem, og dette arbejde foregår også på nuværende tidspunkt, så der kunne måske – måske siger jeg – komme en løsning på det problem.

Holger Foss:

Ja, der er jo to spørgsmål. Barbara har stillet et, og jeg ved ikke, om hun er tilfreds med svaret, men jeg

synes ikke, at det var et svar. Det var jo spørgsmålet om, at det var udmærket, at man ville låne afdelingen penge, men hvordan skulle de afdrages, og det havde hovedkassereren ikke noget svar på. Det må være rimeligt, at hvis forretningsudvalget skal acceptere et lån til en afdeling – og det synes jeg, at det skal – så må forretningsudvalget samtidig tage stilling til, hvordan lånet skal afdrages. Det var den ene ting. Den anden ting var – og dér mener jeg, at Barbara har fået nogle ting blandet sammen – at man selvfølgelig også skal forsøge at få pengene fra kassereren. Men de penge, som afdelingen skylder forbundet, dem låner forbundet afdelingen, og der skal vi lige have fundet ud af, hvordan de skal afdrages.

Det andet er jo et retsligt spørgsmål imellem enten afdelingen og forbundet, afdelingen alene eller forbundet alene om at få de penge ud af kassereren enten ved at sælge ejendommen over hovedet på hende eller hvad ved jeg. Men jeg synes, at det må være rimeligt, at de får det lån i afdelingen, men det må så også være rimeligt, at forretningsudvalget træffer afgørelse om, hvordan lånet skal afvikles. Det er ikke, jeg er ude på, at afdelingen skal komme i en sådan økonomisk situation, at de bliver spændt så hårdt for, at det ikke kan lade sig gøre, men jeg synes, at vi skal aftale det her, hvis man skal give bevillingen.

Preben Mortensen:

Vi kan ikke på nuværende tidspunkt sige noget om, hvilken ordning der skal gælde for tilbagebetaling, idet der er flere ting i denne sag. Der skal jo være en generalforsamling i Roskilde afdeling. Dels er der spørgsmålet om kontingentsættelsen, fordi afdelingen også skal opsamle en formue, og det er klart, at nogle siger, at hvis man skal til at opsamle en formue og hæve kontingentet, så er der andre forbund, man kan være medlem af end vort forbund. Og så har vi sagt til dem, at det kan de bare gøre, så bliver de jaget væk. Men det er altså også en situation overfor de medlemmer i Roskilde, der synes, at det er uretfærdigt, at der nu skal udskrives et kæmpekottingent, fordi

de ifølge forbundets love også skal opsamle en formue. Derfor prøver vi at finde en rimelig løsning, fordi det er alt afhængigt af, hvilken ordning de får med den gamle kasserer. Hvis afdelingen ikke kan få nogen ordning og ikke får penge hjem, så er det klart, at tilbagebetalingen til forbundet må sættes til et vist beløb. Hvis de får en ordning med kassereren, der gør, at de f.eks. igenem et pantebrev får et beløb ind om året, så må forbundets krav til afdelingens tilbagebetaling sættes derefter. Udover det står vi altså i den situation, at der også er trusler om, at man vil ekskludere hende. Der har vi sagt, at det giver et problem, idet hvis man ekskluderer hende, og hendes mand er invalidepensionist, så er der slet ikke noget at komme efter, og så får vi ingen penge. Alle disse ting skal vi have sat på plads på generalforsamlingen, før forbundet indgår en aftale med afdelingen om et lån til disse ting. Hvis det hele flyder ud, og Roskilde afdelings medlemmer ikke vil nogenting, så må vi sige, at de selv må tage konsekvensen. Vi giver et tilbud, men så er det også forudsat, at der ligger nogle vedtagelser, så medlemmerne accepterer afdelingens forpligtelser overfor forbundet, men den generalforsamling har vi altså ikke haft endnu. Den er nært forestående, og den synes vi, at vi bør afvente. Vi siger ikke til afdelingen, at de bare kan få et lån. Betingelsen er, at medlemmerne accepterer det, der skal ske i forbindelse med afdelingens tilbagebetaling til forbundet. Først derefter – og det vil jeg gerne lægge op til – at den aftale, vi laver med Roskilde afdeling, ikke er gældende, før den er godkendt her i forretningsudvalget. Men vi må ligesom have et spillerum til at afgøre alle disse faktorer og se på, hvordan vi får dem til at passe sammen.

Bent Embo:

Er der andre bemærkninger?

Barbara Kryger:

Jeg vil bare sige, at jeg var tilfreds med hovedkassererens svar omkring afdragsordningen, fordi jeg godt er klar over, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at få klarlagt, hvordan denne afdrag-

sordning skal se ud – det afhænger af, hvad der videre sker i Roskilde afdeling. Det vigtigste for mig er sådan set, at denne afdragsordning også bliver realistisk, således at det er muligt for Roskilde afdeling at leve op til den, ellers er vi jo lige vidt, og så bliver det en konfrontation mellem afdelingen og forbundet, og der er ingen grund til, at hele afdelingen skal lide under, at deres kasserer ikke har kunnet leve op til sit ansvar.

Thomas Olsen:

Jeg rejste to spørgsmål, og der er ikke svaret på nogen af dem. Det ene var deltagelsen på den én-dags konference for folkevalgte revisorer, hvor jeg foreslog, at samtlige folkevalgte revisorer skulle indkaldes. Det andet var kasseeftersynet i kredsene, hvor jeg foreslog, at såfremt kredskassereren også var afdelingskasserer, skulle man samtidig revidere afdelingens regnskab. Jeg vil gerne have et svar på det.

Erik Nielsen:

Med hensyn til spørgsmålet om kredskassererne: De steder, hvor kassereren også er afd.kasserer, skal der ifølge reglerne i hvert fald foretages en beholdningsopgørelse. Det har altid været gældende. Jeg ved, at det aldrig har været praktiseret. De lokale revisorer skal altså også lave en opgørelse, hvis vedkommende er kredskasserer, men jeg kan forstå det sådan, at du gerne vil have det udvidet til, at der også bliver holdt kasseeftersyn i kredsene, og det er jeg meget med på, idet der bliver givet tilskud fra forbundet til kredsene, og så bør vi også have indseende i, hvorledes pengene bliver forvaltet, og om beholdningen er til stede.

Jeg er enig med Thomas Olsen i, at de valgte revisorer fra samtlige afdelinger og de 4 kredse indkaldes til instruktionsmøde.

Bent Embo:

Er der flere bemærkninger?

Erik Nielsen:

Som det jo er alle bekendt, barsler regeringen med en ny dagpengereform, derfor mener jeg, at der er behov for en kassererkonference. Jeg vil derfor godt anmode forretnings-

udvalget om godkendelse af, at der i uge 11/1985, weekenden 15/3-17/3-85 bliver indkaldt til en kassererkonference.

Bent Embo:

Giver det anledning til bemærkninger?

Anmodningen godkendt.

Erik Nielsen:

Der har verseret to sager vedrørende arbejdsfordeling på Carlsberg depoterne i hhv. Thisted og Næstved. Der havde depotindehaverne begge steder presset en arbejdsfordelingsaftale igennem og fået dem godkendt af medarbejderne. Men vor overenskomst siger, at det skal være begrundet i en salgsnedgang, og der skal også overholdes visse betingelser for, at man kan gå på arbejdsfordeling. Afdelingen havde forsøgt at komme igennem med det overfor depotindehaverne, men dette var ikke lykkedes. Der kræves bl.a., at aftalen skal anmeldes til Arbejdsformidlingen en uge før. Det havde arbejdsgiverne de to steder, hhv. i Thisted og Næstved, ikke gjort og havde troet, at så kunne man godt sætte folk på arbejdsfordeling. Denne godkendelse skal foreligge for, at man kan få udbetalt dagpenge. Jeg undersøgte det for Thistedes vedkommende, og det drejede sig om ugerne 46 til 49 i 1983, – der var ikke sket anmeldelse til det stedlige Arbejdsformidlingskontor, og vi nægtede så at udbetale dagpenge. Vi har selvfølgelig holdt medlemmerne skadesløse, idet de var sendt ud på arbejdsfordeling. Jeg sendte et brev til Depotindehaverforeningen, hvor der blev krævet fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste. Det var Depotindehaverforeningen ikke tilfreds med, og de klagede til Arbejdsdirektoratet over, at vi havde nægtet at udbetale dagpenge, men arbejdsfordelingsaftalerne er indgået – som der står i overenskomsten – på betingelse af, at medlemmerne kan få dagpenge, og der har arbejdsgiverne en pligt til at anmelde arbejdsfordeling til AF-kontoret. Det har de ikke gjort, og derfor kunne den således ikke godkendes herfra. Der er kommet svar fra Arbejdsdirektoratet:

„Det fremgår af foreningens skrivelse, at der i ugerne 46-49 i 1983 og fra den 19. marts 1984 har været etableret arbejdsfordeling hos henholdsvis Carlsberg depotet i Thisted og Carlsberg depotet i Næstved. Fordelingsordningerne har været etableret i overensstemmelse med overenskomstens regler, men i et tilfælde har virksomhederne glemt at anmelde fordelingsordningen til Arbejdsformidlingen indenfor den i reglerne anførte ugefrist. På denne baggrund har Bryggeriarbejdernes Arbejdsløshedskasse nægtet at udbetale dagpenge til de af fordelingsordningerne omfattede medlemmer. Kassen har endvidere krævet, at arbejdsgiverne i stedet skulle udbetale sædvanlig løn. Foreninger er herefter kommet i tvivl om, hvorvidt den manglende iagttagelse af de formelle regler i henseende til underretning medfører arbejdsfordelingsaftalens materielle ugyldighed med deraf følgende manglende ret for de af ordningen omfattede medarbejdere til at opnå supplerende understøttelse.“

Direktoratets endelige afgørelse er så:

„Direktoratet må være enig med Bryggeriarbejdernes Arbejdsløshedskasse i, at arbejdsgiverens undladelse af at anmelde fordelingsordningen medfører, at der ikke kan udbetales dagpenge til de pågældende medlemmer.“

Der vil på ny blive rejst krav overfor Depotindehaverforeningen om dækning af fuldt arbejdstab.

Bent Meyer:

Hovedkassereren siger, at vi har holdt medlemmerne skadesløse, og det er selvfølgelig en god ting, men hvad gør man, såfremt man ikke kommer igennem med en refusion fra Depotindehaverforeningen eller de direkte berørte depoter i Thisted og Næstved? Det er jo åbenbart en overenskomstmæssig afgørelse, som nu ligger tilbage mellem Depotindehaverforeningen og forbundet. Det er jo ikke sikkert, at den bliver løst til vor tilfredshed, og hvad gør man så?

Preben Mortensen:

Vi har en tidligere afgørelse med Depotindehaverforeningen også fra Thisted om, at da depotindehaveren havde sendt medarbejderne på arbejdsfordeling uden, at bestemmelserne er overholdt, har han måttet betale. Hvis han ikke vil betale, må vi køre sagen, først ad arbejdsretlig vej, og hvis de dér mener, at det ikke er den vej, så må vi simpelt hen sagsøge depotindehaveren. Vi har dokumentation for, at hvis de sender på arbejdsfordeling, uden at bestemmelserne overholdes, så er det depotindehaveren, der betaler.

Bent Meyer:

Blot meget kort: Med hvilke beløb har man holdt medlemmerne skadesløse?

Erik Nielsen:

Medlemmerne er holdt skadesløse med dimittendsatsen.

Poul Erik Guldborg:

Vedrørende de regler eller de lo-vændringer, som Folketinget er ved at foretage på dagpengeområdet, har jeg modtaget et brev fra et folketingsmedlem, og han mener i lighed med os, at det, der er ved at ske, – som han skriver – regeringen og deradikale planlægger i de kommende måneder Danmarkshistoriens største overgreb imod lønmodtagernes velerhvervede rettigheder. Det er en henvendelse, som LO har sendt til regeringen, statsministeren og arbejdsministeren, hvor de kommenterer de fremlagte lovforslag, og så kommer de med deres analyse af, hvad der vil ske på arbejdsmarkedet. Når vi hører om det, så hører vi kun om, at folk får et uddannelsestilbud, der så er ændret til, at man nedsætter dagpengene gradvis. Men der er også en meget væsentlig ting deri, nemlig at man vil gå over til at sætte kontingentet i forhold til den risiko, en kasse har for at få arbejdsløse. Der har man så mulighed for, når året er omme, og man har skønnet forkert, at ændre den sats, som den pågældende kasse skal indbetale til staten.

Jeg synes, at notatet er meget godt, og man kommer frem til en konklusion,

at f.eks. bryggeriarbejderne skal stige i kontingent med 1.729 kr. – det er den stigning, som bryggeriarbejderne vil komme ud for i kontingent til arbejdsløsheds-kassen. Jeg vil gerne have, at I henvender jer til LO og får en kopi af dette notat, som de har sendt til stats- og arbejdsministeren, og at I sender det ud til afdelingerne. Det er meget vigtigt, at det kommer op på opslagstavlerne. Lige så snart, man begynder at tale om kontingentstigninger på 1.729 kr., så er det, som om folk lægger lidt mere mærke til det, end når man snakker om uddannelsestilbud og alt det dér. Så snart det går ud over folks penge, så er det som om, det er noget, der er meget vigtigt. Notatet er dateret fra LO den 22. oktober.

Erik Nielsen:

Brevet vil, når vi får det tilsendt fra LO, blive udsendt til afdelingerne.

Bent Embo:

Er der andre, der ønsker ordet til forskellige sager?

Det synes ikke at være tilfældet.

Mødet slut.

AKTIV FERIE

Oplev det socialistiske DDR

med Den danske Komité

Kombinerede ferie- og studierejser i sommeren 1985

Gode ferietilbud til billige priser

R 01 Buckow/v. Berlin 19.06-01.7.85	1.915
R 02 Hohnstein/Saksiske 26.06-07.07.85	1.915
R 03 Tabarz/Thüringen 28.06-10.07.85	1.915
R 04 Binz/Rügen 29.06-12.07.85	2.035
R 06 Gernrode/Harzen 2.07-14.07.85	1.915
R 07 Hohnstein/Saksiske 07.07-19.07.85	1.915
R 08 Tabarz/Thüringen 10.07-22.07.85	1.915
R 09 Gernrode/Harzen 14.07.-26.07.85	1.915
R 10 Oberhof/Thüringen 26.-7.-07.08.85	1.915
R 13 Hühlungsborn/ v. Østersøkysten 21.12.85-02.01.86	1.915

Special-rabat for børn mellem 6 og 14 år.

Vort program for 1985 udkommer i januar

Påskerejser DDR

fra 3. til 8. april 1985

Bundpris kr. 850,-

Bestil nu!

Grupperejser til Boltenhagen v. Østersøkysten nær Schwerin og Wismar til Neukamp v. Puttbus på Rügen og til feriehjemmet Jurmala på Rügen

På alle vore rejser stilles dansktalende rejseleder/tolk til rådighed.

Alle priser er inkl.:

Visum, transport, udflugter samt ophold med helpension

Studieture til Rostock/Gehlsdorf i 1985

Fagforeninger, større arbejdspladser o.lign kan indhente tilbud på faglige studieture som udvidede weekendture m.m.

I 1985 gennemføres

26. Arbejderkonference

i Gilleleje, Danmark i tiden

16.05-19.05.85

Nærmere oplysninger fås ved henvendelse herom

Rejserne kan allerede nu bestilles hos:

Den danske Komité for Arbejderkonferencen

Damhusdalen 31 - 2610 Rødovre

Tlf. (01) 41 25 01

mell. kl. 10-12 og 15-18

Til afdelingerne

Ledige medlemmers deltagelse i INTRO-kurser

Det skal herved meddeles, at såfremt et ledigt medlem deltager i INTRO-kurser, skal medlemmet meddele det stedlige arbejdsformidlingskontor, at han/hun deltager i et kursus.

Der skal, såfremt arbejdsformidlingen forlanger det, underskrives en erklæring, hvori medlemmet erklærer sig villig til at afbryde kurset, såfremt der gives et arbejdstilbud.

Med kammeratlig hilsen

ERIK NIELSEN

Rapport fra Den internationale LO-konference

om skærmterminalarbejde og arbejdsmiljø

Konferencen var arrangeret af Internationalt LO og havde samlet 209 faglige repræsentanter fra 20 lande.

Hovedkonklusionen fra konferencen var, at skærmterminalarbejdet skal begrænses til ikke mere end 50 pct. af arbejdsdagen, og sådanne bestemmelser skal være indeholdt i overenskomsterne.

Konferencens væsentligste formål var at diskutere og opstille et sæt retningslinier for skærmterminalarbejde. Retningslinierne skulle tage udgangspunkt i anerkendte anbefalinger for design, konstruktion, installation og brug af skærmterminaler. Der findes allerede ca. 50 mill. skærmterminaler inden for industri og handel verden over.

Konferencen havde en diskussion om behovet for internationale standarder, som kan regulere de forhold, som skærmterminalarbejderne arbejder under. Da der i de enkelte lande er mange forskellige retningslinier og kun enkelte lovfæstede bestemmelser på nuværende tidspunkt, understregede konferencen det problem, at der ikke er et eneste anerkendt sæt standarder på internationalt plan, som kan beskytte skærmterminalarbejdere mod de utallige og sommetider meget alvorlige fysiske og psykiske helbredstrusler, som kan være resultatet af skærmterminalarbejde.

Det drejer sig om: Spontane aborter, øjensygdomme, epileptiske anfald, hududslet, eksemmer, led og muskelsygdomme, stress, isolation, monotoni, psykisk træthed og risiko for stråling.

Konferencen havde en rapport til høring fra ISO (Den internationale organisation for standardisering). Rapporten handlede om det arbejde, som for nylig er sat i gang for at etablere en internati-

onal standard for skærmterminalarbejde. Standarden skal være baseret på brugerens behov, og andre internationale standardfastlæggende instanser blev kritiseret for ikke at have ofret problemerne tilstrækkelig opmærksomhed.

Konferencen opfordrede ILO (Internationalt LO) til at sætte spørgsmålet om standarder på dagsordenen til endnu en international arbejderkonference med det formål at etablere et passende internationalt instrument til at løse problemerne og samtidig for, at ILO kan spille en aktiv rolle ved at påvirke ISO på skærmterminalområdet.

En stor del af konferencens tid blev brugt på at gennemarbejde et udkast til retningslinier for faglige organisationer, som kan bruges af fagbevægelsens forhandlere, når der skal indgås aftaler om skærmterminalarbejde. Retningslinierne skal også bruges til at gøre international fagbevægelse i stand til at etablere et fælles pres på myndighederne for at lave bindende internationale standarder.

Under diskussionen om retningslinierne blev der fastlagt retningslinier for ergonomiske standarder i forbindelse med udformningen af skærme, tastaturer og andet udstyr. Der blev også fastlagt meget skrappe standarder for den højst tilladte udstråling doser af ioniserende og ikke-ioniserende stråling fra skærmterminaler.

Den vigtigste diskussion på konferencen handlede om brug af skærmterminaler og konklusionen var, at arbejdsmiljøet kan forbedres afgørende ved at begrænse skærmterminalarbejdet til 50 pct. af en arbejdsdag og ved at begrænse arbejdsbelastningen og arbejdsbelastningen. Ligeledes skal fagbevægelsen forhindre,

at skærmterminaler bruges til overvågning og kontrol af den enkelte arbejder.

Konferencen anbefalede, at fagbevægelsens konsulenter skal tilknyttes alle arbejdspladser, hvor der bruges skærmterminaler. Og konsulenternes opgave skal være at sikre en passende blanding af skærmterminalarbejde og ikke-skærmterminalarbejde i løbet af en arbejdsdag. På arbejdspladser, hvor det ikke er muligt at rotere mellem forskellige funktioner, anbefalede konferencen, at der fastlægges pauser på 15 min. pr. time ved konstant skærmterminalarbejde.

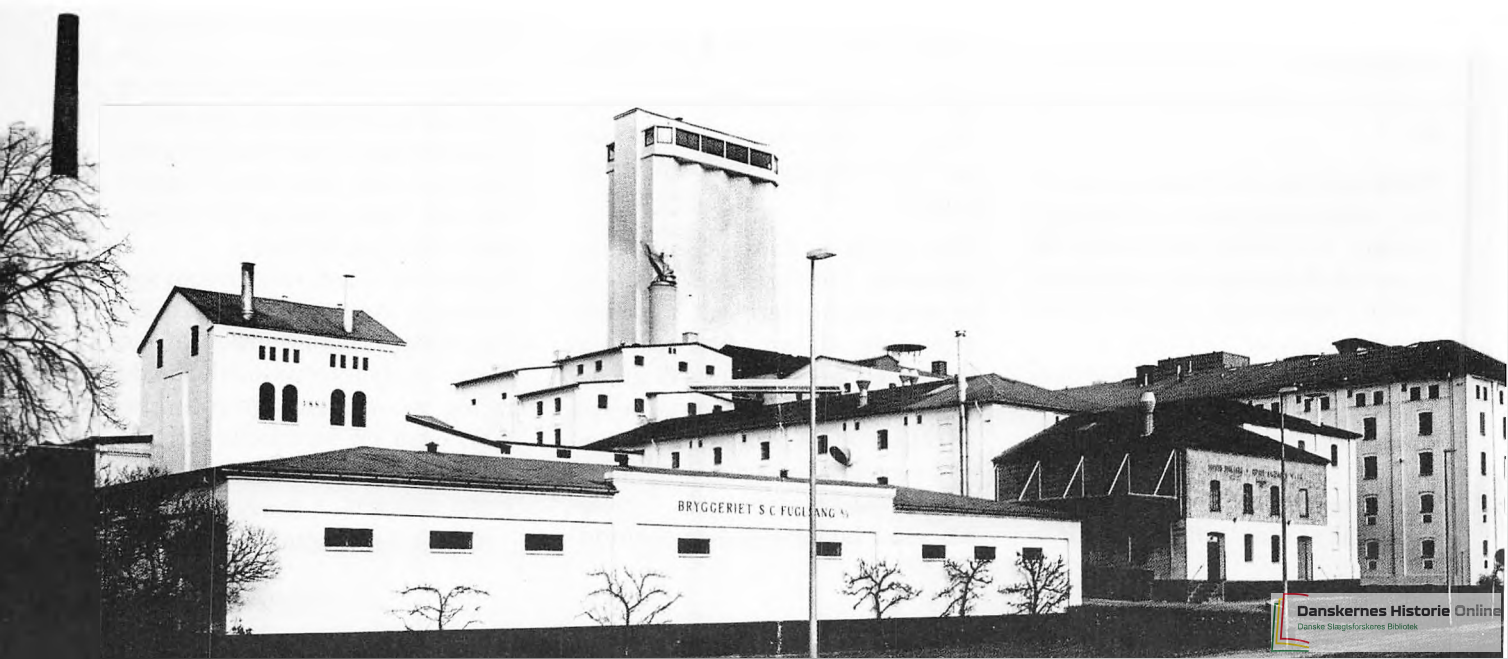
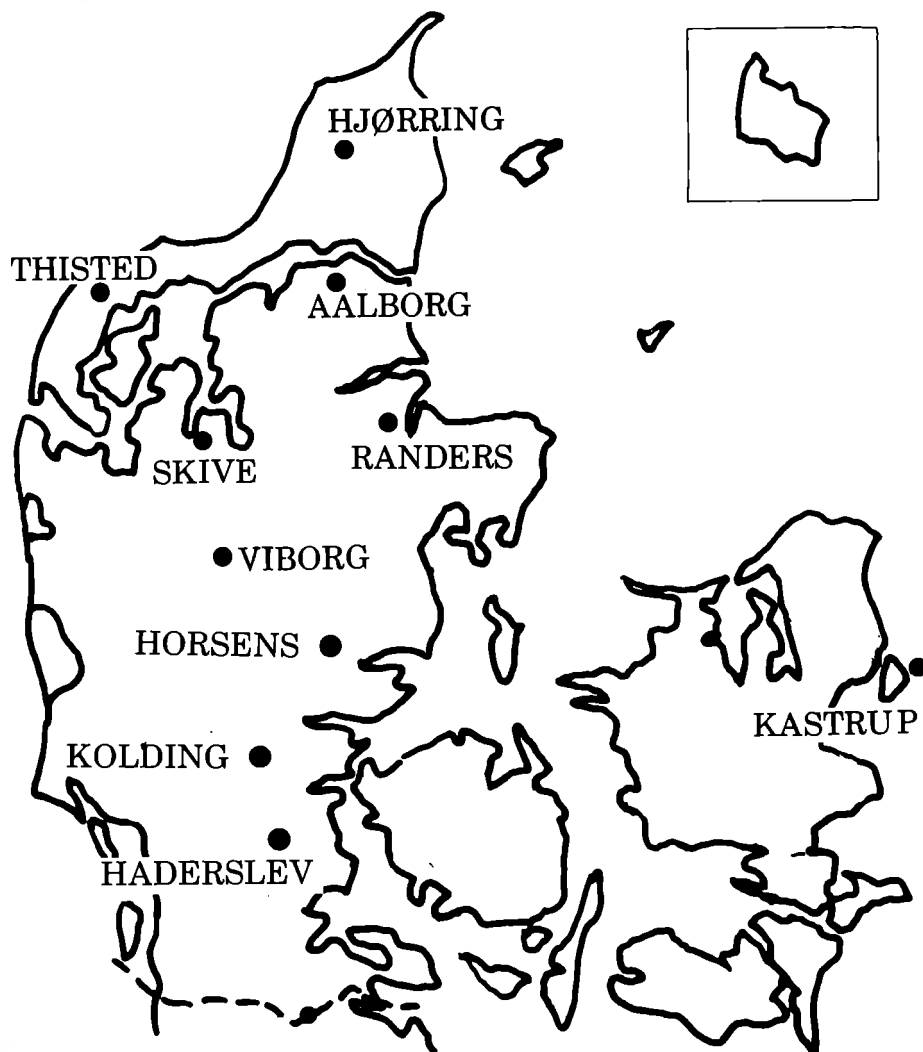
Konferencen diskuterede også en del specielle helbredsmæssige problemer, som har sammenhæng med skærmterminalarbejde bl.a. de mulige risici for fosterskader og skader på forplantningsorganerne p.g.a. radioaktiv stråling og magnetfelter. Da der ikke er endelig videnskabelig sikkerhed for sammenhængen mellem skærmterminalarbejde og aborter og fødselsdefekter anbefales det, at kvinder, som enten er gravide eller planlægger at blive det, skal have ret til at blive flyttet til andet arbejde uden løntab eller tab af rettigheder.

Fra diskussionerne på konferencen udsendes en rapport til alle faglige organisationer som deltog, og det forventes at rapporten kommer til at danne grundlag for det faglige arbejde på skærmterminalområdet i de enkelte lande. Interesserede kan låne rapporten ved henvendelse til forbundets konsulentafdeling.

Jeg deltog i konferencen som vort forbunds repræsentant gennem den internationale union af nærings- og nydelsesmiddelarbejdere, og det var en stor oplevelse, men også en vanskelig opgave, fordi området endnu er så nyt for vores industri. *Barbara Kryger*
Kvindelig afdeling, København

Besøg i provinsen...

*Forbundets daglige ledelse
på turne i provinsen ...*

Fuglsang

Det Sønderjyske bryghus i Haderslev

Mandag d. 21. januar 1985

Afdelingsformand Arne Juhl stod for rundvisningen i bryghuset.

Bryghuset blev grundlagt i 1865. Man har lagt den salgspolitik, at man sælger Fuglsangs produkter, begrænset til det Sønderjyske område som et velkendt lokalprodukt af øl og vand til den Sønderjyske landsdels hverdag. I dag er der 25 ansatte bryggeriarbejdere, dels i produktionen og dels til at distribuere øl på Fuglsangs 12 vogne.

Brygninger

Bryg pr. år er ca. 143 med ca. 171 hl øl pr. bryg.

Gærfunktioner

I gær- og lagerkælderen er tankkapaciteten 50 og 200 hl fordelt på 9 kælderarealer.

Tapperier

På øltapperiet er kolonnekapaciteten 10.000 flasker pr. time. På vandtapperiet er kolonnekapaciteten 10.000 flasker pr. time. Øl tapper man i gennemsnit 3-4 dage om ugen og vand ca. 3 dage hver 14. dag. Alt afhængig af salget ligger de to tapperier stille i vintermånederne, hvor reparationsarbejde m.m. iværksættes.

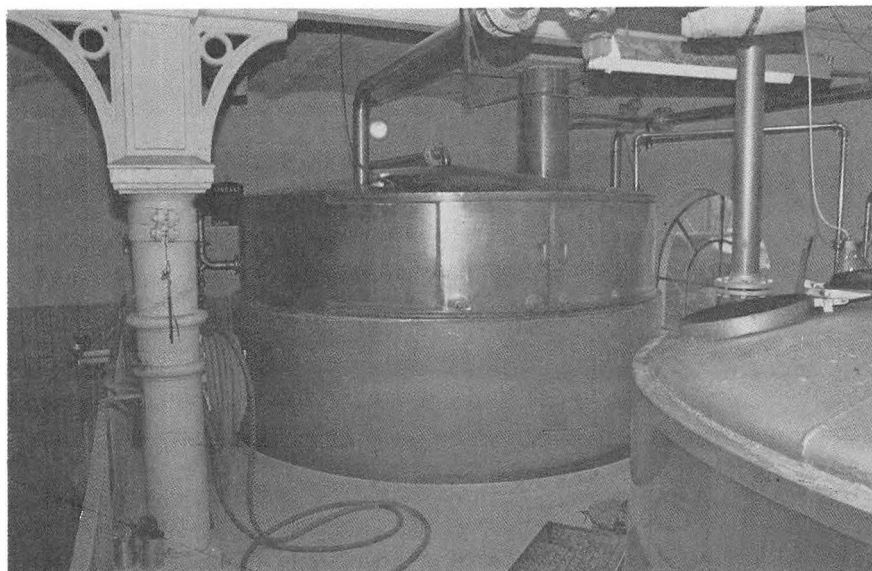
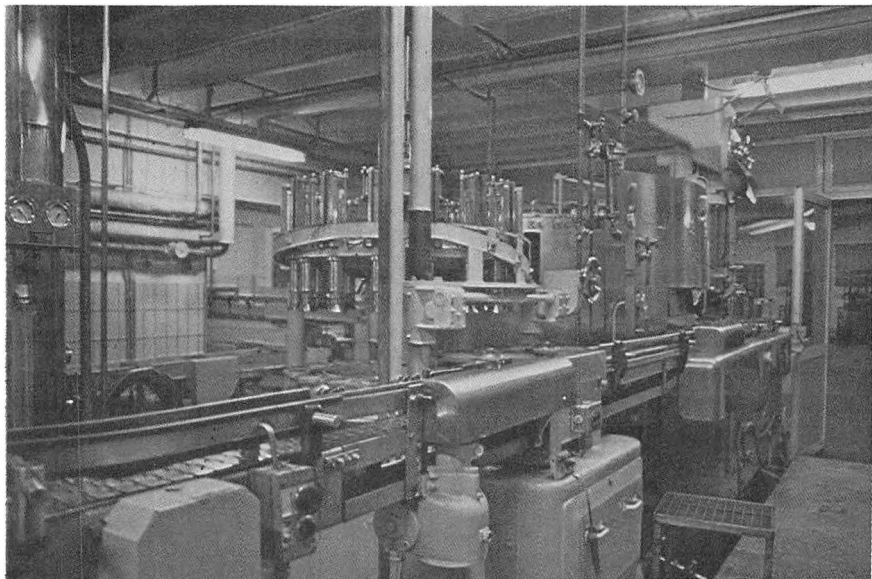
Malteriet

Malteriet, som hovedsagelig producerer til eksport, så forbundets daglige ledelse ikke. I malteriet er der beskæftiget 22 SID-medlemmer.

Efter en interessant rundvisning blev der udvekslet meninger med direktøren på Fuglsang om fremtiden – blandt andet om grænsehandelen efter at de nye EF-toldregler er trådt i kraft.

Fuglsang ser en mulighed i at eksportere øl til salg syd for grænsen Danmark-Tyskland. Mener, at de nye EF-toldregler kan skaffe

en fare for, at der indføres mere billig vin syd fra og at drikkevaner dermed ændres, så ølmarkedet mister salgsandele.

Slotsmøllen

i Kolding

Mandag d. 21. januar 1985

Afdelingsformand Leif Andersen og afdelingskasserer Knud Petersen, stod for rundvisningen på Slotsmøllen.

Slotsmøllens historie

Det var under Dronning Dorothea i 1568, at Slotsmøllen blev

bygget og som danner grundlag for det nuværende bryggeri af samme navn. Den mølle, der her er tale om, var oprindeligt en vandmølle, hvor vandet fra Kolding Slotssø blev brugt som drivkraft.

Man ved ikke meget om møllens indre historie i denne årrække, ej heller på hvilket tidspunkt øl-

brygningen er begyndt. Det er en selvfølge, at der til en så stor hofholdning, som den på Koldinghus, må have været knyttet et bryggeri, når der i en kendt vise om Frederik den 2. siges:

Konung Frederik sidder på Koldinghus
med riddere og svende han drikker god Rus.

Men det var vel nok mest hjemmebrygget øl.

Slotsmøllen har siden 1882 solgt øl, og vand fra 1907.

I dag er der 50 ansatte bryggeriarbejdere, med 32 i produktionen og 18 i distributionen.

Brygningen

Bryg pr. uge er 10 bryg med 147 hl øl pr. bryg. Der arbejdes på 2-holdsdrift i bryghuset.

Gærfunktioner

I gær- og lagerkælderer er tankkapaciteten fra 95 til 420 hl. Den samlede kælderkapacitet udgør ca. 6000 hl.

Tapperiet

Ved tapning af øl og vand er kolonnekapaciteten 13.000 flasker pr. time.

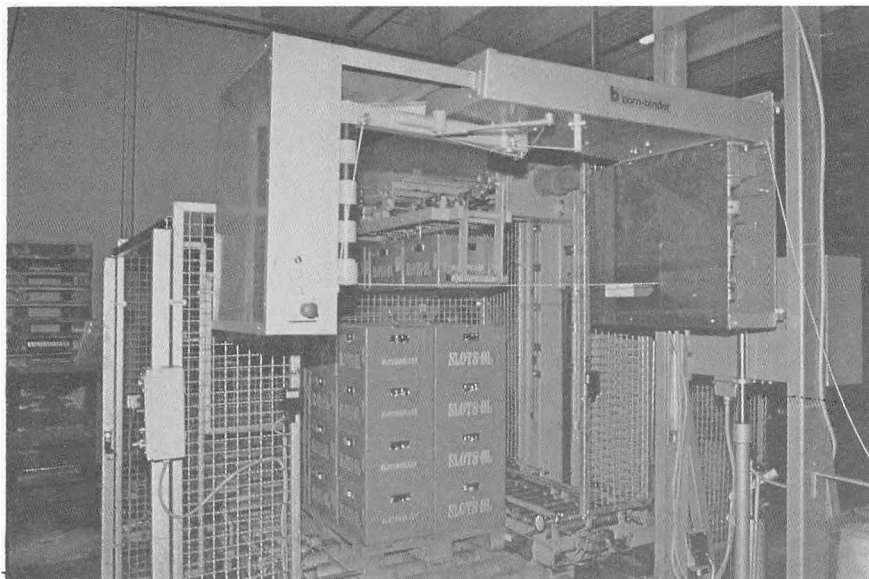
Der tappes ca. 11 mill. flasker øl pr. år og ca. 2,5 mill. flasker vand pr. år – afhængig af salget.

Der tappes hovedsageligt i 2-holdsdrift.

Fremtiden

Slotsmøllens produktion er lagt an på salg af billigøl. Planerne for fremtiden er tilsyneladende etablering af et nyt tapperi.

Forbundets daglige ledelse afsluttede besøget i Kolding med et udbytterigt kammeratligt sammenvær med bestyrelsen for Kolding afdeling.

Ceres Bryggerierne

i Horsens

Tirsdag d. 22. januar 1985

Bryggerichef Bengt H. Hansen, afdelingsformand Allan Nielsen, fra afdelingsbestyrelsen Erik Tang og sikkerhedsrepræsentant Erik Skov, stod for rundvisningen på Ceres.

Bryghuset blev grundlagt i 1859. Øllets Gud, Gambinus, står som et symbol for øl-drikkekulturen, over indgangen til Ceres Bryggeriet i Horsens.

Da Gambinus grundet påvirkninger af vind og vejr trængte til renovering, er den sidst opstillede figur af Gambinus en gave fra arbejdere og funktionærer til bryggeriet ved jubilæet i 1984.

Efter at Ceres Bryggerierne landet over gik sammen til det, der i dag hedder Jyske Bryggerier, er Ceres i Horsens det produktionssted, hvor man hovedsagelig laver eksport-øl samt små serier af specielle øl-sorter.

I dag er der ca. 90 bryggeriarbejdere, når der produceres i holddrift.

Brygningen

Bryg pr. år er ca. 80.000 hl med ca. 200 hl øl pr. bryg.

Gærfunktioner

Ud over de 80.000 hl bryg, som brygges på Ceres, får Ceres i Horsens tilført ca. 80.000 hl øl fra andre bryggerier under Jyske Bryggerier, samt 40.000 hl øl som løntapning.

Tapperiet

På tapperiet er kolonnekapaciteten 18.000 fl. pr. time. Der tappes i holddrift en stor del af året.

Placeringen af tapning af specielle sorter betyder, at en arbejdsdag på Ceres i Horsens er unormal, hvis man ikke har haft omstillinger fra den ene sort øl til

den anden sort øl i løbet af dagen. Som eksempler kan nævnes, at depallemaskinen i øjeblikket er programmeret med 22 forskellige former for depallemønstre.

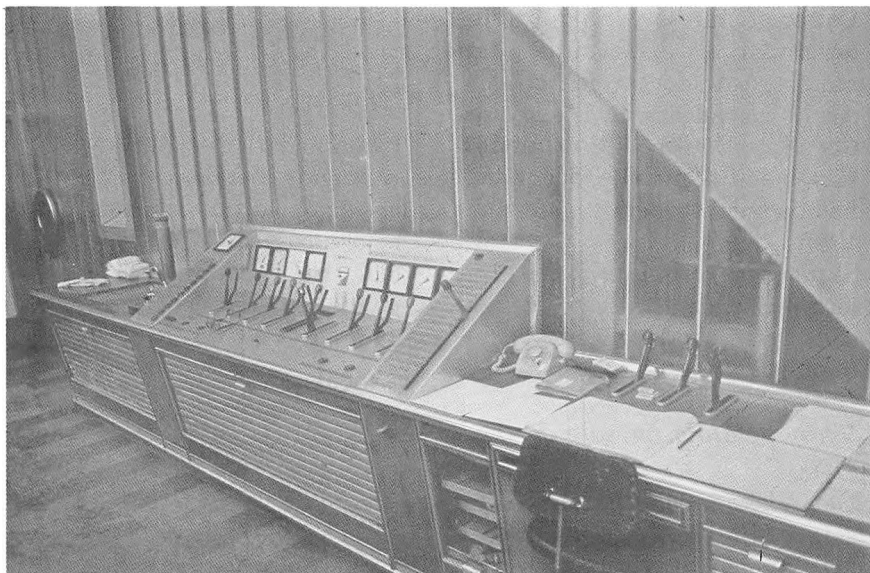
Fremtiden

Ceres i Horsens produktion dækker alle de små partier specialsorter øl, som kræver mange opstillinger af maskinparken, kørselsformer, der er fremtid i for Ceres, Horsens, som arbejdsplads.

Forbundets daglige ledelse afsluttede besøget i Horsens med et udbytterigt kammeratligt samvær med bestyrelsen for Horsens afdeling, hvori indgik besøg på afdelingens kontor.

I Rundgangen på vore arbejdspladser i Haderslev, Kolding og Horsens, fik forbundets daglige ledelse en omhyggelig orientering og viden om arbejdspladsernes indretning, produktion og de problemer, der arbejdes med samt manganen en god snak med vore medlemmer.

Forbundets daglige ledelse ser frem til, når det tidsmæssigt er muligt for vort videre besøg på vore arbejdspladser rundt i landet.

FORBUNDET

Aktuelle sager

*KORT OMTALT – Supplerende omtale i forretnings-
hovedbestyrelsesprotokoller bringes senere*

Sendt til afdelingerne: Forbundscirkulære

*Vedr. overenskomst og særaftaler
med Faxe-depoter:*

Særaftalen er blevet udformet efter forhandling mellem forbundet og Faxe Bryggeri A/S. Ligeledes er alle depotindehavere blevet informeret af Faxe Bryggeri A/S om denne særaftale.

Afdelingerne skal derfor opsøge de pågældende depoter og aftale en provisionssats pr. salgsenhed. Samtidig opsiges overenskomsten til genforhandling i forbindelse med overenskomstfornyelsen pr. 1. maj 1985.

Det er af stor betydning for hele forbundet, at disse aftaler forhandles og underskrives nu, således at området er overenskomstdækket. Derfor skal de underskrevne aftaler være forbundet i hænde senest den 28. februar 1985.

Skulle der i forbindelse med disse forhandlinger opstå problemer, skal dette straks meddeles forbundet.

Vedr. Betaling for salg af »Post Mix«:

Det indskræpes, at betalingen for salg af »Post Mix« i stålbeholdere betales med 20 salgsenheder.

Afdelingerne anmodes derfor om at kontrollere dette forhold, da forbundet er blevet orienteret om, at Foreningen af Depotindehavere i Danmark har udsendt cirkulære om, at der kun skal betales 15 salgsenheder.

Såfremt der er afregning for salg i stålbeholdere med kun 15 salgsenheder, skal dette straks meddeles forbundet.

*Vedr. indkaldelse af deltagere på
forbundskurser.*

INTRO-kursus som afholdes 22.-24. marts 1985.

Grundkursus G 1 og G 2, som afholdes 14.-19. april og 5.-10. maj 1985.

*Vedr. betaling i forbindelse med
uddannelse.*

I henhold til hovedbestyrelsens vedtagelse betales der, i de tilfælde, hvor forbundet betaler arbejdstab ved kursusdeltagelse, bl.a. i FIU-uddannelsen, efter følgende takster pr. 25. januar 1985:

Arbejdstab pr. uge	kr. 2.807,60
Feriepenge	kr. 350,95
Diæter	kr. 360,00

Ialt pr. uge kr. 3.518,55

+ rejseudgifter

Ovenstående takster reguleres samtidig med fremtidige lønreguleringer og opmærksomheden henledes på, at *al udbetaling skal ske over afdelingerne* i forbindelse med kursusdeltagelse, hvorefter det udlagte beløb refunderes ved indsendelse af kvitteringsblanketten til forbundet.

INTRO-kurser

Diæter for INTRO-kurser er fastsat til kr. 60,- pr. dag. Arbejdstabet er efter det aktuelle løntab, og afregnes efter samme retningslinier som ovenstående.

Til afdelingernes brug

LO's Analyseafdelings regnskabsanalyse over industriens indtjening, investering og beskæftigelse 1979-1983.

Investeringsanalysen omfatter alle industrivirksomheder med mindst 20 beskæftigede.

Beskæftigelsesanalysen omfatter alle industrivirksomheder med mindst 6 beskæftigede.

Udover den generelle analyse er der også en analyse opdelt i hovedbranchegrupper.

Forbundet har taget kopi af LO's analyse til afdelingernes brug/orientering for så vidt angår den generelle del af analysen samt hovedbranchegruppen – Næ-

rings- og nydelsesmiddelindustrien.

Vedr. lyd/dias-serie, afdelingerne kan låne i forbundet: Varighed 20 minutter

Miraklet for de få – om om industrialisering i Brasilien og andre lande.

Serien tager udgangspunkt i den danske virksomhed Sabroe Atlas' investeringer i Brasilien og de faglige problemer dette har givet. Herfra går den over til at behandle industriarbejderens vilkår under det brasilianske »økonomiske mirakel«. Dette sker med henvisning til lignende problemer i andre u-lande.

Afslutningsvis vender serien tilbage til Danmark og stiller spørgsmålet: »Hvad bør fagbevægelsens krav være ved danske virksomheders investering i u-landene?«

Serien vil være relevant for oplysningsarbejdet i en lang række af arbejderbevægelsens organisationer.

LO dias-serie vedrørende fred kan lånes i forbundet. Varighed ca. 40 minutter.

Bevillinger

Forretningsudvalget/hovedbestyrelsen har bevilget følgende støtte:

Den danske komité for arbejderkonference til planlægning af arbejderkonferencer maj 1985. Kr. 5.000.-.

VS-avisen Solidaritet. Kr. 3.000,-

Annonce i arbejderbevægelsens internationale centres tema-avis vedr. fred. Kr. 5.000,-.

Fællesudvalget Jyske Bryggerier for 1985. Ramme-éngangsbeløb kr. 15.000,- til brug for udvidede møder.

Opsøgende arbejde på depotområdet. Ramme-beløb på kr. 150.000 til brug for det lokale opsøgende arbejde. Beløbet administreres igennem de 4 kredse og Københavns mandlige afdeling.

Arbejdsretssag

Carlsberg Ny Ølkam

Dansk arbejdsgiverforening krævede bod for deltagelse i en arbejdsnedlæggelse/vægning 4., 5., 7. og 14. juni 1984 samt en kollektiv oversarbejdsvægning 6. juni 1984, med påstand om, at samtlige arbejdsnedlæggelser og overarbejdsvægringer var systematiske aktioner.

Forbundets påstand i sagen var: At det faglige møde 14. juni 1984 intet havde at gøre med de faglige møder 4., 5. og 7. juni 1985.

Arbejdsstandsningen 14. juni blev behandlet på et fællesmøde

15. juni og arbejdet blev normaliseret efter fællesmødet, hvorfor forbundet måtte afvise påstanden om bod.

Vedrørende arbejdsstandsningerne 4., 5. og 7. juni forsøgte arbejdsgiverne at indkalde til fællesmøde 5. juni, hvor arbejdsstandsningen kunne drøftes med sandsynlighed for, at arbejdet kunne normaliseres 5. juni.

Hvorfor forbundet måtte afvise påstanden om bod.

Arbejdsrettens retsformand bestemte i sagen:

Efter en redegørelse for sagen og på baggrund af, at arbejdet ikke har været nedlagt efter fællesmødets afholdelse den 15. juni 1984 bestemte retsformanden, hvem parterne overlod spørgsmålet om, hvorvidt bod er forskyldt til endelig afgørelse, at bod efter omstændighederne ikke var forskyldt.

Sagen vundet af forbundet.

Rapport fra

RAS-kursus for provinsen

Afholdt januar 1985 på Middelfart Feriecenter

RAS-kursurnes formål er:

Udfra deltagernes situation, som ansatte i virksomhed og borgere i samfundet, at bibringe dem en viden og forståelse for de væsentligste af de mekanismer, som styrer vor tilværelse.

Fra hovedområderne kan bl.a. nævnes:

Samfundsøkonomi og politik
Erhvervslivet og arbejdsmarkedet
Regnskabsforståelse
Kultur og fritid

Vi startede friske og veloplagte til kurset, som havde forskellige emner, vi skulle igennem.

Fritid og kultur: Underviser Lars Jørgensen.

Han gav os en god beskrivelse af teaterkulturen med bl.a. det sidste nye om teaterlivet, som f.eks. stykkerne Anarkisten, Svend, Knud og Valdemar samt Traford Tanzy, alle debatteater.

En dejlig form for undervisning og meget lærerigt og spændende.

Som et led i undervisningen havde vi en ekskursionsdag til Odense for at se på forskellige sider af kulturlivet.

Det første sted, vi besøgte, var Odense stiftmuseum, hvor vi havde en samtale med museumsdirektøren, som fortalte os om et museums daglige ledelse og funktion. Vi fik også en rundvisning på Odense Rådhus, samt havde en samtale med det lokale byrådsmedlem Else Marie Mortensen. Hun fortalte os om byrådets daglige arbejde, hvorefter der var mulighed for at stille spørgsmål, som gav anledning til en livlig debat.

Efter aftensmaden skulle vi i »Banden«, byens teater, hvor der var premiere på stykket »5 min. i 12«. Et fascinerende godt stykke, spillet af kun en person, skuespilleren Gunther Mansdotter.

Efter forestillingen havde vi lejlighed til at tale med skuespilleren. Efter en rundvisning bag kulisserne talte vi med en af de ansatte og konstaterede, at teatret blev kollektivt ledet. Alle havde samme status og ansvar samt ligestemte løn.

Vi konkluderer nu, at emnet fritid og kultur er meget mere vidtrækkende og spændende end vi havde forestillet os, og vi mener at der er for få timer til dette store emne. Vor underviser Lars Jørgensen havde gjort undervisningen både levende og interessant. Næste punkt på programmet: Regnskabslære, ved Sten Halvorsen. Regnskab som kan virke tungt, blev gjort spændende og interessant. Det var helt utroligt, at Sten kunne give os denne forståelse af emnet på så kort tid.

Også her kunne vi ønske, at man fremover kunne bruge mere tid på emnet.

Vi havde også en organisationsdag med repr. fra både LO og DA. Bryggeriforeningen repr. ved Erik Østerberg. Spiritusfabrikantforeningen repr. ved John Brizarr. Forbundet af forbundsformand Preben Mortensen og Bent Embo.

Indlægget om Spritfabrikkens historie samt indlægget om sam-

arbejdsaftalen formåede ikke at skabe debat, det virkede ret kedeligt. Kunne disse timer ikke bruges til anden undervisning i stedet?

Vi havde også arrangeret en aftentur til Fredericia Bryggeri, hvor den ny teknologi er blevet indført, hvilket vi alle vil komme til at mærke. Hermed var første uge afviklet.

Søndag d. 20. januar mødte alle friske op til aftenens formøde kl. 20, hvor der blev budt på kaffe.

Mandag morgen startede vi på ugens pensum: Samfundskøkonomi/Politik ved Peter Asmussen.

Da vi den foregående uge havde

Svein Grundt, næstformand i DA i Odense. Dette foredrag gav anledning til en livlig diskussion resten af aftenen. Næste dag brugte vi til gruppearbejde om dette emne.

Torsdag formiddag havde vi et miljøforedrag ved G. O. H. Andrup. Indlægget om miljø var meget interessant. Vi blev gjort opmærksom på, at nu måtte vi gøre en virkelig stor indsats for at få vore politikere i tale. Efter foredraget var der mulighed for at stille spørgsmål, og vi havde en livlig debat.

Efter således at have været ugens pensum igennem, sluttede

opbygget et fantastisk kammeratskab, startede vi indledningsvis med at fortælle, hvilket indtryk vi havde fået af vores side M/K. Efter denne sjove indledning gik vi over til den egentlige undervisning, hvor vi nok må sige, at vore forventninger ikke helt blev indfriet. Ude i grupperne, som vi var blevet delt op i, havde vi dog nogle meget livlige og gode diskussioner.

Efter således at have diskuteret den nutidige politiske og økonomiske situation, skulle vi til at berøre fremtiden.

Som oplæg til disse fremtidsvisioner, hørte vi tirsdag aften et udbytterigt og levende foredrag af

vi af torsdag aften med kammeratligt samvær, hvor vi havde flere sjove indlæg, der var tilrettelagt af et festudvalg, som vi havde nedsat.

Fredag formiddag sluttede vi kurset af med evaluering. Efter frokost fik vi taget afsked med hinanden og rejste så hjem.

Redaktionsudvalget

PS. GOD HJEMREJSE. Samtlige deltagere på RAS januar 1985 sendes hermed en hilsen. En hilsen og tak skal lyde til de steder, vi besøgte på kursets ekskursionsdage, for de venlige modtagelser hele holdet fik.

Niels Skyggelund/Kursusleder

AIC-studierejser

I fortsættelse af vore rejseaktiviteter arrangerer Arbejderbevægelsens Internationale Center en faglig studierejse af 10 dages varighed til Jugoslavien fra den 24. april til den 3. maj 1985.

Deltagerpris kr. 3.300,- incl. rejse og ophold med fuld forplejning med indkvartering på dobbeltværelse med bad/toilet.

Studierejsens program vil bl.a. give mulighed for besøg på jugoslaviske virksomheder, ligesom der også er arrangeret mange besøg med og hos jugoslaviske politikere og faglige organisationsfolk.

Ikke mindst oplevelsen af 1. maj i Beograd vil blive en af studierejsens store oplevelser.

Alle med tilknytning til arbejderbevægelsens faglige og politiske organisationer kan deltage i studierejsen, ligesom ægtefælle/samlever også kan deltage. Max. deltagerantal 35.

Studierejsen vil blive foretaget i moderne turistbus (incl. 2 chauffører) med afgang fra Fredericia

onsdag den 24. april 1985, kl. 12.00, hvor også studierejsen vil blive afsluttet fredag den 3. maj 1985 kl. 16.00.

Program for studietur til Jugoslavien

Før turen udleveres kortfattet materiale om Jugoslavien omfattende beskrivelse af landet, gennemgang af landets politiske og økonomiske system med særlig vægt på selvstyresystemet.

Onsdag den 24. april:

Afgang fra Fredericia kl. 12.00.

Torsdag den 25. april:

Ankomst til Zagreb kl. 14.00.

Gennemgang af program samt introduktion om jugoslaviske forhold.

Fredag den 26. april:

Besøg i Kroatiens LO. Hovedtema: Opbygning af Jugoslaviens politiske system og arbejder-selvstyret. – Fordeling af fællesejet og privatejet virksomhed.

Virksomhedsbesøg, Chromos, kemisk industri. Hovedtema: Samarbejde mellem kapitalistiske og socialistiske virksomheder. (Joint venture form).

Lørdag den 27. april:

Rejse til Plitvice med besøg og rundgang i nationalparken.

Søndag den 28. april:

Rejse til Beograd. Kulturelt program om aftenen.

Mandag den 29. april:

Besøg i Parlamentet. Hovedtema: Jugoslaviens politiske system belyst ud fra:

– føderation

– delegater og autonomer

– kommuner

Jugoslaviens internationale placering. Hovedtema:

– alliancefri stater

– forbindelse til U-NIC-lande

– ØST-VEST, med særlig vægt på forholdet til Sovjetunionen og Vesteuropa.

Besøg på arbejderuniversitetet. Hovedtema: Uddannelse og politiske skoling.

Tirsdag den 30. april:

Besøg i Danmarks ambassade. Hovedtema: Diplomatisk arbejde i almindelighed og i Jugoslavien i særdeleshed.

Besøg i Jugoslaviens LO. Hovedtema: Jugoslaviens historie. – Fagbevægelsens rolle i et socialistisk samfund. – Den internationale krise og Jugoslavien.

Virksomhedsbesøg, skofabrik. Hovedtema: Arbejdsorganisationens sociale sikringssystemer. (Bolig, arbejdsløshed, sundhed, fritid).

Onsdag den 1. maj, hele dagen:

1. maj i Beograd. – Der deltages i demonstration. Samvær med Jugoslaviske fagforeningsfolk.

Torsdag den 2. maj kl. 12.00:

Hjemrejse.

Fredag den 3. maj, ca. kl. 16.00:

Ankomst til Fredericia.

Tilmeldingsblanket

til AIC's studierejse til Jugoslavien i dagene den 24. april til 3. maj 1985

Undertegnede tilmelder sig herved ovenstående studierejse. Tilmeldingen er bindende og skal være indsendt til AIC senest den 6. april 1985.

Navn: _____ Tlf.: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

Medlem af organisation: _____

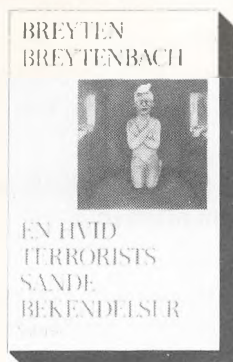
Dato / 1985 _____

Underskrift

Indsendes til:

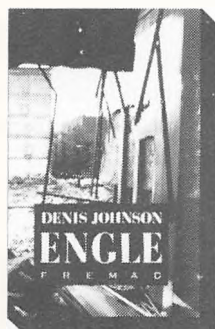
**Arbejderbevægelsens Internationale Center
Herlufsholmvej 37, 2. sal
2720 Vanløse**

Fremad præsenterer ny oversat litteratur

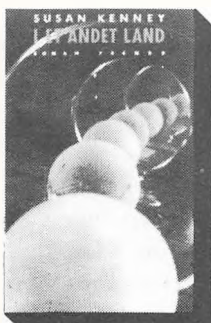
Breyten Breytenbach
En hvid terrorists sande bekendelser

Oversat af Mogens Boisen
Rystende dokument om 8
rædselsår i sydafrikanske
fængsler.
Kr. 228.-

Denis Johnson
Engle

Oversat af Lars Bonnevie
Amerikansk debutroman om
mennesker ved tidens rand.
Kr. 158.-

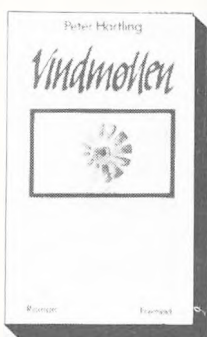
Susan Kenney
I et andet land

Oversat af Ole Vesterholt
I et sært poetisk sprog for-
tælles om Sara – familie-
følelse, død og skyldfølelse.
Kr. 158.-

Alice Hoffman
Manden på den hvide hest

Oversat af Myrna Henderson
Vidunderligt fabulerende
roman om en af vor kulturs
store mandemyter.
Kr. 178.-

Peter Härtling
Vindmøllen

Oversat af Leif G. Bertelsen
Universel og aktuel roman,
der diskuteres voldsomt i
Vesttyskland blandt freds-
aktivister.
Kr. 158.-

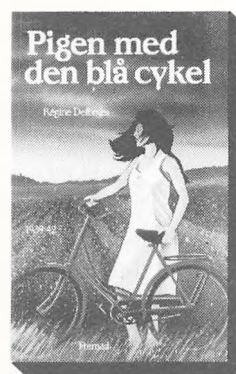
Nancy Dall Milton
Det kinesiske kort

Oversat af Arne Herløv
Petersen
Hvad vil der ske, hvis USA
spiller det kinesiske kort ud
imod Sovjetunionen?
Kr. 178.-

Sten Nadolny
Opdagelsen af langsomheden
- eller Sir John Franklins
eventyrlige liv

Oversat af Mogens Boisen
Fascinerende søfarerroman,
eventyrroman og udviklings-
roman. Kr. 189.-

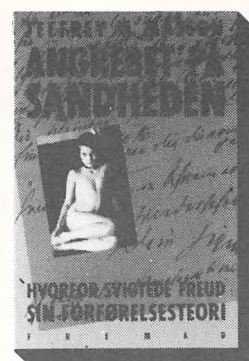
Régine Deforges
Pigen med den blå cykel

Oversat af Benedicte Wern
Historisk underholdnings-
roman, der foregår i Frankrig
under besættelsen. Første
bind af 3. Nu 3. oplag!
Kr. 178.-

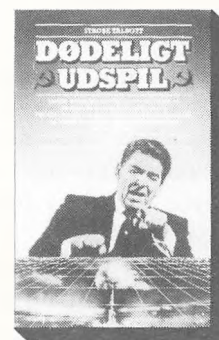
Simone de Beauvoir
Alderdommen 1-2

Oversat af Karen Nicolajsen
Forord af Hanne Reintoft
Paperback-udgave af den
klassiske bog om et mere
menneskeligt samfund.
Kr. 98.-

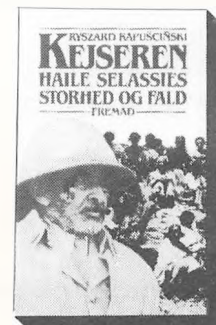
Jeffrey M. Masson
Angrebet på sandheden

- hvorfor svigtede Freud sin
forførelsesteori?
Oversat af Arne Herløv
Petersen
Sensationel debatbog base-
ret på undersøgelser af
Freuds papirer og hidtil uud-
givne breve. Kr. 198.-

Strobe Talbott
Dødeligt udspil

Oversat af Arne Herløv
Petersen
Chokerende redegørelse om
Reagan-administrationens
oprustning i USA samtidig
med atomnedrustningsfor-
handlingerne. Kr. 228.-

Ryszard Kapuscinski
Kejseren
- Haile Selassies storhed og
fald

Oversat af Ib Lindberg
Velskrevet og billedrig
beskrivelse af Afrikas sidste
store kejser og om det magt-
fuldkomnes smuldren og
fald. Kr. 158.-

PROP & KAPSEL

**KUN FAGLIG KAMP
kan forhindre
en »programmeret« fremtid**

2/85

**MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRØNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND**

PROP & KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6. 1.
2000 København F.
Tlf. (01) 86 09 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Anker Skjødt

Hovedkasserer
Erik Nielsen

Sekretærer
Erik Kielberg
Lone Christensen

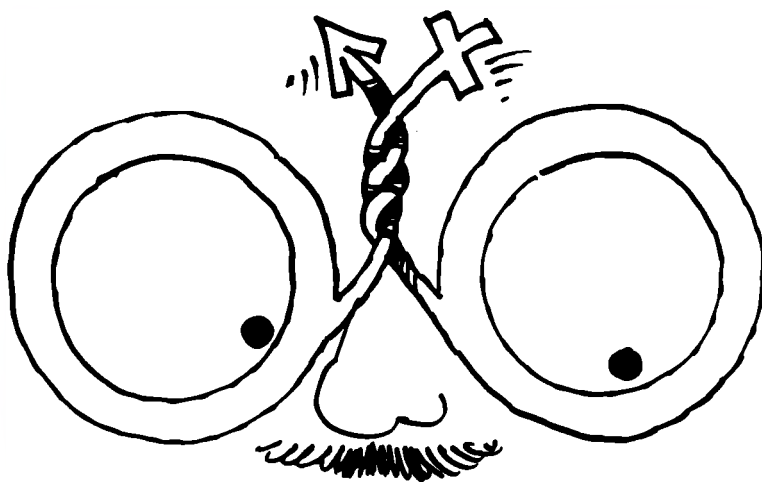
Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Sats og montage
Holbæk Fotosats ApS
Tryk
SP-Tryk - Slagelse

INDHOLD

Ekstraord. forbundskongres	2
Leder	3
Uddannelse – den eneste vej	4
Forbundets kursusplan	7
Konfliktforhold	8
Ferielotteri	10
Konsulenttjenesten	11
Minerarbejdstrejken i England slut	12
Ordet frit	13
I fredens tjeneste	14
Coca-Cola, Guatemala	15
Debat-oplæg	16

Ekstra-ordinær forbundskongres

Søndag den 9. marts havde forbundet indkaldt til ekstra-ordinær kongres i Folkets Hus i København. Hovedemnet var en ændring af forbundets love, så der kunne åbnes mulighed for en eventuel sammenlægning af Kvindelig og Mandlig afdeling i København.

Hovedbestyrelsen og kongressen har fulgt de to københavnske afdelingers ønske om som udgangspunkt at få den samme repræsentation i forbundets kompetente organer, hvis der sker en sammenlægning af de to afdelinger til én afdeling.

Hovedbestyrelsens forslag om, at der i den forbindelse samtidigt skulle ske en lovændring vedrørende urafstemningen, blev vedtaget, således at kun forslag, der foreligger til vedtagelse, og som vedtages af kongressen, kan sendes til

urafstemning blandt forbundets medlemmer.

Endvidere blev det vedtaget, at ved en sammenlægning af de to københavnske afdelinger til én afdeling, er der fortsat sikret mandlig og kvindelig repræsentation i forbundets kompetente organer.

150 af 153 stemmeberettigede kongresdelegerede stemte for lovændringerne, som kun træder i kraft, såfremt de to københavnske afdelinger lægges sammen til en afdeling.

FORSIDEBILLEDE

Forbundets
plakat

Læs lederen
side 3

Teknologiens sejr over mennesket?

Den teknologiske udvikling opfattes og opleves af mange som det onde.

Den fremmer et erhvervsliv, hvor der kun bliver plads til de store virksomheder, især udenlandske.

Den kvæler de små butikker og overlader forbrugerne til store butikskæder med alle former for standardvarer.

Hvorfor skaber den teknologiske udvikling et centraliseret erhvervsliv og en detailhandel med få, men store butikker?

Naturligvis sker dette ikke, fordi den tekniske udvikling bliver EDB-programmeret og EDB-styret. Men med EDB-teknologiens fremkomst kunne der i arbejdsprocessen ske en forenkling, som gjorde det økonomisk rentabelt at investere i brug af EDB-teknik.

Denne teknologiske udvikling kunne på alle måder overtage de menneskelige arbejdsfunktioner og kunne fortsat medvirke til, at der kunne investeres i endnu mere avancerede produktionsformer og et endnu hurtigere produktionsanlæg.

De i forvejen stærke konkurrencevilkår skærpedes nu yderligere, da brugen af EDB-teknologien vandt indpas i virksomhederne, og det var på forhånd givet, at de virksomheder, der forstod at gøre brug af dette nye tekniske vidunder, ville stå sig bedst i konkurrencen.

Omkostningerne ved indførelse af den ny teknologi var store, men til gengæld gav det store besparelser i produktionsomkostningerne, da den ny teknologi kunne erstatte det arbejde, der før var

udført af mennesker. Det gjaldt både i administrationen og i produktionen.

Det er klart, at jo større virksomhederne var, desto større var fordelene ved indførelse af ny teknologi.

Denne udvikling har i nogle år præget det danske handels- og erhvervsliv.

Den fortsatte udvikling vil centralisere produktionen og handelen samt frembringe nogle samfundsformer, der vil tvinge mennesket til at leve i en rytme, der er tilpasset de få virksomheder og supermarkeders økonomiske interesser.

Indflydelse, også fra politisk side, til at skabe et frit og menneskevenligt samfund forsvinder, da alle vore handlinger helst skal indpasses i et EDB-system.

Det bedste for et EDB-system er ensartethed. Hvis vi kunne programmeres og standardiseres, vil EDB-teknologien have vundet den totale sejr over mennesket, og visioner om frihed og brugen af EDB-teknologi til at skabe bedre vilkår for mennesket, ender derfor i en selvdestruktiv ødelæggelse.

Skal vi fortsat lade de økonomiske interesser bestemme over de menneskelige værdier? Skal vi fortsat finde os i, at den ny teknologi skaber endnu mere avancerede våben? Skal vi fortsat finde os i, at det ikke er os, de mange, der skal bestemme, hvordan vi ønsker, verden skal se ud?

Vi kan ikke, og skal ikke, stoppe den teknologiske udvikling, men vi må gøre op med os selv – hvem skal styre, og hvem skal bestemme, hvad den kan og skal bruges til?

Uddannelse – den eneste vej – i et udviklingssamfund

LO har afholdt en uddannelsespolitisk konference den 11.–12. december 1984.

Fra forbundet deltog:
LONE CHRISTENSEN

I sin indledning på åbningsdagen tog LO-sekretær Niels Jørgen Hilstrøm, der leder LO's uddannelsesafdeling hul på de aktuelle problemer inden for erhvervsuddannelserne.

Det, der gennemsyrede hans oplæg, var den nuværende regerings besparelseskraft. For eksempel er besparelseskraften til de tekniske skoler og handelsskolerne i år fastsat til 140 millioner kr. Et sådant beløb kan slet ikke findes, uden at det faglige niveau berøres. Han sagde i den forbindelse:

– Dette erkendes åbenbart også af Direktoratet for Erhvervsuddannelserne, idet man i sin anbefaling over for erhvervsuddannelsesråd og -udvalg har lagt op til besparelser med størst mulig hensyntagen til de faglige mål – der stilles altså ikke længere krav om, at målene skal opfyldes. Niels Jørgen Hilstrøm kom herefter ind på, at besparelsesituationen gav et udmærket billede af, at EFG for tiden er i modvind. Dog ikke hos de unge, som i stort omfang søger ind i EFG-uddannelserne. Således søgte godt 26.000 ved den samordnede tilmelding en EFG-uddannelse i 1984, og af dem blev kun knap 16.000 optaget på en teknisk skole eller en handelsskole.

Undervisningsministeren ikke til at leve med

Cirka halvdelen søgte optagelse på grafisk-, levnedsmiddel- eller

servicelinien, der kun har under en tredjedel af det samlede tekniske områdes kapacitet. Samtidigt betonedde han, at situationen også skulle vurderes ud fra et geografisk perspektiv, så selvom der totalt set kunne være overskydende pladser i uddannelses-systemet, kunne der være tale om overbooking på lokalt plan. Derfor var der tilsyneladende ledig kapacitet på for eksempel metalområdet. Han sagde:

– På denne baggrund er det næsten ikke til at leve med, at undervisningsministeren render rundt og fortæller offentligheden, at man ingen kapacitetsproblemer har på EFG, og at der er »masser af ledig kapacitet«.

– Ydermere belastes systemet af den kendsgerning, at mesterlæren nu ikke alene bevares, men også gives kunstigt åndedræt. Selv når det drejer sig om nye uddannelser, stiller ministeren krav om to parallelle uddannelser.

– Ikke alene giver dette forhold de unge en dårligere uddannelse og smitter uheldigt af på muligheden for at gennemføre intentionerne i EFG-lovgivningen. Der lægges også i stigende omfang op til et arbejdsgivermisbrug af systemet.

Ser man på antallet af aktuelle EFG-praktikpladssøgende, har 36 pct. af dem afsluttet deres basisår for over et år siden, og deres andel stiger støt år for år.

Ser man samtidigt på antallet af alle lærepladssøgende, viser det

sig, at 75 pct. af dem har forladt folkeskolen for over et år siden. Denne procentdel er også stigende.

Aktiv indsats ønskelig

For at modvirke dette opfordrede Niels Jørgen Hilstrøm konferencedeltagerne til at »sælge« deres arbejde bedre i de forskellige udvalg, råd og nævn, hvor de var repræsenteret. Man skulle vedkende sig sit ansvar for at sikre de unge en uddannelse og så arbejde konkret for det. Samtidig skulle man forstærke og forbedre det fremadrettede udviklingsarbejde for at afdække fremtidige uddannelsesbehov og sikre en hurtig justering af de eksisterende.

Endvidere skulle man være opmærksom på den ubehagelige strømning, der går i retning af krav om en øget decentralisering i uddannelsesindholdet. Om dette sagde han:

– Specielt urovækkende er det, at arbejdsgiverne i høj grad har skiftet holdning og nu i stigende grad tager del i decentraliseringshylekoret.

– Dette kan kun forstærke vor mistanke om, at man reelt er ude på at smyge den faglige indflydelse af sig for at tilgodese et diffust lokalt erhvervslivsbehov, som man så håber vil passe bedre i forhold til en borgerlig uddannelsespolitik.

Regeringens holdning arrogant

Til slut kom Niels Jørgen Hilstrøm ind på regeringens ændring af lov om arbejdstilbud til

ledige, han sagde i den forbindelse:

– Regeringen har krampagtigt forsøgt at benævne reformen som en stor positiv nyskabelse. Sandheden er, at man har afskaffet en ret til arbejdstilbud for de ledige med en mulighed for valg af uddannelsesyndelse, hvis man i øvrigt selv kan finde en uddannelsesplads, der er fornuftig nok til at ministeren vil acceptere den. Unægtelig en dårlig byttehandel. – I øvrigt kommer de store grupper, der kun har en ringe uddannelsesbaggrund i forvejen, til at stå meget vanskeligt som langtidsledige. Det er utroligt lidt, regeringen har at byde på, som vil kunne føre til en reel forbedring af deres jobmuligheder. Slet ikke på 1½ år. Regeringens arrogante forhold til de ufaglærte gruppers uddannelsesbehov bliver tilfulde bekræftet.

På baggrund af dette oplæg og de mange efterfølgende diskussioner vedtog deltagerne dagen efter følgende udtalelse og konklusion:

Den aktuelle politik på erhvervsuddannelsesområdet:

Besparelsessituationen på erhvervsuddannelserne truer uddannelsernes niveau.

Nedskæringer har i mange år hindret en tilstrækkelig udbygning og betydet, at man er blevet afskåret fra at foretage de nødvendige fornyelser og ajourføringer til at møde de fremtidige behov. Med de seneste besparelseskrav vil der herudover blive tale om så voldsomme kvalitetsforringelser, at det ikke kan undgå at gå ud over uddannelsernes faglige niveau.

Besparelserne er imidlertid kun én af mange trusler, som rettes imod erhvervsuddannelserne i disse år. Den paritetiske styreform, der har lang tradition i denne uddannelsessektor, og som har sikret uddannelserne kvaliteten i et nært og positivt samspil

mellem arbejdsmarkedets parter, erhvervslivet, uddannelsesinstitutionerne og ministerierne, trues.

Specielt i en tid, hvor der stilles store krav til hurtige ændringer og tilpasninger i forhold til hastigt ændrede behov på arbejdsmarkedet, er denne udvikling dybt alvorlig. Fjernes indflydelsen fra arbejdsmarkedets organisationer, kan det betyde, at opfyldelsen af de kommende kvalifikationskrav og uddannelsesspørgsmål generelt, i stigende grad vil skabe konflikt i samfundet.

Fagbevægelsen er sit ansvar bevidst i forhold til uddannelserne. Indsatsen må øges på alle fronter. Alle unge må sikres reel mulighed for at gennemføre en bred og kvalitetsbetonet grunduddannelse, og alle grupper af voksne må løbende sikres mulighed for at sikre sig viden, faglige færdigheder og justering af deres tidligere uddannelse. Arbejdet må generelt være præget af dynamik, fleksibilitet, så de nødvendige uddannelsesforanstaltninger kan iværksættes hurtigt og effektivt.

De faglige organisationer er parate til at sætte øgede kræfter ind i de forskellige uddannelsesgrene med henblik på at sikre opfyldelse af disse målsætninger, bl.a. gennem et intensiveret udviklingsarbejde.

Det offentlige må medvirke på tilsvarende måde bl.a. ved at sikre de nødvendige ressourcer til fastholdelse og forbedring af de eksisterende uddannelsesmuligheder. Udviklingen må foregå i de kendte brede uddannelsesmønstre med tæt sammenhæng til de involverede organisationer. Der må advares mod decentraliseringstendenser, der medfører udhulning af kompetencebegrebet og indsnævring af uddannelserne.

For at imødegå denne udvikling vil organisationerne forstærke kontakten til de lokale tillidsfolk om uddannelsesspørgsmålene. Initiativer, der kan fremme færdigudbygningen af EFG-systemet, som den brede faglige ung-

domsuddannelse må fremmes. En løsning af praktikpladsproblemerne og afskaffelse af dobbeltuddannelser er vigtige faktorer i denne forbindelse.

Gennem en løbende udvikling af grunduddannelserne, sikring af et bredt spektrum af efteruddannelsesmuligheder for alle og reelle videreuddannelsesmuligheder, vil det danske arbejdsmarked – såvel privat som offentligt – kunne omstille sig under den teknologiske udvikling i rimelig harmoni, ligesom truslerne om polarisering og dequalificering vil kunne tilbagevises.

Også angrebene på elevernes vilkår under uddannelsen må afvises.

Undervisningsministerens forslag om afskaffelse af befordringsgodtgørelse for lærlinge og EFG-2. dels elever vil således være en alvorlig forringelse for eleverne, som samtidig vil skade mobiliteten i uddannelsessystemet. Det forhold, at EFG-basisårseleverne fremover henvises til selv at forsikre sig mod ulykke og lignende samt de stadige angreb på elevstøtten i basisåret, er andre alvorlige eksempler på urimelige forringelser af elevernes vilkår.

Undervisningsministerens forslag til »lov om erhvervsrettet efter- og videreuddannelse

LO ser med stor skepsis på det af ministeren fremlagte lovforslag. Behovet for en forbedret efter- og videreuddannelseslov har været fremhævet af LO i mange år, men opgaven bør ikke løses gennem etablering af et nyt konkurrerende system til de eksisterende arbejdsmarkedsuddannelser. Der må derfor lægges langt større vægt på at få sikret en fornuftig revision af arbejdsmarkedsuddannelserne, så såvel faglærte som ufaglærte overalt på arbejdsmarkedet får forbedrede efteruddannelsesmuligheder.

LO ønsker ikke at afskære andre grupper fra efteruddannelsesmulighed, blot det ikke sker på bekostning af de eksisterende.

Herudover er ministerens forslag behæftet med en lang række fejl og mangler.

- Styringen af uddannelserne i forslaget foregår uden paritetiske udvalg og uden garanti for involvering af berørte organisationer. Der er tale om ministerbemyndigelse i et sådant omfang, at det aldrig tidligere er set inden for erhvervsuddannelserne. Resultatet er, at det på forhånd er umuligt at vurdere, hvorledes loven vil komme til at virke i praksis.
- Fokuseringen på de lokale behov og perspektivet om selvfinansiering vil præge kurserne i retning af et snævert og kortsigtet indhold.

Man synes bevidst at ville favorisere lønmodtagergrupper på arbejdsmarkedet, uden for LO-kredsen, idet man primært satser på at give tilbud til mindre grupper af teknikere etc. LO må på denne baggrund tage afstand fra lovforslaget.

Uddannelsesindholdet i lov om jobtilbud

LO kan støtte, at man styrker uddannelseselementerne i foranstaltningerne imod arbejdsløsheden, herunder jobtilbudsordningen.

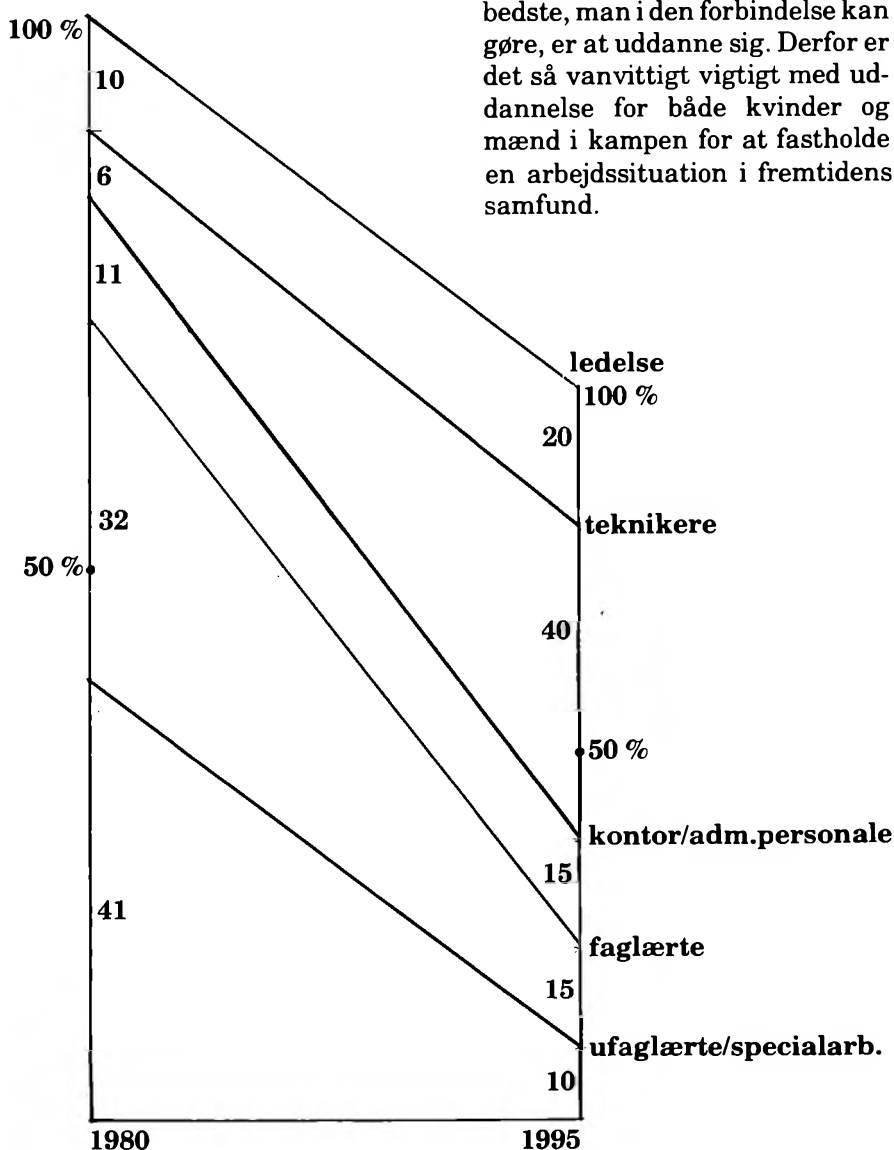
Det må konstateres, at de borgerlige politikere konstant har modarbejdet disse ønsker. Når man nu – midt i en kæde af uddannelsespolitiske forringelser – forsøger at tage patent på tankerne, er der tale om hykleri.

Det konkrete forslag er uacceptabelt, dels på grund af det indbyggede tvangselement (truslen om efterfølgende nedsatte dagpenge), dels fordi det ikke er forbundet med uddannelsespolitiske realiteter. Det er således åbenbart, at der ikke vil være tilstrækkeligt med reelle uddannelses tilbud, der kan forbedre jobmulighederne for størstedelen af de langtidsledige.

Der foreligger ingen garantier for de nødvendige kapacitetsudvidelser og offentlige merbevillinger i forhold til de relevante

dele af uddannelsessystemet. Forslaget om iværksættelse åbner op – i illoyal konkurrenceøjemed – for uoverskuelige nye misbrugsmuligheder. Dette virker helt paradoksalt i forhold til regeringens samtidige ønsker om at afskaffe jobskabelsesloven, der netop var præget af den styring, som helt mangler i det nye forslag. I stedet for at tvangsudskrive en del af de arbejdsløse til uddannelse, burde man forbedre alle voksnes muligheder for deltagelse i uddannelsesaktiviteter. I denne forbindelse burde regeringen hellere interessere sig for at opprioritere uddannelsesmulighederne for de grupper på arbejdsmarkedet, der har et stort efterslæb i uddannelsesmæssig henseende.

Behovet for Betalt Frihed til Uddannelse er større end nogensinde.

Ændringer i grupperingen på arbejdsmarkedet for fremstillingssektoren

Denne model stammer fra en EF-prognose og bygger på engelske studier omkring ændringer i grupperingen på arbejdsmarkedet inden for fremstillingssektoren.

Her er det meget interessant at se, at grupperne ufaglærte/specialarbejdere og faglærte i 1980 tegner sig for henholdsvis 41 og 32 procent af de ansatte, men prognosen antager, at grupperne 15 år senere er faldet til henholdsvis 10 og 15 procent. Samtidig er der sket en eksplosiv udvikling i teknikkergruppen, hvor antallet – stadig ifølge prognosen – på 15 år skulle vokse fra seks til 40 procent.

Denne model har nogle ganske interessante perspektiver, og det bedste, man i den forbindelse kan gøre, er at uddanne sig. Derfor er det så vanvittigt vigtigt med uddannelse for både kvinder og mænd i kampen for at fastholde en arbejdsituation i fremtidens samfund.

Forbundets kursusplan

2. halvår af 1985 og hele 1986

Der vil, som hidtil, blive udsendt indbydelse til afdelingerne om deltagelse på kurserne.

Angående forbundskurserne (G1 – G2) vil der ligeledes blive udsendt meddelelser til afdelingerne med fortegnelse over medlemmer, der har gennemgået INTRO-kurserne, og som dermed er berettiget til at gå videre. Indstilling af deltagerne vil derefter ske efter de udsendte fortegnelser.

Regler for kursUSDeltagelse

1. Det maksimale deltagerantal på INTRO-kurser er 25.
2. INTRO-kurser skal, som hidtil være gennemført for at kunne deltage på G1 og G2 (forbundskursus). Eventuelle nyvalgte afdelingsformænd og tillidsrepræsentanter kan i særlige tilfælde få dispensation fra denne regel.
3. INTRO-kursus samt G1 og G2 kan gennemføres i løbet af samme kalenderår.
4. Derefter kan der kun deltages på G3 og G4 i samme kalenderår.
5. Derefter kan der kun deltages på to moduler (2 uger) i samme kalenderår.
6. Eventuelle tilvalgsmoduler i form af skolekontaktkursus, kassererkursus og kursus i sikkerhedslinien tæller som andre moduler. (2 pr. kalenderår).
7. Udeblivelse fra kursus uden at melde afbud medfører, at den eller de pågældende ikke kan genoptage deltagelse i kursus uden forudgående behandling i forretningsudvalget.
8. Fritagelse under kursus kan kun finde sted, når afdelingen skriftligt fremsætter anmodning herom til kursuslederen – dette gælder hele FIU-systemet.

Af kursusplanerne fremgår det, at hovedbestyrelsen på sit møde 4.-8. februar har givet en midlertidig bevilling på en forøgelse af forbundskurserne med et G1 og et G2 kursus (i alt en forøgelse med 20 kursuspladser, så et forbundsmedlem, som har interesse for at få en uddannelse inden for fagbevægelsens uddannelsessystem, ikke er henvist til, at der går år, inden der er mulighed for at gå videre i uddannelsessystemet.

En yderligere udvidelse af kursusvirksomheden på forbundsplaner henvist til behandling på den kommende kongres.

2. halvår 1985

Kursusbetegnelse	Tidspunkt	Kursussted
G1 (Forbundskursus)	6. okt. – 11. okt.	Roskilde Højskole
G2 (Forbundskursus)	27. okt. – 1. nov.	Roskilde Højskole

1986

Kursusbetegnelse	Tidspunkt	Kursussted
G1 (Forbundskursus)	12. jan. – 17. jan.	Roskilde Højskole
G2 (Forbundskursus)	2. feb. – 7. jan.	Roskilde Højskole
INTRO-kursus	21. feb. – 23. feb.	Roskilde Højskole
G1 (Forbundskursus)	16. mar. – 21. mar.	Roskilde Højskole
INTRO-kursus	4. april – 6. april	Roskilde Højskole
G2 (Forbundskursus)	13. april – 18. april	Roskilde Højskole
G1 (Forbundskursus)	31. aug. – 5. sept.	Roskilde Højskole
G2 (Forbundskursus)	21. sept. – 26. sept.	Roskilde Højskole
INTRO-kursus	3. okt. – 5. okt.	Roskilde Højskole

Dagpenge under konflikt

I arbejdsløshedslovens § 61 fastslås det, at der ikke kan udbetales dagpenge til et medlem, hvis ledighed skyldes, at vedkommende er omfattet af strejke eller lockout (altså også sympatikonflikt).

Du er omfattet af denne regel, hvis du ved konfliktens iværksættelse er beskæftiget på den konfliktberørte virksomhed, hvad enten konflikten er iværksat inden for dit eget faglige område (strejke eller lockout), eller hvis dine lønvilkår indirekte påvirkes af konfliktens udfald (sympatikonflikt).

Du er også omfattet af reglen, hvis 65% af en arbejdsløsheds-kasses eller en afdelings *beskæftigede medlemmer* er ude i en ikke-overenskomststridig konflikt. 65%-grænsen går ikke på samtlige medlemmer i A-kassen, men alene på antallet af medlemmer, der er i arbejde ved konfliktens iværksættelse, og vel at mærke kun, når der er tale om en ikke-overenskomststridig konflikt.

Efterlønsmodtagere

Efterlønsmodtagere er stadig berettiget til at få efterløn, selv om A-kassen på grund af 65%-reglen er lukket for udbetaling af dagpenge. Dog kan du ikke overgå til efterløn under en konflikt, idet man skal fastholde princippet om, at der skal være dagpenget ved overgang til efterløn. Uanset du forud for konfliktvarslingen havde meddelt A-kassen, at du ønskede at gå på efterløn.

Feriedagpenge

Der kan ikke udbetales feriedagpenge, såfremt der ved feriens begyndelse er etableret konflikt, – uanset du forud for konfliktvarslingen havde aftalt din ferieafholdelse. Derimod vil du være berettiget til fortsatte feriedagpenge, hvis der, mens du holder

ferie, varsles og iværksættes konflikt.

Arbejdsdirektoratet har meddelt, at der *ikke* kan gives *dispensation* i tilfælde af konflikt. Dette betyder, at ubrugt restferie ikke kan overføres til næste ferieår.

Specialarbejderkurser m.v.

Retten til kursusgodtgørelse bortfalder ikke under en konflikt, da den ikke er betinget af medlemskab i en A-kasse.

Sygdom

Ledige er berettiget til sygedagpenge under en konflikt, hvis de ikke anses for omfattet af 65%-reglen.

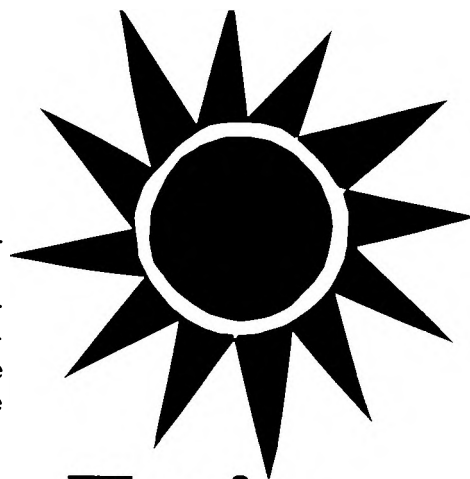
Har den ledige – ved en konflikts begyndelse – været sygemeldt og fået sygedagpenge i fem uger eller længere, fortsætter sygedagpengeudbetalingen også under en konflikt.

Ledig – penge til din ferie

Er du arbejdsløs og ønsker at få din ferie respekteret af AF i forbindelse med anvisning af arbejde, så HUSK, at det er *før 1. maj*, at du skal anmelde tidspunktet for feriens afholdelse til Arbejdsformidlingen.

Alle medlemmer, der ikke har optjent fuld ret til feriegodtgørelse, vil kunne få suppleret deres feriepenge op til 30 dages ferie med feriedagpenge. Det er dog en *forudsætning*, at du *opfylder kravene om at modtage dagpenge* på tidspunktet for feriens afholdelse.

Henvendelse vedr. supplerende feriedagpenge sker igennem din afdeling.

Ferie i forbindelse med overenskomstmæssige konflikter

Lønmodtagere, der har påbegyndt ferien eller aftalt tidspunkt for ferien, *inden* den overenskomstmæssige konflikt iværksættes, har ret til at holde ferie som planlagt, uanset om ferien kommer til at ligge i konfliktperioden.

Lønmodtagere, som *ikke* har påbegyndt eller aftalt ferie, inden konfliktens ikrafttræden, har imidlertid også ret til at holde restferie, såfremt konflikten fortsat vil være i gang ved ferieårets slutning (30. april).

Med hensyn til attestation kan arbejdsgiveren ikke pålægges at attestere feriebeviser under selve konflikten, idet arbejdsforholdet er afbrudt fra tidspunktet for konfliktens iværksættelse. I sådanne tilfælde betragtes lønmodtageren som arbejdsledig og kan få den nødvendige attestation på feriebeviset fra A-kassen, hvorefter feriepengene kan udbetales på postkontoret el. lign.

Det er vigtigt, at beskæftigede lønmodtagere drager omsorg for at afholde restferie *inden ferieårets udløb*, da Arbejdsdirektoratet har meddelt, at der ikke kan ydes dispensation i tilfælde af konflikt, ved at overskydende restferie kan overflyttes til næste ferieår.

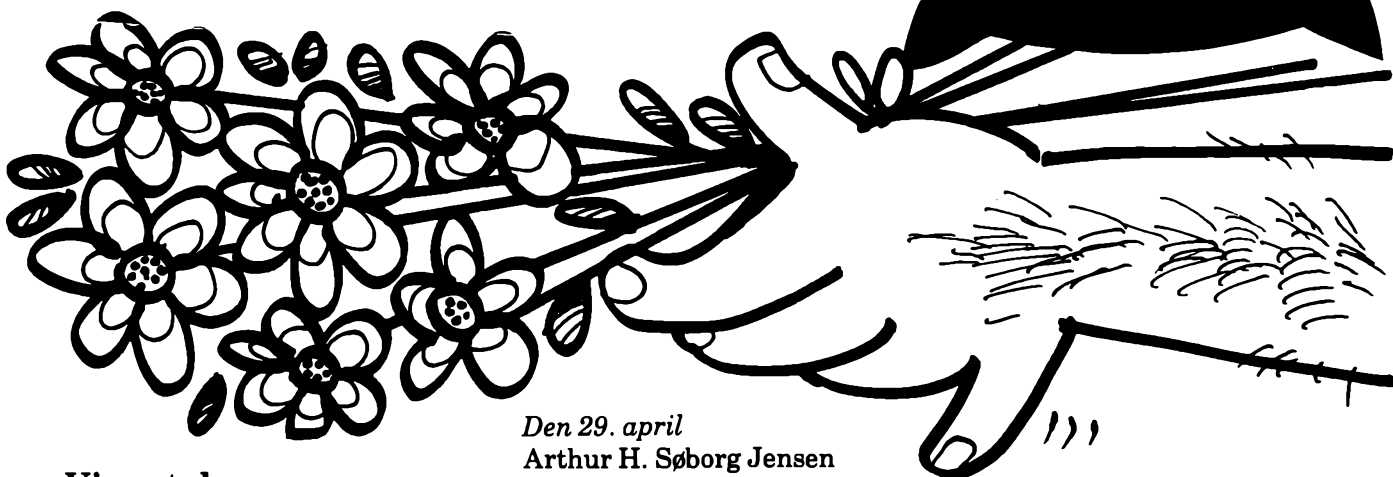
Konflikt- understøttelse

I tilfælde af konflikt (strejke eller lockout) ved overenskomstfornyelsen i år er konfliktunderstøttelsen fastsat til 402 kr. pr. dag, beregnet på en fem dages arbejdsuge – i alt 2010 kr. pr. uge.

Understøttelsen vil blive udbetalt centralt ugevis (bagud) og indsat på din bankkonto.

Af hensyn til en korrekt udbetaling har forbundet brug for følgende oplysninger:

Navn, CPR-nr., adresse, afdeling, arbejdsplads og oplysninger om din bankkonto (pengeinstituttets registernummer og dit eget kontonummer) samt følgende skatteoplysninger: Ugefradrag og trækprocent.

Vi gratulerer

KØBENHAVN

*25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne*

Den 2. april

Alice Birgit Nielsen
Carlsøgade 6, 1.
2300 København S.

Den 3. april

Carl V. Weinrich Sørensen
Kanevænget 20, Orø
4300 Holbæk

Den 4. april

Olav Nielsen
Kisumparken 98, 1.tv.
2660 Brøndby Strand

Den 19. april

Hans Folmer M. Rasmussen
Virkefeltet 14, 1.th.
2700 Brønshøj

Den 23. april

Grethe Egholm
Jægerbuen 22
2635 Ishøj

Den 29. april

Arthur H. Søborg Jensen
Gøgevej 3
4130 Viby Sjælland

Den 29. april

Knud Torkild Christiansen
Kalkager 5, 1.th.
2650 Hvidovre

*25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier*

Den 2. april

Kai Ole Christiansen
c/o Kai Justesen
Lundeskovsvej 16
2900 Hellerup

Den 4. april

Ole Brogaard Thomsen
Agnetevej 10
2840 Holte

Den 22. april

Jørgen Tolmark
Lundtoftegade 26, 3.th.
2200 København N.

Den 25. april

Ove Oluf Petersen
Studsgaardsgade 7, 3.th.
2100 København Ø

*40 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier*

Den 30. april

Marie C. Johansen
Rebikkavej 4, 2.th.
2900 Hellerup

HELSINGØR

*25 års jubilæum på
Wiibroes Bryggeri*

Den 15. april

Kaj Løf
Hestens Bakke 8
3000 Helsingør

ODENSE

*25 års jubilæum på
Albani Bryggerierne*

Den 4. april

Preben Hansen
Korsløkkevej 57, 2.th.
5220 Odense SØ.

Den 25. april

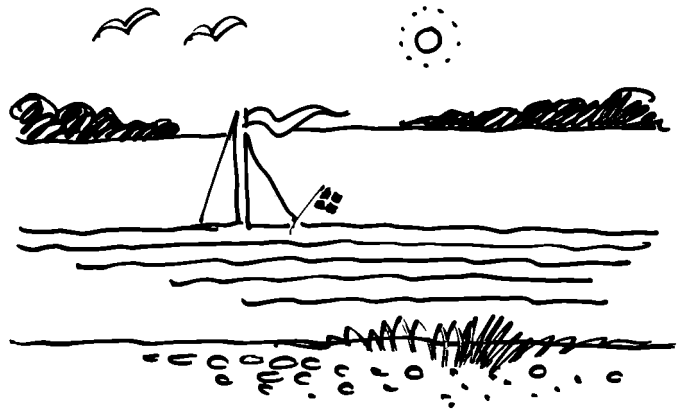
Bent Haulit
Vibekevej 6
5250 Odense SV.

Forbundets ferielegater

Med deltagelse af gæster, repræsentanter fra Dansk Folke-Ferie og den daglige ledelse i forbundet, blev ferielegatet 1985 udtrukket i forbundets mødesal 4. marts.

Holger Nielsen, tidligere hovedbestyrelsesmedlem og formand for Helsingør afdeling, i dag aktiv efterlønsmodtager, udtrak de 40 heldige vindere af ferielegaterne.

Traditionen tro ønsker vi de heldige vindere hjertelig til lykke med ønsket om, at legatet må være et godt supplement til en dejlig sommerferie.

Sur vin på revnede flasker

I Ugeskrift for Læger kunne man for nylig læse følgende dybsindigheder:

Gammel vin på nye flasker

I Ugeskriftet (1984; 146: 3865-9) har *Svend Lings* beskrevet en psykogen arbejdsepidemi ledsaget af diverse undersøgelsesfacetter. Vi andre husker fra skoletiden klassekammeraten, der havde tic – som først smittede til sidemanden, og senere til andre i klassen. Denne uvane stoppede efter, at en myndig klasselærer havde slået i bordet.

Senere i min tilværelse var vi to læger, der arbejdede sammen med en spastisk statistiker, der ikke kunne holde venstre hånd i ro, så efter 1-2 timers forløb endte det med, at vi andre to krampagtigt holdt vores venstre hånd fast for ikke at få den til at ryste. Da vi forlod hans kontor, svandt det i løbet af få minutter.

For nogle år siden oplevede vi på afdelingen en masseepidemi af langt større dimensioner end den af *Svend Lings* beskrevne. Den optrådte på et af de større bryggerier i tilslutning til installation af et nyt tappeanlæg, hvor tilfældene blev undersøgt *lege artis*, både af vagthavende læger og ved arbejdsmiljøundersøgelse, nogen rimelig årsag fandtes ikke. Mangt og meget blev af den enkelte ansatte relateret til faktorer i fabrikshallen. Alt får dog en ende, også hos den patient, der reverenter talt havde sat sig på en varm radiator og havde fået røde striber på bagen. Da hun så et af den vagthavende

fabrikslæge optagne farvefoto af hendes »behind«, måtte selv hun erkende, at hun nok havde tilbragt for lang hviletid på radiatoren. »Epidemien« er nu heldigvis overstået til glæde for både fabrik, læger og vel og de ansatte.

Finseninstituttet,
Dermatologisk afd.
Holger Brodthagen.

Man kan misunde denne læge. For ham er verden ligetil og let forklarlig. Arbejdere er naive og dumme og sætter sig på varme radiatorer. Hø, hø, det var så det arbejdsmiljøproblem. Hudgenerne på Carlsberg er vel overstået, og alle er glade. På samme måde var det med malerne og andre beskæftiget med organiske opløsningsmidler. Når disse lider af hjerneskadener, så skyldes det nok, at de i forvejen er for dumme til at få sig en ordentlig beskæftigelse (måske som læge?).

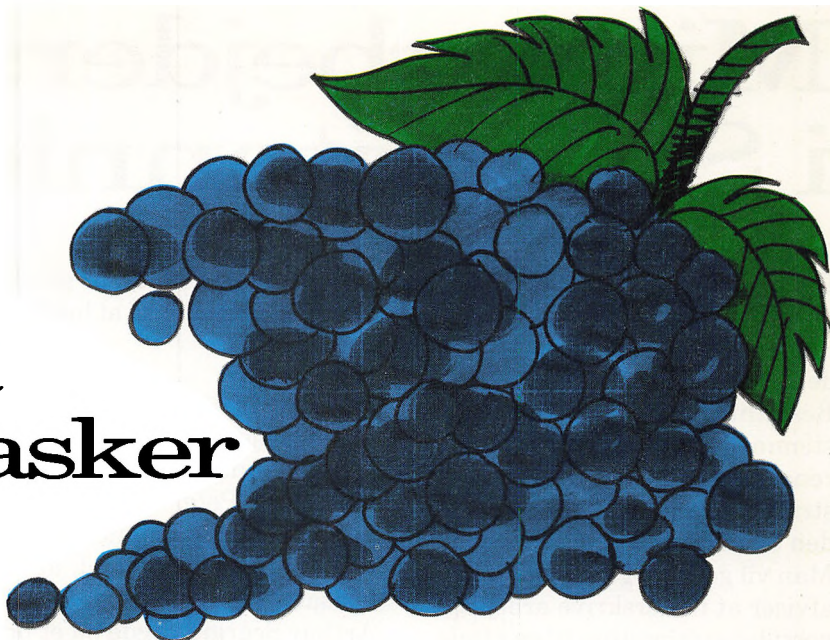
Nu er det jo desværre ikke sådan, at arbejdsmiljøproblemer løses ved at udskifte radiatorer med polstrede stole (eller bryggeriarbejdere med læger). Problemerne er stadig til stede på Carlsberg. Omkring 50 procent af kvinderne på Ny Tap klager fortsat over en eller flere former for hudgener; over 60% klager over hovedpine, og sådan kunne man blive ved, desværre. Nu kunne det jo være, at pigerne på Carlsberg lider af

en form for massehysteri, men i så fald må det være af en yderst smitsom variant, for det er i hvert fald lykkedes at smitte Tuborg i en sådan grad, at her angiver både mænd og kvinder at have mindst lige så mange problemer som på Carlsberg.

Men OK – Tuborg og Carlsberg ligger trods alt ikke så langt fra hinanden.

Desværre lader det til, at problemerne ikke har begrænset sig til de københavnske tappehaller, men viser sig at gå igen med temmelig stor sikkerhed i flertallet af tappehaller på landets bryggerier. Symptomerne er de samme i København som på Fyn og i Jylland. Der ses udslæt på huden, øjne og næse løber i vand, der klages over hovedpine og besvær med vejtrækningen.

Der foretages arbejdsmiljøundersøgelser, de ramte sendes på arbejdsmedicinske klinikker, mens de lærde klør sig i hovedet af ærgrelse over, at det er så svært at finde en forståelig årsag til generne. Én ting synes dog ubestridelig: På trods af *Holger Brodthagens* observationer af sribede bagdele hos bryggeriarbejdere og konklusioner herudfra, så er problemet ikke løst og vil fortsat vokse, hvis det angribes med samme overbærenhed af de arbejdsmedicinere og hudlæger (dermatologer), som beskæftiger sig med at finde en anvendelig forklaring.

Minearbejderstrejken i Storbritannien slut

Det britiske minearbejderforbund besluttede på en delegeret-konference i London at afslutte den et år lange strejke.

Beslutningen blev truffet med 98 stemmer mod 91. Hvorefter konferencen opfordrede de enkelte distrikter at genoptage arbejdet den 5. marts i år.

Man vil genoptage arbejdet, men afviser at underskrive arbejdsgiversidens ultimatum til en aftale.

Fasthold enheden

Når et flertal af de delegerede inden for minearbejderforbundet stemte for at gå i arbejde, var det blandt andet for at bevare forbundet intakt. Formanden for minearbejderne i Sydwest, Emlyn Williams, udtrykte det på denne måde:

– Vi gik i strejke samlet, og vi vil gå tilbage samlet. Vi tror på, at det er den bedste løsning. Jeg tror, at forslaget fra Sydwest, om at ledelsen skulle vedtage at genoptage arbejdet, er bedre end en uorganiseret tilbagevenden, hvor ledelsen i forbundet ville være blevet ødelagt af det antal, som gik i arbejde.

Lederne for Durham-minearbejderne støttede også »en koordineret, ordentlig tilbagevenden til arbejde«. – Det er af humane grunde ufornuftigt at bede om flere ofre og lidelser fra medlemmerne og deres familier i deres loyalitet over for fagforeningen.

Thatcher-regeringens og Det Nationale Kulråds afvisning af flere forhandlinger med minearbejderforbundet har sikkert også fået flere delegerede til at stemme for en genoptagelse af arbejdet. Selv da Scargill tilbød at forhandle ud fra den aftale, som værkførerne og sikkerhedsfolkene i NACODS-fagforeningen i oktober indgik med Det Nationale Kulråd, blev Scargills tilbud afvist – medmindre Scargill under-

skrev et dokument, der gav Kulrådet frie hænder til at lukke kulminer.

Kampen fortsætter

Minearbejderforbundets præsident, Arthur Scargill, generalsekretæren, Peter Heathfield, og vicepræsidenten, Mick McGahey, havde opfordret til, at man fortsatte strejken.

Arthur Scargill sagde på et pressemøde efter, at beslutningen om at stoppe konflikten var taget:

»Kampen fortsætter!«

Blandt andet vil minearbejderforbundet kæmpe for, at de 709 minearbejdere, som blev fyret under konflikten, alle bliver genansat ved en generel amnesti.

Den videre kamp

Den samlede kamp mod regeringen og Kulrådet står nu meget dårligt for minearbejderne.

Det er nu op til de enkelte miner og distrikter at afgøre, om man vil strejke igen, hvis man trues med lukning af kulminer. Det kan meget vel blive tilfældet. Og derfor opfordrer minearbejderforbundet alle til at fortsætte støttearbejdet, herunder også pengeindsamlingen. For selv om arbejdet genoptages, vil minearbejderne endnu i lang tid lide stor social nød. Deres private gæld vil det tage år at afvikle.

Ansvar for nederlaget

Arthur Scargill placerer ansvaret for, at minearbejderne blev tvunget til at opgive strejken, hos det britiske LO (TUC), i forbundene inden for sværindustrien og blandt Labour-partiets ledelse. Ingen af disse havde støttet minearbejderne med praktiske handlinger – på trods af kongresvedtagelser om 100 procent støtte til minearbejdernes kamp. Arthur Scargill mener derfor, at

der endnu forestår en heftig kamp inden for den britiske arbejderbevægelse og i Labour-partiet for at få de valgte ledere udskiftet.

International pris til dansk øl

For tredje gang har Lolland-Falsters Bryghus vundet international anerkendelse for sine øl-etiketter.

Hvert år finder tyske samlere af øl-etiketter frem til den smukkeste etiket. Denne gang blev prisen tildelt »øbo«-pilsneren.

Det er dog ikke første gang, at Lolland-Falsters Bryghus har hjemtaget denne flotte pris. Alle-rede den store billedserie fra Lolland-Falster i 1970/71 og senere folkedragt-etiketten til »Den Blå« Nykøbing fra 1971/72 har hjembragt den samme internationale pris fra de tyske etiket-samlere.

Denne gang fik »øbo«-etiketten 34,3 procent af samtlige stemmer, der blev afgivet til fordel for en udenlandsk øl-etiket. Dette var over 50 procent mere, end der blev afgivet til den hollandske., som kom ind på 2. pladsen. Her vises en af de fire etiketter, der var med til at sikre, at denne internationale pris gik til Danmark.

Materialeorienteringen er modtaget af afdelingsformand *Verner Johnsen*, Nykøbing Falster.

Skotsk whisky lægges på is

Ikke blot bryggeriarbejdere men også brænderiarbejdere har problemer.

Inden for de sidste fem år er der forsvundet 7.000 arbejdspladser i

Skotland, og inden for den nærmeste tid risikerer 13 brænderier og tre tapperier at blive lukket. John McColl, der er sekretær i TGWU (Transportarbejderforbundet), siger til forbundets blad »The Record«s februarnummer, at den ædle skotske whisky trues af de transnationale selskaber, hvoraf flere interessant nok er fremtrædende britiske bryggeriselskaber. – Disse selskaber kører whiskyen i tankvogne til taping i Europa med kvalitetsforringelser til følge.

I 1978 var 26 ud af 117 skotske brænderier på rent skotske eller hovedsageligt skotske hænder. Senere er situationen blevet forværret.

Industrien har bedt om at få beskyttet betegnelsen »skotsk whisky« på samme måde, som fransk-mændene hæger om det, der må benævnes »cognac«. I Frankrig er det heller ikke tilladt at eksportere cognac i tankvogne.

Den britiske regering griber imidlertid ikke ind. Den reagerer ikke, selv om der kommer tyndere og ringere sorter på markedet, såvel i Europa som i England, under navnet »skotsk whisky«.

Den skotske whisky er også udsat for dårlig markedsføring, som er en medvirkende årsag til et fald i salget i USA på 20% og i Latinamerika på 50%.

John McColl er overbevist om, at de transnationale selskaber gennem opkøb af de bedst kendte mærker har en væsentlig andel i krisen for »skotsk whisky«. Det interesserer selskaberne mindre, om de mister markedsandele til andre slags »spirikum«, for disse mærker producerer de også.

Men for 17.500 skotske brænderiarbejdere er whisky stadig »livets vand«. I det skotske højland udgør brænderierne ofte det eneste økonomiske grundlag for de enkelte bysamfund. Lukninger vil derfor få omfattende konsekvenser. Med andre ord brænder det på for de skotske brænderiarbejdere.

Johny Jensen,
Tap Nord, Tuborg.

I fredens tjeneste

Forbundet støtter Den internationale Liga for Fred og Frihed, når den i en storstilet fredskampagne rejser rundt til samtlige europæiske regeringer for at stille følgende fem spørgsmål:

1. Vil De virke for en national lovgivning, som garanterer, at Deres lands forsvarskræfter inklusive »militære rådgivere« ikke forlader Deres lands territorium for at løse militære opgaver (undtagen for at stå til rådighed for FN) – hvis alle andre FN-lande forpligter sig til at gøre det samme?
2. Vil De virke for en udvikling med opstilling, lagring og brug af våben til masseødelæggelse, især kernevåben, kemiske og biologiske våben, som truer med at ødelægge forudsætningerne for alt liv på jorden, bliver forbudt i Deres land – hvis alle andre FN-lande forpligter sig til at gøre det samme?
3. Vil De virke for, at Deres land ikke tillader levering af krigsmateriel og våbentechnologi til andre lande – hvis alle andre FN-lande forpligter sig til at gøre det samme?
4. Vil De virke for en sådan fordeling af verdens ressourcer, at de grundlæggende forudsætninger for et menneskeligt liv med rent vand, mad, almindelig sundhed og skoleudannelse garanteres for alle mennesker i verden?
5. Vil De virke for, at konflikter, hvor Deres land i fremtiden kan blive involveret, skal afgøres ved fredelige midler af den slags, der henvises til i FN-statutternes artikel 33 og ikke ved militære handlinger eller trusler om sådanne?

Disse spørgsmål vil blandt andet blive stillet til den danske regering, når en af de fire hvide busser, som udgår fra Stockholm, kommer til København mandag den 13. maj.

I løbet af 14 dage vil de fire hvide busser have besøgt samtlige europæiske regeringer, hvorpå de ca. 200 delegerede vender tilbage med de indkomne svar for at diskutere dem på en konference i

Stockholm. Skulle man i et eller andet land ikke få foretræde enten for regeringschefen eller udenrigsministeren, vil delegationen i tavshed demonstrere foran det pågældende lands regeringsbygning.

Da 1986 er FN's fredsår, vil Den internationale Liga overrække FN's generalsekretær de europæiske regeringers svar sammen med de svar, som vil indløbe fra de øvrige verdensdele, når Ligaens delegerede i løbet af 1986 har fået svar på de samme fem spørgsmål fra de resterende FN-landes regeringer.

Den internationale Liga for Fred og Frihed finder, at denne manifestation er den bedste måde at fejre Ligaens 50 års jubilæum på. I øvrigt foretog Ligaens medlemmer en lignende fredsrejse i 1915 til Europas statsmænd for at få dem til at standse Første Verdenskrig. Lad os håbe, at Europas statsmænd denne gang forstår det nødvendige og fornuftige i at tilslutte sig ligaens krav og indstilling.

Coca-Cola-fabrikken i Guatemala genåbnet

Den 1. februar underskrev STEGAC-forbundet, der repræsenterer de ansatte ved Coca-Cola-tapperiet, EGSA, en overenskomst med de nye licenshavere for Coca-Cola-fremstillingen og -salget i Guatemala. De nye ejere består af en gruppe guatemalanske investorer, blandt andet den hidtidige ejer, familien Porras.

Overenskomsten præciserede, at fabrikken ville komme i gang senest den 1. marts (hvilket også er sket, da IUL, Den Internationale Union af Levnedsmiddelarbejdere ikke har oplyst det modsatte – red.).

Der garanteres ansættelse til 265 arbejdere. Når der eventuelt skal ansættes flere, er de 85 tidligere ansatte, som i første omgang ikke

blev genansat, garanteret, at de vil få fortrinsret i forhold til ikke tidligere ansatte.

Op til 1. marts ville Coca-Cola-licenshaverne oprette et nyt selskab. Derfor skal de ansatte omforme deres organisation, så den svarer til foretagendes navn og virksomhed. Organisationens anerkendelse er garanteret.

Den underskrevne overenskomst indebærer, at arbejderne får en ny kollektiv overenskomsttaftale, når virksomheden atter er i drift. Ganske vist indeholder den nogle ændringer i forhold til den tidligere, men arbejderne er tilfredse med, at deres grundlæggende rettigheder og ansættelsesvilkår garanteres.

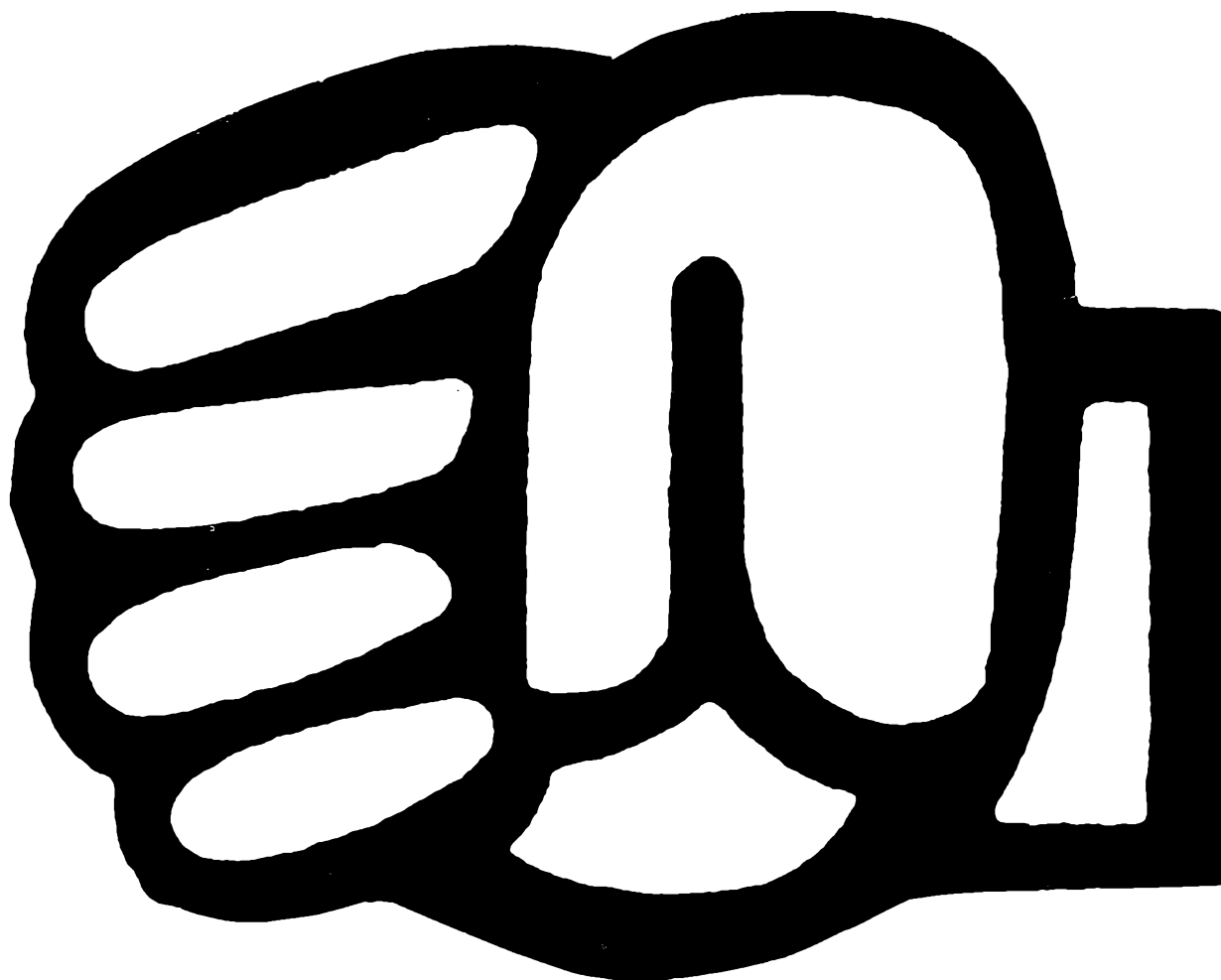
Den guatemalanske arbejdsmi-

nister var til stede ved underskrivelsen af den nye overenskomst og forsikrede, at arbejdsministeriet hurtigst muligt ville behandle alle procedure- og retshandlinger i forbindelse med dokumentets underskrivelse.

I et særligt dokument gik STEGAC-forbundet ind på at ville stoppe alle juridiske krav, som byggede på underskrivelsen af overenskomsten om EGSA den 26. maj sidste år.

IUL vil fortsat holde øje med udviklingen på EGSA-tapperiet og forholdet mellem STEGAC og virksomhedsledelsen, indtil alt atter er overgået til det normale.

Vi skal erindre om, at der i forbundet ligger en video-film, som fortæller om Coca-Cola-arbejdernes kamp. Video-filmen kan lånes til brug i afdelingerne.

DEBAT oplæg

I midten af dette nummer af

PROP & KAPSEL

finder du
et debatoplæg om
forbundets fremtid samt
en analyse af
kvindernes repræsentation i forbundet.

Begge emner bør diskuteres
inden næste kongres i september.

Tag derfor debatoplægget ud!

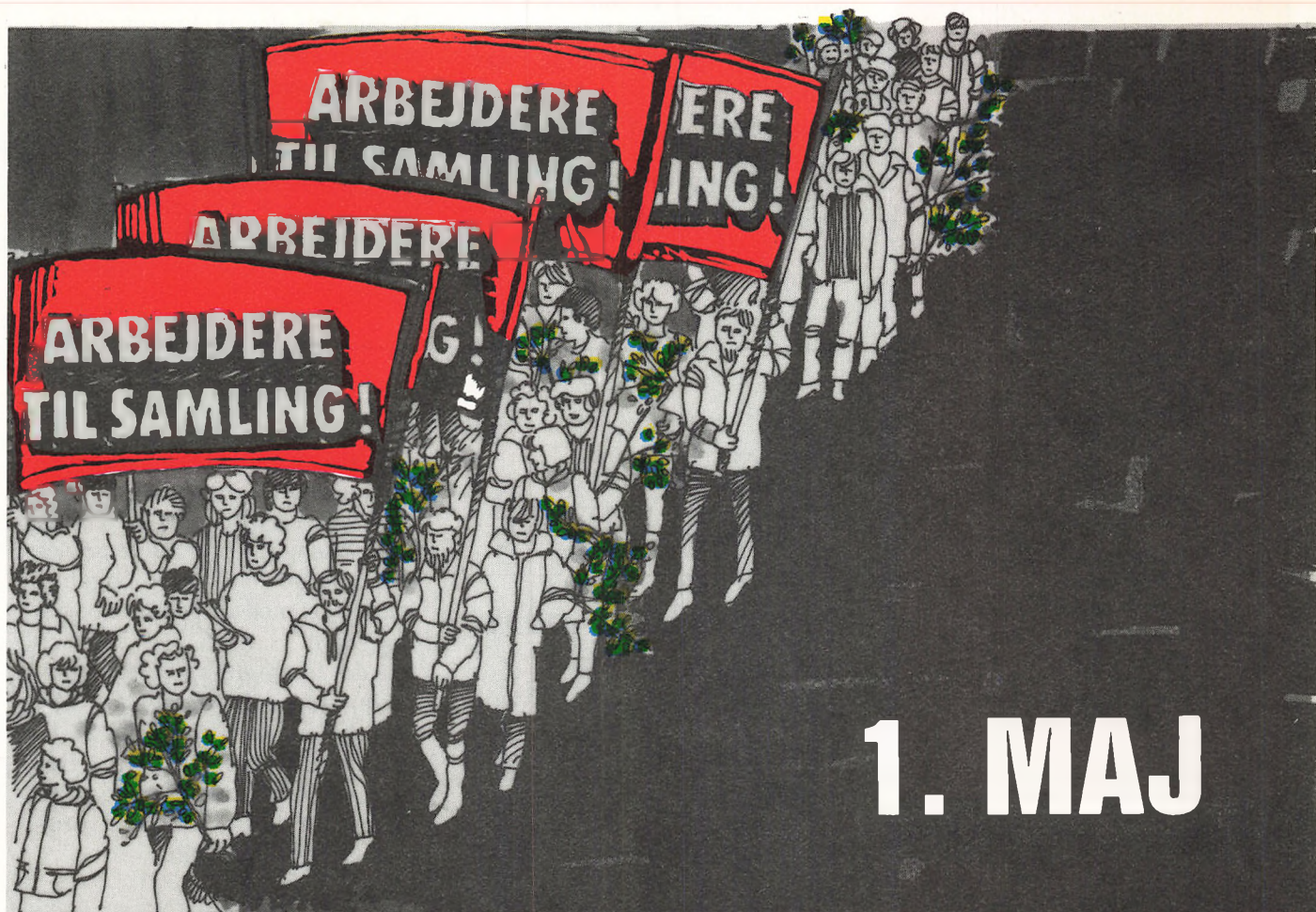
Brug det i diskussioner med andre

- på arbejdspladserne
- i kredsene
- i afdelingerne.

DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

1. MAJ

Artikler i bladet:

Arbejdsløshedens pris · Arbejdere Akademikere/10 års
jubilæum · Marrebæk Bryggeri's eksportfremstød i bl.a.
Italien · Groteske arbejdsbetingelser i Sydafrika.

3/85

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. (01) 86 09 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Anker Skjødt

Hovedkasserer
Erik Nielsen

Sekretærer
Erik Kielberg
Lone Christensen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

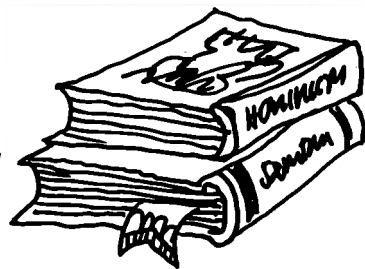
Journalist
Steen Cadan

Sats og montage
Hølbæk Fotosats ApS
Tryk
SP-Tryk - Slagelse

INDHOLD

Leder	3
Arbejdsløshedens pris	4
Arbejdere Akademikere	5
Aktuelle sager	6
Ferieødbetaling attestation	8
Årsmøde i NNS	9
Marrebæk bryggeri	10
Kassererkonference	11
Konsulenttjenesten	13
Ordet er frit	14
Sydafrika	15

BOG nyheder

Økonomi for fremtiden

Arbejderbevægelsens økonomiske program for 80'erne er også samfundets økonomiske program.

AOF's Forlag har udsendt bogen »Økonomi for fremtiden« med det ønske, at debatten om arbejderbevægelsens økonomiske politik skal præge fremtiden.

Det fyger med påstande, når punkter som

- genopretning af den sociale tryghed,
- program for offentlige og private investeringer,
- skattereform og økonomisk demokrati,

- nedsættelse af arbejdstiden samt
- retfærdig indkomspolitik er til debat. Det er ofte svært at danne sig et reelt indtryk af arbejderbevægelsens økonomiske politik, fordi enkelt heder tit pilles ud af en samlet helhed. Denne bog, der er skrevet af folk, som har været med til at udforme arbejderbevægelsens økonomiske politik, beskriver helheden. Den går bag overskrifterne og giver læseren et indtryk af de ideer og holdninger, der præger arbejderbevægelsens økonomiske program.

Sendt fra FORBUNDET

Nyt blad om ungdoms- arbejds- løshed

Forbundet har bestilt udsendt et nyt kvartalstidsskrift »à jour« til brug for afdelingerne.

»à jour«, der udgives af Arbejderbevægelsens Ungdomsbeskæftigelsesudvalg, bringer på en ny overskuelig, aktuel måde præcis information om udviklingen i indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden.

Fra det første nummer kan nævnes artikler som »Joblov for 1985 er ikke færdig« og »Tilskud til private er steget eksplosivt«. Der lægges i artiklerne virkelig op til debat om indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden.

Forsidebillede:
Demonstrer
1. maj
for en samlet
arbejder-
fagbevægelse

Nu må vi have en arbejderregering

Lørdag den 30. marts 1985 vedtog et flertal i folketinget regeringens og de radikales forslag til Lov om fornyelse og forlængelse af de kollektive overenskomster og aftaler m.v.

Allerede den 29. marts var der en kæmpedemonstration på Christiansborgs Slotsplads med over 100.000 mennesker, der protesterede imod dette indgreb.

Demonstrationerne fortsatte mandag den 1. april, fulgt op af omfattende arbejdsnedlæggelser over hele landet. Disse arbejdsnedlæggelser fortsatte op til påsken og også efter påsken i et omfang, som man ikke har set i mange år.

Fagbevægelsens medlemmers voldsomme reaktion kom i den grad bag på mange faglige ledere, men især på regeringen og deres radikale støtteparti. Denne meget spontane og markante reaktion fra medlemmernes side er et klart signal om, at nu kan det være nok.

Selv om de mange arbejdsnedlæggelser er overenskomststridige, må medlemmernes reaktion overfor overenskomstindgrebet betragtes som en forståelig reaktion.

Det skal være en hævdevunden ret, at arbejdsmarkedets parter selv forhandler og løser deres overenskomstaftaler, og indgreb fra regering og folketing skal naturligvis respektere dette. De efterhånden mange indgreb i overenskomstsituationerne gør det efterhånden svært at få fagbevægelsens organisationer til at respektere fredspligten, når de ikke selv er med til at bestemme, hvilket indhold overenskomsterne skal have.

Medlemmerne tog denne gang sagen i deres egen hånd, og det må opfattes som ikke kun at være en forståelig reaktion, men også en positiv tilkendegivelse om, at fagbevægelsens medlem-

mer ikke længere vil finde sig i disse overgreb, at fagbevægelsens medlemmer selv vil have lov til at tage stilling til et eventuelt overenskomstforlig, at fagbevægelsens medlemmer vil beholde deres aktionsret samt, at forligets indhold er af en sådan karakter, at de fleste af fagbevægelsens medlemmer finder det uanstændigt.

Siden den borgerlige regering kom til i efteråret 1982 har den ført en politik, der har ramt de i forvejen dårligt stillede grupper mest. På et tidspunkt måtte det også komme dertil, at også andre store grupper vil blive ramt af denne reaktionære nedskæringspolitik.

Alle har nu klart fået demonstreret, hvad det vil sige at have en borgerlig regering, og forhåbentlig vil situationen omkring overenskomstindgrebet få arbejderne til at indse, at kun en arbejderregering vil være den bedste til at varetage arbejderne interesser.

Initiativet må bevares ved en offensiv handling både fra arbejderpartierne i folketinget og fra fagbevægelsens ledere. Men et samarbejde mellem arbejderpartierne er nødvendigt, hvis det skal være et troværdigt alternativ overfor de borgerlige partier og andre reaktionære kræfter i dette land.

1. maj er arbejderne internationale solidaritetsdag. Her bør man benytte chancen til at demonstrere sit sammenhold blandt arbejderpartierne, således at de forhåbentlig mange arbejdere, der ønsker at være med i et 1. maj-arrangement, får mulighed for at gå i en stor samlet demonstration i stedet for i flere eller mange små demonstrationer.

Forbundet skal anbefale alle sine medlemmer at deltage den 1. maj, så vi får vist, at man mente noget med sine handlinger omkring overenskomstsituationen.

GOD 1. MAJ.

Arbejdsløshedens pris

De mange selvmord, demonstrationer og uroligheder i arbejdsløshedsramte storbyer har i de senere år gjort medier og myndigheder – og offentligheden i det hele taget – opmærksom på, at mennesker ofte griber til desperate handlinger i protest mod massiv og langvarig arbejdsløshed.

Men de ydre tegn på desperation er kun toppen af isbjerget. I mange tilfælde er menneskers reaktion på arbejdsløsheden skjult for andre. Og når den endelig dukker op til overfladen i form af fysiske eller mentale sygdomme, erkendes det ikke altid, hvad årsagen til problemerne er.

En følelse af ferie

Det er vigtigt at forstå, at tab af beskæftigelse følges af en periode, hvor individet skal tilpasse sig nye forhold. Det kan medføre følelsesmæssige problemer på kort sigt – og både psykiske og fysiske sygdomme på længere sigt, fremgår det af ILO's nye udgave af *Encyclopaedia of Occupational Health and Safety*.

Det hedder i encyklopædien, at mennesker i almindelighed først reagerer på arbejdsløsheden med en følelse af at have ferie og at være frigjort fra pligter. Den arbejdsløse foretager sig en masse ting, som han eller hun hidtil ikke har haft tid til: praktiske ting i huset, reparation af bilen, læsning af bøger.

Derefter kommer en periode, hvor den arbejdsløse konfronteres med alvoren i situationen – som i korthed kan beskrives ved den bestandige skuffelse, det er, ikke at kunne få noget arbejde uanset hvor mange gange man søger.

Det tredje stadium karakteriseres ved opgivelse. Den arbejdsløse har accepteret sin skæbne og er sunket hen i uvirksomhed. Størstedelen af sin tid bruger han

eller hun formentlig foran TV-apparatet.

Flere bliver syge

Stress kombineret med følelsen af ørkesløshed menes at kunne forårsage forhøjet blodtryk og problemer med kolesterol og urinsyre. Folk bliver mere irritable og følelsesmæssigt svingende. Nogle tager afstand fra den ydre verden og skyr deres egne familier. Andre får mavesår eller udvikler hjerte-karsygdomme.

Den amerikanske professor *M. H. Brenner* citeres i encyklopædien. Ifølge Brenner er der en klar sammenhæng mellem arbejdsløshed og nedgang i realindkomster på den ene side og den almen sundhed på den anden. Sundheden, både mentalt og fysisk, er klart faldende i samfund, hvor arbejdsløsheden er stor.

Brenner sætter tal på sine konklusioner: Et samfund, der har en stigning i arbejdsløsheden på 1 million over fem år, må forvente en almen stigning i antallet af dødsfald som følge af almindelige sygdomme på 50.000 tilfælde. Et sådant samfund må desuden vente næsten 170.000 flere dødsfald på grund af hjertestop og andre hjerte-karsygdomme end ellers – og omkring 64.000 flere psykiatriske patienter.

Mange af arbejdsløshedens ofre kommer ud i både spiritus- og medicinmisbrug, som kan ende i såvel invaliditet som død.

Henstilling til læger

De mennesker, der har den største risiko for at få problemer med deres helbred, er arbejdsløse i halvtredserne. Andre risikogrupper er handicappede, folk med længere sygejournal bag sig, etniske minoriteter og mennesker, der er gået ud af skolen uden eksamen.

ILO's encyklopædi henvender sig direkte til lægestanden, idet den siger, at vel kan hverken læger eller hospitaler kurere grundårsagerne til sygdommene, men lægerne kan være mere opmærksomme end tidligere på de helbredsmæssige konsekvenser af arbejdsløshed. Alene dette kan føre til en bedre prognose for de sygdomsramte, hedder det.

Sjælelige ar

Encyklopædien tilføjer, at samfundet og de behandlende instanser må være klare over, at folk selv efter ansættelse i nye stillinger kan have fået ulægelige sjælelige ar af en længere arbejdsløshedsperiode.

Arbejdslivet kræver store ofre

Hvert tredje minut dør en arbejdstager et eller andet sted i verden af en arbejdsbetinget skade eller sygdom. Hvert eneste sekund såres mindst fire mennesker på arbejdet – flere på en uge end hele befolkningen i en by på størrelse med Paris.

ILO's *World Labour report* fastslår på denne baggrund, at arbejdslivet stadig er overordentlig farligt på trods af de fremskridt, der er sket i de seneste årtier. Det gælder i såvel i-lande som u-lande. Mens problemet i u-landene først og fremmest er arbejderbeskyttelsens relativt uudviklede stade teknisk og juridisk, er vanskeligheden i i-landene, at nye teknologier udsætter de ansatte for hidtil ukendte farer og dermed stiller andre krav til beskyttelsesforanstaltninger end dem, man har i forvejen.

Aktionsgruppen Arbejdere og Akademikere har 10 års jubilæum

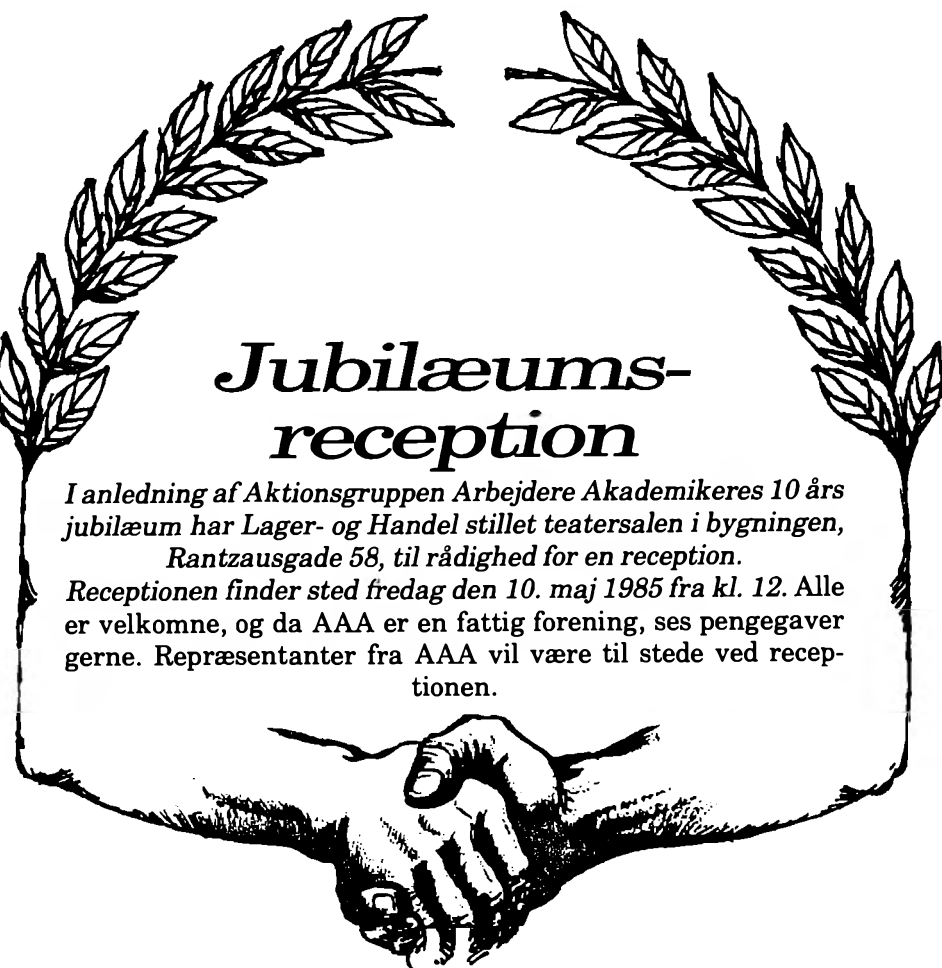
Indleveret af
konsulent Henrik Hansen

Efter studenteroprøret i 1968 fandt mange progressive studenter og unge akademikere sammen med folk fra arbejdspladser og fagforeninger. De lavede arbejdspladsundersøgelser og udarbejdede rapporter, som kunne bruges i arbejdernes daglige kamp for et bedre arbejdsmiljø. Samarbejdet fik enorm betydning i kampen mod utålelige arbejdsforhold. Tuborg og Carlsberg måtte således investere 20 millioner kroner i støjbekæmpelse, efter at »Bryggerirapporten« tog problemerne op. B&W blev tvunget til at etablere lokalud-sugning af giftig svejserøg. Forud for samarbejdet med akademikerne havde arbejderne på B&W ført en syv år lang resultatløs kamp for forbedringer. Først da »Rapport fra et skibsværft« lå på bordet, skete der noget.

Akademiker-Arbejder samarbejdet havde altså været en kendsgerning længe før Aktionsgruppen Arbejdere Akademikere etablerede sig i maj 1975. Når det skete netop på det tidspunkt, skyldtes det økonomiske overvejelser. De fagkritiske rapportgrupper blev nemlig tildelt PH-prisen på i alt 40.000 kr. til deling. Ved at etablere en forening kunne man slippe for at skulle betale en god portion af pengene i skat.

Med etableringen af AAA var der dannet basis for en ny form for samarbejde. Den resulterede blandt andet i, at man holdt mødeaftener om påtrængende arbejdsmiljøproblemer.

AAA's første offentlige møde

fandt sted den 19. august 1975. Denne offentlige mødeaktivitet er optrappet meget gennem årene.

I 1975 udgav AAA pjecen »Ny arbejdsmiljølov – for hvem?« den første af en lang række pjecer om lovinitiativer eller afgrænsede arbejdsmiljøproblemer.

Møder og pjecer har altid været AAA's hovedbidrag til arbejdsmiljødebatten gennem årene. Med iværksættelse af fosterskadekampagnen i 1982 indledtes en ny aktionsform.

Fosterskadekampagnen blev gennemført under stor opmærk-

somhed i offentligheden. Den indledtes med en konference den 13. marts 1982 om fosterskader og blev siden fulgt op af lokale møder landet over.

Kampagnen viste sin berettigelse, og i 1984 blev den efterfulgt af en kampagne om EF's betydning for forringelser i arbejdsmiljøet. Aktionsgruppen Arbejdere Akademikere har gennem årene udvidet sin medlemsskare betydeligt fra nogle få fagforeninger og enkeltmedlemmer til i dag at omfatte et halvt hundrede fagforeninger, omkring 40 faglige klubber og cirka 350 enkeltmedlemmer.

FORBUNDET

Aktuelle sager

*KORT OMTALT – Supplerende omtale i forretnings-
hovedbestyrelsesprotokoller bringes senere*

Anmeldelse af arbejds- skader med henblik på fritagelse for karensdag

I henhold til dagpenge-loven er der overladt til det såkaldte Dagpengeudvalg at træffe afgørelser i sager, hvor der er uenighed om retten til dagpenge.

Denne bestemmelse har naturligvis resulteret i, at Dagpengeudvalget før også har behandlet sager om fritagelse for karensdag i forbindelse med arbejdsskader. Imidlertid er man blevet opmærksom på, at sideløbende med behandlingen af karensdagssager i Dagpengeudvalget har Sikringsstyrelsens afdeling for Arbejdsskadeforsikring ligeledes truffet afgørelser i sager om arbejdsskade og karensdag.

Dette har resulteret i den uacceptable situation, at afdelingen for Arbejdsskadeforsikring og Dagpengeudvalget i én og samme sag har truffet modstridende afgørelser.

Det har medført, at en afgørelse, der er truffet i Arbejdsskadeforsikring, i overensstemmelse med praksis i Dagpengeudvalget, efterfølgende er blevet anket og omstødt af Den sociale Ankestyrelse.

Det har fået den konsekvens, at Dagpengeudvalget på dette væsentlige område helt må lægge sin praksis om.

Med henblik på at sikre medlem-

merne en ensartet og regulær behandling i karensdagssager, anbefales medlemmerne, at anvende følgende fremgangsmåde i sager, hvor der er uenighed med arbejdsgiverne om, hvorvidt der skal ske fritagelse for karensdag eller ej, som følge af en arbejdsskade.

Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en arbejdsskade eller ej, forelægges Sikringsstyrelsen, afdelingen for Arbejdsskadeforsikring, Æbeløgade 1, 2100 København Ø.

I henvendelsen til Sikringsstyrelsen skal man ikke nævne noget om spørgsmålet vedrørende karensdag.

Godkender afdelingen for Arbejdsskadeforsikring i Sikringsstyrelsen, at der foreligger en arbejdsskade, kan lønmodtageren med denne skrivelse i hånden, rette henvendelse til arbejdsgiveren om udbetaling af dagpenge for første fraværsdag.

- Såfremt arbejdsgiveren nægter at udbetale, sker henvendelse til kommunens dagpengekontor, der betaler forskud og indberetter sagen til Dagpengeudvalget.
- Hvis kommunen ikke betaler forskud, ankes afgørelsen til Amtsankenævnet. Kommunen skal være behjælpelig med anken til Amtsankenævnet.

Sagen fremsendes samtidig til

Dagpengeudvalget.

Meddeler afdelingen for Arbejdsskadeforsikring, at der ikke er tale om en arbejdsskade, ankes afgørelsen til Den sociale Ankestyrelse, Amaliegade 25, 1256 København K., og sagen indbringes samtidig for Dagpengeudvalget, Sikringsstyrelsen, Æbeløgade 1, 2100 København Ø.

Forbundet beklager at skulle anbefale denne besværlige, og i nogle tilfælde langsommelige, fremgangsmåde i forbindelse med arbejdsskadesager og fritagelse for karensdag, men vejledningen er et nødvendigt onde for at modvirke de urimelige forhold, som loven om karensdag har forårsaget i administrationen af dagpenge-loven.

Overenskomsterne

Lørdag den 30. marts 1985 vedtog Folketinget regeringens forslag til forlængelse af overenskomsterne til 1987 med følgende ændringer:

I det første overenskomstår kan der gives lønforbedringer indenfor en beløbsramme på 2% af den årlige lønsum, og for det andet overenskomstår indenfor en beløbsramme på 1,5% af den årlige lønsum.

3 måneder før udløbet af overenskomstperioden (1. februar 1987) nedsættes den ugentlige arbejdstid for lønmodtagere, hvis *normale ugentlige arbejdstid er over 40 timer*, med 1 time til 39 timer.

For overenskomsterne forlænges også den til overenskomstforholdet knyttede fredspligt for den periode, hvormed overenskomsterne forlænges.

Spørgsmålet om overtrædelse og fortolkning af de ved denne lov fornyede og forlængede overenskomster og aftaler m.v., afgøres efter de sædvanlige fagretlige regler for det pågældende område.

Lovforslaget stadfæstes straks efter vedtagelsen og træder i kraft den 1. april 1985.

På overenskomstområder, hvor der er udbrudt konflikt, genindtræder fredspligten ved lovens

ikrafttræden den 1. april d.å., og de arbejdsstandsninger, der er iværksat eller som skal iværksættes, skal ophøre.

Da arbejdet skal normaliseres fra mandag den 1. april d.å., betyder det, at dette er gældende for 3 skift eller fast nathold, der normalt starter søndag aften.

Det er uvist, hvordan disse ting vil have indflydelse på overenskomstforhandlingerne inden for vort forbunds overenskomstområde. Der holdes senere et møde med repræsentanter for Bryggeriforeningen og Foreningen af Depotindehavere i Danmark for at få konstateret forhandlingsmulighederne.

»Post-Mix«

Forbundet har rejst sag mod Foreningen af Depotindehavere i Danmark for overenskomstbrud vedrørende salg af »Post-Mix«. Idet forbundet havde modtaget orientering om, at Foreningen af Depotindehavere i Danmark havde udsendt cirkulære om, at der kun skal betales 15 salgsenheder ved salg af »Post-Mix« i stålbeholdere.

Forbundets påstand i sagen var, at overenskomstens § 8 siger:

Aftalt betaling for »Post-Mix« er Metalbeholdere:

20 salgsenh. = 600 flasker.

Plasticbeholdere:

20 salgsenh. = 450 flasker.

Sagen er afsluttet med, at Depotindehaverforeningen har givet forbundet ret i, at betalingen for salg af »Post-Mix« er som påstået af forbundet.

Udfyldelse af kursustilmeldingsblanketter ved tilmelding til FIU-kurser

Efterhånden som gamle kursustilmeldingsblanketter er opbrugt, vil følgende rubrik skulle udfyldes på de nye kursustilmeldingsblanketter:

»Udbetales der arbejdsløshedsdagpenge JA NEJ «

Forbundet skal pointere, at der skal sættes kryds ved nej i rubrikken »Udbetales der arbejdsløshedsdagpenge«, uanset om man ved søgning af kurset får udbetalt arbejdsløshedsdagpenge.

I den periode, man deltager i FIU-kurser, udbetales der kursusgodtgørelse.

Hermed har forbundets ledige medlemmer, der oppebærer arbejdsløshedsdagpenge, ingen forpligtelser i kursusperioden med hensyn til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet og kan ikke komme i den situation, at et kursus skal afbrydes, hvis der i kursusperioden tilbydes arbejde.

Lønstatistik

for juli kvartal 1984

Uddrag af Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik

Område og kategori	Antal arbejdere ved kv. udgang	Akk. timer i % af samtl. timer	Gennemsnitlig timefortjeneste			Forskellige tillæg			Feriepenge og søgnehelligdagsbetal.	Fortjen. i alt 3. kvartal	Fortjeneste i alt ekskl. overtidstill. 3. kvartal	
			Ak-kord-løn	Tid-løn	Til-sammen	I alt	Over-tids-till.	Hold-drifts-till.			1984	1983
<i>Hovedstaden</i> Bryggeriarb. mænd	2877	99	76,07	70,05	76,03	5,45	0,06	4,21	13,04	94,52	93,92	91,66
Samtlige ikke-faglærte mænd	25938	42	76,76	66,83	71,00	3,59	1,27	1,72	11,94	86,53	85,26	81,10
<i>Hovedstaden</i> Bryggeriarb. kvinder	1035	100	75,24	67,26	75,20	6,64	0,29	5,77	13,10	94,94	94,65	91,10
Samtlige ikke-faglærte kvinder	12081	31	70,70	61,13	64,10	1,45	0,31	1,00	10,49	76,04	75,73	72,31
<i>Provinsen</i> Bryggeriarb. mænd	1133	72	72,67	65,85	70,74	4,14	1,03	2,78	11,98	86,86	85,83	82,64
Samtlige ikke-faglærte mænd	87701	27	70,31	61,44	63,80	3,63	1,98	1,29	10,79	78,22	76,24	72,63
<i>Provinsen</i> Bryggeriarb. kvinder	458	83	73,00	64,71	71,61	3,57	0,42	3,03	12,03	87,21	86,79	84,87
Samtlige ikke-faglærte kvinder	44085	30	62,59	56,51	58,32	1,60	0,39	1,11	9,59	69,51	69,12	65,76

Attestation

af ferie-giro-anvisninger og feriebeviser for personer, som ikke er ansat i en arbejdsgivers tjeneste

Den 1. april 1984 ændredes ferielovens regler således, at udbetaling i visse tilfælde kan ske ved ferieårets begyndelse, uanset om ferie holdes eller ej.

Feriegodtgørelsen kan udbetales:

1. når beløbet er 500 kr. eller mindre,
2. når lønmodtageren er fyldt 67 år,
3. når lønmodtageren er fyldt 60 år og oppebærer pension efter lov om social pension,
4. når lønmodtageren er fyldt 60 år og oppebærer alders- eller invalidepension fra en godkendt pensionsordning, der er oprettet efter aftale mellem en lønmodtager og dennes arbejdsgiver eller hjemlet i henhold til kollektiv overenskomst, regulativ m.v., eller
5. når lønmodtageren oppebærer efterløn efter kapitel 11a i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

I de i nr. 1 og 2 nævnte tilfælde kræves ingen attestations.

I det i nr. 3 nævnte tilfælde kræves attestations fra bistandskontoret.

I det i nr. 4 nævnte tilfælde kræves attestations fra den pensionsudbetalende instans.

I det i nr. 5 nævnte tilfælde kræves attestations fra A-kassen.

Afholdelse af hovedferie efter 30. september

Det vil som hidtil blive tilladt personer, som ikke er ansat i en arbejdsgivers tjeneste (f.eks. arbejdsledige, selvstændige, hjemmearbejdende, pensionister, studenter m.fl.) at holde hovedferien, dvs. den ferie, som efter ferielovens §9, stk. 1, skal gives i ferieperioden 2. maj – 30. september (18 dage eller derunder) i perioden mellem den 30. september og 1. maj, *såfremt personen selv ønsker det.*

Tidligere har det været nødvendigt med direktoratets dispensation for personer, som har ønsket at holde hovedferien uden for hovedferieperioden, således at den ferieberettigede har måttet henvende sig både til direktoratet og A-kassen eller bistandskontoret. *Med virkning fra det ferieår, der begyndte 2. maj 1984, har direktoratets dispensation ikke været nødvendig.*

Afholdelse af restferie efter 30. september

Man gør opmærksom på, at afholdelse af restferie (ferie udover 18 dage) uden for ferieperioden 2. maj – 30. september som hidtil heller ikke kræver direktoratets dispensation.

Det er herefter kun A-kasser og bistandskontorer, der skal attestere feriegir-anvisninger og feriebeviser for personer, der ikke er ansat i en arbejdsgivers tjeneste, og som ønsker at afholde ferie, uanset hvornår ferien afholdes.

Direktoratet gør opmærksom på arbejdsministeriets bekendtgørelse om feriegodtgørelse, hvorefter lønmodtagere, der ingen arbejdsgiver har på det tidspunkt, hvor ferien skal holdes, skal have attestations fra *arbejdsløsheds-kassen, hvor lønmodtageren oppebærer arbejdsløshedsdagpenge.* Holdes ferien under aftjening af værnepligt, meddeles attestations af tjenestestedet. *I øvrigt meddeles attestations af bistandskontoret, jfr. bekendtgørelsens §20.*

Udbetaling af feriegodtgørelse under afholdelse af ferie

Man gør endvidere opmærksom på bekendtgørelsens §22, hvorefter personer, der på grund af aftjening af værnepligt, sygdom, fødsel, ophold i udlandet, indsættelse i en af fængselsvæsenets institutioner eller anden tvangs-

bringelse, helt eller delvis er afskåret fra at holde ferie i ferieperioden, har ret til efter ferieperiodens udløb den 30. september at få udbetalt *den feriegodtgørelse, der svarer til hovedferien, jfr. lovens §9, stk. 1, uden at holde ferie, jfr. lovens §20.*

Ved ferieårets udløb kan ikke hævet feriegodtgørelse udbetales, uden at ferien er holdt, hvis lønmodtageren helt eller delvis har været afskåret fra at holde ferie inden den 1. maj i ferieåret på grund af de ovennævnte forhold.

Før udbetaling kan finde sted, skal feriegir-anvisningen eller feriebeviset forsynes med attestations om, at et af forholdene foreligger eller har foreligget. Attestations gives af henholdsvis: A-kasse, bistandskontor, den værnepligtiges tjenestested samt fængselsvæsenet.

Årsmøde i NNS

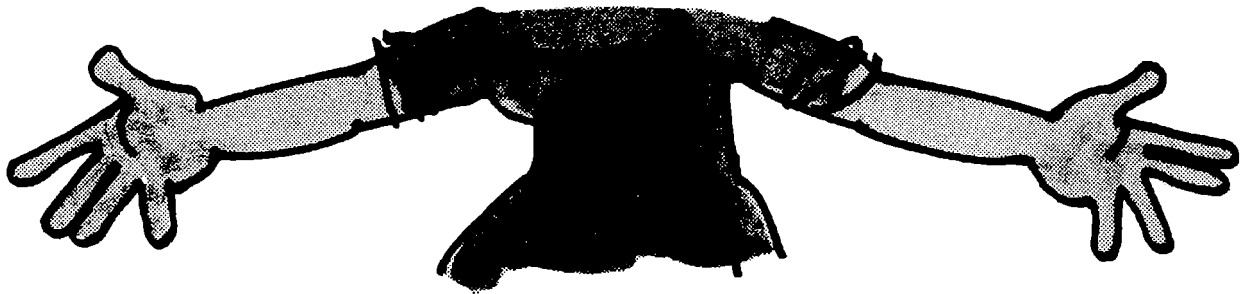
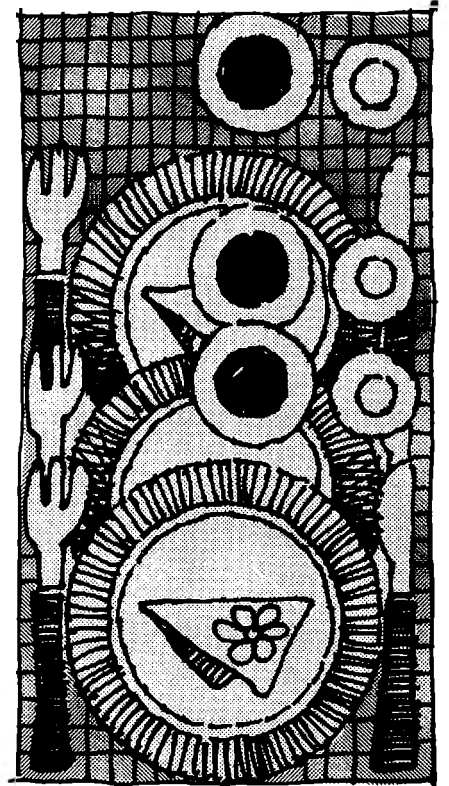

Den 31. januar afholdt NNS (Nærings- og Nydelsesmiddel- samt Hotel- og Restaurantarbejdernes Samvirke) årsmøde i forbundets hus.

Om dette møde skriver fagbladet »3 kuverter«, at der blev orienteret om Coca Cola konflikten i 1984 (konfliktens afslutning er beskrevet i sidste nummer af »Prop & Kapsel«) og om den Internationale Union af Levnedsmiddelarbejderes (IUL's) fremtid

(herom senere i referatet fra IU's kongres i slutningen af marts). Under punktet »Forslag« opfordrede vort forbund NNS til at søge det grønlandske forbund SIK optaget i både NNS, Nordisk Union og IUL. Den genvalgte formand for NNS, Tjenerforbundets næstformand, Bent Sørensen, lovede at sørge for en henvendelse i sagen, idet NNS naturligvis er interesseret i at støtte grønlænderne i alle de spørgsmål, hvor det findes fornødent.

»3 kuverter« skriver endvidere, at der på årsmødet var en heftig diskussion om fastsættelse af kontingentet til NNS. – Efter en afstemning blev det vedtaget, at kontingentet kunne fastsættes af årsmødet og skulle beregnes på grundlag af de tilsluttede forbunds medlemstal pr. 31. december i året før årsmødet.

Kvinder bange for at blive arbejdsløse

»Kvindelige lønmodtagere i Europa« er titlen på en netop afsluttet rapport fra EF-kommissionen. I de to første måneder af 1984 gennemførtes en Gallupundersøgelse i de ti EF-lande. Man stillede ca. 40 spørgsmål til knap 6.000 kvindelige lønmodtagere over 15 år.

Dette skete for at klarlægge de europæiske kvinders følelser med hensyn til forskelsbehandling og sårbarhed i forbindelse med arbejdet, samt i hvor høj grad de følte sig rustede til at klare den teknologiske udfordring. Undersøgelsen viser, at kvinderne stort set er tilfredse med deres

nuværende arbejde: Tre ud af fire mener, at deres arbejde medfører en del ansvar og at deres evner bliver udnyttet tilfredsstillende. Men når de sammenligner deres arbejdssituation med deres mandlige kollegers – to ud af tre har sådanne følelser – føler mange sig forfordelt, især med hensyn til forfremmelse og lønniveau. Men også når det drejer sig om adgang til supplerende uddannelse; og hvis man sammenligner tallene med en tilsvarende undersøgelse fra 1980, har situationen ikke ændret sig.

De kvindelige lønmodtageres store bekymring er deres sårbarhed i arbejdsløshedssituationer, og en ud af to på det private arbejdsmarked tror, at hun kunne risikere at blive arbejdsløs inden for de næste to år. I tilfælde af nedskæringer på arbejdspladsen – tror en ud af fire – ville kvinderne

blive hårdere ramt end mændene.

Den eventuelle mulighed – skabt via de nye teknologier – for at udføre arbejde hjemme fremkalder ikke den store interesse. Kun 9 procent erklærer sig personligt interesseret.

Konklusionen af undersøgelsen er, at de kvindelige lønmodtagere i Europa, der bør sættes mest ind på at støtte, dem, der er mest sårbare, er de næsten 5 millioner, der arbejder på værksteder i den private sektor.

Det er dem, der kender arbejdsløsheden bedst, har de mest usikre jobs, er mest udsat for diskrimination og mest bekymrede over konsekvenserne af de kommende teknologiske ændringer.

Kilde:

Arbejdsmarkedsnyt fra EF
nr. 1 – 8. marts 1985.

Marrebæk Bryggeri ind på det italienske marked

Danmarks mindste bryggeri af stærkt øl, Marrebæk Bryggeri, har i dette forår afsendt sit første parti øl til Norditalien.

Da ølforbruget er stigende i vinlandet Italien, er målet i år at nå et salg på én million flasker, i 1986 to millioner flasker og tre millioner i 1987, oplyser brygger Kurt Jørgensen til dagbladet Børsen.

Marrebæk Bryggeri vil eksportere tre øltyper: En særlig pilsner med fire procent alkohol, en stærk lys øl med seks procent alkohol samt en mørk luksusøl med 8,2 procent. – Den sidstnævnte sælges allerede i Danmark under navnet »Big Ben«.

I første omgang har travlheden på bryggeriet, hvor man også er begyndt at eksportere til England og Tyskland, medført en forøgelse af arbejdspladser i bryghuset samt ved pakningen af eksportprodukterne.

Selv om man er lille, kan man godt satse stort. Danmarks mindste bryggeri af stærkt øl, Marrebæk Bryggeri på Sydfalster, har netop sendt første parti øl til Italien. I løbet af foråret sendes de første produkter til England og Tyskland.

– Vi har aldrig eksporteret før, og foreløbig har forsøget kun kostet os penge. Men vi tror på salgsmulighederne i udlandet og søger også ud nu, fordi hjemmemarkedet er præget af priskrig på både øl og sodavand, siger Kurt Jørgensen, der sammen med broderen Tage Jørgensen er ejere af det falsterske bryggeri.

Ølforbruget er på vej op i vinlandet Italien, og på udstillinger i Rimini og Milano har Marrebæk fået en god modtagelse af tre øltyper: En særlig pilsner med fire pct. alkohol (minimum i Italien), en stærk øl med syv pct. alkohol

og en mørk luksusøl på 8,2 pct. Det er sidstnævnte type, Kurt

Jørgensen tillægger de største chancer i Italien. Den sælges også herhjemme under navnet »Big Ben« og er den stærkeste ølsort i Danmark.

Sydfalster-øllet sælges i Italien i engangsflasker med italiensk etiket. Salgskanalerne er såvel restaurationer som detailhandelen. – Vores produkter er dyrere end italiensk øl, men billigere end importeret øl fra Tyskland, Belgien og Holland. Og da det italienske ølmarked er i vækst, tror jeg på vores chance, siger Kurt Jørgensen.

I første omgang satser Marrebæk på at forsyne Norditalien. Her er befolkningstætheden stor, men desuden er der potentielle forbrugere blandt turister ved regionens mange feriesteder. Målet er i år at nå et salg på en mill. flasker, i 1986 to mill. flasker og i 1987 tre mill. flasker.

Til det vesttyske marked (Nordtyskland) skal Marrebæk lave en ny øltype, der brygges efter det stadig gældende tyske Reinheitsgebot fra det 16. århundrede. Derimod kan bryggeriets eksisterende øltyper, herunder »Big Ben« umiddelbart eksporteres til England. Omfanget af eksporten hertil og til Tyskland er der endnu ikke sat tal på.

Marrebæk Bryggeri beskæftiger normalt 12 medarbejdere og har 70 pct. af sin omsætning på sodavand. Men travlheden med fremstilling af øl til Italien har betydet yderligere et par arbejdspladser i bryghuset, ligesom der bruges ekstramandskab til at pakke eksportprodukterne i kartoner. Det foregår manuelt, indtil det har vist sig, om udlandssalget giver basis for investering i et automatisk pakkeanlæg. Allerede nu har det dog været nødvendigt at investere i nye lagertanke.

– Nogle få ekstra arbejdspladser lyder måske ikke af så meget, erkender Kurt Jørgensen, men procentuelt kan der blive tale om en pæn fremgang for så lille en virksomhed som vores, hvis eksportsalget indfrier forventningerne. Skete det samme hos Carlsberg og Tuborg, ville det svare til flere hundrede nye job.

A-kasserne udsat for mange angreb

Kassererkonference på Roskilde Højskole

A-kassesystemet har de senere år været udsat for mange angreb, men den nuværende situation slår dog alle rekorder. Disse bemærkninger var indledningen, som blev fremsat af forretningsfører Carl Stisen, A-kassernes Samvirke, på kassererkonferencen den 15., 16. og 17. marts d.å. på Roskilde Højskole.

Ved tiltrædelsen i oktober 1982 lagde den borgerlige regering ud med en række skrappe forslag, men der blev den gang ikke lagt skjul på, at det var besparelser, der skulle gennemføres.

Manglende reguleringer

Et af de forslag, der blev gennemført var, at dagpengesatserne ikke reguleres. Det var meningen, at en ny reguleringsform skulle aftales i løbet af 1984, men det, der blev vedtaget i 1984 var, at der ikke skal være automatiske reguleringer, man at man skal gennemføre en dagpengereform.

Ved denne fastfrysning er der sket store forringelser for de ledige. Der er p.t. tale om forringelser på ca. 15 pct., og hvis vi laver en fremskrivning til 1986, skulle max-satsen i stedet for 335 være 398, og så er der tale om et efterslæb på ca. 20 pct.

Vort vigtigste krav – sagde Carl Stisen – må være en regulering af satserne for ledige og efterlønsmodtagere, og en løbende regulering, der følger udviklingen i lønniveauet.

Ændret finansiering

Et af de forslag, der drøftes for øjeblikket, er regeringens tanker om en finansieringsreform. Der er tale om en bombe under systemet, idet man lægger op til følgende:

1. Det nuværende system, hvor medlemmere og arbejdsgivere betaler et nærmere fastsat bidrag, hvorefter staten har det økonomiske ansvar ændres til:

Staten og arbejdsgiverne yder et fastsat bidrag, hvorefter det er medlemmerne, der har det økonomiske ansvar.

På denne måde vælter man ansvaret for udviklingen i ledigheden over på lønmodtagerne, hvilket er ganske urimeligt, når vi ved, at beskæftigelsen i høj grad afhænger af den i folketinget vedtagne politik.

2. Der lægges op til et system, hvor arbejdsmarkedets bidrag skal forøges.

Dette forekommer ganske urimeligt, og kan kun være udtryk for, at man accepterer en ledighedsprocent på 10-12. I øjeblikket betaler lønmodtagere og arbejdsgivere et bidrag, der svarer til en ledighed på ca. 3,75 pct.

Hvis statens udgifter til dagpengesystemet skal ændres, må det være ved et lavere ledighedstal, som vel og mærke skal opnås ved en bedre beskæftigelse.

3. Forslaget til finansieringsreform lægger op til, at der hvert år i folketinget skal vedtages, hvilke tilskud, staten vil give, samt hvor høj max-satsen skal være. Det vil sige, man vil indføre et system, som er meget let tilgængeligt for finanspolitiske foranstaltninger.

4. Man laver – for at skjule hensigterne – nogle indviklede regler, som kræver større administration i A-kasserne, og endelig foreslår man, at der via en til lægsforsikring gives mulighed for, at højere lønnede kan sikre sig en bedre dækning.

Især dette forslag har fået en ublid medfart, blandt andet fordi det har vist sig at være meget lidt gennemtænkt. Vi kan derfor håbe på, at den såkaldte finansieringsform aldrig bliver vedtaget, men vi har jo helt klart set regeringens hensigter.

Uddannelsesyndelse

Regeringen forsøger at fortælle, at man vil gennemføre et system, så alle langtidsledige, der har haft 1 arbejdstilbud, skal have et tilbud om uddannelse i indtil 2 år, hvorefter man, efter regeringens opfattelse, skulle have meget lettere ved at opnå beskæftigelse.

Sandheden er imidlertid, at der ikke gives ret til uddannelse af nogen slags. Det drejer sig alene om en ordning, hvor der gives mulighed for at bevare dagpengereetten under uddannelse.

Det er den ledige selv, der skal finde og blive optaget på en uddannelse, og der skal søges på lige fod med alle andre. Der vil ingen grænser være for, hvilke nyuddannelse man kan deltage i, idet man ikke skal være til rådighed i uddannelsesperioden. Retten til uddannelse stopper dog samtidig med den almindelige dagpengeret.

Situationen kan illustreres ved følgende eksempel:

21 mdr.	Arbejdstilb.
Ledigh.	7/9 mdr.

Dagp. max. 2½ år
Udd.ydelse 1½-2 år

Arbejde?

Det forekommer naivt at tro, at der vil være et tilstrækkeligt antal uddannelsespladser, og at alle herefter skal kunne komme i arbejde.

Nedsat dagpengesats

Da debatten om at give uddannelse i stedet for arbejde startede, var planerne, at dagpengeretten helt skulle bortfalde, hvis man ikke kom i arbejde efter uddannelsen.

Regeringen bøjede sig for de mange kritiske bemærkninger, og har i stedet foreslået, at et medlem, der trods uddannelse ikke kommer i arbejde, skal kunne fortsætte i systemet, men på nedsatte dagpenge.

Det første år nedsættes dagpengene til 70 pct. af max. (75.000 kr.). Herefter nedsættes dagpengene til 55 pct. af max., 57.500 kr. 55 pct-satsen er tidsubegrænset.

21 mdr.	Arbejdstilb.
Ledighed	7/9 mdr.
Dagp. max.	2½ år
Udd.ydelse	1½-2 år
70 %-55 %	
efterløn	
1 år	

Et medlem kan gå på efterløn fra henholdsvis 70 pct. og 55 pct. satserne. Der foretages ikke senere ændringer i de satser, medlemmet er gået på efterløn på.

Kort og godt: Retten til et nyt arbejdstilbud er afløst af en ordning, hvor man kommer på betydeligt lavere satser.

At regeringen ikke selv tror på, at alle kommer i arbejde efter uddannelsesstilbud, ses da også af de økonomiske beregninger, hvor man regner med, at halvdelen af de medlemmer, som skulle have haft nr. 2 arbejdstilbud, vil ende på 55 pct.

Carl Stisen pointerede, at det naturligvis er positivt med ret til at deltage i uddannelse, men at det er meningsløst, at der skal ventes, indtil man har været langtidsledig første gang, og det er uselt og asocialt, at man ved efterfølgende ledighed skal ned på 70 eller 55 pct. af de dagpengesatser, som i forvejen er for lave, på grund af manglende reguleringer siden 1982.

LO og Socialdemokratiet har da

også tidligere stillet forslag om, at der for ledige skulle være ret til at deltage i alle former for uddannelse, men det skulle være som alternativ til første arbejdstilbud, og skulle man så ikke kunne opnå arbejde, ja, så skulle der stadig være mulighed for et arbejdstilbud, således at man kan fortsætte i det almindelige dagpenge-system.

Iværksættelse (selvstændig virksomhed)

Der kan ved etablering af selvstændig virksomhed gives en iværksættelsesydelse, der svarer til 50 pct. af max.-satsen = ca. 52.000 kr. pr. år. Denne ydelse kan gives i op til 3½ år efter ophør med arbejdstilbud.

Vedtagelse af overgangsordninger

Forslaget har været til 1. behandling i folketinget i januar måned, og skulle efter planerne træde i kraft 1. april 1985.

Der vil dog være nogle overgangsordninger, f.eks. at alle, der skal have et nyt arbejdstilbud, i hele 1985 vil kunne vælge mellem arbejdstilbud og uddannelsesstilbud, idet man så vil kunne blive i systemet med almindelig dagpengeret.

Endelig vil det være således, at man ved ophør med et arbejdstilbud efter det fyldte 55. år vil have krav på et efterfølgende, således at man kan starte på efterløn med normale satser.

Carl Stisen sluttede dette punkt med at sige, at forslaget forhåbenlig ikke vedtages, men da dette kun kan ske ved, at de Radikale eller andre borgerlige partier skifter opfattelse, må vi leve med frygten for, at disse asociale nedskæringer vedtages.

Administrative problemer

Der bliver talt meget om, at A-kasserne er for dårligte til at administrere.

Kontorchef Eje Juul Jacobsen, Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen gennemgik de prin-

cipper, hvorefter man fører tilsyn med A-kasserne. Der er sket en klar forbedring, og man har ved de foretagne undersøgelser kunnet sætte ind på nogle områder, hvor der har været mange fejl.

Man har også kunnet vurdere, hvilke A-kasser, der ikke har tilstrækkelig god administration. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Bryggernes A-kasse har været et område, der har givet anledning til ekstraordinært tilsyn. Der er dog sket klare forbedringer, men fra direktoratets side vil man stadig følge kassens bestræbelser for at opbygge et tilstrækkeligt godt administrationsapparat.

Nye stramninger

Efter Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens oplæg fortsatte Carl Stisen med at gennemgå en ny række forslag til ændringer, der næsten alle er stramninger, der betyder øgede byrder for A-kasserne.

Vort system er efterhånden blevet så indviklet, at der nødvendigvis må være visse misforståelser, som man ikke entydigt kan give A-kasserne ansvaret for.

Vi må dog erkende, at hele A-kasseadministrationen dækker et så stort område, at der må sættes spørgsmål ved, om man stadig kan få arbejdet udført af fritidskasserere.

At der er mange forhold, der skal tages hensyn til, før der kan udbetales dagpenge, fremgik tydeligt af eksempler, som skulle løses gennem gruppearbejde.

Carl Stisen præciserede dog, at reglerne bør forenkles, og at man fra A-kasserne gerne vil være med til at lave mere enkle regler, også selv om det i nogle tilfælde går ud over den såkaldte millimeterfærdighed.

Desværre tyder det ikke på, at den nuværende regering er indstillet på at lytte til de erfaringer man har, hvor tingene foregår i dagligdagen, og man ønsker måske også et system, hvor man stadig kan udøve kritik, og måske på et tidspunkt få et helt andet system.

Sikkerhedsproblemer for depoter og distribution

Den hårde vinter skabte mange problemer og specielt bryggeriernes distribution og depoterne havde det svært med den megen sne og is.

Med udgangspunkt i en konkret sag, hvor en kollega var kommet til skade, da han skulle slæbe nogle kasser ned ad en trappe, der viste sig at være isglat, kom spørgsmålet frem om hvem, der egentlig har ansvaret for sikkerheden rundt omkring på de mange forskellige arbejdssteder. Er det vore folks arbejdsgiver eller er det ejeren af det enkelte værts- hus eller købmand, der skal sørge for, at forholdene er sikkerhedsmæssigt i orden?

For at komme til bunds i dette spørgsmål rettede forbundet en henvendelse til Direktoratet for Arbejdstilsynet for at få deres juristers vurdering.

Sagen er tilsyneladende ikke helt ligetil, for svaret er ikke helt klart, men her følger dets vigtigste punkter:

I henhold til arbejdsmiljølovens kapitel 4 er det arbejdsgiveren, der skal sørge for, at arbejdsforholdene er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige, bl.a. med hensyn til arbejdets udførelse og arbejdsstedets indretning. Arbejdsgiveren skal herun-

der sørge for, at der føres effektivt tilsyn med arbejdets forsvarlige udførelse.

Lovens regler suppleres med bekendtgørelsen om arbejdets udførelse, som bl.a. bestemmer, at arbejdet i alle led skal planlægges og tilrettelægges således, at det kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Det er forudsat, at det også er arbejdsgiveren, som har hovedansvaret for opfyldelsen af forpligtelserne efter bekendtgørelsen om arbejdets udførelse.

De nævnte pligter for arbejdsgiveren omfatter efter direktoratets mening også en pligt til at sikre, at udbringning og aflevering af varer som led i virksomhedens drift kan ske på en måde, der er sikkerhedsmæssigt betryggende for de ansatte. Denne pligt kan opfyldes ved rimeligt tilsyn med de steder, hvor varen afleveres, altså i dette tilfælde butikker, værtshuse og lignende, samt ved instruktion af de ansatte i at udføre arbejdet på farefri måde. Eventuelt kan arbejdsgiveren være tvunget til over for kunderne at gøre distributionen af varer betinget af, at modtagelsesforholdene forbedres, således at afleveringen kan foregå på forsvarlig måde.

Men hensyn til spørgsmålet om et eventuelt ansvar for ejeren af det sted, hvor problemet med dårlig vedligeholdelse m.v. er opstået, skal direktoratet bemærke, at arbejdsmiljølovgivningen som udgangspunkt ikke rummer mulighed for at gøre et sådant ansvar gældende. Hvis købmanden, værtshuset eller lignende selv er arbejdsgiver, følger det dog af arbejdsmiljølovens §20, at den pågældende er forpligtet til at samarbejde med depotejeren eller bryggeriet om at skabe sikre og sunde arbejdsforhold for de personer, som fysisk afleverer varen og placerer den på det af kunden anviste sted.»

Som det fremgår, kom vi ikke ligefrem tilbunds i problemerne med denne besvarelse fra Direktoratet for Arbejdstilsynet. Men det er da interessant at se, at arbejdstilsynet anbefaler at stoppe for leverancerne, hvis sikkerhedsforholdene ikke bringes i orden . . .

Hvis nogen ligger inde med erfaringer med, hvorledes man har klaret sikkerhedsproblemer på de enkelte afbæringssteder, så vil jeg anmode om, at man sætter sig i forbindelse med konsulentafdelingen, således at vi kan komme videre i denne sag.

Udtalelse

fra Bryggeriarbejdernes fagforening i Odense.
Generalforsamling den 30. marts 1985.

Konflikt – indgreb – som sædvanlig den sorte Schlüter-regering.

Arbejderbevægelsen contra kapitalisterne.

Arbejderne over hele landet skal stå sammen mod den kulsorte indkomst- og arbejderpolitik, der bliver ført fra regeringens side. Vi vil ikke finde os i politiske indgreb fra den – endnu – siddende regerings side.

Vi kræver den frie forhandlingsret tilbage til arbejdsmarkedets parter – og ikke som nu at måtte lade sig nøje med en sammenkøbt ret, kreeret en sen nattetime i et mørkt kammer på Christiansborg, hvoraf hovedbestanddelene er til for at mæske arbejdsgivernes ganer.

Nej, vi kræver, at vore helt reelle krav bliver hørt:

- 35 timers arbejdsuge.
- genindførelse af den automatiske dyrtidsregulering.
- nul reallønsfald.
- betalt frihed til uddannelse.

De seneste dages udvikling viser, at man ikke uden videre tramper arbejderklassen under fode med slige grovheder, såsom det bebudede lovindgreb og andre undergravende foranstaltninger over for arbejderklassen – her tænkes ikke alene på de arbejdende, men også på de arbejdsløses situation. Vi må væmmes over den uværdige behandling, regeringen og de radikale giver vore arbejdsløse kammerater. Idet man uden menneskelige følelser jager folk fra hus og hjem med en lovgivning, der klart sigter på at ramme de svageste i samfundet og dermed skaber sociale tabere med den fremtid at skulle overleve på bistandshjælp.

Vi kan ikke stiltiende overvære denne barbariske lovgivningsfølger, men vi må stå sammen om at få smidt denne arbejderfjendtlige regering ud i kulden, hvor den hører hjemme.

personalia

Vi gratulerer

KØBENHAVN

25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne

Den 2. maj
Kurt E. Lindschouw Brandt
Egtvedvej 9
2770 Kastrup

Kurt Preben Petersen
Lindvænget 46, st. th.
2750 Ballerup

Lilly Magda Svendsen
Heldbovej 35, 2. tv.
2500 Valby

Den 16. maj
Jens Holmgaard Mortensen
Matthæusgade 46 B, 5.
Lejl. 551
1661 København V.

Den 24. maj
Stefan Barasinski
Vinhaven 19, 2.
2500 Valby

Den 28. maj
Peter Kurt Frausing
Tjørneghegnet 25
2680 Solrød Strand

25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier

Den 3. maj
Kaj Aage M. Kristensen
Platanvej 22 A, 7. th.
1810 København V

Den 5. maj
Harry Alstrøm Sørensen
Natviolvej 2
3310 Ølsted

Den 6. maj
Leif Jeppe Jensen
Tornerosevej 25, st. th.
2730 Herlev

Den 23. maj
Jørgen Faurschou Frederiksen
c/o Jørler
Jacob Erlandsens Gade 11, 3. tv.
2100 København Ø

Den 31. maj
Kurt Gustav Jensen
Rantzausgade 52, 4. th.
2200 København N

ÅRHUS

25 års jubilæum på
Ceres Bryggerierne

Den 23. maj
Ragnhild Rasmussen
Rundhøj Allé 40, 2.
8270 Højbjerg

Groteske arbejdsbetingelser i Sydafrika

Forbundets delegat på IUL's (Den Internationale Union af Levnedsmiddelarbejderes) kongres i slutningen af marts måned har hjembragt følgende historie fra Sydafrika.

»Fyret for at ville ødelægge virksomhedens ejendom« var begrundelsen for at afskedige en arbejder, som smed en kartoffel i en container.

To arbejdere blev fyret, fordi de nægtede »at udføre lovlige ordrer« fra en overordnet.

Så enkelt skilte fødevarerækeden SIMBA sig af med tre medarbejdere på en fabrik i Transvaal.

I begge tilfælde nægtede virksomhedsledelsen at forhandle med de fyredes tillidsmænd eller andre fra arbejdernes forbund, SFAWU (Sweet Food and Allied Workers Union). Arbejderne indledte derfor en strejke fredag den 10. august sidste år.

Massefyring

Mandag morgen kl. 7.30 tilkaldte virksomhedsledelsen tillidsmændene, og de fik 60 minutter til at få arbejderne til at genoptage deres arbejde. Det var dog kun spilfægteri, for fem minutter før fristens udløb fyrede ledelsen alle 464 arbejdere og erstattede dem med skruebrækkere, der var »lettere at kommunikere med«.

(Når der redegøres så omhyggeligt for dette tidsforløb, skyldes det, at SFAWU's overenskomst fra 1982 med SIMBA siger, at der kun kan foretages fyringer efter 72 timers forhandlinger. Og i denne sag var der ikke forhandlet i weekenden).

SFAWU – med 18.000 medlemmer – appellerede som forbund under FOSATU (Federation of South Africa Trade Unions), der har 122.000 medlemmer, om at iværksætte en boykotaktion mod SIMBA.

30 fagforbund med 400.000 medlemmer sluttede op bag boykotten, idet man anså, at massefyringen var sket af racemæssige

grunde. Idet Sweet Food and Allied Workers Union organiserer negre, og skruebrækkerne var »coloured«, dvs. hverken negre eller hvide samt i øvrigt uorganiserede.

Sejr for SFWU

Efter næsten tre måneders boykot af produkterne fra SIMBA, der er en af Sydafrikas største fødevarereproducerende kæder, endte det med en sejr for SFWU. Mod en øjeblikkelig afblæsning af boykotten, ville SIMBA genansætte de 464 fyrede arbejdere (dog ikke de tre, der var den egentlige årsag til konflikten). Alle arbejdere ville få deres gamle arbejde igen til samme løn og med de samme servicegoder som tidligere. Første arbejdsdag skulle være den 2. januar i år, men for november og december måned ville de

464 tidligere ansatte få en lønkomensation, der svarede til omkring fire ugers løn. Iøvrigt ville fabrikken under normale omstændigheder være lukket i perioden 20. december til 2. januar.

Fyringsårsager

Når en arbejder fra en læsesektion kaster en kartoffel mod en anden arbejder for at fange dennes opmærksomhed, og når denne arbejder så smider kartoffelen i en container, er det fyringsgrund i Sydafrika.

Når en arbejder nægter at udføre en ordre om at lave et arbejde, der ligger uden for det fastlagte arbejdsområde (i dette tilfælde at skulle hente tom emballage, når arbejdsområdet er at stemple pakker med chips), er det fyringsgrund i Sydafrika.

SFAWU

Sweet Food and Allied Workers Union (SFAWU) blev grundlagt efter flere store strejker i 1977 og var et af de stiftende forbund i Federation of South Africa Trade Unions (FOSATU), der blev oprettet i 1979.

SFAWU organiserer sukker-, mølleri-, biscuit-, bageri-, mejeri-, chokolade- samt bryggeriarbejdere. I alt 18.000 medlemmer, hvoraf 14.000 er betalende medlemmer med 500 tillidsmænd.

SFAWU er ikke tilknyttet noget politisk parti, men er dog ikke apolitisk, idet forbundet er i opposition til apartheid-regimet og samarbejder i den forbindelse med andre forbund, som stræber mod at opbygge en stærk, forenet, ikke-radioadskilt arbejderbevægelse i Sydafrika.

ARBEJDERNES DEMONSTRATIONS DAG

1 MAJ

kalder til samling mod den borgerlige nedbrydningspolitik.

NU må det være slut med angrebene på fagbevægelsen.

STOP angrebet på A-kasserne

STOP den påtænkte dagpengereform

STOP forsøgene m. forringede jobskabsmuligheder

TIL KAMP

for bedre uddannelse og beskæftigelsesmuligheder.

TIL KAMP

mod Schlüters sorte kabinet – kun enighed og fælles optræden kan sikre en arbejderregering.

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund

PROP & KAPSEL

Justitsminister Erik Ninn Hansen udtalte i Søndags-Aktuelt 19.5.-85, at politiet efter hans mening ikke var for voldsomme over for demonstranter.

4/85

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. (01) 86 09 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Anker Skjædt

Hovedkasserer
Erik Nielsen

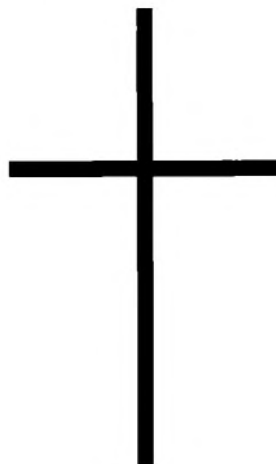
Sekretærer
Erik Kielberg
Lone Christensen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Sats og montage
Holbæk Fotosats ApS

Tryk
SP-Tryk - Slagelse

Det var med dyb sorg, at vi den 8. maj 1985 modtog meddelelse om, at forbundets hovedkasserer og gode kammerat, Erik Nielsen, pludselig var afgået ved døden. Erik Nielsen blev valgt som hovedkasserer på forbundets kongres i oktober 1983 og påtog sig dermed et både fysisk og psykisk krævende job.

Erik var et menneske uden personlige ambitioner og havde derfor let ved at omgås mennesker, men måtte dog i perioder erkende, at et stort ansvar ofte medfører upopulære beslutninger, og at det kan føre til personlige problemer.

Erik lagde alle sine kræfter og energi i arbejdet og følte et stort ansvar for, at hans arbejdsområde fungerede rigtigt.

Det store arbejdspress var givet

også med til, at Erik gik alt for hurtigt bort.

Erik blev kun 54 år.

Erik var beskæftiget på Faxe Storkøbenhavn i perioden 1972-1975.

Fra 1975 på Ceres Mineralvandsfabrik, Kastrup.

I 1974 blev Erik valgt som kasserer i Mineralvandsarbejdernes Fagforening, København.

I 1976 som talsmand og i 1979 som tillidsmand på Ceres, Kastrup.

Desuden var Erik i Samarbejdsrådet for Jyske Bryggerier og formand for fællesudvalget.

Vi sender vore medfølelse tanker til hans familie og vil i mindet om en god kammerat udtale et

Æret være hans minde!

INDHOLD

Nekrolog	2
Leder	3
A/S Bryggeriet Vestfyen	4
Konsulenttjenesten	6
Wiibroes Bryggeri A/S	7
Hungersnøden i Etiopien	8
Aktuelle sager	10
Demonstrationer	11
U-landsoplysninger	13
AOF's repr. møder	14
Bognyheder	15
Personalia	15

FORSIDEBILLEDE:

Læs lederen
side 3

Retten til at demonstrere

De sidste måneders begivenheder på det danske arbejdsmarked har klart vist, at de politiske skillelinier bliver trukket mere og mere skarpt op.

Regeringen – med støtte fra samtlige borgerlige partier – forsøger med sociale og økonomiske nedskæringer at løse Danmarks gæld over for udlandet og skabe balance på statens finansbudget.

Et resultat af en sådan politik var indgrebet i overenskomstsituationen med en lønramme, der fortsat vil give væsentlige reallønsskud.

Fagbevægelsens medlemmer reagerede voldsomt mod dette indgreb ved store demonstrationer i de fleste byer og arbejdsnedlæggelser på mange virksomheder – i nogle tilfælde op til flere uger.

I de fleste tilfælde vil de arbejdere, der har nedlagt arbejdet også få bod for dette.

Mange føler det uretfærdigt, at man kan få bod for at nedlægge arbejdet for at demonstrere imod et lovindgreb, der netop fratager arbejderne retten til selv at forhandle og aktionere for ordentlige løn- og arbejdsvilkår.

I Danmark har vi en grundlov, der sikrer retten til bl.a. at kunne demonstrere for sine politiske og faglige synspunkter. I grundloven er der ingen begrænsninger for, hvilke tidspunkter man må demonstrere, og hvornår, ligesom der heller ikke er anført, at det helst ikke må være i arbejdstiden.

Det må være et af de punkter for fagbevægelsen og arbejderpartierne, man må være enige om at få ændret.

Retten til at kunne demonstrere sine politiske synspunkter, især når der sker overgreb fra regeringens side, må ikke kunne indskrænkes med mindre, der er tale om direkte fare for menneskeliv.

Arbejderbevægelsen har lige fra sin første

spæde barndom fastholdt sine grundlovs-sikrede rettigheder og altid reageret stærkt mod forsøg på indskrænkninger af disse.

Retten til at ytre sig, retten til at organisere sig og retten til at demonstrere for sine synspunkter er afgørende frihedsrettigheder, som er nødvendige for, at arbejderbevægelsen kan skaffe sig indflydelse og ad politisk demokratisk vej skabe et bedre samfund.

Derfor må fagbevægelsen og arbejderpartierne altid protestere imod overgreb af disse frihedsrettigheder, uanset hvor det sker, både i Asien, Afrika, Sydamerika, Mellemamerika, USA, Sovjetunionen og Østeuropa.

Man må desværre konstatere, at i mange lande fængsles, tortureres og myrdes mennesker, fordi de tror på og slås for frihed, retfærdighed og demokrati.

Det er vores pligt at støtte alle, der tror og kæmper for disse ting, uanset de enkelte landes politiske systemer.

Desværre viser det sig, at det i lande, der har skabt sig en samfundsmodel, de kalder socialistisk, ofte er der, man ser undertrykkelse af frihedsrettighederne.

Også her har vi pligt til at protestere, da socialisme aldrig kan blive et alternativ, hvis det – blot fordi det kaldes en bestemt »isme« – kan betyde, at de rettigheder, man netop har kæmpet for at få, undertrykkes eller afskaffes.

De seneste års begivenheder i visse Østeuropæiske lande, især Polen, gør det nødvendigt at protestere imod overgreb af forerings- og forsamlingsfrihederne. De samme fredsparoler, man bruger i Vesteuropa, er forbudt i Østeuropa.

Vi vil gerne skabe et ændret samfund, hvor der er lighed, men ikke uden frihed.

God grundlovsdag!

A/S Bryggeriet Vestfyen er blevet 100 år

Da en hvidtøl pr. helflaske kostede 8 øre og en restaurationspilsner 20 øre, og timelønnen var 18 øre for mænd og 10 øre for kvinder, så en række erhvervsfolk i Assens en mulighed for at oprette et »Bayersk- og Hvidtøl-Bryggeri« til produktion af egnens forbrug. Og 232 lokale aktionærer stiftede den 27. april 1885 A/S Bryggeriet Vestfyen.

Det var nu ikke fordi, at man ikke kunne få øl i Assens, at man stiftede bryggeriet, for man havde i forvejen J. L. Larsens Hvidt-

ølsbryggeri og flere øltappere og ølhandlere, der solgte øl fra Carlsberg, Tuborg, Albani eller Odense, ligesom mange bryggede deres eget øl.

Men efter at Assens i 1884 havde fået jernbane til byen, og Sukkerfabrikken var blevet anlagt samt Fyns første svineslagteri startet, begyndte byen atter at vågne i erhvervs- og industrimæssig henseende. Byen havde ellers indtil tabet af Sønderjylland i 1864 været et knudepunkt

i rigets forbindelse mellem København og Hamburg ved færgeoverfarten Assens-Aarø sund igennem flere århundreder. Man fik flere industrier, foruden bryggeriet også Assens Tobaksfabrik. Opførelsen af bryggeriet gik hurtigt, og et år efter stiftelsen blev det »bayerske øl« for første gang bragt i handelen. Assens Avis skrev i den forbindelse »efter Kjenderes énstemmige Udsagn var det en særdeles fortrinlig, velsmagende Ølsort«.

A/S Bryggeriet Vestfyens vognpark foran bryghuset i 1932.

Driften

Produktionen steg hurtigt, i 1889 var den nået 2-3.000 tdr., og to år senere 4.490 tdr. I 1894 rundede man de 5.000 tdr. (1,9 millioner flasker). 1906 sendte Bryggeriet Vestfyen den første pilsner på markedet, og 10 år senere besluttede man på en generalforsamling at udvide aktiekapitalen og indrette en mineralvandsfabrik. I dag foretages der ca. 30 bryg pr. uge med 55 hl øl pr. bryg. Bryggeriet har i brygningen fuldstændig erstattet majs med grits glukose-sirup (forsukret majs), en kapacitetsforbedring på 100 procent og en udskydelse af investeringen i et nyt bryghus. Kolonnekapaciteten i tapperiet er ved tapping af øl og vand ca. 9.000 flasker i timen.

A/S Bryggeriet Vestfyen har ansat 27 bryggeriarbejdere, og i

bryghuset arbejdes der i 3-holdsdrift, og i tapperiet tappes der i 2-holdsdrift hver anden uge hele året.

Inden for de fire sidste år har Bryggeriet Vestfyen været inde i en positiv udvikling, hvor salget er mere end tredoblet. Produktionen er lagt an på handelsmærke-øl – øl med kundens egen etiket. Lokalsalget med bryggeriets egne etiketter foregår fra to vogne og et depot, og her har man en markedsandel på 35-40 procent.

Fremtiden

Den administrerende direktør Bent Bach Sørensen ser på trods af, at bryggeriets tekniske anlæg er delvis forældede og nedslidte, optimistisk på fremtiden.

– Jeg forventer en produktionsfremgang på 10-15 procent i 1985, for vi er gode til at lave et

godt produkt, en god øl, der kan sælges til den rigtige pris. Vi er altså konkurrencedygtige.

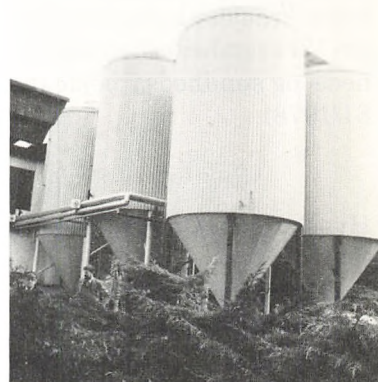
– Med hensyn til bryggeriets anlæg vil der ske fornyelser henad vejen, uden de helt store, dyre investeringer, men fornyelser, der kan danne grundlag for, at A/S Bryggeriet Vestfyen også fremover er et selvstændigt bryggeri.

Men både den administrerende direktør og Assens afdelingens kasserer, Hans Nielsen, vurderer dog med en vis spænding og usikkerhed, hvor bryggeriet kan og skal placere sig, hvis udviklingen går i retning af en centralisering af øl- og vandleveringen fra store indkøbscentre.

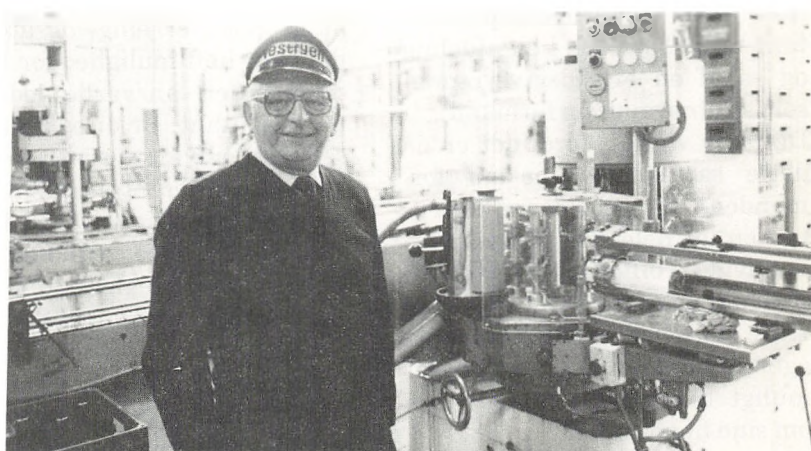
PROP & KAPSEL ønsker hjertelig til lykke med jubilæet.

Lis Jensen betjener her den halvautomatiske optager af tommer flasker.

Seks nye, opretstående lagertanke, hver på 550 hl.

Afdelingens kasserer, Hans Nielsen, foran etiketteringsmaskinen.

Sikkerhedsrepræsentant i en krisetid

I disse tider med fyring af tilidsmænd, overenskomstdiktat og en generel skærpelse af forholdene på arbejdspladsen, kan det være på sin plads at se på, hvad vi stadig har af regler og rettigheder for sikkerhedsrepræsentanter. Konsulentafdelingen vil derfor i dette og i følgende numre af Prop & Kapsel gennemgå nogle af grundreglerne for arbejdet som sikkerhedsrepræsentant.

Grundlaget for artiklerne vil være Arbejdstilsynets vejledning om Virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde (nr. 81/1978).

Hvad er en sikkerhedsrepræsentant?

Sikkerhedsrepræsentanten er grundlæggende set arbejderne repræsentant i sikkerhedsgruppen, så derfor er det vigtigt at se på, hvad sikkerhedsgruppen er for en størrelse.

Sikkerhedsgruppen består normalt af en sikkerhedsrepræsentant for arbejderne i en afdeling og så af en arbejdsgiverrepræsentant (normalt en formand).

Dette er vigtigt, fordi det er på dette samarbejde mellem formanden og arbejderrepræsentanten, at hele sikkerhedsarbejdet hviler – officielt, i hvert fald! Kun når en af parterne ikke er til stede, kan den anden handle på egen hånd, men skal så hurtigst muligt underrette »mod«parten om sine handlinger.

Hvilke handlemuligheder har så

dette samarbejde mellem arbejdsgiverrepræsentanten og arbejderne repræsentant?

Sikkerhedsgruppen skal kontrollere en række forhold. Den skal rådgive og imødegå risici i forbindelse med arbejdsmiljømæssige spørgsmål. Og så skal sikkerhedsgruppen deltage i planlægningen af sikkerheds- og sundhedsarbejdet. (Alt dette vil vi vende nærmere tilbage til). Vi skal citere afsnittet om sikkerhedsgruppens rettigheder.

»Hvor der ikke er tid til at underrette sikkerhedsudvalgets formand eller virksomhedens ledelse, og hvor gruppen skønner, at der er tale om en overhængende, betydelig fare for de ansattes sikkerhed eller sundhed, kan gruppen standse arbejdet eller arbejdsprocessen i det omfang, det er nødvendigt for at afværge faren. Gruppen skal i disse tilfælde omgående melde standsningen til sikkerhedsudvalgets formand eller virksomhedens ledelse og afgive forklaring om, hvorfor den var nødvendig«.

Der er altså ganske klare regler for, i hvilke situationer en sikkerhedsrepræsentant kan gribe ind og stoppe et arbejde. Det kræver, at gruppen er enig, og at man ikke har haft mulighed for at underrette en ansvarlig ledelsesrepræsentant. Er disse betingelser ikke opfyldt overskrider sikkerhedsrepræsentanten sin beføjelse, og vejen ligger åben for at skaffe sig af med vedkommende efter samme regler, som man skaffer sig af med en tillidsrepræsentant.

Sikkerhedsrepræsentantens og sikkerhedsgruppens opgave er alene at påpege et problem overfor ledelsen. Endvidere skal man

rådgive om problemets løsning, men ansvaret for, at forholdene er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige, ligger *alene* på arbejdsgiveren.

Er man i sikkerhedsgruppen uenig med afdelingsledelsen om et problems betydning, eller om hvordan det løses, skal sagen indberettes til sikkerhedsudvalgets formand.

Sjovt nok står der i Arbejdstilsynets vejledning ikke et ord om, hvad man gør, når der opstår uenighed i en sikkerhedsgruppe. Tilsyneladende forudsætter man, at de to repræsentanter til enhver tid er enige og handler ud fra en fælles opfattelse af situationen. I praksis er det som bekendt mere skralt med samarbejdet, og det vil være arbejdersikkerhedsrepræsentanten, der alene presser på og rejser sager overfor ledelsen, mens arbejdslederen yder passiv modstand eller direkte søger at modarbejde i hvert fald de løsninger, der koster virksomheden penge!

Sikkerhedsgruppen har krav på at få mulighed til at deltage på relevante kurser eller anden sikkerhedsrelevant uddannelse (ud over den helt utilstrækkelige § 9 uddannelse), og dette bør i praksis også indebære, at ledelsen stiller relevant litteratur samt tid til at læse den, til rådighed for sikkerhedsrepræsentanterne. Igen vil det her være en god idé ikke at glemme, at begge parter i gruppen skal sætte sig ind i problemerne. Alt for ofte er det kun vor repræsentant, der ønsker at videreuddanne sig.

I næste nummer vil vi vende tilbage med en gennemgang af det daglige sikkerhedsgruppe-arbejde.

Wiibroes Bryggeri A/S atter samlet

Den endelige udflytning af Wiibroes Bryggeri A/S i Helsingør fra Hestemøllestræde til H. P. Christensensvej er nu en realitet. Hermed er alle bryggeriets aktiviteter atter samlet i én enhed. De tids- og investeringsplaner, som selskabet i oktober 1983 besluttede er blevet overholdt til punkt og prikke.

Udflytningen omfatter et nyt brygværk, nye maltsiloer, humlelager, vandafhædningsanlæg, udvidelse af varmeanlægget med et nyt kedelanlæg, udvidelse af tankkælderen til gæring og lagring samt en ny administrationsbygning. I alt er der opført nye bygninger på godt 5.000 m². Nybyggeriet består af fire bygninger, der enten er sammenbygget med eksisterende bygninger eller forbundet med disse ved

hjælp af gangbroer.

Den første del af udflytningen bestod af mineralvandsfabrikken samt lagre for aftappet øl til et bebygget areal på i alt 2.500 m².

I den 1.400 m² store bryghusbygning, ved hvis sydgavl den store maltsilo er placeret, foregår den egentlige ølbrygning. Der brygges for tiden 10 bryg pr. uge, men bryghusets maksimalkapacitet er naturligvis langt større. Der fremstilles porterurt og lys urt i tre styrker, og brygstørrelsen er henholdsvis 150 og 300 hl.

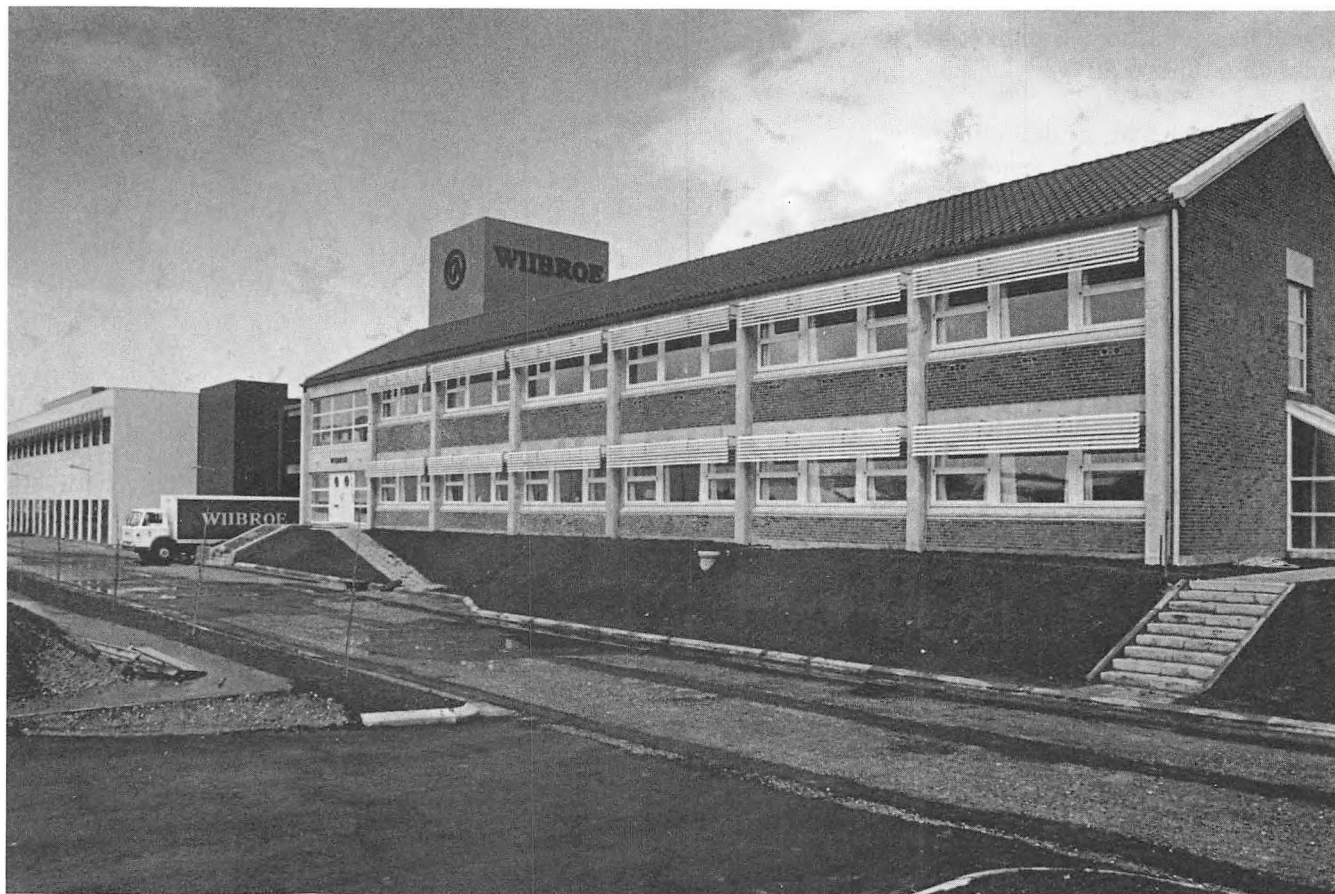
Bryghusbygningen rummer endvidere køleanlæg, procesanlæg, vandbehandling, ventilation, tørluftanlæg, servicorum, driftskontorer m.v.

Fra bryghuset pumpes øllet til tankfarmen, der rummer i alt 36

lagertanke ophængt i et 60 cm tykt betondæk. Betjeningen af tankene foregår således fra »underetagen«, hvor kun tankenes kegleformede bund er synlig. Tankene kan udover at være lagertanke også anvendes til gæring og stabilisering.

19 af de 36 tanke har hver et volumen på 720 hl, mens de resterende 17 hver er på den halve størrelse, nemlig 360 hl. Fra tankfarmen ledes øllet til eksisterende anlæg via filterbygningen til tappehallen, hvor det fyldes på flasker. Tappekolonnens kapacitet er på 40.000 flasker i timen.

Bryggeriet har med udflytningen til H. P. Christensensvej således hensigtsmæssigt fået samlet sin produktion i nogle moderne omgivelser.

Wiibroes Bryggeri A/S i helt nye omgivelser på H. P. Christensensvej i Helsingør.

Hungersnøden i Etiopien - en politisk forbrydelse

Hungersnøden i Etiopien, der har hele verdens opmærksomhed, er ikke en naturkatastrofe – men en politisk forbrydelse.

Indtil nu er omkring en halv million døde af sult – næsten lige så mange som ved den sidste store hungersnød, der førte til den etiopiske kejsers fald. Seks millioner mennesker, det vil sige 15 pct. af hele landets befolkning, befinder sig inden for risikozonen. Og det er i første omgang den etiopiske regering dernæst Sovjetunionen og deres allierede, der bærer ansvaret for alle disse menneskers død.

Det er rigtigt, at der virkelig eksisterer tørke i Etiopien. Landets nordlige provinser, Tigre, Wollo og Eritrea, har fået meget lidt regn i de sidste syv år. Det er også rigtigt, at hungersnøden ikke alene hærger Etiopien men også adskillige andre afrikanske stater.

Forskellen er blot, at den etiopiske regering har skabt forudsætningerne for, at en krisesituation kunne forvandles til en katastrofe. Den nuværende regering gør det umuligt at finde frem til en løsning på problemet og benytter hungersnøden som et våben i en undertrykkelseskrig mod en stor del af den etiopiske befolkning.

Den demokratiske koalition, der bragte kejser Haile Selassie til fald, var kortvarig. Det nuværende militærdiktatur styrkede sin magt ved brutalt at knuse de venstreorienterede, den organiserede fagbevægelse og de demokratiske tendenser i hæren. Det har nu overtaget kejserens arv ved at fastholde en centraliseret, autoritær stat ved hjælp af terror. Det er blevet til en krig mod befolkningen i Eritrea, som 23 år har kæmpet for deres selvstændighed, og i Tigre samt mod so-

malierne i Ogaden og ikke mindst mod den underjordiske demokratiske bevægelse.

Et demokratisk, fredeligt Etiopien kan kun eksistere i form af en federal republik, hvor de forskellige nationaliteters grundlæggende demokratiske rettigheder respekteres, mens et militærdiktatur kun kan opretholdes ved en fortsat krig.

FRA FORBUNDET

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

Onsdag den 5. december 1984.

DAGSORDEN

1. Protokol
2. Beretning
3. Forskellige sager

Anker Skjødt fraværende grundet andet møde.

Erik Kielberg valgt til ordstyrer.

1. Protokol

Der forelå ingen protokol til godkendelse.

2. Beretning

Erik Nielsen

Der er fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke modtaget skrivelse af 15. november 1984 vedrørende dagpengeudbetaling i uge 1/1985.

Endvidere er der af samme dato modtaget skrivelse fra Samvirket om indsættelse af efterlønsklæringer i januar 1985.

Der er den 26. november modtaget en redegørelse fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke om undervisningsministerens uddannelsesstilbud til langtidsledige. Det undervisningstilbud, som vi har modtaget fra undervisningsministeriet, vil blive udsendt til afdelingerne til orientering.

Fra Arbejdsdirektoratet er der modtaget skrivelse af 20. november 1984 vedrørende stempelafgift af frivillige forlig og transporterklæringer om overdragelse af overskydende skat.

Der er udsendt cirkulære nr. 26 til afdelingerne vedrørende fremmøde på AF-kontorerne omkring jul og nytår 1984/85. Cirkulære nr. 27 vedrørende nye blanket-sæt og cirkulære nr. 28 vedrørende udbetaling af dagpenge i forbindelse med jul og nytår 1984.

I øvrigt henvises til den omdelte skriftlige beretning for oktober 1984.

Der er i oktober optaget 10 mænd og 2 kvinder, i alt 12 medlemmer. Der er udmeldt 55 mænd og 13 kvinder, i alt 68 medlemmer. Medlemstallet var ved udgangen af oktober i København 3442 mænd og 1162 kvinder, i provinsen 2346 mænd og 661 kvinder, i alt 7611 medlemmer.

Beretningen godkendt.

Den 26. september 1984 var anmeldt ..	563	arbejdsløse
Den 30. oktober 1984 var anmeldt	730	arbejdsløse således:
201 arbejdsløse mænd i København ..	5,7 %	
242 arbejdsløse mænd i provinsen	10 %	mænd 7,5 %
117 arbejdsløse kvinder i København ..	9,9 %	
170 arbejdsløse kvinder i provinsen ..	25,0 %	kvinder 15,2 %
730 arbejdsløse	9,3 %	

Indtægten i oktober har været:

Medlemsbidrag	kr.	1.508.556,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr.	168.174,00
I alt	kr.	1.676.730,00

Udgifter i oktober har været:

Dagpenge	kr.	8.253.591,00
Feriedagpenge	kr.	171.749,00
Efterløn	kr.	5.176.596,00
Frikontingent	kr.	6.354,00
I alt	kr.	13.608.290,00

3. Forskellige sager

Erik Nielsen

Jeg har et punkt vedr. Roskilde afdeling. Det blev på sidste forretningsudvalgsmøde omtalt, at kassereren var fratrukket på grund af en konstateret kasseangel. Det er således, at afdelingen ikke har kunnet indbetale skyldigt kontingent til arbejdsløsheds-kasse og forbund. For at afdelingen kan betale det skyldige kontingent, er det nødvendigt, at forbundet bevilger et lån til afdelingen, på nærmere fastsatte vilkår. Jeg deltog i den ekstraordinære generalforsamling, og betingelsen for, at afdelingen kunne få et rentefrit lån, var, at der blev aftalt en rimelig afbetalingsordning. Det mener jeg, at man har opnået, og jeg vil henstille til forretningsudvalget, at man bevilger Roskilde afdeling et rentefrit lån på 30.000 kr., således at de kan komme lige med, med deres

kontingent til A-kasse og forbund. Jeg har aftalt med afdelingen, at lånet afdrages med 1.500 kr. pr. måned, begyndende 1. januar 1985. Det vil sige, at lånet vil være tilbagebetalt i august måned 1986.

Det viste sig på generalforsamlingen, at medlemmerne havde vilje og evne til at oprette afdelingens økonomi ved, at der vedtoges en kontingentforhøjelse gældende fra 1/12 1984 på 41 kr. pr. måned. Af denne kontingentforhøjelse ville de 22 kr. pr. medlem/måned gå til afdragelse af lånet til forbundet. 19 kr. ville blive hensat til afdelingens strejkekasse. Da medlemmerne har vist vilje og evne til at genoprette økonomien, vil jeg anbefale, at forretningsudvalget bevilger dette rentefri lån på 30.000 kr.

Holger Foss

Jeg har et enkelt spørgsmål. Jeg synes også, at det lyder, som om de har en rimelig vilje til at klare

det. Hvad er deres kontingent så på ?

Erik Nielsen

Deres kontingent kommer op på 465 kr. pr. måned sammenlagt med A-kasse- og forbundskontingent. Jeg kan måske også oplyse, at udover det får medlemmerne forhøjelse pr. 1. januar 1985 på 34 kr. Den samlede forhøjelse pr. 1. januar kommer op på 75 kr. pr. måned.

Barbara Kryger

Jeg synes, at det er en rimelig og realistisk løsning som følge af de retningslinier, vi fastlagde på sidste forretningsudvalgsmøde. Jeg mener bestemt også, at der er vist vilje fra Roskilde afdeling til at få klaret det her.

Forretningsudvalget har bevilget et rentefrit lån til Roskilde afdeling på kr. 30.000.

Ingen andre ønskede ordet.

Mødet slut.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

Onsdag den 2. januar 1985.

DAGSORDEN

1. Protokol
2. Beretning
3. Forskellige sager

Holger Foss fraværende og i stedet for er mødt Torben Olsen.

Barbara Kryger valgt til ordstyrer.

1. Protokol

Protokol fra forretningsudvalgs-møde den 14. november 1984 godkendt.

2. Beretning

Erik Nielsen

Der er fra Arbejdsløshedskasser-nes Samvirke modtaget skrivelse af 15. december 1984 til orientering for A-kasserne vedr. folketingets afsluttende samling den 14. december, hvor der fremsattes forslag til ændring af lov om arbejdstilbud til ledige, uddannelsesydelser og iværksættelses-ydelser til ledige, der er fyldt 25 år.

Endvidere er der modtaget skrivelse af 21. december 1984 vedr. information om principielle afgørelser.

Der er fra Arbejdsdirektoratet modtaget skrivelse af 17. december vedr. aflæggelse af årsregnskab for regnskabsåret 1984.

Endvidere er der modtaget skrivelse af 19. december vedr. op-hør, sammenslutning og anerkendelse af arbejdsløshedskasser samt navneændringer.

Der er modtaget skrivelse af 21. december 1984 vedr. tilskud til merudgift ved dobbelt husførelse pr. 1. januar 1985.

Der er til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 29 vedr. regeringens og de Radikale Venstres dagpengereform. Som bilag er vedlagt undervisningsministe-riets uddannelsesstilbud til lang-tidsledige.

Endvidere er der udsendt to fæl-les nyhedsbreve, nyhedsbrev nr. 2 og 3, der bliver udgivet af LO, AC og FTF.

Der er udsendt cirkulære nr. 30 vedr. indbetaling af medlemsbi-

drag og afslutning af årsregn-skab.

Endvidere er der udsendt cirku-lære nr. 31 vedr. udbetaling af dagpenge i 1985, og cirkulære nr. 32 vedr. skattekort for året 1985. I øvrigt vil jeg henvise til den om-delte skriftlige beretning for no- vember 1984.

Der er i november optaget 11 mænd og 1 kvinde, i alt 12 med-lemmer.

Der er udmeldt 49 mænd og 16 kvinder, i alt 65 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af november i København 3418 mænd og 1154 kvinder, i provin-sen 2332 mænd og 654 kvinder, i alt 7558 medlemmer.

Den 30. oktober 1984 var anmeldt	730	arbejdsløse
Den 30. november 1984 var anmeldt . .	803	arbejdsløse således:
234	arbejdsløse mænd i København . .	6,8 %
251	arbejdsløse mænd i provinsen	10,0 % mænd 8,3 %
149	arbejdsløse kvinder i København . .	12,8 %
169	arbejdsløse kvinder i provinsen . .	25,0 % kvinder 17,4 %
803	arbejdsløse	10,4 %

Indtægten i november har været:

Medlemsbidrag	kr.	1.250.172,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr.	162.401,00
I alt	kr.	1.412.573,00

Udgifter i november har været:

Dagpenge	kr.	6.422.402,00
Feriedagpenge	kr.	82.276,00
Efterløn	kr.	5.208.648,00
Frikontingent	kr.	7.060,00
I alt	kr.	11.720.386,00

Torben Olsen

Jeg skal oplyse, at jeg ikke har modtaget skrivelse af 21. december 1984 fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke angående principielle afgørelser.

Erik Nielsen

Til Torben Olsen kan jeg oplyse, at når A-kassen modtager principielle afgørelser, vil disse blive udsendt til afdelingerne.

Preben Mortensen

Vedrørende udsendelsen af principielle afgørelser, må betingelsen være den, at man sletter cpr.nr. og navn i de afgørelser, man sender ud til afdelingerne.

Erik Nielsen

Jeg er enig med Preben Mortensen, at afgørelser ikke må indeholde navn og cpr.nr., og jeg vil naturligvis påse at det bliver overholdt.

Beretningen godkendt.

3. *Forskellige sager*

Torben Olsen

Jeg har fra nogle af afdelingens efterlønsmodtagere fået meddelelse om, at de ikke har fået deres efterløn udbetalt over PBC, men har fået udbetalt efterlønnen i A-kassen.

Erik Nielsen

Det er rigtigt som Torben Olsen oplyser, at nogle få af de nye efterlønsmodtagere ikke er registreret i systemet, dette problem skulle nu være rettet.

Ingen andre ønskede ordet.

Mødet slut.

Al økonomisk og politisk virksomhed underlægges denne krig, som kun kan føres takket være en gevaldig støtte fra udlandet. Fra 1978 har Sovjetunionen været det etiopiske regimes førende sponsor. Etiopien har til gengæld for russiske våben pådraget sig en gæld på over tre milliarder US Dollars, som man skal begynde at tilbagebetale næste år. Samtidig er der 4-5.000 russiske, cubanske og østtyske militærrådgivere i Etiopien. Som sædvanlig uddanner østtyskerne det politiske politi. Russerne varetager krigen mod eritreanerne, hvilket man vurderer har kostet omkring en kvart million menneskeliv. På alle niveauer i den etiopiske hær genfinder man russiske officerer. Russiske piloter fører mange af de etiopiske fly, især MI 24-helikopterne, der er berygtede fra Afganistan.

Årsager til hungersnøden

For at kunne betale sin krigsgæld har det etiopiske regime frem for alt satset på salgsafgrøder, som kaffe, på bekostning af fødevarerproduktion til hjemmemarkedet. Der er også andre faktorer, der direkte hænger sammen med krigen, som har ydet sit bidrag til hungersnøden, for eksempel indkaldelse af landarbejdere til hæren, der er på 300.000 mand samt en systematisk napalm-bombning af afgrøderne i de områder, der holdes af de nationale befrielsesbevægelser (mere end 80 pct. af Eritrea og Tigre), hvor hungersnøden er mest akut. Samtidig har 1975-jordreformen, som blev gennemført med en blanding af brutalitet og ineffektivitet, ødelagt jordbrugsproduk-

tionen og ført til en nedgang i fødevarerproduktionen.

Den omfattende fødevarerbistand, som fra efteråret 1984 blev ydet af USA, Canada og Vesteuropa (bistanden fra Østblokken har været forsvindende lille), når ikke frem til dem, der har mest brug for den. Den bruges af militærdiktaturet til hæren og den del af befolkningen, som man har kontrol over. Skønt dette er tilfældet ydes 90 pct. af den vestlige verdens bistand til regeringen. Kun 5 pct. når via Sudan frem til Eritrea og Tigre, blandt andet bistanden fra ASF Dansk Folkehjælp.

En halv million tigreanere er gået mod den sudanske grænse i jagten efter mad – de, der overlever, har ofte gået flere uger for at komme frem til Sudan. De bevæger sig fremad om natten for at undgå at blive angrebet af regeringens fly. De kunne have nøjes med en 3-5 timers vandring til det nærmeste regeringsbESPISningssted, men de ønsker ikke at blive del i det befolkningsflytteprogram, som indebærer, at de tvinges til at flytte til de sydlige dele af landet, hvor de ville blive benyttet til at fordrive den lokale befolkning, der også gør oprør mod den etiopiske regering.

Regeringen håber på at gøre befrielsesbevægelserne svage ved at fjerne den befolkning, der støtter dem. Man håber på, at hungersnøden vil gøre det af med dem, som ikke bliver ramt af Stalinorgel-raketterne. Den førende modstandsgruppe i Eritrea, EPFL, har foreslået en våbenhvile, så der kunne uddeles fødevarer til alle i de omstridte områder. Dette er blevet afslået af regimet.

Regimet importerer til festen

I september 1984 brugte militærdiktaturet 30 mill. US Dollars på at fejre sit 10 års jubilæum og oprettelsen af Mengistus »arbejderparti«. I oktober købte man to skibsladninger whisky, likør og Sherry i England til en værdi af en million US Dollars (ifølge de officielle forklaringer for at »bekæmpe det sorte marked« eller for at være vært ved det 20. møde i den afrikanske enhedsorganisation (OAU) i november i Addis Abeba). I januar 1985 underskrev man en aftale med Ægypten om at eksportere fødevarer mod udenlandsk valuta. Dette regime bør dø, så Etiopiens folk kan leve.

Hjælp til Etiopien og Tigre

Man burde yde den eritreanske befrielsesfront økonomisk og politisk støtte, til militærdiktaturet begynder at forhandle med den. På basis af folkets ret til selvbestemmelse og princippet om respekten for koloniale grænser burde de interantionale organisationer egentlig erkende det eritreanske folks ret til selvstændighed.

Fødevarerbistanden burde øjeblikkeligt sendes til de uafhængige organisationer, Eritrean Relief Association og Relief Society of Tigre, som via Sudan virkelig får hjælp frem til dem, der har mest brug for den.

Vi skal minde om ASF Dansk Folkehjælps indsamling »Støtte til Etiopien« (giro 6 64 30 00), som vi omtalte i nr. 10/1984. Midlerne fra denne indsamling går netop til Eritrea og Tigre.

Hjælp!

PÅ GIRO
6 64 30 00

FORBUNDET

Aktuelle sager

*KORT OMTALT – Supplerende omtale i forretnings-
hovedbestyrelsesprotokoller bringes senere*

OVERENSKOMSTEN

På baggrund af regeringens og de radikales indgreb i overenskomsterne ved lov af 30. marts 1985 har forbundets hovedbestyrelse den 13. april 1985 drøftet, hvordan man skulle stille sig til overenskomstforhandlingerne.

Lovforslaget fastslår følgende ændringer:

1. At der i det første overenskomstår kan aftales en forhøjelse af lønningerne inden for en beløbsramme på 2 pct. af den årlige lønsum på det pågældende overenskomstområde, opgjort pr. 1. marts 1985, eller for det tidspunkt, overenskomsterne ellers kan opsiges.
2. Med virkning for det andet overenskomstår kan der aftales en forhøjelse af lønningerne inden for en beløbsramme på 1,5 pct. af den årlige lønsum.
3. 3 måneder før udløbet af overenskomstperioden nedsættes den normale ugentlige arbejdstid med 1 time pr. uge til 39 timer.
4. Som kompensation for arbejdstidsnedsættelsen pr. 1. februar 1987 ydes der fra tidspunktet for arbejdstidsnedsættelsen et generelt tillæg til tidlønningerne på 2,56 pct.
5. Såfremt overenskomstparter-

ne ikke kan blive enige om anvendelsen af de forhøjede lønsatser, skal der inden for fire uger efter overenskomstens udløbstid oprettes et paritetisk sammensat nævn, der skal behandle disse spørgsmål.

6. Såfremt der ikke i det paritetiske nævn kan opnås flertal for løsning, udpeger nævnet en opmand, der så træffer afgørelsen.
7. Den til overenskomstforholdet knyttede fredspligt forlænges for den periode, overenskomsterne forlængedes.
8. Spørgsmål om overtrædelse og fortolkning af dette lovindgreb afgøres efter de sædvanlige fagretlige regler.

Hovedbestyrelsen drøftede, om man skulle lade en opmand afgøre tingene, eller om vi selv skulle prøve at øve indflydelse på disse ting.

Hovedbestyrelsens flertal var af den opfattelse, at man på baggrund af et forslag fra Bryggeri- og Depotindehaverforeningen om fordelingen af de 2 og 1,5 pct. og øvrige ændringer burde forsøge at øve indflydelse på disse ting. Den 22. april 1985 blev der afholdt forhandlingsmøde vedr. forlængelse og fornyelse af overenskomsterne for områderne: Bryggeriforeningen, Foreningen

af Depotindehavere i Danmark og Foreningen af Spiritusfabrikanter i Danmark.

Forhandlingerne, eller snarere arbejdsgivernes tilbud, blev drøftet, og parterne blev enige om følgende:

Overenskomsten forlænges for en to-årig periode med de ændringer, der følger af lov om fornyelse og forlængelse af de kollektive overenskomster og aftaler m.v.

1. Normallønnen forhøjes pr. 1. maj 1985 med 1,50 kr. pr. time, og pr. 1. maj 1986 yderligere med 1,13 kr. pr. time.
2. Kompensationstillæg forhøjes pr. 1. maj 1985 med 3½ pct. til følgende satser:
Til 2. hold ved 2-holdsdrift fra 346 øre pr. time til 358 øre pr. time.
Til 2. hold ved 3-holdsdrift fra 190 øre pr. time til 197 øre pr. time.
Til 3. hold ved 3-holdsdrift fra 649 øre pr. time til 672 øre pr. time.
3. Nattillæg forhøjes pr. 1. maj 1985 med 3½ pct. fra 7,70 kr. pr. time til 8,00 kr. pr. time.
4. Arbejdstidsforkortelsen og den dertil knyttede kompensation forhandles i et paritetisk udvalg med henblik på parternes vedtagelse inden udgangen af maj 1986. Hvis enighed ikke opnås, be-

handles spørgsmålet efter lovens § 10 af en opmand.

Endvidere var parterne enige om følgende for *Bryggeriområdet*:

Vedrørende overarbejde indføjes: »Arbejdsgiveren meddeler tillidsrepræsentanten, når de tilbadte 200 overarbejdstimer er nået.«

Vedrørende vinterferie ændres bestemmelsen vedr. afholdelse således, at denne lægges i umiddelbar tilslutning til jule-, nytårs- og påskehelligdage, hvis dette aftales lokalt.

Vedrørende barn/børns sygdom ændres dette til: »Såfremt en arbejder fremsætter begæring herom, kan der i stedet gives frihed på barnets 2. sygedag.«

Vedrørende søgnehelligdagsbetaling nedsættes der et teknisk udvalg med henblik på en eventuel ændring af søgnehelligdagsbetaling, %-betaling, fra næste overenskomstperiode (1. januar 1988).

Vedrørende sær aftaler forlænges disse uændret.

Spørgsmålet om et ændret udløbstidspunkt for overenskomsten, kan drøftes i overenskomstperioden, hvis en af parterne ønsker dette.

Endvidere sker der en række redaktionelle ændringer af teksten i hovedoverenskomsten.

For *Depotområdet* – generelt det samme som på bryggeriområdet. § 8 vedrørende betalings satser og salgsheder ajourføres med de ændringer, der er sket i overenskomstperioden.

Vedrørende overarbejde, vinterferie, barn/børns sygdom, søgnehelligdagsbetaling, ændres disse som på bryggeriområdet, og sær aftaler forlænges uændret.

Endvidere aftales, at vinaftalen forlænges uændret til overenskomstfornyelsen i 1987.

Angående sær aftaler for Københavns-områdets depoter nedsættes et paritetisk sammensat udvalg, der undersøger lønudviklingen på de to områder med henblik på at søge en udjævning, jfr. Forligsmandens mæglingsfor-

slag af 29. juli 1983.

I § 17, stk. 1, indføres, at der også forhandles vin.

I § 17, stk. 4, ændres teksten således, at der nu afregnes for de varer, man har solgt, i stedet for som tidligere for de varer man havde modtaget.

Spørgsmålet om overenskomst-udløb – også det samme som på bryggeriområdet.

For *Spritområdet* – generelt som på bryggeriområdet samt det samme for søgnehelligdagsbetaling, udløbstiden for overenskomstperioden, samt forlængelse af sær aftaler.

Endvidere aftales, at overenskomsten gennemgås med tillidsrepræsentanterne med henblik på redaktionelle forenklinger inden genoptrykning primo juni 1985.

For alle områder blev der taget

forbehold for godkendelse af disse aftaler under forudsætning af, at forbundets hovedbestyrelse, Bryggeriforeningens medlemmer, Depotindehaverforeningens medlemmer og Spiritusfabrikantforeningens medlemmer vedtog dette, samt godkendelse i Dansk Arbejdsgiverforening. Svar skulle afgives senest den 6. maj 1985. For *Spritområdet* den 26. april 1985.

Det var et enigt forhandlingsudvalg, der indstillede disse ændringer til hovedbestyrelsen, der den 24. april 1985 med et flertal vedtog disse ændringer.

Forbundet har modtaget besked fra de tre arbejdsgiverorganisationer om, at de også er gået ind for ændringerne.

Det betyder, at disse ændringer trådte i kraft i den lønningsuge, hvori 1. maj 1985 indgår.

Demonstrationer

På baggrund af regeringens og de radikales indgreb i overenskomst-situationen gav det anledning til arbejdsnedlæggelser over hele landet. I Århus var der omfattende arbejdsnedlæggelser i dagene 29. marts, 1., 2. og 3. april samt store demonstrationer og blokader foran de fleste virksomheder. Medlemmerne af Bryggeriarbejdernes Fagforening, kvindelige og mandlig afdeling, nedlagde arbejdet og deltog i demonstrationer og i nogle tilfælde i blokader. Arbejdsnedlæggelser, demonstrationerne og blokaderne var rettet mod regeringen og ikke mod de enkelte arbejdsgivere.

En af forbundets tillidsrepræsentanter på Ceres Bryggerierne i Århus blev i kraft af, at han også var næstformand i afdelingen, ofte kaldt ud til blokader, der foregik foran virksomheder, hvor afdelingens medlemmer var beskæftiget. Han blev ikke kaldt ud for at deltage i blokaden, men for at hindre uro og for at sikre, at blokaden ikke hindrede for til og afgang fra virksomheden.

Den omtalte tillidsrepræsentant var set i flere tilfælde og især i et tilfælde foran Ceres Bryggerierne i Århus.

På dette tidspunkt havde blokadevakterne indledt en fysisk blokade, hvilket tillidsrepræsentanten blev kaldt til stede for at forhindre.

Som afdelingens repræsentant forsøgte han at ophæve den fysiske blokade, hvilket ikke lykkedes.

Da man på dette tidspunkt samtidig forsøgte at få en tom lastvogn ud gennem blokaden, og det ikke lykkedes, og da tillidsrepræsentanten samtidig var til stede, fandt virksomheden, at tillidsrepræsentanten havde tilsidesat sine pligter som virksomhedens repræsentant på en sådan måde, at man fandt at kunne afskedige ham i henhold til hovedoverenskomstens § 17, der omhandler tillidsrepræsentantens opgaver. Den 9. april suspenderedes tillidsrepræsentanten og den 15. april afholdtes mæglingsmøde om sagen. På dette mæglingsmø-

de var der 4 klagepunkter, hvor blokaden foran Ceres Bryggerierne, Århus, ikke var imellem. Først i klageskriftet ved behandling i faglig voldgift den 26. april indgår klagen over denne blokade. Af de i alt 5 klager afgør opmanden i sin kendelse, at kun klagen over tillidsrepræsentantens deltagelse i blokaden foran Ceres Bryggerierne kan berettiggeliggøre virksomheden til at afskedige ham.

Forbundet har gjort gældende, at tillidsrepræsentanten var ved blokaden som *afdelingsrepræsentant*, og at han forsøgte at *ophæve* blokaden, og at blokaden ikke var rettet mod virksomheden, men mod regeringens indgreb i den frie forhandlingsret.

Opmanden konstaterer i sin kendelse, at tillidsrepræsentanten har deltaget som blokadevagt i den fysiske blokade foran Ceres Bryggerierne, hvor han er valgt som tillidsrepræsentant, og derfor er bryggeriet berettiget til at afskedige ham med 4 måneders varsel fra den 10. april 1985.

Medlemmerne på Ceres, Århus, der har nedlagt arbejdet siden 11. april i protest mod afskedigelsen af tillidsrepræsentanten, vedtog på et møde lørdag den 4. maj at genoptage arbejdet, da man ikke fandt det var muligt at strejke tillidsrepræsentanten tilbage, når man havde tabt sagen ved en faglig voldgift.

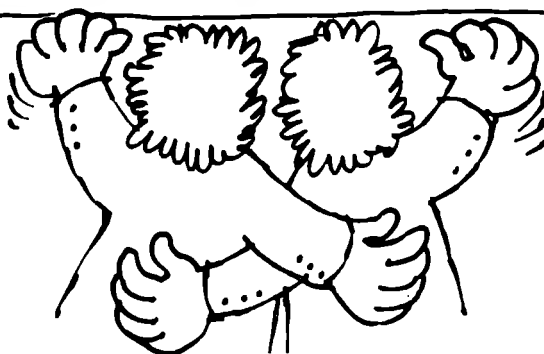
De øvrige medlemmer under Jyske Bryggerier i Randers, Horsens og Aalborg, der også har haft nedlagt arbejdet i solidaritet med de strejkende kammerater i Århus, vedtog også at genoptage arbejdet med den samme begrundelse, som medlemmerne i Århus.

Det er beklageligt og menneskeligt tragisk, at en tillidsrepræsentant afskediges under vilkår, som dem vi har oplevet i denne overenskomstsituation. Det giver utryghed og manglende engagement for faglige repræsentanter, hvis de risikerer deres job for handlinger, der er virksomhederne uvedkommende og under arbejde som fagligt valgt *afde-*

lingsrepræsentant.

Forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse vil drøfte hele situationen igennem, da vi ikke

kan acceptere, at vore tillidsrepræsentanter kan afskediges, fordi de er fagligt, politisk aktive.

Poesi til Christiansborg (Glæden)

Hvor var det dejligt at se dig
du var overalt.

Du kom fra sidegaderne, du gik på hovedgaderne,
du var at se overalt,
jeg mærkede dig ved min side, foran og bag
det var en dejlig fornemmelse
og begge havde vi det samme mål:
Vi skulle ind til den store plads
ind og protestere,
ind og sige at det *de* gjorde imod os
var forkert.

Vi var nødt til at sige vores mening,
det er så sjældent vi mødes,
så, pludselig var det *for meget*.

Sommetider går der år og sommetider kun dage,
i år vidste vi at vi måtte vise
at vi arbejder for samme sag,
du og jeg, det var dejligt at se
dig, du min ven, tak for det.

Jeg håber vi snart vil mødes,
og at vi stadig vil have
den ånd, som *nu*, at strække armen op
og synge den fælles sang
der gør mig så glad,
sammenhold, sammenhold,
for altid, også i dit hjerte.

Det var dejligt da du stod dér
ved siden af mig.

Tro ikke vi har tabt, der vil
altid være en sag for os to
denne står kun i bero
vi har ej tabt, slap a', vi
mødes snart igen, . . . *dem* og os:

*Hav en god dag til næste gang
og husk, jeg er derinde
samme sted som dig, dér
ved statuen, pladsen, højtaleren, blitzen,
bilen, talere og ham med guitaren.*

Sammenhold, ja, men gud hvor jeg savner dig, (kammerat)

G.W.

U-landsoplysning

Arbejderbevægelsens U-landsudvalg meddeler, at hvis I har brug for materialer, foredragsholdere eller hjælp til løsning af praktiske problemer ved afholdelse af arrangementer om U-lande, kan I henvende jer til udvalget.

U-landsudvalget modtager penge fra DANIDA's oplysningsbe-

villing. Derfor har man i et vist omfang mulighed for at give tilskud til U-landsoplysende arrangementer.

I kan også rekvirere oversigterne »Arbejderbevægelsens U-landsudvalg informerer« og »Materialer om internationale emner og U-landsspørgsmål« samt en højkaktuel avis »Sydafrika – kam-

pen mod apartheid« på adressen

*Arbejderbevægelsens
U-landsudvalg
Teglværksgade 27
2100 København Ø.
Telefon: 01-29 60 66*

Modtag venligst
vore broderlige hilsener
og bedste ønsker
i anledning af 1. maj
– den internationale
arbejdersolidaritetsdag.

N. Matrosova
Præsident

AOF's repræsentantskabsmøder

AOF's landsforbund vil i løbet af de kommende par år bruge en mill. på aktiviteter inden for fritidsområdet.

Pengene skal bruges i en slags »general-mobilisering«, så AOF står stærkere i konkurrencen med kommercielle interesser i et fremtidigt samfund med mere fritid til den enkelte.

AOF-formand Max Bæhring fik på repræsentantskabsmødet i organisationen fuld opbakning til de nye tiltag på fritidsområdet. De mange repræsentanter fra såvel lokale AOF-afdelinger som de forskellige dele af arbejderbevægelsen, der alle er repræsenteret i AOF, bifaldt de planlagte initiativer.

»Der bliver helt sikkert tale om kortere ugentlig arbejdstid, længere ferie og måske en væsentlig lavere pensionsalder. Alt sammen noget, der indebærer en stigende fritid og måske giver mulighed for helt nye og forhåbentlig bedre omgangsformer mennesker imellem«, sagde Max Bæhring. Han opdeltte aktiviteterne i tre hovedområder.

Først på hjemmeplanet: Omgangsformerne i familien, unge kontra ældre og det teknologiske hjem.

Dernæst fritidens mangesidede aktiviteter: Alt fra hobby og sport til kunst.

Og endelig samspillet mellem arbejde og hjem, de arbejdsløses problemer og behovet for uddannelse. Hvordan har borgerne det med at deltage i den politiske beslutningsproces, får vi større muligheder i fremtiden? Sådan lød nogle af de mange spørgsmål, Bæhring ønsker besvaret i det kommende år.

Stærkere indsats i fremtidens fritidssamfund

SID's oplysningssekretær John Mølgaard opfordrede til en endnu kraftigere indsats i forhold til det fremtidige fritidssamfund, der af alle blev betragtet som et vendepunkt for både AOF's og den øvrige arbejderbevægelses aktiviteter.

LO's hovedkasserer Max Harvøe tog tidligere LO-formand Thomas Niensens afskedsbemærkninger i munden, »Vi har sejret ad h . . . til rent økonomisk, men vi har tabt kulturelt og dermed også politisk«, da han gav sin uforbeholdne tilslutning til den forstærkede indsats.

AOF's forretningsfører Ole Askvig kunne med statistikken i hånden fortælle, at hver tiende dansker deltager i én af de mange forskellige aktiviteter inden for oplysningsforbundet. Ikke mindre end 568.000 mennesker har deltaget i AOF's aktiviteter i den forløbne sæson. Til trods for det pæne tal, var der alligevel tale om en mindre tilbagegang, som Ole Askvig dog ikke mente gav anledning til pessimisme. »Men nok til eftertanke og analyse. AOF er fortsat og uden sammenligning landets suverænt største oplysningsforbund med over 30 procent af aftenskoledeltagerne«.

Arbejderpolitisk indhold i undervisningen

Han understregede samtidig, at det ikke kun var AOF's opgave at satse på størrelse, men i lige så høj grad på politisk indhold i undervisningen, så deltagerne tager politisk stilling til det, de lærer.

»Samfunds- og erhvervsudviklingen sker så hurtigt, at mange

mennesker har svært ved at følge med. Ofte vil denne gruppe mennesker blive placeret i erhvervslivet på de jobs, der er mindst meningsfyldte og lavest lønnede. Ofte vil denne gruppe føle samfundsudviklingen ske hen over hovedet på dem og til fordel for de i forvejen privilegerede.

Fristelsen for at falde for politisk propaganda formuleret i organisations- og samfundsfjendske provokerende fraser bliver let for stor, og desuden giver det små yderligtgående grupper og/eller bevidst apolitiserede grupper en urimelig indflydelse i opinionen under dække af demokratiets navn«, sagde Ole Askvig.

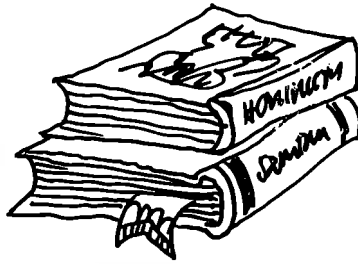
»Der er landet over en perlerække af oplysningsforbund med forskellige formål. Spændende fra de konservative til de revolutionære. Fra lesbiske til husmoderforeninger. Derfor finder vi ingen grund til, at AOF ikke etablerer undervisning på vores idé-grundlag: Arbejderbevægelsens idé-grundlag.

Styrkelse af aktiviteternes kvalitet

Ved at styrke profilen styrker vi også kvaliteten af den enkelte aktivitet. Vi styrker engagement og bevidsthed blandt undervisere og skoleledere og vigtigst: Vores deltagere møder en arbejderpolitisk undervisning, hvadenten de har meldt sig til maskinskrivning, tysk eller Daghøjskole«, sagde Ole Askvig.

BOG nyheder

Nyt blad om ungdoms- arbejds-løshed

»Kontakt til pressen«

Dansk Ungdoms Fællesråd har udsendt et mediehæfte, »Kontakt til pressen«. Hæftet giver unge som ældre avislæsere og radiolyttere gode råd og ideer til, hvordan man opbygger et bedre forhold til den lokale avis eller radio.

Mediehæftet henvender sig især til foreningsaktive, som er interesseret i at skabe en bedre kontakt til den lokale avis og dermed give borgerne en grundigere orientering om de begivenheder, der foregår i deres område.

»Kontakt til pressen« kan for en pris af 10 kr. rekvireres hos Dansk Ungdoms Fællesråd, telefon 01-29 88 88.

Kunstnerleksikon

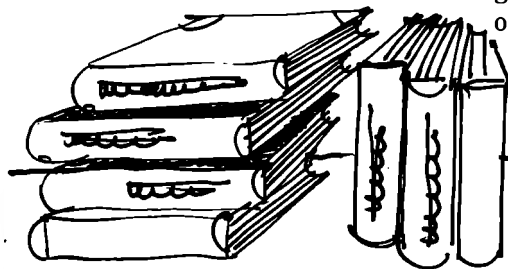
De mange internationale strømninger, der har præget billedkunsten i vort århundrede, kan naturligvis spores i udviklingen herhjemme.

Demokratiet har medført, at et langt større publikum end tidligere følger aktivt med i kunstpolitik og kulturdebat. Musik, litteratur og billedkunst er ikke længere forbeholdt en lille kreds af indviede, men inddrager via de moderne kommunikationsmidler hele landet og alle befolkningsgrupper i sine gøremål.

Til gengæld har de nye medier, film, radio, TV og video, skabt muligheder for en kunstnerisk udfoldelse af andre kanaler og med større effekt og udstrækning, end de traditionelle kunstformer nogensinde har kendt til, selv efter Gutenberg. Skriver kunstneren Helge Ernst blandt andet i en artikel i AOF's Kunstnerleksikon, der udkom den 21. maj.

AOF's Kunstnerleksikon præsenterer i portrætbeskrivelser

775 nulevende danske kunstnere og indeholder desuden den omtalte artikel »Dansk kunst i det 20. århundrede« af maleren Helge Ernst. Endvidere indeholder leksikonet artikler om ophavsret, kontrakter med kunstnere, forsikring af kunst samt en artikel om den aktuelle låneordning vedrørende kunst i fast ejendom, og endelig en oversigt over museer og kunstgallerier i Danmark.

I sidste nummer af Prop & Kapsel oplyste vi, at forbundet havde bestilt kvartalstidsskriftet »å jour« tilsendt de enkelte afdelinger.

Dette løfte kan vi desværre ikke holde, da vi har modtaget meddelelse fra Arbejderbevægelsens Beskæftigelsesudvalg om, at man ikke har fået så tilstrækkeligt mange bestillinger på »å jour«, at tidsskriftet økonomisk kan hvile i sig selv.

Det er en skam, for det første nummers indhold var ellers så lovende og værd at læse.

Samtidig meddeler Arbejderbevægelsens Beskæftigelsesudvalg, man på grund af bortfaldne tilskud – i Ungdomsåret – fra 1. august må nedlægge sin konsulentordning.

personalia

Vi gratulerer

KØBENHAVN

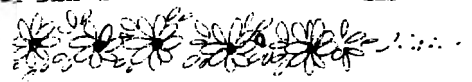
25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne

Den 12. juni
Axel Thorleif Jensen
Læssøgade 19, 3. tv.
2200 København N

25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier

Den 17. juni
Torkil Salomonsen Sørensen
Sadelmagerporten 2, 1.-116
2650 Hvidovre

Den 24. juni
Hans Peter Nielsen
Kobbelvænget 28, st. th.
2700 Brønshøj

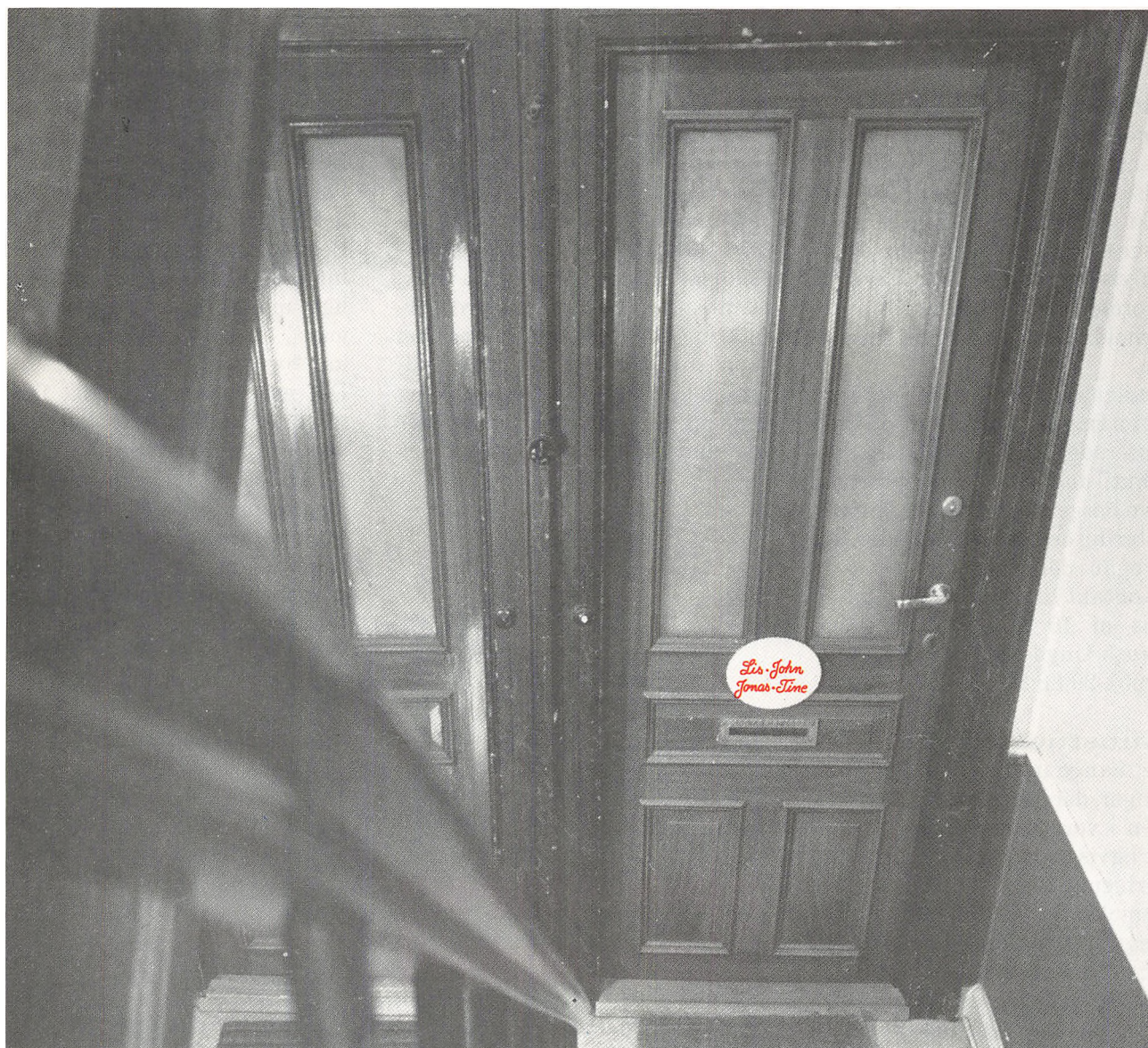
40 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier

Den 30. juni
Inger-Marie Jalborg
Peter Bangsvej 167, 1. th.
2500 Valby

25 års jubilæum på
Albani Bryggerierne

Den 2. maj 1985
Ehardt Madsen
Strøbyvej 67
5450 Otterup

Poul Winther
Ploggårdsvej 31, Bellinge
5250 Odense SV

Her bor 4 af vore vigtigste kunder

Arbejdernes Landsbank er lønmodtagernes bank.

Det betyder, at vi først og fremmest ser på lønmodtagernes økonomi og udvik-

ler produkter, som passer til deres behov.

Og at vores service og rådgivning er rettet mod den enkelte lønmodtagerfamilie.

Som deres økonomipartner ser vi

det som vores job at sikre, at hverdagsøkonomien kan hænge sammen. Og yde en total-service, ærlig rådgivning og gode produkter, så der kan komme mest muligt ud af lønnen.

Derfor tilbyder vi Superløn – en lønkonto helt i top – med høj rente og 100 gratis checks om året. Og en budgetkonto, hvor du kan fordele dine månedlige udgifter og samtidig opnå en reservekapital. Samt spare/låneordninger, som f.eks. ALFamiliekonto, der er en god genvej, når de store ønsker skal opfyldes. Med gode lånemuligheder og trykingsgarantien, som tager højde for

kunder

sygdomsperioder eller arbejdsløshed. Vi har taget højde for lønmodtagernes problemer. For hvem kender dem bedre end lønmodtagernes egen bank – ud over dem selv.

**ARBEJDERNES
LANDSBANK**
-din økonomipartner

Foto: Larsen 1-14

PROP & KAPSEL

Regeringen har med hjælp fra Det radikale Venstre og Fremskridtspartiet lagt mere og mere administrativt arbejde over på A-kasserne og dermed udhulet disse.
– De arbejdsløse må betale.

5/85

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRØNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. (01) 86 09 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Anker Skjødt

Hovedkasserer
Erik Nielsen

Sekretærer
Erik Kielberg
Lone Christensen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

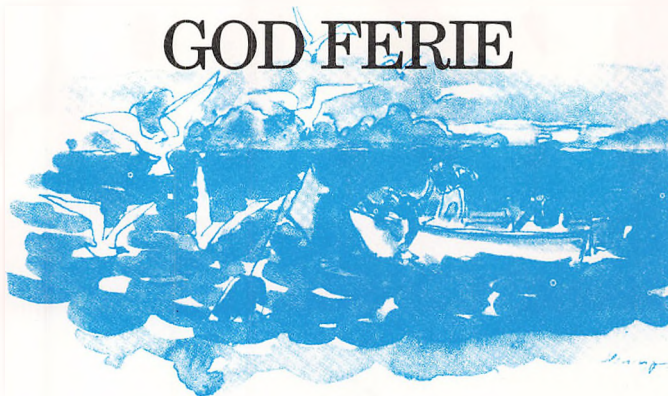
Journalist
Steen Caðan

Sats og montage
Holbæk Fotosats ApS

Tryk
SP-Tryk - Slagelse

Redaktionen af
PROP & KAPSEL
ønsker alle medlemmer

GOD FERIE

Næste nummer,
der er et ekstra-nummer med
referater fra FU- og HB-møder,
udkommer den 30. juli

Næste nummer
med artikler og indlæg
udkommer den 30. august

Indlæg til bladet skal være redaktionen
i hænde senest den 6. august

INDHOLD

God ferie	2
Leder	3
Verdenskrig	4
Konsulenttjenesten	7
Personalia	8
Internationalt samarbejde ..	9
Mineralvandsarbejdernes ..	
90 års jubilæum	13
A-kassen	17
Nyt fra Forbundet	18
Ordet er frit	19
DfB-investeringer	20

FORSIDEBILLEDE:

Læs lederen
side 3

Regeringen grøftegraver

Regeringen og de to yderligtgående partier i Folketinget, de radikale og Fremskridtspartiet, har med deres såkaldte »dagpengereform« foretaget et sandt grønnegraveeri.

Langtidsledige er efter det første jobtilbud skubbet ud i en bred og dyb grønne, hvor den enkelte vil have svært ved at kunne komme op.

Det andet jobtilbud er nu blevet sløjft, og de ledige har ikke, som mange tror, krav på en uddannelsesplads men kun på en uddannelsesydelse i halvandet år, hvis de da selv kan skaffe sig en uddannelsesplads. Derved har regeringen og de to partier skabt en helt ny gruppe af sociale tabere i Danmark. For hvem kan i dagens Danmark, hvor det er svært nok at få arbejde, så skaffe sig en uddannelsesplads.

Skaffer den enkelte ledige sig ikke en uddannelsesplads eller arbejde efter at have fået en sådan »uddannelse« og derved falder for 26-ugers-reglen om at have fast arbejde, nedsættes dagpengesatsen til 70 procent af den maksimale dagpengesats.

Efter endnu et år uden arbejde nedsættes satsen yderligere til 55

procent af dagpengesatsen, altså til et beløb, der er lavere end den forbigående bistandshjælp.

Det er forbandet svært for et medlem at være ledig, men takket være en regeringsholdning, hvor man ikke gør noget for at få alle de alt for mange ledige i arbejde, er det nu blevet ekstra svært at være ledig.

For at kunne modtage dagpenge skal de ledige være medlem af en A-kasse, hvis kontingent bliver dyrere og dyrere. Regeringen har nemlig gjort det langt vanskeligere for A-kasserne at administrere de større og større byrder, som statsapparatet vælter over på dem. Og det er de arbejdsløshedsforsikrede, der må betale denne byrde ved højere og højere kontingenter.

Regeringen vasker sine hænder, mens den pålægger arbejdernes egne A-kasser at udføre denne urimelige lovs indhold.

Det er efterhånden et overordentligt kompleks af urimeligheder, denne regering udsætter den danske arbejderklasse for ved de tilbagevendende overgreb mod de allerede tilkæmpede rettigheder.

Verdensudstillingen Interbrau '85 i München

Verdens største udstilling af teknologi indenfor drikkevarerindustrien »Interbrau '85« afholdtes i München i dagene 3.-10. maj.

Udstillingen fandt sted i Münchens store messecenter, og 18 kæmpehaller var fyldt op med produktionsanlæg i fuld skala-størrelse samt en række stande, som dækkede sektorerne for råvarer, tekniske-, kemiske- og biologiske hjælpemidler og »know how«, herunder planlægning og projektering af produktionsanlæg indenfor drikkevareindustrien.

Udstillingen afholdes hver 8. år i München, og med mere end 600 udstillere og over 60.000 besøgende specialister fra 96 lande blev den udstilling karakteriseret som en overvældende succes. Dette års messe var bestemt ikke mindre, selv om det ikke er muligt at sætte tal på.

Udstillingen afspejlede den voldsomme teknologiske udvikling, der er sket siden 1977. Den konsekvenser, som denne udvikling vil få for fremtidens arbejdsforhold på vore virksomheder, har gjort det nødvendigt, at vi som organisation sikrer os en langt bedre viden om, hvad der er i vente, således at udviklingen ikke kommer bag på os.

I den anledning besøgte forbundet messen i dagene 3.-5. maj og deltagerne i besøget var hovedkasserer Erik Nielsen, sekretær Lone Christensen og konsulenterne Henrik Hansen og John Pedersen.

I det efterfølgende skal redegøres for nogle af de indtryk, som delegationen fik på mesen.

Brygsidens teknologi

Brygsiden var righoldigt repræsenteret på messen med udstillede brygværker, filtre, styresystemer og andre tekniske hjælpemidler.

EDB-styring af bryg- og ølkams-

processer er ikke i sig selv en nyhed, det kender vi fra eksisterende bryggerier i Danmark. På messen vist, at der var et meget varieret udbud af EDB-teknologi indenfor brygsiden til såvel større som mindre virksomheder, og der var adskillige eksempler på, at eksisterende anlæg kan udbygges med EDB-styring. Der var ligeledes et stort udbud af filteranlæg, specielt skal nævnes firmaet Schenk's lodretstående kiselgurfilter, som udover de filtreringsmæssige kvaliteter, som firmaet peger på, har den fordel, at det i forhold til kapaciteten optager meget lidt gulvplads. Samme firma har udviklet et støvfrit føde- og forsyningsanlæg til kiselgur og perlite, og dette anlæg har en kapacitet på ca. 1 sæk pr. minut.

Anlægget er – efter firmaets udsagn – udviklet for at beskytte omgivelserne, arbejdspladsen og de beskæftigede mod de negative virkninger af de nævnte stoffer, og selvom anlægget ikke giver 100 pct. sikkerhed mod støvudsættelse for operatøren, da sækken skal fjernes manuelt, er det absolut et seriøst bud på en løsning af væsentlige støvproblemer ved arbejde med kiselgur.

Automatiske vaske- og tappeanlæg for fadølsfustager var meget stærkt repræsenteret på udstillingen, og de fandtes i mange forskellige udgaver med varierende kapaciteter, fra helt små til meget store anlæg.

Det har længe været kendt, at arbejdet med manuel depallettering og speciel pallettering af fadølsfustager er ualmindeligt hårdt og meget belastende for ryg og ben. Firmaet Kettner har en løsning på dette problem, idet man har udviklet en automatisk depalletteringsmaskine samt en paletteringsmaskine med automatisk pallettilførsel. Palletteringsmaskinen kan stable fadøls-

fustagerne i forskellige mønstre i forhold til et forud valgt program. Af Kettners udbudsmateriale fremgår det i øvrigt, at man er leveringsdygtig med automatiske højlagre for fadøl på pallets, (6 pallets i højden) samt lagersystemer for fustager uden pallets.

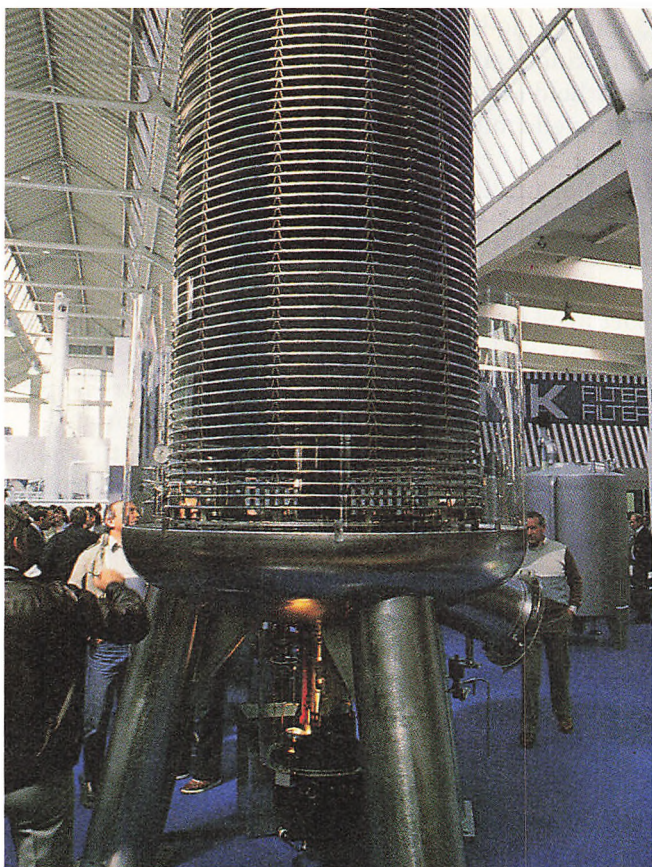
Taphallens teknologi

Udstillingen af maskiner til tappekolonner for øl og mineralvand spredte sig over adskillige haller og påkaldte sig stor interesse, da mange anlæg var »arbejdende«, dvs. der foregik en kørsel med tomme flasker.

Der blev vist adskillige eksempler på trykløse samlere, der udover de driftsmæssige fordele ved denne konstruktion samtidigt effektivt nedsætter støjen ved denne funktion. Problemet med trykløse samlere har hidtil været, at de er meget pladskrævende (10-12 meter). På udstillingen vist en samler, der kun optog ½ meter i længden.

Endvidere deltog den DfB-ejede virksomhed Danbrew i messen med det meget omtalte »Hjul«, som er afprøvet på Carlsberg og på Fredericia Bryggeri. Hjulet erstatter den traditionelle samler og har den fordel, at det ikke tager megen plads op. Hjulets kapacitet er 1000 flasker pr. minut, og støjniveauet ved denne kapacitet er meget lavt. Af andre fordele ved konstruktionen peger Danbrew på, at det er let at installere, kræver ingen justeringer og vedligeholdelse samt er økonomisk fordelagtigt i forhold til andre systemer.

På etiketsiden var Kronos »high speed«-etiketmaskine den, der vakte størst opmærksomhed. Ifølge Kronos specifikationer kan denne maskine påsætte 180.000 etiketter pr. time, men den demonstrerede hastighed var »kun« 160.000 etiketter pr. time. Det skal dog bemærkes, at kørsel med maskinen var simuleret,

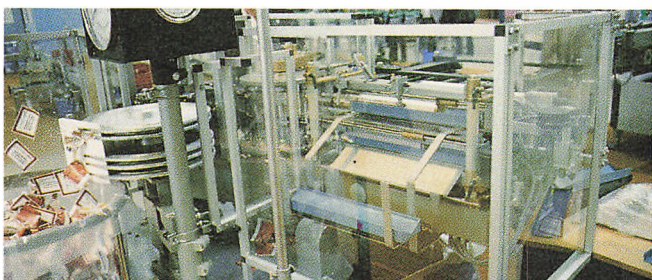

Schenk's lodretstående kiselgurfilter.

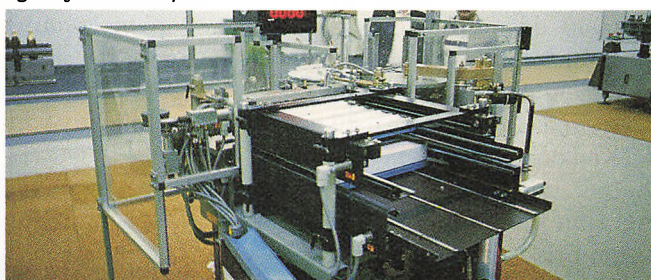
Verdens- udstillingen i München

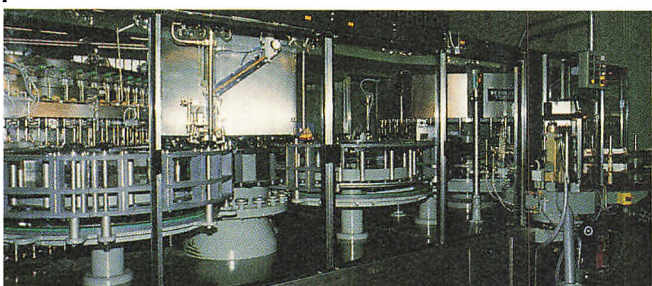
Automatisk lågfødeanlæg til dåsekolonne, system CSW Thomassen og Drijver-Verblifa.

Krones etiketmaskine med en normeret kapacitet på 180.000 etiketter pr. time.

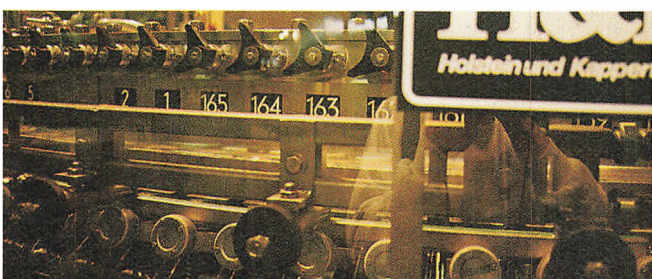
Krones etiketmaskine, automatisk etiketfødeanlæg.

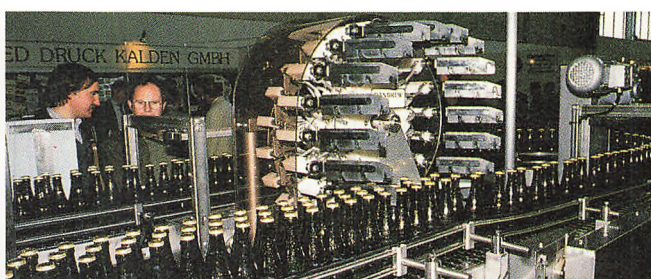
Krones Super Blockanlæg med 120 fylderør.

Et af de mange eksempler på 2-pallets gaffeltruck.

Holstein og Kapperts tappemaskine med 165 fylderør.

Danbrew's hjulsamler i funktion på messen. Den er afprøvet på Carlsberg og Fredericia Bryggeri.

idtet etiketterne havnede i en sæk og ikke på flasker, men det så meget overbevisende ud. Maskinen var udstyret med et automatisk etiketfødemagasin, som afhængigt af etiketstørrelse kunne rumme op til 50.000 etiketter og med signal for genopfyldning.

Tappemaskiner fandtes i alle udgaver og størrelser, eksempelvis skal nævnes Holstein og Kapperts tappemaskine med 165 fylderør.

Adskillige af de store leverandører af tappehalsteknologi udstillede Blockanlæg, dvs. et anlæg, hvor følgende funktioner var sammenbygget til en helhed: Flaskeinspektion, tapning, crowning, fyldehøjdekontrol og etikettering, alt styret fra en fælles betjeningsstavle, og samtlige oplysninger kunne trækkes frem på en TV-skærm.

Firmaet Holstein og Kappert gør det også i dåsekolonner, og her er man leveringsdygtige med kolonnekapaciteter fra 20.000 til 120.000 dåser pr. time og med mulighed for kombineret kørsel med øl og vand.

En nyhed i forbindelse med arbejdet ved dåsekolonner var et automatisk udpakkeanlæg for dåselåg, som kan kombineres med et automatisk fødeanlæg, som fyldes manuelt fra pallets. Disse anlæg leveres af et Hollandsk firma, CSW, Thomassen og Drijver-Verblifa.

På pakke- og udpakke- samt palletterings- og depalletteringssiden var det firmaet Kettner, som dominerede udstillingen. Der forevistes en kartonpakkemaskine med en kapacitet på 120.000 fl. pr. time. Firmaet reklamerede med, at pakkemaskinen kan styres af operatøren ved Blockanlægget, hvilket bl.a. skulle finde sted på bryggeriet Løvenbrau i München.

Men også andre firmaer gjorde sig gældende på pakke- og udpakkesiden, bl.a. viste Holstein og Kappert en pakkemaskine, som fungerede efter principper, vi ikke har set før. Rotapack, som den kaldtes, skulle efter H og K's mening indebære en række tek-

niske fordele. Det, som vi lagde mærke til, var, at maskinen gav nogle gode oversigtsforhold i forhold til de mere traditionelle maskintyper.

På transportsiden var der utallige eksempler på conveyors, rullebaner, kædetransportører, flasketransportører, anlæg for pneumatisk transport af plasticflasker og lodret transport af flasker. Det var stort, og det var uoverskueligt, men der fandtes en løsning på et hvilket som helst transportproblem.

Gaffeltruckudstillingen viste en del 2-palletstrucks (4 gafler i samme plan), og selvom dette ikke er den helt store nyhed, fortæller det noget om, at rationaliseringen af pallettransporten er i fuld gang, med de konsekvenser dette vil få for bemanningen på vore øl- og vandlagre.

Megen af den nye teknologi, som vi så på udstillingen, vil medføre konsekvenser for såvel bemanningen som for arbejdsmiljøet på vore virksomheder.

Først det positive. Mange miljøproblemer er reduceret ved anvendelse af nye materialer i maski-

nerne eller ved ændrede maskin-konstruktioner og flaskefremføringer. Dette gælder f.eks. støjrøblemene. Men den øgede automatisering og sammenbygningen af maskinanlæg, som vi så på udstillingen, kan – når disse anlæg tages i brug på danske arbejdspladser – givetvis medføre andre miljøproblemer, f.eks. en forringelse af det psykiske arbejdsmiljø, med øget stress, psykisk træthed eller monotoni.

Disse problemer indgår tilsyneladende ikke i maskinkonstruktørernes beregninger, for det forudsættes, at man sætter mennesket i centrum og ikke udelukkende ønsker om iskold effektivitet.

Ved vor rundgang på messen indhentede vi en del brochuremateriale fra de forskellige stande. Dette materiale står til rådighed for brugergrupper og for sikkerhedsrepræsentanterne på vore virksomheder i forbindelse med deltagelse i planlægningen af et bedre arbejdsmiljø.

Materialet kan rekvireres i forbundets konsulentafdeling.

Konsulentafdelingen

Elektronisk forvirring – eller fagre nye verden?

Sikkerhedsrepræsentantens daglige arbejde

Arbejdstilsynets vejledning om sikkerhedsarbejdet på virksomhederne (nr. 81/1978) har en hel række klare opgaver, som sikkerhedsgruppen skal løse i sit løbende arbejde. Disse er så klare, at de blot kan citeres her.

Sikkerhedsgruppen skal kontrollere:

- at arbejdsforholdene sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige,
- at arbejdet, arbejdsprocesser og -metoder er tilrettelagt og bliver udført fuldt forsvarligt,
- at stoffer og materialer kun anvendes ved arbejdsprocesser og -metoder, der effektivt sikrer de ansatte, f.eks. at fastsatte grænseværdier for de enkelte påvirkninger såsom støj, stråling og kulde overholdes,
- at der gives effektiv instruktion,
- at maskiner, redskaber og andre tekniske hjælpemidler er indrettet og anvendes på en sikkerheds- og sundhedsmæssig fuldt forsvarlig måde.

Sikkerhedsgruppen skal endvidere:

- påvirke den enkelte til en adfærd, der fremmer egen og andres sikkerhed,
- orientere de ansatte om de bestemmelser, der er fastsat til fremme af sikkerhed og sundhed,
- deltage i undersøgelser af ulykker, forgiftninger, sundhedsskader og tilløb hertil og anmelde dem til arbejdsgiveren eller dennes repræsentant,
- samarbejde med bedriftssundhedstjenesten og løbende informere denne på fælles områder.

Sikkerhedsgruppen skal imødegå risici i forbindelse med arbejdsmæssige spørgsmål. Hvor risikoen ikke kan imødegås på stedet, skal gruppen indberette forhold til sikkerhedsudvalgets formand eller til virksomhedens ledelse.

Så mange var ordene i vejledningen. Der er al mulig god grund til at tage dem for pålydende og bruge dem i sit daglige arbejde som sikkerhedsrepræsentant.

En metode kunne være daglige rundgange i sit sikkerhedsområde sammen med modparten i sikkerhedsgruppen. Her kunne man se på, om rengøringen er tilfredsstillende, om der er rod, om støjskærme er i orden, om man kunne snakke med folk, om de har forslag til forbedringer eller klager. Der er i hvert fald ingen grund til, at man som sikkerhedsrepræsentant skal forvente, at kollegerne kommer til en selv med problemerne.

Vejledningens ordlyd giver rigeligt grundlag for dagligt eller så tit, som opgaverne kræver at foretage opsøgende virksomhed for derigennem at kontrollere arbejdsmiljøet og måske samtidig inspirere kollegerne til at komme frem med problemerne. Det er faktisk sikkerhedsgruppernes pligt at imødegå risiciene, før der sker ulykker. Og dette må kræve

løbende opsyn og kontrol, ikke at man blot venter, at problemerne automatisk kommer til én selv. Samtidig giver vejledningen sikkerhedsgruppen et pålæg om at deltage i undersøgelsen af ulykker og lignende med henblik på forebyggelse og skadesanmeldelse. Her påhviler der sikkerhedsrepræsentanten et stort ansvar for, at ulykken bliver så grundigt beskrevet som muligt. Alle forhold skal beskrives, der skal eventuelt tages fotografier og indhentes udtalelser fra vidner. Dette er ofte af afgørende betydning for et muligt erstatningsspørgsmål. Det ses desværre alt for tit, at beskrivelsen af årsagerne til en tilskadekomst beskrives som hændeligt uheld uden nogen nærmere kommentarer. Og at denne beskrivelse alene udarbejdes af arbejdsgiveren.

Arbejdstilsynets egen vejledning giver altså en række anvendelige metoder på, hvordan sikkerhedsarbejdet skal gribes an i det daglige. Prøv at bruge denne vejledning og lad erfaringerne vise, hvor langt man kan komme.

I næste nummer af Prop & Kapsel vil vi se på mulighederne for deltagelse i planlægningen.

Konsulentafdelingen

Overlæge anmeldt til Sundhedsstyrelsen

Hardy Hansen har på Specialarbejderforbundets vegne bedt Sundhedsstyrelsen stramme op om tilsynspligten med danske læger.

Udgangspunktet er overlægen fra Spangsbjerg Sygehus' psykiatriske afdeling, *Gunnar Starup*, der, selv om han havde kendskab til, at en specialarbejder måtte formodes at være hjerneskadet under sit mangeårige arbejde på Grindstedværket, ikke overholdt sin anmeldelsespligt til Sikringsstyrelsen og Arbejdstilsynet. Sagen blev nøje gennemgået i *Søndags-Avisen* i TV palmesøndag. Svigtet skete i august 1983, og sagen blev først anmeldt på hustruens anmodning i marts 1984 og da af afdelingens chefspsykolog, der følte sig forpligtet, når de anmeldelsespligtige læger ikke gjorde det.

I december 1984 døde specialarbejderen. Den psykiatriske afdeling, han nu var indlagt på, lod ham gå ud alene – selv om han få dage før havde forsøgt selvmord – han omkom på turen.

Med hans død bortfaldt et stort erstatningskrav over arbejdsskadeloven, fordi Sikringsstyrelsen ikke havde færdigbehandlet sagen.

Overlæge *Michael von Magnus* fra Sundhedsstyrelsen sagde i TV-udsendelsen, at han måtte have egentlige anmeldelser for at udføre sin og Sundhedsstyrelsens tilsynspligt med lægestanden og sundhedsvæsenet. Det til trods for alverdens erklæringer i *Ugeskrift for Læger*, debatter og undersøgelser, der viser, at læger ikke overholder deres pligt til at anmelde formodninger om en erhvervssygdom. Mindst 25.000 burde anmeldes, men kun ca. 6.000 bliver det. Anmeldelserne fordeler sig i øvrigt på kun 2.000 af landets mere end 24.000 læger. Specialarb.-forbundet har sendt Sundhedsstyrelsen endnu en klage over *Gunnar Starup*. Historien ligner den anden til forveksling. Kun chefspsykologens pligtfølelse har bragt også denne sag for en dag, men syv måneder efter, at hjerneskade var konsta-

teret.

Specialarbejderforbundet ser frem til Sundhedsstyrelsens reaktion. Indtil nu har anmeldelseskemaer og særligt honorar til lægerne åbenbart ikke været nok. Mange læger beskytter i realiteten hellere arbejdsgiverne og deres forsikringsselskaber. Der skal skrappere lud til. (Dog ikke så skrap som den, arbejderen på Grindstedværket blev udsat for. Ham gav lægerne elektrochok, fordi han ikke af sig selv kunne tage sig sammen).

Så længe de fleste læger ikke vil anmelde, får Arbejdstilsynet ikke tilstrækkelig indsigt til, at det kan gribe ind over for ødelæggende arbejdsforhold.

Hvis nogle syge ikke tør lade sig anmelde af frygt for afskedigelse, kan lægen anmelde anonymt til arbejdstilsynet – omend den skadede så ikke får erstatning gennem sikringsstyrelsen.

Kilde: »Fagbladet«.

personalia

Vi gratulerer

KØBENHAVN

*25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne*

25. juli

Ove Peter Andersen
Gersagerparken 7, 2. tv.
2670 Greve Strand

*25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier*

10. juli

Henning Jørgensen
Studsgaardsgade 43, 6. tv.
2100 København Ø

18. juli

Wagner Kjeldsen
Østervej 9 A, 1. th.
2600 Glostrup

*40 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier*

12. juli

Leif Olaf Hebeltoft
Vognmarksmarken 34, st. th.
2100 København Ø

TAK!

Jeg vil hermed gerne takke alle for den venlige deltagelse, som er blevet vist ved min mand, hovedkasserer Erik Niensens begravelse.

Hjertelig tak.

Marya Nielsen.

Faglig kongres for:

internationalt samarbejde

Den Internationale Union af Levnedsmiddelarbejdere (IUL) afholdt sin 20. ordinære kongres i Geneve i dagene 25.-29. marts 1985.

Fra forbundet deltog:
LONE CHRISTENSEN

Her følger et uddrag af fem dages meget interessante emner, debatter og beslutninger:

De 268 kongresdelegerede repræsenterede 122 forbund fra 50 lande. Desuden deltog der observatører fra en del lande samt fra Frie Faglige Internationale på IUL's kongres.

Specielle hilsener på kongressen

Rodolfo Robles og Evert Soto, begge fra Guatemala, gav kongressen en orientering om den vigtige støtte, som var givet gennem IUL. Dette havde ført til, at der nu var sikret arbejde og aftaler på Embotelladora Guatemalteca (Coca-Cola's flasketapningsfabrik).

I den sydafrikanske delegation på 11 personer deltog Chris Dlamini og Leonard Sikhakhane (Levnedsmiddel- og Bryggeriarbejderforbundet). De kunne begge deltage, fordi IUL's medlemsforbund i en verdensomspændende kampagne havde fået løsladt dem efter, at den sydafrikanske regering havde arresteret dem på grund af faglig aktivitet.

Kongressen vedtog en udtalelse til støtte for sydafrikanske fagforeningsmedlemmer og for kampen mod Apartheidpolitikken. I denne udtalelse var der en opfordring til, at IUL's medlemsforbund, i deres egne lande, skulle udøve et pres på de respektive regeringer, så handel og økonomiske investeringer i Sydafrika boy-

kottes, indtil Sydafrikas regering accepterer princippet om lige rettigheder for alle.

Kongressen udtrykte afsky over for de sydafrikanske myndigheders brutale optræden og fordømte den massakre på negre, som førte til, at mange døde eller blev såret uden for den sydafrikanske by, Uiterhage, den 21. marts i år.

Forholdene i de enkelte regioner

Kongressens dagsorden indeholdt blandt andet rapporter om regionale aktiviteter i Afrika, Latinamerika, Nordamerika, Asien og Stillehavsområdet, IUL's kontor i Japan, Karibien samt Europa.

Disse rapporter var meget omfangsrige og uhyre interessante, men ikke mindst vigtige for at forstå, hvor betydningsfuldt støtte og samarbejde er i fagbevægelsen.

Det fremgik ret generelt af rapporterne, at frihed til fagligt arbejde og retten til at organisere sig er en kamp i hverdagen. I mange lande udføres dette arbejde med risiko for fængselsstraf, forsvindinger, tortur og død.

Det fremgik også af rapporterne, at levevilkårene i store dele af verden er så ringe, at man må beundre, at mennesker udover det at overleve, så også har kræfter og mod til at tage kampen op mod

militære og politiske magters undertrykkelse.

I mange lande er skolegang et ukendt forhold, og den første og eneste mulighed for uddannelse og faglige kursus er dem, som IUL kan etablere.

Regeringerne drager fordele af verdenskrisen

På kongressen blev det understreget, at det i den nuværende krisesituation var vigtigt, at man udover det traditionelle faglige sammenhold og støttearbejde finder frem til strategier, som forhindrer, at regeringerne bruger solidaritet og støtte fra de industrialiserede landes fattige til at styrke og forsørge de rige i den 3. verden.

Samtidig konstaterede man på kongressen, at man altid skal være på vagt over for Kapitalen og de borgerlige kræfter, når disse forsøger at drage fordel af krisefænomener ved at sænke levestandarden for arbejderne og vores familier.

Helt aktuelt afsendte IUL-kongressen den 25. marts solidaritets- og lykønskingshilsener til Finland og Danmark, hvor man netop den 25. marts havde besluttet at gå til kamp for at forsvare arbejderens vundne rettigheder og positioner.

Målene er de samme som i 1920

Formanden for IUL, Günther Döding, der også er formand for det vesttyske Nærings-, Nydel-sesmiddel- samt Hotel- og Re-staurantarbejderforbund (NGG), kom i sin åbningstale blandt andet ind på vor internationale historie. Den startede med, at Ci-gar- og Tobaksarbejdernes Inter-nationale Forbund blev grund-lagt i 1890, Bageriarbejdernes i 1907, Bryggeri- samt Hotel- og Restaurantarbejdernes i 1908 og Slagteriarbejdernes i 1910.

Med basis i disse internationale organisationer blev IUL grund-lagt i 1920 med følgende mål:

- at fremme arbejdernes sociale og økonomiske interesser,
- at fremme alle initiativer mod militarisme og imperialismen samt styrke den internationale solidaritet blandt arbejderne.

Disse mål er ved IUL's 65 års ju-bilæum stadig aktuelle.

Der skal kæmpes mod sulten i verden og for menneskelige ret-tigheder, og denne kamp kan ikke adskilles fra kampen for fag-lige rettigheder.

Udover fagbevægelseernes kamp mod diktaturer i den 3. verden, går kampen også mod det største angreb siden 30'erne fra industri-landenes konservative regeringer mod en gang opnåede rettig-heder.

De konservatives politik mislyk-kes, men medfører store og nega-tive konsekvenser samt svære samfundsproblemer. Arbejdsløs-heden var således i 1985:

i OECD-landene på 35 millioner
i EF-landene på 13 millioner
i USA på 8,5 millioner

Trods dette fortsætter de fleste industrilande en forfejlet politik, hvor staterne overlader de øko-nomiske initiativer til det »frie-initiativ«, hvilket betyder, at den sociale trykthed afskaffes.

Som et eksempel på, at den fri fo-retagsomhed støttes, er udbre-delsen af de transnationale virk-somheder. Disse fremhæves som virksomheder, der skaber ar-bejdspladser. – Realiteterne er

helt anderledes.

Mellem 1978 og 1983 nedskar UNILEVER antallet af ansatte i den verdensomspændende virk-somhed med 50.000 – eller godt 16 procent.

Arbejderbevægelsen ved, at ud-viklingshjælp i stor udstrækning går til lande, som ikke har frie fagbevægelser, eller til lande, hvor den faglige organisations-procent er skræmmende lav. Re-geringerne i disse lande er ofte fjendtligt indstillede over for fag-bevægelsen, da landene gerne skal kunne betragtes som inve-steringsegne og -gode.

I 1983 blev der som offentlig ud-viklingshjælp sendt ca. 36 milli-arder US Dollars til U-landene. Af disse penge kom de 27,5 milli-arder fra industrilandene i Ve-sten og de 2,9 milliarder fra Sov-jetunionen med sine allierede.

Størstedelen af industri-investe-ringerne blev foretaget koncer-treret i et mindretal af U-lande. Af sammenlagt 34 milliarder US Dollars gik kun 15 procent (5 mil-liarder) til U-lande i den 3. ver-den. – Lande, der virkelig har brug for investeringshjælp, fik ingen hjælp.

På kongressen fandt man, at ud-viklingspolitik skal opfylde det formål at forbedre situationen, politisk og socialt, for alle i udvik-landslandene. Hvis regeringer i modtagerlande ikke forpligtes til en opfyldelse af disse mål, men bruger midlerne til oprustning el-ler lignende, bør man ikke være med, når der tildeles udviklings-midler.

Fagbevægelsen og verdens-freden

Kongressens delegerede brugte naturligt nok en stor del af tiden på debatter om freden i ver-de-nen.

I 1983 brugte man 750 milliarder US Dollars til oprustning, heraf brugte de to supermagter 458 milliarder.

Hver en øre, der gives til oprust-ning, savnes i kampen mod ar-bejdsløshed, sygdom og sult. Der-for må de politisk ansvarlige tvin-ges til at indse, at vi i øst og vest, nord og syd skal leve sammen

med hinanden og ikke imod hin-anden.

Således må vi kræve, at oprust-ningen stoppes, og at freden i ver-denen sikres ved en nedrustning.

Kongres-vedtagelser

På kongressen vedtog man hand-lingsprogrammer for mange af de områder, som de delegerede hav-de fremlagt, for eksempel uddan-nelsesprogrammet for Afrika, Latinamerika og Japan.

Kongressens delegerede vedtog også en del resolutioner, omfat-tende områder som

- fred og nedrustning
- transnationale virksomheder
- levnedsmiddelsituationen i verdenen
- Menneskelige og faglige ret-tigheder
og en del støtteerklæringer om aktuelle, lokale faglige forhold som:
- forbud mod kernevåben på mi-litære skibe ved New Zealand
- solidaritet med filippinske ar-bejdere
- solidaritet med de ansatte hos General Foods
- situationen på Sri Lanka
- faglige rettigheder i Polen
- BIDI – hjemmearbejderne i Indien

Udover vedtagelser af ovenstå-ende vedtog de delegerede også, at Arbejdsudvalget (IUL's forret-ningsudvalg) blev udvidet med to næstformænd, samt at medlems-kontingentet blev forhøjet fra 1,20 SFr. pr. år pr. medlem til 1,35 SFr.

Det blev også vedtaget, at Styrel-sen i særlige situationer på for-slag fra Arbejdsudvalget kan træffe beslutning om en forhøjel-se af kontingentet.

Ligeledes vedtog man principper-ne for, efter hvilke regler med-lemforbundene skal betale med-lemskontingent, og i hvilke til-fælde Styrelsen kan give dispen-sation for betaling af kontingent.

Valg

IUL's formand kan som regel kun vælges for én kongresperi-ode, nemlig fire år.

Egentlig skulle de engelsktalende lande have stillet med en formandskandidat for kongresperioden 1985-1989. Men da man ikke kunne stille med nogen kandidat, genvalgte kongressen formanden, Günther Döding. Fra flere kongresdelegerede blev det understreget, at dette var den eneste grund til, at Günther Döding fortsatte på formandsposten.

IUL's generalsekretær siden 1968 – Dan Gallin – blev enstemmigt genvalgt.

IUL's styrelse består af repræsentanter fra hver IUL-region samt generalsekretæren.

Danmarks repræsentant i Styrelsen, Bent Sørensen, næstformand i Tjenerforbundet og formand for NNS, blev genvalgt. 1. suppleant til styrelsesposten, som var Ruth Løjbert, Kvindeligt Arbejderforbund, overgik til Anny Petersen fra samme forbund.

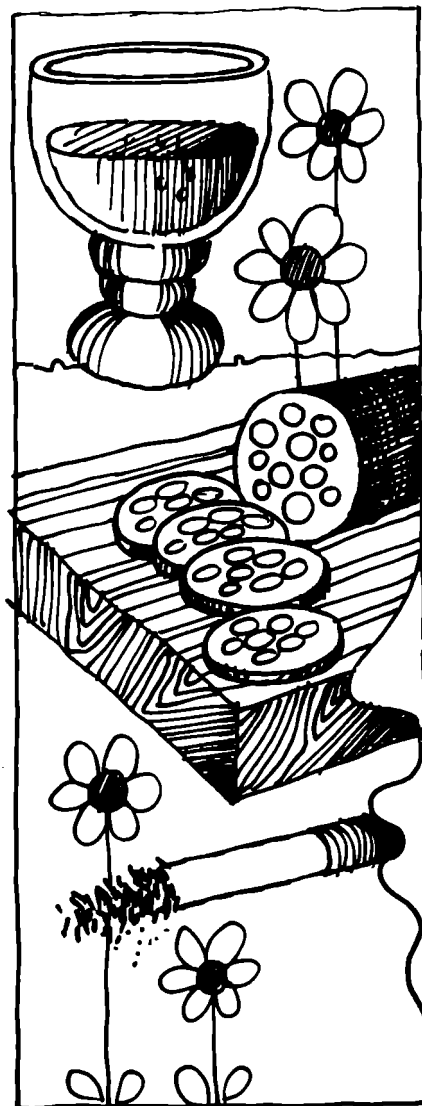
IUL's arbejdsudvalg (forretningsudvalget) består af formanden, generalsekretæren og fire næstformænd, repræsenterende IUL's regioner i Europa, Norden, Nordamerika og Asien.

For Europa valgtes Arthur Ladrille (Hotel- og Restaurantarbejderforbundet inden for FGTB, Belgien), og for Norden blev Lage Andreasson (Svensk Livsmedelarbejdere Forbund og formand for Nordisk Union af Levnedsmiddelarbejdere) valgt.

Hvad er IUL?

Forkortelsen IUL står for den Internationale Union af Levnedsmiddelarbejdere, det vil sige en international sammenslutning af forbund inden for levnedsmiddel-, drikkevare- og tobaksindustrierne samt hotel- og restaurantbranchen.

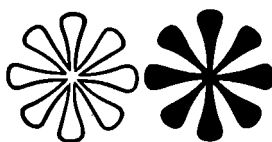
IUL har 212 medlemsforbund og repræsenterer 2,1 million arbejdere i 63 lande.

En international ligestillingskonference

Den Internationale Union af Levnedsmiddelarbejdere (IUL) afholdt i dagene 22.-23. marts 1985 en ligestillingskonference i Geneve.

Fra forbundet deltog:
LONE CHRISTENSEN

Helt bevidst havde IUL placeret ligestillingskonferencen i dagene op til den 20. ordinære kongres. Formålet var dels, at konferencens debatter og konklusioner til et handlingsprogram for ligestilling skulle have indflydelse på kongressens beslutning til det dagsordenspunkt, der omhandle-

de ligestilling. Dels, at deltagerne på ligestillingskonferencen så af de respektive forbund blev indstillet til at deltage på kongressen, helst som delegerede med tale- og stemmeret, men i alle tilfælde som observatører med taleret. Konferencen samlede 95 kvinde-

lige og mandlige deltagere fra IUL's medlemsforbund i 30 lande, af dem var der repræsentanter for 14 lande i Afrika, Asien og Latinamerika, de resterende deltagere kom fra Vesteuropa og Nordamerika. Forbundene i Norden, heriblandt vort eget forbund og NGG, det

vesttyske Nærings-, Nydelses- middel- samt Hotel- og Restaurantarbejderforbund, havde indsendt helt konkrete forslag til et handlingsprogram, som lå til debat og vedtagelse til den efterfølgende kongres.

Det lykkedes ikke på konferencen at få en debat og stillingtagen til disse konkrete forslag til kongressen.

Men der er ingen tvivl om, at konferencens debatter, konklusioner og det, at mange af konference-deltagerne også var kongresdelegerede, havde en vis indflydelse på kongressens vedtagelse i forbindelse med »ligestilling«.

Flertallet af konferencedeltagerne foreslog aktiviteter for handlingsprogrammer, så forbund, der repræsenterer både mænd og kvinder, blev bedre fagligt repræsenteret af kvinder og mænd. Blandt de områder, der angår kvinder, kom man ind på uddannelsesmuligheder, lønforskelle, børneomsorg og det, at mange kvinder befinder sig i en svag position, når det gælder kollektivt at skulle forsvare deres arbejds- og livsbetingelser.

Konferencen opfordrede den efterfølgende IUL kongres til at stille flere ressourcer til rådighed

til programmer for det arbejde, der omhandler de kvindelige arbejders problemer.

Kongressen vedtog fra ligestillingskonferencen:

IUL's 20. ordinære kongres fulgte ligestillingskonferencens debatter op, og efter en del diskussion i grupperne kunne kongressen i enighed vedtage:

IUL sikrer

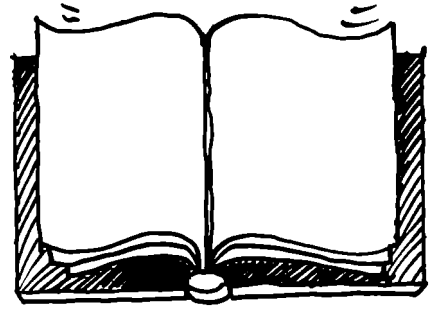
- at forbundene fremlægger rapporter til IUL's kongresser om det arbejde, som man har udført med henblik på ligestilling såvel i forbundene som i det faglige, politiske arbejde.
- at der i IUL's budget gives mulighed for et mere konkret arbejde med ligestillingsspørgsmål i den kommende kongresperiode.

Arbejdsopgaven for IUL's ligestillingsgruppe blev

- at udarbejde et fuldstændigt handlingsprogram, som skal forelægges den næste kongres – efter at Styrelsen har diskuteret indholdet. Et sådant program bør tage udgangspunkt i IUL's resolution i 1981 og forslagene fra de nordiske uni- oners fælleskonference.

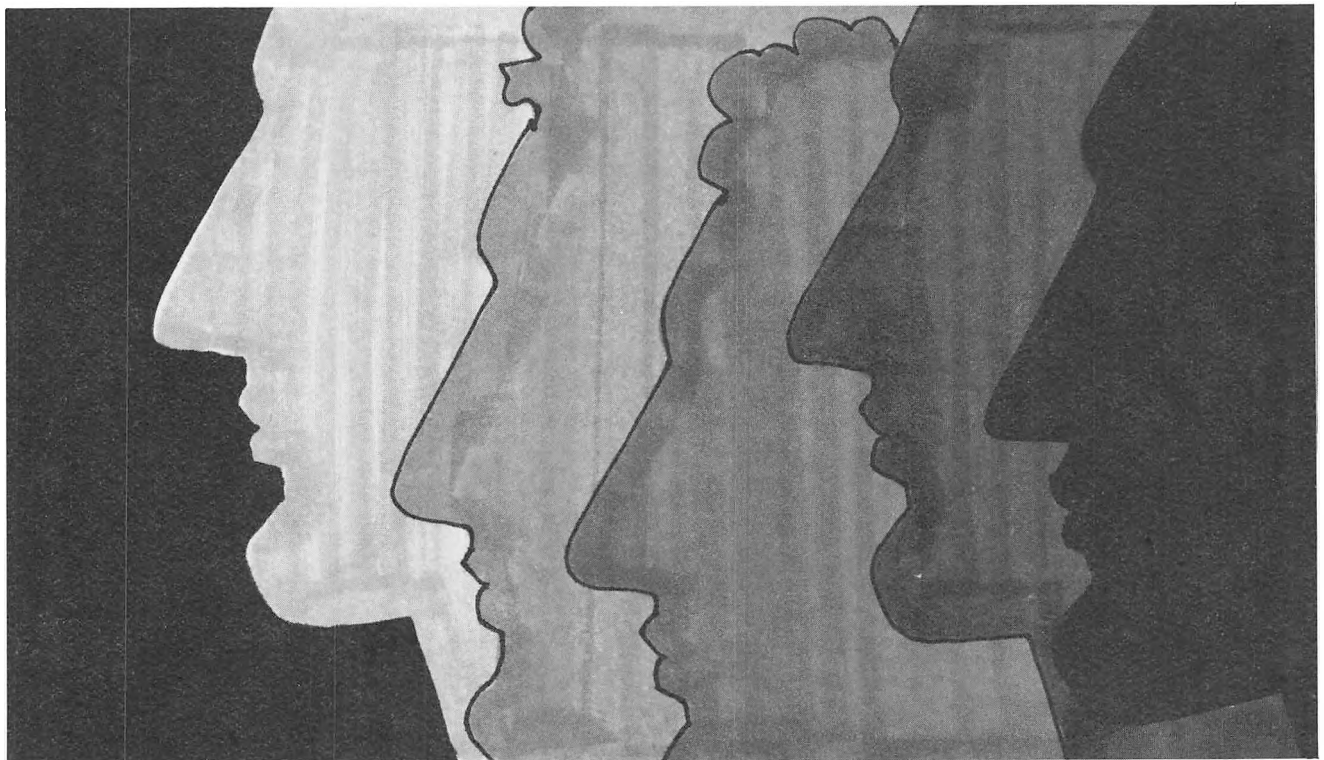
- at overveje et forslag om kvinde-repræsentation i IUL's besluttende forsamlinger. Dette forslag skal også forelægges Styrelsen inden næste kongres.

Rapporterne dels fra IUL's ligestillingskonference og dels fra IUL's 20. ordinære kongres giver et bredt udsnit af det, der skete på otte interessante, faglige arbejdsdage i Geneve.

Mere dokumentation

Forbundet vil på et senere tidspunkt fra IUL's sekretariat modtage udførlige protokoller over alt, hvad der er blevet sagt og besluttet på den ordinære kongres. Dette giver mulighed for efter modtagelsen af protokollerne at de, der ønsker en eventuel uddybning af et punkt, også får mulighed for det efter henvendelse til forbundet.

Mineralvands- arbejdernes Fagforening 90 år

Forbundets ældste afdeling kan den 18. juli fejre sit 90 års jubilæum, fordi otte mand den 11. juli 1895 indkaldte mineralvandsarbejderne i København for at få dannet en fagforening.

Til dette første møde kom der 40 mineralvandsarbejdere, som blev enige om at nedsætte et udvalg på fem personer for til ugen efter at have udarbejdet forslag til love.

På den konstituerende generalforsamling torsdag den 18. juli kl. 9 om aftenen mødte 60 mineralvandsarbejdere op, og efter en længere debat blev fagforeningen stiftet med H. C. Christensen som den første formand.

De vanskeligheder, som den nye fagforening mødte, beskrev formanden ved 50 års jubilæet, Jens Andersen, på følgende måde:

– Der var enkelte arbejdere, som var besjælet af det nye i tiden, men de allerfleste havde ikke forståelse af den betydning, sammenholdet havde. Arbejdsgiverne var selvfølgelig modstandere af fagforeningerne, og offentligheden så på fagforeningerne som frække og afskyelige sammenrottelse, stridende mod lov og ret.

Den første overenskomst

Den 15. maj 1896 afholdt man generalforsamling, hvor bestyrelsen forelagde en skrivelse med forslag om at sende den til samtlige mineralvandsfabrikker. Teksten lød:

»På en af Mineralvandsarbejdernes Fagforening afholdt generalforsamling den 15. marts 1896 er det besluttet at rette den anmodning til alle herværende fabrikker, at daglønnen fra 1. juni

dette år må blive fastsat til 3 kr. for 10 timers arbejdsdag, og at overarbejde og søndagsarbejde må blive betalt med 35 øre pr. time. På de fabrikker, hvor der arbejdes i akkord, skal daglønnen garanteres.

Da mineralvandsfabrikationen fortrinsvis foregår om sommeren, altså i den tid af året, hvor der er mest at bestille også i andre virksomheder, må det sikkert erkendes, at en dagløn på 3 kr. for voksne og fuldt arbejdsdygtige mænd er et rimeligt forlangende.

Det må nemlig erindres, at en meget stor del af mineralvandsarbejderne kun er beskæftiget ved det arbejde i sæsonen, og når denne er forbi, ofte har vanskeligt ved at skaffe sig andet erhverv, hvorfor de ved mange lejligheder, når sommerarbejdet begynder, er fuldstændig blottet for subsistensmidler. Og når dertil kommer, at arbejdet er forbundet med en ikke ringe risiko, idet det meget ofte hænder, at flasker eller sifons springer og sårer arbejderne, og derved forårsager kortere eller længere arbejdsstandsninger for disse.

Og da foreningen tilstiller samtlige fabrikker en sådan anmodning og af al kraft vil virke til dens gennemførelse, vil konkurrencen på basis af arbejdslønnen være ensartet. Foreningen venter svar tilsendt til dennes formand eller undertegnede adresse før udløbet af denne måned.

Med megen agtelse

P.B.V.

H. C. Christensen. «

Denne skrivelse medførte en voldsom debat på generalforsamlingen, hvor flere gav udtryk for, at den var alt for udfordrende. Men et flertal stemte for skrivelseren.

Og så skete underet. – De fleste fabrikker svarede positivt på skrivelseren, og dermed var den første overenskomst med fastlagt løn og arbejdstid hjemme. Særligt vigtigt var det, at fabrikkerne havde accepteret fagforeningen som forhandlingsberettiget modpart.

Men fabrikant Sørdring ville ikke vide af nogen overenskomst, og dermed fik fagforeningen sin første strejke, som i de to år, den varede, tærede hårdt på fagforeningens økonomi, da man ikke kunne hente økonomisk hjælp udefra, fordi arbejderne i næsten alle andre brancher løbende var i strejke.

Ved stor-lockout'en i 1899 var økonomien i Mineralvandsarbejdernes Fagforening atter kommet så meget i orden, at de omkring 100 medlemmer, som fagforeningen havde, kunne yde et bidrag på 6.000 kr. til andre, der var i konflikt.

Organisering i DBBF

I 1911 underskrev en mineralvandsfabrik overenskomst med øltappernes fagforening, som var under Dansk Arbejdsmandsforbund. Man forsøgte at få mineralvandsarbejderne til at nedlægge deres fagforening og gå ind under øltappernes egen forening. Dette mislykkedes, og Mineralvandsarbejdernes Fagforening indledte i stedet for forhandlinger med Bryggerierne Forbund. Og til stor fortrydelse for øltapperne

Ved strejken hos fabrikant Sødning udsendte mineralvandsarbejderne tre blade med i alt 45 skruebrækkerbiografier.

Her bringes den første side.

N. K. Madsen.

Gerner Nielsen.

Chr. Nielsen.

Nedennævnte er Folk, som arbejdede under Strejken hos Mineralvandsfabrikant Sødning, og som nu finder det formaalsstjenligt atter at lobe Fabrikantens Hænde ved at danne en **Hædersmandsforening** (kaldet Mineralvandsarbejdernes Understøttelsesforening!!!), hvis Formaal er at virke hen til, at ingen hos Sødning & Co. beskæftiget Arbejder er Medlem af sin Fagforening.

Nr. 1 **N. K. Madsen**, Wiedeveldtgade 21 (Se Fotografi).

Nr. 2 **Gerner Nielsen**, Fredensgade 12 (Se Fotografi).

Nr. 3 **Chr. Nielsen**, Korsgade 25 (Se Fotografi).

Nr. 4 **Niels Larsen** (Hoker), St. Gjertrudstræde.

Nr. 5 **Emil Hansen**, Helgesensgade 12.

Endvidere er følgende Medlemmer af **Hædersmandsforeningen** og modarbejder som saadanne Fagforeningen:

Nr. 6 **A. Hansen**, Lægeföreningens Boliger.

Nr. 7 **P. Petersen**, Willemoesgade 53.

Nr. 8 **L. Hansen**, Wiedeveldtgade 21.

Nr. 9 **Raan**, Classensgade 45.

Nr. 10 **J. Rasmussen**, Frederiksberg, og endelig Nr. 11 **en Hr. Thomsen**, (Adressen ubekendt).

Følgende har arbejdet under Strejken i „Den Ankerske Marmorforretning i Frihavnen“:

Nr. 12 **Carl Hansen** (hv. Piberdreng ved Garden, Blegdamsvej 94! (middelhøj — blond — lidt blondt Overskæg).

Nr. 13 **Johan Pedersen**, Ryesgade 85 St. C. o. G.

Nr. 14 **Nord** (falleret Spækhoker) Birkegade 3, Kæld.

Nr. 15 **Didriksen**, (thv. Sofyboder), Fr. den 7ds. Gade 14! t. v.

Nr. 16 **C. Lyse**, Viborggade 103!

Nr. 17 **Joh. Wældicke**, Adelgade 79! (Vaskeriet Mellembygningen), thv. Kunstdrejer, arbejdede under Strejken paa Kagerup Savværk — Husejer i Staunsholdt pr. Birkerød.

blev mineralvandsarbejderne den 1. november 1913 optaget i Dansk Bryggeri- og Brænderiarbejder Forbund.

Arbejdspladserne er svundet

I tidens løb har Mineralvandsarbejdernes Fagforening været ude for, at mange af de virksomheder, hvor man havde organiseret medlemmer, efterhånden er forsvundet. Således eksisterer hverken Najaden, Ørstedsparken, Ekstra, Sødring, Absalon, Ekspres, Svanen, Rosenborg, Maglekilde, Aktiv, Alliancen, Sct. Poul, Prima, Expres, Helge, Balderskilde, Neptun, Kronen, Skarritskilde, Saxo, Consol, Gey-sir eller Siffon i dag, hvor man

kun har organiseret medlemmer på Ceres Kastrup og Faxe Stor-københavn.

Ved 75 års jubilæet for Mineralvandsarbejdernes Fagforening skrev den daværende formand, Kurt Johansen, at fagforeningen næppe ville opnå flere jubilæer. Den holdning deles ikke af den nuværende formand, Kaj Knudsen, der mener, at man nok vil opnå et 100 års jubilæum. På den anden side skal afdelingen ikke holdes kunstigt i live for at kunne fejre et 100 års jubilæum.

I dag har fagforeningen kun 104 medlemmer, næsten det samme som for 85 år siden, så et af Kaj Knudsens ønsker for fremtiden er, at man fortsat må eksistere som selvstændig afdeling, og derfor må der kæmpes for at fastholde arbejdspladser til medlemmerne. Et andet ønske for medlemmernes fremtid er, at der atter vil genopstå frie overenskomstforhandlinger uden regeringsindgreb.

En ny fane ønskes

Oprindeligt havde fagforeningen en dejlig blå fane, der blev indviet den 22. april 1899, men den blev udskiftet med den nuværende røde fane i 1935, idet den gamle fane blev overdraget til Københavns Bymuseum. Den nuværende fane tør man på grund af ælde ikke tage ud i vinden, derfor oprettede afdelingen ved sit 85 års jubilæum en fanefond, så

man med tiden kunne anskaffe sig en ny.

På baggrund af dette fremkommer Kaj Knudsen med et ønske i anledning af 90 års jubilæet:

– Skulle nogle tænke på at ville give os økonomiske gaver ved

vort jubilæum, håber vi, at man vil tænke på vor fanefond, så vi ret hurtigt kan få skiftet vor 50 år gamle fane ud med en ny.

Mineralvandsarbejdernes Fagforening ønskes hjertelig til lykke med sit 90 års jubilæum.

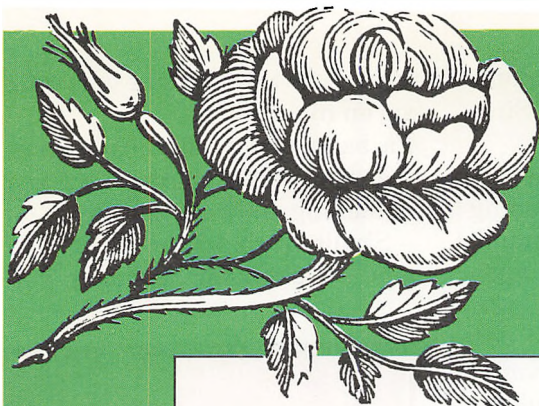
Reception

I anledning af Mineralvandsarbejdernes Fagforenings 90 års jubilæum holdes der

18. juli kl. 11-15

«åbent hus»

i fagforeningens lokaler Valdemarsgade 51.

Fanesangen

Melodi: Faldera.

Vor fane, den er blå, den fører an. Faldera.
Bagefter kommer de, der laver vand. Faldera.
Den følger os i glæde og i sorg. Faldera.
Og stedse skal den vaje fra vor borg! Faldera.

Hos Sødring var der strejke, husker de. Faldera.
Den er for længe siden dér forbi. Faldera.
De folk, som dengang hos ham laved' vand, Faldera,
er nu i vor forening, alle mand. Faldera.

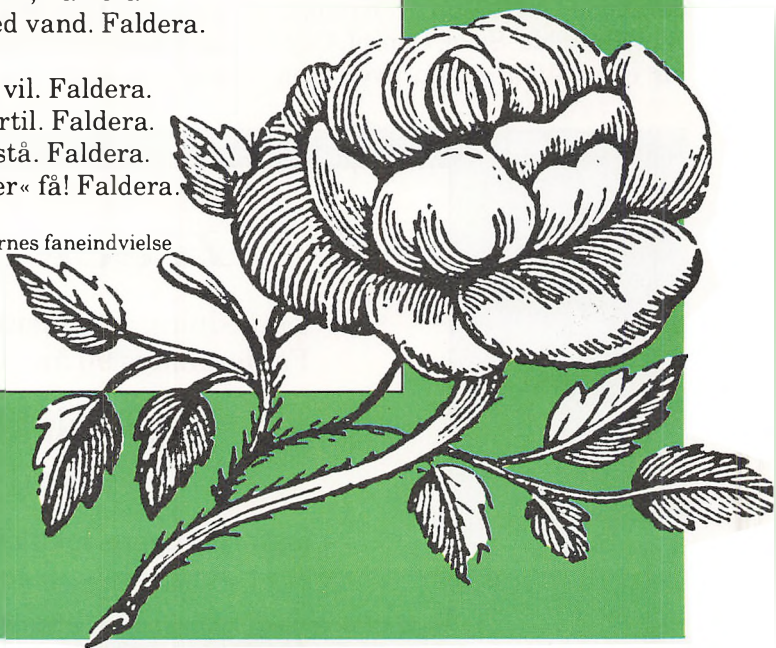
Fabrikanterne er folk med energi. Faldera.
Og det er no'et foreningen kan li'. Faldera.
Vi håber, ingen af dem siger »Nej«. Faldera.
Når vi skal ha' lidt frihed 1ste maj. Faldera.

Til daglig må vi alle hænge i. Faldera.
Ved tapning eller overbinderi. Faldera.
Men tit om vinteren vi får et fur. Faldera.
Og må ved havnen tage os en tur. Faldera.

Vi kuske har, som ej til møder gå. Faldera.
Som heller ej i vor forening stå. Faldera.
De får med tiden bedere forstand; Faldera.
Thi ellers kan de køre hjem med vand. Faldera.

En skål for fanen jeg udbringe vil. Faldera.
Og takke alle dem, som gav dertil. Faldera.
Gid vor forening altid højt må stå. Faldera.
Og aldrig nogen »skruebrækker« få! Faldera.

Sunget første gang ved Mineralarbejdernes faneindvielse
den 22. april 1899.

Nyt fra A-kassen

Konstitueret hovedkasserer

Forbundets hovedbestyrelse har fra 1. juni konstitueret afdelingskasserer Jytte Hansen som hovedkasserer efter Erik Nielsen, der døde så brat i en alder af 54 år.

Jytte, som er bryggeriarbejder, var beskæftiget på Carlsberg 1974-1981. I 1977 blev hun klubbestyrelsesmedlem på Gammel Tap

Fra 1981 har Jytte været afdelingskasserer i Københavns kvindelige Afdeling.

A-kassernes Samvirke, som repræsenterer 1,8 millioner arbejdsløshedsforsikrede, afholdt årsmøde den 30. maj, og her vedtog man nedenstående udtalelse, som bringes, idet den helt er på linie med forbundets indstilling.

Vi stiller krav om, at regeringen og Folketinget stopper de forringelser, der er sket ved de seneste års lovgivning på A-kasseområdet, og ikke mindst de forslag, der netop i disse dage er til behandling i Folketinget.

Vi stiller krav om, at man gennemfører en udvidet adgang til deltagelse i uddannelse med bevarelse af dagpengerebet. Med den høje ledighed, der stadig findes her i landet, må arbejdstilbudssituationen bevares og udbygges med øgede uddannelsesmuligheder.

Vi protesterer på det skarpeste mod forslaget om forlænget dagpengerebet med nedsatte satser.

Vi kræver, at man gennemfører forenklede regler, således at den evindelige kritik af A-kassernes administration kan ophøre. Vi skal endnu en gang tilbyde vor medvirken ved sådanne drøftelser om forenklinger, men der må være tale om en helhed og ikke forslag, der alene er vendt mod A-kasserne og ikke mindst ydelserne til ledige og efterlønsmodtagere.

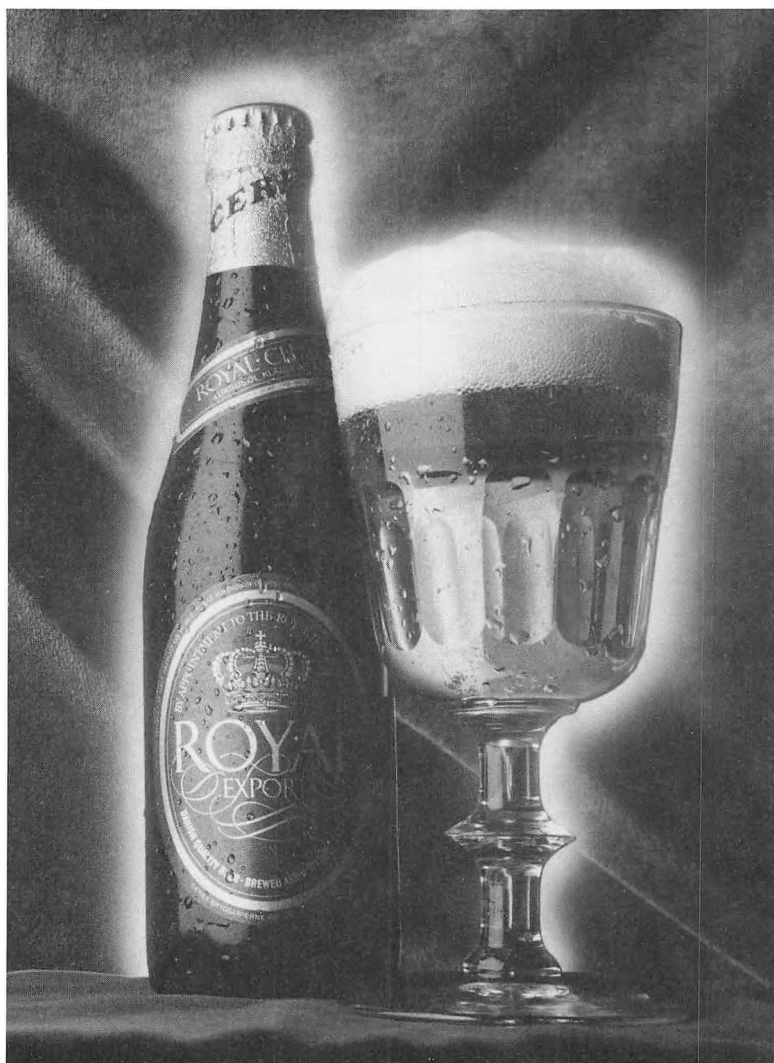
Forslaget om en finansieringsform må tages af bordet, idet det må være tilstrækkeligt, når arbejdsmarkedets parter betaler bidrag, som dækker ca. 4% ledighed. Mindre statslige udgifter til arbejdsløshedsforsikringen skal opnås ved udvidelse af beskæftigelsesfremmende love.

Endelig må vi kræve, at der omgående sker en genoprettelse i forhold til de forringelser, som fastfrysningen af satserne siden 1982 har medført. Der bør ske en regulering af satserne, ligesom der må udarbejdes forslag til faste reguleringer, som står i forhold til løn- og prisudviklingen.

Protest mod den borgerlige regering

Vi ved jo, at den borgerlige regering med hjælp fra de radikale er ved at lave endnu større skel i be-

folkningen med den asociale dagpengereform, som den ønsker vedtaget i Folketinget.

Nyt Ceres-produkt

Ceres Bryggerierne kastede en ny øl, ROYAL CLUB, på markedet den 28. maj 1985.

Med dette kongelige (royal = kongelig) produkt vil Ceres tage konkurrencen op med »guld«- og »sort-guld«-øl, idet man helt bevidst i sin markedsføring satser på et publikum, der allerede har fundet deres egen livsstil. Aarhus Stiftstidende beskriver målgruppen, som de unge, smukke og rige.

ROYAL CLUB er en luksusøl i skatteklasse A med en god smag af humle, men noget sødlig som andre guldøl.

Det nye produkt vil foreløbig kun blive distribueret i Danmark, meddeles det fra Ceres, som samtidig oplyser, at det indenlandske salg af luksusøllen, Red Eric, ved samme lejlighed er ophørt.

FORBUNDET AKTUELLE SAGER

Forbundets lommebøger

Da afdelingerne senest den 24. juli skal bestille lommebøgerne for 1986 på forbundskontoret, skal de medlemmer, der ønsker at få denne, meddele dette snarest muligt til afdelingerne.

Prisen for 1986-lommebogen vil komme til at ligge på omkring 30 kr. pr. stk.

Men det er altså kun afdelingerne, der skal foretage en skriftlig bestilling på næste års lommebøger. Det, som medlemmerne kan gøre, er kun at henvende sig til egen afdeling og der udtrykke ønske om at få en lommebog.

Tilmelding til § 9-uddannelse for nyvalgte sikkerheds- repræsentanter

Forbundet har udsendt det nye kursuskatalog for de lovbestemte § 9-uddannelser.

Det skal understreges, at deltagelse i et § 9-kursus er lovpligtigt, og at det er arbejdsgiverens ansvar, at den nyvalgte sikkerhedsrepræsentant får denne uddannelse.

Arbejdsgiveren er pligtig til senest fire uger efter valg af en ny sikkerhedsrepræsentant at tilmelde denne til et godkendt § 9-kursus, der skal være blandt de først afholdte i området.

Arbejdsgiveren skal afholde alle

udgifter til kurset, og der skal ydes fuld løn.

Såfremt kurset afholdes således, at der medgår mere tid til transport end ved normal transport til arbejdspladsen, skal der ydes rejsegodtgørelse og timeløn for rejsesiden.

Overenskomsten for depoterne

I forbindelse med forlængelsen af overenskomsterne forhøjes grundlønnen i § 2, stk. 1, med kr. 1,50 pr. time – fra og med mandag den 29. april.

Efter forhøjelsen bliver grundlønnen pr. time kr. 21,19. Herefter svarer grundlønnen pr. uge à 40 timer til kr. 847,60.

Dyrtdstillæg er

uændret kr. 25,87

Pr. uge à 40 timer . kr. 1.034,80

Normallønnen udgør

herefter pr. time . kr. 47,06

+ konjunkturtillæg

pr. time kr. 5,12

I alt kr. 52,18

Pr. uge à 40 timer . kr. 2.087,20

Herudover ændres § 5 fra kr. 7,70 pr. time til kr. 8,00 pr. time.

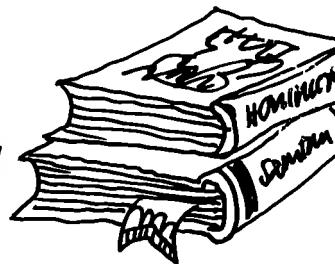
Hjemsendelse fra arbejde

På givne foranledning skal det oplyses, at medlemmer, der på grund af varemangel i forbindelse med en overenskomststridig konflikt er hjemsendt fra deres arbejdspladser, ikke skal møde på arbejdspladserne, før vareleverancerne er normaliseret.

Som baggrund herfor skal det anføres, at arbejdsgiverne i sådanne situationer hjemsender uden den i overenskomsterne fastsatte opsigelsesfrist, hvorfor der også først kan ske genoptagelse af arbejdet, når forholdene igen er normale.

Ligeledes må det påpeges, at der ved arbejde i enkelt dage vil ske en nedsættelse af dagpengesatsen fra kr. 335,00 pr. dag til kr. 266,00 pr. dag. Dette vil også ske ved blot at arbejde enkelte timer.

BOG nyheder

Arbejderbevægelsens rødder
Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv (ABA) har netop udsendt sit årsskrift med en masse meget interessante artikler, både om bevægelsens historie og om de aktiviteter, som ABA foretager for at bevægelsens historie ikke skal blive glemt.

Det er for eksempel 101 år siden, at Socialdemokratiet indledte sin rigsdagsvirksomhed, idet vælgerne fik indvalgt P. Holm og Chr. Hørdum i Folketinget den 25. juni 1884.

Hvordan det gik dem og de infor-

mationsmuligheder, som den gang var til rådighed – »Social Demokraten« og »Socialistisk Bibliotek«, der blandt andet startede med at udgive »Det kommunistiske Manifest« – kan man læse mere om i ABA's årsskrift.

I det hele taget er årsskriftet en lille perle, når man gerne vil vide mere om arbejderbevægelsens rødder. Lån eller rekvirer derfor skriftet. Adressen er:

ABA

Rejsbygade 1,

1759 København V

Telefon: (01) 24 15 22

Hvilket forbund!

Hvad er det for et forbund, som vi er medlemmer af? Det støtter både økonomisk, fysisk og moralsk kammerater, der er i kamp. Men drejer det sig om ens egne medlemmer, vender forbundets daglige ledelse og FU ryggen til. Og det til trods for, at det drejer sig om over halvdelen af forbundets medlemmer, nemlig Københavns kvindelige og mandlige afdelinger.

DBBMF giver den udadtil som den gode velgører og sympatisør, nøjagtig ligesom De forenede Bryggerier.

Hvad med at vise sit sande ansigt og fortælle de to afdelingers medlemmer, at I vil ruinere dem op og ned ad ryggen, da de i henhold til forbundets love aldrig kan få majoritet, og det selvom de medlemsmæssigt tæller mere end halvdelen af forbundets medlemmer.

Forbundets daglige ledelse kan være glad for, at den ikke vælges direkte af medlemmerne, men på en kongres, hvor den kan leve højt på de provinsdelegeredes stemmer.

Disse delegerede er ligeglade med, om der bliver færre og færre bryggeriarbejdere. De er himmelhenrykte over, at de kan bestemme, hvem der skal repræsentere os i forbundet. – Det selvom de har langt færre medlemmer end de to københavnske afdelinger.

Erik Karsberg-Petersen
Transportklubben, Carlsberg

De forenede Bryggerier investerer 200 mill. i Spanien

De forenede Bryggerier har netop brugt 200 millioner kr. til et aktiekøb i den spanske bryggerigruppe »Union Cervecera«, hvorved DfB nu sidder inde med 60 procent af aktierne.

På det spanske marked har Carlsberg øl hidtil været brygget på licens på El Aquila-bryggeriet, men dette er nu overtaget af det hollandske bryggeri Heineken. Derfor har det været nødvendigt at finde et andet bryggeri, som kunne producere Carlsberg øl.

I forbindelse med aktieovertagelsen i den spanske bryggerigruppe, der består af syv bryggerier og to malterier, og hvor det mest kendte ølmærke er »Skol«, siger direktør Poul Svanholm:

– Umiddelbart regner vi ikke med et positivt afkast af denne investering (de 200 mill. kr.), men den giver os en fordelagtig position på et stort marked, hvor mulighederne på længere sigt anses for betydelige.

– Og med Spaniens forestående indtræden i EF har vi fundet det rigtigt at udnytte den nu foreliggende mulighed.

Den pressemeddelelse, der er udsendt den 17. maj ved DfB's 200 millioner kroners investering, slutter beroligende med ordene »De nye aftaler har således ingen indflydelse på produktion og beskæftigelse i Danmark«.

DfB andet end øl og vand

En vurdering af ovenstående investering kan være en konsolidering af koncernens mange aktiviteter, hvilket både »Aktuelt« og

»Politiken« har beskæftiget sig en del med at se på i den første uge af juni.

Selvom både Carlsberg og Tuborg dels gennem egne mærker og dels gennem datterselskaberne, Wiibroe og Neptun, sidder på omkring 90% af det danske ølmarked og med vandsalget dækker ca. 70% af den totale omsætning for drikkevarer i Danmark, er DfB (af investeringshensyn?) begyndt at se sig om efter andre virksomheder end øl og vand. Senest er det kunstindustri, hvor Den Kongelige Porcelainsfabrik, Georg Jensens Sølvsmie og Illums Bolighus er under DfB's kontrol.

Også dansk bryggeri-investering

Men Carlsberg investerer ikke

alene i udlandet, således kunne Erhvervs-Bladet den 3. juni oplyse sine læsere om, at elektronikvirksomheden NEA-Lindberg har fået en ordre på 12 mill. kr. til Carlsberg Bryggerierne i København på levering af et styrings- og overvågningsanlæg til gær- og lagerfunktioner.

Afdelingschef Gert Nordqvist, NEA-Lindberg, udtaler i den forbindelse, at anlægget skal styre ni kombitanke, som både bruges til gæring og lagring samt tre filter-linier. Han oplyser også, at styringsanlægget fylder væsentligt mindre end for eksempel styringsanlægget på Fredericia-bryggeriet.

I øvrigt har NEA-Lindberg tidligere leveret andre styringsanlæg til Carlsbergs udenlandske bryggerier.

Spritsfabrikkerne satser på fødevarer

Aktieselskabet De Danske Spritsfabrikker har købt Dan-Pikant A/S, som producerer mayonnaise, remoulade, sennep, ketchup og salater.

Spritsfabrikkerne ejer i forvejen Bähncke-UG A/S og er således allerede repræsenteret på det danske dagligvaremarked.

PROP & KAPSEL

Kongressen 1985

på Hotel Nyborg Strand

6/85

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. (01) 86 09 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Anker Skjødt

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Sekretærer
Erik Kielberg
Lone Christensen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Sats og montage
Holbæk Fotosats ApS

Tryk: SP-Tryk, Slagelse

Kooperativ hotel- virksomhed

Esbjerg har fået et nyt storhotel, Hotel ESA med 88 enkeltværelser og 12 dobbeltværelser, det første nyopførte kooperative hotel i Danmark.

Alt er nyt, lækkert og med moderne udstyr på værelserne, så det er naturligt, at Hotel ESA med Esbjerg Højskole som nabo markedsfører sig som et kongreshotel. Man har nemlig allerede indgået en nabo-samarbejdsaftale om gensidigt at trække på hinandens faciliteter, og på denne måde kan man i fremtiden huse omkring 250 overnattende gæster og benytte Esbjerg Højskoles kongressal til 500 delegerede samt diverse mødelokaler på højskolen og hotellet.

På selve Hotel ESA har man kun conferencefaciliteter til 70 personer og en restaurationskapacitet til 150 spisende gæster. Alligevel er Hotel ESA

Esbjergs største hotelvirksomhed.

Direktør Arne René, Hotel ESA, oplyser til Prop & Kapsel, at hotellet forventer en meget fin belægning i det første år, idet flere har besluttet at henlægge deres kongresser og konferencer til Esbjerg nu, hvor man kan tilbyde gode overnatningsmuligheder og de faciliteter, der skal til for at afvikle et teknisk godt arrangement.

Da forbundet i sin tid forespurgte, om man kunne garantere afviklingen af efterårets kongres, både med hensyn til lokaler og værelser til de delegerede, var svaret ikke så positivt, at forbundet turde binde an med at lægge sin kongres i Esbjerg, derfor valgtes Hotel Nyborg Strand til stedet for 1985-kongressen.

INDHOLD

Kooperativ hotel- virksomhed	2
Leder	3
FN's kvinde-tårn hjælp	4
Arbejderliv i 50'erne	6
Int. socialistisk kongres	8
Fagl. aktive undertrykkes i mange lande	10
Nyt fra A-kassen	12-13
Et festligt jubilæum	14
Vi vil have flere små danskere	15
Hvad med et højskoleophold?	16
Ordet er frit	17
Konsulenttjenesten	18
Personalia	19
Aktuelle sager	20
Lønstatistik	21
Bognyheder	22
Nyt i branchen	23

FORSIDEBILLEDET

Kongressen 1985

Læs lederen
side 3

Kongressen 1985

Fra den 12.-15. september 1985 afholder forbundet sin 29. ordinære kongres.

Tiden siden sidste kongres i oktober 1983 har været præget af stor faglig aktivitet.

Forbundets nye struktur har inddraget langt flere mennesker i forbundets kompetente organer og været anledning til, at der på forbundsplan, kredsplan og i afdelingerne har været flere møder, flere kurser og flere konferencer.

Om det er et udtryk for, at forbundets struktur er god nok eller ej, vil givet ikke ændre, at de mange aktiviteter, der er kommet til siden sidste kongres, er kommet for at blive.

De store ændringer, der sker i disse år indenfor den industri, hvor forbundet har medlemmer og overenskomster, kræver en faglig linie, der sikrer aftaler om tryghed i ansættelsen, bedre arbejdsmiljø, medbestemmelse ved indførelse af ny teknologi, betalt frihed til uddannelse og anlægs- og produktionsgarantier.

Aftaler om løn- og arbejdsforhold er gennem de sidste mange år blevet inddraget i de skiftende regeringers økonomiske politik. Kun gennem frie forhandlinger kan der opnås ordentlige overenskomstresultater.

Forbundet har i kongresperioden fundet det rigtigt, at der omkring lokalaftaler skal lægges større ansvar og kompetence ud i afdelingerne, fordi dette vil give bedre muligheder for de fagligt valgte i virksomhederne til at opnå resultater, som ville være udelukket ved den form for overenskomstforhandlinger, man hidtil har brugt.

Der har været store arbejdskampe i kongresperioden, og erfaringerne og resultaterne af disse skal vurderes.

Forbundets stigende engagement i det internationale arbejde kræver også en diskussion

om, hvilken linie forbundet skal lægge for at hindre, at de stive organisationsformer umuliggør frie samarbejdsrelationer mellem forbund og fagforeninger i de forskellige lande.

Fredsarbejde, der også kræver en nødvendig indsats fra fagbevægelsens side, har også trange kår i det internationale samarbejde, fordi det i fredsarbejde – som i det internationale arbejde – er de politiske partiinteresser, der i meget høj grad bestemmer organisationernes vilje til at indgå i bredt samarbejde.

Forbundets fremtid skal også afklares, og kongressens delegerede vil næppe én gang til udsætte spørgsmålet, da en afklaring vil give bedre muligheder for saglige drøftelser med andre forbund om et samarbejde under en eller anden form.

Andre principielle spørgsmål vil blive genstand for debatter på kongressen, og i mange tilfælde vil der sikkert kunne opnås enighed om, *hvad* det er, vi gerne vil, medens det er sandsynligt, at det bliver vanskeligere at opnå enighed, når det drejer sig om, hvordan vi skal opnå det, vi gerne ville.

Det er kongressen, der fastsætter forbundets målsætning omkring det faglige arbejde, og det er i perioderne mellem kongresserne forbundets kompetente organer, der skal sikre, at de føres ud i livet.

Hvis disse ting skal lykkes, kræver det enighed, både om målsætningen og midlerne. Målsætning kræver holdninger, og gennemførelse af disse kræver vurderinger.

Diskussioner om dette kan nok ikke undgås, men skulle helst ende i enighed, og ikke – hvad man kan frygte – at det bliver spørgsmålet om holdninger med kun slagord, mod en linie med en vis realisme.

Med håbet om en åben, kammeratlig og forhåbentlig enig kongres, ønskes de delegerede held og lykke med kongressen.

FN's kvinde-tiår hjælp – men der er langt igen

Kvinderne fortsat underprivilegerede, fremgår det af ny FN-rapport

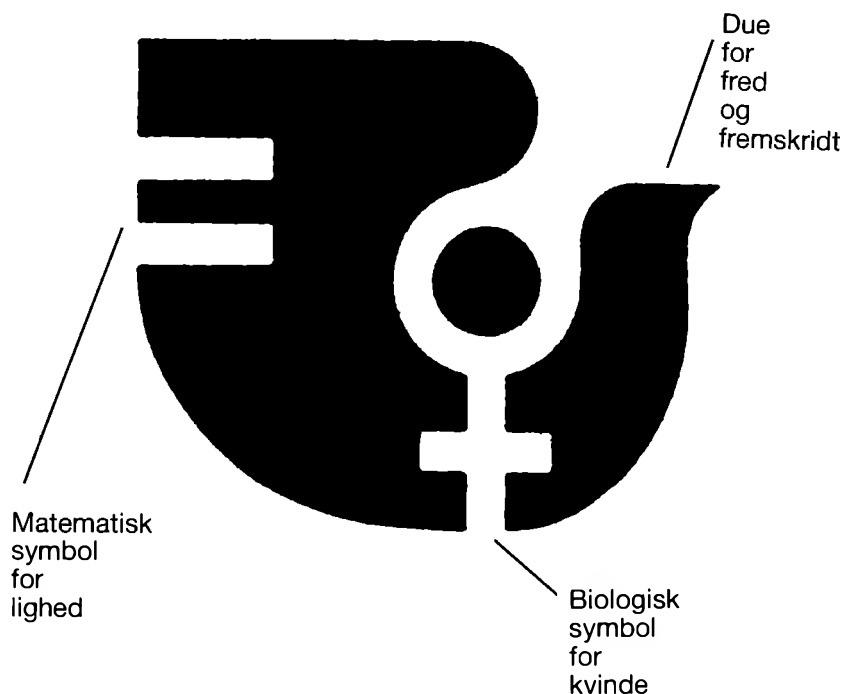
Der er stadig lang vej til ligestilling mellem mænd og kvinder. Set med en global målestok er den sociale ubalance mellem kønnene graverende. »Vægtskålen mærket 'kvinder' vejes tungt ned med ansvar, mens vægtskålen mærket 'mænd' står højt med magt,« siges det i en ny rapport fra FN om kvinders situation i verden i dag.

Århundreders ulighed og uretfærdighed er baggrunden for, at kvinder endnu i vore dage må kæmpe for deres ret. Og for at mændene fortsat i de fleste lande nyder en række uberettigede fordele. »Den ene fordel har lagt sig oven på den anden, indtil næsten al verdens rigdom i dag er på mandens side, mens størstedelen af verdens arbejde er på kvindens«, hedder det i rapporten (*State of the World's Women 1985*), der er udarbejdet i forbindelse med FN's kvindekongressen i Nairobi 15.-26. juli.

Strategi til år 2000

Kvindekongressen i Nairobi var den tredje, der afholdes i FN-regione. Den første fandt sted i Mexico i 1975. Efter denne besluttede FN's generalforsamling at proklamere et tiår for kvinder. Midtvejs i tiåret holdtes den anden internationale kvindekongress i København.

Nairobi-kongressen – der ligesom andre store FN-kongresser holdes på regeringsniveau – har to hovedopgaver: 1) at vurdere, hvilke fremskridt, der er opnået for kvinderne i løbet af tiåret og nærmere beskrive de hindringer, som endnu eksisterer for en fuld-

Matematisk symbol for lighed

Biologisk symbol for kvinde

Due for fred og fremskridt

stændig gennemførelse af tiårets mål; og 2) at formulere en international strategi til gennemførelse af den resterende del af målsætningerne inden år 2000.

Kongressens generalsekretær bliver *Leticia R. Shahani*, der til daglig er assisterende generalsekretær i FN for social udvikling og humane anliggender.

»Et første skridt«

Kvindetiåret har undertitlen *Ligestilling, udvikling, fred*. Rapporten om kvinders status 1985 fokuserer naturligt på disse hovedområder. Den gennemgår, hvad der er sket i løbet af tiåret inden for blandt andet uddannelse, sundhed, beskæftigelse og politik – og viser, at de opnåede fremskridt trues af den verdensomfattende økonomiske krise, af forandringer inden for landbruget og af stigningen i antallet af familier, hvor moderen er eneste forsørger.

Det fastslås, at tiåret »har været et første skridt i retning af en

mere retfærdig omfordeling mellem mænd og kvinder af rigdom og arbejde, af magt og ansvar«. For første gang i historien – siges det med rapportens ord – »har verdens øjne hvilet på den halvdel af befolkningen, som alene på grund af fødsel udfører to-tredjedele af verdens arbejde, modtager en tiendedel af al indkomst og besidder mindre end en hundrededel af den samlede ejendom«.

Uddannelses-lavine

På den positive side påviser rapporten, at regeringerne er begyndt at tage »gælden til kvinderne alvorligt«. 90 procent af alle regeringer har nu oprettet officielle organer, hvor formålet er, at fremme kvindernes ligestilling i samfundet. Halvdelen af disse er blevet oprettet i løbet af tiåret. 65 lande har ratificeret konventionen om udryddelse af alle former for forskelsbehandling af kvinder, 62 har særlige programmer for kvinder i deres udviklingsplaner og 45 sikrer gratis ju-

ridisk rådgivning for kvinder, som mener, at deres rettigheder ikke respekteres.

Et andet positivt tegn er, at flere og flere piger lærer at læse og skrive. Der er stadig betydelig flere kvinder end mænd, som er analfabeter (forholdet er ca. tre til to). Men en »uddannelses-lavine« er ifølge rapporten i gang verden over. I dag går således 82 procent af alle drenge og 71 procent af alle piger i den mindreårige alder i skole.

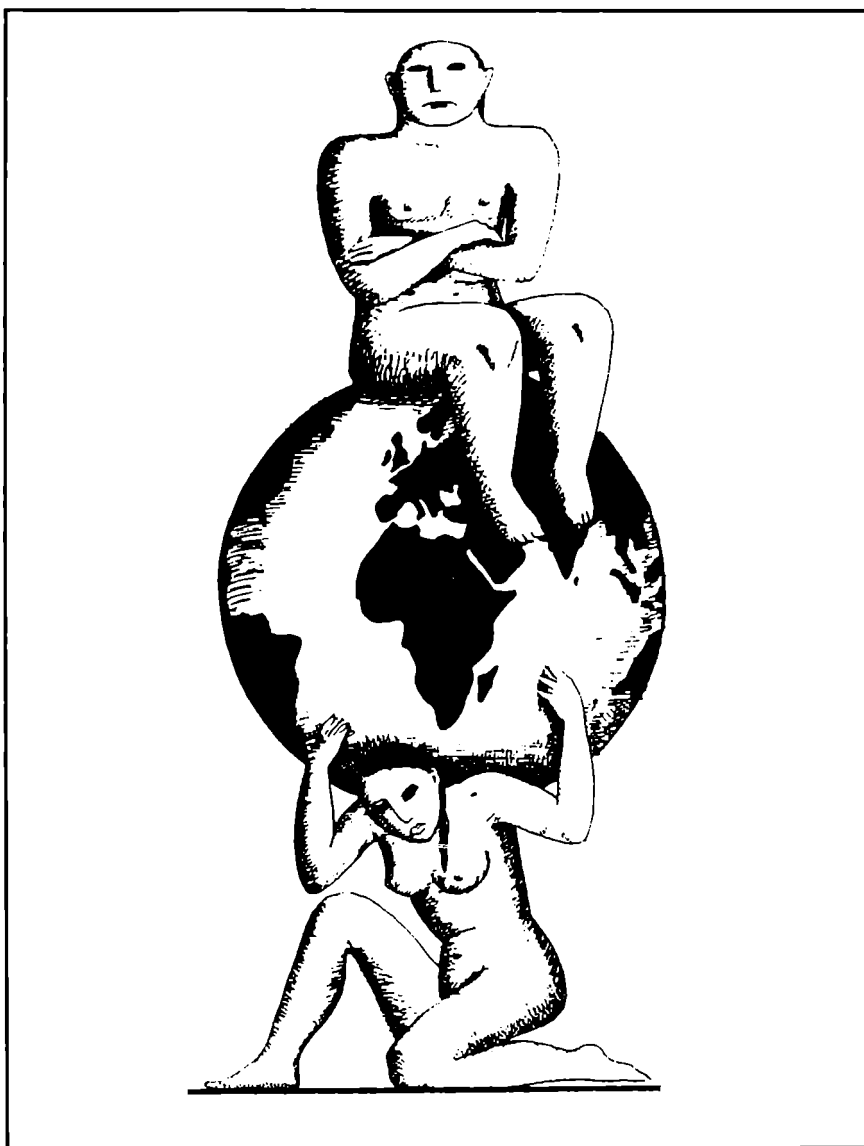
Verdenssundhedsorganisationen WHO's proklamerede mål om »sundhed for alle i år 2000« – og arbejdet for at realisere dette mål – har medvirket til at forbedre kvindernes status og levevilkår, ikke mindst i u-landene. En af virkningerne af WHO's kampagne har været en mere udbredt forståelse for familieplanlægning og større kendskab til brugen af forebyggende midler. Halvdelen af alle kvinder, der ikke ønsker at få børn, vil således i dag være i stand til at undgå børnefødsler, hedder det i rapporten.

Kvinder i politik

En af virkningerne af de færre børnefødsler og den mindre afhængighed af moderrollen har været, at kvinderne i større tal end tidligere melder sig på arbejdsmarkedet. Globalt set har der hvert år, tiåret igennem, meldt sig ti millioner kvinder på arbejdsmarkedet for første gang. Der findes nu over 670 millioner erhvervsarbejdende kvinder – eller 35 procent af verdens samlede arbejdsstyrke. I 1950 var andelen 31 procent.

I det politiske liv er der også sket fremskridt – omend det langt de fleste steder foregår langsomt. I spidsen ligger de nordiske lande, hvor mellem 20 og 30 procent af parlamentsmedlemmerne er kvinder. I de socialistiske lande kommer man op på lignende tal, men andre steder lader kvindernes deltagelse i det politiske liv meget tilbage at ønske.

I det meste af Europa er for eksempel kun mellem fem og 11 procent af alle personer på ledende

De største arbejdsbyrder påhviler kvinden, mens manden sidder med magten og rigdommen.

politiske poster kvinder. I u-landene er kvindernes politiske profil lige så svag.

Dobbelt arbejdsdag

På den negative side tæller ifølge FN-rapporten ikke mindst det grundlæggende faktum, at kvinder ikke kan undslippe deres rolle som hustru og moder. Det arbejde, kvinden udfører i hjemmet, er »ikke-betalt og undervurderet«. Mange kvinder har dobbeltarbejde – det gælder både i Vest og i Øst – så at der efter en dag på arbejdspladsen følger en ny arbejdsdag hjemme.

I Europa har for eksempel 35 procent af alle gifte kvinder udearbejde, fremhæves det i rapporten. Det understreges, at langt de fleste familier med udearbejdende

kvinder ikke kunne klare sig økonomisk, hvis kun en af forældrene havde erhvervsarbejde. Set under en global synsvinkel arbejder kvinder dobbelt så meget som mænd – regnet i arbejdstimer. I u-landenes landområder er der tale om et daglig slid og slæb uden nogen form for vederlag. I i-landene har kvinderne som regel de dårligst betalte job – og er desuden mest udsatte for at blive kastet ud i arbejdsløshed. Generalsekretæren for kvindekongressen i Nairobi, Leticia Shahani, siger: »Vi må indrømme, at der findes enorme hindringer. Men tiden er kommet til, at verdens kvinder ikke mere accepterer nogen undskyldning. Ingen forsinkelser kan mere tolereres, når det gælder opnåelse af ligestilling.«

Arbejderliv i 50'erne

Det er blevet moderne at beskæftige sig med sine kulturelle rødder. Nationalmuseet i Brede har med sin sommerudstilling taget den idé op, som Arbejdermuseet i København startede i april 1984 med udstillingen »Arbejderfamilien i 50'erne«.

Udstillingen begynder med gadelivets forretninger, går videre over arbejdspladserne op i boligen og ender med familiens fritidsliv. »Arbejderfamilien i 50'erne« er blevet en stor succes og er set af mere end 100.000 besøgende. Prop & Kapsel aflagde udstillingen et besøg sammen med en tidligere bryggeriarbejder, Tove Hilda Jensen. Minderne vædede frem, mens vi gik igennem udstillingen.

I »gaden« slog det Tove, hvor virkelighedstro udstillingsfigurene er, idet hun sagde:

– Skal vi ikke lige gå over og hilse på vore venner, som sidder derhenne! – Nej, Gud, hvor er de søde og levende. Jeg var næsten lige ved at tro, at de også var udstillingsgæster. – Altså, ih, hvor er de fantastisk gode.

Før stempeluret

Foran stempeluret gled tankerne tilbage til den gang, da Tove blev ansat på Carlsberg i 1957.

– Vi havde i begyndelsen af min ansættelse ikke stempelur. Når jeg kom om morgenen, afleverede jeg min runde »guld«-skive med mit nummer, 6004, til portkontrollen og fik i stedet en firkantet skive med mit nummer. Når man efter endt arbejdsdag forlod Carlsberg, byttede man så igen den firkantede skive ud med sit »guld«-emblem.

– Senere, jeg husker ikke hvornår, fik vi så grønne stempelkort, hvor ens nummer så blot havde fået flere tal på. I mit tilfælde fik jeg et ekstra »06« efter 6004, så det passede jo meget godt.

Ved den gamle vaskekælder vædede minderne frem om, hvordan

Tove havde hjulpet sin syge mor med at vaske, hvilket egentlig var en omstændelig proces.

– Jeg husker tydeligt, at man først lagde tøjet i blød, for min mor ville ikke have, at tøjet skulle have et gråt skær. Dagen efter blev tøjet kogt i en kedel, som lignede den dér, bagefter skulle det skylles i koldt vand med blånelse og senere hænges til tørre på metalsnore på loftet. Først måtte man op og tørre snorene af, og når det var gjort, skulle man hænge vasketøjet op. Når det var sket, kom jeg igen cirka otte dage senere for at tage det ned. Det store linned skulle så trækkes, og endelig måtte man så over i den anden ende af kvarteret med rulletøjet.

– Egentlig er jeg uddannet model-lingerist, men senere har jeg arbejdet som både kold og varm jomfru. Så da jeg i 1957 søgte ind på Carlsberg, var det for at arbejde i et af de små køkkener, som man havde dengang. Men sådan blev min start slet ikke.

Ville i køkkenet, men startede i flaskehallen

– Jeg blev ansat i flaskehallen, senere kom jeg dog i gang med det køkkenarbejde, som jeg gerne ville.

– Da man fandt ud af at oprette et centralkøkken, hvorfra man fordelte maden til de små køkkener, blev jeg ansat dér, fordi jeg var så god til at smøre måd. Efter nogle år fandt en forretningsfører ud af, at jeg var som skabt til at komme på kontor og ordne forholdene for de 72 damer i marketenderiet. – Derfor har jeg også arbejdet på kontor med registrering af mødetider, lønningsposer, ferieplanlægning osv. Dette kontor på udstillingen ligner slet ikke mit, som var et dejligt lille kontor. – Nå, men for at slutte historien om mit arbejde på Carlsberg, så kom jeg efter nogle år på dette kontor til »køretorvet«, hvor jeg arbejdede i kantinen, til jeg holdt op i 1980.

– Nå, men tilbage til udstillingen. Dette køkken ser faktisk ud som

det køkken, jeg har i den lejlighed, som jeg netop har overtaget. Altså inden jeg fik moderniseret køkkenet. Derfor har jeg ikke et gasbord med gasblus og gasbadeovn, men i det store og hele ligner det mit køkken.

Lykken i kolonihaven

– Nej, der har vi kolonihaven. Ih, hvor jeg husker den. Jeg boede selv en tid i et kolonihavehus, og så væltede det ind med gode venner. Vi lavede mad til dem, men når jeg så kom tilbage til arbejdet

om mandagen på Carlsberg, stod der 40 meter opvask, for vi havde glemt at vaske op. Det var lykken, når vi sad der, og ikke én tænkte på at vaske en kop af. Alt stod godt sammengroet til mor her næste dag. Og så var det svært at få vasket op, for vi skulle jo varme vand på et primusapparat. Jeg husker det tydeligt. Det var charmerende, ikke to tallerkener var ens, selv om vi havde en masse.

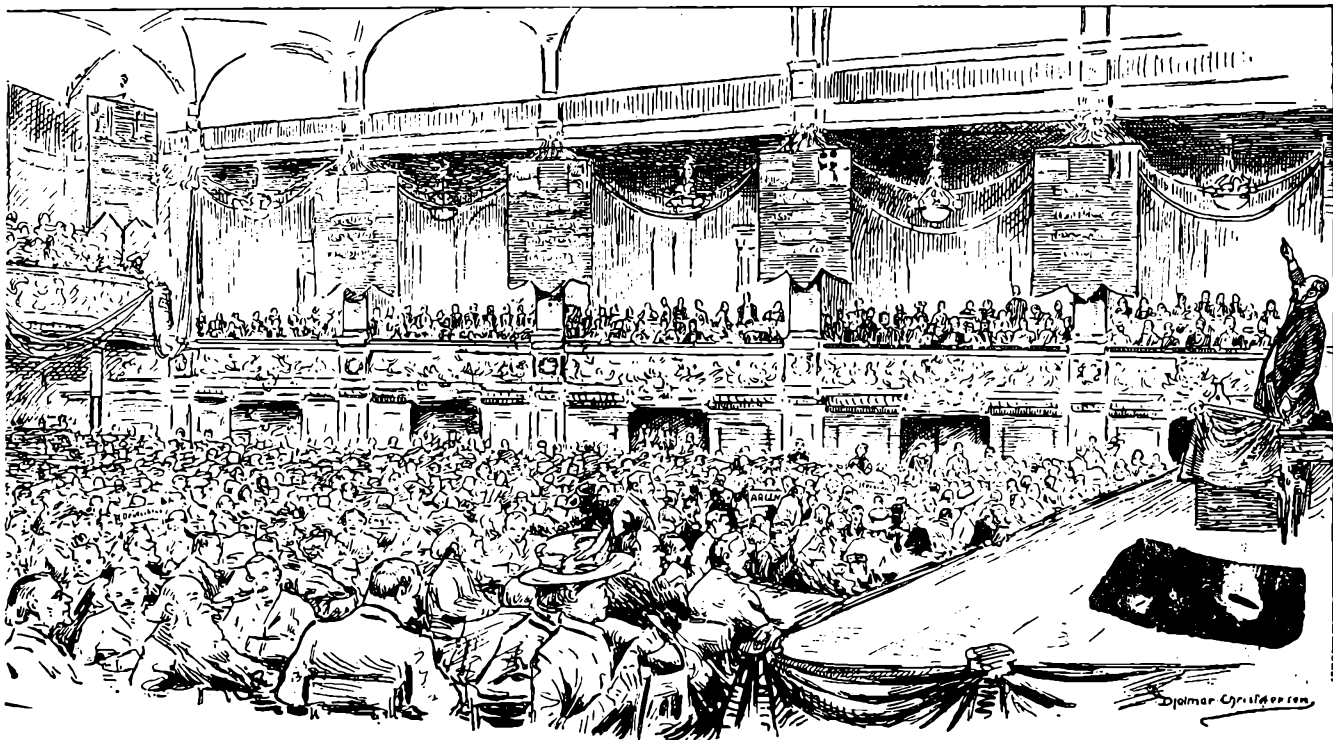
Tove Hilda Jensen kunne blive ved med at tale om livet i 50'erne,

men på et tidspunkt skal man også lade andre komme til. Og det kan man hver dag i Arbejdermuseet, Rømersgade 22 i København, hvor udstillingen har åbent fra 11.00 til 16.00 og om onsdagen til 20.00.

Fra den 28. august blev udstillingen ændret en smule, idet Arbejdermuseet på en del af sit udstillingsareal skal åbne en ny udstilling om arbejderliv for 100 år siden.

(Fotos ved Bo Jarner).

Int. socialistisk kongres mindet i Arbejdermuseet

I anledning af 75-året for afholdelsen af Den 2. Internationale 8. internationale socialistisk kongres 28. august til 3. september 1910 åbnede ABA, Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv, i fællesskab med Arbejdermuseet en udstilling om denne store begivenhed.

Udstillingen er bygget op, så man selv har fornemmelsen af at være en af de 896 delegerede, som deltog.

Udstillingen starter med forberedelserne til kongressen, hvis afvikling var Thorvald Staunings svendestykke som organisator. Ellers ankommer man som delegeret, kongresist, til Københavns gamle Hovedbanegård på Axel-torv, hvor man henvender sig i Kongresbureauet. Her bliver man indskrevet, får udleveret sin kongresmappe med materiale og får at vide på hvilket hotel, man skal bo.

Derefter åbner kongressen i Odd Fellow Palæet, idet den nyrestaurerede festsal i Rømersgade er smykket festligt som en miniatureudgave af festsalen, som den så ud i Odd Fellow Palæet. De mange kongresister kunne ikke være i Rømersgade, hvis festsal dog blev benyttet til et aftenmøde med Rosa Luxemburg, som holdt en tale for nogle af partiforeningerne. Hendes nedskrevne tale findes på udstillingen.

Et folketog med tusindvis af mennesker, københavnske arbejdere og alle arbejdersangkorene gik fra Dantes Plads ved Glyptoteket (ved siden af Tivoli) forbi Folkets Hus på Enghavevej, hvor udenlandske honoratiøres stod og beundrede dette kæmpeoptog, til Søndermarken, hvor der blev holdt taler, og man sluttede af med for første gang i Danmark at afsynge Internationale.

Ved siden af kongressalen findes

der et kongresbureau, hvorfra journalisterne kunne ringe eller telegrafere rapporter hjem til deres redaktioner i udlandet.

Tema »fred og nedrustning«
Kongressens temaer er stadig aktuelle, idet man den gang blandt andet beskæftigede sig med fred og nedrustning, siger museumsinspektør Anne-Lise Walsted fra Arbejdermuseet.

– På kongressen blev der simpelt hen sagt, at bare arbejderne står sammen og nægter at gå med i en kommende krig, så bliver der ingen krig. For krigen er kapitalens – den er ikke arbejderens, og der er intet fjendskab mellem arbejderne i de forskellige lande.

– Vi prøver at trække nogle af de personer, der er med på kongressen, frem og vise, hvordan det senere gik dem. Hvem formåede at leve op til deres »store ord«!

Krigen kom – freden døde

– Den næste verdenskongres skulle have været afholdt i Wien i 1914 men blev aflyst, da Første Verdenskrig brød ud tre uger før, kongressen skulle have været åbnet.

– Den franske pacifist og internationalist, Jean Jaures, blev skudt ned på en parisisk café i juli 1914, fordi han havde kontakter til socialisterne i Tyskland, Frankrigs ærkefjende, som man skulle hævne sig på, hvilket han ikke ville.

– Den engelske premierminister, Ramsey Mac Donald, blev simpelthen Englands mest upopulære mand under hele Første Verdenskrig, fordi han blev ved med at hævde, at det var forkert, at man gik ind i krigen, og måtte gå af som premierminister. Senere kom han politisk stærkt igen, og hele livet igennem blev han ved med at kæmpe for den internationale arbejdersolidaritet.

– Selv Karl Liebknecht stemte i Den tyske Rigsdag for krigsbevillinger første gang, de kom på tale, senere stemte han imod, hvorefter han meldte sig ud af partiet.

– Den danske kongresist, Nina Bang, forsøgte dog at få arrangeret en international fredskonference for socialister under Første Verdenskrig. Men selv om hun kæmpede aktivt for at få mobiliseret folk for freden og imod krigen, lykkedes det ikke for hende.

– Nogle af de andre delegerede får en nærmere beskrivelse, for eksempel Thorvald Stauning, Alexandra Kollontaj, Rosa Luxemburg, Vladimir Lenin, Hjalmar Branting og sekretæren for Internationalens Bureau, Camilla Huysmans.

Fængslet i USA efter kongressen

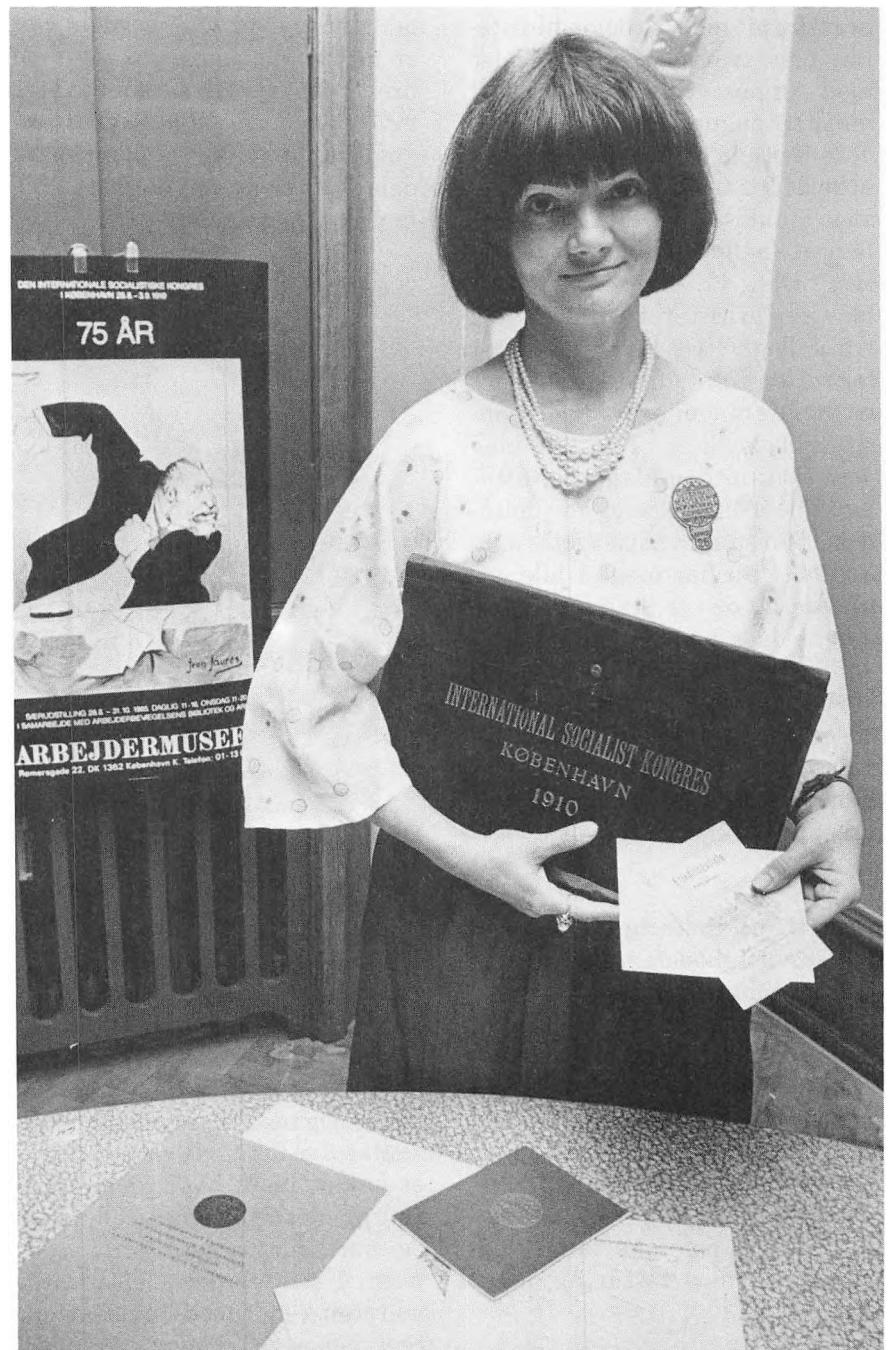
En af de udlændinge, som deltog på kongressen, var amerikaneren Tom Mooney. Han havde vundet en konkurrence for et socialistisk blad i New York ved at tegne næstflest abonnemeter. Således havde han vundet 2. præmien, en tur til kongressen i København (1. præmien var en jord-

omsejling). Hans skæbne blev, at han efter kongressen kom til at tilbringe det meste af sit liv i fængsel, for det er et problem at være socialist i USA.

Først i slutningen af 30'erne blev han efter et internationalt pres løsladt, og døde nogle få år senere. Tom Mooney var blevet grebet af den socialistiske sag, hvilket havde medført, at han var blevet dømt på falske anklager. To gange var han blevet dødsdømt, men benådet, anholdt igen for at have bomber på sig og for at have deltaget i demonstrationer.

En tragisk skæbne for en amerikansk socialist, som havde deltaget på kongressen i København. Til slut går man på udstillingen igennem en af Første Verdenskrigs skyttegrave, hvor der lugter af krudtrøg. Sådan ender denne udstilling om en verdenskongres, hvor man talte meget om fred og nedrustning.

Udstillingen i Arbejdermuseet, Rømersgade 22 i København, har åbent hver dag kl. 11.00 til 16.00 samt om onsdagen til 20.00. Sidste udstillingsdag er mandag den 31. oktober i år.

Museumsinspektør Anne-Lise Walsted med en kongresmappe og noget af det udliveredede kongresmateriale. (Foto ved Bo Jarner).

Fagligt aktive undertrykkes i mange lande

Mange mennesker bliver forfulgt, fordi de er aktive i eller blot medlem af en fagforening. Med pennen som våben kæmper Amnesty International for deres rettigheder.

I maj måned blev Filippinernes arbejdsminister Blas Ople bombarderet med titusinder af breve fra arbejdere over hele verden. Alle brevene indeholdt den samme anmodning: Sørg for, at tekstilarbejderen Jose Britanico bliver løsladt straks. Den massive brevstorm mod arbejdsministeren blev iværksat i forbindelse med Amnesty International's 1. maj kampagne i år.

Jose Britanico er 32 år. Han har arbejdet på tekstilfabrikken Redson i Manila og været aktivt medlem af fagforeningen på fabrikken. Den 11. september 1982 blev han arresteret sammen med tre kolleger. De havde arbejdet for retten til at danne uafhængige fagforeninger og for bedre løn- og arbejdsvilkår. I retten blev Jose Britanico anklaget for ulovlig våbenbesiddelse og for deltagelse i en sammensværgelse mod staten. Han har nægtet alle anklager, og der er ikke fremkommet beviser mod ham.

Amnesty International er overbevist om, at anklagerne mod Jose Britanico er falske, og organisationen har derfor adopteret ham som samvittighedsfange og arbejder for hans frigivelse.

Samvittighedsfanger

En samvittighedsfange er en person, der tilbageholdes på grund af sin politiske overbevisning, religion, sprog, køn, hudfarve eller etniske oprindelse. Han må desuden ikke have anvendt eller opfordret til at anvende vold.

Amnesty International arbejder også for retfærdig retsbehandling af alle politiske fanger og vender sig mod tortur og dødsstraf.

Med pennen som våben

Grundpillen i arbejdet er de akti-

ve lokale AI-grupper. Dem er der 150 af i Danmark. På hovedkontoret i London foretager man først grundige undersøgelser af hver enkelt politisk fængsling, man får kendskab til. Derefter bliver fangens sag overgivet til en af de 3.500 lokale AI-grupper, der findes over hele verden. Det er nu gruppens opgave, gennem breve og appeller, at påvirke myndighederne til at frigive fangen. Desuden kan gruppen støtte den fængslede og hans familie moralsk og økonomisk.

Grupperne deltager også i forskellige landsdækkende kampanjer. I øjeblikket er en international kampagne mod tortur igang. Og med jævne mellemrum sættes der fokus på situationen i et enkelt land, hvor menneskerettighederne krænkes. I februar og marts måned var Peru i søgelyset. I sommerperioden er projektøren vendt mod Jugoslavien, Spanien og Øst-Timor.

I de senere år er der oprettet en række specialgrupper, som arbej-

der for samvittighedsfanger inden for deres eget fag. Der findes en sygeplejerskegruppe, en juristgruppe, en lægegruppe og en fagforeningsgruppe.

Fagforeningsgruppens arbejde

Jose Britanicos skæbne deles af tusindvis af andre arbejdere. De sidder i fængsel over hele verden, da de har deltaget i faglige aktiviteter eller været medlem af en forbudt fagforening. For dem er faglige rettigheder ikke en selvfølge.

Man kan støtte Amnesty International's faglige arbejde på mange måder. På Tuborgs Mineralvandsfabrik i København startede fem arbejdere i 1984 en gruppe, som aktionerer for arbejderes faglige rettigheder i andre lande. Det var en konflikt på Cola Cola-fabrikken i Guatemala, der fik dem ud af starthullerne, og klubbens 150 medlemmer støtter deres arbejde.

Fagforeningsgruppernes arbejde foregår på flere planer samtidig. De skaber kontakt til deres fagforbund, både den lokale afdeling og hovedkontoret. De udbreder kendskabet til Amnesty International's arbejde for menneskerettighederne på arbejdspladserne. De samler penge ind til arbejdet. Men ikke mindst sørger de for, at myndighederne ikke får lov til at være i fred i de lande, hvor der er fængslede fagforeningsfolk. De sender en stadig strøm af breve og appeller af sted.

De hjælper

For fangen i fængslet er det af uvurderlig betydning at vide, at der ude i verden er nogle, der forsøger at hjælpe. En løsladt fange udtrykker det således i et brev til Amnesty International:

»I årevis sad jeg indespærret i en

lille bitte celle. Den eneste kontakt, jeg havde med andre, var kontakten med mine torturbøddler. I over to år så jeg ikke et menneskeligt ansigt, ikke et grønt blad...

Juleaften gik døren til min celle op, og vagten smed et krøllet stykke papir ind. På det stod der blot: »Constantino, tab ikke modet, vi ved, du er i live«. Det var underskrevet »Monica« og skrevet på Amnesty International's brevpapir.

De ord reddede mit liv og min forstand. Otte måneder senere blev jeg løsladt.«

Hver dag frigives i gennemsnit omkring fem af de samvittighedsfanger, som Amnesty International arbejder for, og organisationen bliver stadig mere udbredt. Den har eksisteret i snart 25 år, og alene i Danmark er der i dag over 20.000 medlemmer.

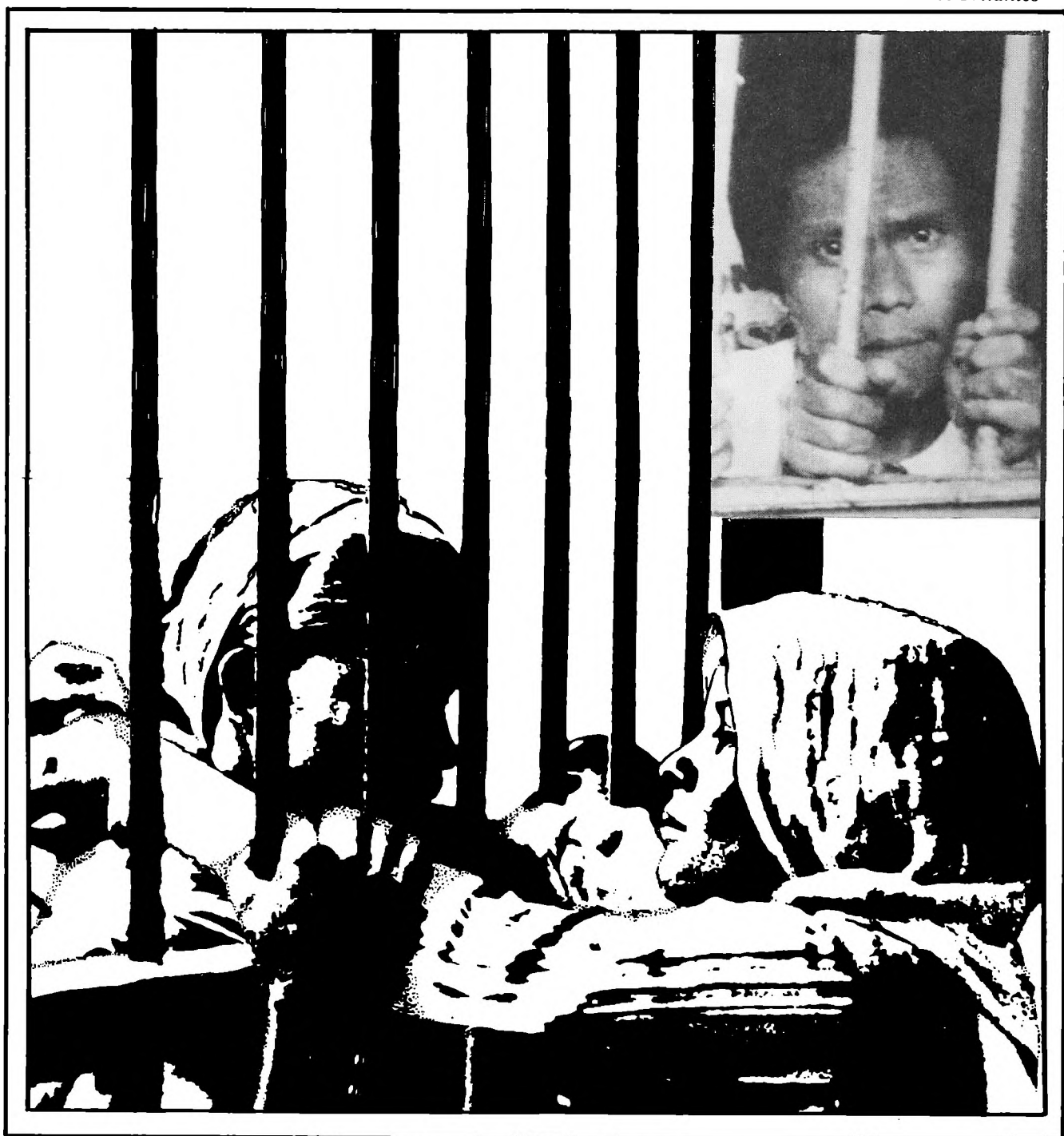
Jose Britanico sidder stadig i fængsel. Vi ved ikke, hvilken betydning de mange tusind breve

får for retssagen imod ham og hans kolleger. Men myndighederne får ikke fred, fordi 1. maj er overstået. Et eller andet sted i verden sidder der en lokal AI-gruppe, der arbejder for netop hans frigivelse. De bliver ved, indtil han igen er på fri fod.

Yderligere oplysninger:

Amnesty International
Frederiksborggade 1
1360 København K
Tlf. 01-11 75 41
Giro: 4 07 84 70

Jose Britanico

Nyt fra A-kassen

Vejrlig
Har arbejdet været helt eller delvis indstillet på grund af vejr, anføres dette i det skraverede felt ud for ugedagen ved at skrive 'V' og det antal timer medlemmet har arbejdet eller måtte have låst ubetalt løn for ventetid.
For at kunne opbevare dagpenge for sådanne dage skal arbejdsgiverens navn og adresse, ud for vejrligsdagen attestere vejrligsdagen ved underskrift eller indmøts stempel.
Fremmøde på arbejdsformidlingskontoret skal finde sted, hvor arbejdet på grund af vejr har været standset i mere end 3 på hinanden følgende arbejdsdage.

Oplysningspligt
OBS! Arbejdsløse medlemmer er uanset om de er dagpengeberettigede, i henhold til vedtægtsens bestemmelser forpligtede til at meddele arbejdsløsheds-kassen/afdelingen oplysning om ethvert forhold der har betydning for bedømmelsen af medlems- og dagpengeforhold.
a) Overlæggelse af alt arbejde (lønnet eller ulønnet), herunder påbegyndelse af selvbygget brug eller lignende ydelse.
b) hvorvidt medlemmet er selvbygger.
c) pensionsindtægter eller lignende ydelse.
d) indgivelse af begæring om folke- eller invalidepension, erstatning eller ersättning i henhold til arbejdsskadelov.
e) indtægt.
f) hvorvidt medlemmet er undtaget fra arbejdsloven samt sikringsloven.
g) lønnet på anden måde.
h) lønnet på anden måde.
i) lønnet på anden måde.
j) lønnet på anden måde.
k) lønnet på anden måde.
l) lønnet på anden måde.
m) lønnet på anden måde.
n) lønnet på anden måde.
o) lønnet på anden måde.
p) lønnet på anden måde.
q) lønnet på anden måde.
r) lønnet på anden måde.
s) lønnet på anden måde.
t) lønnet på anden måde.
u) lønnet på anden måde.
v) lønnet på anden måde.
w) lønnet på anden måde.
x) lønnet på anden måde.
y) lønnet på anden måde.
z) lønnet på anden måde.

Vedtægten forefindes i kassen/afdelingen

Dit navn skrives her

DE STATSANERKENDETE ARBEJDSLØSEHEDSKASSER
DAGPENGEKORT
Arbejdsløsheds-kassens (afdelingens) stempel

Medlemmets navn _____

Fremmederegler
Medlemmet skal give møde på arbejdsformidlingskontoret på den dag (dage) og indenfor de kløvestår, der er fastsat af kontoret. Hvis der angives indet kortet, ferie eller sygdom, skal pågældende så vidt muligt give arbejdsformidlingen meddelelse herom og dernæst give møde på andet årsagen til udbetalingen ophører.
Medlemmet KAN IKKE give møde på andet arbejdsformidlingskontor end det angivne, medmindre det forud er indhentet tilladelse herfra fra kontoret.
Husk at få stemplet kortet på mødedagen.
Kort og medlemsbevis skal medbringes ved enhver henrydelse til arbejdsformidlingskontoret eller kassen/afdelingen.
Kortet skal i udbyr og anderskrevet stand fremsendes til kassen/afdelingen ved udgangen af hver periode.

Læs om oplysningspligten på bagsiden af kortet.

Vejledning i udfyldelse af dagpengekort
For hver dag (ugen, på hvilken der har været udført arbejde, angives antal arbejdstimer og arbejdsgiverens navn og adresse.
Medlemmet der får beregnet dagpenge under hensyn til arbejdsloven, samt løvligt medlemmer, der ikke kan opbevare herdagel løn ved arbejdets udførelse, skal anføre den indtjente løn.
Har der ikke været arbejdet på grund af sygdom eller andre forhold, angives antal timer påtaget sig arbejde (lønindtægt).
Såfremt medlemmet på grund af ferie, sygdom eller andre forhold ikke har kunnet påtage sig arbejde (lønindtægt).
Hvis der har været arbejdet for flere arbejdsgivere samme dag, anføres løn og samtlige navne adskilt ved skråstreg.
Om dagpenge på vejrligsdage henvises til bagsiden.

AR 270/04-90

Nyt fra A-kassen

Disse felter er udfyldt af AF

Skriv dit CPR-nr. tydeligt

Hvis du har haft arbejde, skal du også opgive indtægten for det givne antal timer samt opgive navn og adresse på den arbejdsgiver, hvor du har arbejdet

Udfyldt af: AF-KONTORET

Uge nr. _____

Udlyd af kasser (ald) uden for ARKE

Bløtverv	antal timer	Antal timer	Sats	Kr.

Anvendes kun ved FAST indtægt ved bløtverv
D.v.s. antal belagte timer

Arbejdsgiverens navn og adresse

Mandag				
Tirsdag				
Onsdag				
Torsdag				
Fredag				
Lørdag				
Søndag				

ARKE 0001 601 8

Uge Af Ledende
H/O-kode Frikort Bløtverv
Hvor mange timer? 1 = 1, 2 = 2

Grønne felter udfyldes af arbejdslederen
(Anvendes kun af ARKE-kasser) (3)
Timer i alt _____

AF-ansøger
Vælg timer: _____

Til specialens brug: Hvis du har en fastere tilknytning til en arbejdsgiver (dvs. at din ledighed skyldes fast nedlagt arbejde, arbejdsfordelingsordning, midlertidig hjemsendelse, løseløsning eller lign.), sættes X her: _____

Undertegnede erklærer på tro og love, at de ovenfor anførte oplysninger er rigtige, at jeg på de anførte ledige dage har været og kunnet tage arbejde på fuld tid (for deltidsforsikrede 30 timer), at der ikke er sket ændringer i de forhold, der er oplyst i den senest afgivne ledighedsberetning, samt at eventuelle arbejdsophørperioder har været fyldestående begrundet.

Dato _____ Medlemmets underskrift _____

Skriv for hver dag antal timer eller »0« for nul timer, eller »S« for sygdom og »F« for ferie i ugen før

Skriv for hver dag antal timer eller »0« for nul timer, eller »S« for sygdom og »F« for ferie i denne uge

Denne dato må ikke være en tidligere end den søndagsdato, der er udfyldt af AF øverst på kortet

Husk at underskrive dagpengekortet

Sæt kun »kryds« her, hvis du har haft arbejde eller været på arbejdsfordeling – ellers ikke

Et festligt jubilæum

Forbundets ældste afdeling, Mineralvandsarbejdernes Fagforening, festligholdt sit jubilæum med en storstilet reception i afdelingens lokaler torsdag den 18. juli, hvor omkring 85 gratulanter – heraf mange af fagforeningens ældre medlemmer – mødte op for at hilse på og gratulere med jubilæet.

To dage senere holdt man så fest for medlemmerne i Faxe Storkøbenhavns selskabslokaler. Der var hygge og en god kammeratlig stemning hen til den lyse morgen. Så ét kan man sige »Der er liv i den gamle forening«.

Under middagen blev der holdt tale af foreningens formand, Kaj Knudsen, som takkede medlemmerne og virksomhederne, der havde gjort det muligt, at jubilæet kunne blive en rigtig fest. Forbundsformand Preben Mortensen pointerede i sin tale, at det er væsentligt, at man lytter til de små afdelinger, samtidig med at han ønskede mineralvandsarbejderne hjertelig til lykke med det store jubilæum. Afdelingens tidligere formand, nu næstformand i forbundet, Anker Skjødt, kom i sin tale ind på, at en tidligere formand ved foreningens 75 års jubilæum ikke havde kunnet se nogen fremtid for fagforeningen som selvstændig afdeling, men det var jo gået meget godt i de forløbne 15 år, så hvorfor skulle afdelingen ikke også kunne fejre 100 års jubilæum. Helt varm om hjertet var Anker dog, da han talte om den gamle blå fane, som han nu håbede måtte blive overgivet til Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv, hvor han mente, at den rettelig hørte hjemme i stedet for på Københavns Bymuseum. Talerrækken var lang med indlæg af Faxe-direktør Ivan Tolborg og Børge Persson samt Gunnar Carlsen fra afdelingen.

Ikke alene ved den formelle del af festen hyggede man sig, men også senere under den mere ufor-

melle del af samværet. I øvrigt var der i anledning af jubilæet et ganske overordentligt flot fest-

fyrværkeri, som i pragt sagtens kunne måle sig med Tivoli's Et virkeligt flot jubilæum.

Afdelingsformand Kaj Knudsen foran fagforeningens to flotte faner. Ser endnu en gang ud over lokalet, før gæsterne kommer, for at sikre sig, at alt er i orden.

TAK

Fagforeningen takker medlemmer, fagforeninger og venner for fremmøde og gaver ved receptionen i anledning af vort 90 års jubilæum.

Vi vil have flere små danskere

(Modelfoto: Mikael Hjuler)

Ved et retsforlig indgået i Sø- og Handelsretten har en kvindelig psykolog fået tilkendt en godtgørelse svarende til 3 måneders løn, fordi hun ikke fik et job på grund af graviditet. Kvinden havde søgt en stilling som psykolog på Frederiksborg Amts Sygehus Montebello, Helsingør, og var ud af 15 ansøgere indstillet som nr. 1. Da hospitalet kontaktede hende

for at fortælle det til hende, oplyste hun, at hun var gravid. F.A.S. Montebello ønskede herefter ikke at ansætte hende, da man anså det for et tillidsbrud, at hun ikke havde fortalt om graviditeten allerede under ansættelsesamtalen. I stedet indstillede man en anden kvindelig ansøger til stillingen. Sagen var anlagt af Dansk Psy-

kologforening, der med støtte fra LR mente, at der var tale om en overtrædelse af ligebehandlingsloven, fordi kvinden havde været indstillet til stillingen og også ville have fået den, hvis hun ikke havde oplyst, at hun var gravid. SF'eren Birthe Hansen stillede i november sidste år følgende spørgsmål til arbejdsministeren: »Vil ministeren oplyse, om det ikke er i strid med ligestillingsloven, når arbejdsgivere ved ansættelse af kvindeligt personale, spørger, om kvinden er gravid, og ligeledes forhører sig om, hvorvidt den pågældende kvinde anvender p-piller?«

Ministerens har svaret, at det er irrelevant og strafbart at lægge vægt på kønnet eller på kønsrelaterede forhold såsom graviditet, og at en arbejdsgiver ikke må lade være at ansætte en kvinde, fordi hun er gravid eller ønsker og planlægger at blive det. Det er derfor ministerens opfattelse, at man ikke kan stille de nævnte spørgsmål, fordi man må gå ud fra, at de stilles til brug for efterfølgende beslutning om ansættelse eller ikke.

Det er altså nu fastslået:

- at en gravid ansøger ikke har pligt til at oplyse om graviditeten i ansættelsessamtalen.
- at arbejdsgiveren ikke må undlade at ansætte en kvinde, fordi hun er gravid.
- at arbejdsgiveren ikke må spørge ansøgeren, om hun er gravid eller har tænkt sig at blive det.

Vi ved gennem vort daglige arbejde, at mange arbejdsgivere stadig stiller disse spørgsmål, og at svaret påvirker den endelige beslutning om, hvem der skal ansættes.

Vi ved også, at det er næsten umuligt at bevise en sådan – ulovlig – forskelsbehandling. De gravides retsstilling er altså nok forbedret, men ikke god nok. Det bliver nødvendigt med en aktiv indsats fra de enkelte ansøgere, og ikke mindst fra deres faglige organisationers side, hvis de rettigheder, der er beskrevet her, skal blive til dansk virkelighed anno 1985.

Hvad med et højskoleophold?

Så er det tiden at tænke på vintrens aktiviteter. Har du mulighed for det – og lyst – så er et højskoleophold på en af arbejderbevægelsens højskoler noget, du kan overveje.

I det følgende beskrives hovedtræk af Esbjerg Højskoles Vinterskole, men nogenlunde tilsvarende kan du opleve på LO-skolen og Roskilde Højskole.

Hvornår/Hvem?

Vinterskolen starter 27. oktober og fortsætter i 20 uger, til 26. marts 1986. Alle, der er interesserede, kan optages, men der er en aldersgrænse fra 18 og op til ca. 35 år. Mænd og kvinder – faglærte og ufaglærte – så blandet som muligt. Også politisk ønskes forskellige kursister. Dog skal man vide, at skolen grundlæggende har socialdemokratiske holdninger, og disse vil helt selvfølgelig blive brugt i undervisningen. Men holdningerne skal naturligvis vise deres levedygtighed gennem debat på holdet. Denne debat bliver mest frugtbar, hvis deltagerne holdningsmæssigt stadig kan nå hinanden. Så er du politisk langt til nogen af siderne af Socialdemokratiet, bør du vælge en anden højskole.

Det bydes der på

Undervisningen har næsten alt sammen noget med samfundet at gøre. Hvor det er muligt, vil aktuelle begivenheder blive inddraget i undervisningen – såvel planlagte som uforudsigelige. Vi ved for eksempel nu, at der bliver amts- og kommunevalg og vi vil derfor bruge det til teoretisk gennemgang af valg gennemførelsen. Men emnet vil også blive brugt til træning i formidlingen af budskaber, politisk taktik, mødeledelse og -deltagelse. Vi ved ikke, om der bliver folketingsvalg. Men sker det, findes der tid til også at deltage aktivt i det.

Ellers må det siges, at programmet er fastlagt, forstået på denne måde, at der er lavet et ramme-program. I starten vil det være ret

styret, men efterhånden som Vinterskolen skrider frem, får deltagerne større indflydelse. Specielt i en 4-5 ugers periode er der frie tøjler i et projektarbejde, hvor kun hovedtemaerne på forhånd er bestemt. Kursisterne vælger selv emne og indhold og hvem de vil arbejde sammen med.

Vinterskolens hovedemner:

- Startperiode med bl.a. teori og gruppesamarbejde, prøves i praksis resten af de 20 uger.
- Politiske ideologier/kommunevalg.
- Fagbevægelsens opbygning og rolle i samfundet.
- Danmarks placering internationalt, spec. EF og NATO, incl. en minitur til Strassbourg og Bruxelles.
- Mediers brug og misbrug. – Esbjerg højskole har stærkt udbygget medieværksted med professionelt radio- og TV-udstyr. Undervisningen vil sætte dig i stand til efter Vinterskolen at arbejde videre i lokalradio/tv.
- Kulturpolitik.
- Projektarbejde, emner: International solidaritet/ulandsproblemer. Økologi – miljø – teknologi.
- Praktikuge i en af arbejderbevægelsens organisationer.
- Studierejse. – Deltagerne bestemmer selv rejsemål og indhold samt praktisk planlægning og gennemførelse af rejsen.

Der er også tænkt på det mere kreative, hvor Højskolen kan byde på: Foto – batik – keramik og dramatik.

Da emnerne hænger sammen, vil noget af undervisningen omfatte flere emner ad gangen. I det hele taget foregår undervisningen meget anderledes end i det almindelige skolesystem. Ingen faste timer, mange forskellige undervisningsformer, virksomhedsbesøg o.s.v.

Ikke noget hvilehjem

Vinterskolen er ikke noget hvile-

hjem. Det skal understreges, at der er mødepligt, og det vil ikke bare sige, at du er tilstede. Du skal også deltage aktivt i undervisningstiden, der går fra kl. 8.30 med morgensang til ca. 21.00 om aftenen, afbrudt af en hel del spise- og kaffepauser. En ugentlig friaften er der; til gengæld bliver en del week-ender medtaget til hyttetur og anden aktivitet. Der bliver dog tid til at tage hjem, så familie og venner kan passes nogenlunde.

Fritiden på højskolen er uhyre væsentlig. Mange diskussioner fortsætter efter undervisningen, men erfaringsvis bliver der alligevel god tid til kammeratlig samvær. 20 uger er lang tid at være sammen med andre på tæt hold, og det kræver samarbejdsevne og omgængelighed. Lykkes det at opbygge et godt klima – og det gør det faktisk altid, kan Vinterskolen både give dig venner og blive en oplevelse for livet

Økonomi – Tilskudsmuligheder

Det koster 850 kr. pr. uge alt indbefattet. Det vil sige undervisning og materialer, ekskursioner og studieture, kost samt enkeltværelse med bad og toilet. Det eneste, du selv skal betale, er fornyelser og personlige fornødenheder.

Der er mulighed for stats- og kommunistøtte. Får du arbejdsløshedsdagpenge kan disse stadig udbetales under opholdet. I visse tilfælde er der mulighed for støtte gennem LO's uddannelses- og oplysningsfond. Ofte vil dit forbund også have mulighed for at hjælpe.

Er du interesseret, kan du få brochurer i din fagforening, eller direkte fra højskolen. Hvis du ønsker uddybende oplysninger, kan du ringe og få disse. Der optages 20-25 på vinterskolen, så meld dig snarest.

ESBJERG HØJSKOLE

KURSUS 27. OKT. 1985 TIL 26. MARTS 1986 TLF. 05-12 48 88

TV flop

Maj måned 1985 så jeg i TV-avisen et indslag om Harboe Bryggeriet i Skælskør, hvor der blev sagt følgende:

Driftlederen oplyste, at man under strejken i København solgte 200.000 flere øl om dagen. Dette forklarede man på følgende måde: Man arbejdede om lørdagen, og man arbejdede over om morgenen og om eftermiddagen. Siden hvornår er man påbegyndt »overarbejde«, når man møder! Tillidskvindens udtalelse: (ordret)

Arbejdsmentaliteten er anderledes her end i København. Dette er helt klart. Hvad der så er bedst, kan man jo altid diskutere. I bladet Prop & Kapsel 1982 kunne man læse om en sikkerhedsmand, som var blevet fyret på grund af mangel på arbejde! I bad forbundet om hjælp, idet man normalt ikke kan fyre en sikkerhedsmand under de omstændigheder. Forbundet kunne ikke hjælpe jer, fordi I ikke havde meddelt forbundet, at vedkommende var valgt til sikkerhedsmand. (Pinligt!).

Det skal lige nævnes, at tillidskvinden på det tidspunkt var formand i fagforeningen. Hvor var solidariteten, da dette skete? I fortsatte med dagens dont, som om intet var hændt. Dette var aldrig sket på de øvrige bryggerier.

Ydermere havde I også en pige på forbundskursus på Roskilde Højskole, som fik tilsendt en opsigelse fra Bryggeriet. Hun var faglig aktiv og måtte derfor ud af »jeres liv«.

På Harboe Bryggeriet er ledelsen lige lovlig hurtig til at fyre medlemmerne fra jeres fagforening, medens de samtidig ansætter folk, som det passer dem. F.eks. »vennerne« fra den lokale sejlsportsklub! Dette sker til trods for, at der var 26 arbejdsløse i jeres fagforening.

Men hvad blev der gjort ved det? »Absolut ingenting«. Det er altså den solidaritet, man har og fører overfor sine kolleger! En »sådan solidaritet« skal man sandelig lede længe efter.

Det forlyder også, at størstedelen af bryggeriarbejderne på Harboe har »rundsave på albuerne«. Udtalelse fra en, som var bestyrelsesmedlem i jeres fagforening 1982.

Jeg må desværre erkende, at mentaliteten er anderledes på Harboe! Især når man sammenligner jer med andre bryggeriarbejdere i dette land, hvor »det fælles sammenhold« står meget stærkt, og hvor mentaliteten er langt mere solidarisk præget. Ærlig talt, så når I os kun til anklerne, men det må jo være, fordi I føler jer bedst tilpas i »den højde«. Men lad os nu se hvor længe! I får en husker med på vejen.

*John William Petersen,
Ny Tap, Carlsberg*

AFSKED

En ung, aktiv arbejder blev fyret med få dages varsel.

Hans 25 kammerater følte sig magtesløse.

Da de samledes i kantinen sidste dag, rejste han sig og sagde — Her, mellem fingrene har jeg en tændstik.

Når jeg trykker til, knækker den som intet. Men her, sagde han, her har jeg 26.

Hvor meget jeg end trykker til, så kan de ikke knækkes.

På gensyn, kammerater.

Vi ses ved næste korsvej!

Carl Scharnberg.

Konsulent-tjenesten

Arbejdsmarkedsnyt fra EF

Arbejds miljø

Rådsmødet for arbejds- og socialministre, juni 1985

På mødet koncentrerede man sig navnlig om forslaget til *direktiv om støj*. Med hensyn til de tre vig-

tigste udestående problemer nåede man frem til en samlet kompromisløsning.

Kompromiset går ud på følgende:

- Grænseværdien for støjbelastning.

Denne værdi fastsættes til 90 decibel; for nye anlæg fastsættes den til 85 decibel.

Tre delegationer opretholdt et forbehold med hensyn til denne grænse på 85 decibel med henblik på nærmere behandling.

- Revisionsklausulen:

Rådet tager direktivet op til fornyet behandling inden fire år efter dets iværksættelse med henblik på at nedsætte risikoen som følge af støjbelastning.

- Audiometri:

»Når det ikke med rimelighed

er muligt at nedbringe en arbejdstagers daglige støjbelastning til under 85 decibel, har arbejdstagerne ret til tilsyn med høreevnen. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af dette tilsyn i overensstemmelse med deres lovgivning og praksis«.

Der er en række udestående spørgsmål. Det påregnes, at direktivet endeligt kan vedtages af Rådet i løbet af nogle måneder.

Sikkerhedsrepræsentant i en krisetid (del 3)

Deltagelse i virksomhedernes planlægning

Igen skal vi her starte med at citere arbejdstilsynets vejledning (nr. 81/1978) om planlægning:

»Sikkerhedsgruppen skal deltage i planlægningen af sikkerheds- og sundhedsarbejdet inden for gruppens område. Det er en forudsætning, at gruppen får lejlighed til at deltage i planlægningen, før virksomheden tager endelig stilling.

Dette indebærer, at sikkerhedsgruppen skal inddrages ved planlægning af:

- arbejds gang
- arbejdsprocesser
- arbejds metoder
- og ændringer heri.

Sikkerhedsgruppen skal også inddrages i planlægningen ved:

- udvidelse eller ombygning af afdelingen
- anskaffelse og ændringer af maskiner og tekniske hjælpemidler

indkøb og brug af stoffer og materialer.«

Disse ret så håndfaste arbejdsopgaver for sikkerhedsgruppen og dermed den enkelte sikkerhedsrepræsentant suppleres i øvrigt løbende ved bekendtgørelser og vejledninger fra Arbejdstilsynet, hvor det gang på gang understreges, at virksomhederne er pligtige til at sende alle spørgsmål, der har sikkerhedsmæssig betydning, til vurdering i sikkerhedsorganisationen før der træffes beslutning.

Hvilke er så mere konkret de opgaver, som sikkerhedsgruppen skal varetage i forhold til planlægningen?

Et helt iøjnefaldende område er nyanskaffelser. Så snart en virksomhed begynder at overveje indkøb af en ny maskine, stor eller lille, bør sikkerhedsgruppen inddrages til at vurdere, hvilke konsekvenser for arbejdsmiljøet en sådan nyanskaffelse vil have. Sikkerhedsgruppen skal kontrollere, at nyanskaffelsen lever op

til de krav til sikkerhed og såvel fysisk som psykisk arbejdsmiljø, som man stiller på arbejdspladsen. Sikkerhedsgruppen skal deltage i vurderingen af, om den påtænkte nyanskaffelse nu også er den bedst tænkelige løsning på et givent problem, eller om der måske findes en anden maskine, der kan løse samme problem lige så godt, men med færre arbejdsmiljøproblemer. Endelig skal sikkerhedsgruppen være med til at vurdere om det overhovedet er rigtigt med en sådan nyanskaffelse. Måske kan et problem løses bedre gennem en omlægning af arbejds gangen.

Sikkerhedsgruppen skal ikke alene beskæftige sig med planlægningen af nyanskaffelser, men også inddrages når virksomheden påtænker at ændre på en arbejds gang. Det vil for eksempel ofte være påkrævet at lade en påtænkt ændring af bemanningen eller en ændring af arbejdsopga-

verne gå til behandling i sikkerhedsgruppen, da sådanne ændringer oftest vil påvirke ihvertfald det psykiske arbejdsmiljø.

En særlig vigtig del af planlægningen er spørgsmålet om brugen af farlige kemikalier. Her findes der helt klare retningslinier, som forpligter virksomhederne til, i samarbejde med sikkerhedsgrupperne, at lade udarbejdede konkrete brugsanvisninger, der udfra de aktuelle forhold på den enkelte arbejdsplads beskriver, hvorledes kemikalier og lignende farlige materialer skal behandles. Samtidig påhviler det virksomhederne sammen med sikkerhedsorganisationen at vurdere, hvorvidt et givent kemikalie faktisk er det mindst giftige, eller hvorvidt det bør erstattes med et mindre farligt.

Sikkerhedsgruppens forpligtelse til at deltage i en virksomheds planlægning er altså ret så omfattende og krævende. Det nytter derfor ikke meget at fortolke reglerne således, at sikkerhedsgruppen dagen før en ny maskine tages i brug, blot skal en tur forbi anlægget og dermed sige god for sikkerheden. Lige så lidt nytter det at acceptere, at virksomheden indkøber en given maskine, og at sikkerhedsgruppen derefter inddrages til at vurdere, hvor betjeningsknapperne skal sidde, og hvor en eventuel stol skal placeres.

En anden variant er den, hvor kemikalier søges godkendt i en sikkerhedsgruppe ved at lade folk lugte til præparatet, mens den ansvarlige ledelse bedyrer, at lige netop dette præparat er

helt ufarligt og meget bedre end alle andre...

Med disse dyrekøbte erfaringer er vi ved at nå frem til spørgsmålet om sikkerhedsrepræsentantens mulighed for at få uddannelse og viden således, at man faktisk er i stand til at leve op til de krav som arbejdsmiljøloven stiller til sikkerhedsrepræsentantens indsats. Dette spørgsmål vil vi vende tilbage til i næste nummer af »PROP & KAPSEL«.

Konsulentafdelingen

personalia

KØBENHAVN

*25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne*

2. august

Lilli Asta Matthiesen
Messinavej 36, 1. tv.
2300 København S

5. august

Lilian Nielsen
Mariendalsvej 29 A, 3. tv.
2000 Frederiksberg

6. august

Poul Egon Andersen
Patronvej 16
2730 Herlev

26. august

Leo Bent Jensen Lærke
Nattergalevej 55, st. tv.
2400 København NV

28. august

Folmer Henning Christensen
Vestre Gade 27
2650 Herlev

2. september

Jens Børge Vallebo
Valbygårdsvej 15, 2. th.
2500 Valby

4. september

Sara Margrethe Pedersen
Stadionvej 105, st. tv.
2600 Glostrup

6. september

Kurt Juul Christensen
Ægirsgade 36, 2. tv.
2200 København N

16. september

Anders Vilhelm Jensen
Maglekær 48, 1. th.
2610 Rødovre

25. september

Edith M. Nordstrøm Hansen
Brøndby Nordvej 167, 3. tv.
2610 Rødovre

*25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier*

1. august

Erik Julstrøm
Godthåbsvej 53, 3. tv.
2000 Frederiksberg

2. august

Kaj Bangsgaard
Sankt Kjelds Gade 29, 1. tv.
2100 København Ø

11. september

Gerly M. B. Flindt
Filosofvænget 7, 2. tv.
2400 København NV

16. september

Mogens Bernhard Jacobsen
Parkvej 125, st. th.
2630 Tåstrup

FORBUNDET AKTUELLE SAGER

KONGRES

Forbundet afholder
den 29. ordinære
kongres i dagene 12.
til 15. september
1985.

Kongressen åbnes
torsdag den 12. sep-
tember 1985 kl. 20.00
og slutter søndag
den 15. september
1985 ved middagstid.

Kongressen afholdes
på Hotel Nyborg
Strand – ca. 1,2 km
udenfor Nyborg.

Forbundets medlem-
mer kan overvære
kongressen. Der vil
være adgang til
kongressalen tors-
dag den 12. septem-
ber 1985 fra kl. 19.30.

SOMMERTID

Sommertiden ophører kl. 3.00 natten mellem lørdag den 28. og søndag den 29. september.

I den anledning er der indgået en aftale med LO og Dansk Arbejdsgiverforening. For ophævelsen af sommertiden er følgende aftalt:

»Ved ophævelsen af sommertiden i september måned var der enighed om, at der for samtlige effektive timer skulde ydes normal betaling for arbejdet, idet der dog ikke skulle ydes overarbejdstillæg i de tilfælde, hvor arbejdstiden på grund af den ændrede tidsregning blev en time længere end den normale arbejdstid«.

Kursusdeltagelse

I henhold til hovedbestyrelsens vedtagelse betales der i de tilfælde, hvor forbundet betaler arbejdstab ved kursusdeltagelse, bl.a. i FIU-uddannelsen, efter følgende takster *pr. 1. maj 1985*:

<i>Arbejdstab pr. uge</i>	<i>kr. 2.867,60</i>
<i>Feriepenge</i>	<i>kr. 358,45</i>
<i>Diæter</i>	<i>kr. 360,00</i>
<hr/>	
<i>I alt pr. uge</i>	<i>kr. 3.586,05 + rejseudgifter</i>

INTRO-kurser:

Diæter for INTRO-kurser er fastsat til kr. 60,00 pr. dag. Arbejdstabet er efter det aktuelle løntab og afregnes efter samme retningslinier som ovenstående.

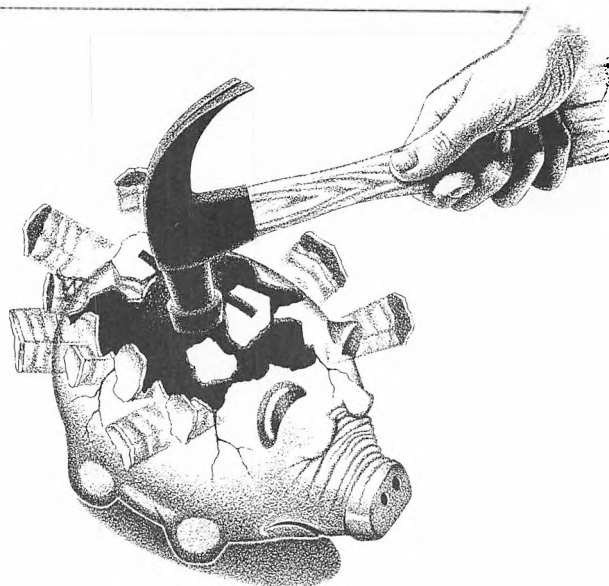
Tilmelding til § 9-uddannelse for nyvalgte sikkerheds- repræsentanter

Det skal understreges, at deltagelse i et § 9-kursus er lovpligtigt, og at det er arbejdsgiverens ansvar, at en nyvalgt sikkerhedsrepræsentant får denne uddannelse. Arbejdsgiveren er pligtig til se-

nest 4 uger efter valg af en ny sikkerhedsrepræsentant at tilmelde denne til et godkendt § 9-kursus, der skal være blandt de først afholdte i området.

Arbejdsgiveren skal afholde alle udgifter til kurset, og der skal ydes fuld løn.

Såfremt kurset afholdes således, at der medgår mere tid til transport, end ved normal transport til arbejdspladsen, skal der ydes rejsegodtgørelse og timeløn for rejsesiden.

Lønstatistik

for oktober kvartal 1984

Uddrag af Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik

Område og kategori	Antal arbejdere ved kvrt. udgang	Akk. timer i % af samtl. timer	Gennemsnitlig timefortjeneste			Forskellige tillæg			Feriepenge og søgnehelligdagsbetal.	Fortjen. i alt 4. kvartal	Fortjeneste i alt ekskl. overtidstill. 4. kvartal		
			Akkord-løn	Tid-løn	Til-sammen	Heraf					1984	1984	1983
						I alt	Over-tids-till.	Hold-drifts-till.					
<i>Hovedstaden</i> Bryggeriarb. mænd	2700	99	77,05	68,91	77,00	5,59	0,52	4,27	13,21	95,80	95,28	91,48	
Samtlige ikke-faglærte mænd	25257	42	78,63	67,63	72,20	3,58	1,20	1,73	12,12	87,90	86,70	81,99	
<i>Hovedstaden</i> Bryggeriarb. kvinder	913	100	75,36	66,58	75,33	6,78	0,28	5,93	13,14	95,25	94,97	91,20	
Samtlige ikke-faglærte kvinder	11664	31	71,04	61,79	64,70	1,46	0,34	0,97	10,59	76,75	76,41	72,85	
<i>Provinsen</i> Bryggeriarb. mænd	1026	74	73,26	65,48	71,20	4,09	0,88	2,93	12,05	87,34	86,46	82,74	
Samtlige ikke-faglærte mænd	85010	27	71,29	62,33	64,75	3,37	1,60	1,38	10,90	79,02	77,42	73,65	
<i>Provinsen</i> Bryggeriarb. kvinder	420	84	74,55	63,99	72,83	3,70	0,36	3,20	12,25	88,78	88,42	85,49	
Samtlige ikke-faglærte kvinder	43224	30	63,11	57,04	58,84	1,56	0,37	1,06	9,66	70,06	69,69	66,33	

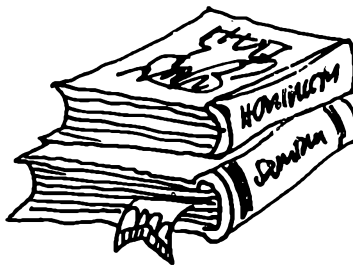
Japan forud for alle

Japan slår alle andre industrinationer, når det gælder antallet af industrirobotter i funktion. Ifølge ILO er japanerne nået op på et samlet antal af 64.000. Vesteuropa sakker langt bagefter med kun 20.000 og USA med 13.000.

For Sovbjetunionens og andre socialistiske landes vedkommende findes der ingen nøjagtige tal.

Fra 1990 og fremover ventes det, at der vil blive produceret mellem 20.000 og 60.000 industrirobotter om året.

BOG nyheder

Man kan ligefrem se for sig, hvor presset denne rådgiver må have været. I øvrigt er bogen fyldt med gode billeder – både i tekst og tegning.

Det, at bogen beskriver psykisk arbejdsmiljø for mange faggrupper er dens styrke, men også dens svaghed. Man savner en konkret beskrivelse af problemerne og forslag til løsninger indenfor ens eget fag. Forslag til, hvordan man kan vurdere arbejdsmiljøet – på det mere overordnede plan, for eksempel i afsnittet om ny teknologi.

Men her er vi ikke enige i forfatterens forslag til, hvilke spørgsmål man skal stille sig ved indførelsen af ny teknologi. Else Relster skriver bl.a. – hvilke konkrete arbejdsprocesser overtager teknikken? – Hvilke nye arbejdsfunktioner opstår? O.s.v.

Hvorfor dog ikke vende spørgsmålene om: – Hvilke arbejdsprocesser synes vi, at teknikken eventuelt kunne overtage? – Hvilke nye arbejdsfunktioner er vi interesseret i at få?

Hun formulerer spørgsmålene alt for defensivt. Det må være os, der skal arbejde med isenkrammet, der skal stille kravene til vores eget arbejde.

Der er mange muligheder for diskussioner ud fra bogens temaer. Den vil blandt andet kunne bruges til studiekredsmateriale, selv om den ikke er skrevet direkte til dette formål. Den ville afgjort vinde ved, at der blev udgivet et studiekredshæfte som supplement, hvor der blev opstillet diskussionspunkter til de enkelte kapitler.

Alt i alt kan bogen anbefales til sikkerhedsrepræsentanter og alle, der i øvrigt arbejder med arbejdsmiljø.

Charlotte Detlif,
arbejdstagerkonsulent i BSR6, og
Lone Jacobsen,
arbejdstagerkonsulent i BSR9
(Branchesikkerhedsrådet for Nærings- og
Nydelsesmiddelindustrien).

»Psykisk arbejdsmiljø. Arbejdsmiljøets betydning for den psykiske helbredstilstand«, af Else Relster, G.E.C. Gad's forlag. – Pris 108,- kr. – 103 sider.

Hvordan er lønnen

Økonom i HK, Steen Johansen, har nylig udg. en nyttig og læseværdig bog »Lønudvikling«, som er en fremstilling af udviklingen i lønninger, priser og reallønninger gennem de seneste 18 år.

Når denne bog er nyttig skyldes det, at løn- og prisudviklingen hver dag omtales og kommenteres i presse, radio og tv samt ikke mindst på arbejdspladserne. Regeringen og arbejdsgiveren bruger tallene, som de ønsker det over for arbejderne, der vurderer tallene anderledes. Således er der i hverdagen utallige muligheder for misforståelser og manipulationer.

Steen Johansens formål med bogen er, at skabe et bedre grundlag for vurderingen af udviklingen i lønninger, priser, reallønninger og disponibel realløn. Dette gør han dels ved at beskrive og diskutere de seneste 18 års udvikling og dels ved at indføre læseren i løn- og prisstatistikens begreber og faldgruber.

Meget vigtigt indeholder bogen en fyldig forklaring på de mest anvendte ord omkring løn- og prisudviklingen, derfor er det en bog til at blive klog af.

»Lønudvikling« af Steen Johansen, Fremad
– Pris 148 kr. – 135 sider.

»Psykisk arbejdsmiljø«

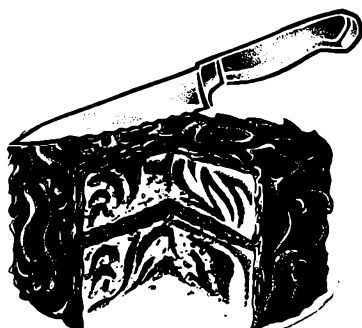
Else Relster, som er psykolog i Arbejdstilsynet, har skrevet denne bog om psykisk arbejdsmiljø. Bogen giver et udmærket billede af, hvad psykisk arbejdsmiljø er. Det er godt, at der endelig kommer en bog, som kan hjælpe med til at få afklaret begreberne om:

- Monotoni
- Psykisk træthed
- Stress.

Det er netop på disse områder, at Arbejdstilsynet har udsendt vejledninger. Else Relster forsøger at få alle aspekter af det psykiske arbejdsmiljø med, for eksempel omhandler bogen: Arbejdsorganisering, ensformigt tempoarbejde, fysisk og psykisk vold, skiftehold, isoleret arbejde, fysiske og kemiske påvirkninger. Endelig tager bogen også fat på den ny teknologis betydning for arbejdsmiljøet.

Det hjælper på forståelsen af teorien, at bogen er krydret med eksempler hentet fra mange forskellige fag. Der er eksempler på psykiske arbejdsmiljøproblemer hentet lige fra industriarbejderen over kontorarbejdere til lokomotivførere. Hvor galt det kan gå, hvis man har et dårligt psykisk arbejdsmiljø viser bl.a. følgende citat:

»På et rådgivningskontor kommer en mor, som beklager sig over, at hun ikke har penge til børnenes julegaver. Den juridiske rådgiver begynder pludselig at råbe efter hende, at hun jo bare kan begå et røveri, og at hun i øvrigt ikke bagefter skal vise sig mere på rådgivningskontoret, med mindre hun bliver anholdt af politiet og har behov for juridisk hjælp«.

Nyt i branchen

24 timers ølbrygning

I Japan går man på Kirin Bryggeriet i Tokyo snart i gang med at brygge øl på 24 timer.

Sommerens store nyhed inden for vor branche blev bragt til torvs af Jyllands Posten og ugeavisen »Ingeniøren«.

På Kirin Bryggeriet har man udviklet en ny brygningsmetode, hvorefter man fastgør brygningsgærceller til et geléagtigt bæremateriale og lader ølurten passere i en stadig strøm. Herved slipper man for senere at skille gæren fra det færdige produkt. Og gæringen foregår hurtigere end ved den hidtidig kendte metode, da gæren ikke først skal opformeres i ølurten.

Resultatet er en mild, glatsmagende øl med en frisk aroma og med et alkoholindhold som ved en almindelig øl, siges det.

Man kan efter denne kemiske forskning med alfa-amino-nitro-

gen stille sig det spørgsmål: »Hvad med forbrugernes sundhed?«

Ny ølkam til Thor

Thor Bryggerierne i Randers har investeret omkring ni millioner i en ny ølkam til færdigbehandling af øl, før det tappes på flasker. Kapaciteten fordobles hermed i forhold til den gamle ølkam, og alt styres nu elektronisk fra et kontrolrum, hvor man, via en dataskærm, kan dirigere og overvåge øllets vej gennem anlægget.

Om kort tid får familien Jensen hårdt brug for en bank

I dagens Danmark kan man udmærket bo godt, uden at bo dyrt, men det kræver nogen planlægning. Og en

bank der ved, hvad en ordentlig bolig betyder for en families trivsel. I Arbejdernes Landsbank har vi udviklet spare/låneordninger, som for eksempel

Har vi råd til eget hus eller lejlighed?

Arbejdernes
Landsbank

AL-Familiekonto, der gør det muligt af en almindelig indkomst at spare op og låne til en større bolig, forbedringer eller moderniseringer, uden at det går ud over familiens økonomi. Hverken her og nu eller på længere sigt.

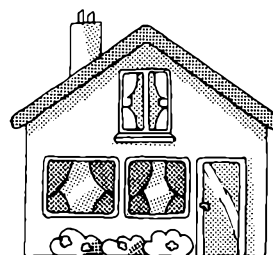
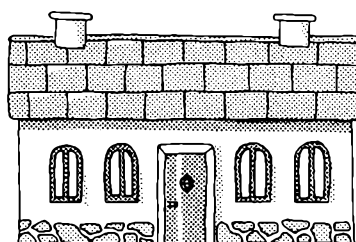
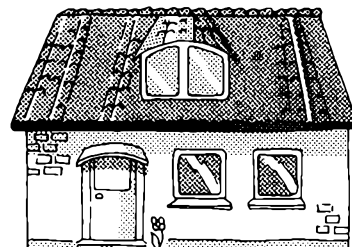
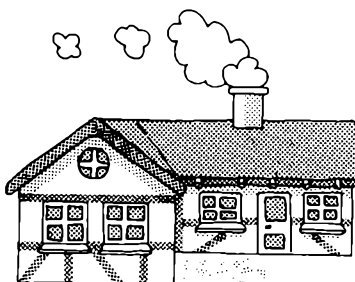
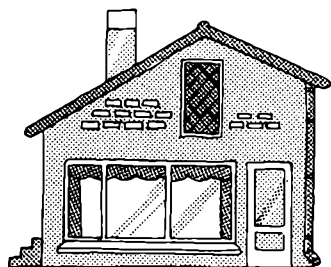
Og vi ved så meget om fast ejendom og boligrådgivning, at hvis familien Jensen må skaffe sig en større bolig på grund af familieførelsen, så er vi i stand til at råde i alle henseender. Både med købet og med økonomien i det lange løb. Og familien Jensen har

brug for ordentlig besked, for med en almindelig indkomst er en ny bolig en investering, der har indflydelse på hverdagsøkonomien, i mange år. Arbejdernes Landsbank er din økonomipartner, som giver familien råd og økonomisk tryghed.

**ARBEJDERNES
LANDSBANK**

- din økonomipartner

Disse huse er ens!

Derfor kan De spare penge på Deres husforsikring

I ALKA er præmien ikke udregnet efter stil og udseende, men efter bebygget areal og antal etager. Kælderen medregnes naturligvis kun som en etage, hvis den er beboet.

I ALKA er rørskadedækning for skjulte rør inkluderet i husforsikringen - eller bygningskaskoforsikringen som vi kalder den. De senere års mange store rørskader har vist, at det er en nødvendig og fornuftig dækning.

Vor rørskadedækning er naturligvis uden selvrisiko ligesom den øvrige forsikring der dækker huset.

Udover fordelene ved den omfattende dækning får De en yderst fordelagtig præmie. Prøv blot at sammenligne med, hvad De betaler i øjeblikket. Og hvad Deres forsikring dækker - og navnlig ikke dækker.

ALKA bygningskasko omfatter iøvrigt brand - bygningsskade - rørskade - huslejetab - ansvar og retshjælp samt glas og kumme.

En ALKA bygningskasko koster:

I plan	0-150 m ²	151-200 m ²	201-300 m ²
Flere plan	0- 90 m ²	91-150 m ²	151-200 m ²
Pris	1.456,-	2.184,-	2.912,-

(Grundmuret og hårdttækket hus)

Ønsker De ikke at tegne rørskadeforsikringen, giver vi **25% rabat** på ovenstående priser.

Ja

Jeg vil gerne uforbindende kontaktes af en Alka assurandør for at få mere at vide om, hvordan jeg kan spare penge ved at skifte til Alka.

Jeg vil gerne have tilsendt yderligere oplysninger om bygningskasko.

Navn _____

Adresse _____

Postnr. _____ By _____

Telefon _____ Mellem kl. _____ og _____

Kuponen sendes til

ALKA forsikring

Gothersgade 45, 1002 København K.

Har De spørgsmål, er De meget velkomne til at ringe til vor Bygningskasko-Service på telefon 01-11 57 10. Eller til at indsende kuponen.

PROP & KAPSEL

EKSTRA NR.

REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER
REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER REFERATER

AUGUST 1985

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6. 1.
2000 København F.
Tlf. (01) 86 09 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Anker Skjødt

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Sekretærer
Erik Kielberg
Lone Christensen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Redigeret af
Lone Christensen

Sats og montage
Hølbæk Fotosats ApS

Tryk: SP-Tryk, Slagelse

INDHOLD

Referater af forretningsudvalgs- og
hovedbestyrelsesmøder:

FU møde	5/12-84
FU møde	2/1-85
FU møde	4/2-85
A-kasse møde	4/2-85
HB møde	5/2-85
FU møde	5-6/3-85
A-kasse møde	5-6/3-85
Ekstraord. HB møde	9/3-85
Ekstraord. HB møde	15/3-85
Ekstraord. HB møde	25/3-85
Ekstraord. HB møde	3/4-85
Ekstraord. HB møde	13/4-85
Ekstraord. FU møde	24/4-85
Ekstraord. HB møde	24/4-85
FU møde	8/5-85
A-kasse møde	8/5-85
Ekstraord. FU møde	17/5-85

Forretningsudvalgsmøde- beslutning

vedrørende udsendelse af referater fra forbunds-
møder.

Ordinære forretningsudvalgs- og hovedbestyrel-
sesmøder optages på bånd.

Båndafskrevne referater fra disse møder fra og
med februar 1985 forelægges forretningsudvalget
til godkendelse, uden at der sker en redigering af
det båndafskrevne referat.

Efter forelæggelsen i forretningsudvalget sendes
de godkendte båndafskrevne referater ud til afde-
lingerne og de hovedbestyrelsesmedlemmer, der
ikke er forretningsudvalgsmedlemmer.

Referater af HB-, FU- og A-kassemøder vil blive
redigeret således, at vigtige principielle sager ud-
sendes i fagbladet Prop & Kapsel i referatform.

Forretningsudvalgets sammensætning:

Nordjysk Kreds:
Poul Erik Guldborg

Sydjysk Kreds:
Thomas Olsen

Fyns Kreds:
Jens A. Olsen

Sjælland-Falster Kreds:
Bent Embo

Københavns mandlige afd.:
Holger Foss,
Bent Meyer

Københavns kvindelige afd.:
Barbara Kryger,
Inge Jensen

Forbundets daglige ledelse:
Preben Mortensen,
Anker Skjødt,
Erik Nielsen,
Erik Kielberg,
Lone Christensen

Konsulenter:
John Pedersen,
Henrik Hansen

Hovedbestyrelsens sammensætning:

Nordjyske Kreds:
Poul Erik Guldborg, Søren Jacobsen,
Karsten Jensen, Knud Erik Kvor-
trup og Inge Møller

Sydjyske Kreds:
Thomas Olsen, Bjarne Frandsen, Kaj
Fonnesbæk, Dora Rasmussen, Allan
Lund Nielsen

Fyns Kreds:
Jens A. Olsen, Aage Jensen

Sjælland-Falster Kreds:
Bent Embo, Kaj Knudsen, Søren Jør-
gensen, Verner Johnsen, Ritta Han-
sen

Københavns mandlige afdeling:
Holger Foss, Bent Meyer, Torben
Olsen, Henrik Christensen,
Kristian Nielsen

Københavns kvindelige afdeling:
Barbara Kryger, Inge Jensen, Kir-
sten Haastrup

Forbundets daglige ledelse:
Preben Mortensen, Anker Skjødt,
Erik Nielsen, Erik Kielberg, Lone
Christensen

Konsulenter:
John Pedersen, Henrik Hansen

FRA FORBUNDET

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE

Onsdag den 5. december 1984.

DAGSORDEN

1. Protokol
2. Beretning
3. Forskellige sager

Fraværende: Anker Skjødt.

Dirigent: Erik Kielberg.

1. Protokol

Protokollen fra forretningsudvalgsmøde afholdt 18. september 1984 lå til godkendelse.

Forretningsudvalget godkendte fremlagte protokol fra forretningsudvalgsmødet, afholdt den 18. september 1984, med følgende tilføjelse og rettelse.

Til punktet beretning: side 3, 3. afsnit tilføjes: DfB-fællesmøde, så sætningen lyder: »På DfB-fællesmøde og på udviklingsudvalgsmøde«.

Side 4, midt, rettes juli til juni.

Holger Foss:

Holger Foss efterlyste protokoller fra forretningsudvalgsmøder afholdt i oktober og november 1984.

Forbundsformanden oplyste, at der ikke havde været tid til at skrive de to efterlyste protokoller.

2. Beretning

v/ forbundsformand
Preben Mortensen

På det ordinære forretningsudvalgsmøde og det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde i november 1984 vedtog man et fredspolitisk program, som dermed også er grundlaget for, hvilken fredsbevægelse forbundet skal være medlem af.

Man var enige om, at forbundet bør være medlem af »Fagbevægelsen for Fred«, men indtil »Fagbevægelsen for Fred« har taget stilling til spørgsmålet om »Frihed til fredsarbejde«, anmoder forbundet om kun at have observatørstatus i »Fagbevægelsen for Fred«.

Forbundet har den 20. november tilskrevet »Fagbevægelsen for Fred«, man endnu ikke fået noget svar.

I udviklingsudvalget har man drøftet spørgsmålet om udflytning af produktion af øl og mineralvand til Grønland.

Man er vidende om, at DfB og Faxe Bryggerierne er gået ind i et samarbejde om dette, og der er planer om, at der oprettes 3 tapperier forskellige steder i Grønland.

Forbundet har skrevet til det grønlandske fagforbund SIK, som formodes at skulle lave overenskomster på de omtalte tapperier, og indbudt dem til at besøge Danmark og få kendskab til arbejds- og overenskomstforhold.

Den 22. november havde forbundet v/ Anker Skjødt en samtale med repræsentanter fra SIK, der udtrykte ønsker om at bese danske bryggerier og få kendskab til overenskomstforholdene. De var især interesseret i at se dåsekolonner, lager- og distributionsforhold.

Det forventes, at man vil komme til Danmark i uge 7, hvor forbundet vil være vært og sørge for virksomhedsbesøg.

Fra Randers afdeling har forbundet modtaget en klage over Thor Bryggeriets praksis i forbindelse med hjemsendelse af medlemmer, der bruges som ferieafløser osv. med op til 10-12 års anciennitet.

Man ansætter dem i 2-3 uger og meddeler dette ved ansættelsen. Nogle gange forlænger man imidlertid denne ansættelse i først 1 uge og så i op til 5-6 uger uden at give den overenskomstsmæssige opsigelse.

Man har fra afdelingen anmodet forbundet om at fortolke overenskomstens opsigelsesvarsler.

Formanden havde tilskrevet afdelingen og gjort opmærksom på, at hvis bryggeriet forlænger ansættelsen ud over den dato, man først havde opgivet som opsigelsesdato, skal opsigelsesvarslet gives. F. eks. har mange ferieafløser så stor anciennitet, at de har 8 ugers opsigelse. Hvis ikke disse ferieafløser afgår til den dato, bryggeriet har fastsat ved ansættelsen, men forlænger denne periode, skal overenskomstens opsigelsesbestemmelser være gældende.

På FU-mødet i november underkendte FU en aftale om sikkerhedsfodtøj fra Tap H, Carlsberg.

Forbundet har skrevet og meddelt Bryggeriforeningen dette, men har intet hørt i den forbindelse. Formanden var imidlertid usikker over for Bryggeriforeningens stillingtagen til forbundets underkendelse af aftalen, da der er gået lang tid fra aftalens indgåelse lokalt, og til forbundets underkendelse af aftalen. Aftalen er indgået den 15. august 1984, men først behandlet 3 måneder efter i FU.

Bryggeriforeningen har tidligere protesteret over den alt for lange tid, før forbundet underkender aftaler.

Da man endnu intet har hørt, håbede formanden, at Bryggeriforeningen havde accepteret forbundets underkendelse af aftalen.

Der har været afholdt det 2. retsmøde i sagen vedrørende Erland Petersen. Dommeren anbefalede Erland Petersen at modtage det tilbud, forbundet havde givet ved afskedigelsen.

Dommeren mente ikke, at Erland Petersen stod særlig godt i sagen og forespurgte forbundets formand, om forbundet ville genfremsætte det tilbud, Erland Petersen fik ved opsigelsen. Formanden bekræftede over for dommeren, at tilbudet kunne genfremsættes.

Erland Petersen og hans advokat forlod retslokalet for at drøfte dette og vendte tilbage og anmodede om én uges betænkningstid, hvilket blev efterkommet. Imidlertid har Erland Petersen meddelt, at han ikke ønsker at modtage tilbudet, hvilket betyder, at der så kommer en dom i sagen.

Omkring Lolland-Falster Bryghus i Nykøbing har der været ført en række drøftelser for at få lavet en ny overenskomst.

Lolland-Falster Bryghus blev i september opkøbt af Bryggeriet Odin i Viborg, som ejes af Faxe Bryggerierne.

Man opsagde dér Lolland Falster

Bryghus' medlemskab af Bryggerforeningen til 30. september 1984.

Efter mange drøftelser blev man enige om en ny overenskomst, som imidlertid ved en afstemning blandt medlemmerne på bryggeriet blev forkastet. Forbundet har derefter fra Lolland-Falster Bryghus modtaget anmodning om at gå ind i forhandlinger om en ny overenskomst.

Formanden har endnu ikke reageret på denne anmodning, da han fandt, at når man ikke bliver enige lokalt, så må den nuværende overenskomst løbe videre til udløb den 30. april 1985, og så forhandles en ny overenskomst på lige fod med, hvad man gør udenfor de øvrige virksomheder, der står uden for Bryggerforeningen, men har overenskomst med forbundet.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Poul Erik Guldborg

Poul Erik G. omtalte, at kutymen for at ansætte ferieafløser i Randers havde været, at folk med op til 10-12 års arbejde på bryggeriet blev ansat som ferieafløser med besked på, at der var arbejde i 4 uger. I nogle tilfælde var man så i arbejde op til 8-9 uger. Poul Erik G. mente, at dette med, at man havde et løbende opsigelsesvarsel var i strid med overenskomstens regler om at genindtræde i sine rettigheder ved ansættelse indenfor et år. Disse rettigheder måtte omfatte opsigelsesvarsler.

Barbara Kryger

Barbara K. ønskede oplyst, om de tre tapperier, der skulle etableres i Grønland, omfattede øl- og vandtapperier.

I forbindelse med sagen om sikkerhedsfodtøj på Carlsberg havde Kbh.s kvindelig afdeling skrevet til Carlsberg ca. først i september 1984, at afdelingen ikke godkendte aftalen om sikkerhedsfodtøj.

Barbara Kryger gik herefter ud fra, at aftalen ikke gjaldt for afdelingens medlemmer.

Preben Mortensen

Forbundsformanden oplyste, at man måtte gå ud fra, at der blev etableret øl- og vandtapperier i Grønland. Fandt, at det, der kunne lyde voldeligt, var, at der skulle etableres hele tre tapperier i Grønland.

Vedrørende ferieafløser sagen fra Randers, var forbundets fortolkning i sagen, at hvis ansættelsesforholdet forlænges ud over det antal uger, man ved ansættelsen fik besked på af bryggeriet, at man var ansat, så gjaldt overenskomstens bestemmelser om, hvor langt et opsigelsesvarsel, man skulle have af bryggeriet.

Poul Erik Guldborg

Poul Erik G. oplyste, at den lokale avisomtale i Jylland vedrørende etablering af tapperier i Grønland i første omgang gik på, at Faxe og De forenede Bryggerier ville etablere sodavandstapperier i Grønland. Senere havde der været avisomtale, der omtalte, at der skulle fragtes tungt øl til Grønland med tapning på Grønland.

BERETNING FORTSAT

Preben Mortensen

Depotforhold:

Forbundet har ved formanden og Anker Skjødt haft 2 møder med ledelsen fra Faxe Bryggerierne vedrørende depotforholdene.

På grund af andre kasse- og flaskestørrelser har der været problemer med beregningen af provisionen. I henhold til den overenskomst, forbundet har med Foreningen af Depotindehavere i Danmark, omregnes provisionen i salgsenheder ud fra kasse- og flaske-/dåse-karton størrelser. Depoter uden for Depotindehaverforeningen, laves der tiltrædelsesoverenskomst med.

Da Faxe depoterne kører med emballageformer, der ikke er dækket ind i overenskomsten for det øvrige depotområde, har man derfor lavet et udkast mellem forbundet og Faxe Bryggeriet, der erstatter overenskomstens § 8 vedrørende emballagestørrelse og salgsenheder.

Det er også aftalt, at fremover vil problemer vedrørende Faxe depoter kunne løses centralt mellem forbundet og Faxe. Dette vil afhjælpe forbundet og afdelingerne meget, når vi fremover ved overenskomstfornyelser kan forhandle en del af de generelle forhold på Faxe depoterne centralt.

Der har været afholdt faglig voldgift vedrørende ompakning af øl og vand. Man forventer, at kendelsen vil være afsagt inden jul.

På FU-mødet i november drøftede man betingelserne for distribution af vin fra depoter.

Der var 1) spørgsmålet om provisions størrelse, 2) ændringen af overenskomstens § 17 vedrørende pligten til at distribuere og sælge øl og mineralvand, hvor der skal tilføjes vin, og 3) kravet om, på baggrund af Birkerød-sagen, at der afregnes for de solgte varer og ikke for det, man havde modtaget af varer.

Både DfB og Depotindehaverforeningen har ønsket at få en aftale for salget af vin, og den 29. november, efter den faglige voldgiftssag, drøftedes endnu en gang problemerne mellem repræsentanten for Depotindehaverne og forbundets næstformand Anker Skjødt.

Anker Skjødt fremførte endnu en gang forbundets synspunkter, og dagen efter fremsendte Depotindehaverforeningen et udkast til en aftale, der tog højde for forbundets synspunkter. Anker Skjødt ønskede ikke at reagere på denne henvendelse, før han havde drøftet udkastet med forbundsformanden.

Udkastet lød på 3 salgsenheder for helliters flasker, hvilket er det dobbelte af provision for øl og vand, og det svarer til den aftale, forbundet har accepteret, man har for salg af vin med Lolland-Falster Bryghus. Man skal daglig afregne for det solgte vin, som vi har krævet.

Der gives genetillæg på kr. 13,20 pr. dag i 20 dage, som overenskomsten siger, og spørgsmålet om overenskomstens § 17, stk. 4, tages op til forhandling ved de førstkomende overenskomstforhandlinger.

Formanden fandt, at udkastet indfrie vores krav og var derfor af den opfattelse, at man kunne underskrive dette.

Aftalen blev underskrevet den 3. december 1984 og gælder fra den 3. december til 28. februar 1985.

Den 4. december har forbundet udsendt cirkulære om, hvilke depoter i Nordsjælland, der skal distribuere vin.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Bent Meyer

Bent M. håbede, at forbundet vandt

den faglige voldgiftssag vedrørende ompakning af øl og vand.

Ment M.'s vurdering var, at der var sagt ting under den faglige voldgift, som kunne give mulighed for, at forbundet vandt sagen. Men var dog af den opfattelse, at forbundets procedure, Anker Skjødt, i sin procedure i sagen kunne have taget betaling af aftaler i provinsen vedr. betaling for ompakning med i forbundets procedure.

Anker S. havde afvist dette med argumentet, at en sådan omtale af aftaler for betaling i provinsen for ompakning kunne skade andre steder.

Bent M. havde ikke forstået Anker S.'s opfattelse af sagen.

Bent M. kunne ikke godkende aftalen om distribution af vin. Kbh.s mandlige afd. havde foreslået et bedre indhold i aftalen end det, forbundet havde skrevet under på.

Måden, aftalen var forhandlet på af forbundets næstformand Anker S., var utilfredsstillende.

Efter en faglig voldgiftssag den 29. november, hvor afdelingens repræsentanter var til stede ved Bent M., Torben O. og Robert Pedersen (formand for depotklubben), havde Anker S. forhandlet aftalen for distribution af vin alene med arbejdsgiverne på trods af afdelingens vitale interesser for aftalens indhold.

Bent M. mente, at man kunne have presset en aftale igennem med et ensartet tillæg for distribution af vin i stedet for provision, fordi D.f.B. havde været interesseret i, at vinen blev distribueret fra Carlsberg-vognene i december måned.

Bent M. var forundret over, at den protest, der var tilgået forbundsformanden imod aftalens indhold fra 250 omegnsdepoters medhjælpere ikke var med i forbundsformandens beretning.

Bent M. kom ind på, at Thomas Olsen på forrige forretningsudvalgsmøde i Birkerød-sagen havde foreslået, at der toges et møde til med LO's jurist for at vurdere en faglig voldgift på § 17, stk. 1, 2, 3 og 4 i depotoverenskomsten, samt at Bent M. deltog i dette møde i LO.

Man måtte så på mødet i LO opklare, om Bent M.'s argumentationer i sagen kunne ændre LO-juristens opfattelse, at forbundet ville tabe en faglig voldgiftsfortolkning af § 17.

Bent M. havde fået den besked af for-

bundsformanden, at forbundet ikke agtede at tage et nyt møde med LO's juridiske afdeling, fordi forbundet i sagen var dækket ind i den argumentation, der var fremsført på det møde, forbundet havde haft i LO.

Forbundet vurderede, at der i overenskomsten står »at der skal betales for leverede varer og ikke for solgte varer«.

Mandlig afdelings påstand er, at det kan ikke være rigtigt, idet salgsschauffører omtales i overenskomsten.

Man kunne dokumentere, at der ikke kunne være et ansvar for leverede varer til vognene, fordi et sådant ansvar for stjalne varer eller fejlliverancer fra vognene normalt gav et skattefradrag. Skattevæsenet ville ikke acceptere, at medhjælperne på vognene havde fradrag i denne forbindelse. Dette måtte være dokumentation for, at medhjælperne ikke havde ansvaret.

Bent M. kunne dokumentere, at forbundets næstformand Anker S. havde skrevet til afdelingen, at hvis § 17 i overenskomsten ikke kunne ændres, så København kunne leve med § 17, så måtte sagen sendes videre til faglig voldgift.

Bent M. måtte konstatere, at forbundets formand og næstformand havde forskellige synspunkter for at afvise en faglig voldgift i sagen. Næstformanden havde det synspunkt, at såfremt forbundet tabte en faglig voldgift i sagen, ville man miste noget i provinsen, hvor der ligger nogle »skuffeaftaler« om, at medhjælperne ikke har ansvaret for fejlliverance eller tyveri af varer fra vognene. Bent M. troede ikke på, at sådanne »skuffeaftaler« fandtes, men hvis dette var tilfældet, kunne disse aftaler bruges til at vinde sagen ved en faglig voldgift.

Forbundsformanden havde det synspunkt i sagen, at såfremt forbundet tabte en faglig voldgift i sagen, ville forbundet ikke senere i en konkret sag rejse spørgsmålet igen, fordi en faglig voldgifts afgørelse ville blive et appendix til gældende aftaler.

Bent M. fandt, at forbundsformandens synspunkt var et reelt synspunkt. Sat op imod mandlig afdelings synspunkt om, at uanset om forbundet tabte eller vandt en faglig voldgift i sagen, så vil Depotindehaverfore-

ningen meddele depoterne, at afdelingens medlemmer skal betale for manglende varer på vognene, og der kunne hurtigt opstå en konkret sag at tage en faglig voldgift på. Problemet var, at afdelingens medlemmer på depoterne ikke var meget for at rejse sager overfor tillidsmændene eller i afdelingen. Afdelingen havde svært ved selv at opsøge eventuelle sager og mente derfor, det ville være en god ting, at forbundet brugte Birkerød-depotsagens indhold til at tage en faglig voldgiftssag på.

Preben Mortensen

Forbundsformanden konstaterede, at der var enighed om, at der skulle laves en aftale for distribution af vin. Havde forstået, at Kbh.s mandlige afd. kritiserede måden, aftalen var indgået under samt aftalens indhold. Til måden konstaterede forbundsformanden, at det var rigtigt, at sagen var rejst af Kbh.s mandlige afd., men aftalen for distribution af vin omfattede andre afdelingers forhold, den dækkede også Nordsjælland. Hermed skulle aftalen være generel og dermed en forbundsafale.

Hvis flere afdelinger berøres af en aftale, mente forbundsformanden ikke, at man kunne sige, at den afdeling, der havde rejst sagen, skulle deltage i forhandlingerne. Det måtte i givet fald være afdelingerne, der var omfattet af eventuelle aftaler, som så deltog i forbundets forhandlinger.

Forbundsformanden fandt, at det var naturligt, at forbundet havde været i Depotindehaverforeningen og lavet den generelle aftale for salg af vin.

Til aftalens indhold havde forbundsformanden de bemærkninger, at et ensartet tillæg kunne være svært at placere. Hvis et depot solgte meget vin og et andet depot ingen vin solgte, kunne et ensartet fast tillæg betyde, at dér, hvor salget lå, fik man reelt ikke penge for det merarbejde, der var ved salg af vin.

Forbundsformanden var enig i, at provisionen burde være en mindre andel af lønnen, men indtil systemet laves om, måtte udgangspunktet være det nuværende system.

Forbundsformanden oplyste, at Depotindehaverforeningen vidste, at forbundet tidligere havde accepteret aftaler for distribution af vin i Nykøbing med det princip, at der for salg af vin betales dobbelt af den almindelige provision.

Eksempelvis giver 12 stk. helliter Jolly Cola eller Kurvand 1,5 salgsenhed. Vinen har samme vægt, men betales med det dobbelte i provision.

Forbundsformanden havde hørt det argument, at der er et større økonomisk ansvar ved salg af vin. Måtte advare imod sådanne argumenter for at opnå højere provision. Man får samme salgsenhed for en kasse mineralvand til 80 kr. som for en kasse Elefantøl til 200 kr.

Hvis forbundet accepterede, at varens pris var bestemmende for provisionsbetalingen, måtte accepten gælde begge veje. Dette var uheldigt.

Forbundet havde konstateret, at hvis forbundet ikke havde gået ind og løst problemet med distribution af vin, så havde depotindehaverne selv distribueret vinen. Forbundet havde også konstateret, at andre distribuerede vin uden betaling.

For ikke at komme i den situation, at medlemmerne påtager sig arbejde, som forbundet ikke har aftaler for skal udføres, fandt forbundsformanden det rigtigt, at forbundet var gået ind i sagen og havde lavet en aftale. Fandt bestemt, at aftalens indhold var acceptabel.

I forbindelse med Birkerød-depotsagen havde forbundsformanden sagt, at forbundet godt ville tage en faglig voldgift, når der var en konkret sag, hvor et depot gjorde medhjælpere økonomisk ansvarlige for mangler på vognene. Forbundet var af den opfattelse, at en sådan konkret sag kunne vindes af forbundet.

Forbundsformanden fastholdt, at så længe, der ikke var en konkret sag fra et depot, ville en faglig voldgift blive en fortolkning af overenskomsten. Hvor intet andet er aftalt, er det overenskomstens tekst, der gælder. En sådan fortolkning ved en faglig voldgift ville medføre, at medhjælperne på vognene i København ville komme ind under afregningsreglerne om, at man er økonomisk ansvarlig for mangler på vognene.

En faglig voldgiftsavgørelse på fortolkningen af overenskomsten ville forhindre forbundet i efterfølgende, når der opstod en konkret sag på et depot i København, at henvise til kutyten om, at medhjælperne i København har det forhold, at man ikke har været økonomisk ansvarlige for mangler på vognene.

Ingen kunne være tjent med, at forbundet tabte sagen ved en faglig vold-

gift på fortolkning af overenskomsten, når forbundet med stor sandsynlighed kunne vinde en faglig voldgift i en konkret sag, hvor der kunne henvises til brugte kutymer vedr. afregningsformer fra vognene.

Forbundsformanden fandt ikke, at der i sagen var uoverensstemmelse med næstformanden. Forbundsformanden havde i drøftelser af sagen med næstformanden peget på de ting i sagen, som havde gjort forbundsformanden betænkelig ved en faglig voldgift. Der havde været enighed om at lade en jurist med kendskab til Arbejdsretten se på de forskellige vurderinger, som lå i sagen fra forbundets side.

Juristen sagde klart, at der skal ligge en konkret sag, for ellers vil en faglig voldgift gå på fortolkning af overenskomstens tekst. Og en sådan fortolkning ville forbundet tabe.

Forbundsformanden havde forstået på næstformanden, at der var givet besked til Bent M. om, at næstformanden ikke fandt, der var grundlag for nye drøftelser med LO-juristen, da alle aspekter i sagen var diskuteret på det første møde med juristen.

Holger Foss

Holger F. var bekymret over, at proceduremæssige hensyn samt arbejdsfordeling mellem forbundets ledere, forbundet og afdelingerne imellem, bragte forbundet ud i situationer, hvor forbundet ikke bruger den kapacitet, man har.

Fremhævede, at Bent M. er den største kapacitet i forbundet med hensyn til viden om forholdene på depotområdet. Dette var en kendsgerning, som ikke skulle opfattes som en nedvurdering af forbundsformanden eller næstformanden, men Bent M. havde 20 års erfaring i depotsager.

Holger F. fandt det utilstedeligt og misbrug af kræfter, når Bent M. af næstformand Anker S. skal have at vide, »du kan altså ikke komme med alle vegne, Bent M., i forbundets sager«.

Appellerede til, at man satte sig ud over procedureridninger, så man fleksibelt kunne bruge de mennesker, der har begreb om sagerne i forhandlingssituationen.

Holger F. ville godt have en forklaring på, at forbundet afviste at bruge Bent M. som kapacitet på depotområdet og ønskede, at forbundets forret-

ningsudvalg kunne diskutere og bruge de kræfter, man havde, i stedet for at skelne til arbejdsdelinger forbundet og afdelingerne imellem, samt hvem der har hvilket kompetenceområde.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fandt, det var naturligt, at der i forbundssager foregik et samarbejde med alle, som har kendskab til de sager, forbundet deltager i.

Betingelsen for alle er, at når man deltager i forbundssammenhæng, er man forbundets repræsentant.

Næstformand Anker S. har den opfattelse, at Bent M. i forbundssammenhæng deltager mere som Københavns mandlige afdelingsrepræsentant end som forbundsrepræsentant. Dette var et problem. Forbundsformanden havde sagt til Bent M., at det var naturligt, at Bent M. deltog i disse sager, herunder i faglig voldgiftssager, ikke som mandlig afdelingsrepræsentant men som forbundsrepræsentant.

Forbundsformanden konkluderede, at enten deltog alle afdelinger, der var berørt af en forbundssag, i sagens forhandling, eller når forbundet mener, der er tale om en generel sag, så tager forbundet ansvaret for de aftaler, der indgås.

Bent Meyer

Bent M. fandt, at det var uheldigt, at næstformand Anker S. ikke var til stede på forretningsudvalgs møder, hvor faglige problemer blev diskuteret, og at Anker S. var den eneste, der var af den opfattelse, at Bent M. i forbundssammenhæng handlede som Københavns afd.s repræsentant. Provinskommissioner kunne bekræfte, at dette var usandt. Henviste til mødet i Forligsinstitutionen den 29. juni 1983 »vedr. udligningsprotokollet«.

Ønskede, at Anker S. påpegede ét punkt i voldgiftssagen den 29/11, hvor Bent M. optrådte som københavner-repræsentant.

Bent M. forstod ikke forbundsformandens udtalelser om, at der ikke med næstformanden var uenighed om, hvad årsagen var til ikke at tage en faglig voldgiftssag i Birkerød-depotsagen. Bent M. havde helt klart gjort opmærksom på, at Anker S.' argumentation var, at der lå skuffeaftaler i provinsen om, at man ikke skulle

betale, såfremt man mistede varer fra vognen. Fastholdt, at Birkerød-sagen var en udmærket sag at bruge som en konkret indfaldsvinkel til, at forbundet tager en fagligt voldgifts-sag.

Bent M. fandt, at forbundsformanden gik let hen over og fordrejede sagen vedrørende salg af vin. Afdelingen havde været interesseret i at få en aftale, men ikke for enhver pris.

Forbundsformandens omtale til Bent M. vedr. Robert Pedersens forklaring til forbundsformanden den 24. november i forbindelse med en aftale for salg af vin var ikke rigtig, hvilket fremgik af brevet, Robert Pedersen som formand for Depotklubbens 250 medlemmer havde sendt til forbundsformanden den 5. december. Robert Pedersen var stærkt utilfreds med aftalens indhold.

I forbindelse med forbundsformandens udtalelse om, at man må tage udgangspunkt i det nuværende system med provisionssystemet, ønskede Bent M. at fremhæve, at den provision, man havde i København, var en tilfældig provision, som lige så godt kunne være 5, 6, 7, 8, 9 eller 10 kr. Mandlig afd. havde først i firserne lagt betalingen på faste tillæg ud fra de betragtninger, at provision var et dårligt system. Tillægget i København var nu 348 kr., modsat andre steder, hvor det var 210 kr.

Den form, der var i København, var for at forhindre, at man blev afhængig af provisionens størrelse. Bent M. var derfor af den opfattelse, at aftaler om at få 1, 2 eller 3 enheder ikke var den pris, der skulle betales for salg af vin. Københavnerne bliver snydt ved en sådan aftale.

Bent M. var modsat forbundsformanden af den opfattelse, at aftalen for salg af vin var blevet forringet. Forringelsen var et antal dage à 13,20 kr. i henholdsvis til tilbuddet, arbejdsgiverne havde givet den 24. oktober. Her havde Anker S. sagt, »at man fik 13,20 kr., og at dette ville give mere end 3 enheder i hele prøveperioden«. Bent M. havde spurgt Anker S., hvorfor man sagde ja til et tilbud som det, der lå den 30. november, når der var sagt nej til det tilbud, der lå den 24. oktober, som oven i købet var bedre end det sidste tilbud. Anker S. havde ikke kunnet svare på spørgsmålet.

Holger Foss

Holger F. var utilfreds med forbundsformandens svar vedr. fleksibilitet i forbindelse med at trække på folk, som havde forstand på de sager, der blev forhandlet. Understregede påstanden om, at det kan knibe for nogle folk, der ikke er så gamle på faglige poster, ved at henvise til sagen – manglende korrekturlæsning af overenskomsten – en mangel, der kostede medlemmerne på depoterne i Jylland adskillige tusinde kroner. Mindede om, at dette måske kunne have været forhindre, hvis forbundet havde trukket på folk, der havde forstand på sagerne.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fremhævede, at ændringen i aftalen for salg af vin var, at forbundet havde fået kravet igennem, at afregning ved salg af vin afhang af salget og ikke af de varer, man havde med på vognen. Dette var ikke med i tilbuddet af 24. oktober. Herefter gælder overenskomstens bestemmelser om de 13,20 kr.

Forbundsformanden havde bestemt ikke afvist, at forbundet skal trække på så mange mennesker i det faglige arbejde som overhovedet muligt. Det måtte fastholdes, at de mennesker, forbundet inddrager i forbundets arbejde, handler på forbundets vegne og ikke på egne vegne.

Forbundsformanden bekræftede, at forbundet 10 minutter før FU-mødet havde modtaget et protestbrev fra depotklubben i København. Det sene modtagelsestidspunkt var årsag til, at brevet ikke lå til forretningsudvalgets behandling.

Forbundsformanden havde helt klart refereret, hvad formanden for depotklubben havde sagt til ham den 24. november. Formanden for depotklubben havde talt med depotindehaveren i Hørsholm og bedt ham kontakte sin arbejdsgiverorganisation, for at der kunne komme gang i forhandlingerne om aftaler for salg af vin. Formanden for depotklubben havde den 24. november bedt forbundet tage initiativer, så der kunne ske forhandlinger vedr. aftaler for salg af vin.

Forbundsformanden havde ikke som sagt af Bent M. fordrejet tingene, men forbundsformanden forstod godt, at depotarbejderne var interesseret i aftaler for salg af vin, hvis det

var rigtigt, at depotindehaveren i Hørsholm på nuværende tidspunkt selv havde solgt 2.000 flasker vin. Et salg forbundets medlemmer skulle have, hvilket ingen havde været uenige i.

Inge Jensen

Inge J. var af den mening – i forbindelse med arbejdsfordelingen i forbundet og proceduren omkring at bruge kapaciteter eller eksperter – at forudsætningen for at bruge andre er, at de, der skal bruge andre, vurderer, at behovet er til stede. Sådan arbejdede man i andre grupper.

Konkluderede, at kongressen havde valgt en daglig forbundsledelse, der har et ansvar. Dette valg måtte respekteres, og forbundsledelsen måtte selv vurdere, når der var behov for at bruge andres viden i behandling af forbundssager.

Bent Meyer

Bent M. fandt ikke, at forbundsformanden gjorde det særlig godt, når forklaringen på, at aftalen for salg af vin var blevet bedre, fordi kravet om, at medarbejderne blot skal aflægge regnskab for de varer, der sælges, var opfyldt.

Forstod forbundsformandens loyalitetsproblemer, men mente, at der altid havde været enighed om, at hvis loyalitet angriber og går ud over medlemmerne, måtte man sige stop.

Bent M. foreslog, at Københavns 5 depoter bliver trukket ud af aftalen vedrørende salg af vin. Aftalens indhold skadede alle, hvilket depotklubbens 250 medlemmer havde konstateret sammen med Bent M.

Poul Erik Guldborg

Poul Erik G. fandt det beklageligt, at forhandlinger i Depotindehaverforeningen resulterede i forhøjelser til provisionen, når der i forbundet var enighed om, at provisionslønninger skal afskaffes.

Depotfolk, der arbejder på fast løn, får arbejdet, men ingen penge, når det er provisionslønnen, der forhøjes. Mente, at der ikke blev taget hensyn i aftaleforholdene til depotfolk på fast løn.

Poul Erik Guldborg/

Thomas Olsen

Bekræftede Bent M.'s omtale af det skete i Forligsinstitutionen omkring udligningsprotokollatet. På trods af

en vis modstand fra Anker S. havde Bent M. forsøgt en forhandlingsrunde mere, for at udligningsprotokollatet skulle gælde for provinsen.

Holger Foss

Holger F. mente, at loyalitet overfor ens nærmeste kammerater var en god ting, men loyalitet, som kun gik på personer uden hensyntagen til medlemmerne, var misforstået loyalitet.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fandt, at loyalitet også var, at hvis man er med til at vedtage noget om en persons arbejde, så var det loyalitet først at gøre personen opmærksom på, hvilke synspunkter, man har til personens arbejde. Fandt, at der indirekte i debatten lå kritik af Anker S.' arbejde. Forbundsformanden havde på intet tidspunkt fundet nogen grund til kritik af Anker S.' arbejde.

Forbundsformanden ville godt meddele Depotindehaverforeningen, at forbundet ville drøfte, hvorvidt aftalen for salg af vin ikke skulle gælde for København og forsøge at lave et protokollat på dette.

Bent Meyer

Bent M. mente, at forhandlingsprotokollatets indhold vedr. salg af vin blev aftalt den 29. november. Ordningen skulle gælde med tilbagevirkende ikrafttrædelse fra den 3. december 1984.

Afdelingen fik orienteringen om den aftalte ordning den 4. december og havde hermed ikke nået at orientere medlemmerne på depoterne om, at afdelingens indvendinger mod at distribuere vin er ændret til, at der er lavet en aftale for distribuering.

Bent M. mente, at der kunne rejses en saglig kritik over for næstformand Anker S. Vidste, at det var svært for forbundsformanden at sige til næstformanden, at den 3. december eksempelvis skulle laves om til den 10. december, men efter Bent M.'s opfattelse havde den 10. dec. været en rimelig dato for aftalens ikrafttrædelse, så afdelingen havde haft mulighed for at forklare medlemmerne, hvad der skete i sagen.

Poul Erik Guldborg

Poul Erik G. ønskede at vide, hvad forbundet ville gøre for depotfolk på fast løn, hvis aftalen for salg af vin kom til at gælde i hele landet.

Barbara Kryger

Barbara K. fandt, at forbundsformandens løsning var udmærket. Hvis Kbh.s mandlige afd. kunne forhandle en bedre aftale for salg af vin igennem, fandt Barbara K., at dette kunne virke afsmittende for fremtidige områder, hvor salg af vin indføres. Perspektiverne kunne være, at man på bryggerierne skulle tappe vin, når distribuering af vin er indført på depoterne.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fandt det vigtigt at slå fast, at næstformanden ikke havde aftalt forhandlingsprotokollatet vedr. salg af vin den 29. november. Forbundsformanden havde ved et tilfælde mødt Jens Peter Rasmussen fra Depotindehaverforeningen. Her havde Jens Peter Rasmussen snakket krav til salg af vin. Forbundsformanden havde omtalt, at et af kravene var, at det skal tilføjes i overenskomsten, at forbundets medlemmer skal distribuere vin.

Jens Peter Rasmussen havde bedt forbundsformanden meddele Anker S., at Depotindehaverforeningen vil genoptage drøftelserne om kravene til en aftale for salg af vin, og at man kunne tale nærmere om at genoptage drøftelserne den 29. november, hvor man mødtes i en voldgiftssag.

Selve forhandlingsprotokollatet underskrives først den 3. december af forbundet, efter at forbundsformanden og næstformanden har haft mulighed for at gennemgå indholdet.

Forbundet var vidende om, at der køres vin ud den 3. december, derfor fandt forbundet, at aftalen skulle gælde fra den 3. december, så depotfolkene fik provision af det salg af vin, der fandt sted.

Bent Meyer

Bent M. var tilfreds med, at forbundet ville forsøge at få afdelingens 5 depoter ud af aftalen for salg af vin. Var ikke sikker på, at afdelingen nu kunne gennemføre en bedre aftale, men ville forsøge. Bent M. fandt, at det ville have været en god ting, hvis forbundsformanden og næstformanden havde taget en samtale med Bent M., før forbundet havde underskrevet forhandlingsprotokollatet vedr. salg af vin. Sagen havde så muligvis stået noget bedre.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fandt, at synspunkterne vedr. aftalen for salg af vin måtte være klare for forretningsudvalget. Fastholdt, at aftalens indhold var et acceptabelt indhold. Var enig med Poul Erik G. i, at forbundet måtte finde en måde, hvor der tages højde for, at aftaler om provision ikke rammer fastlønnede depotfolk skævt. Forbundsformanden var enig i, at det var uheldigt, at Anker S. ikke var til stede på forretningsudvalgsmødet, når der kommer bemærkninger specielt vedr. Anker S., men forbundet havde fundet det vigtigt at deltage i det internationale arbejde, som der var meget af. Det seminar, der fandt sted i Geneve den 4.-14. december vedr. bl.a. emballageformer for øl m.v., hvori deltog arbejdsgiver-, arbejder- og regeringsrepræsentanter for at drøfte bryggeriindustrien, kunne forbundet ikke undlade at deltage i.

BERETNING – FORTSAT

Preben Mortensen

Vedrørende sagen fra Københavns mandl. afd. fra maj måned for de Tuborg-distributionsvogne, der blokerede på Hans Knudsens Plads, har sagen været behandlet i Arbejdsretten den 16. november 1984.

Sagen kørtes som en organisations-sag med Kbh.s mdl. afd. som ansvarlig for blokaden, da afdelingen ved fællesmøde påtog sig ansvaret for blokaden og ansvaret for 2 tillidsrepræsentanters opfordring til den.

Forbundet har opfordret afdelingen til at møde op i Arbejdsretten og protestere imod DA's påstand om, at afdelingens handling var af en sådan karakter, at det skulle give anledning til, at Arbejdsretten skulle give afdelingen en alvorlig skærpet bod.

Afdelingen ønskede ikke at møde op i Arbejdsretten, og forbundsformanden måtte derfor overvære sagen som tilhører.

Det var forbundsformandens opfattelse, at DA fik alt for let spil, ved at afdelingen udeblev. Man gjorde gældende, at blokaden salgsmæssigt havde skadet Tuborg og mente at kunne dokumentere dette ved at fremlægge en masse avisudklip som læserbreve, hvor folk gør opmærksom på, at de ikke længere ville handle og købe Tuborg-produkter.

Det er muligt, at visse mennesker

havde skrevet disse indlæg til visse aviser, men hvorvidt det har skadet Tuborgs salg, mente forbundsformanden nok, det ville være svært for DA og DfB at dokumentere.

DA brugte som dokumentation det sidste nummer af afdelingens blad »Bryggeriarbejderen«, selv om det ikke i klageskriftet var fremlagt som bilag, hvilket arbejdsretsdommeren også gjorde opmærksom på. Men da vi ikke var til stede og kunne protestere, fik DA lov til at citere fra bladet og citere Holger Foss for, at han var stolt af aktionen. Det brugte DA's procedør som argumentation for, at afdelingen slet ingen respekt har for Arbejdsretten.

Formanden fandt, at det bør drøftes, om DA og vores modpart bør have så frit spil til at give afdelingen en alvorlig skærpet bod. I de tilfælde, hvor der har været arbejdsnedlæggelse, og man på fællesmødet har erkendt den overenskomststridig og ikke vil lave forlig, var det forbundsformandens opfattelse, at fremmøde i Arbejdsretten intet ville ændre i spørgsmålet om bodens størrelse, men når det drejer sig om organisationsansvar, fandt formanden det urimeligt, at man frivilligt betalte bod. Bodden går i Arbejdsgiverforeningens kasse, og der var vel ingen grund til frivilligt at være med til at finansiere, at de kan køre disse sager.

Man gjorde opmærksom på, at blokaden var i strid med færdselsloven, hvilket Arbejdsretten ikke skulle tage stilling til, men som alligevel fik en omtale for at fremstille sagen så negativt overfor mandlig afdeling som overhovedet muligt.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Holger Foss

Holger F. omtalte, at forbundsformanden havde bedt afdelingen overveje, hvordan man skulle handle i forhold til Arbejdsretten i sagen om organisationsansvar, hvilket afdelingen var indstillet på.

Afdelingen havde lavet et svarskrift til Arbejdsretten i sagen, så retten ikke var på bar bund vedr. afdelingens opfattelse.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fremhævede, at svarskriftet er på baggrund af den

klage, der fremføres. Fandt ikke, man var dækket ind af et svarskrift overfor det dokumentationsmateriale, Dansk Arbejdsgiverforening bruger i sagerne i Arbejdsretten. Dokumentation og påstande fremlagt i Arbejdsretten bliver taget til følge for den part, der møder i Arbejdsretten, når den anden part får en udeblivelsesdom. Et svarskrift havde ingen værdi i en sag, når afdelingen ikke møder i Arbejdsretten.

Bent Meyer

Bent M. oplyste, at afdelingen i denne specielle sag havde besluttet at lade være med at møde i Arbejdsretten. Det, afdelingen havde været ude og slås for, var ikke et fagretligt spørgsmål, men synspunkter, der gjaldt hele fagbevægelsen. Derfor kunne Arbejdsretten dømme afdelingen, så man kunne se, at Arbejdsretten var en klassesdomstol.

BERETNINGEN – FORTSAT

Preben Mortensen

Overenskomstsituationen:

På det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde i november vedtog man retningslinierne for spørgsmålet om kompetence og ansvar vedr. aftaler. Man vedtog, at afdelingerne havde ansvaret for særaftalerne og kunne indgå aftaler for disse uden at kunne underkendes af hovedorganisationerne. Tilbage står kun, at hovedbestyrelsen afgør, hvad der skal være hovedoverenskomst, og hvad der skal høre under særaftaler.

Forbundet har rettet henvendelse til Bryggeriforeningen om dette, og der er aftalt møde den 17. december, hvor proceduren om afstemning vil blive drøftet. Det er spørgsmålet, om Bryggeriforeningen og Depotindehaverforeningen kan forhandle samtidig og stemme sammen, og det er spørgsmålet at aftale fælles kørselsregler m.v. for overenskomstforhandlingerne.

Den 21.-22. november deltog hovedkassereren og forbundsformanden i en konference på LO-Skolen vedr. dagpengereformen. Man gennemgik regeringens og de radikales forslag til en ny dagpengereform, og man måtte i den forbindelse konstatere, at det var Det radikale Venstre, der var mest vidtgående i deres forslag – og vidtgående betød i denne sammenhæng det mest reaktionære. De radi-

kale stiller forslag om, at finansieringen skal fordeles med 1/3 til staten, 1/3 til arbejdsgiverne og 1/3 til A-kasserne.

Dette ville få temmelig uoverskuelige økonomiske konsekvenser for de mange lønmodtagere, som i forvejen er på understøttelse. I dag betaler A-kasserne ca. 15% af de samlede udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse, og hvis det skulle hæves til 33%, skal kontingentet til A-kassen stige med mere end det dobbelte. Som det er nu, betaler staten 72% af udgifterne, arbejdsgiverne 13% og som sagt A-kasserne 15%.

Regeringens forslag går på, at man fastholder disse procenter, men ud fra et gennemsnit inden for hvert A-kasseområde. Gennemsnittet i øjeblikket til en arbejdsløs er 85.000 kr. om året. Det der kan ydes maximum om året er 105.000 kr. Staten skal så fremover til hver A-kasse yde 72% af 85.000 kr. for hver arbejdsløs, A-kassen har.

Inden for Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejderes A-kasse udbetales ca. 97-98.000 kr. om året pr. arbejdsløs. A-kassens medlemmer skal selv udrede det beløb, der ligger over 85.000 kr. + 15% af 85.000 kr. Såfremt dette blev vedtaget, skulle medlemmerne af forbundets A-kasse betale ca. dobbelt så meget i kontingent, som man gør i dag.

Regeringen har også et forslag om, at man skulle kunne tegne en ekstra forsikring i forbindelse med arbejdsløshedsunderstøttelse. Dette skal imidlertid også ske gennem A-kasserne og skal også være selvfinansierende og vil derfor kunne øge kontingentet til det 3-dobbelte.

Forretningsudvalget

vedtog beretningen med 10 stemmer for, 2 stemte hverken for eller imod.

3. Forskellige sager

Preben Mortensen

Forbundet havde fået meddelelse om, at Asbjørn Jensen var suppleant for Kaj Fønnesbæk som Sydjysk Kreds' depotrepræsentant.

Randers afdeling havde meddelt, at der var valgt ny tillidsrepræsentant, Jens Nielsen, i stedet for Harry Tingbæk. Knud Erik Kvortrup var valgt som suppleant.

Følgende var modtaget fra Station Hof, Carlsberg:

»Fagforeningen præciserer, at den ikke vil finde sig i, at andre faggrupper overtager arbejde i henhold til skrivelse af 23/10-84.

Samtlige kollegaer på Station Hof støtter jeres synspunkter fuldt ud. Vi, der arbejder på stationen, vil kæmpe med næb og klør for at bevare denne arbejdsplads. Der har været talt så meget om TRANS i forbunds- og fagforeningsregi, men vi føler, at der intet er gjort. Vi vil henstille til forretningsudvalget, at de koordinerer kampen imod TRANS, idet vi har vist én af vejene den 9/11 1981, journal 81084, ved at blokere TRANS oppe ved fustageafdelingen.

*Med kammeratlig hilsen
Station Hof.»*

Forbundsformanden gik ud fra, at det forretningsudvalg, der blev henstillet til, var Kbh.s mdl. afd.s forretningsudvalg.

Forbundsformanden ville i forbindelse med Station Hof's udtalelse gøre opmærksom på, at forbundet ikke automatisk modtager de orienteringer, der udgår fra afdelingen til medlemmerne. Foreslog, at forbundet fremover modtog afdelingens udsendte orienteringer.

Holger Foss

Holger F. bekræftede, at Station Hof's udtalelse var en kopi af en udtalelse til afdelingens forretningsudvalg. Baggrunden var en orientering, udsendt af de to københavnske afdelinger vedr. rammeaftaleforhandlingen.

Afdelingen ville overveje at sende de orienteringer, der udgik til medlemmerne, til forbundet.

Preben Mortensen

Forbundsformanden mente, at forbundets daglige ledelse som medlemmer af afdelingen havde krav på orientering fra afdelingen på lige fod med afdelingens øvrige medlemmer.

Holger Foss

Holger F. omtalte, at afdelingens udsendte orienteringer lå fremme til gennemlæsning. Her kunne forbundets daglige ledelse læse orienteringerne.

Afdelingen ville overveje at aflevere orienteringerne i forbundet.

Preben Mortensen

Forbundsformanden konkluderede, at afdelingens medlemmer i forbundsledelsen ikke på lige fod med afdelingens øvrige medlemmer vil modtage orienteringer, som afdelingen udsender.

Bent Meyer

Bent M. mente ikke, forbundets daglige ledelse som medlemmer af afdelingen fik særbehandling. Syge og fraværende medlemmer fra arbejdspladserne måtte hente deres orienteringer i afdelingen. Afdelingen kunne eventuelt opsætte en opslagstavle til brug for orienteringer til afdelingens medlemmer i forbundsledelsen.

Preben Mortensen

Forbundsformanden omtalte, at forbundet havde modtaget en generalforsamlingsudtalelse fra Kbh.s kv. afd. Udtalelsen indgik i protokollen.

»Den borgerlige regering har i sin 2-årige regeringsperiode vist sit sande ansigt ved støttet af andre arbejderfjendske partier at gennemføre den ene grove forringelse efter den anden overfor den arbejdende del af befolkningen og de svage stillede grupper. Nogen kan se en håbløs fremtid i møde uden mulighed for arbejde og rimelige levevilkår, børn passes på grund af besparelser under stressede og utrygge forhold i dyre institutioner, arbejdsløse får mindre og mindre at leve for samtidig med, at regeringen forsøger at gøre arbejdsløsheden til et privat problem og at gøre de arbejdsløse til andenklassens borgere. Den arbejdende befolknings realløn falder samtidig med, at kapitalejerne får lov til at hente stadigt større profitter hjem og får lov til at ødelægge miljøet på arbejdspladserne og i hele samfundet. Arbejdsgiverne udnytter groft situationen, og med en borgerlig regering i ryggen stiller de fagbevægelsen overfor det ene angreb efter det andet på tidligere opnåede goder.

Vi vil arbejde af alle kræfter på at få væltet den borgerlige regering og give plads for en regering, som vil føre en retfærdig arbejderpolitik. Vi opfordrer derfor til samling inden for arbejderbevægelsen og arbejderpartierne, så der kan opstilles et troværdigt alternativ til den borgerlige regering. Indenfor vor industri kræver vi del i rationaliseringsgevinsten i form af lønforbedring og arbejdstidsnedsæt-

telse og arbejdsmiljøforbedringer i forbindelse med indførelse af ny teknologi. Det er os, der har skabt baggrunden for De forenede Bryggerier Aktieselskab's overskud, som i år stærkt nærmer sig 1 mia kr. Denne fremgang for De forenede Bryggerier skal komme os til gode i forbindelse med den igangværende rammeaftalefornyelse og i forbindelse med de kommende overenskomstforhandlinger. Vi forlanger en arbejdstidsnedsættelse, der batter noget, og vi forlanger fuld lønkomensation og personalekomensation. Vi siger nej til deltidsarbejde og flextidsordninger. Vi siger nej til overgrebene imod de arbejdsløse og A-kasserne, og vi arbejder aktivt sammen med den øvrige fagbevægelse for at stoppe den borgerlige regerings forringelser for de i forvejen hårdest ramte grupper.

Generalforsamlingen opfordrer alle fagforeningens medlemmer til at arbejde aktivt for fred i verden, at kræve stop for raketopstillinger i øst og vest, fjern alle atomraketter og få nedrustningsforhandlinger nu. Gør verden atomfri. Frihed til fredsarbejde i øst og vest. Brug militærmilliarderne til solidaritet med den tredje verden.

Generalforsamlingen anerkender den støtte, fagforeningen har ydet til andre grupper i konflikt, til arbejde for politiske fanger, undertrykte og forfulgte grupper.

København, den 24. nov. 1984.»

Forbundets cirkulærer og meddelelser vedr. afdelingernes forpligtelser i forbindelse med registrering af fonde for afdelinger med aktiver på over 250.000 kr.

I forbindelse med meddelelse til medlemmerne om INTRO-kurser havde forbundet gjort opmærksom på, at INTRO-kurserne er af 20 timers varighed – fra fredag til søndag – samt at et INTRO-kursus afløser forbundets 3 weekend-kurser.

Forbundet afholder 3 INTRO-kurser i foråret 1985 med deltagere fra hele landet.

Vedrørende Coca Cola-situationen i Guatemala havde IUL meddelt, at der er indgået overenskomst for Coca Cola. IUL mener, problemerne ved Coca Cola i Guatemala er løst.

Forbundet har modtaget et brev fra Socialistisk Folkepartis folketings-

gruppe. Gruppen skrev: – at man mener, at der er 6 gode grunde til, at man skal kræve folkeafstemning vedr. de nye forslag til lovbestemmelser fra regeringen om A-kasseforhold. De mener, at grænsen er nået, og at overgrebene imod de dårligst stillede må stoppe nu. »De arbejdsløse og mange andre vil ikke kunne forstå, hvis vi ikke gør brug af enhver mulighed for at spænde ben for de asociale indgreb. Det er ikke kun de arbejdsløse, der er oprørte over forslaget. I alle lønmodtagerkredse er der med god grund utryghed og vrede. Uden folkeafstemning vil flertallet i folketinget helt sikkert fortsætte felttoget mod de mest udsatte grupper i befolkningen. Hvis de nu planlagte angreb ikke er grove nok til at begrunde en folkeafstemning, hvad så? En folkeafstemning vil give gode muligheder for at mobilisere lønarbejderne mod regeringen og nedskæringspolitikken. Der er ingen risiko. Skulle det ulykkelige ske, at befolkningen ved en folkeafstemning ikke forkaster indgrebene, står vi i den samme situation som før folkeafstemningen. Og efter et folketingsvalg vil et andet flertal under alle omstændigheder kunne gøre det godt igen, som det nuværende flertal har ødelagt. SF vil selvfølgelig gøre, hvad vi kan i folketinget for at få forslagene forkastet eller ændret til det bedre, men vi har ikke den store tillid til, at det kan lykkes. Derfor finder vi det rigtigt allerede nu at signalere, at kravet til en folkeafstemning bliver rejst, hvis forslagene bliver vedtaget med det indhold, vi kender i dag. Vi håber, at I vil støtte kravet.«

Forbundets ledelse fandt, at i visse situationer kunne folkeafstemninger bruges, men var ikke enige i, at situationen før og efter folkeafstemninger var den samme.

En folkeafstemning, der ikke forkastede lovforslagene om A-kasseforhold, ville give den borgerlige regering opbakning og forstærkede muligheder til at fortsætte deres politik. Dette var en konsekvens, en folkeafstemning kunne medføre. Undersøgelser viste fortsat, at der var et borgerligt flertal i Danmark, et borgerligt flertal, der måtte tages som udtryk for enighed med regeringens politik.

Forbundets daglige ledelse frygtede derfor, at der ville være et flertal ved en folkeafstemning for regeringens

forslag. En situation, hvor fagbevægelsen ville være i en vanskeligere situation end før en folkeafstemning.

Holger Foss

Holger F. fandt ikke, at man kunne undlade at støtte initiativet til en folkeafstemning. Sådanne lovforslag måtte man forsøge alle muligheder for at stoppe. Man skulle være opmærksom på, at selv i borgerlige kredse var der betænkelighed ved lovindgrebet. Holger F. troede på, at der blandt arbejderbefolkningen ville være forståelse for at prøve en folkeafstemning.

Bent Meyer

Bent M. fandt nok, der som omtalt af forbundsformanden kunne være en begrundet frygt for resultatet af folkeafstemningen, men troede på, i denne konkrete sag, at flertallet kunne opnås imod lovindgrebet. Anbefalede folkeafstemningen.

Barbara Kryger

Barbara K. fandt spørgsmålet vanskeligt. Et ja ved en folkeafstemning ville svække fagbevægelsen, men mente, folkeafstemningen var den eneste mulighed, der stod tilbage. Der måtte mobiliseres omkring denne med, at det ville være forkasteligt ikke at bruge denne sidste mulighed.

Thomas Olsen

Thomas O. ville støtte kravet om folkeafstemning. Havde på et kredsrepræsentantskabsmøde fået vedtaget beretningen, hvori en folkeafstemning støttes, og konkluderede, at kredsmedlemmerne stod bag kravet.

Preben Mortensen

Forbundsformanden erindrede om, at de borgerlige partier gik frem ved sidste folketingsvalg. Lige efter lovvedtagelsen om, at A-kassekontingentet steg.

Der fandtes ca. 3,5 mio stemmeberettigede ved et folketingsvalg, der er ca. 1,8 mio medlemmer af en A-kasse. Organiserede arbejdere troede forbundsformanden stort set ville stemme imod forslaget, men det var temmelig mange borgerlige stemmer, der skulle hentes sympati hos, for at forslaget blev forkastet.

Forbundsformanden var kun betænkelig ved folkeafstemningen, fordi det ikke var overbevisende, at folkeafstemningen forkastede lovforslaget.

Holger Foss

Holger F. fandt, at uanset risikoen for, at lovforslaget blev vedtaget ved en folkeafstemning, måtte man moralsk støtte forslaget om folkeafstemningen.

Lone Christensen

Lone C. fandt, at det var risikabelt at gennemføre en folkeafstemning om lovforslaget med den begrundede frygt, der kan være for, at de borgerlige får medvind for lovforslaget.

Jens Olsen

Jens O. var ikke uenig i, at der kunne være begrundet frygt for resultatet af en folkeafstemning, men mente, at risikoen måtte tages. Alt måtte forsøges for at få forkastet lovforslaget, også en folkeafstemning.

Bent Embo

Bent E. gav udtryk for betænkelighed ved en folkeafstemnings resultat og satte spørgsmålstegn ved, om fagbevægelsen havde råd til at tabe folkeafstemningen. Han mente, at kræfterne og sammenholdet skulle der på et tidspunkt tages stilling til at bruge for at vælte den borgerlige regering.

Barbara Kryger

Barbara K. mente, at det spørgsmål, der skulle til folkeafstemning, virkelig måtte være et spørgsmål, det var muligt at mobilisere omkring. Fagbevægelsen havde direkte adgang til 1,8 mio medlemmer, hvor ressourcerne kunne sættes ind til mobilisering omkring folkeafstemningen. En mulighed, fagbevægelsen ikke havde råd til at spille.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fandt, at diskussionen måtte være, om der skal tages andre initiativer mod lovforslaget på A-kasseområdet fremfor at basere protesten overfor forslaget på, at man i sidste instans skal forklare sig ved en folkeafstemning. Han så langt hellere, at fagbevægelsen samlet forsøgte at tage nogle initiativer mod forslaget, gerne en mobilisering på arbejdspladserne fremfor at »trøste« sig med, at forslaget kom til folkeafstemning. Der var før talt om at mobilisere til generalstrejke. Dette kunne være et våben, som kunne fortælle, hvor stor opbakningen var mod regeringens indgreb.

Poul Erik Guldborg

Poul Erik G. orienterede om, at man ikke havde forstået på arbejdspladserne, at Socialdemokratiet var imod en folkeafstemning som foreslået af SF. Alle havde protesteret mod lovforslaget på A-kasseområdet. Hvis de borgerlige partier fik lov til at gennemføre lovforslaget – uden muligheden for, at folkeafstemningen bruges som sidste mulighed for at forhindre gennemførelsen af lovforslaget – vil fagbevægelsen fortryde senere.

Inge Jensen

Inge J. mente, det var rigtigt at prøve at få lovforslaget ud til en folkeafstemning.

Vedrørende forbundsformandens omtale af at iværksætte andre aktiviteter, herunder generalstrejke, fandt Inge J., det var forsøgt, men med den offentlige debat, der foregik, måtte det erkendes, at medlemmerne ikke var indstillet på konflikt.

Inge J. var enig i, at gik folkeafstemningen fagbevægelsen imod, var den en styrkelse af den borgerlige regering. Dette var der ikke noget at gøre ved, men fagbevægelsen måtte så tage stilling til, hvordan holdningerne ændres i Danmark.

Bent Meyer

Bent M. var enig med Barbara K. Spørgsmålet var, om fagbevægelsen havde råd til at bruge den sidste mulighed: en folkeafstemning. Det måtte prøves, og fagbevægelsen måtte forsøge at ændre ved nogle holdninger, så afstemningen blev en sejr for fagbevægelsen.

Holger Foss

Holger F. mente, at hvis et pænt antal af de 60 forbund, SF havde henvendt sig til vedrørende kravet om folkeafstemning, svarede SF positivt, lægges der pres på den socialdemokratiske folketingsgruppe i stillingtagen til folkeafstemningen.

Arbejderbevægelsen stod over for så mange indgreb, at alle muligheder måtte prøves. Var enig med Inge J. i, at gik folkeafstemningen fagbevægelsen imod, måtte nye initiativer vurderes. Holger F. mente ikke, den danske befolkning var mindet for generalstrejke. Den sidste, der fandt sted, var i forbindelse med 2. verdenskrig.

Preben Mortensen

Preben Mortensen havde svært ved at se logikken i diskussionen. Man siger, det er umuligt at mobilisere til nogle handlinger. Generalstrejke er folk ikke indstillet på. Vurderingen var, at hvis man skal kunne konstatere, at man kan få et flertal ved en folkeafstemning, så må aktioner op til det vise, om der er opbakning eller ej. En folkeafstemning er alt eller intet. Hvis man ikke får flertal, så var der åbnet op for, at den borgerlige regering kan stille endnu skrappe krav om endnu mere nedskæring, fordi de så har fået tilsagn fra befolkningen om, at det er den rigtige vej, de går. Det er en alt- eller intet-politik. En sådan politik må baseres på en vurdering af, om man føler, man har mulighed for at vinde. I forretningsudvalget går de fleste ud fra, at der ikke er mulighed for mobilisering, og at man ikke kan få folk mobiliseret omkring disse ting. Hvis man ikke en gang kan få folk på arbejdspladserne mobiliseret, hvor det er os, der har folk i tale, hvordan skulle man så gøre det, når folk skal hen at sætte deres kryds.

Med de tilkendegivelser, der var kommet i FU vedr. manglende mulighed for mobilisering, var forbundsformanden mere og mere betænkelig ved en alt- eller intet-politik.

Inge Jensen

Inge J. var uenig med forbundsformanden i, at FU tilkendegav, at der ikke kunne mobiliseres. Der kunne mobiliseres, men ikke til arbejdsnedlæggelser. Logikken er, at de initiativer, der har været hidtil, var arbejdsnedlæggelser. Det har folk konstateret, at der ikke er kommet noget ud af. En folkeafstemning var måske mere probat, fordi hvis man gik hen og vandt, så var det noget, der var gældende for folketingset. Her er det en handling, hvor der kunne fremkomme et resultat med det samme, hvis man fik flertal.

Forretningsudvalget

vedtog med 7 stemmer for og 5 imod at støtte SF's forslag om en folkeafstemning i forbindelse med lovforslaget vedr. A-kasseforhold.

Preben Mortensen

Forbundsformanden foreslog at støtte projektoprettelse af en fredshøjskole i Danmark. Undervisningen

ville tage udgangspunkt i UNESCO's fredsundervisnings grundlag, som er en kombination af nedrustning, udvikling og menneskerettigheder. Daglig ledelse i forbundet havde fundet, det var et godt initiativ og anbefalede at støtte med 2.000 kr.

Poul Erik Guldborg

Poul Erik G. ønskede at vide, hvor mange bevillinger, der ville blive forelagt FU. Fu havde bevilget 98.000 kr. på sidste FU-møde, og han mente, at FU skulle begynde at overveje, hvad man skal bevilge penge til.

Preben Mortensen

Forbundsformanden ønskede en konstatering af FU, om bevillinger skulle prioriteres ud fra, hvor mange penge, der var bevillinger til, eller om bevillinger skulle gives ud fra formålet. Forbundsformanden mente, at FU skulle fastholde princippet om, at man bevilgede til formål, FU kunne støtte. Hvis FU fandt, at forbundet ikke havde midler til bevillinger, så måtte diskussionen gå på problemet: manglende midler.

Holger Foss

Holger F. ønskede at støtte Poul Erik G.'s forslag. Forbundets pengeresourcer var gode, men der var en ende på et tidspunkt.

Under bevillinger kunne FU ved starten få orientering om, hvor mange og til hvad, der lå bevillingssager. FU kunne hermed få baggrund for at foretage nogle prioriteringer ud fra: hvad vil man, eller hvad mener man, der er råd til med hensyn til bevillingerne.

I forbindelse med prioritering ved bevillinger gav Holger F. det eksempel, at han mente, at kulminearbejderne i England skulle støttes igen af FU, og så kunne FU prioritere, at støtten til kulminearbejderne var støtte til en presserende sag, som skulle støttes med et højt beløb, hvorimod FU til en anden sag prioriterede en bevilling med et symbolsk beløb.

Barbara Kryger

Barbara K. fandt, at forbundets linie med at fastsætte kontingenter samt givne bevillinger er baseret på, at kontingentpolitikken skal svare til aktiviteterne, var en linie, der skulle fastholdes længst muligt. Ud fra dette grundlag gik Barbara K. ind for bevillingen til oprettelse af fredshøjsko-

len, som var et rigtigt og relevant initiativ at støtte.

Forventede, at forbundsledelsen ville gøre opmærksom på, hvis der var behov for forsigtighed vedr. bevillinger. Dette var ikke tilfældet på nuværende tidspunkt. Konklusionen måtte så være: kontingentpolitikken indpasses efter de handlinger, FU finder er rigtige.

Bent Embo

Bent E. mente, at FU var ved at nå til at sige til forbundsledelsen: hvis der skal tages stilling til større eller mindre bevillinger, skal FU have at vide, hvor mange penge, der er råd til at bevilge. Erindrede om, at det forhenværende økonomiudvalg, som var blevet nedlagt, havde forsøgt at arbejde med indstillinger ud fra økonomien i forbundet, men ingen havde fulgt udvalgets forsøg på indstillinger vedr. udgifter.

Poul Erik Guldborg

Poul Erik G. omtalte, at FU på forrige FU-møde samlet bevilgede 98.000 kr. Forbundet kørte med et stort underskud, og det eneste Poul Erik G. havde ønsket med spørgsmålet om, hvor mange bevillinger der lå til FU, var at få et overblik over, om bevillingerne endte i et anseligt beløb, som 98.000 kr. er, og han mente, at det var normalt, at der ved bevillinger måtte ses lidt på økonomien. Der kunne være den mulighed, hvis der lå 4-5 bevillinger til FU, at vurderingen blev, at man i stedet for at bevilge 30.000 kr. ved hver bevilling ville sætte beløbet lavere til nogle af sagerne.

Jens Olsen

Jens O. var enig med forbundsformanden i, at den enkelte sags formål måtte være afgørende for FU's beslutning vedr. bevillinger og fandt, at en prioritering ud fra et samlet overblik over, hvor mange bevillinger der lå til FU, var imod de kongresbeslutninger, der var vedtaget.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fremhævede, at det fremgik af regnskaberne, at der var et underskud, men at FU afgør, hvor stort et underskud kan være. Forbundet er det rigeste forbund pr. medlem med en kæmpeformue. Det var muligt at spare op til mange ugers strejke, men det var også muligt at bruge penge til en mobilise-

ring, så der ikke var brug for mange ugers strejke.

Når forbundet bl.a. støttede de engelske kulminearbejdere, var det ud fra, at det formål, kulminearbejderne strejker for, politisk vil kunne gavne den danske arbejderbevægelse. Så længe forbundet havde råd, skulle dets linie og politik forfølges med støtte til mål, der var i overensstemmelse med forbundets målsætninger.

Bent Meyer

Bent M. mente, at hvis andre forbund fulgte forbundets bevillingspolitik, så var der store summer til, at tingene gik bedre end tilfældet var. Forbundet skulle støtte på en god måde, men skulle også passe på ikke at overspille sin rolle.

Bent M. så gerne, at forbundet selv skulle have ubegrænsede midler i strejkekassen. Det var i orden at prioritere, hvad der var mest nødvendigt. Hvis FU eksempelvis prioriterede, at man havde 30.000 kr. til bevillinger og besluttede, at de engelske kulminearbejdere fik de 30.000 kr., fandt Bent M., at FU prioriterede på en rigtig måde.

Preben Mortensen

Forbundsformanden var rystet over argumentationen, der blev brugt. Måtte spørge, hvordan man ville have, at forbundet kunne føre dets politik igennem, hvis man mener, at nødvendige bevillinger til formålet skal der holdes tilbage på. Hvis bevillinger skulle gives ud fra prioriteringer, så var der en lang række områder, der skulle prioriteres på, hvor der økonomisk måtte holdes igen.

Konferencer og oplysningsarbejde overskrider forbundets budget. Netop områder, hvor forbundsformanden fandt, at indsatsen var med til at mobilisere, så forbundet stod stærkt. Det var ikke nok, at medlemmerne gik ud i strejke, der skal ske en mobilisering omkring sagerne først. Det var forbundets politik – en politik, som det havde råd til.

Barbara Kryger

Barbara K. efterlyste en reaktion på det rejste spørgsmål: er det princippet for bevilling, man vil ændre? Princippet er, at kontingentpolitikken fastlægges, så kontingentet passer til aktiviteterne og ikke omvendt.

Inge Jensen

Inge J. mente, at problemet lå i, at forbundet har en »konfliktfond«, det skulle være en kampfond. Problemet rundt omkring var, at når man snakker om, at der tages af formuen, så svækker man organisationen, fordi netop det at have en strejkefond betegner, at organisationen har en kampfond.

Forbundets mål skal opfyldes også ved at støtte andre arbejderes konflikter. Inge J. mente, at ved at ændre navnet konfliktfond til kampfond, kunne debatterne vedrørende støtte tages på en bredere basis, end det skete på nuværende tidspunkt.

Holger Foss

Holger F. var ikke betænkelig over økonomien, men bekymret over, at de mest uskyldige spørgsmål, man stillede i FU, hvor et FU-medlem knytter kommentarer til, og er enig i spørgsmålet, medførte problemer med lange udviklede debatter.

Holger F. følte sig misforstået i støtten til Poul Erik G.'s forslag. Støtten var, at foreliggende bevillingssager blev omtalt, uden der blev sat beløb på, før bevillinger forelægges for FU. Holger F. havde ingen ønsker om, at forbundet ikke skulle arbejde aktivt og var tilfreds med den række af bevillinger, FU støttede arbejderklassen og andre gode formål med. Holger F. ville trække sig ud af debatten i sagen, da han ikke forstod debattens indhold i forbindelse med ønsket rejst af Poul Erik G.

Preben Mortensen

Forbundsformanden var blevet betænkelig ved ønsket, da ordet prioritering var nævnt af Holger F. og Poul Erik G. i forbindelse med FU-bevillinger.

Lone Christensen

Kongresdebatten omkring forbundets kontingentpolitik med efterfølgende vedtagelse af et kontingent med indbygget regulering fandt Lone C. var en debat og vedtagelse, hvor kongressen lagde linien, at kontingentet skulle være i balance med forbundets aktiviteter og ikke omvendt.

Preben Mortensen

Forbundsformanden havde kun været betænkelig ved at lægge alle bevillingssagerne frem samlet, hvis øn-

sket var baseret på, at der skulle ske en prioritering økonomisk.

Forbundsformanden konkluderede: Når ønsket ikke var baseret på, at der skulle ske en prioritering, fandt forbundsformanden, at bevillingssagerne kunne lægges samlet frem, iden den enkelte sag blev behandlet.

Forretningsudvalget

tilsluttede sig forbundsformandens konklusion vedrørende bevillingssager.

Preben Mortensen

Forbundsformanden omtalte, at der lå følgende bevillingssager til FU:

Anmodning om støtte:

Etablering af en Fredshøjskole,
Landsaktionsgruppe mod dagpengeforringelser.

Forretningsudvalget

bevilgede 2.000 kr. til etablering af Fredshøjskole.

Daglig ledelse i forbundet anbefalede at støtte Landsaktionsgruppen mod dagpengeforringelser. Ved dette initiativ fik arbejdsløse mulighed for at organisere fælles initiativer, hvilket måtte give nogle stærkere muligheder for aktiviteter. Forslag til støtte – 2000 kr.

Forretningsudvalget

bevilgede 2000 kr. til Landsaktionsgruppen mod dagpengeforringelser.

Preben Mortensen

Forbundsformanden omtalte, at forbundet som et led i internationale forhold havde haft besøg af en ungarsk delegation. Forbundet var vidende om, at De forenede Bryggerier var inde i et interessant eksperiment i Ungarn.

De forenede Bryggerier er det eneste udenlandske bryggeri, som gennem licensproduktion får lov til at sælge øl i detailhandel i Ungarn. På nuværende tidspunkt 100.000 hl, som var det første mål. På baggrund af kvaliteten er salget ved at nå 200.000 hl.

Forbundet inviterede ungarerne til Danmark, men har samtidig sagt, at ønsket er, at der er kontakt, men at det vigtigste ved disse kontakter er at fastholde kontakten arbejdspladser og dermed afdelinger imellem, så internationalt arbejde ikke kun bliver konferencer, hvor det er de samme folk, som møder og diskuterer de sam-

me ting og tilkendegiver, at man er positive over for samarbejde, og så sker der ikke mere.

Ungarerne er meget åbne overfor at diskutere disse ting. De er interesseret i ikke blot at få kontakt med forbundet. De havde kontakter, og specielt havde de udmærkede kontakter til det engelske Transportarbejderforbund.

Forbundet er inviteret på en genvisit fra det ungarske forbund i 1985. Det har vi sagt ja til. Dette møde skulle være indledningen til at drøfte, hvordan man kunne befordre det videre samarbejde samt drøfte initiativer, fordi man i 1986 har inviteret en dansk delegation fra De forenede Bryggerier til Ungarn. Forbundet har tilkoblet Silkeborg og Wiibroe, idet vi finder, det er en god idé, da forståelsen for internationalt arbejde dermed kommer ud til afdelingerne, og hvis man skal bevare initiativerne, er det netop lokalt, man skal forsøge at få etableret et bedre samarbejde.

På mødet i maj skal drøftes, hvilke emner et eventuelt besøg i 1986 skal omhandle udover virksomhedsbesøg. Netop drøftelser med ungarerne om mulighederne for at kunne fortsætte et samarbejde på internationalt plan er vigtige, og forbundet havde foreslået ungarerne, at forbundet på en konference med repræsentanter fra CGT i Frankrig, hvor der skal drøftes samarbejde på forbundsplan samt drøftes den bryggerikonference, som tidligere omtalt, og som Københavns mdl. afd., forbundet, CGT, Frankrig, og det engelske Transportarbejderforbund har drøftet, man skulle tage initiativ til at inddrage ungarerne som en part i disse ting. Efter samtalen med Dan Gallin, IUL, hvor han har sagt, at det ikke vil blive modarbejdet, finder forbundet nu, at vi ikke længere behøver at begrænse og tage hensyn til, at man kun kan arbejde sammen med nogle enkelte lande eller personer.

Som tidligere omtalt har forbundet inviteret repræsentanter fra CGT, Frankrig, til Danmark. Der kommer 3 repræsentanter, nemlig kontaktpersonen, forbundet har i CGT, Philippe Florant, repræsentanten for bryggeribranchen og en international sekretær. Forbundsledelsen er til stede på mødet, så man hører CGT's synspunkter, således at alle i

forbundsledelsen kender betingelserne for samarbejde med CGT. CGT er det kommunistiske forbund i Frankrig. Det er stort set dem, der har overenskomsterne på de fleste bryggerier i Frankrig, bla. de steder hvor De forenede Bryggerier har licensproduktion.

Der tages drøftelser om en bryggerikonference på europæisk plan, og forbundet har inviteret Kbh.s mdl. afd. med, idet det var mandlig afd. og forbundet, som tidligere i Paris aftalte med CGT at fortsætte de startede initiativer.

Forbundsformanden ville godt have en tilkendegivelse fra forretningsudvalget om, hvorvidt man finder, det er rigtigt, at forbundet fortsætter disse initiativer, og at den ungarske levnedsmiddelorganisation inddrages i dette arbejde.

Poul Erik Guldborg

Poul Erik G. tilsluttede sig, at der fortsat skal tages initiativer som omtalt af forbundsformanden. Ville gerne have, at man snakker med ungarerne, om de har brænderiarbejdere organiseret. Spritfabrikkerne havde lavet et datterselskab, Lavalco, som havde skrevet kontrakt med Ungarn om opførelse af gærfabrikker i nærheden af Budapest. Der havde været talt om, at man skulle lave gær til højøl (øl med en høj alkoholprocent).

Preben Mortensen

Forbundsformanden var af den opfattelse, at hvis der er brænderiarbejdere i Ungarn, er de alle organiseret i levnedsmiddel-arbejderorganisationen. Det var klart, at hvis danske brænderivirksomheder har etableret samarbejde i Ungarn, skal forbundet formidle, at der kan laves kontakt på dette område.

Forretningsudvalget

tilsluttede sig det forelagte vedrørende internationalt samarbejde.

Preben Mortensen

Forbundsformanden og Lone C. havde været til ligestillingskonference omkring nordiske forhold. Gennem et par år har der været drøftelser vedr. ligestillingsproblematik, og på denne konference kunne man mærke, at det fortsat drejede sig om at få bekræftet, hvordan kvindens situation er på arbejdsmarkedet med hensyn til ligestilling.

Det, forbundet slog meget hårdt på, var, at man nu har konstateret, hvordan situationen er. Det, der måtte ske, var, at man laver et handlingsprogram og sikrer, at man ikke kun nøjes med at drøfte disse ting, men at man også stillede krav og gennemførte den politik, der er nødvendig for ligestillingen.

Konklusionen af konferencen opfyldte ikke forbundets intentioner om disse ting, men Lone C. ville redegøre for dette.

I forbindelse med IUL's kongres i marts måned 1985 i Geneve, hvor Anker S. og forbundsformanden repræsenterer forbundet, bliver der forinden afholdt en kvindekongres, hvor man fremsætter forslag til et handlingsprogram for ligestilling. Derudover har man meddelt, at de, der deltager i kvindekongressen, overværer selve IUL's kongres. Vel med det formål at lægge pres på kongressen ved deres tilstedeværelse, således at kongressen også tvinges til at vedtage et handlingsprogram om ligestillingsprogrmål.

Forbundets daglige ledelse er af den opfattelse, at forbundet skal lade sig repræsentere på kvindekongressen. Lone C. har været primus motor på Rørvig-kongressen i forbindelse med at få udfærdiget et handlingsprogram, hvorfor forbundsformanden foreslog, at Lone C. som forbundets repræsentant deltog på ligestillingskongressen og overværede IUL's kongres.

Lone Christensen

Lone C. orienterede fra ligestillingskongressen:

Konklusionerne fra konferencen bruges af de enkelte forbund som et arbejdsgrundlag for de forslag, forbundene eventuelt ønskede at stille og få behandlet på IUL-kongressen omkring et handlingsprogram for ligestilling.

Arbejdsgrundlagets hovedpunkter er:

»Grundlag for retten til arbejde«, »Grundlag for uddannelse og faglige aktiviteter« og »Grundlag for teknologi og arbejdstid«.

I hovedlinierne er det grundlag, vi som forbund kan tilslutte os at arbejde videre med som udgangspunkt for et forslag til IUL-kongressen om-

kring et handlingsprogram for ligestilling.

Forbundet måtte dog på konferencen meddele, at de indstillinger, der blev formuleret i arbejdsgrundlaget i forbindelse med hovedpunkterne, ikke kunne bruges af vort forbund.

Grundlaget »Retten til arbejde« blev koblet sammen med, at denne ret afhæng af en økonomisk politik, hvilket forbundet ikke er enig i. Retten til arbejde kan ikke være afhængig af økonomien.

Grundlaget »Teknologi og arbejdstid« blev koblet sammen med, at nedsettelsen af arbejdstiden afhæng af brug af teknologi.

Forbundet må her sige, at arbejdstidsnedsættelse ikke kan være 100% afhængig af brugen af teknologi.

Forbundet havde på konferencen fremført, at vi som forbund havde kongresvedtagelser på, at kvinderne skal have nogle garanterede repræsentationer, altså minimumsrepræsentation i de faglige sammenhænge i de faglige organer, for at der tages hul på, at kvinderne kommer ind og bliver bedre repræsenteret i organisationerne. Dette forslag kom ikke med i arbejdsgrundlaget fra konferencen.

Lone C. fandt, at det var et stort skridt frem, at for første gang er det vel lykkedes for de nordiske forbund i denne sammenhæng at nå frem til en enighed, der hedder, at der er nogle punkter, som man skal diskutere i 1985 vedrørende ligestilling.

Barbara Kryger

Barbara K. konstaterede med tilfredshed, at det så ud til, at der kan tages et skridt videre i forbindelse med ligestilling i IUL-sammenhæng, og syntes, at man bør gå ind i nogle kompromisser, så enigheden – når man møder frem på IUL-kongressen – bliver så stor som mulig. Hun var enig i de indvendinger, der er kommet fra forbundet overfor de 3 punkter, som den nordiske konference gik ud på.

Preben Mortensen

Forbundsformanden omtalte det kommende årsmøde i NNS. Nærings- og Nydelsesmiddel samt Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke – NNS – havde især med hensyn til det internationale forhold

udvidet deres aktiviteter betydeligt. NNS bruges mere og mere – også af de danske forbund – til at samarbejde om nogle ting på internationalt plan. Det var udmærket, men det betyder, at jo flere internationale aktiviteter, man har, des mere overtager NNS nogle af de enkelte forbunds forpligtelser. Kontingentet til NNS på årsbasis er i dag 7 kr. pr. medlem. Der vil næsten være balance på regnskabet næste år, hvis ikke man havde et tysk-nordisk seminar i maj måned på Roskilde Højskole, som selv med tilskud, og selv om de respektive organisationer selv skal betale rejsen her til, beløber sig til 160.000 kr.

I NNS's bestyrelse var man enige om at anbefale de respektive forbund, at kontingentet stiger til 8 kr.

Forretningsudvalget

tilsluttede sig stigningen til NNS-kontingentet på 1 kr. pr. medlem.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fortsatte med at omtale aktiviteterne i NNS.

Man havde drøftet Coca Cola-situationen, hvor SID virker negativ overfor at lave samlede aktioner. NNS havde drøftet, hvorvidt man bør anbefale, hvis det kom til, at der skulle tages nogle initiativer, så at opfordre dels til en gandels-boycot, men også at man kunne lukke produktionsvirksomhederne.

SID afviste at deltage i dette.

Vedrørende kurser finder de øvrige forbund i NNS i forbindelse med G-3 og G-4, som omhandler branchekendskab, at man kunne forestille sig, at man tog initiativer til, at Levnedsmiddelarbejderforbundet afholdt kurser i fællesskab. Det ville SID heller ikke.

Situationen i NNS nærmer sig den situation, hvor man kan risikere, at SID vil forlade NNS. Forbundene i NNS er af den opfattelse, at hvis SID i NNS optræder som stopklods for initiativer, fordi de som forbund vil køre tingene alene, er der ikke grund til at beklage, at SID eventuelt vil forlade NNS.

Præsidentperioden i IUL går normalt på skift blandt medlemslandene. De nordamerikanske har meddelt, at de ikke opstiller denne gang. Derfor skulle det så være England, der står for tur. Det er tyskerne ikke meget

for, og Gunner Döding har derfor – ud fra hvad lovene siger om, at man kan genvælges – indledt en offensiv, hvor man dels har inviteret NNF's formand til en samtale, dels kontaktet den Nordiske Unions formand og har gjort opmærksom på, at man gerne vil have, at man peger på Gunner Döding som præsident for endnu en 4 års periode som præsident for IUL.

I NNS har man drøftet denne situation.

Samtlige forbund, der deltog – man fik ikke markering fra SID – fandt, at Gunner Döding ikke var repræsentativ for IUL som præsident. Han kørte udelukkende sit eget løb, og hans holdning til mange ting rent fagligt er ikke i overensstemmelse med NNS's opfattelse af, hvad fagligt arbejde skal være.

Man vil i et seminar i Hamburg fra 7.-9. februar 1985 drøfte disse ting.

Forbundsformanden fandt, at forbundet burde deltage i seminaret med en fra forbundet, der skulle deltage på IUL-kongressen i marts 1985. Problemet var, at hovedbestyrelseskonferencen fandt sted i samme periode.

Barbara Kryger

Barbara K. fandt, at da der var et problem i forbindelse med, at næstformanden ikke deltog på hovedbestyrelseskonferencen, måtte Lone C., som skal videre til IUL-kongressen, deltage i seminaret den 7.-9. februar 1985.

Thomas Olsen

Thomas O. var enig i, at forbundet skulle deltage i seminaret den 7.-9. februar, men man kunne ikke leve med, at Anker S. ikke var med på hovedbestyrelseskonferencen.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fandt det rigtigt, at Anker S. deltog på hovedbestyrelseskonferencen. Her skulle hele uddannelsesproblematikken drøftes, hvor Anker S. skal have oplægget, og han fandt, at det var i orden, at Lone C. deltog i seminaret.

Til selve sagen – kandidat til IUL's præsidentpost – mente forbundsformanden, at forbundets indstilling bør være, at der ikke er nogen fornuftig forklaring på, hvorfor englænderne ikke skulle overtage præsidentposten, når de står for tur.

Forretningsudvalget

tilsluttede sig de omtalte indstillinger vedrørende NNS, IUL samt forbundets deltagelse ved Lone C. i seminaret den 7.-9. februar 1985.

Preben Mortensen

Forbundsformanden omtalte følgende indbydelser til konferencer og kongresser.

Den første var fra Palæstina-kampagnen, hvor man gennem deres organisation i Israel inviterer repræsentanter fra Danmark til at besøge Israel og se, hvordan de palæstinensiske arbejders situation er i Gaza og på Vestbredden.

Forbundets daglige ledelses opfattelse og indstilling til dagen var:

Forbundet har en række internationale aktiviteter. Selv om formålet var godt, måtte forbundet et sted begrænse aktiviteterne. Da rejsen ikke decideret går på faglige forhold, men i allerhøjeste grad på det politiske, var det nok bedre, at det var politiske organisationer, man inviterede derned for at give dem forståelse for den situation, som den palæstinensiske arbejder befinder sig i. Derfor var det forbundsledelsens opfattelse, at forbundet ikke bør deltage.

Forretningsudvalget

tilsluttede sig indstillingen. Sagen blev hanlagt.

Preben Mortensen

Forbundsformanden omtalte, at der lå en indbydelse fra det østrigske levedsmiddelarbejderforbund. De har kongres den 24.-27. juni 1986. De inviterer en repræsentant for det danske bryggeriarbejderforbund til at overvære kongressen. Forbundsledelsen syntes, det var i orden at deltage, men der må være en betingelse. Hvis forbundet deltager i andre organisationers kongresser, måtte det naturligvis betyde, at hvor forbundet deltager, er man nødt til at geninvitere repræsentanter derfra. Forbundet havde været i Holland, i Tyskland og de nordiske lande, og såfremt forretningsudvalget fandt det rigtigt, at forbundet deltager de steder, hvor man bliver inviteret, måtte forretningsudvalget tilkendegive, om forbundet er forpligtet til at invitere, når vi selv holder kongres. Det vil vi gerne indstille, at vi gør.

Forbudets daglige ledelse indstillede,

at forbundet deltager i andre forbunds kongresser med geninvitation.

Barbara Kryger

Barbara K. tilsluttede sig indstillingen på betingelse af, at forbundet kunne beslutte at holde lukkede kongresser, hvor der ikke er gæster.

Forretningsudvalget

tilsluttede sig, at forbundet ved deltagelse i andre forbundskongresser geninviterer til egne kongresser. Forbundet kan fortsat efter behov holde lukkede kongresser uden deltagelse af gæster.

Thomas Olsen deltog i kongressen i Østrig i 1986.

Vedrørende invitation til kongres i Norge den 14.-18. april 1985, besluttede forretningsudvalget, at forbundsformanden repræsenterer forbundet.

Thomas Olsen

Thomas O. rejste spørgsmålet i forbindelse med deltagelse i trin 2 i TR-uddannelsen i den tyske fagbevægelse, om det var muligt at deltage videre i uddannelsen, da værdien af at deltage i trin 2 var afhængig af at gå videre i uddannelsestrinene for at få et bredt indblik i og forståelse af, hvordan den tyske tillidsrepræsentant arbejder på arbejdspladserne.

Forretningsudvalget

besluttede, at forbundet undersøger, om det er muligt, at forbundet deltager med de to repræsentanter, der har deltaget i 2. trin i den tyske TR-uddannelse. Hvis muligheden er til stede, tilmeldes de to repræsentanter til videre uddannelse i den tyske fagbevægelses TR-uddannelse.

Mødet hævet.

Ref.

Lone Christensen.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE

onsdag den 2. januar 1985.

DAGSORDEN:

1. Protokol
2. Beretning
3. Regnskab
4. Forskellige sager

Fraværende: Holger Foss, Kbh.'s md. afd., i stedet mødte Torben Olsen.

Dirigent: Barbara Kryger.

1. Protokol

Protokol fra ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde den 15. november 1984 udsendt, men grundet at nogle af forretningsudvalgsmedlemmerne ikke havde modtaget referatet, behandles hovedbestyrelsesprotokollen på det ordinære forretningsudvalgsmøde i februar 1985.

2. Beretning

V/forbundsformand
Preben Mortensen

Forbundsformanden ville aflægge beretning på samme måde som de 2 sidste forretningsudvalgsmøder, hvor man deler beretningen op i de forskellige emner, så debatten bliver mere koncentreret om de enkelte emner.

Depotsager

På forretningsudvalgsmødet i november behandlede spørgsmålet om aftalen af distribution af vin for visse Carlsberg depoter i Nordsjælland. Repræsentanterne fra Kbhvn.'s afd. kritiserede aftalen og stillede forslag om, at mandlig afdeling selv fik lov til at forhandle en sådan aftale for depoterne i København. Forbundet har tilskrevet Depotindehaverforeningen og anmodet om et organisationsmøde med det ønske at få aftalen ændret, så det kun gælder for depoter uden for Københavns-området. Depotindehaverforeningen har telefonisk meddelt, at man ville behandle dette i foreningens bestyrelse og så senere vende tilbage med svar om, hvorvidt de kunne acceptere dette eller ej.

Vedrørende ompakning/omposning af øl og vand på depotområdet tabte forbundet sagen ved en faglig voldgift. Forbundet har derefter udsendt cirkulære til afdelingerne med meddelelse om, at det er overenskomststridigt ikke at ville ompakke/ompose, selv om man ikke fik betaling herfor.

På sidste forretningsudvalgsmøde var der en diskussion vedrørende Kbhvn.'s md. afd.'s kritik af, at forbundet ikke gjorde mere brug af afd.'s næstformand Bent Meyer, som havde stor erfaring inden for depotområdet.

Forbundsformanden meddelte dengang, at han havde talt med forbundets næstformand Anker Skjødt om dette på et tidligere tidspunkt, og at denne samtale havde ført til, at formanden på sidste forretningsudvalgsmøde meddelte, at forbundet følte, at når Bent Meyer deltog i møder sammen med forbundet, var det ikke helheden, Bent Meyer så på, men ønskede kun at optræde som afdelingens repræsentant og kun varetage afdelingens interesser. På baggrund af denne diskussion på sidste forretningsudvalgsmøde har Bent Meyer fremsendt følgende brev til Anker Skjødt.

»Næstformand Anker Skjødt.

På forbundets forretningsudvalgsmøde onsdag den 5. december udtalte forbundsformanden under debatten omkring forskellige depotsager bl. a. følgende:

Han - forbundsformanden - havde tidligere sagt til Anker Skjødt, at han skulle søge at inddrage afdelingens næstformand Bent Meyer i de depotforhandlinger, hvor afdelingen havde interesser. Hertil skulle du have svaret, at Bent Meyer's tilstedeværelse vanskeliggjorde forhandlingerne, idet Bent Meyer udelukkende fremførte københavner-synspunkter. Under tegnede beder dig fremsføre en dokumentation for din påstand«.

Forbundsformanden havde drøftet Bent Meyer's brev med Anker Skjødt, og man var enige om at sende Bent Meyer følgende svar.

»Gode kammerat.

Vi har drøftet dit brev af 6. december d.å. vedrørende udtalelser om din person i forbindelse med depotforhandlinger. Du forsøger at citere for-

bundsformanden fra forretningsudvalgsmødet den 5. december d.å., men citatet er ukorrekt og fordrejet. Der er ingen grund til at spille vor tid på at dokumentere påstanden om, at du udelukkende fremfører københavner-synspunkter, når du optræder sammen med forbundets repræsentanter over for Foreningen af Depotindehaverne i Danmark. Referater fra møder er rigelig dokumentation for dette«.

Vedrørende aftalen om distribution af vin har forbundet fra depotklubben i København modtaget følgende brev:

»Til forbundets forretningsudvalg. Depotklubben under mandlig afdeling i København har haft kontakt med Carlsberg, Hørsholm, angående salg af vin. De på depotet ansatte pålagde deres arbejdsgiver at rette henvendelse til Depotindehaverforeningen angående en aftale om aflønning for salg af vin. Dette er sket.

Den 29. november 1984 udtalte Anker Skjødt, at han skulle have en samtale med Jens Peter Rasmussen, Depotindehaverforeningen, angående spørgsmålet samme dag.

Lørdag den 24. november 1984 aftalte jeg med forbundsformand Preben Mortensen, hvor jeg præciserede, at vi ville have en forhandling.

Den 4. december 1984 blev jeg orienteret om, at en aftale er indgået udenom afdeling og klub. Så sent som den 3. december 1984 har jeg i vort klubblad skrevet, at de forhandlinger bør foregå i samarbejde med afdelingen og klubben.

I har lavet en aftale på 3 salgsenheder - hvad med fast løn, fejltællingspenge m.m. Det er under al kritik, at I er gået udenom os i så væsentlig en sag. Derudover har vi en klar fornemmelse af, at forbundet laver en klar fordrejning af sagen«.

Forbundsformanden havde skriftligt svaret depotklubben og forklaret, at da forbundet først modtog deres brev 10-15 minutter før forretningsudvalgsmødet, havde det ikke været muligt at gennemgå det og have det til behandling på forretningsudvalgsmødet i december 1984.

Forbundsformanden havde sidst i brevet til depotklubben skrevet, »at depotklubbens beskyldning om, at forbundet i fremstilling af sagen hav-

de fordrejet denne, ville forbundsformanden senere vende tilbage til».

Anker Skjødt var til konference i Geneve til den 17. december, og først derefter ville det være muligt at svare depotklubben.

Af brevet fra depotklubben i København fremgår det, at man fra forbundets side var gået udenom afdelingen og klubben i denne sag.

Forbundsformanden havde sagt det tidligere og ville gentage det igen, at når der indgås en aftale, der omfatter mere end en afdeling, så må enten alle de afdelinger, den omfatter, deltage, eller også forhandler forbundet aftalen alene.

Vedrørende depotklubbens opfattelse af, at forbundet skulle være gået udenom dem, måtte det fastslås, at forbundet ingen forpligtelser har over for klubber.

Klubber er under afdelingerne, og hvis afdelingen i sager ønsker repræsentanter fra klubben med, blander forbundet sig ikke i det, men det er afdelingens problem og ikke forbundets.

Forbundet er altså ikke gået udenom nogen i denne sag.

Man påstår, at forbundet har fordrejet noget i denne sag, men det fremgår ikke af brevet, hvor det er, tingene er blevet fordrejet. Forbundet har indgået en aftale, som også formanden for depotklubben i København havde ønsket.

På mandlig afdelings generalforsamling henvendte klubformanden sig til forbundsformanden og gjorde opmærksom på, at det var nødvendigt at få en aftale for distribution af vin og foreslog, at forbundet tog initiativ til at få dette bragt i orden.

Det fandt forbundsformanden var i orden, når man var vidende om, at vinen blev distribueret, uden at vores medlemmer fik noget for dette.

Forbundsformanden havde en fornemmelse af, at beskyldningen om fordrejning var depotklubben blevet bibragt af Bent Meyer.

På depotudvalgsmødet den 4. december 1984, hvor forbundsformanden havde deltaget i stedet for Anker Skjødt, havde Bent Meyer brugt denne vending om forbundets måde at lave denne aftale på. Depotklubbens brev er dateret den 4. december 1984, hvilket forbundsformanden fandt be-

synderligt, da forbundets cirkulære om aftale vedrørende distribution af vin først er udsendt fra forbundet den 4. december 1984 og med post først kan være hos forbundsformanden for depotklubben den 5. december 1984.

Klubformandens viden om aftalen må være bibragt mundtligt den 4. december 1984 af Bent Meyer. Det hele drejer sig kun om at kunne kritisere forbundet, og holder det ene argument ikke, så findes bare på et nyt.

Bent Meyer

Bent Meyer vidste snart ikke, hvor han skulle begynde eller slutte. Fandt dog, at forbundsformanden prøvede at fordreje visse ting, men sådan skal det åbenbart være.

Det var muligt, at han ikke helt korrekt havde fået citeret i sit brev til Anker Skjødt, hvad forbundsformanden havde sagt på sidste forretningsudvalgsmøde vedrørende dét, forbundsformanden og Anker Skjødt havde talt om i denne sag.

Det fandt Bent Meyer heller ikke var så væsentligt, da det væsentlige i sagen var, om han ved forhandlingen sammen med forbundet udelukkende førte særstandpunkter for Kbhvn.'s afd. Det havde han bestridt, og andre i forretningsudvalget havde heller ikke bemærket det i forhandlingen, hvor de havde deltaget sammen med forbundet og Bent Meyer.

Det var Bent Meyers opfattelse, at der er visse oplysninger, som forbundsformanden ikke har fået. Der er ikke noget underligt i, at formanden for depotklubben reagerer sådan i denne sag. Det er depotklubben i København, der gør Anker Skjødt opmærksom på, at der skal distribueres vin fra 4 Carlsberg depoter.

Det bliver Anker Skjødt gjort bekendt med på et organisationsmøde i Depotindehaverforeningen.

Den dag gjorde man opmærksom på, at kravet for at distribuere vin var:

- 1) Mere bemanding.
- 2) Et højt fast tillæg.
- 3) En mulig forhøjelse af provisionen.

Sagen er rejst af depotklubben og afdelingen i København, og det var første gang i Bent Meyer's lange tid som næstformand i København, at han havde rejst en sag og så pludselig fået at vide, at der foreligger en aftale, uden afdelingen på noget tids-

punkt havde deltaget i forhandlingerne.

Om selve aftalen var det Bent Meyer's opfattelse, at det var et dårligt resultat.

Den 24. oktober 1984 på depotudvalgsmøde i Randers blev man underrettet om, at Depotindehaverforeningen havde rettet henvendelse til Anker Skjødt og udvidet tilbudet udover 3 salgsheder og det overenskomstmæssige tillæg på 20 dage for nye emballageformer, ville man give genetillæg i hele prøveperioden.

Da aftalen forelå, var genetillægget forsvundet helt ud af billedet.

Det har ikke noget at gøre med, om afdelingen ville have stemt for den eller ej, for det ville afdelingen ikke have gjort alligevel, idet afdelingen er af den opfattelse, at medlemmerne på depoterne i forvejen har alt for meget at lave, der slider på deres ryg og ben. Det havde været bedre at få en mand mere på depotet. Hvis ikke dette kunne lade sig gøre, så skulle man have haft et fast tillæg.

Bent Meyer kunne ikke være enig i, at det var nødvendigt, at alle afdelinger deltog, når der skulle forhandles og indgås en aftale. Bent Meyer havde da mange gange siddet i et forhandlingsudvalg, der forhandlede på samtlige afdelingers vegne. I aftalen vedrørende vin kunne man godt have haft en repræsentant med fra den afdeling, der havde rejst sagen, og som kom til at mærke mest til aftalen, da afdelingen er den, der har flest beskæftiget med dette stykke arbejde.

Bent Meyer var enig i, at forbundet ikke kun hæfter for, hvorvidt klubben skulle deltage eller ej. Det havde afdelingen altid selv fået lov til at bestemme, og afdelingen havde ønsket klubbens deltagelse, fordi man følte, at klubben og afdelingen var i besiddelse af de rigtige argumenter og gerne ville være med til at fremsføre disse. Det var ikke, som forbundsformanden troede, at det var for at genere forbundets forhandlere, men det kunne man åbenbart ikke få ud af hovedet på formanden, og det var der så ikke noget at gøre ved.

Vedrørende brevet fra depotklubben til forbundet måtte Bent Meyer bevise, at afdelingen havde haft en finger med i spillet.

Forbundet vurderer dette helt forkert.

Bent Meyer havde efter mødet i depotudvalget den 4. december 1984 talt med formanden for depotklubben, som netop den samme dag var i huset. Senere den 4. december 1984 om aftenen fik Bent Meyer at vide, at depotklubben havde skrevet en protest, og kl. 6.00 den 5. december om morgenen havde man selv - på vej til arbejdet - smidt den ind i afdelingen.

Afdelingen eller Bent Meyer havde ikke kendskab til brevets indhold, som påstået af forbundsformanden. Bent Meyer var tilfreds, hvis det lykkedes at få trukket de 5 københavnske depoter ud af aftalen og håbede, det ville lykkes for afdelingen at kunne få et godt resultat.

Vedrørende voldgiftssagen omkring ompakning var det selvfølgelig beklageligt, at man tabte sagen, men det var endnu mere beklageligt den måde, sagen var tabt på.

Kbhvn.'s afd. har i en tidligere sag fremsført, at depotarbejdere i København ikke er omfattet af hovedoverenskomstens § 17, da man i København ikke er salgschauffør men medhjælper.

Det var i sagen omkring Carlsberg depotet i Birkerød, hvor man i første omgang mente at kunne pålægge vores medlem det økonomiske ansvar.

Senere tilbagebetalte depotindehaveren pengene til medlemmerne. Afdelingen ønskede alligevel at få en faglig voldgift, for at få fastslået det økonomiske ansvar. Det mente forbundet ikke, man skulle, da man efter en samtale med en LO jurist havde fået den opfattelse, at man ville tabe sagen.

Selv om man i København ikke er salgschauffør, bliver man nu tvunget til at rette sig efter voldgiften om ompakning/omposning. Afdelingen kan nu ikke mere bruge den situation, at man ikke er salgschauffør.

Dette burde der have været noget med om i proceduren, men det kom der ikke.

Forbundets næstformand har jo ellers haft ret megen tid til at lave den, idet han jo først fik lavet den den samme dag, han kom hjem, og det var den samme dag, voldgiften skulle foregå.

Hvis man havde haft tid til en bedre samtale, havde man måske nok fået nogle bedre argumenter frem men derimod ikke sagt, at man så havde vundet sagen.

Preben Mortensen

Cirkulæret vedrørende distribution af vin er afsendt fra forbundet den 4. december 1984. Depotklubbens brev til forbundet er også dateret den 4. december 1984, og ifølge Bent Meyer afleveret i afdelingen kl. 6.00 om morgenen den 5. december 1984. På det tidspunkt havde man endnu ikke modtaget forbundets cirkulære, så når depotklubben kan skrive et brev til forbundet, dateret den 4. december 1984, hvor man protesterer over den aftale, forbundet har indgået om distribution af vin, og som kun depotudvalget er blevet informeret om den 4. december 1984, så kan formanden for depotklubben i København kun være blevet orienteret af en, der har deltaget i depotudvalgsmødet. Bent Meyer har den 4. december 1984 haft en samtale med depotklubbens formand og orienteret ham om aftalens indhold, og hvad der var blevet sagt på depotudvalgsmødet. Efter forbundsformandens opfattelse kunne det ikke være gået anderledes til.

Anker Skjødt

Vedrørende sagen om distribution af vin var det rigtigt, at det blev rejst på mødet den 4. oktober 1984, dels på et formøde og senere samme dag i Depotindehaverforeningen.

Der var imidlertid ikke på dét tidspunkt nogen, der vidste, på hvilke depoter det skulle foregå. Man havde fra depotklubbens formand fået at vide om et enkelt depot, hvor man havde hørt om det. Det var imidlertid ikke den samme person, der var klubformand dengang, og som er det nu.

På organisationsmødet den 4. oktober 1984 forsøgte forbundet at få et protokollat, hvoraf det skulle fremgå, at man havde drøftet dette, og at parterne var enige om, at der ikke skulle distribueres vin fra depoter, før der lå en aftale. Et sådant protokollat var det ikke muligt at få. Senere har der været en forhandling om dette, hvor man ikke kunne blive enig, da forbundet krævede, at man skulle have ændret overenskomstens § 17 stk. 4 således, at man kun skulle afregne for de varer, man havde solgt, og ikke som det er i dag for øl og vand, at man afregner for de varer, man har modtaget.

Forbundet udsendte efter dette møde et nyt cirkulære til medlemmerne, hvori man igen gjorde opmærksom

på, at man ikke skulle distribuere vin, før der lå en aftale.

Senere kontaktede Depotindehaverforeningen forbundet og gjorde opmærksom på, at man fra medlemmernes side ønskede at forhandle lokalt omkring salg af vin.

Det er korrekt, at på mødet den 24. oktober 1984 i depotudvalget blev oplyst, at Depotindehaverforeningen havde ændret sit tilbud til, at genetillægget på kr. 13,20 pr. dag, som man skulle udbetale de første 20 dage, ville blive udbetalt i hele prøveperioden.

Når dette ikke er med i aftalen, er det, fordi man fik ændret aftalen for salg af vin således, at man kun skal afregne for den solgte og ikke den modtagne vin.

Vedrørende proceduren i den faglige voldgiftssag er det ukorrekt, når Bent Meyer påstår, at den først blev lavet den samme dag, som sagen skulle behandles. Proceduren var blevet afleveret til renskrivning, inden Anker Skjødt var rejst til kongres i Holland, så den blev lavet i god tid.

Det var beklageligt, at man tabte voldgiftssagen, især fordi opmanden i sin afgørelse fastslår, at aftalen fra 1974 om ombrud i kasser ikke kan være gældende for ompakning/omposning. Det var det, forbundet procederede sagen på, da vi mente, aftalen fra 1984 dækkede hele området.

Omkring Birkerød sagen har forbundet hele tiden sagt, at kunne man ikke blive enige, ville man ikke fra forbundets side køre sagen videre, før man havde fået den vurderet.

Forbundet har bedt en LO jurist vurdere sagen, og han gør opmærksom på, at der ikke er nogen sag.

Bent Meyer

Uanset hvad forbundsformanden siger, så hænger det altså ikke sådan sammen, som dét, han her prøver at give indtryk af.

Cirkulæret fra forbundet til afdelingerne blev afleveret i mandlig afdeling om formiddagen, og mærkeligt nok blev det afleveret til formanden for afdelingen, samtidig med depotklubbens formand også var i afdelingen.

Formanden for afdelingen rettede henvendelse til Bent Meyer under mødet og orienterede ham om aftalen.

Om aftenen den 4. december 1984 bliver Bent Meyer ringet op af depotklubbens formand, og Bent Meyer giver ham den rigtige og den hele redegørelse. Deraf kommer protesten, og sådan hænger det sammen, uanset om formanden vil det eller ej.

Det er rigtigt, hvad Anker Skjødt siger vedrørende, at det ikke var den nuværende formand for depotklubben, der deltog i organisationsmødet den 4. oktober 1984. Det ændrer dog ikke ved, at det er de samme argumenter, der fremføres fra depotklubben den 4. oktober samme dag.

Vedrørende proceduren i den faglige voldgiftssag meddelte Anker Skjødt, at den lige var blevet færdig samme dag om morgenen. Derefter havde der ikke været tid til at tale sammen. Hvis den blev skrevet, medens Anker Skjødt var bortrejst, havde det været smart, at den var blevet afleveret til ham, så han havde haft tid til at sætte sig mere ind i sagen.

Bent Meyer forstod ikke argumentet om, at det skulle betragtes som en forbedring, at man for vin kun skulle betale for den, man havde solgt. Det havde man i København hele tiden fremført, man kun var forpligtet til, da man er medhjælper og ikke salgsschauffør, så det er ikke nogen gevinst. Det var os, der havde fat i den rigtige ende, da det var bryggerierne og ikke os, der var interesseret i at få vin med på vognene.

På et enkelt depot, Carlsberg, Hørsholm, blev vinen distribueret af et af depotindehaverens familiemedlemmer, der var en af de ansatte. Det gav nogle problemer med de øvrige medlemmer på depotet, og derfor denne lille ordveksling omkring, hvad depotklubbens formand havde bedt forbundsformanden om på afdelingens generalforsamling.

Anker Skjødt

Forstod ikke Bent Meyer's argument vedrørende de solgte og modtagne varer.

Det var netop et udspring af Birkerød sagen, at forbundet har krævet, at man ændrede § 17 stk. 4.

Vedrørende salg af vin fik man mulighed for at få ændret ved dette. Det var nu lykkedes for salg af vin, og det har i umindelige tider været Københavns md. afd.'s argument at få dette ændret. Nu kommer afdelingen og siger, at det ikke er en forbedring.

I særaftalen for København fremgår det ikke, hvordan man skal afregne, og derfor gælder § 17 også for medhjælperne på de københavnske depoter.

Preben Mortensen

Vedrørende Bent Meyer's fremstilling af sagen omkring distribution af vin, er det usandt, hvad Bent Meyer siger.

Bent Meyer

måtte konstatere, at det var anden gang, forbundsformanden påstod, at han sagde noget forkert. Det måtte han så prøve at leve med, men han skulle gøre, hvad han kunne for at bevise, at han talte sandt.

Preben Mortensen

ville gerne meddele, at hvis man kommer med et brev, underskrevet af depotklubbens formand, der bekræfter Bent Meyer's fremstilling, så ville formanden ikke tage dette som noget autentisk vidne for, at det er foregået på denne måde.

Efter forbundsformandens opfattelse er brevet fra depotklubben til forbundet skrevet den 5. december og skrevet samme dag i mandlig afdeling.

Bent Meyer

Bent Meyer syntes, at dette var noget af det værste, han havde været udsat for. Forbundsformanden påstår, at brevet er skrevet den samme dag som forretningsudvalgsområdet. Forstod ikke, hvad det var for nogle ideer, formanden fik. Måtte protestere imod dette. Syntes, det var skrap, at han skulle skydes i skoene, at det var noget, han gik og lavede for depotklubben. Det er klart, at hvis depotklubben beder afdelingen om at lave noget for dem, så gjorde man det, og det havde man gjort tit, men altså ikke i denne sag. Klubben har selv skrivemaskine og skriver selv deres ting.

Bent Meyer vidste ikke, om det havde noget formål at forklare Anker Skjødt, hvordan hele situationen hænger sammen ved Birkerød sagen og senere sagen om vin, men ville prøve alligevel.

Har aldrig accepteret, at man på baggrund af Birkerød sagen skulle prøve at få ændret formuleringen i § 17 stk. 4 »fra modtagne varer« til solgte varer. Har tidligere sagt, at vi skulle prøve at få en forhandling i

stedet for en faglig voldgift, for selv om man kan fremsføre gode argumenter, så er det ikke sikkert, at de vinder gehør, og dermed at man vinder sagen.

Det viste sig, at man hverken kunne få ændret det ene eller det andet, fordi vi ikke bare ville acceptere, at de kunne klare det med at betale.

Man havde også fået pengene ind til medlemmer i mellemtiden. Det forstod Anker Skjødt ikke og forstår det åbenbart stadig ikke, hvilket Bent Meyer ikke kunne gøre for.

Der står ikke noget i overenskomsten om, at man skal distribuere vin.

Det er kun noget, vi gør, fordi vi er velvilligt indstillet, og fordi bryggerierne var meget forhåbende på at få vinen ud på markedet.

Vi kunne være kommet igennem med vores synspunkter og stået langt bedre end med den aftale, man har fået nu. Hvis det ikke var lykkedes at få vores synspunkter igennem, kunne vi nemlig bare have nægtet at tage vinen med på vognene.

I København får man altså kun kr. 2,10 pr. ramme, og til deling mellem 6 eller 8 beskæftigede, alt afhængig af hvor mange, der er ansat på depotet. Depotindehaveren får kr. 16,- for hver 12 stk., så det havde været muligt at få noget mere og bedre ud af dette.

Bent Meyer ville prøve at stoppe denne debat, for den går ikke ind hos Anker Skjødt.

BERETNING FORTSAT

Preben Mortensen

Der har været afholdt organisationsmøde vedrørende et lønkrav fra Ålborg afd. II, grundet at 3 arbejdsfunktioner på spritfabrikken i Ålborg er faldet bort. Det var afdelingens opfattelse, at man altid tidligere havde givet lønkomensation, når der bortfaldt arbejdsfunktioner. Dette ville man ikke i denne situation, da spritfabrikkens ledelse var af den opfattelse, at det ikke gav noget merarbejde til andre beskæftigede spritarbejdere. Imidlertid var der nogle håndværkere, der blev berørt af dette, og derfor var håndværkergruppen blevet hævet med kr. 1,50 pr. time.

Man forstod heller ikke, hvorfor kravet om lønkomensation først kom så

BERETNING FORTSAT

Preben Mortensen

Den 7.-8. december 1984 havde man en konference for afdelingerne, som har medlemmer beskæftiget på Jyske Bryggerier.

Konferencen var en fortsættelse af tidligere drøftelser om en rammeaftale for Jyske Bryggerier.

Man drøftede spørgsmålet om ansvar. Det er klart, at når så mange afdelinger skal finde en fælles linje, kan der opstå problemer ud fra, hvem rammes mest og derfor, hvem kan tage ansvar for eventuel nedlæggelse af anlæg eller virksomheder. Der blev imidlertid enighed om, at det ville være uholdbart bare at lade stå til og lade Jyske Bryggeriers ledelse træffe beslutning om den fremtidige placering af produktion og beskæftigelse. Der kunne være en lang række forhold, hvor tilidsrepræsentanterne i virksomheden, hvis de var med i planlægningen og beslutningerne, fandt, at visse ting måske kunne gøres anderledes. Forbundsformanden havde på konferencen gjort opmærksom på, at man ikke kunne forlange at få viden om virksomhedens økonomi, produktionsplaner og investeringsplaner, uden at man så også måtte tage et ansvar ved forhandling at øve indflydelse på disse ting. Det var ikke så sikkert, man kunne blive enige, og det kunne godt være, det førte til en konfrontation, men man måtte først prøve de muligheder, der var.

Man enedes om at mødes igen i januar 1985 og vurdere, om det var lykkedes at få nogle positive tilbagemeldinger gennem samarbejdsudvalget.

På et tidligere forretningsudvalgsmøde underkendte man en aftale vedr. sikkerhedsfodtøj på Tap H, Carlsberg.

Forbundsformanden har skriftligt meddelt Bryggeriforeningen dette, og den 20. december fik forbundet følgende svar:

»I besvarelse af forbundets skrivelse af 23. november 1984 vedrørende lokalaftale om sikkerhedsfodtøj på læssehal Tap H, Carlsberg, skal vi meddele, at vi er blevet gjort bekendt med, at spørgsmålet på ny atter er taget op til lokalforhandling, og at vi derfor - såfremt vi ikke hører andet - går ud fra, at sagen er stillet i bero«.

lang tid efter, at arbejdsfunktionerne var bortfaldet.

Afdelingen gjorde gældende, at man havde aftalt en prøveperiode, og først derefter kunne man få konstateret, om det kunne lade sig gøre, hvorefter der som normalt blev rejst lønkrav. Forbundet og afdelingen fastholdt, at der ved en indskrænkning af arbejdsfunktionerne skete en større belastning af de tilbageblivende spritarbejdere. Man ville imidlertid ikke på nogen måde drøfte en lønkompensation for dette.

Det viser endnu engang, at når der skal ske indskrænkning af arbejdsfunktioner, så skal lønspørgsmålet løses samtidig med mandskabsaftalen.

Vedrørende Fax Hedensted skal forbundsformanden og Anker Skjødt have organisationsmøde den 3. januar 1985 for at drøfte distributionsforholdet på Fax depoterne færdig. Man har andre emballage-former på Fax depotterne, hvilket gør, at man ved tiltrædelsesoverenskomsten ikke får løst dette under § 8 provisionssatser og salgsenheder.

Vedrørende Fax Hedensted fik man ikke som ønsket en koncernkonference i december måned, fordi forbundet kunne ikke få SiD's tilsagn om at deltage, før de havde drøftet dette med afdelingen i Fax og med tillidsrepræsentanterne på Fax bryggeri. Formanden havde været til møde med bestyrelsen i Hedensted i december, og man var her blevet enige om, at der ikke var mere at gøre for at redde virksomheden. Man måtte betragte beslutningen om lukningen af Fax Hedensted som uigenkaldelig. Det var nødvendigt at tage initiativ eller bestræbe sig på at fremskaffe tal og budgetter, der kunne bruges som dokumentation for at redde virksomheden.

Der er indkaldt til ekstraordinær generalforsamling i afdelingen den 19. januar 1985, hvor man vil drøfte, hvad der skal ske med afdelingen. Forbundsformanden og hovedkassereren vil deltage i generalforsamlingen.

Der vil være en indstilling til medlemmerne om, hvor de kan flytte hen vedrørende beskæftigelse. Der er måske mulighed på Fredericia bryggeri eller måske Ceres i Horsens. Man vil altid have brug for ferieafløserne, og det må være en fordel for et bryggeri at kun-

ne få ferieafløserne, der i forvejen har kendskab til branchen.

Fax Hedensted skal lukke den 30. april 1985, og derefter skal det også drøftes at lukke afdelingen og placeringen af afdelingens økonomiske midler.

Det må dog fastslås, at afdelingen skal have den forpligtigende formue i henhold til forbundets love, og at der ved overflytning fra Hedensted afd. til en anden afdeling under forbundet, skal medfølge det forpligtigende beløb pr. medlem, kr. 1.005,-.

Anmodning om overflytning til enten Fredericia, Horsens eller Vejle skal imidlertid ske inden 30. april 1985.

Vedrørende Lolland-Falster Bryghus er det ikke lykkedes at få lavet en ny overenskomst.

Man opnåede et forhandlingsresultat, som medlemmerne har forkastet. Man må nu prøve at få aftalt en forhandlingsprocedure for de kommende overenskomstforhandlinger, hvilket måske kan aftales på organisationsmødet den 3. januar.

DEBAT

Bent Embo

Udfaldet af organisationsmødet mellem forbundet og spiritusfabrikantforeningen vedrørende Ålborg sagen kunne opfattes som om, at der var sket en ændring med hensyn til Spiritusfabrikantforeningens holdning til rationaliseringer. Det er klart, at det så må betyde, at der ikke kan igangsættes nye former for arbejde, før lønspørgsmålet er faldet på plads.

Preben Mortensen

Det er ikke muligt at vurdere, om det er en ændring i forhold til tidligere. Drøftelser gik på, om der var tale om merbelastning, og hvis der var merbelastning, hvem var det så, der blev berørt af dette.

Var enig i, at spørgsmålet om mandskabsreduktion og lønkompensation skal løses samtidig.

Bent Embo

Var af den opfattelse, at det hidtil havde været kotyme indenfor De Danske Spritfabrikker, at når man udførte nye mandskabsbesparende foranstaltninger, så fik de øvrige tilbageblivende en lønforbedring. Dette måtte man sikre sig, fortsat var gældende.

Forbundet er altså nu gjort opmærksom på, at sagen er stillet i bero, på grund af at der er optaget nye forhandlinger. Man er - på grund af forbundets underkendelse af aftalen - blevet enige om lokalt at tage nye forhandlinger.

Forbundsformanden fandt, at man godt fra afdelingen kunne have orienteret forbundet om dette.

Bryggerforeningen har ikke dermed godkendt forbundets underkendelse af aftalen, og hvordan står vi, hvis man ikke kan blive enige om en ny aftale.

Formanden forstod heller ikke, hvorfor dette skulle forhandles igen. I henhold til bekendtgørelsen skal arbejdsgiveren betale for personlige værnemidler, hvor det er påbudt af sikkerhedsmæssige årsager.

Det er ikke under tillidsrepræsentanternes område at forhandle sikkerhedsudstyr, det har man sikkerhedsrepræsentanterne til, og de har bekendtgørelsen til, og de har bekendtgørelsen at henvise til. Forrettingsudvalget besluttede - netop på baggrund af den faglige voldgift omkring sikkerhedstøj i de kolde kældre på Carlsberg - at man ikke ville godkende aftale om sikkerhedstøj, når det blev modregnet i andre overenskomstmæssige tillæg.

Da sikkerhedstøj hører under sikkerhedsrepræsentanternes opgave, vil man ikke komme i sådanne situationer, hvis tillidsrepræsentanter ikke laver aftalen om ting.

Vedrørende sagen fra maj 1984 om Tuborg chaufførblokaden på Hans Knudsens Plads i København og følgerne deraf - den såkaldte marathonsag - fik Kbhvn.'s md. afd. af Arbejdsretten den 11. december 1984 en bod for organisationsansvar på kr. 400.000. Den 13. december 1984 modtog formanden et brev fra afdelingen.

»Vedrørende arbejdsrettens dom af 11. december 1984 for Tuborg chaufførernes blokade på Hans Knudsens Plads den 22. maj s.å.

Ifølge domspræmisserne må vi forstå, at boden på 400.000 kr. alene gælder afdelingens ansvar for blokaden, og at der dermed ikke er idømt bod for den efterfølgende arbejdsnedlæggelse den 24. maj. I den forbindelse går vi ud fra, at du erindrer det hastemøde, der på din foranledning blev afholdt på dit kontor den 16. april med delta-

gelse af 2 tillidsrepræsentanter, Ib Christensen, Louis Andersen, Bent Meyer samt Torben Olsen og undertegnede. Baggrunden for mødet var, at en repræsentant for HT-chaufførernes aktionsudvalg havde henvendt sig til dig med et ønske om forbundets deltagelse i blokade af de københavnske indfaldsveje. På mødet blev det aftalt, at de to kørselsafdelinger på henholdsvis Carlsberg og Tuborg skulle blokere dels fra vest og dels fra nord. Det blev endvidere meddelt, at forbundet ville påtage sig ansvaret for blokaden.

Denne blokade blev imidlertid aflyst, efter at HT havde suspenderet chauffør Per Brandt fra tjeneste med den følge, at bustrafikken blev genoptaget.

Den senere udvikling medførte dog, at HT-chaufførerne atter nedlagde arbejdet, og planen om blokaden blev genoprettet. Da det var samme sag, tøvede vi ikke med at gennemføre blokaden i henhold til aftalen af 16. april og går derfor ud fra, at forbundet holder afdelingen økonomisk skadesløs. Da vi er på det rene med, at et sådant arrangement også kan have arbejdsretlige aspekter, vil det være rigtigt, at vi tager en drøftelse om, hvordan vi praktisk ordner sagen om betalingen af boden».

Forbundsformanden ville gerne starte med at sige, at det var et groft brev, og det er et frækt brev og en fuldstændig fordrejning af sagen.

Den 16. april 1984 blev der holdt et møde på forbundsformandens kontor, fordi HT-aktionsudvalget ønskede at få lavet en aktion for at få stoppet de buschauffører, der stadigvæk kørte, selv om aktionsudvalget havde opfordret dem til at køre i garagen. Man drøftede en aktion sammen med renovationsarbejderne midt på dagen ved at blokere for de indfaldsveje til København, hvor der stadigvæk kørte busser. Forbundet tilkendegav på dette møde, at man tog ansvaret for en sådan aktion.

Aktionen var altså rettet mod de busser, der brød blokaden. Aktionen i maj måned var direkte rettet imod, at man ønskede HT-konflikten afsluttet med afskedigelse af personer, der ikke ville være medlem af SiD eller Trafikfunktionærernes Forbund.

I maj måned var det en isoleret aktion, der blev foretaget af Københavns mandlige afdeling for at få en afslutning på HT-konflikten, hvad

forbundet overhovedet ingen indblanding havde i.

I brevet fra afdelingen gør man opmærksom på, at man af boden har foreslået, at det kun er en bod for aktionen på Hans Knudsens Plads den 22. maj og ikke for arbejdsnedlæggelsen på Carlsberg-Tuborg den 24. maj. Det undrede forbundsformanden, at det har taget 7 måneder at finde ud af, hvad man egentlig var anklaget for.

Det fremgår klart af protokollatet af 24. maj, at arbejdsnedlæggelsen den 24. maj ikke kunne indklages for Arbejdsretten, såfremt arbejdet blev normaliseret, hvilket afdelingen selv var med til at sørge for, det blev. Det fremgår også, at klageskriftet af 29. maj, at det kun er blokaden, der er indberettet for Arbejdsretten. I brevet af 13. december meddeler afdelingen forbundet, at det er gået op for dem, hvad det egentlig er, det drejer sig om.

Forbundet har flere gange opfordret afdelingen til at lave et svarskrift - ikke for at undrage sig organisationsansvar - men fordi man har indklaget afdelingen for organisationsansvar med alvor skærpet bod.

Forbundsformanden havde rykket afdelingen flere gange, og forbundet har selv hjulpet afdelingen med svarskrift, og forbundet har af hensyn til afdelingen fået sagen udsat i Arbejdsretten.

Da svarskrift skulle indleveres, og forberedende retsmøde skulle afholdes, var afdelingens kasserer Torben Olsen alene i afdelingen.

Forbundsformanden havde anbefalet afdelingen at møde frem i Arbejdsretten og måske overveje et forlig, da forbundsformanden ikke fandt det heldigt for sagen for de chauffører, der skulle have deres sag for i Byretten, at afdelingen i protokollatet af 24. maj havde erkendt, at chaufførerne havde begået noget ulovligt.

Torben Olsen ville gerne have ventet med at tage stilling til dette, når den øvrige del af afdelingens ledelse var vendt tilbage efter ferien.

Forbundet fik derfor sagen udsat i Arbejdsretten. Forbundsformanden havde senere og mere end én gang opfordret afdelingen til at møde frem i Arbejdsretten for at forhindre, at man fik en skærpet bod på den ene parts betingelse. Hvis man udebliver fra Arbejdsretten, bliver det kun

modpartens standpunkter, der danner grundlag for dommen.

Afdelingen har imidlertid ikke ønsket at følge forbundets råd, og derfor fik man en bod på kr. 400.000.

Da Arbejdsretten giver bod på kr. 400.000, kommer afdelingen så bagefter og siger, at det er forbundet, der skal betale.

Forbundsformanden fandt, at det var temmelig frækt af afdelingen.

For det første var grundlaget ikke længere dét, der aftaltes den 16. april. For det andet fordi boden er på kr. 400.000, fordi afdelingen ikke møder frem i Arbejdsretten til trods for, at forbundet har anbefalet afdelingen dette mere end én gang.

For det tredje fordi afdelingen ved dens forbundsformand i medierne og til alle, der har haft lyst til at høre derpå, har gjort opmærksom på, at man er meget stolt over, at det er afdelingen, der har taget ansvaret for det, der er anledningen til boden. Så skal man ikke komme bagefter og bede forbundet betale boden.

Forbundsformanden vidste godt, at mandlig afdelings ledelse godt var klar over, at forbundet naturligvis ikke ville betale boden. Formålet var et helt andet. Nemlig at få hængt forbundet ud - og især forbundsformanden, så man over for medlemmerne i afdelingen kunne bevise, at forbundsformanden har ænret sig, som påstået af nogen, og at forbundsformanden løb fra sit tilsagn til afdelingen.

Af hensyn til helheden i brevets indhold vedrørende personer, der deltog i mødet den 16. april 1984, skal meddeles, at også forbundets næstformand, Anker Skjødt, deltog i dette møde.

Vedrørende konferencen på Folkeferiecentret i Gilleleje fra den 7.-9. januar 1985 er dette udsendt til alle forbundets afdelingsformænd og hovedbestyrelsesmedlemmer. Der er indkaldt til formøde for at få slået fast, hvad der er konferencens formål. Det er ikke at få diskuteret Bryggeriforeningens synspunkter mod forbundets synspunkter men i stedet for at få vurderingerne frem om, hvordan vi ser på udviklingen, hvordan forventer vi, udviklingen vil forløbe i de kommende år, og hvilke konsekvenser vil det få for vore medlemmer. Der vil om de enkelte emner blive et oplæg for hver af parterne, og derefter

mulighed for indlæg i plenum for alle deltagere.

Det er meningen med konferencen at indhente viden om de forskellige emner og ikke beskæftige os med, hvilke økonomiske motiver der ligger bag. Dem kender vi og ønsker ikke at bruge denne konference til at drøfte dette. Hvis forbundet ønsker, at vi formulerer en faglig realistisk politik i de kommende år, må vi også have kendskab til udviklingen og dens muligheder for at kunne vurdere, hvordan det vil gå inden for bryggeribranchen.

Derfor er vi nødt til at have en vis disciplin og sikre, at konferencens formål kan opfyldes.

Bent Meyer

syntes efterhånden, det var kedeligt, at når forbundsformanden omtalte sager fra Kbhvn.'s md. afd., så var det blevet normalt, at der var noget, der var frækt fordrejet eller løgnagtigt. Afdelingen har reelle motiver, og hvis forbundsformanden har andre kilder, der tilkendegiver, at det ikke er afdelingens målsætning, så bør han finde sig nogle andre kilder.

Afdelingen kendte forbundsformandens synspunkter omkring bodssagen før forretningsudvalgsmødet. Det er såmænd kendt på Tuborg, hvad forbundsformanden havde af indstilling til denne sag, ved at FU-medlem Inge Jensen har meddelt dette til tillidsrepræsentanterne på Tuborg.

Vedrørende mødet den 16. april beklagede man, at man havde glemt, at også Anker Skjødt deltog i dette møde, men det ændrer ikke ved det, der fremføres i md. afd.'s brev til forbundet. Brevet har det sigte at give forbundet mulighed for at leve op til det, som man forpligtede sig til den 16. april. Det er korrekt, at aktionen ikke blev til noget den aftalte dag, men det havde vel ingen betydning, om det var den aftalte dag, dagen efter eller en anden dag. Det afgørende måtte være, at det var en aktion akkurat på de samme ting, som man aftalte den 16. april.

At afdelingen har måttet påtage sig ansvaret og bod for at redde nogle tillidsrepræsentanter og fjerne en generel advarsel med 62 Tuborg chauffører, som deltog i blokaden, er en selvfølgelig, og det føler afdelingen, at det

kunne forbundet også godt være med til.

Aktionen den 22. maj skabte en løsning på HT-konflikten. Man har også under hele konflikten været med til at blokere ved garageanlæggene. Bent Meyer troede ikke, det var muligt at overbevise formanden om afdelingens rede hensigter.

Forbundsformanden har taget et standpunkt, og det var også i orden. Det var også i orden, at forbundsformanden diskuterede dem med den øvrige forbundsledelse, men han ville gerne bede om, at man fremover ikke fortæller dem til andre således, at man skal høre fra medlemmerne på bryggeriet, hvilke synspunkter forbundsformanden har til denne sag.

Det er rigtigt, at forbundsformanden flere gange har talt med md. afd. og opfordret afdelingen til at ændre sit synspunkt vedrørende at møde frem i Arbejdsretten. Afdelingen mente ikke, at man skulle møde frem i Arbejdsretten, idet man i Bryggeriforeningen den 24. maj havde accepteret, at afdelingen havde ansvaret. Det er muligt, at afdelingen her har begået en fejl, og det måske er en af årsagerne til, at boden på kr. 400.000 og måske ikke kr. 200.000.

Det ville afdelingen ikke løbe fra, og afdelingen er heller ikke ude med tiggerstaven. Afdelingens motiv er at give forbundet mulighed for at være med til at ordne det økonomiske i denne sag.

Afdelingen har godt vidst, at man ikke var indklaget for strejkerne den 24. maj, men man ville gerne se dommens præmisser, før man gik nærmere ind i disse ting. Man er tidligere blevet overrasket over at have set, hvad det er lykkedes at få med af helt andre ting, end hvad der virkelig var sket.

Formanden havde fremført, at Bent Meyer var en løgner, og derfor kunne han ikke stemme for beretningen, hvilket han vidste, forbundsformanden også var ligeglad med.

Inge Jensen

huskede tydeligt, hvad der skete på fællesmødet i Bryggeriforeningen den 24. maj 1984.

Repræsentanterne fra md. afd. var enige om at tage ansvaret for det, det koster at bevare to tillidsrepræsentanter.

Det blev nævnt fra Bent Meyer's side,

at hun havde fortalt tillidsrepræsentanterne på Tuborg, hvilket synspunkt forbundsformanden havde i den sag.

Denne diskussion har - før sagen blev behandlet i Arbejdsretten - været drøftet på Tuborg på et meget tidligere tidspunkt. Altså før afdelingen fik boden, har man diskuteret dette blandt tillidsrepræsentanterne på Tuborg, og dér har man hele tiden haft forskellig opfattelse af disse ting, hvor tillidsrepræsentanter har haft den opfattelse, at når man fik boden, burde regningen sendes videre til forbundet, medens andre - blandt andet hende selv - ikke mente, forbundet skulle betale.

Inge Jensen måtte afvise Bent Meyer's beskyldning og ville gerne have dokumenteret hvilken dag og på hvilket møde, hun skulle have fortalt, hvilket synspunkt forbundsformanden havde i denne sag.

Torben Olsen

kunne meddele, at han - ligesom Bent Meyer - ikke kunne stemme for beretningen og ville gerne begrunde dette. Første gang, han kom i forretningsudvalget i mandlig afdeling, blev han budt velkommen af afdelingens formand med ønsket om et godt samarbejde.

Det var første gang, han deltog i forbundets forretningsudvalgsmøde, og det blev nævnt, hvem han var mødt i stedet for, men der blev ikke udtrykt noget ønske om et godt samarbejde.

Følte ikke, der var vilje til et godt samarbejde med md. afd. Kbhvn., hvilket også fremgår af formandens bemærkninger, nemlig at afdelingens brev om anmodning til betaling af boden på kr. 400.000 - ikke var med det formål, at man regnede med, at det ville få støtte til dette, men formålet var i stedet, at man over for medlemmerne ville svine forbundsformanden til.

Uanset hvad vej, man vender sig, er man kun ude på at skade forbundet og specielt forbundsformanden. Man kommer ingen vegne med den form for argumentation.

Vedrørende brevet fra depotklubben til forbundet ville Torben Olsen godt gøre opmærksom på, at den dag, cirkulæret kom fra forbundet, var han i afdelingen sammen med afdelingens formand og formand for depotklubben. Torben Olsen ville gerne medde-

le, at den væsentligste årsag til at han stemte imod beretningen var ikke, at han ikke blev budt velkommen, det kunne han nok lære at leve med, men det var sagerne omkring depoterne og forbundsformandens behandling vedrørende de 400.000 kr., der gjorde, han stemte imod.

Især behandlingen af problemet med de 400.000 kr. syntes han, var temmelig groft.

Preben Mortensen

Når man byder velkommen til et forhåbentligt godt samarbejde til forretningsudvalgsmedlemmer, så sker det, når man tiltræder som forretningsudvalgsmedlem, og Torben Olsen har fået samme behandling som andre, der deltager som suppleant i forretningsudvalget.

Vedrørende sagen i Bryggeriforeningen den 24. maj 1984 syntes formanden, at man lige så godt kunne få lagt tingene på bordet.

På mødet den omtalte 24. maj 1984 henstillede forbundsformanden indtrængende til mandlig afdeling om, at forbundet fik lov til at søge at løse sagen udelukkende ved at forhandle spørgsmålene om advarsler til Tuborg chaufførerne samt truslen om afskedigelse af de 2 tillidsrepræsentanter.

Mandlig afdelings formand, Holger Foss, nægtede dette ved at meddele, at disse to ting hørte sammen med et 3. problem, nemlig DFB's meddelelse om, at afdelingens daglige ledelse ikke længere havde fri adgang til bryggerierne. Derfor skulle disse 3 ting løses samtidig og ikke enkeltvis. Formanden havde brugt omkring 1 time til at overbevise afdelingens repræsentanter om, at det burde skilles ad, da det ikke kunne løses af forbundet i forbindelse med fællesmødet. Afdelingen fastholdt, at disse 3 ting hørte sammen, og formanden måtte meddele disse 3 krav til Dansk Arbejdsgiverforening.

Dansk Arbejdsgiverforening meddelte imidlertid, at man overhovedet ikke ville drøfte nogle af disse ting. Strejkerne på bryggerierne kunne få lov at køre lige så længe, vi havde lyst. Man ville ikke fravige på nogen af tingene.

1. Chaufførerne skulle have advarslen.
2. Der ville blive undersøgt en sag i

henhold til § 17, altså afskedigelse af de 2 tillidsrepræsentanter.

3. Mandlig afdelings ledelses adgang til bryggerierne nægtede Dansk Arbejdsgiverforening at beskæftige sig med, da det var fællesmødet uvedkommende.

Denne stejle holdning hos Dansk Arbejdsgiverforening gjorde, at formanden bad om et møde med DFB's ledelse, da forbundsformanden ikke fandt, sagen kunne afsluttes på en sådan måde. Det ville være helt uoverskueligt på dette tidspunkt at forudse, hvad dette kunne ende med.

Forbundsformanden fik et møde med DFB's ledelse, hvorefter formanden kunne gå tilbage og meddele, at såfremt mandlig afdeling påtog sig ansvaret for blokaden og for tillidsrepræsentanternes handlinger i denne sag ville man trække advarslerne mod chaufførerne tilbage, og truslerne mod afskedigelserne af de 2 tillidsrepræsentanter ville også blive trukket tilbage. Vedrørende det 3. spørgsmål var der ingen ændring i holdningen fra DFB's side.

Afdelingen accepterede dette, og Bent Meyer meddelte, at spørgsmålet om afdelingsledelsens frie adgang til DFB ville kunne ordnes på et senere tidspunkt.

Forbundsformanden havde i en hel time givet udtryk for dét, Bent Meyer netop havde sagt og fandt det pludselig underligt, at hvis afdelingen blev gjort ansvarlig med bod for dette, så kunne man godt skille tingene ad. Det skal dog tilføjes, at i drøftelserne om de 3 spørgsmål havde Bent Meyer ikke deltaget, da han først kom senere på grund af et andet møde.

Forbundet fik aldrig mulighed for at løse disse ting, og på en time i Bryggeriforeningen lykkedes det afdelingen at indtage 2 forskellige holdninger til samme sag.

Sådan foregik sagen i Bryggeriforeningen, og så skal man ikke bagefter komme og anmode forbundet om at betale boden.

Det undrede forbundsformanden, at Bent Meyer sagde, at man godt vidste, at man ikke fik bod for strejkerne den 24. maj. Afdelingen gør netop i sit brev til forbundet opmærksom på, at man af dommen har konstateret, at man kun har fået bod for aktionerne den 22. maj og ikke for strejkerne den 24. maj. Det er for afdelingen et afgørende argument for, at forbundet

skal betale boden på kr. 400.000. Når afdelingen lægger vægt på disse ting, er det, fordi man ikke vidste, hvad sagen drejede sig om. Vedrørende depotforholdet meddeler Torben Olsen, at det er en af årsagerne til, at han vil stemme imod beretningen, hvilket også Bent Meyer vil gøre. Bent Meyer tilføjede dog, at han godt var klar over, at det var forbundsformanden ligeglåd med. Forbundsformanden havde konstateret, at mandlig afdelings repræsentanters stemmer var deponeret et enkelt sted, hvilket man klart havde konstateret på hovedbestyrelsesmødet. Man stemmer ikke efter, hvad de enkelte personer selv synes men stemmer sammen - uanset argumenter. Derfor fandt forbundsformanden også Torben Olsens argumenter for ligegyldige, da det på forhånd var bestemt, hvordan man skulle stemme.

Bent Meyer

syntes ikke - som Inge Jensen - at det var mærkeligt, at man sendte boden på kr. 400.000 videre til forbundet. Det står helt klart, at afdelingen tager ansvaret for disse ting, som man også gjorde det den 24. i Bryggerforeningen. Det var for at redde nogle tillidsrepræsentanter og nogle chauffører, at afdelingen påtog sig dette ansvar. Det var afdelingens opfattelse, at forbundet med mødet den 16. april havde påtaget sig ansvaret for denne aktion.

Kunne ikke acceptere formandens argumentation om, at aktionen i april var for at stoppe de busser, der fortsat kørte.

Aktionen var for at få afskediget dem, der ikke ville være medlem af de organisationer, der havde overenskomst med HT. Syntes, forbundsformandens argumentation i denne sag var mærkelig.

Bent Meyer ville gerne oplyse Inge Jensen om, hvem der havde meddelt afdelingen om Inge Jensens udtalelse til tillidsrepræsentanterne om forbundssformandens stillingtagen til afdelingens anmodning om at betale boden på kr. 400.000. Afdelingen har også sikret sig, at disse personer har givet tilladelse til at bruge deres navne, men selv om de ikke havde givet denne tilladelse, så havde man meddelt navnene alligevel. Det er tillidsrepræsentanterne Poul Wang og Ebbe Petersen. Kunne desværre ikke oplyse i hvilken anledning eller på

hvilket tidspunkt, eller om det var sagt på et møde. Kunne oplyse, at det var sagt inden for den seneste tid og på en sådan måde, som forbundsformanden havde gjort det på forretningsudvalgsrådet.

Bent Meyer fandt, at forbundsformanden havde meddelt sig til andre men ikke til afdelingen i denne sag. Syntes, det var beklageligt og ville gerne bede forbundsformanden om at undlade dette i fremtiden.

Hvis formanden ville forklare sine synspunkter, burde det ske pr. brev til alle, så man blev orienteret samtidig, så man ikke skulle høre fra medlemmerne inden forretningsudvalgsrådet, hvilken stillingtagen og argumenter forbundsformanden havde til sagen. Bent Meyer syntes, at det var stærke sager at gøre det på en sådan måde, og han havde aldrig nogensinde lært at udføre organisationsarbejde på en sådan måde. Var selvfølgelig ked af, at forbundet ikke ville være med til at dække boden. Var endvidere af den overbevisning, at Tuborg chaufførernes handling var medårsag til, at sagen for arbejderbevægelsen fik den udgang, som den fik.

Man kan ikke få forbundets anerkendelse, men Bent Meyer var så glad for, at der var mange andre klassebevidste arbejdere i dette land, som havde givet afdelingen megen anerkendelse for den indsats, man havde gjort på Hans Knudsens Plads den 22. maj 1984.

Preben Mortensen

Bent Meyer anmoder forbundsformanden om ikke fremover at informere f. eks. Inge Jensen om, hvad der skal foregå på forretningsudvalgsmøderne og forbundsformandens stillingtagen dertil. Forbundsformanden havde svært ved at efterkomme Bent Meyer's anmodning, fordi han ikke havde foretaget sig de ting, som Bent Meyer beskyldte ham for.

Bent Meyer konkluderer, at når forbundet ikke vil betale boden, er det det samme, som at forbundet ikke anerkender værdien af aktionen. Det har intet med hinanden at gøre.

Forbundsformanden havde forklaret, hvorfor forbundet ikke ville betale boden. Forbundets holdning til aktionen er klart kommet til udtryk i en leder i Prop & Kapsel juni nummer. Der udtrykkes klart i lederen, at aktionerne i forbindelse med HT-konflikten ikke kunne være kørt anderledes,

og at aktionerne og konflikten kan betegnes som en sejr.

Forbundsformanden havde imidlertid dengang også sagt, at måden, sagen blev løst på, var meget betænkelig. Det var og blev en politisk fyring, som senere skal behandles civilretligt. Dermed er der lagt en tikkende bombe under hele vort faglige system, hvis disse mennesker får ret i deres påstand om, at man ikke kan afskediges på grund af faglige tilhørsforhold. Forbundsformanden havde også dengang sagt, at man ikke kan afskedige eller ekskludere folk til tavshed eller til at have en bestemt faglig eller politisk opfattelse.

Hvis Bent Meyer fastholder, at baggrunden for en eventuel aktion den 17. april var den samme som den 22. maj, mente forbundsformanden, at der så måtte være noget galt med hans hukommelse.

Aktionen den 22. maj har aldrig været drøftet med forbundet, og forbundet har heller aldrig givet sin sanktion dertil.

Torben Olsen

Inge Jensen spurgte, hvem der havde sagt hvad i forbindelse med forbundets holdning til boden på kr. 400.000. Samme dag, som forretningsudvalgsrådet blev holdt, havde afdelingen modtaget en opringning, og her fortalte man, hvilke argumenter forbundsformanden havde med forslaget omkring boden. Det var de samme argumenter, som forbundsformanden havde brugt på forretningsudvalgsmødet. Vedrørende aktionen den 22. maj ville han gerne redegøre for, hvordan den var arrangeret, men det måtte ikke gengives andre steder.

Preben Mortensen

kunne ikke se, hvad formål, det tjente, at Torben Olsen skulle redegøre for dette.

Torben Olsen

Forbundsformanden påstår, at aktionen ikke har været drøftet med forbundet eller andre. De samme mennesker, der i sin tid planlagde aktionen til den 17. april, var også med til at planlægge den 22. maj.

Preben Mortensen

Det er muligt, at Torben Olsen har deltaget i et møde vedrørende aktionen den 22. maj, men forbundsfor-

manden ville gerne have bekræftet, om forbundet var orienteret om dette møde, og om aktionen den 22. maj nogensinde har været drøftet mellem mandlig afdeling og forbundet.

Torben Olsen

Nej, det har det ikke.

Inge Jensen

forstod ikke, at Bent Meyer på forretningsudvalgsmødet kunne give udtryk for, at man ikke kan diskutere tingene forud for forretningsudvalgsmøder.

I de år, hun havde været med, havde alle i forretningsudvalget før forretningsudvalgsmøderne drøftet visse ting omkring bestemte sager. Inge Jensen ville gerne meddele Bent Meyer, at hun ikke behøvede at kontakte forbundsformanden for at vide, hvilket synspunkt og argumenter hun skulle have.

Sagen om boden har været diskuteret på Tuborg siden maj-juni 1984. Det er rigtigt, at hun havde diskuteret det - også med de omtalte personer - men hun havde det samme synspunkt den dag, som hun havde haft hele tiden. Inge Jensen havde fra den første dag i maj-juni 1984, hvor det var bragt frem, sagt, at hun ikke i forbundets forretningsudvalg kunne stemme for, at forbundet skulle betale en bod på kr. 400.000 for en aktion, som forbundet overhovedet ikke havde kendskab til på forhånd eller været med til at planlægge.

At dette falder i tråd med forbundsformandens synspunkter, kunne ikke være hendes fejl. At man så i den slags sager kan diskutere det på en sådan måde i mandlig afdeling, var efter Inge Jensens mening meget ringe af disse personer, men det er man efterhånden blevet vant til.

Barbara Kryger

var tilfreds med at konstatere, at mandlig afdelings repræsentanter ikke stemte imod beretningen på grund af den diskussion, der har været stillet vedrørende rammeaftalekrav overfor Jyske Bryggerier i forbindelse med overenskomstfornyelser.

Der havde i København de 2 afdelinger imellem været en forskellig holdning, hvor kvindelig afdeling har sagt, at hvis man ikke får forhandlet sig frem til en rammeaftale i løbet af kort tid, ønsker afdelingen at stille

rammeaftale krav til overenskomstfornyelsen. Barbara Kryger tog det som et udtryk for, at der var sket en holdningsændring i mandlig afdeling. Vedrørende aftalen om sikkerhedsfodtøj på Tap H var hun heller ikke vidende om, at man igen havde optaget lokalforhandling om dette. Barbara Kryger havde tidligere tilkendegivet, at der ikke skulle laves aftaler om sikkerhedsfodtøj. Det fremgår af den tidligere aftale, man ikke kunne godkende, at der er tale om et påbud, og så skal sikkerhedssko blot udleveres, så der er ikke nogen grund til at lave aftaler om det. Derfor skal træsko eller træskopenge fortsat udbetales i henhold til særaftalerne.

Forbundsformandens begrundelse for at afvise at betale boden på kr. 400.000 for aktionen den 22. maj var hun enig i. Barbara Kryger var selv til stede i Bryggeriforeningen ved fællesmødet den 24. maj og overværede de bemærkninger, der faldt om, at mandlig afdeling påtog sig skylden for aktionen.

Preben Mortensen

Spørgsmålet om støtte til boden har tidligere været omtalt på et forretningsudvalgsmøde.

I en bevillingssag nævnte Holger Foss, at han også forventede forretningsudvalgets positive holdning til støtte i forbindelse med konflikten, når afdelingen til sin tid ville modtage deres bod for aktionen den 22. maj. Der var ingen bemærkninger dengang til dette, men det viser, at man i nogen tid har overvejet visse ting i afdelingen omkring boden.

Vedrørende sagen, som behandlet på fællesmødet den 24. maj, havde det undret forbundsformanden, at det var mere vigtigt for Holger Foss, om han havde fri adgang til bryggerierne, end at redde de 2 tillidsrepræsentanter og de 62 chauffører fra en advarsel. Forbundet var også på dette tidspunkt gjort opmærksom på, at DFB ikke længere ville holde organisationsmøder alene med mandlig afdelings ledelse. Det fandt forbundet var meget mere alvorligt, end om man havde fri adgang til bryggerierne.

Til dette problem meddelte Holger Foss, at det kunne man altid finde ud af.

Forbundsformanden havde forsøgt at få afdelingen til at undgå en stor bod. Afdelingen har ikke villet lytte til for-

bundets råd og derfor fået en stor bod. Det er så afdelingens bod, og forbundet skal ikke betale 1 krone til denne.

Bent Meyer

var ikke gået meget ind i, hvornår forbundsformanden havde sagt eller ikke sagt, hvordan hans holdning var til boden, men forbundsformanden havde meget svært ved at overbevise ham om, at han ikke havde talt med andre personer om afdelingens brev vedrørende boden af 13. december 1984.

Han kunne ikke bevise det, men han troede ikke på forbundsformanden, når han sagde, han ikke havde talt med nogen om dette.

Det kan ikke have været diskuteret før efter den 13. december, hvor afdelingen anmodede forbundet om at betale boden. Ingen vidste før den tid, hvordan afdelingen ville stille sig i den sag.

Måske nogen har haft en anelse om dette, men der er ikke gået noget ud, og der var ingen vedtagelse i afdelingen om, hvordan man skulle behandle denne sag. Man kunne jo ikke forudse, hvordan det hele ville spænde af.

Bent Meyer var ked af, at han ikke kunne gå ind i debatten om, hvad der skete i Bryggeriforeningen den 24. maj, da han først kom til stede på et senere tidspunkt. Man havde fået refereret, hvad der var sket, og det passede ikke med det, der blev sagt her på forretningsudvalgsmødet.

Preben Mortensen

Der var adskillige forretningsudvalgsmedlemmer med på fællesmødet den 24. maj, og de må kunne bekræfte, at man efter en times diskussion måtte opgive at finde en løsning, som kunne skabe enighed forbundet og de 2 afdelinger imellem, fordi Holger Foss ikke ville acceptere, at sagerne blev skilt ad.

Torben Olsen

Han havde deltaget i fællesmødet den 24. maj, og han huskede ikke sagen, som den var fremstillet af forbundsformanden. Mødet den 24. maj var meget anspændt, og man var i afdelingen meget usikker på, hvad det egentlig kunne ende i. Det var rigtigt, at mandlig afdeling på grund af den meget alvorlige situation påtog sig ansvaret, men det var, efter at formanden havde haft sit møde med le-

delsen fra DFB og derefter meddelte afdelingen, at den eneste løsning på sagen var, at afdelingen påtog sig ansvaret.

Situationen var meget anspændt og anstrengt, men det var tillidsrepræsentant fra Tuborg, Erik Svendsen, der foreslog, at skulle situationen løses, så måtte man have alle 3 ting med. Da alle på mødet var meget pressede, er det muligt, at man har oplevet det meget forskelligt, men så tydeligt, som forbundsformanden lægger det frem, fornemmede han ikke, det var foregået.

Til Barbara Kryger ville Torben Olsen gerne meddele, at man gerne ville have en rammeaftale i København men ikke for enhver pris.

Det er rigtigt, at kvindelig afdeling har gjort opmærksom på, at kommer man ikke igennem med en rammeaftale, så klares det ved overenskomstforhandlingerne. Han gik ud fra, at kvindelig afdeling var enig i, at der skulle gøres, hvad der kunne gøres, for at man fik en rammeaftale uden indblanding, da man ikke ville have, at resten af forbundets medlemmer skulle være med til at stemme om hvilken fremtid, man skulle have i København.

Han fornemmede, at kvindelig afdeling ligesom lænede deres hovede op ad, at hvis man ikke når det i tide, så tager man det bare op ved overenskomstfornyelsen.

Inge Jensen

Det har længe været kendt på Tuborg, hvordan mandlig afdeling ville reagere på en eventuel bod. Det behøvede man ikke at afvente et brev fra mandlig afdeling til forbundet for at vide.

Det har også været kendt længe, hvilken indstilling forbundsformanden havde til dette, så Bent Meyers påstand om, at det kunne man først vide efter den 13. december, er helt forkert.

Mandlig afdeling og Bent Meyer har kun ønsket at kunne bruge det her til noget helt andet. Man bruger tingene, som det bedst kan lade sig gøre fra mandlig afdeling, og at hun så skal være offer, var der ikke noget nyt i. Inge Jensen ønskede ikke at deltage mere i den form for debat.

Vedrørende mødet i Bryggeriforeningen den 24. maj huskede hun også tydeligt, at de 3 punkter ikke kunne

skilles ad. Da hun selv forsøgte at foreslå, at det måske var den bedste måde at løse tingene på og så senere løse det 3. spørgsmål om mandlig afdelings ledelses frie adgang til bryggerier, blev Holger Foss meget vred og meddelte, at det aldeles ikke kunne skilles ad, da man på et møde på Tuborg tidligere på dagen havde vedtaget, at disse 3 ting hørte sammen.

Lone Christensen

deltog også i mødet i Bryggeriforeningen den 24. maj og forstod ikke, at det kunne være utydeligt for Torben Olsen, hvad der skete på dette fællesmøde.

I denne sag - som i andre sager - prøvede forbundsformanden at give nogle gode vurderinger på, hvordan sagen burde køres. Mandlig afdeling ville imidlertid ingenting. Mandlig afdeling fastholdt deres standpunkter trods forbundsformandens bemærkninger om, at man ikke kunne løse alle 3 ting på dette møde.

Afdelingen måtte derfor tage ansvaret, og så kommer man bagefter og siger, at det er forbundet, der skal betale boden. Afdelingen har afvist at følge forbundets råd fra først til sidst, så må afdelingen også selv betale, hvad det koster.

Barbara Kryger

havde også i Bryggeriforeningen den 24. maj foreslået, at man skilte tingene ad således, at man fik løst problemerne vedrørende truslerne om afskedigelse af de 2 tillidsrepræsentanter samt adværslerne mod de 62 chauffører. Den fremstilling, forbundsformanden har givet af mødet, er korrekt og helt i overensstemmelse med den opfattelse, hun havde af mødet.

Ved rammeaftale-kravene er det klart, at kvindelig afdeling ikke ønsker at belaste overenskomstforhandlingerne med dette, men hvis det ikke lykkedes at få en rammeaftale, kan afdelingens ledelse ikke forsvare over for medlemmerne ikke at have brugt den forhandlingsmulighed og den kompromismulighed, der ligger i forbindelse med overenskomstfornyelsen.

Det, hun havde givet udtryk for, var, at mandlig afdeling åbenbart havde ændret indstilling omkring spørgsmålet, om man godt kunne stille rammeaftale-krav til overenskomstforhandlingerne, og det havde hun

egentlig ikke fået noget klart svar på i forbindelse med Torben Olsens bemærkninger til dette, efterlyste et klart svar fra mandlig afdeling.

Bent Meyer

Naturligvis har mandlig afdeling ikke ændret indstilling til spørgsmålet om rammeaftale og overenskomstforhandlinger. Da det blev behandlet på et forretningsudvalgsmøde, stemte man nej til forbundsformandens beretning, og det ville man også gøre på dette forretningsudvalgsmøde.

Den afklaring, som man på dette forretningsudvalgsmøde giver udtryk for, skete på fællesmødet den 24. maj, er ikke til at kende igen. Bent Meyer havde som tidligere omtalt ikke deltaget i hele mødet og var derfor ikke kvalificeret til at udtale sig om dette, men det havde været drøftet i mandlig afdelings forretningsudvalg, og der har man ikke givet udtryk for de ting, som man fremførte på dette forretningsudvalgsmøde.

Bent Meyer var blevet informeret om, at ordvekslingen ikke så meget var foregået mellem forbundsformanden og afdelingens formand, men mere mellem forbundsformanden og tillidsrepræsentanterne på Tuborg, Bjarne Mortensen og Erik Svendsen. Bent Meyer havde været til stede, da forbundsformanden kom tilbage og meddelte betingelserne for, hvad der kunne løse op for situationen. Forbundsformanden havde gjort tingene på en meget dramatisk måde, og afdelingen påtog sig ansvaret, og det var også rigtigt, at han var en af de første til at sige, at det 3. problem godt kunne løses senere. Bent Meyer kunne bare ikke tro, at hans få bemærkninger kunne ændre holdningen hos de øvrige 16 repræsentanter fra Københavns mandlige afdeling, der deltog i Bryggeriforeningen.

Preben Mortensen

Der deltog ikke 16 repræsentanter fra mandlig afdeling i Bryggeriforeningen den 24. maj. Der deltog 4 tillidsrepræsentanter fra Tuborg samt Holger Foss og Torben Olsen. Senere stødte Bent Meyer og endnu en tillidsrepræsentant fra Tuborg til. Man har på dette møde tilkendegivet fra mandlig afdelings repræsentanter, at man den 24. maj påtog sig det fulde ansvar, så forbundsformanden syntes, det var frækt, at afdelingen bagefter kommer og beder forbundet betale boden.

Bent Meyer

kunne ikke være enig i, at det var frækt af afdelingen at bede forbundet betale boden. Afdelingen føler sig fuldt berettiget til at gøre dette, selv om det, forbundsformanden siger, skulle være rigtigt, hvad han ikke troede, det var. Var overbevist om, at der måtte være nogle erindringsfor-skydelser, for det var da helt utroligt, så klart det hele så pludseligt var blevet. Bent Meyer havde talt med repræsentanter også fra kvindelig afdeling, og de havde også udtrykt, at der var noget uklarhed om, hvad der skete på fællesmødet den 24. maj. Andet havde han ikke hørt tidligere om denne sag.

Preben Mortensen

var også sikker på, at ikke alle repræsentanter fra mandlig afdeling forstod, hvad det var, der skete på mødet den 24. maj. Det kunne forbundsformanden ikke hæfte for men måtte dog konkludere, at Bent Meyer ikke havde været til stede og derfor ikke kunne vide, hvad der var sket, før han deltog i mødet, så det var uden interesse, hvordan han havde forstået det.

Bent Meyer

havde ikke givet udtryk for, at det kun var mandlig afdelings repræsentanter, der ikke forstod, hvad der skete på mødet. Han havde også forstået, at der var repræsentanter fra kvindelig afdeling, der heller ikke havde forstået det hele. Fandt det derfor mærkeligt, at man så på forretningsudvalgsmødet kunne give udtryk for, at det hele var meget klart.

Barbara Kryger

På fællesmødet den 24. maj var hun selv og 3 tillidsrepræsentanter fra Tuborg og 1 tillidsrepræsentant fra Carlsberg til stede. Sagen har været drøftet i kvindelig afdeling flere gange, og der er ikke fra nogen af disse 4 tillidsrepræsentanters side givet udtryk for, at man ikke var klar over, hvad der foregik på dette møde. Barbara Kryger vidste ikke, hvad Bent Meyer havde hørt, men han kunne ikke bruge nogen af disse repræsentanter til støtte for sin argumentation.

Torben Olsen

Det kunne godt være, at Lone Christensen undrede sig over, at han ikke

kunne huske nøjagtigt, hvad det var, der skete i Bryggerforeningen den 24. maj, men ingen er forpligtet udover sine evner, og det gjaldt også Lone Christensen. Fastholdt, at han ikke havde forstået mødet på den måde, som forbundsformanden og som Lone Christensen gav udtryk for.

Bent Meyer

Det var Barbara Kryger selv, der havde fortalt ham, at hun ikke havde forstået alt, hvad der skete på mødet, men hun var tilfreds med, at der senere på mødet var sket en afklaring. Ønskede ikke længere at fortsætte debatten men ville gerne bede forbundsformanden om at svare afdelingen på brevet af 13. december. For at hindre fordrejninger, misforståelser, bagvaskelse og lignende ville han også gerne bede forbundsformanden om en skriftlig redegørelse på det, der er behandlet på forretningsudvalgsmødet her og en definering af forbundets opfattelse.

Barbara Kryger

følte, at Bent Meyer tvang hende til at sige nogle ting, som hun var ked af at skulle komme frem med. Men det var nødvendigt for at få klarhed over denne sag.

Det var korrekt, at hun over for Bent Meyer havde givet udtryk for, at der var nogen uklarhed på mødet i Bryggerforeningen, indtil Bent Meyer dukkede op. Den uklarhed, hun havde omtalt, var i mandlig afdelings rækker. Holger Foss havde været meget tilbageholdende med at deltage i debatten, og der, hvor uklarheden var, var ikke om, hvad man diskuterede, men hvilken holdning mandlig afdelings repræsentanter havde til dette. Det var en meget vanskelig og kompliceret sag, og uklarheden i mandlig afdelings rækker faldt først på plads til sidst, da Bent Meyer var kommet til stede.

Preben Mortensen

måtte afvise at give en skriftlig redegørelse af denne sag. Det kan ikke være rigtigt, at efter hvert forretningsudvalgsmøde, hvor visse ting har været behandlet, at man så skal give en skriftlig redegørelse til mandlig afdeling.

Det må være sådan fremover, at det er protokollerne, man henviser til, når man vil vide, hvad der er sket på forretningsudvalgsmøder.

Forbundsformanden var godt klar over, at visse forretningsudvalgs-medlemmer havde syntes, det var en langvarig debat men fandt, det var nødvendigt at få diskuteret dette igennem, fordi han var overbevist om, at man i fremtiden under forskellige forhold ville støde på denne sag igen, om ikke andet så på forbundets kongres til september.

Bent Meyer

var enig med forbundsformanden i, at det ikke kan være normalt, at man skal redegøre skriftligt for forbundets synspunkter, når det har været diskuteret på forretningsudvalgsmøderne. Så må man også kræve, at protokollerne fra forretningsudvalgsmøderne kommer noget hurtigere. Man kan ikke udføre fagligt arbejde på baggrund af, at man skal vente på, hvad der er sagt og gjort i 3-4-5 måneder.

Det kan man altså ikke byde forretningsudvalgsmedlemmerne og afdelingerne. Man må have dem frem således, at man kan dokumentere, hvad der er sket på møderne, hvilket man ingen mulighed har på nuværende tidspunkt. Vidste godt, at der var ændret noget på dette - men ikke af betydning. Det bliver skrevet i en anden form, så de værste gloser bliver fjernet, men man må bede om at få dem betydelig hurtigere.

Var glad for, så mange havde deltaget i debatten for at skabe klarhed over hvilken situation, man befandt sig i eller kommer i. Håbede på, at nogle af tingene ville dukke op senere for derved at få dokumenteret hvem, der har ret. Bent Meyer tænkte her i særdeleshed på det, forbundsformanden tidligere havde sagt under beretningen, at repræsentanterne fra mandlig afdeling var fyldt med løgn. Det skal nok bevises, at det er man ikke.

Preben Mortensen

var enig i, at det tog for lang tid, før protokollerne nåede frem. Det er imidlertid et spørgsmål om prioritering. Man kan ikke lægge andre faglige ting til side for at gøre protokollerne færdige. Man forsøgte at finde en rimelig afbalanceret ordning, men protokollerne må vige for at løse de opståede akutte faglige problemer. Der er en lang række aktiviteter, man har igangsat i de senere år, og forbundets ledelse og ansatte, er pres-

set og ophængt med arbejde. Man skal i de kommende måneder overgå til ny teknologi i forbundet, herunder EDB, og forbundsformanden håbede, at det ville løse nogle af disse problemer.

Bent Meyer

forstod godt de problemer, forbundsformanden omtalte, da man selv kendte til disse ting i afdelingen. Det er ikke altid lige let at prioritere i den rigtige rækkefølge, men så kunne forbundsformanden også godt forstå hvilke problemer, det kunne give, når det kørte på den måde, som det gør. Ville gerne have, formanden viste forståelse for dette.

Torben Olesen

Vedrørende afstemningen til formandens beretning ville han godt tilkendegive, at han stemte fra sag til sag. Hvis han havde følt, at der var basis for at stemme for beretningen, havde han gjort dette. Han havde begrundet, hvorfor han stemte nej til beretningen, og det var ud fra beretningen og ikke andet.

For beretningen stemte 11.
Imod beretningen stemte 2.

3. Budget

Erik Nielsen

Budgettet for januar kvartal 1985 er anslået til indtægter kr. 1.850.700, og udgifter anslået til kr. 2.800.000.

Torben Olsen

EDB omkostningerne er sat til kr. 150.000, ville gerne vide, hvad det var, der gjorde, at det var et så højt beløb.

Erik Nielsen

EDB omkostningerne beløber sig til ca. kr. 50.000 pr. måned. Det er Arke systemet vedrørende A-kasse administrationen samt Comus systemet, som man især skal benytte i tilfælde af konflikt.

Bent Embo

Er administrationstilskuddet til kredsene for hele året?

Erik Nielsen

kunne bekræfte, at tilskuddet til kredsene på kr. 150.000 er for hele året.

Forskellige sager.

Preben Mortensen

På forretningsudvalgsmødet i december 1984 vedtog man - på baggrund af Thomas Olsens redegørelse om kurset under NNG i Vesttyskland - at ansøge om yderligere kursustilbud i efteråret 1985. Forbundet har gennem NNS - sekretariat v/Viktor Søndergård, anmodet om at undersøge disse muligheder.

På sidste forretningsudvalgsmøde vedtog man at støtte SF's folketingsgruppes krav om, at hvis regeringen forslag til ændring af dagpengeloven blev vedtaget i Folketinget, så skulle det til folkeafstemning.

Forbundet har derfor skrevet til SF's folketingsgruppe.

På vort forretningsudvalgsmøde den 5. december behandlede vi jeres krav vedrørende folkeafstemning om de asociale ændringer i dagpenge- og arbejdstilbudsloven, som regeringen og de radikale vil gennemføre.

Vi er enige i, at hvis forslagene vedtages med det indhold, som vi kender i dag, bør der rejses krav om en folkeafstemning.

Den 20. december 1984 modtog forbundet opsigelsen af overenskomsten fra HK for det HK-ansatte personale. Da det er en fællesoverenskomst for forbundet og A-kassen, kv. og md. afdeling, ønskede forbundsformanden, at de 4 parter først drøftede, om man fortsat skulle fortsætte med dette, og det måtte være på betingelse af, at disse på forhånd var enige.

Torben Olsen

Mandlig afdeling var selvfølgelig indstillet på at drøfte dette med de andre parter.

Barbara Kryger

fandt, det var bedst, at man forhandlede sammen men var enig i, at man burde drøfte dette igennem og tage de punkter op, man fandt, der kunne give problemer.

PUNKT 4 FORTSAT

Preben Mortensen

Fra Sydjysk Kreds har forbundet modtaget orientering om, at man har valgt ny næstformand. Det er Allan Lund Nielsen fra Horsens afdeling. Til det landsdækkende depotudvalg

har man valgt Bjarne Frandsen fra Århus afdeling, med Erik Møller Sørensens, Fredericia, til suppleant.

Der er udsendt cirkulære til medlemmerne vedrørende Intro-kurser, som starter op i januar måned. I Prop & Karsel har man beskrevet denne nye kursusform, som erstatter de tidligere forbunds weekend kurser.

Formanden fandt, at det var en klar forbedring for kursisterne, at de nu kunne deltage i et Intro-kursus i stedet for som tidligere 3 weekend kurser.

Intro-kurserne er også sammensat fra hele landet, og det troede man også ville være en positiv udvikling. Der afvikles 3 Intro-kurser i januar, februar, marts 1985, og så må man afvente og se, hvilken betydning det får for uddannelsesforholdene.

Bent Embo

ønskede, at i det samme, man sendte tilmeldingerne ud til afdelingerne og medlemmerne, også gjorde opmærksom på samtlige kursustilbud, så medlemmerne havde flere datoer at vælge imellem.

Det gjorde det også lettere for afdelingerne således, at hvis et af kurserne blev overtegnet, så blev man automatisk overført til det næste, så afdelingen og medlemmet var fri for at skulle udfylde et nyt ansøgningskema.

Anker Skjødt

Man råder over 75 pladser på årsbasis til Intro-kurser, der kører pr. gang med 25 deltagere af 3 gange. Det er et kursus pr. gang á 20 timer, så kurset starter fredag kl. 11.00 og slutter søndag kl. 16.00.

Det er klart, at hvis kurset i januar måned er overtegnet, så flyttes de overskydende til næste kursus i februar. Når man er nødt til at udsende tilmelding til 1 kursus ad gangen, er det, fordi kurset kører under FIU. Og derfor skal der udfyldes en FIU-blanket, hvor kursusnummeret skal påføres.

Preben Mortensen

Når man starter noget nyt, er der altid noget, der går anderledes, end man havde forestillet sig, og man får også nogle erfaringer, der gør, at man forhåbentlig får rettet nogle fejl. Var enig med Bent Embo i, at man burde meddele datoer for samtlige Intro-kurser, så det giver en bedre mulighed for medlemmerne at vælge.

Barbara Kryger

I den forbindelse bør medlemmerne, der tilmelder sig, og der er overtegnet, have at vide, at man automatisk rykker videre til det næste kursus. Så er det op til medlemmerne at meddele, hvis man ikke ønsker at deltage på det efterfølgende Intro-kursus.

Preben Mortensen

Den 7. december er der udsendt et udkast til afdelingerne vedrørende behandling af arbejdsskadesager. Forbundsformanden bad konsulent Henrik Hansen gennemgå udkastet. Henrik Hansen redegjorde for formålet med udkastet, og man enedes om, at udkastet skulle gennemgås på hovedbestyrelsesmødet fra den 4.-9. februar 1985.

Vedrørende forbundets ordinære kongres ønskede forbundsformanden, at man allerede på nuværende tidspunkt udsendte indbydelserne til dem, der skulle være gæster af hensyn til pladsbestillinger på Hotel Nyborg Strand, hvor kongressen afholdes.

Formanden foreslog, at man invitere følgende gæster:

1 repræsentant fra hver af de forbund, der er tilknyttet NNS, Nærings- og Nydelsesmiddel Sammenlutningen.

Det betyder 7 gæster.

Fra Nordisk Union, Sverige, Norge, Finland 3 gæster.

Fra IUL, Internationalt Levnedsmiddelforbund, EAL, Europæisk afdeling under IUL.

Fra det vesttyske levnedsmiddelforbund, det østrigske levnedsmiddelforbund, det hollandske levnedsmiddelforbund.

De 3 enkeltlande-indbydelser er de lande, hvor vort forbund har deltaget som gæster på deres kongresser.

Endvidere foreslås en repræsentant fra LO, og forbundets tidligere forbundsformand, Ivar Nielsen og Steen Nielsen.

Forretningsudvalget tilsluttede sig forbundsformandens forslag.

Bent Meyer

havde et spørgsmål vedrørende en sag fra depotudvalgsmødet.

Sjællands Kredsens repræsentant meddelte på mødet, at årsagen til at man var påbegyndt omposning, som blev brugt ret stærkt i voldgiftssagen, var den, at depotindehaverne i Sjællands-området havde givet besked på, at såfremt vore medlemmer fortsatte vægringen mod dette, ville de blive afskediget.

Det er selvfølgelig en alvorlig trussel. Man har indberettet dette til forbundet, men repræsentanten havde ikke modtaget noget svar fra forbundet. Forbundsformanden sagde på mødet, at han ikke kendte noget til dette og ville derfor gerne have en kopi af den indberetning.

Bent Meyer ville derfor gerne vide, om forbundet har modtaget denne indberetning.

Preben Mortensen

Det var ikke en indberetning om depotindehavere på Sjælland men om en enkelt depotindehaver, Carlsbergdepotet i Ringsted. Forbundsformanden har undersøgt sagen og konstateret, at forbundet har modtaget et brev fra Næstved afd. 3. marts. I dette brev fremsføres en række sager, og forbundet har 2 gange senere været til organisationsmøde i Næstved om depotforhold, så formanden fandt, at man måtte afvente et svar, til man har fået en redegørelse fra dem, der har med sagen at gøre.

Anker Skjødt

omtalte mødet i brancheudvalget den 17. september 1984 for specialarbejderuddannelsen inden for bryggeriindustrien.

Det første, man behandlede, var spørgsmålet om at indføre proceskurser, som man arbejder med i De Forenede Bryggeriers uddannelsesafdeling. Forbundets repræsentanter rejste kritik af, at man arbejdede med disse ting, uden at vi blev involveret i dette.

Resultatet af dette blev, at formand for kvindelig afdeling Kbhvn., Barbara Kryger, tog et møde med uddannelsesafdelingen og arbejdede på, at vi fik nogle medlemmer til at være med i dette sammen med uddannelsesafdelingen.

Fra Århus har der været rejst kritik af det afviklede Combi-kursus.

Både lærere og kursister er enige om denne kritik.

Der var enighed om at nedsætte et hurtigarbejdende udvalg til at se på disse ting.

Man berørte også salgsschaufførkurser, hvor man gerne vil opfordre til, at man omtaler disse kurser.

Man var også enig om i brancheudvalget at opfordre Depotindehaverforeningen til at agitere over for deres medlemmer om at give dem mulighed for at deltage.

Vedrørende uddannelse af langtidslidende, som skal erstatte 2 jobtilbud, førte forretningsudvalget en længere diskussion om dette, og man enedes om, at man fortsat kunne undersøge hvor mange af vores medlemmer, der ville blive berørt af dette, men selve udvalgsarbejdet stillet i bero, indtil der er en afklaring på det lovgivningsmæssige område.

Mødet slut.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE

Onsdag den 4. februar 1985.

DAGSORDEN

1. Protokol
2. Beretning
3. Forskellige sager

Fraværende: Ingen.

Dirigent: Inge Jensen.

1. Protokol

Følgende protokoller lå til godkendelse:

Fra FU-møder afholdt 3. oktober og 4. november 1984.

Fra ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde afholdt 15. november 1984.

Holger Foss

Holger F. fandt stadig protokollerne uoverskuelige. Forstod ikke protokollernes indhold og ville ikke stemme hverken for eller imod godkendelse af dem.

Bent Meyer

Protokollernes indhold er for åben med blotlæggelse af forbundets taktik over for arbejdsgiverne. Han ville foreslå, at protokollerne kom ud til afdelingerne i den nuværende form, men at protokoller til Prop & Kapsel ændres. Ville stemme som Holger F. m.h.t. protokollerne.

Preben Mortensen

Sager, som forbundet skønner kan belaste i forhold til arbejdsgiverne, er taget ud af referaterne i Prop & Kapsel. Hvis kritikken af protokollerne fastholdes, må man give nogle impulser om, hvad der er forkert.

Bent Meyer

Det ville være en uoverkommelig opgave at konkretisere kritikken af protokollernes indhold. Han gav følgende eksempel:

Hvis man tager sidste nummer af Prop & Kapsel og ser på hele det afsnit om 25. eller 22. maj og alt det, der skete dér, kan det vurderes på en helt forkert måde og dermed skade os. Her kan andre mene det modsatte, så det kunne jo aldrig nytte noget at gå ind i en sådan debat. Der kan vi ikke

konkretisere, men der er en lang række punkter, hvor vi går alt for åbent til værks.

Inge Jensen

Referaterne er forbedret efter opdeling af beretningen. Sproget var en gang imellem dårligt med for lange sætninger.

Udgangspunktet var vel rent faktisk, at alt skal refereres for medlemmerne. At det så er i et medlemsblad, der er offentligt tilgængeligt, gør, at det bliver uheldigt nogle gange, men det var der jo ikke ret meget at gøre ved.

Preben Mortensen

Bemærkede sig, at nogle undlader at stemme for protokollerne, men ikke konkret ville sige, hvor det er, kritikken skal sættes ind udover, at man med bred pensel gør opmærksom på, at protokollerne er uoverskuelige. Hvis man ikke vil konkretisere kritikken, var det heller ikke muligt for den, der skriver referaterne, at ændre på tingene. Fandt dette underligt.

Barbara Kryger

Ville foreslå, at når FU godkender protokoller, markerer man samtidig, hvad man mener, der skal omskrives til udsendelsen i Prop & Kapsel.

Preben Mortensen

Holger F. giver udtryk for, at referaterne som helhed er uoverskuelige, hvorimod Bent M.'s kritik går på de referater, der udsendes i Prop & Kapsel.

Holger Foss

Fandt det svært at gå imod Barbara K.s forslag, men det ville blive et forfærdeligt rod på hvert eneste FU-møde at få godkendt en protokol, når man i en relativ stor forsamling skal sidde og finde frem til, hvad der skal med og ikke skal med i Prop & Kapsel. Var alvorlig bange for, at det blev en belastning af i forvejen meget lange møder.

Barbara Kryger

Foreslog, at markeringer af omskrivninger af referatet til Prop & Kapsel blev afleveret skriftligt ved FU-mødernes start.

Bent Meyer

Fandt, at det kunne man godt, men det var ikke sikkert, at omskrivninger blev accepteret af det øvrige for-

retningsudvalg. Det kan godt være, at Bent M. havde en mening om, at hvad Bent Embo eller Poul Erik Guldborg eller andre havde sagt ville skade generelt, og det ville han vel ikke have mulighed for at få ud, hvis de andre ønskede, at det skulle med. Så den debat var umulig, den kunne FU ikke gå ind i.

Preben Mortensen

Foreslog, at man gør som hidtil. – Det er forbundsledelsen, som sorterer de ting fra, som man ikke mener skal komme i Prop & Kapsel. Det andet kan man ikke. Det er uoverkommeligt, fordi man så skal have en diskussion i hvert enkelt tilfælde om, hvorvidt man er enig eller ej. Det måtte efter forbundsformandens opfattelse fortsat være forbundsledelsens ansvar, hvad der kommer i Prop & Kapsel.

Holger Foss

Var enig med forbundsformanden. Bent Meyer havde nævnt, at man kunne komme ud for, at nogen syntes noget skulle med, og andre ikke syntes, det skulle med. Skal man så sidde og stemme om de ting hver gang, eller betyder Barbara K.s forslag, at hvis én f.eks. siger, at vedkommende ikke ønsker det eller det kommer med, bliver det så respekteret? Det er håbløst.

Barbara Kryger

Trak sit forslag med bemærkningen: at forbundsledelsen havde lyttet meget godt efter den debat, der har været her, og vil forstå at sortere og redigere omhyggeligt.

Preben Mortensen

Var ikke enig, men mente, at hvis man skulle tage det til efterretning, måtte det betyde, at det, man hidtil havde gjort, er forkert. Forbundsledelsen har på baggrund af den tidligere kritik sorteret tingene, så det, der i dag står i Prop & Kapsel, ikke er belastende. Derfor er det ikke nok, at man siger, at man håber, at vi har lyttet efter, men at det foregår på den rigtige måde, og derfor kunne han ikke tage kritikken til efterretning.

Holger Foss

Forstod ikke forbundsformandens reaktion. Havde bare gjort opmærksom på, at han var meget enig i, at det må være forbundsledelsens opgave at re-

digere. Så siger Barbara K., at hun håber, at forbundsledelsen har lyttet efter det, der er blevet sagt og har taget det til efterretning. Det bliver brutalt afvist af forbundsformanden som om det var en kritik, man ikke kan tage, fordi man synes, at man har gjort det godt nok. Her var Holger F. enig med Barbara K. Man har ikke gjort det godt nok.

Preben Mortensen

Gjorde på baggrund af den videre debat om referaternes indhold historisk status.

Årsagen til, at forbundet måtte tage båndafskrift af møderne var en kritik fra Kbh.s mdl. afd. om, hvor dårligt man blev refereret i FU's protokoller. Det resulterede i, at vi måtte indføre båndafskriften. Forbundsformanden havde hørt mange, der har rost, at man endelig kan læse i Prop & Kapsel, hvad der sker i forbundets kompetente organer. Syntes det er underligt, at der kommer en sådan kritik fra Kbh.s mdl. afd., når man ser den protokol, afdelingen sender ud, den er ret omfangsrig. Hvorfor skal der ikke stå det i forbundets protokoller, som kbh.s mdl. afd. kan skrive i deres protokoller? Hvis man skulle indskrænke det, der skal stå i forbundets protokoller, så kunne man læse mere om, hvad der sker i forbundets kompetente organer i Kbh.s mdl. afd.s protokoller end i forbundets.

Derfor kunne forbundsformanden ikke se, der var noget i vejen med de nuværende protokoller.

Forbundsformanden var enig i, at man kunne diskutere protokollernes form, f.eks. om indholdet var godt eller ej. Fandt, at de var for lange. Man skal vi skære ned, er vi i den situation, som vi flere gange har befundet os i, at nogen kritiserer os for, at de ikke bliver citeret rigtigt. Derfor må protokollerne have det omfang, de har, for at vi ikke kommer derhen, at bl.a. Bent M. siger, at han bliver citeret forkert.

Fandt det svært at ændre formen, når man blot kritiserer uden konkrete forslag til forbedringer.

Bent Meyer

Fandt formandens udlægning som historisk forfalskning.

Årsagen til de omfattende protokoller, eller at protokollerne tog det omfang, som de gjorde, var, at vi stærkt kritiserede den nyvalgte næstfor-

mand efter 81-kongressen, som efter Bent M.s mening gjorde det uendeligt dårligt. Vi kunne overhovedet ikke finde hoved eller hale i det. Det medførte så, at det på et senere tidspunkt blev overtaget af den nuværende forbundsformand, hvorefter han skulle skrive protokollerne. Dette resulterede i, at alle andre end Kbh.s mdl. afd. var utilfredse med protokollernesføring. Man sagde direkte om dem, at det var taktisk spil, der var i protokollerne, og at det skulle bruges på et senere tidspunkt. Så er man gået over til båndafskrift, og det er vel for at lette hele arbejdsgangen. Man kører båndet igennem, det bliver nedskrevet, og så redigerer man, hvor man kan komme til det. Det ses jo tydeligt af én af protokollerne, hvor man ellers var kommet lidt frem, men hvor man går tilbage igen. Det var vel, da Lone ikke var til stede, og da er det Erik Kielberg, der redigerer, og der står til sidst, at »det vil formanden s.... på«. Sådanne ting er kommet med ud i protokollen. Det er afskrevet ordret fra båndet med nogle forfærdelige glosser, som selvfølgelig ikke skal med ud.

Det var forfærdeligt, når man i FU skulle godkende protokoller ikke vidste, om disse ting gik med ud i referatet i Prop & Kapsel.

Forretningsudvalget

konkluderede, at den utilfredshed, der eksisterer hos medlemmer af FU, udmønter sig i, at man fremover bliver mere konkret i sin kritik i forhold til protokoller og i forhold til, hvad der udsendes i Prop & Kapsel. Man fremsætter sin kritik, og man tager derefter en debat om tingene.

Forretningsudvalget

godkendte protokollerne fra FU-møderne 3. oktober og 14. november 1984.

11 stemte for, 2 imod.

Protokollen fra det ekstraordinære HB-møde 15. november 1984 blev enstemmigt godkendt.

2. Beretning

*Ved forbundsformand
Preben Mortensen*

Indførelse af EDB i forbundet.

Vi har på en del FU-møder drøftet indførelsen af EDB i forbundet, og på

sidste forretningsudvalgs møde tog vi beslutning om også at indføre det i bogholderiet, omkring uddannelse og dels hos konsulenterne. Kontrakten er ikke endelig udformet, dels fordi vi gerne vil have en standardkontrakt og dels, fordi der er en lang række ting, der skal indpasses omkring juridiske aspekter. Vi har dog haft det sidste møde omkring udformningen af kontrakten og afventer så kun Regnecentralens godkendelse deraf. Sidste gang drøftede vi også spørgsmålet om, hvorvidt vi skulle sende meddelelse ud vedrørende mulighederne for det lokale. I den forbindelse må vi sige, at vi nok synes, at Regnecentralen har været lidt langsommelig. Vi gjorde opmærksom på, hvad vi forestillede os, at der kunne være af problemer ved at have EDB i afdelingerne eller i kredsene, og hvilke muligheder der var. De meddelte os, at de ville give et tilbud eller et overslag over, hvilke muligheder der ligger, idet der er en tre-fire forskellige måder, hvorpå man kan køre disse ting. Det ønskede vi gerne at få, fordi vi dermed også kunne udsende materiale til afdelingerne for at høre, hvilken arbejdsform der ville være den bedste, såfremt vi skulle indføre lokal EDB. Det materiale har vi desværre ikke modtaget på nuværende tidspunkt, og vi gjorde på det sidste møde opmærksom på, at vi nok fandt, at det havde været lang tid undervejs. Vi rettede umiddelbart efter sidste forretningsudvalgs møde henvendelse om, at vi gerne ville have noget materiale, og at vi fik nogle muligheder, vi kunne sende til afdelingerne, dels hvad anlægget kunne bruges til, og dels hvilke ønsker afdelingerne havde. Det er desværre blevet noget forsinket. De har gjort os opmærksom på, at der ikke er problemer i at kunne etablere lokale anlæg, der kan køre sammen med vort. Det er formen, der kan drøftes. Så vi håber, at vi hurtigst muligt kan få et sådant tilbud lagt frem, så vi kan sende det til afdelingerne med forespørgsel om, hvilke krav de stiller, og hvilken form de vil anvende, såfremt man skal anskaffe sig et sådant anlæg.

Erland Petersen-sagen

Vi har tidligere gjort opmærksom på sagen omkring Erland Petersen, og alle kender baggrunden for afskedigelsen, ligesom der er redegjort for de møder, der har været i Københavns

Byret. Vi modtog den 3.-1. et brev fra Søltoft-Madsen, hvori han gør opmærksom på, at dommen betyder, at vi er totalt frifundet, og at Erland Petersen skal betale samtlige sagsomkostninger, ca. 15.000 kr. Men Søltoft-Madsen er af den opfattelse, at Erland Petersen måtte kunne forudse en sådan dom på baggrund af dommerens bemærkninger til Erland Petersen, og derfor må man formode, at han agter at appellere til Østre Landsret. Dommen er afsagt den 27. december, og han har 4 ugers frist. Vi har ikke hørt noget i den forbindelse, men hvis han har afleveret den inden den 27., vil der altid gå nogle dage, inden vi får besked. Vi forventer, hvis han appellerer dommen, at vi får en direkte udskrift fra byretten om, at sagen er appelleret.

Det, forbundsformanden syntes var tilfredsstillende i denne sag, var, at uanset hvad landsretten end finder frem til, så har en byretsdommer ved at frikende os gjort opmærksom på, at forbundets handlinger i forbindelse med Erland Petersen-sagen 100% er blevet dokumenteret som berettigede.

Konference med Bryggeriforeningen

Med hensyn til konferencen i Gilleleje syntes forbundsformanden, at man fik opfyldt det formål, man havde med at afholde en sådan konference. Man gjorde opmærksom på inden konferencen, at formålet var at få viden og kendskab til udviklingen og til de forventninger, bryggerierne har omkring det salgsmæssige og omkring indførelse af ny teknologi.

På baggrund af konferencens forløb fandt forbundsformanden, at det lykkedes at på en udmærket måde at få bryggerierne ud af busken, dels fik man en helt klar vurdering af Ebbe H. Kristiansen om salgsforholdene, og der blev jo ikke lagt skjul på konsekvenserne af en sådan fortsat udvikling, dels fik vi fra Svend G. Petersen, Fredricia Bryggeri, nogle vurderinger af, hvordan det vil gå i fremtiden inden for bryggeriindustrien, og vi så eksempler fra Tyskland, som nok kunne ryste nogle af os.

Forbundsformanden fandt også, at diskussionen og formen blev kørt på en udmærket og seriøs måde, og efter hvad han har hørt, var alle yderst tilfredse med konferencens forløb og har fundet, at den virkelig var befordrende for det, man ønskede. Nogle

havde nok en fornemmelse af, hvor det bærer hen, men det er sjældent, at man får mulighed for omkring informationerne at diskutere dem med modparten, som man fik på konferencen.

DEBAT

Bent Embo

Bent M. gjorde opmærksom på, at der på konferencen i Gilleleje havde manglet 5 afdelingsformænd fra Sjælland-Falster kredsens område. Det fandt han utilfredsstillende, efter at han havde talt med afdelingsformændene om, hvad årsagen til udeblivelsen var. Her fremgik det, at forbundets skrivelser vedr. konferencen havde skabt nogle misforståelser.

Han foreslog derfor, at afdelingerne ved fremtidige indbydelser til konferencer og lign. skal melde tilbage til forbundet om deltagelse, så tvivlsspørgsmål afklares med det samme.

Bent Meyer

Bent M. fandt ikke, at konferencen med Bryggeriforeningen var lykkedes efter de mål, forbundet havde med konferencen.

Var noget overrasket over, at Depotindehaverforeningen deltog. Havde dette været kendt, kunne man have forberedt sig på en bedre måde vedr. spørgsmål til formanden for Depotindehaverforeningen.

Bent M. måtte kritisere næstformand Anker Skjødts indlæg på konferencen vedr. depotområderne. Anker S. vidste modsat andre, at Depotindehaverforeningen var til stede og kunne med få ord have lukket op for debatten omkring den enkelte depotindehavers afvisning af krav til forbedring af arbejdsforholdene på depoterne med den påstand, at de ikke bestemmer, og omvendt, når kravene rejses over for arbejdsgiverne, så afvises krav med, at depoterne er selvstændige.

Bent M. mente ikke, konferencen bragte nyheder om fremtiden. Der kunne have været kørt lidt mere hårdt på spørgsmålet om, at Depotindehaverforeningen ikke var med som en speciel arbejdsgiverforening, men som appendix til De forenede Bryggeriers salgspolitik og arbejdspolitik. Næstformandens indlæg havde på ingen måde indeholdt de krav, som man kunne have stillet til depotindeha-

verne, og han syntes ikke, at konferencen havde været vellykket.

Bent M. var tilfreds med udfaldet i Erland Petersen-sagen, som viste, at Erland Petersen ikke kunne arbejde i organisationen.

Holger Foss

Holger F. fandt det tilfredsstillende, at forbundet havde fået ret i sagen Erland Petersen.

Med hensyn til Gilleleje-konferencen var det ikke Holger F.s opfattelse, at formålet var opfyldt. Man havde ikke diskuteret skrækkelig meget og var ikke gået i dybden på problemerne, så derfor kunne det være en forskellig vurdering. Forbundsformanden havde måske vurderet det således, at det, man kunne opnå, er opnået. Det var ikke Holger F.s opfattelse, at bryggerierne generelt kom ud af busken ved denne lejlighed, og han syntes ikke, at der lå meget i det, der kom frem, men selvfølgelig var der ting af interesse.

Men når forbundsformanden kun har hørt tilfredshed omkring konferencen, følte Holger F. anledning til at gøre opmærksom på, at han ikke var tilfreds, og der var en ting, som han ville hæfte sig ved på FU-mødet. Omkring afslutningen sagde forbundsformanden først noget, Holger F. var enig i, idet forbundsformanden gjorde arbejdsgiverne opmærksom på, at det ikke var smart, og det kunne vi ikke acceptere, at man havde enhedsspriser på øl udover landet, men meget forskellige lønninger. Det kunne forbundet ikke leve med. Men det, der så blev tilføjet, var ikke særlig godt sagt. Håbende, at forbundsformanden tog det som en saglig kritik. Forbundsformanden havde sagt, at forbundet ikke ønskede en konfrontation, som kunne medføre, at virksomheder måtte lukke. Arbejdsgivere på små virksomheder ville udnytte noget sådant og gøre deres modpart i lokalforhandlinger opmærksom på, at det kan jo ikke bære, det her, og resultatet vil være, hvis vi gennemfører det, som I forlanger, at vi bliver nødt til at lukke. Det var ikke særlig godt.

Holger F. kunne frygte, at en del af kammeraterne på konferencen blev noget rystede over den sorte pensel, som f.eks. Ebbe H. Kristiansen brugte om bryggeriernes fremtid. Dette kunne godt have en uheldig indflydelse på debatten omkring overenskomsterne.

Holger F. havde været betydelig mere afdæmpet over for arbejdsgiverne, end han egentlig havde lyst til, men det hang sammen med, at forbundet havde lagt den linie for konferencen, at man ikke skulle stille krav, komme med kritik eller holdninger over for arbejdsgiverne. Denne linie havde hæmmet Holger F. som deltager, og derfor var han ikke tilfreds med konferencen.

Barbara Kryger

Barbara K. var udfra de forudsætninger, der var lagt for konferencen, tilfreds med forløbet og fandt, at der kom oplysninger frem, som kunne bruges i andre sammenhænge. En del diskussioner kunne ikke gennemføres, når arbejdsgiverne var til stede, men det vidste man inden konferencen.

Preben Mortensen

Forbundsformanden ville sige til Bent Embo, at det da var muligt, at man kunne have gjort opmærksom på, hvorvidt man skulle melde afbud eller ej til konferencen. Uanset denne forklaring syntes han, at det var for dårligt, at nogle afdelinger ikke lod sig repræsentere på konferencen. Det fremgår ikke kun af indbydelsen. De har også kunnet læse i forbundets referater hele optakten til, at man afholder denne konference, ligesom de har vidst, hvad den skulle indeholde. Forbundsformanden var selvfølgelig klar over, at der har været vanskeligheder for disse mennesker med at få fri til at deltage. Men han fandt, at det, de bruger som argument for ikke at melde afbud, var en noget søgt undskyldning. Det er normalt sådan, at når man indbyder folk til at deltage, forventer man, at man sender en eller anden form for afbud, hvis man ikke kan deltage.

Indbydelsen er jo sendt til samtlige afdelingsformænd, og så gik forbundsformanden ud fra, at det ikke var nødvendigt at skrive, at hvis man ikke deltog, så skulle man sende afbud. Han forventede selvfølgelig, at alle under alle omstændigheder ville deltage – om ikke de selv, så en repræsentant fra afdelingen.

Bent M. var inde på, at der ikke var gjort opmærksom på, at Depotindehaverforeningen var med, og det gjorde, at man ikke havde forberedt sig. På baggrund af drøftelse i Bryggerforeningen af en anmodning, om De-

potindehaverforeningen måtte deltage som observatør, idet de egentlig også havde behov for at få at vide, hvordan De forenede Bryggerier stillede sig til den udvikling, der er sket inden for salgsområdet, fik de lov til det. De er på en lang række områder lige så uvidende om det, som vi er, og forbundsformanden tror ikke, at man inden for De forenede Bryggerier bruger ret meget tid på at orientere Depotindehaverforeningens formand om, hvad man har tænkt sig. Han blev nok snarere dikteret til disse ting.

Forbundsformanden var ikke enig, når man siger, at der ikke var ret meget nyt på konferencen. Det mente han bestemt, at der var. Han syntes, at man fik et udmærket indblik i den salgspolitik, som i hvert fald De forenede Bryggerier står for, når man taler om handelsmærker, billig-øl eller discount-øl, og mente ikke, at det var uinteressant, efter som de dominerer markedet, hvad deres opfattelse er omkring udviklingen og hvad de har forestillet sig, at de vil gøre, såfremt man ikke får løst problemet i Monopolrådet om, at deres varer bruges som slagvarer.

Hvis de taber den sag, kan det betyde, at man centralt opsiger sine prisaftaler og simpelt hen går ind i konkurrencen. Gør man det, kan man være sikker på, at så er der ikke ret mange bryggerier tilbage i Danmark udover De forenede Bryggerier, for så vil de køre det igennem. Det er dog alvorligt nok set ud fra de beskæftigelsesmæssige konsekvenser, det kan have.

Der kom også nogle meget interessante bemærkninger fra Ebbe H. Kristiansen, som heller ikke øvrige medlemmer af Bryggerforeningen fuldt ud var klar over. Det var spørgsmålet om deres opfattelse af at bevare den nuværende bryggeristruktur. Det er helt klart, at det var en overraskelse for repræsentanterne for de mindre bryggerier, ikke at det blev sagt fra DfB, for det har man sagt før, men den begrundelse og argumentation, der lå bag, som efter forbundsformandens opfattelse virkede oprigtig. Ikke ud fra, at DfB vil tage hensyn til de mindre bryggerier, men at bevarelsen af bryggeristrukturen netop kan være grundlag for at holde andre ude fra det danske marked, og derfor lægger megen vægt på, at de mindre bryggerier i langt højere grad markedsfører egne produkter i stedet for

at gøre sig afhængig af at skulle lave det for andre. Syntes nok, der var nogle nye ting i det. Så kan man vurdere, om Ebbe H. Kristiansen sagde ret meget nyt om depotstrukturen. Der er jo mange gentagelser fra Depotkonferencen, men hvis man tog indlæggene og sætter dem ind i en helhed, kunne man sige, at det gav nogen afklaring på visse områder af, hvad DfB forestiller sig, at der skal ske i de kommende år.

Forbundsformanden ville ikke kommentere utilfredsheden med konferencen så meget, dels er Bent M. utilfreds med Anker S.'s indlæg og dels finder Holger F., at nogle af mine bemærkninger var tilfredsstillende, men de sidste kunne han ikke være tilfreds med. Forbundsformanden mente ikke dermed, at han sendte nogle signaler, men at han blev i den positive ånd, som var vigtig for provinskammeraterne, nemlig at vi havde den samme indstilling til bevarelse af bryggeristrukturen som DfB gav udtryk for. Derfor nævnte han, at vi naturligvis ikke kunne være interesseret i at gå ind i nogle forhold, der kunne betyde lukning af bryggerier, men gjorde det ganske klart, at det ikke kan afholdes os fra at stille de berettigede krav. Det var for at blive i den ånd, som konferencen kørte på. Forbundsformanden mente bestemt ikke, at det kan tages som udtryk for, at provinsbryggerierne skal have den opfattelse, at forbundet er mindre beskudt i deres krav til de mindre bryggerier, end man er til de større bryggerier. Selvfølgelig er vi ikke det. Det var forbundsformandens opfattelse, at hvis konferencen skulle opfylde sit formål, så var man nødt til at føre debatten i en form, som man gjorde her. Det var da muligt, at nogle har følt det lidt frustrerende, at man ikke kunne fremføre sine holdninger. Men det var hans opfattelse, at hvis man var gået ind i den diskussion, så var man ikke kommet ret langt med at få hevet informationer og oplysninger ud af det, og efter forbundsformandens opfattelse var netop formen med til, at Ebbe H. Kristiansen undervejs i konferencen åbnede sig mere og mere omkring nogle informationer og oplysninger, som man ellers ikke tror, vi havde fået. Der kunne ikke være tvivl om, at det i et sådant forum er i orden, at man anvender den form, men man skal gøre sig klart, at når man sidder ved forhand-

lingsbordet, er situationen en helt anden.

Det er rigtigt, at vi betingede os, at når Depotindehaverforeningen var med som observatører, måtte det ikke betyde, at vi kom i en diskussion om depotforhold, der ødelagde muligheden for at kunne få konferencen til at køre efter de retningslinier, vi havde lagt. Derfor måtte forbundsformanden selvfølgelig tilkendegive, at han ikke kan være enig i den af Bent M. fremsførte kritik af Anker S.'s indlæg på konferencen.

Bent Meyer

Bent M. forstod forbundsformandens ord, men andre vidste ikke, at depotindehaverforeningen deltog som observatører, og derfor var det rigtigt at rejse den kritik, som Bent M. havde rejst.

Anker Skjødt

Anker S. fandt, at kritikken gik på, at hans indlæg på konferencen ikke havde angrebet arbejdsgiverne hårdt nok. Han havde i indlægget lagt op til, at forbundet forudså, at udviklingen kunne medføre centralstyring på depotområderne fra Bryggeriforeningen, samt behov for miljøundersøgelser med pointering af, at der måtte etableres rimelige arbejdsvilkår på depoterne.

Indlægget havde været rundt om problemerne på depotområdet. Hverken Bryggeriforeningens eller Depotindehaverforeningens repræsentanter havde reageret, og man kunne ikke tvinge dem til at reagere, hvis de ikke ville.

Holger Foss

Holger F. havde ikke nogen anledning til at tvivle på, at forbundet ville stille nødvendige krav, men var bange for, at nogle fra arbejdsgiverne og nogle fra afdelingerne havde misforstået forbundsformandens udtalelser på konferencen.

Forbundsledelsen

tog Bent Embos forslag om tilbagemeldinger fra afdelingerne om deltagelse på konferencer m.m. til efterretning.

BERETNING – FORTSAT

*Ved forbundsformand
Preben Mortensen*

Hedensted afdeling

Den 19. januar var undertegnede og hovedkasserer Erik Nielsen til ekstraordinær generalforsamling i Hedensted, og på denne generalforsamling besluttede man, at afdelingen i perioden 1.-3.-1.-5. lukker. Man har kun folkene i Hedensted i afdelingen, depoterne er henholdsvis i Horsens og Vejle. Vi besluttede også på generalforsamlingen, at man inden 1. maj skulle gøre opmærksom på, hvilken afdeling man ønskede at blive overflyttet til. Dels er der jo Fredericia, hvor der er mulighed for, hvis man indmelder sig i afdelingen, på et tidspunkt at blive ferieafløser, dels er der Horsens, hvor man gør opmærksom på, at man i løbet af sommeren 1985 forventer at skulle bruge mellem 5 og 10 ferieafløser. Fra Horsens side opfattede man det sådan, at man fra bryggeriets side naturligvis ønskede at tage bryggeriarbejdere ind, som i forvejen var uddannede, ligesom det på vort virksomhedsbesøg i Horsens klart blev sagt fra virksomhedens leder, at man selvfølgelig med glæde ville modtage de bryggeriarbejdere, som kom fra Hedensted. Tilbage er de, der ikke ønsker at flytte hverken til Fredericia eller Horsens, som kan indmelde sig i Vejle, hvis de har lyst til det. Men afdelingen bliver hermed lukket.

Vi vedtog også samtidig, at afdelingens forpligtelse i henhold til forbundets love skal overholdes forstået på den måde, at de medlemmer, som flyttes til øvrige afdelinger, skal have 1.005 kr. med i overflytning til afdelingen. Det er jo klart, at hvis f.eks. 20 flytter til Fredericia, vil det belaste Fredericia-afdelingens kasse, altså skal de 20 have hver 1.005 kr. med, som skal indgå i den anden afdelings formue.

Vi meddelte afdelingen, at vi ikke ville blande os i resten, og da de havde været sammen i mange år, vedtog de, at det var rigtigt, at man afholdt en formopr afskedsfest, hvor alle kammeraterne med deres hustruer blev inviteret, og at de brugte det resterende beløb til dette. Det skal dog siges, at det, der var tilbage af formuen, beløb sig til mellem 7 og 10.000 kr. på

baggrund af den foretagne kasseopgørelse. Den kan blive større, hvis der er nogen, der flytter fra afdelingen over i et andet forbund, således at der for hver, der overflyttes, vil tilgå afdelingen en større formue. Men der er ikke mulighed for et større overskud, fordi Hedensted-afdelingen gør som en række andre provinsafdelinger. De sætter ikke kontingentet op samtidig med, at regulering sker til forbundet. De har en generalforsamlingsvedtagelse om, at man hæver kontingentet en gang om året, og så bliver afregningen til forbundet reguleret over afdelings kasse. I Hedensted fandt man ikke grundlag for at hæve kontingentet i de sidste 3 måneder, så alene af den grund vil der blive brugt af formuen.

Men fra 1. maj 1985 har forbundet således en afdeling mindre.

Faxe depoter, overenskomst og særaftaler

Der er udsendt cirkulære til afdelingerne vedr. overenskomst og særaftaler på Faxe-depoter. Vi fik et møde med Faxe, hvor vi behandlede nogle andre forhold, og hvor vi fik fastlagt aftale, som vi har i den øvrige depotoverenskomsts § 8 vedr. salgsenheder. Forbundsformanden syntes nok, at det var overraskende, at vi kunne få dem til at acceptere, at en salgsenhed på 24 stk. skulle afregnes ligesom en salgsenhed på 30 stk., idet en stor del af det gods, der sælges fra Faxe er i 24 stk.s emballage. Efter forbundsformandens opfattelse vil det være en bekostelig sag for depotindehaverne. Men den tog de altså, og det skulle så betyde, at vi ved udsendelse herom til samtlige afdelinger forsikrede os, at vi på Faxe-depoterne nu også får lavet særaftaler, og at vi dermed også får kontrol med dem.

Carlsberg depot, Thisted.

Arbejdsfordeling

Fra Thisted har vi desværre fået en beklagelig sag. Vi har flere gange fra depotindehaveren af Carlsberg-depotet fået anmodning om indførelse af arbejdsfordeling, men han har aldrig villet fremlægge tal. Han har før måttet betale til medlemmerne, som på et tidligere tidspunkt har været på arbejdsfordeling. Vi ville ikke udbetale pengene. Vi har også gjort afdelingen opmærksom på, at de ikke skal godkende nogen form for aftale, hvis han ikke vil dokumentere, at der er tale om salgssnedgang.

Det har så foranlediget, at han i stedet har afskediget et medlem. Vi har fået indberetningen fra afdelingen den 24., og vi har skrevet til Depotindehaverforeningen, at vi ønsker at få sagen kørt som et organisationsmøde. Depotindehaverforeningen har meddelt tilbage, at der efter det oplyste er en salgsnedgang, hvorfor man er berettiget til at afskedige. Vi har igen skrevet, at vi ikke kan se, at afskedigelsen alene kan være baseret på salgsmæssige årsager, hvorfor vi ønsker en dokumentation. Såfremt denne dokumentation giver os ret, har vi taget forbehold for, at vi vil fastholde, at der skal ske en genansættelse. Men vi skal have afholdt et organisationsmøde, som vi har foreslået omkring den 13.-14., men vi skal dertil sige, at medlemmet var afskediget allerede, da sagen kom til behandling. Derfor må vi nok sige, at når vi ved, at afskedigelsen er sket i begyndelsen af januar, så burde afdelingen have indberettet sagen med det samme, så vi kunne have nået at handle, inden det pågældende medlem var blevet afskediget.

Men det er altså én af de sager, hvor vi ikke vil indgå en arbejdsfordeling, og så tager depotindehaveren den fulde konsekvens og afskediger medlemmet i stedet for. Vi er altså i en situation, som vi har været andre steder, hvor det er utroligt svært at tackle problemet, dels fordi det er et lille depot, og dels fordi man fra afdelingens side har svært ved at mobilisere medlemmerne til at handle solidarisk med det medlem, der er blevet afskediget på depotet. Men det væsentlige er, at vi muligvis igen kan komme i en situation, hvor vi omkring overenskomsten må fastholde, at dokumentationen skal forefindes over for afdelingen, for at en arbejdsfordeling skal kunne godkendes. Det nytter ikke noget, at depotindehaveren siger, at han har fortalt det til medlemmerne. Det er den lokale afdeling, der godkender en arbejdsfordelingsaftale, og derfor skal de også have dokumentation for, at salgstilbagegangen er af en sådan karakter, at det kan retfærdiggøre en arbejdsfordeling.

Sydhavn, Dragør og Søborg depoternes afvisning af forhandling med Kbh.s mdl. afd.

Den 29. januar modtog vi et brev fra Københavns mdl. afd., som indberetter, at man på 3 depoter, Sydhavn,

Dragør og Søborg, har villet ind og drøfte nogle forhold vedr. erstatningsansættelse for medlemmer, der selv har taget deres afsked eller som afskediges på grund af nedgang i salget. Afdelingen kom i den forbindelse i den situation, at depotindehaverne meddelte, at de kunne rette henvendelse til Depotindehaverforeningen. Det finder afdelingen uholdbart, og de har bedt os intervenere i sagen.

Vi skrev et brev til Depotindehaverforeningen, hvor vi gjorde opmærksom på, hvad problemet var, men samtidig skrev vi at »depotindehaverne henviser afdelingen til Foreningen af Depotindehaveres sekretariat under Dansk Arbejdsgiverforenings afdeling Købmands- og Havnesammenslutningen. Dette forhold er uholdbart for afdelingen, da afdelingen ingen forhandlingsret har uden om forbundets medvirken over for en afdeling under Dansk Arbejdsgiverforening. Forbundet må protestere imod en sådan fremgangsmåde, der ikke kun er ukorrekt men også alt for langsommelig.«

Altså, når der opstår et aktuelt problem, kan det ikke være rigtigt, at depotindehaverne ikke vil drøfte det med afdelingen, men i stedet siger, at man kan drøfte det med Depotindehaverforeningen. Vi ved, at når man skal have en drøftelse med Depotindehaverforeningen, kan der gå meget lang tid, før de får taget sig sammen til at afholde et sådant møde. Aktuelle sager kan ikke løses på denne måde. En anden ting er, at det er i strid med bestående regler, at en afdeling under Arbejdsgiverforeningen forhandler med en afdeling. Det er kun forbundet, der kan forhandle med en modstående organisation og dermed lave aftaler, der er bindende for forbundets medlemmer.

Vi har tidligere rejst den slags sager, og Anker S. og forbundsformanden havde haft en drøftelse, og vi finder nu tidspunktet inde til, at vi retter en klage til Dansk Arbejdsgiverforening over den lokale afdelings behandling, dels af faglige sager og dels deres fastholdelse af og mange gange direkte henvendelser til afdelingen udenom forbundet. Det kan vi ikke acceptere, ligesom vi finder, at de er alt for langsommelige, når vi skal have behandlet nogle faglige ting.

Men i forbindelse hermed fik vi en sag

på Sydhavns-depotet. Forbundsformanden var kun kort orienteret om sagen af Anker S.

Næstformanden vil i det følgende gennemgå sagen.

Sydhavnsdepotets arbejdsnedlæggelse

Anker Skjødt

Torsdag den 31. januar fik forbundet et brev fra Dansk Arbejdsgiverforening, som siger, at der på Tuborg-depotet i Sydhavnen er lavet en arbejdsnedlæggelse, og de skriver, at den er overenskomststridig. Og de skriver videre: »Efter det for os oplyste, synes baggrunden for arbejdsnedlæggelsen at være, at 3 ud af 5 chauffører er blevet afskediget på grund af uregelmæssigheder, hvori politiet har været indblandet.«

Anker S. havde undersøgt sagen og fået at vide, at Bent Meyer var på depotet, og det var ikke så slemt, som det så ud til i brevet fra Dansk Arbejdsgiverforening.

Der blev berammet et fællesmøde til fredag den 1. februar kl. 11.00. Kl. 10.00 havde man et formøde. På formødet blev det oplyst, at 1 var sigtet, og at 2 var blevet taget for mistanke om spirituskørsel – der var i hvert fald ikke rejst nogen sigtelse. De havde fået inddraget kørekortet, men havde fået et midlertidigt førerbevis. Samtidig fik vi oplyst, at man ikke havde udleveret opsigelser, så de var ikke blevet fyret. De var alle fire mødt på depotet om morgenen, og der var så sket det, at depotindehaveren skulle have sagt, at de havde stjålet fra ham alle sammen. Det var på denne baggrund, man havde nedlagt arbejdet.

Ved starten af fællesmødet gjorde Dansk Arbejdsgiverforenings repræsentant opmærksom på, at det var DA's opfattelse, at konflikten skyldtes et andet formål, nemlig sagen om erstatningsansættelser, og man brugte nu dette for at gennemføre den sag.

Forbundet protesterede mod dette. Sagen skyldtes udelukkende, at depotindehaveren var kommet med ærekrænkende udtalelser. Man måtte skille disse sager ad. Det var DA's repræsentant enig i, hvis det forholdt sig, som forbundet fremlagde sagen. Depotindehaveren bekræftede, at det var rigtigt, og at det var derfor, man

var blevet hjemme, og ikke så meget på grund af erstatningsansættelser. Dette punkt faldt så ud af sagen.

Under mødet gjorde DA's repræsentant opmærksom på, at depotindehaveren ville forlade mødet, såfremt der ville blive plenarmøde. Han henstillede derfor, at vi eventuelt undgik det, men som han samtidig sagde, at hvis vi krævede det, skulle vi selvfølgelig også have det. Dette meddelte Anker S. afdelingens repræsentanter samtidig med, at DA begyndte at udarbejde et forslag til protokollat.

Det første protokollat lød på 3 medlemmer. Det stod vi uforstående overfor, idet det var vor opfattelse, at der var 4. Vi fik den forklaring i første omgang, at det var deres opfattelse efter det, der var oplyst overfor dem, at det 4. medlem havde fået et polititilhold om, at han ikke måtte være på depotet, hvilket vi ved at ringe til den pågældende fik afkræftet. Han havde ikke fået polititilhold, han havde fået lov til at gå fra politistationen med depotnøglerne i lommen. Han var blevet ringet op af depotindehaveren om aftenen, som havde spurgt, om han ikke ville komme på depotet torsdag morgen. Han blev så sat ind som det 4. medlem.

Man kan så beklage, at striden lige pludselig ikke stod mellem DA og forbundet, men mellem Kbh.s mdl. afd. og forbundet. Vi lavede et ændringsforslag til protokollatet, hvori vi bl.a. ændrede noget af det, som arbejdsgiversiden havde skrevet. Det var de totalt afvisende overfor og kunne ikke acceptere det.

Vi ændrede endnu en gang, og så tog vi noget mere med i vort afsnit, så protokollatet lyder i dag:

»Ved et fællesmøde dags dato under medvirken af repræsentanter for nedenstående organisationer drøftedes en af 4 medlemmer af Bryggeriarbejdernes Fagforening for København og Omegn den 31. f..m. iværksat kollektiv arbejdsnedlæggelse hos medlem af Foreningen af Depotindehavere i Danmark, Tuborg-depotet, Sydhavn. Sagen diskuteredes, og fra arbejdersiden gjordes det gældende, at begrundelsen for arbejdsnedlæggelsen var, at depotindehaveren havde beskæftiget de beskæftigede for at begå tyveri af øl og vand samt tom emballage. Depotindehaveren havde overfor de beskæftigede beklaget disse udtalelser samt givet tilsagn om udbetaling

af løn for de pågældende dage, men han havde ikke villet give skriftlig dokumentation for ovennævnte.

Fra depotindehaverens side blev der givet udtryk for, at dette måtte bero på en misforståelse, idet han ingen mistanke havde om tyveri begået af de 4 arbejdere.

For så vidt angår spørgsmålet om løn for de pågældende strejkedage, oplyste depotindehaveren, at han dags dato ved normal arbejdstids begyndelse har tilbudt de strejkende betaling for den 31. januar, såfremt de straks genoptog arbejdet og i løbet af dagen kørte torsdag den 31. ind. De strejkende fortsatte imidlertid arbejdsnedlæggelsen, hvorefter tilbudet bortfaldt.

Fra arbejdersiden gav man tilsagn om at pålægge de strejkende at genoptage arbejdet snarest muligt og senest ved normal arbejdstids begyndelse mandag den 4. februar 1985.

Fra arbejdsgiversiden tog man forbehold om at indbringe sagen for Arbejdsretten.»

Det er signeret af Dansk Arbejdsgiverforening, Depotindehaverforeningen og forbundet, men ikke af afdelingen.

Afdelingen ønskede ikke at underskrive dette protokollat, idet de ikke mente, at beklagelsen var stærk nok, ligesom de heller ikke mente, at man skulle pålægge, men søge arbejdet genoptaget snarest muligt.

Forbundet har ingen mulighed for i et sådant protokollat at få en stærkere udtalelse fra arbejdsgiversiden, hvis de ikke vil skrive en stærkere. Teksten med at »pålægge« er den normale tekst i alle protokollaterne. Selv om der ikke i hovedet af protokollatet står, at konflikten er overenskomststridig, har DA ikke dermed anerkendt, at den ikke er det. Den betragtes stadig væk som værende overenskomststridig. Hvis den så kommer videre, vil det være sagen at procedere på, at det er normens § 5, stk. 2 – det er liv-, ære- og velfærdsparagraffen – der her har været i anvendelse, og det er en bevisbyrde, som vi har, nemlig at bevise, at den pågældende depotindehaver har givet udtryk for disse ting, og at vore medlemmer dermed har haft ret til at sætte sig ned. Det er også det, DA skriver under på, nemlig at »det beror på en misforståelse«. De siger, at det er en

misforståelse, og de beklager ikke direkte.

Men dér stod striden, og det var dér, man skiltes fredag den 1. februar kl. ca. 16.00.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Bent Meyer

Bent M. havde følgende synspunkter i Sydhavns depotsagen. Der var ingen tvivl om, at Benny Nielsen fra depotet i Bent M.s påhør havde råbt til 4 depotarbejdere: »I har stjålet fra mig og I har solgt tom emballage og fået whisky og cigaretter for det«.

Denne påstand er ikke bevist, og Bent M. troede på medlemmerne, indtil andet var bevist. Afdelingens opfattelse var, at medlemmerne herefter ifølge § 5 om liv, ære og velfærd havde ret til at forlade arbejdspladsen.

Bent M. mente, sagen stod her og var utilfreds med, at forbundets næstformand havde overhørt afdelingens krav om et plenarmøde ved mødet i Depotindehaverforeningen. Næstformanden havde med Arbejdsgiverforeningen aftalt at lave et mødeprotokollat, uden at afdelingen var blevet hørt i sagen af arbejdsgiverne.

Sagen er indviklet. Igennem manko-kontrol på Tuborg har depotindehaveren 7-8 gange betalt 570 kr. i bøde grundet mangler på læssene.

Depotindehaveren er under mistanke af politiet, og alle på depotet er under mistanke for noget ulovligt. Bent M. mente, at vi faktisk skulle kræve, at hvis vore medlemmer skulle smides ud, så skulle depotindehaveren også, for han er under samme mistanke.

Bent M. var enig i, at forbundet ikke kan tvinge arbejdsgiverne til at underskrive forbundets formuleringer til et mødeprotokollat, men fandt omvendt, at forbundet heller ikke kunne tvinges af arbejdsgiverne til at underskrive noget, og når arbejdsgiverne ikke ville have et plenarmøde, var det efter Bent M.s opfattelse, fordi afdelingen med ord og kendsgerninger i sagen kunne have presset depotindehaveren, så der intet var kommet ud af mødet udover, at arbejdet måtte søges genoptaget. Bent M. var stadig væk af den formening, at afdelingen ikke vil pålægge medlemmerne at gå i arbejde al den stund, at depotindehaveren ikke i henhold til § 5 normen har givet dem en undskyldning.

Bent M. havde prøvet at formulere noget til protokollatet for i nogen udstrækning at tilgodese Depotindehaverforeningens synspunkter. Det lød: »Depotindehaveren mente ikke, at han havde beskyldt nogen for at stjæle fra depotet, men hvis hans ord var blevet forstået som sådan, beklagede han dette, idet han ingen mistanke havde til tyveri begået af de 4 arbejdere.«

Var dette kommet med i mødeprotokollatet, havde Bent M. underskrevet det.

Bent M. oplyste, at medlemmerne på Sydhavns-depotet fortsat krævede en undskyldning af depotindehaveren for at gå i arbejde, så sagen så meget broget ud, idet Bent M. troede, at der ingen var tilbage med kørekort, men man ville have en undskyldning for at genoptage arbejdet. Derefter ville man nok blive fyret. Så skulle afdelingen have 5 andre ansat på depotet, og her kom så anden del af sagen.

Bent M. følte, at der var en klar linie i nogle bestemte ting.

Afdelingen måtte ikke få plenarmøde med arbejdsgiverne i Sydhavns depotsagen.

Måtte ikke være med til at afslutte Birkerød-sagen.

Dette på trods af, at man ved, at afdelingen kender sagerne bedst og derfor kan argumentere bedre overfor arbejdsgiverne end andre kan.

Bent M. spurgte, om der forelå aftaler med DA om, at de ikke vil se Kbh.s mdl. afd.s repræsentanter i plenarmøder.

Ønskede at få at vide, om forbundet havde tanker om at udelukke afdelingen.

Følte, at det så det efterhånden ud til, at der tegnede sig et mønster af. Fandt dette rystende. Det var forhold, afdelingen ikke stiltiende ville blive ved med at leve med.

Preben Mortensen

Forbundsformanden slog fast, at det ikke er DA, der ikke vil have plenarmøder, men Depotindehaverforeningens folk, som ikke ville deltage i plenarmøder.

Holger Foss

Holger F. havde aldrig været ude for en forbundsledelse, der afviste en afdelings ønske om et plenarmøde og spurgte, om afdelingerne kunne komme ud for sådanne situationer for fremtiden.

Preben Mortensen

Forbundsformanden kunne ikke sige, at sådanne situationer ikke kunne forekomme i fremtiden. Der har været situationer, hvor vi har været enige i, at plenarmøder var uhenigtsmæssige. Men det var klart, at det altid var i forbundets interesse, at der bliver afholdt et plenarmøde, fordi der som regel på sådan et møde bliver opklaret nogle ting, som ikke er kommet frem under de øvrige drøftelser og samtaler.

Herudover var der den situation, at DA ikke kan tvinge deres medlemmer til at deltage i et plenarmøde. De siger, at de repræsenterer medlemmet, og at de deltager på et plenarmøde for medlemmet. Det vil vi altid protestere imod og gøre opmærksom på, at plenarmødet er til for at opklare sagen, og dermed vil vi forlange, at medlemmet er til stede. Men vi har oplevet nogle situationer, hvor medlemmet overhovedet ikke har været til stede, og DA siger, at det kan vi ikke tvinge dem til. Hvis det i denne situation var rigtigt, at depotindehaveren ikke havde deltaget i det møde, så var formålet med plenarmødet væk. Forbundet har ikke givet udtryk for, at vi ikke ønskede plenarmødet, men på baggrund af DA's bemærkning om, at depotindehaveren ikke ønskede at deltage, har vi fundet, at det så var bedre at få sagen afsluttet med et protokollat, end at vi ikke havde kunnet slutte med noget som helst. Der var i forhandlingerne – hvad der var meget vigtigt – givet tilsagn fra depotindehaveren om at ville betale for den tid, arbejdet havde været nedlagt. Det var vigtigt at fastholde i denne sag.

I protokollatets tekst – hvor vi siger, at der kræves en undskyldning for de ting, depotindehaveren har sagt – står der fra deres side, at det må bero på en misforståelse, og dermed mente forbundsformanden, at der er tilkendegivet, at depotindehaveren har erkendt, at der er begået en fejl.

Det var muligt, at man kunne henholde sig til normen med hensyn til arbejdsnedlæggelsen, men den kan i henhold til normens regler ikke køre uendeligt. Den kan køre, indtil fællesmødet eller organisationsmødet har været afholdt til at afklare sagen. Med protokollatet i hånden og med de konsekvenser, det får for nogle af medlemmerne på Sydhavns-depotet, var forbundsformanden ikke i denne

sag særlig begejstret for konflikten. Forbundsformanden slog fast, at forbundet ville insistere på at holde plenarmøder og insistere på, at de involverede parter skal deltage i plenarmødet. Men det var ikke dermed sagt, at der ikke kunne være undtagelser.

Bent Meyer

Bent M. var ikke enig i forbundsformandens vurdering af, at konflikten var overenskomststridig.

Holger Foss

Holger F. havde forstået på forbundsformandens udtalelser, at afdelingsrepræsentanter bestemte, om der skulle afholdes plenarmøder i de enkelte sager, men at der kunne være undtagelser.

Holger F. ønskede, at FU slog fast, at uanset, om forbundet i en sag ikke ønskede et plenarmøde, måtte det være sådan, at plenarmødet blev afholdt, når afdelingsrepræsentanten i sagen ønskede det.

Preben Mortensen

Forbundsformanden bekræftede, at der som hovedregel ville blive afholdt plenarmøder, men forbundets ledelse måtte fastholde retten til i visse situationer at sige nej.

Anker Skjødt

I Sydhavns-depotsagen havde det været hans vurdering, at plenarmødet ikke havde været til nytte for nogen, depotindehaveren, som afdelingen ville diskutere med, ville ikke deltage i plenarmødet. Desuden var det Anker S.s vurdering, at indholdet i protokollatet fra mødet var blevet bedre, end hvis et plenarmøde var blevet afholdt.

Barbara Kryger

Barbara K. var enig i forbundsformandens udtalelse om, at der som hovedregel skal være plenarmøder, men at der kan være taktiske overvejelser, som i visse situationer må give mulighed for at vurdere, at der ikke afholdes plenarmøder.

Bent Meyer

Bent M. kunne godt tilslutte sig, at der kunne vurderes vedrørende om plenarmøder skulle afholdes, men ikke under alle betingelser.

I den aktuelle sag mente han, at forbundets repræsentants vurdering om, at der ikke blev afholdt plenar-

møde, havde skadet sagen og dermed medlemmernes sag på Sydhavnsdepotet. Spørgsmålet var så, hvem der i givet fald skulle vurdere – hvis man er alene med en forbundsrepræsentant – om det er skadeligt for sagen eller ej at afholde et plenarmøde?

Preben Mortensen

Forbundet har altid i forbindelse med fællesmøder og organisationsmøder ansvaret for disse møders forløb. Hvor der er uenighed, afgør forbundets repræsentanter derfor mødernes forløb.

Bent Meyer

Bent M. fandt situationen uheldig, når man føler, at forbundsrepræsentanten ikke er sin opgave voksen og dermed skader sagen grundet manglende viden.

Anker skjødt

Anker S. faldt vurderingen af den omtalte sags indhold og tilbageviste, at denne vurdering havde skadet sagen.

Bent Embo

I forbindelse med omtalen af Hedensted afdelings lukning omtalte forbundsformanden, at når medlemmer overflyttes fra Hedensted afd. til andre afdelinger, skal der med det overflyttede medlem følge 1005 kr. til den afdeling vedkommende overflyttes til.

Spurgte, om denne beslutning fremover skulle gælde i forbindelse med lukning af afdelinger, og hvis dette var tilfældet, mente Bent E., at spørgsmålet skulle med som et kongresforslag.

Preben Mortensen

Forbundsformanden mente, at beslutningen om formueoverflytning i forbindelse med overflytning af medlemmer fra Hedensted afd. til andre af forbundets afdelinger skulle gælde for fremtidige lignende situationer.

BERETNING FORTSAT

*ved forbundsformand
Preben Mortensen*

Arbejdsnedlæggelser på Ny Ølkam, Carlsberg

I sommeren 1984 havde vi nogle arbejdsnedlæggelser på Ny Ølkam på Carlsberg, og i den forbindelse gjorde

Bryggerforeningen i protokollatet opmærksom på, at de fandt, at det var systematisk, og at man – hvad man normalt ikke plejer at gøre – ikke en gang tog forbehold, men meddelte, at den øjeblikkelig ville gå i Arbejdsretten med krav om bod.

Forbundet protesterede og sagde, at når vi har været på et fællesmøde, og arbejdet er normaliseret efter fællesmødet, så må det også være sådan, at der ikke kan blive tale om bod. Vi gjorde opmærksom på, at vi var blevet indkaldt i sagen på et for sent tidspunkt. Den første arbejdsnedlæggelse fandt sted den 4. og 5. juni, og vi holdt først mødet 10 dage senere, da man havde passeret den 4. aktion.

Det procederede forbundet sagen på, og da vi havde det forberedende retsmøde, gjorde man fra DA's side gældende, at arbejdsnedlæggelsen var systematisk, og at man forlangte bod. Vi fremførte, at de arbejdsretlige regler ikke var blevet overholdt. Så spurgte dommeren, om det måtte overlades til ham at afgøre, hvorvidt der var bod skyldig, og han gjorde derefter opmærksom på, at han ikke fandt, at der var bod skyldig. Dermed havde DA tabt sagen, som sluttede med, at man på baggrund af vor påstand om, at reglerne ikke var overholdt, frafaldt kravet om bod. Dermed er de pågældende medlemmer på Ny Ølkam, Carlsberg, som havde arbejdsnedlæggelser den 4., 5., 7. og 14. juni, fritaget fra at betale bod.

Arbejdsretssag – Højdetillæg, Carlsberg

Forbundet havde grundet misforståelse i forbindelse med procedure omkring aflevering af klageskriftet i sagen til Arbejdsretten først afleveret klageskrift den 16. januar 1985. Derfor var sagen blevet forsinket, hvilket forbundsformanden beklagede.

Supplement ved tilskadecomst på arbejdet i henhold til overenskomstens § 15.

Sagen var indberettet af Kbh.s kv. afd.

DfB havde taget den stilling, at kun de af dagpengeudvalget og sikringsstyrelsen anerkendte arbejdsulykker kunne danne grundlag for udbetaling af supplement i henhold til overenskomstens § 15.

Der står i overenskomsten, at der gives supplement ved sygdom i forbindelse med tilskadecomst. Der står

ikke noget om, at det skal være en godkendt arbejdsulykke i henhold til lovens bestemmelser. Det er en fortolkning af overenskomsten, hvor vi siger, at så skal der udbetales supplement fra den første dag.

DfB henviste til tidligere tekst i overenskomsten, som blev ændret i 1971, hvor det klart siges, at det foregår igennem forsikring. Men det ændrede man i loven, og der med har man også ændret teksten i overenskomsten. Vi vil selvfølgelig undersøge teksten fra 1971, men mener dog, at vi har et godt argument, nemlig, at en arbejdsulykke ikke behøver at ske ved arbejdets udførelse, som der står i overenskomsten – *»sygdom ved tilskadecomst UNDER arbejdets udførelse«*. Loven siger altså noget andet. Men vi må se på papirerne, dels kravene i 1971-overenskomsten, og dels hvordan teksten er ændret, inden vi vil tage en faglig voldgift om spørgsmålet.

Grundlovsdag i forbindelse med ferie

Hvis grundlovsdagen falder i en ferie, hvor man skulle have været på aften eller natarbejde, påstår Bryggerforeningen, at erstatningen er en halv fridag, idet de henviser til overenskomstens tekst.

Forbundet mener, at teksten i overenskomsten gælder normalarbejdstiden (dagarbejde) og tager en faglig voldgift på, at hvis man skulle have været på arbejde på grundlovsdagen i en ferie, skal man have erstatning for det antal timer, man skulle have arbejdet i. I overenskomstens § 5 står der, at man skal have betaling for de timer, som man ellers skulle have været på arbejde. Det vil sige, at når 1. maj falder på en lørdag eller søndag, skal man ikke have erstatning, og så mener vi, at det må gælde modsat, at det må være for de timer, man skulle have været på arbejde, som man så får erstattet med en feriedag.

Valg af sikkerhedsrepræsentanter

Fra Kbh.s kv. afd. har forbundet fået indberetning om valg af sikkerhedsrepræsentanter. Der henvises til en konkret sag på Carlsberg, men hvis forbundet skal køre sagen, må vi nok køre den principielt. Det er vor opfattelse, at spørgsmålet om valg af sikkerhedsrepræsentanter siges der noget om i bekendtgørelse og de kendel-

ser, der er kommet, hvorefter sagen godt kan sammenlignes f.eks. med valg af tillidsrepræsentanter. Men vi har gjort opmærksom på, at vort valg af tillidsrepræsentanter foregår efter helt andre organisatoriske retningslinier. De bliver valgt på en generalforsamling som klubformand og dermed også som tillidsrepræsentant, medens man ikke på samme måde kan vælge organisatoriske sikkerhedsrepræsentanter på en generalforsamling. Det kunne man godt, men vi finder, som bekendtgørelsen siger, at samtlige indenfor det område, hvor sikkerhedsrepræsentanten befinder sig, skal have mulighed for at vælge sikkerhedsrepræsentanten, og det kan kun ske i arbejdstiden, hvor medlemmerne kan være til stede.

Derfor vil forbundet kræve, at valg af sikkerhedsrepræsentanter for at opfylde lovens bestemmelser skal ske i arbejdstiden.

Dækning af udgifter ved tilskadekomst

Forbundet har fra Århus kv. afd. fået en sag vedr. spørgsmålet om dækning af udgifter som følge af tilskadekomst på arbejdspladsen. Man henviser til nogle normer, som tidligere har været gældende på bryggeriet. Formanden havde ikke indberettet sagen som en organisationssag, fordi han syntes, at vi via konsulenterne skulle have mulighed for at drøfte sagen igennem. Forbundsformanden fandt, at vi mere skal bruge lovens bogstav, end hvad man plejer at betale på Ceres i Århus, som var noget med 10% af omkostningerne, men dermed være ikke sagt, at man får opfyldt de rettigheder, man har i forbindelse med tilskadekomst på arbejdspladserne.

Forbundsformanden ville rette henvendelse til afdelingen om, at sagen behandles på en anden måde end ved et organisationsmøde.

Bemandingsaftaler

Tap E, Carlsberg

Tap E er det nye eksporttapperi, som blev startet op i 1982, og der lavede man en bemandingsaftale, som betød, at man indenfor Tap E.s område havde en ligelig fordeling af mænd og kvinder. Bryggeriet fastholder, at aftalen betyder, at reserverne kan gå ind på hhv. mands- og kvindepladser. De fastholder, at de hidtil har givet

udtryk for, at der skulle være fleksibilitet for reserverne i området.

Siden opstarten i 1982 har den mandlige reserve afløst mænd og den kvindelige har afløst kvinder. De fastholder, at aftalen om ligelig fordeling ikke må betyde, at der skal være flere beskæftiget i området. Det mener de, at der bliver, når man ikke kan bruge reserverne på alle pladser, og så er de nødt til at have flere mennesker ansat.

Forbundet har på et organisationsmøde bestridt, at aftalerne indeholder DfBs forbehold overfor, at aftalerne om reserver ikke må medføre flere beskæftigede i området og har fastholdt, at kutymen og aftalernes form er, at mandlige reserver afløser mænd og kvindelige reserver afløser kvinder.

Vi besluttede, at hvis man dikterede en reserve til enten en mand på en kvindeplads eller en kvinde på en mandsplads, ville man ved opstart køre den time, som særtaftalerne siger, man kan dette, og derefter ville man gå over til udelukkende at køre faste pauser, som man normalt gør, når der mangler mandskab. Det vil sige, at man kan køre en time og stoppe en halv time. Vi må så se, hvilke konsekvenser det vil få.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Inge Jensen

Inge J. oplyste, at sikkerhedsudvalget på Tuborg har tilskrevet Arbejdstilsynet for at få afgjort, om man kunne vælge sikkerhedsrepræsentanter i arbejdstiden. Svaret var, at det kan man godt. Det, der står tilbage, er at aftale rammer for valgene med bryggeriet. Når disse var fastlagt, forventede Inge J., at alle områder kunne vælge sikkerhedsrepræsentanter ud fra de rammer, som B-gruppen, Tuborg, blev enige med bryggeriet om.

BERETNING FORTSAT

ved forbundsformand Preben Mortensen

Tankvognshallen, Tuborg

Vi har på tidligere FU-møder drøftet den faglige voldgiftssag vedr. tankvognshallen på Tuborg, og vi enedes om, at vi skulle have nogle fælles drøftelser mellem forbundet, afdelingen og de lokale repræsentanter.

Forbundet modtog et brev fra klubben dateret den 21. januar, hvor de skriver, at de gennem et brev, der er sendt til forbundsformanden den 15. oktober, og som er besvaret, har forstået, at denne sag skulle drøftes af ovennævnte parter, men de kan ikke se, at der er sket noget i sagen. De vil derfor gerne have, at der på en eller anden måde bliver sørget for, at et møde kommer i stand.

Forbundet har skrevet til klubben, at det er rigtigt, at vi havde svaret sådan på deres brev, og at vi også har diskuteret sagen på et FU-møde i november, hvor Holger F. gav udtryk for sin tilfredshed med, at vi skulle have en sådan drøftelse. Forbundsformanden havde forventet, at når man gav et sådant tilsagn, ville afdelingen rette henvendelse til de lokale repræsentanter om, hvorvidt de ønskede et sådant møde. Forbundsformanden har så skrevet til klubben, at han under ingen omstændigheder kan lave en sådan aftale, fordi det vil være at gå udenom afdelingen. Derfor havde han foreslået klubben, at vi sender deres og vort brev til afdelingen og rykker for et møde i den nærmeste fremtid, så vi hurtigst muligt kan få taget højde for sagen. Aftalen er jo opsagt og udløber den 1. maj, uden at vi egentlig har fået drøftet, hvad vi skal stille op efter 1. maj.

Breve – Kbh.s mdl. afd.

På et tidligere FU-møde har vi behandlet et brev fra Bent Meyer afstedkommet af en diskussion på et FU-møde, hvor forbundet gav udtryk for, at når Bent M. deltog i sager, der skulle køres i forbundsregie, gav han kun udtryk for Kbh.s mdl. afd.s synspunkter.

Bent M. havde skrevet et brev til forbundet i sagen og forbundet havde svaret, at sagens indhold ville fremgå af eksisterende mødereferater, som forbundsformanden mente måtte være tilstrækkelige. Men den 11. januar 1985 modtog forbundet igen et brev fra Bent M., som skriver:

»Jeg skal hermed bekræfte modtagelsen af jeres brev dateret den 27. december 1984, som er et svar på mit brev til næstformand Anker Skjødt af den 6. december 1984.

Indledningsvis skal jeg medgive jer, at citatet af forbundsformanden, som det er skrevet i mit brev til næstformanden, ikke er ordret, idet det er nedfældet, som jeg har opfattet det, hvil-

ket naturligtvis giver mulighed for fejl. Men at det skulle være stærkt fordrejet er nok at tage munden for fuld, men betyder stort set ikke noget, idet vi senere kan lade båndoptagelsen afgøre dette. Hertil kommer, at uanset hvordan ordene er faldet, så fastholder I i brevet af 27. december jeres påstand om, at jeg udelukkende fremfører københavner-synspunkter, når jeg optræder sammen med forbundets repræsentanter, hvilket er meget uheldigt set med jeres øjne.

Jeg forstår, at I ikke har tid til at dokumentere jeres påstand, hvilket jeg ikke er uden forståelse for, idet I i så fald vil være nødt til at gå alle de møder, hvor jeg har deltaget, igennem og alligevel ende uden dokumentation, medmindre I tænker på situationer, hvor jeg har fremført et københavner-synspunkt, som i stor udstrækning også har gavnset provinsen.

Jeg føler stærkt, at hele situationen er usaglig og personlig og på anden måde ikke er forbundet værdigt, men hvis I er af den opfattelse, at det gælder forbundets medlemmer, så fortsæt bare på dette usaglige plan.

Jeg føler trang til endnu en gang at bede om dokumentation, denne gang om hvem, der har refereret mine fremførte københavner-synspunkter og fra hvilke møder. Hvis det er referater fra arbejdsgiverne, der er tale om, er nærmere dokumentation overflødig.

Forbundsformanden erindrede om, at debatten i FU var opstået af, at forbundet blev kritiseret for ikke at bruge Bent Meyer i forskellige sager. Forbundsformanden havde til kritikken sagt, at han havde drøftet sagen med Anker Skjødt, som også gav udtryk for, at det var vanskeligt, når man kørte sager, som man mente var forbundssager, så fastholdt Kbh.s mdl. afd., at de alligevel skulle deltage. Men deres argumentation tog ligesom kun hensyn til de synspunkter, man havde i Kbh.s afd. Forbundsformanden mente, at bl.a. § 17-sagen og vin-sagen på baggrund af diskussionerne på FU-møder klart dokumenterede, at man ikke klart så sagerne fra et forbundssynspunkt, men udelukkende ud fra et københavner-synspunkt.

Derfor følte forbundsformanden ikke, at der var nogen grund til at gå nærmere ind i et svar på Bent M.s brev. Forbundets svarbrev af 27. december måtte være tilstrækkeligt. Heri siger vi, at vi mener, at det fremgår af mø-

dereferaterne, hvordan indlæg og diskussioner fra Bent M. klart viser, at det ikke er så meget af forbundshensyn som af hensyn til København, at man har fremført nogle synspunkter og har ønsket at deltage i møderne.

På sidste møde drøftede vi også et brev, vi havde modtaget fra Depotklubben for københavnsområdet, hvor der er en stærk kritik af vor aftale omkring udkørsel af vin, hvor man også siger, at de er blevet holdt udenfor, og at vi fordrejer tingene. Forbundet skrev tilbage og meddelte, at de ville få svar, når vi havde behandlet det på et forretningsudvalgsmøde, men så har vi den 29. januar modtaget et nyt brev, der står:

»Angående vor skrivelse af 4. december 1984.

Vi blev lovet svar af Preben Mortensen i en skrivelse af 6. december 1984, se følgende:

'Anker Skjødt er til konference i Geneve og vil være tilbage mandag den 17. december d.å., og I vil umiddelbart derefter få svar på jeres brev. Sign. Preben Mortensen.'

I forretningsudvalgsmødet den 2. januar 1985 blev vor skrivelse behandlet, hvor Preben Mortensen helt klart gav udtryk for, at vi ikke havde skrevet skrivelser den 4. december 1984. Det blev bl.a. påstået, at skrivelserne var skrevet af den daglige ledelse i Kbh.s mdl. afd. Det må på det kraftigste dementeres. Det var os og kun os, der både skrev og forfattede den pågældende skrivelse. På den måde bekræfter forbundets daglige ledelse, at vor kritik har været rigtig, se følgende uddrag:

'Derudover har vi en klar fornemmelse af, at forbundet laver en klar for drejning af sagen. Sign. Robert Petersen.'

Vi håber på en bedre behandling denne gang og også på et svar.

Forbundsformanden havde i FU gjort opmærksom på, at han fandt det underligt, at forbundet så hurtigt kunne modtage et brev, idet cirkulæret ikke kunne være nået frem til formanden for Depotklubben. Bent Meyer erkendte også, at han havde haft en telefonsamtale med Robert Petersen om aftenen, og brevet fra Depotklubben lå der allerede næste morgen. Det undrede forbundsformanden, at brevet ikke var i kuvert og heller ikke

underskrevet af formanden for Depotklubben. Det sidst modtagne brev var underskrevet af formanden for Depotklubben. Det var en kopi og ikke adresseret til forbundet, men til Bent Meyer. Forbundsformanden syntes nok, at når formanden for Depotklubben skrev brev til forbundet, så burde det sendes til forbundet hver gang.

Forbundsformanden ville svare Depotklubben og beklage, at de ikke fik svar på det første brev, men han følte ikke, at han behøvede at gengive debatten fra FU. Han ville gerne begrunde overfor Depotklubben, hvorfor vin-aftalen er lavet og hvorfor forbundet anbefalede aftalen.

Forbundet har modtaget et brev fra Kbh.s mdl. afd. vedr. forbundets introkurser.

Brevet, der er underskrevet af Torben Olsen, går på, at man på et tidligere tidspunkt med Anker Skjødt havde drøftet, at afdelingen kunne få 10 pladser. På det tidspunkt, hvor Torben Olsen talte med Anker Skjødt, var der ikke indkommet ret mange tilmeldinger, og derfor meddelte Anker S., at det sikkert ikke ville være noget problem at få de 10 pladser. Imidlertid væltede det ind med tilmeldelser, og til det første Intro-kursus fik vi dobbelt så mange tilmeldelser, som der var pladser. Vi drøftede fordelingen af pladserne, og på baggrund af en diskussion og en viden om, hvordan provinskammeraterne ellers normalt stiller sig til deltagelse, fandt vi, at de steder, hvor der var mere end én repræsentant, ønskede vi at sende dem sammen. Hvis vi skilte dem ad, vidste vi, var det muligt, at de så slet ikke ville deltage.

Udover dette gjorde vi det, at når vi halverede, tog vi 1/3 af pladserne til København, 4 til hver afd., idet der var 13 tilmeldte fra kv. afd. og 9 fra mdl. afd. Vi fik tilmeldelserne fredag eftermiddag, da man stort set havde lavet programmet færdigt, – det var den sidste tilmeldelsesdag. Vi måtte lave programmet om og indføje, at vi tog halvdelen af tilmeldelserne fra København.

I et brev til afdelingerne gjorde vi opmærksom på, at i de tilfælde, hvor folk ikke var kommet med på dette kursus, ville de få tilbud om at komme med på de øvrige kurser i februar og marts, men at der i øvrigt ikke er

sat nogen kvoter for, hvor mange vi skal have med.

I et brev af 1. februar skriver Torben Olsen og gør opmærksom på, at det tilsagn, som Anker Skjødt har givet om de 10 pladser, skal fastholdes. Torben Olsen var stadig af den opfattelse, at man fra Københavns mandlige afdeling skal have 10 med på hvert kursus. Tidligere kørte forbundet med 50 pladser om året, hvor mændene plejede at have 10 deltagere med, dvs. 20%. Nu mener man, at man skal have 10 med på alle 3 kurser, altså 30 pladser, hvilket giver 40% af det samlede antal pladser. Det havde forbundet ikke noget imod, hvis tilmeldelserne fra provinsen ikke var større, så ville alle fra de afdelinger, der indsendte tilmeldelser, få mulighed for at deltage. Vi har ikke trukket nogen ud eller har ønsket at frasortere nogen på det første kursus, men vi fik 48 tilmeldelser, og vi halverede ud fra de tilmeldelser, der var. Der er endda afdelinger, som slet ikke har fået nogen med. Dem, der i øvrigt tilmelder sig, mener vi, at der vil blive plads til. Men det er klart, at hvis der kommer mere end 75 tilmeldelser til samtlige 3 kurser, så må vi begynde at overveje en kvotering. Der ligger ingen begrænsning i, at mændene kun kan få 10 med. Hvis der er 15 pladser, kan mandlig afd. også få dem, hvis de kan skaffe tilmeldelserne. Det er ikke forbundet, der har talt om at indføre kvoter, det er Kbh.s mdl. afd.

Forbundsformanden måtte fastholde, at der ikke på noget tidspunkt er givet mdl. afd. tilsagn om, at de skulle have 10 pladser på det første kursus. I en telefonsamtale har forbundet gjort opmærksom på, at man forventede, at mdl. afd. sagtens kunne få 10 pladser, idet man på det tidspunkt næsten ingen tilmeldelser havde. Der er forskel på at have sagt, at I har et tilsagn om 10 pladser på alle kurserne, og så at have sagt, at vi godt mener, at I kan komme med, fordi vi ikke har fået tilmeldelser nok.

I forlængelse af diskussionerne på konferencen med Bryggerforeningen, hvor de gjorde rede for, at de store supermarkedskæder havde bojkottet DfB's øl og vand, havde forbundet modtaget et brev fra Kbh.s mdl. afd.

Udover oplysningen fra konferencen om, at disse varer blev bojkottet, havde vi fået oplyst, at Brugs-øl bli-

ver solgt som slagvare til samme pris som det øvrige billig-øl.

Afdelingen er foruroliget over denne udvikling og gør opmærksom på, at det må være muligt for DfB at kunne stoppe spørgsmålet omkring Brugs-øl.

Det er ikke forbundets opfattelse, at vi skal give udtryk for, at vi finder, at man skal gribe ind overfor Brugs-øl. Det er vor opfattelse, at man generelt skal gribe ind overfor billig-øl og -vand. Derfor kunne det misforstås, hvis vi øremærkede, at vi fandt, at DfB i denne situation skulle gribe ind overfor Brugs-øl.

Men forbundet har skrevet til Bryggerforeningen og gjort opmærksom på de her ting, og vi har ønsket, at Bryggerforeningen kontakter DfB og retter en forespørgsel om, hvorvidt de oplysninger, vi har modtaget, er rigtige eller forkerte.

Der er ingen tvivl om, at der foregår en vis form for bojkot, men det er ikke officielt vedtaget af de pågældende supermarkeder, at man ikke må forhandle visse produkter. Det er de enkelte forhandlere, der gør opmærksom på, at det ikke er nødvendigt at skulle aftage Carlsberg/Tuborgs øl og vand, fordi de sagtens kan få solgt andre produkter, som de har i forretningen.

Sagen behandles nu i monopolrådet.

Sag rejst på et depotudvalgsmøde

På sidste forretningsudvalgsmøde rykkede Bent Meyer for et svar vedr. en sag, der var rejst på et depotudvalgsmøde af afdelingsformand Søren Jørgensen fra Næstved afdeling. Søren J. beklagede sig over, at han havde indsendt et brev til forbundet vedr. omposning, hvor der havde været truet med fyring på et depot, og han mente, at han ikke havde fået svar i sagen. Forbundsformanden sagde, at forbundet undersøgte sagens akter, og det viste sig så, at Næstved afdeling har fået svar 15. marts på deres brev den 3. marts, og han fandt derfor, at den rejste kritik måtte trækkes tilbage.

Årsmøde i NNS

Vi har jo tidligere taget stilling til spørgsmålet om kontingentforhøjelsen, som blev på den krone, som vi nævnte på et FU-møde.

Der er egentlig ikke ret meget at refe-

rere udover, hvad der tidligere er givet udtryk for. NNS's sekretariat har fået en lang række opgaver, som gør det lettere for os at få nogle internationale kontakter, uden at det koster os ret mange penge.

På mødet drøftede man forslaget om, at NNS sørgede for at betale kontingent til de internationale organisationer, sådan at der ikke opstod en lignende situation som den i Stockholm, hvor ét af de danske forbund ikke havde betalt og dermed ikke kunne deltage i kongressen. Det betyder også, at når man indbetaler i januar måned, og der først skal afregnes på et senere tidspunkt, vil der blive en lille rentetilvækst, som betyder, at man kunne arbejde med disse ting i NNS's sekretariat.

SID gjorde opmærksom på, at de ikke ville stemme, fordi det var ulovligt, og det var at antaste deres suverænitet osv., osv. Efter en meget lang debat tog vi en afstemning, hvor de undlod at stemme, men hvor de øvrige gjorde opmærksom på, at hvis ikke SID ville rette sig efter de beslutninger, vi havde taget i NNS, måtte det betyde, at man måtte tage deres medlemskab op til overvejelse, hvilket de i øvrigt selv meddelte på et tidspunkt, at hvis man tog den beslutning, kunne det være, at der kom nogle overvejelser om, hvorvidt man ville forlade NNS. Vi havde en udtalelse med på baggrund af vore kontakter til SIK, den grønlandske arbejderorganisation, hvor vi fandt, at det var naturligt, at de også blev tilknyttet dels NNS, dels Nordisk Union og dels IAL, IUL osv. Vi tog ikke en præcis beslutning, fordi vi fandt, at det ville være forbundet med ret store administrative og rejsemæssige omkostninger at skulle have den grønlandske organisation tilknyttet NNS. Det var alle vist enige om. Men i forbindelse med et møde, vi skal have med SIK om udviklingen på Grønland med placering af tapperier, vil vi invitere sekretær Victor Søndergaard med, således at han gennem drøftelser med dem kan forelægge det for andre internationale organisationer, hvordan man kan få tilknyttet det grønlandske forbund. Foreløbig tager forbundet et møde med SIK og refererer til udviklingsudvalget, hvad dette møde resulterer i.

Bent Meyer

Bent M. citerede formandens udtalel-

se »der er ingen grund til at spilde vor tid på at dokumentere påstanden om, at du udelukkende fremfører københavner-synspunkter, når du optræder sammen med forbundets repræsentanter i Foreningen af Depotindehavere i Danmark. Referater fra møder er rigelig dokumentation for dette.«

Bent M. vidste ikke, hvilke referater forbundsformanden hentydte til. Vidste kun om ét referat, som var årsag til, at hans brev sluttede »at hvis det er noget, man har hørt fra arbejdsgivere, så tager jeg det meget stille og roligt.«

Årsagen til brevet var en udtalelse, som kom på Gilleleje-konferencen fra Niels Bent Larsen til Bent M. »Nå, dine københavner-synspunkter er nok lagt lidt hen i en krog, der er andre, der kan klare de problemer.«

Bent M. syntes, det var stærkt, når forbundsformanden den ene gang antydede, at man skal forsøge på en bedre måde at køre sagerne sammen med afdelingen og forbundet – for derefter at sige, at der er ingen grund til at spilde tiden. På den måde havde forbundsformanden selv dokumenteret, at han var personlig og det var uværdigt for ham.

Bent M. erindrede om, at der var andre repræsentanter i FU fra provinsen, som havde været med på nogle af møderne, og som helt klart tog afstand fra, at afdelingens repræsentant i de sammenhænge, hvor de havde deltaget, udelukkende fremførte københavner-synspunkter.

Vedr. brevet fra Depotklubbens formand fandt Bent M. ikke noget odigt i, at Kbh.s mdl. afd. havde modtaget brevet og afleveret det i forbundet. Baggrunden var, at man ønskede kopier af brevet til klubbestyrelsen.

Bent M. havde ikke rejst nogen kritik vedr. Næstved-sagen, som var rejst på depotudvalgsmødet, men havde blot rejst en forespørgsel om, hvordan sagen forelå.

Bent M. havde ikke foreslået, at forbundet skulle bede Bryggeriforeningen gribe ind overfor Brugs-øl. DfB havde indflydelse på, at alt billig-øl kan stoppes, men hvis DfB gik sammen med andre for at stoppe billig-øl, var det hyklerisk af dem, at de kører videre med deres egen Brugs-øl.

Man måtte reagere, fordi situationen var alvorlig. Depotindehaverne var villige til at afskedige folk, og det ville

– når forholdene blev normaliseret i OBS m.m. – blive svært at fastholde de nuværende normeringer på depoterne.

Bent M. spurgte, om det var bedre, hvis Københavns-afdelingen gik direkte til arbejdsgiverne og spurgte om deres mening i denne sag ud fra de samme bange anelser om, hvordan det vil gå medlemmerne på vore områder.

Preben Mortensen

Forbundsformanden mente til Bent M.s spørgsmål om, at afdelingen gik direkte til arbejdsgiverne, at det i denne situation havde været bedre, hvis afdelingen havde rettet direkte henvendelse til Ebbe H. Kristiansen, DfB, og på den måde havde fået et hurtigt svar.

Forbundsledelsen opfatter det sådan, at vi, hvor vi beskæftiger os med ting omkring depoter, ustandselig bliver udsat for kritik fra Kbh.s mdl. afd., som ikke kun går på det, man har opnået, men i høj grad også meget stærkt på personer. Enten får vi skyld for at lide af erindringsforskydninger eller vi manipulerer, og der kommer også bemærkninger fra Bent Meyers side om forbundsformandens person i den forbindelse. Dette gjorde, at forbundsformanden ikke ville gå længere ind i diskussionen.

Holger Foss

Holger F. bekræftede, at formaliteterne med hensyn til et møde om tankvognshallen ville blive bragt i orden af afdelingen.

Vedr. Kbh.s afd. brev om Intro-kurser var intentionerne, at når afdelingen repræsenterer ca. halvdelen af forbundets medlemmer, så var det ikke urimeligt, at afdelingen fik 10 kursuspladser ud af 25.

Torben Olsen fastholder, at afdelingen havde fået løfte om 10 pladser. Holger F. mente nok, at det havde været rigtigt i sagen DfB og forretningskæderne at gå direkte til Ebbe H. Kristiansen, men på den anden side berørte sagen hele landet, og derfor mente Kbh.s mdl. afd., at det var en forbundssag.

Bent M. talte meget om depoter, og det tales der meget om på FU-møderne. Holger F. var på Kbh.s mdl. afd.s vegne fornærmet over behandlingen af Bent M. Afdelingen følte, at han holdes udenfor på et område, hvor

han er en kapacitet, samt at skældes ud for at lyve.

Når forbundsformanden siger, at der ikke er anerkendelse af den politik, der føres over for depoterne, fandt Holger F., at det var rimeligt at gøre opmærksom på, at der ingen forskel var på afdelingens holdninger over for depotarbejdsgiverne og deres politik.

Bent Meyer

Bent M. så ingen grund til anerkendelse af de få ting, der var sket på depotområderne fra forbundets side. Det arbejde, der er udført, er udført på en dårlig måde henover hovedet på medlemmerne. Debatten i det landsdækkende depotudvalg viste også, at der er meget røre på depoterne og mere utryghed, end der er andre steder. Dette var årsag til, at der også i fremtiden ville blive talt meget om depotområderne på møderne.

Bent M. fandt, at selv om forbundet fik en rejsesekretær i 1981, var der ikke sket andet end små ting på det område, han skulle tage sig af. Hver gang, Kbh.s mdl. afd. kritiserede forbundsformanden eller andre, kunne forbundsformanden ikke blive ved med at afvise debat med henvisning til, at man er personlig. Det er sagerne, det handler om, ikke personerne. Bent M. prøvede på at dokumentere forbundsformandens sigen noget den ene gang og løben fra det en anden gang. Bent M. havde indtryk af, at man hellere ville være troværdig overfor vor modpart, arbejdsgiverne, end man vil være det overfor vore medlemmer, og så er man langt ude.

Preben Mortensen

Forbundsformanden var af den helt modsatte opfattelse end den, Bent M. tilkendegav vedr. aktiviteter på depotområdet. Det kan, uanset hvad man ellers siger, ikke skjules, at der aldrig er lavet så meget opsigende arbejde på depotområdet som efter kongressen 1983. Der har aldrig været besøgt så mange depoter, og der er aldrig slæbt så mange aftaler hjem som efter 1983 kongressen. Forbundsformanden havde omkring Faxe gjort opmærksom på, at vi der havde sikret os, at vi nu har kontrol med Faxe-depoterne, hvad vi ikke tidligere har haft. Sådan følger man tingene op. Men vi har det ikke sådan, at vi stiller os op og holder store taler om, hvad vi laver. Tingene foregår i en normal

rytme, og det er klart, at der ind imellem laves fejl, men på de tidspunkter, hvor fejlene har været der, har forbundsledelsen i hvert fald selv gjort opmærksom på det.

Nu blev det igen nævnt fra Bent Meyers side, at vi ønsker større troværdighed over for arbejdsgiverne end over for vore medlemmer. En sådan anklage umuliggør en frugtbar og fornuftig diskussion. Hvis man anklager forbundsledelsen for dette, så er der vel ingen, der kan fortænke os i, at vi finder, at almindelige samarbejdsrelationer med mennesker, der beskylder os for det, er umulige.

Forbundsformanden havde sagt det tidligere, men ville gerne gentage, at der ikke er noget galt i, at man kritiserer. Det er disse stærkt fornærmende ting, der bliver sagt overfor personer i forbindelse med kritikken, der gør, at det er umuligt at få en fornuftig diskussion. Der er ikke noget galt i at markere, at man er uenig i det, andre har gjort i De potindehaverforeningen forleden dag, men samtidig har man nogle bemærkninger om, at Anker S. ikke er sagen voksen osv. Det er alle disse bemærkninger om personer, som gør det så vanskeligt at diskutere og finde frem til noget frugtbart. Vi oplever ikke i sager, hvor vi er sammen med Kbh.s mdl. afd., at der overhovedet udvises nogen form for kammeratskab eller rådgivning. Det er én lang kritik af de ting, der sker. Når man kører frem på den måde, er det klart, at folk er i forsvarsposition og selvfølgelig vil søge at diskutere det rimelige i det, de foretager sig. Forbundsformanden havde drøftet den sag, der har været i Depotindehaverforeningen, med Anker S. Man kan diskutere, om nogle ting er blevet efterkommet, men selve det, at man søger at skabe resultater, mener jeg ikke, at man kan kritisere.

Vi har konstateret, at vi på en lang række punkter er uenige, og det er i orden, for det skal der også være plads til, men det behøver ikke at følges op af nogle stærkt personlige og meget kritiske bemærkninger, der betyder, at vi hver gang, vi diskuterer, ender her. Det er klart fra Bent Meyers side sagt om Anker S. her i dag, og det er sagt før, at vi ønsker at være mere troværdige over for arbejdsgiverne, end over for vore medlemmer. En sådan anklage mod os skal mdl. afd. bare fremføre over for hovedbestyrelsen og på kongressen,

så vi én gang for alle kan få taget stilling til, om jeres påstand er rigtig eller forkert. Forbundsledelsens arbejde beviste, at der er noget, den ikke kan anklages for, så er det, at vi ønsker at være mere troværdige over for arbejdsgiverne end over for vore medlemmer. At påstå noget sådant, fandt forbundsformanden ualmindelig frækt, når man så på de resultater, der er opnået siden kongressen 1983.

Bent Meyer

Bent M.s udtalelser var bl.a. begrundet i sagen fra Depotindehaverforeningen. Der følte Anker S. sig mere bundet af en aftale, han havde lavet med arbejdsgivernes repræsentant end ønsket fra Kbh.s mdl. afd.s side om at deltage i et plenarmøde, som man havde udbedt sig ikke én men flere gange. Så kunne man være ked af, at man siger noget sådant, men sådan hænger det sammen.

Bent M. mente, at man må have lov til at kritisere sagen, og hvis vedkommende, der havde med sagen at gøre, så også føler sig kritiseret personligt, er der ikke noget at gøre ved det. Men det drejer sig først og fremmest om at få de bedste resultater ud af det til gavn for alle medlemmerne.

Der er stærk utilfredshed på depotområdet, det ved vi. Forbundsformanden tror da ikke, at folkene i Randers-området har glemt, at de sætter 10.000 kr. til pr. år på grund af den fejltagelse, man lavede dér. Og der er andre ting, som man heller ikke kan tro, at de er særligt glade for. Derfor var der kritik, og det måtte man tage imod.

Truslen om, at vi én gang for alle kan få det sat på plads på et hovedbestyrelsesmøde ønskede Bent M. konkretiseret.

Forbundsformanden havde sagt, at der bliver lavet mere opsøgende arbejde end nogen sinde før. Det blev lige vendt i det landsdækkende depotudvalg i går, og der havde man ikke observeret det meget opsøgende arbejde. Der vil komme et forslag til hovedbestyrelsen om, hvordan man får det gjort bedre. Udvalget har ikke, og det kunne Anker S. støtte Bent M. i, på disse møder eller på HB-møder hørt noget fra Erik Kielberg om de opsøgende møder, der har været rundt omkring i landet. Ingen har bemærket, at det skulle have taget sådan et kolossalt opsving.

Barbara Kryger

foreslog afslutning af debatten.

Bent Meyer

fandt det urimeligt at foreslå afslutning af debatten. Det var mangel på fornøden interesse for det, man diskuterede.

Barbara Kryger

Barbara K. fandt, at FU skulle prioritere tiden anderledes. Et års erfaringer sagde, at FU ingen vegne når ved disse former for debat. Det var en pine både at høre på og læse om i Prop & Kapsel, samt at skulle forklare medlemmerne, hvad det var, FU brugte tid på.

Holger Foss

Holger F. var noget fortørnet over Barbara K.s udtalelse om, at det var en pine at høre på debatterne. Andre havde lov til at deltage i debatten, når de på et tidligere tidspunkt havde givet udtryk for enighed i det, Kbh.s mdl. afd. rejste som debat på møderne, men man forholdt sig tavse.

Barbara K. havde givet udtryk for, at der ikke var meget ved konferencen i Gilleleje. På FU-mødet siger hun så, at det var en udmærket conference, hvorefter mdl. afd. sidder i FU som dem, der kritiserer. Mdl. afd. skulle så oven i købet have at vide, at de rejste debatter var pinlige at høre på.

Holger F. fandt det mere pinligt, at de, der udtalte kritik andre steder, ikke deltog i debatterne i FU, når mdl. afd. rejste den kritik, man var enig i.

Barbara Kryger

Barbara K. fandt, at det niveau, debatten havde nået, viste, hvad det var, hun mente. Fastholdt, at konferencen i Gilleleje opfyldte det mål, forbundet havde med den. Opfordrede endnu en gang til afstemning om afslutning af debatten.

Forretningsudvalget

besluttede at afslutte debatten med de indtegnede talere.

10 stemte for, 3 imod.

Sidste indtegnede tale:

Holger Foss

Holger F. fandt, at når nogle følte, at man blev dårligt behandlet, måtte man affinde sig med, at man tog or-

det, selv om diskussionerne kunne opfattes som pinagtige.

Når forbundsformanden sagde, at mdl. afd. kom med én lang kritik, vidste forbundsformanden, at dette ikke var rigtigt. Mdl. afd. havde rost og støttet mange tiltag fra forbundets daglige ledelse.

Vedr. personlige bemærkninger forstod Holger F. ikke, at forbundsformanden var blevet så fintfølende, da han ikke var uvant med sådanne bemærkninger eller for selv at bruge nogle tilsvarende fra tiden i mdl. afd. Holger F. var sikker på, at forbundsformanden formelt havde ret i, at kongressen nok skulle sætte tingene på plads, men hvad hjalp det. Han mindedes, at forbundsformanden i sin tid i afdelingen havde deltaget i forargelsen over, at nok var der et formelt flertal, som kunne stemme mdl. afd.s synspunkter ned på forbundsmøderne, men man tog aldrig hensyn til, hvor mange medlemmer, afdelingen repræsenterede.

Holger F. konkluderede, at mdl. afd. agtede at fortsætte kritikken og at støtte forbundet på de punkter, kritik og støtte var berettiget.

Preben Mortensen

Forbundsformanden konstaterede, at hvis FU's medlemmer blev siddende et par år til, så ville man kunne nå at gennemgå forbundsformandens 7 år i mdl. afd., og især, hvad han havde foretaget sig i afdelingen.

Beretningen blev godkendt.

11 stemte for, 2 imod.

3. Forskellige sager

ved forbundsformand

Preben Mortensen

Udsendt til afdelingerne

Til afdelingernes orientering er der udsendt et eksemplar af bogen »Bedriftssundhedstjeneste under opbygning« samt et eksemplar af FN-Forbundets avis, »FN, krigen og freden« og 5 eksemplarer af LO's pjeces »Teknologi – Økonomisk Demokrati«.

Nyt HB-medlem

Fra Nordjyske kreds er Inge Møller tiltrådt HB i stedet for Erna Kristensen.

Aftaler

Fra Horsens afd. vedr. ibrugtagning af en ny etiketteringsmaskine – en lønstigning på 40 øre pr. time.

Fra Århus mdl. afd. vedr. arbejdsfordeling på Thor depotet, Århus Midtby.

»Der er etableret arbejdsfordeling på depotet fra 31. januar 1985 og 2 måneder frem. Arbejdsfordelingen er begrundet i en stor salgsmæssig tilbagegang på depotet i forhold til året før.«

Aftalen er underskrevet af depotindehaveren og Bjarne Frandsen, Århus afdeling.

Forretningsudvalget

tilsluttede sig de fremlagte sager.

Bevillinger

Forretningsudvalget besluttede at støtte Stutthof-foreningen med 500 kr. i anledning af, at man vil afholde en mindehøjtidelighed den 10. marts på 40 årsdagen for vor befrielse fra det nazistiske fangenskab.

Forretningsudvalget fastsatte diæter til medlemmer, der deltager på forbundets weekend- og grundkurser til 60 kr. pr. kursusdag.

Ugekurser regnes som 6 dage.

Spørgsmålet vedr. diæter på forbundskonferencer tages op til debat snarest muligt.

Preben Mortensen

Fællesafdelingen under Jyske Bryggerier omfatter afdelingerne i København, Hjørring, Aalborg, Randers, Århus og Horsens. De har en fast møderække om året, og de har også i det kontingent, man udskriver, et beløb til fællesudvalget. Der har imidlertid i det forløbne år været en lang række møder, og man forventer i forbindelse med de drøftelser, man skal have med Jyske Bryggerier, at fællesudvalget er nødt til at optrappe sin mødevirksomhed ud fra, at de, der forhandler i et snævrere udvalg, hele tiden skal have godkendt de initiativer, de tager, af fællesudvalget. Det er klart, og det kan vi allerede på nuværende tidspunkt se, at der vil ligge en temmelig stor belastning økonomisk set i at kunne afholde disse møder. Det er også et problem, at der er så stor forskel på finansieringsmulighederne. Det er klart, at de mindre afdelinger, som skal sende det samme antal repræsentanter til fællesudvalget, vil

være langt mere belastede, og der er ikke penge nok i fællesudvalgets kasse til at kunne finansiere den form for møder.

Man har vedtaget, at i stedet for at afholde 2 møder om året, skal man op på 4. Hvorvidt det holder, kunne forbundsformanden ikke sige, men det blev drøftet i fællesudvalget, hvor vi sagde, at vi selvfølgelig godt kan se, at man, når man muligvis skal i gang med en rammeaftaleforhandling, var i en helt anden situation. Vi ved, at et møde i fællesudvalget beløber sig til ca. 6.000 kr., og derfor sagde vi, at vi godt fra forbundsledelsen kunne give en indstilling til forretningsudvalget om, at vi bevilgede et engangsbeløb for 1985 på baggrund af vor viden om, at man var nødt til at tage drøftelserne med Jyske Bryggerier, og at afdelingerne regelmæssigt er nødt til at holde møder, fordi det drejer sig om en fælles aftale. Man har besluttet, at ingen af afdelingerne må slutte aftaler under nogen form med hensyn til produktion og beskæftigelsesgaranti, uden at de er sikre på, at de øvrige afdelinger får en tilsvarende aftale. Det betyder naturligvis, at der skal være en nær kontakt.

Vi har således et forslag om, at der til fællesudvalget under Jyske Bryggerier ydes et engangsbeløb på 15.000 kr. under forudsætning af, at man naturligvis opfylder betingelserne for at modtage tilskudet, nemlig at der ydes på baggrund af de forhandlinger og drøftelser, man har med Jyske Bryggerier, omkring de produktions- og beskæftigelsesmæssige forhold. Det er ikke sådan, at man kører med et decideret dårligt kontingent i nogen af afdelingerne under Jyske Bryggerier. Men man har dels kreds-kontingent, dels har man fagforeningskontingent og klubkontingent. Derudover betaler man i forvejen et kontingent til fællesudvalget under Jyske Bryggerier. Forbundet sagde derfor, OK, man tager også selv initiativ til at skaffe midler dertil, men det her er ligesom at give det økonomiske grundlag til, at man ikke behøver at skulle tænke på at begrænse mulighederne for at snakke sammen i et vigtigt projekt som dette her.

Barbara Kryger

Barbara K. havde ikke noget imod projektet, men noget imod at flytte udgiften fra afdelingerne til forbun-

det. Ville gerne vide, hvilket kontingent man betaler i afdelingerne.

Er det rimeligt, at vi indirekte er med til at finansiere en faglig aktivitet, som egentlig skulle have været finansieret andetsteds. Barbara K. kunne godt se argumentationen for, at det er svært for de små afdelinger at finansiere dette her, men advarede imod princippet.

Holger Foss

Holger F. kunne godt se, at der kunne være et behov for disse midler. Men der var andre, som havde behov for at få dækket nogle udgifter. Ville ikke være betænkelig ved at sige, jamen, OK, kammeraterne havde brug for pengene, men så måtte der også være åbent for, at andre kunne komme med lignende ansøgninger og blive behandlet lige så velvilligt. Hvis man ikke kunne det, var Holger F. enig med Barbara K. i, at det så må være et afdelingsspørgsmål, og så måtte de selv betale.

Thomas Olsen

Thomas O. gik ind for støtten, fordi det jyske fællesudvalg på et tidspunkt gerne ville have forbundet til at forhandle rammeaftale hjem. Man har sådan set sagt til dem, at de skulle klare det selv, og når de vil klare det på den måde, som de klarer det, er det i orden med et engangsbeløb. Ville ikke bryde sig om, at man på forhånd sagde, at det betyder, at andre også kan komme og søge tilskud, fordi det vil opfordre nogle afdelinger til at lade være med at lade deres kontingent afpasse efter aktiviteterne.

Forretningsudvalget

bevilgede 15.000 kr. til fællesudvalget under Jyske Bryggerier. Beløbet er en engangsbevilling til brug for aktiviteter i forbindelse med drøftelserne med Jyske Bryggerier om de produktions- og beskæftigelsesmæssige forhold.

For bevillingen stemte 9, imod 2, hverken for eller imod 2.

Anker Skjødt

Forslag fra det landsdækkende depotudvalg: Forbundet dækker de økonomiske udgifter, der er forbundet med det opsøgende arbejde i de enkelte afdelinger. Dette arbejde skal udføres mindst to gange årligt. Udvalget har beregnet, at de to årlige besøg på de-

poterne vil betyde en udgift pr. depotansat på 120 kr. Udvalget har beregnet, at med det nuværende medlemstal på depoterne vil udgiften for forbundet hertil være på ca. 140-150.000 kr.

Baggrunden for forslaget er, at man gerne så, at de lokale afdelinger får økonomisk støtte, således at de kan fritage lokale folk til at besøge depotarbejderne i arbejdstiden, idet det er vanskeligt at få fat i dem om aftenen til medlemsmøder. Man er samtidig vidende om, at når man møder dem på depoterne, taler de ikke altid sandhed, når de fortæller, hvordan deres situation er.

Preben Mortensen

Forbundsformanden kunne tænke sig, at man kanaliserede pengene ind over kredsen, som jo har lokale depotudvalg, som dermed centralt kunne have ansvaret for, at de depoter, vi taler om, virkelig bliver besøgt. Mente, at i stedet for at man siger, at man giver et beløb pr. depotarbejder, giver et beløb pr. depot, idet det for store afdelinger med mange ansatte godt kunne betyde, at man kunne bruge den samme tid til at besøge et depot og ordne disse ting, som hvis det var en lille afdeling med to ansatte. Man bør nok også overveje de kilometerafstande, der er, og hvor mange afdelinger, kredsen har. Der pågår i øjeblikket stigende aktiviteter omkring depoterne i kredsen, og det kan holdes lidt tilbage på grund af nogle økonomiske forudsætninger for at kunne opfylde det. Hvis vi kanaliserer det over kredsen og lader faktorer indgå som antallet af arbejdspladser, kilometerafstand fra yderpunkt til yderpunkt i kredsen, og så, når vi taler om arbejdspladser, lade hele kredsens område indgå i en sådan vurdering. Man kunne også lade kredsens medlemstal være grundlag for det. Så fik man generelt opprioriteret disse ting, og på denne måde få en bedre styring af det. Det er lidt for risikabelt at lægge 140-150.000 kr. ud i noget, som vi ikke har kontrol med eller tilstrækkelig styring på. Hvis det viser sig, at det virkelig kan fungere, så kan vi senere tage det op igen.

På baggrund af forbundsformandens oplæg vedr. depotområderne enedes *forretningsudvalget* i at anbefale depotudvalget at se på forslaget endnu en gang til forelæggelse i hovedbestyrelsen.

Formanden gav herefter følgende argumentation for forslaget:

»Jeg mener, at det skal være en depotmand, der skal forsøge dette opsøgende arbejde. Hvis man f.eks. har en fælles afdeling, hvor det er en på virksomheden, der er afdelingsformand, så synes jeg, at det er et problem. Hvis vi til gengæld lader det gå over kredsen, så er der jo mulighed for, at kredsen ved at have de penge kan løse problemet frihed, hvis der f.eks. kommer en depotmand fra en lille afdeling og siger, at han skal ud og lave noget opsøgende arbejde ud fra de penge, der er her. Så kan han måske få fri i to dage. Men hvis pengene ligger centralt, er der mulighed for at sige: »Vi løser dig ud i 14 dage«. På de 14 dage skal de og de depoter besøges. Og han har status som en afdelingsrepræsentant. Det tror jeg i sig selv vil gøre, at der virkelig er mulighed for at få fat i folk. Med det økonomiske grundlag, kredsen kan give, betyder det også, at der er tilbagemeldingspligt til kredsen, sådan at der er garanti for, at de depoter bliver besøgt, og hvis det viser sig, at der er problemer, som skal følges op, så er der mulighed for, at det virkelig bliver kontrolleret, at det bliver fulgt op. Så jeg synes, at forslaget om at lade det gå over kredsen er i orden.

Men det er klart, at vi må øremærke pengene. De må ikke gå ind i en tilfældig administration. Det må fremgå af kredsens regnskaber, hvem man har løst ud, transportomkostninger mv., decideret øremærket til depotarbejde. Tilbage står så beløbets størrelse.

Lad mig være ærlig og sige, at da vi drøftede det, tænkte vi på, at beløbets størrelse kunne medføre, at der var nogen, som stillede spørgsmålstejn andre steder. Vi har en rejsesekretær, og hvis vi skal bruge penge til det her, gør vi så ikke rejsesekretæren overflødig? Mine bemærkninger her til var, at det er sekretærens opgave at rette henvendelse til afdelingerne og gøre opmærksom på, hvordan det går med at lave overenskomst og få tingene samlet sammen. Men det er rigtigt, at rejsesekretæren ikke kan gå ud og snakke med folk på depoterne uden videre. Man kan ikke kontakte en depotmand og bede om møder, det skal gå igennem afdelingen. Derfor må det være en kombination. Hvis vi kan finde et grundlag for beregningen, synes jeg, at det er i orden,

men vi må så først tage stilling til, hvor stort beløbet skal være og derudfra foretage en fordeling. Hvis vi er enige om, at beløbet er 150.000 kr., så kan vi derudfra beregne, hvor meget der skal gives pr. arbejdsplads, hvor meget man skal have, når der tales om kilometerafstand osv. Det er så grundlaget for det tilskud, som kredsen får. Jeg mener, at der må være forskel f.eks. på Fyn, hvor man på tværs måske kan rejse 70/70, og på Sjælland, hvor man kan rejse 200 km den ene vej og 100 km den anden. Det må selvfølgelig også indgå i vurderingen af, hvor stort tilskudet skal være. Jeg synes imidlertid, at vi skal sætte et loft og sige, at det er udgangspunktet og så finde ud af, hvordan vi fordele disse 150.000 kr.»

Forretningsudvalget
bevilgede 150.000 kr. til at udfylde rammerne for det opsøgende arbejde på depoterne.

Konferencer/kvartalsmøder

Preben Mortensen

Forbundet har fra FN-Forbundet modtaget en indbydelse til at deltage i det Nordiske FN-Forbunds folkerigsdag den 19. til den 21. april i Jönköping. Det skal være et bredt udsnit af foreninger, der skal samles for at styrke arbejdet for fred, nedrustning og udvikling. Indstillingen er, at forbundet deltager.

Forretningsudvalget

indstillede til HB, at HB-medlem Henrik Christensen deltager i konferencen.

Preben Mortensen

Vi har tidligere omtalt konferencer, hvor forbundet og Kbh.s mdl. afd. har deltaget sammen med CGT, det franske forbund, og med levnedsmiddelafdelingen under Transportarbejderforbundet i England. Vi har også tidligere drøftet forholdet til englænderne og har syntes, at de på nogle måder har været lidt sendrægtige, og også, at man ikke rigtigt kan stole på, hvordan de arbejder internationalt. Vi har i hvert fald konstateret, at repræsentanten ved Bob Harrison, som har kontakt i IUL's styrelse, på intet tidspunkt har forelagt vore opfattelser af en bryggerikonference og formålet med en sådan. Forbundsformanden havde orienteret Dan Gellin om det,

men ingen andre under IUL, som arbejder internationalt, er ellers blevet orienteret om, hvad der foregår.

Der lå nu en invitation til at besøge England og drøfte tingene. Forbundsformanden troede ikke, at man kun ville drøfte det videre samarbejde om en konference, men at de i allerhøjeste grad ville forsøge at påvirke os i forbindelse med de ting, der skal ske på IUL-kongressen, og muligvis valg af en ny præsident.

Forbundsformanden orienterede om, at der til HB lå følgende forslag til en køreplan for forbundets kvartalsmøder for sikkerhedsrepræsentanter:

Vi kører de 4 kvartalsmøder om året, og det ene i forbindelse med den årlige konference, vi skal have. Der køres under DfB-koncernen, under Jyske Bryggerier, under Spritfabrikkerne, der køres selvstændigt for depoterne, og der køres samlet for de øvrige bryggerier. Vi talte på et tidspunkt om også at lave et for Faxe, men efter Hedensteds lukning er det ikke aktuelt. Hvis vi tog Albani, ville det være for snævert, fordi Albani jo i forvejen har under Fyns kredsen, hvorfor det stort set næsten ville blive en gentagelse, hvis de også holdt et concernmøde. Vi har derfor fundet det rigtigt at opdele det i de 5 nævnte grupper. Udover dette afholdes der to møder årligt geografisk, hvor vi foreslår, at de københavnske afdelinger sammen med hele Sjællands-området holder møde under ét. Fyn og Sydjylland holder under ét, og Nordjylland holder under ét. Hvis vi opdeler det geografisk i 3 grupper, og vi har det, vi kalder branche eller concern i 5 grupper, vil vi have det samme antal møder om året, som vi havde tidligere. Vi har i dag 4 grupper, som skal holde 4 møder = 16 møder. Når vi opdeler på den anden måde, vil vi også nå 16, men dels får man geografisk kendskab, dels får man mulighed for at drøfte sine indre branchemæssige forhold. Der har tidligere deltaget gennemsnitligt omkring 53. Vi har været nødt til at file det til, fordi vi har udvidet med depoterne, hvilket betyder at det samlede deltagerantal bliver 60. Det betyder, at nogle af de produktionsvirksomheder, som måske har haft en rigtig stor repræsentation, er blevet skåret ned. I København er der 4 fra hvert bryggeri, og det er meget store bryggerier. Vi har altså også nogle mellemstore virksomheder i

provinsen, hvor man sidder med 3 repræsentanter og 2 repræsentanter. Vi har fundet det rigtigt, at der på de små bryggerier er 1 repræsentant, på de mellemstore er der 2, og København beholder den repræsentation, man hidtil har haft. Vi tror, at på den foreslåede måde vil vi også kunne holde fast i dem, der deltager i kvartalsmøderne.

Brev fra de to københavnske afdelinger

»Til forbundet, her.

Gode kammerater!

De to københavnske afdelinger har genoptaget forhandlingerne om en sammenslutning til én fagforening og har i den forbindelse drøftet en fælles fagforeningsrepræsentation i forbundets kompetente organer. Det er de to afdelingers opfattelse, at vi i henhold til forbundets love er berettiget til at bevare den nuværende repræsentation i forretningsudvalget med 4 medlemmer og i hovedbestyrelsen med 8 medlemmer samt på kongressen for tiden 69 medlemmer. Ligeledes ønsker vi, at princippet om garanteret kvinderepræsentation fastholdes.

Under henvisning til principbeslutning på en tidligere kongres om det formålstjenlige i, at der kun er én afdeling i hver by, anmoder vi hovedbestyrelsen om i henhold til forbundslovens § 4, stk. j, at behandle vor henvendelse på førstkommande hovedbestyrelsesmøde.

Med kammeratlig hilsen

Holger Foss/Barbara Kryger.«

Preben Mortensen

Det er klart, at vi ikke kan binde hovedbestyrelsen på en kongresbeslutning, fordi forbundets love jo skal ændres, når der sker en sammenslutning. Derfor foreslog forbundsformanden, at man indkalder og hurtigst muligt afholder en ekstraordinær kongres en lørdag, og én gang for alle får vedtaget, hvordan lovene skal være, hvis der sker en sammenslutning i København. Det er forbundsledelsens opfattelse, at det selvfølgelig ikke er heldigt, hvis en afdeling kommer til at udgøre næsten halvdelen af de delegerede, men til gengæld finder vi på baggrund af den ændrede struktur, ligesom vi kender medlemstallet i København, at hvis vi begynder at skære ned og fastsætte procentvis an-

tal, kan der opstå en forfærdelig diskussion i København. For at undgå dette er forbundsledelsen af den opfattelse, at vi er indstillet på at efterkomme det, man i brevet fra de to københavnske afdelinger har stillet ønske om.

Efter drøftelse i forbundsledelsen mener vi, at vi så kommer i den situation, at hvis der sker en sammenslutning, vil afdelingen i København have et klart flertal af medlemmer. Ligesom man skal beskytte mindretallet mod flertallet, må det også være omvendt, hvis den største afdeling ikke har et flertal på kongressen og der udgør et mindretal, så må der også her være tale om en beskyttelse. Når vi ved en ekstraordinær kongres foreslår disse ting, vil vi også foreslå, at vi ændrer forbundets love vedrørende urafstemning. Under § 3, stk. k, står der:

»På forlangende af 20% af de delegerede kan et til behandling på kongressen foreliggende forslag henvises til urafstemning«.

Det er klart, at hvis København med et klart flertal af forbundets medlemmer stiller forslag om, at man fremover vil have 99 delegerede fra København og 1 fra provinsen, er det blot at stille forslaget og kræve det til urafstemning, så bliver det automatisk vedtaget. Derfor vil vi gerne foreslå den ændring, at »forslag, der er vedtaget på kongressen, på baggrund af 20% af de delegerede kan kræves til urafstemning«. Det vil sige, at hvis københavnerne føler, at provinsianerne på kongressen har vedtaget et forslag, der går ud over København, kan de automatisk bruge urafstemningsprincippet. Men til gengæld kan København ikke bruge et flertal til at fremsætte et forslag, som de under alle omstændigheder kan få til afstemning, fordi det ikke behøver at få flertal på kongressen. Der er altså de to ting, som bør vejes op mod hinanden. Normalt er det jo sådan, at man i forsamlinger mv. har indbygget en bestemmelse, der siger, at et forslag, der er vedtaget af et bestemt antal mennesker, altid skal kunne komme til urafstemning, og den pasus skal beholdes, men vi vil også gerne have indføjet, at det er forslag, der er vedtaget på kongressen, som man altid kan kræve kommer til urafstemning.

Barbara Kryger

Barbara K. gav udtryk for, at afdelingerne er tilfredse med, at deres anmodning efterkommes. Vi er også indstillet på, at § 3, stk. k, i forbundets love, som nu hedder:

»På forlangende af 20% af de delegerede, kan et til behandling på kongressen foreliggende forslag henvises til urafstemning«

ændres til:

»På forlangende af 20% af de delegerede, kan et til behandling på kongressen vedtaget forslag henvises til urafstemning«.

Holger Foss

Holger F. kom ind på, at på et FUmøde blev Erik Kielberg delegeret til at deltage med SID hos Vilian & Madsen. Hvilket resultat er der kommet ud af de forhandlinger?

Erik Kielberg

Erik K. meddelte, at der på mødet skulle opstilles krav til overenskomsten, og det blev stort set 1983-kravene, som blev genopstillet.

Holger Foss

Holger F.s hjemmelsmand i SID havde oplyst, at der opstod det pirlige på mødet, at der blev spurgt om lønniveauet for den københavnske distribution. Det kendte Kielberg ikke, men han kunne fortælle, hvordan det var i Odense. Der blev stillet et spørgsmål fra en SID-repræsentant, om det ikke var rimeligt, at man simpelt hen fik overflyttet alle de folk fra Vilian & Madsen og alle andre steder, hvor man havde med øl at gøre, til vort forbund. Og svaret fra Kielberg skulle have været, at det var han ikke sikker på var nogen fordel.

Erik Kielberg

Erik K. afviste, at de spørgsmål, som Holger F. omtalte, blev diskuteret på mødet i SID. En repræsentant fra Odense havde spurgt om forholdene på Albani og havde fået svar. Dette var alt, hvad der blev spurgt om på mødet.

Møde-datoer 1985

Forretningsudvalget fastlagde følgende datoer:

FUmøder

5.-6. marts

3. april

8. maj

10. juni

HB-møder

11., 12. og 13. juni.

Mødedatoer kan ændres afhængig af overenskomstsituationen.

Mødet hævet.

Lone Christensen.

**ORDINÆRT
FORRETNINGS-
UDVALGSMØDE I
A-KASSEN**

Mandag den 4. februar 1985

DAGSORDEN

1. Beretning
2. Forskellige sager

Dirigent: Inge Jensen.

1. Beretning

Ved hovedkasserer

Erik Nielsen

A-kassen har modtaget skrivelse fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke af 10. januar 1985 vedr. Information om principielle afgørelser.

Samme dag er der også modtaget en skrivelse fra Samvirket vedr. Betydning af hverv som bestyrelsesmedlem for efterlønsmodtagere.

Endvidere skrivelse af 24. januar 1985 vedr. Kassens vedtægter, skrivelse af 30. januar 1985 vedr. Tilsynet med A-kasserne.

Der er til afdelingerne udsendt cirkulære 1/1985 vedr. tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse, cirkulære nr. 2 vedr. administrationstilskud til afdelingerne, cirkulære nr. 3 vedr. Kassererkonference og cirkulære nr. 4 vedr. ledige medlemmers deltagelse i Intro-kurser.

I øvrigt henvises der til den omdelte skriftlige beretning for december 1984.

2. Forskellige sager

Hovedkasserer Erik Nielsen

Der er den 28. januar 1985 afholdt ordinært regnskabseftersyn i Slagelse afdeling. Dette eftersyn gav ikke anledning til bemærkninger.

Endvidere er der den 18. januar 1985 afholdt ordinært regnskabseftersyn i Horsens afdeling, og dette eftersyn har heller ikke givet anledning til bemærkninger. Kassereren i Horsens afdeling er også kasserer i Sydjyske Kreds. Derfor er der samme dato foretaget en beholdningsopgørelse for kredsen, og denne beholdningsopgørelse har ikke fra Arbejdsløshedskassens side givet anledning til bemærkninger. A-kassen har sendt besked til kredsfornmanden om denne beholdningsopgørelse.

Preben Mortensen

Som man har kunnet læse i pressen, har Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring i januar 1985 udsendt en redegørelse vedrørende tilsynet med de statsanerkendte arbejdsløshedskasser og Bryggeriarbejdernes Arbejdsløshedskasse er i den forbindelse omtalt i rapporten.

Der står:

»Det skal indledningsvis oplyses, at den meget store tilbagebetalingsprocent primært skyldes resultatet af en enkelt sag. Da Direktoratet imidlertid herudover har fundet tegn på, at arbejdsløshedskassens administration ikke i alle sammenhænge er tilfredsstillende, vil Direktoratet kontakte arbejdsløshedskassen for at drøfte disse forhold«.

Hovedkassereren og forbundsformanden havde været til møde i Direktoratet, hvor man gjorde opmærksom på, at man havde udtaget et vist antal sager, og i disse sager var der en fejlprocent på ca. 41, og det virkede selvfølgelig voldsomt. Det var ikke så meget spørgsmålet om procenter, men spørgsmålet om fejludbetalingerne, som Direktoratet hæftede sig ved. Hvor vi jo ser landsgennemsnittet for 1983 er under 3 pct., har fejludbetalingerne i vor A-kasse været helt oppe på 7 pct. Det skal dog bemærkes, at

den enkelte sag, der her er tale om, er den, der belaster med ca. 90 pct.

Vi gjorde opmærksom på, at vi var utilfredse, idet vi finder, at de har sager, hvor der er tale om et skøn, og som det også fremgår af A-kassernes notat til Direktoratets opgørelse, kan spørgsmålet om et skøn ikke betragtes som en fejl. Vi kan muligvis have skønnet forkert, men dermed finder vi ikke, at der er tale om hverken administrative eller tekniske fejl, men at vi blot har vurderet i den pågældende situation, at der kunne udbetales dagpenge.

For den enkelte sag er der tale om en person, som har haft noget med landbrug at gøre. Det er ikke en sag, der er opstået i 1983, hvor man har arbejdet statistikken, men den pågældende person er blevet arbejdsløs i 1980. Vi gjorde opmærksom på, at det var på det tidspunkt, hvor den store cirkulærestrøm kom, og på det tidspunkt kunne det være vanskeligt at vurdere, hvorvidt man skulle fortolke på den ene eller anden måde, og der mener de, at vi har tolket forkert. Sagen er i Direktoratet, men vi har gjort opmærksom på, at vi ikke finder, at man kan gøre kassen ansvarlig og dermed vil vi køre sagen videre i Ankenævnet.

Den 30. november 1984 var anmeldt	803	arbejdsløse
Den 29. december 1984 var anmeldt	774	arbejdsløse således:
221 arbejdsløse mænd i København	6,5%	
248 arbejdsløse mænd i provinsen	10,0%	mænd 8,0%
156 arbejdsløse kvinder i København	13,7%	
149 arbejdsløse kvinder i provinsen	23,0%	kvinder 16,8%
774 arbejdsløse	10,0%	

Indtægten i december har været:

Medlemsbidrag	kr.	830.844,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr.	162.407,00
I alt	kr.	993.251,00

Udgifter i december har været:

Dagpenge	kr.	4.812.990,00
Feriedagpenge	kr.	121.909,00
Efterløn	kr.	6.449.444,00
Frikontingent	kr.	6.177,00
I alt	kr.	11.390.520,00

Beretningen blev godkendt.

De sagde til os, at vi ikke måtte overreagere i denne sag. På baggrund af den undersøgelse, man foretog i 1981, var fejlprocenten 59 pct., og den er nu faldet til 41. De øvrige sager, som udgjorde en fejludbetalingsprocent på 0,6 pct., havde fejl, som man umiddelbart kunne falde over, men som mente, at de ville påtale overfor os. Den ene er, at man ikke husker at overføre overskydende timer for overarbejde forud for den uge, hvor man bliver ledig. Det er en ordning, som kom for nogle år siden, hvor vi udsendte cirkulære om det. Vi har drøftet det og meddelt Direktoratet, at vi så må udsende et nyt cirkulære til afdelingerne og gøre opmærksom på, at overarbejdstimerne for den sidste uge, inden man er ledige, skal påføres kortet. Forbundsformanden tror dels, at de gamle kasserere har glemt det, og dels har vi fået en del nye, som ikke er opmærksomme på disse ting.

Det andet problem var spørgsmålet om dimittend-satsen, hvor man i visse tilfælde fandt, at vi ikke havde efterlevet lovens bogstav. Det er sådan, at hvis man er ledig i et stykke tid, men stadig opfattes som havende tilknytning til arbejdsmarkedet, så skal der kun udbetales dimittend-satsen. Der var visse tilfælde, hvor man fandt, at der godt kunne være nogle tvivlsspørgsmål, hvor vi har udbetalt det oprindelige beløb, fordi man fandt, at man var afgået fra bryggeriet, og hvor de med den ledighed, der har været tilstede, finder, at der kun har været tale om midlertidig ledighed. Derfor skulle der have været udbetalt dimittend-sats.

Vi drøftede også spørgsmålet om afdelingerne. Man vil fra Direktoratets side tage et langt større udsnit af vore sager for 1984. Hvis man tilsvarende finder en så høj fejlprocent, vil man gøre opmærksom på nødvendigheden af at stramme op lokalt. Man finder ikke, at en kasserer, som i sin fritid skal udføre disse ting, kan gøre det på en forsvarlig måde. Vi gjorde opmærksom på, at vi ikke med en fejlprocent på 0,6, som der var tale om her, og som ligger langt under, hvad de andre kasser har i sig selv, fandt en sådan kritik berettiget, men vi var enige med Direktoratets repræsentanter, at vi naturligvis ville stå solidarisk med den øvrige A-kasse og gerne ville have fejlprocenten ned på 0 for dermed at kunne påvise, at A-

kasserne selv kan klare deres administration.

A-kassen vil derfor på Kassererkonferencen i marts bede Direktoratets repræsentant være tilstede og forklare, hvad man anser for at være væsentlige problemer for Direktoratet, og som kan være et problem overfor ministeriet, samt at hvis man finder en fejlprocent af den samme størrelsesorden i 1984, må vi begynde at drøfte, hvordan strukturen skal være for den lokale A-kasseadministration. Det er givet, at hvis man er fritidskasserer, er mulighederne for fejl større, end hvis man er ansat. Det er klart, at hvis der ligger fejl i afdelingerne, så vil der, selv om nogle bliver sorteret fra, når sagerne kommer i A-kassen, være fejl, der kan passere igennem systemet.

Inden vi kom til Kassererkonferencen, vil vi afholde et møde med A-kassens damer, idet det kan opfattes således, at der, hvor der er tale om rent tekniske og administrative fejl, ligger ansvaret selvfølgelig hos dem, som modtager ledighedserklæringerne og godkender dem, og det er jo A-kassens personale. Vi meddelte Direktoratet, at vi fandt, at vort personale fra 1981 og frem til i dag, var bedre teknisk og administrativt, men vi gjorde opmærksom på, ligesom øvrige A-kasser, at når der havde været er så voldsom cirkulærestrøm, der bevirkede, udover at man var hårdt arbejdsmæssigt presset, at man også skulle følge med i de nye cirkulærer, kunne der meget let opstå fejl. Det var Direktoratet også enig i, og man gjorde også opmærksom på, at det var årsagen til, at man havde stoppet alle disse cirkulærer, fordi man mente, at man skulle give A-kasserne et par år, hvor der var ro. Man fastholdt, hvad vi for såvidt har været meget fleksible med, den nødvendige uddannelse af A-kassens personale, som skal foregå løbende, og vi har de gange, hvor man har bedt om det, altid givet frihed dertil.

Men vi må afvente undersøgelsen af 1984, og såfremt den viser sig at være på samme niveau som 1983, så må man være klar over, at vi så må tage nogle beslutninger om at sammenlægge nogle A-kasseafdelinger. Forbundsformanden ville dog gerne sige, at man med disse bemærkninger ikke skal gøre mere ved sagen, før vi får resultatet fra Direktoratet. Man skal ikke overreagere disse ting. Vi nævn-

te dog som et sidste punkt, at vi fandt, at da udtalelserne er offentlige, ønsker vi på et delegertmøde på kongressen tilstedeværelse af en repræsentant fra Direktoratet, der kan redegøre for Direktoratets syn på A-kassen. Vi forventer, at man allerede til kongressen har foretaget en lang række stikprøver i vor A-kasse for dermed at give udtryk for, om der er sket en væsentlig forbedring, som vi fornemmer, eller om situationen stadig er den samme.

Barbara Kryger

Forbundsformanden havde nævnt en fejlprocent på 41 pct. Landsgennemsnittet var 7 pct. og at A-kassens var 7 pct. Forstod ikke tallene og sammenhængen med de 41 pct.

Forbundsformanden

Af de udtagne sager har man fundet fejl i 41 pct. Man har taget 26 sager som stikprøver, og i disse var der en eller anden form for fejl på 41 pct., men ikke fejl, der havde konsekvenser omkring betalingen. Det kunne være tekniske fejl, som de ikke betragtede som noget, der hverken skulle give efterbetaling, eller at medlemmet skulle have penge tilbage. De 7 pct. omfatter fejludbetaling, hvor landsgennemsnittet er under 3, og der har vi en fejludbetaling på 7 pct. af de sager, der er taget fra. Vi skal altså være opmærksomme på, at det kun er den ene sag, der belaster, idet den udgør 90 pct. af den samlede fejludbetaling. Det vil sige, at hvis den sag faldt væk, hvad vi fandt, at den skulle gøre, så ville vor fejludbetaling være 0,6 pct. – 0,7 pct. – altså langt under landsgennemsnittet. Derfor sagde vi til dem, at vi ikke følte, at rapporten gav et helhedsindtryk af, hvordan A-kassen bliver administreret. At vi er nede på 0,7 pct. er meget lavt i forhold til andre. De siger også, at de ikke finder grund til alvorlig påtale, men at det omkring dimittend-satsen og opførelse af overarbejdstimer ikke derudover kan anses, at der er alvorlige fejl i vor A-kasseadministration. Det er kun den ene sag, og det fremgår også af indberetningen til ministeren, at det kun er den ene sag, der er belastende for kassen. Det drejer sig om en tilbagebetaling på over 70.000 kr., og det er derfor, at procenten bliver så høj.

Mødet slut.

Lone Christensen

ORDINÆRT HOVEDBESTYRELSES- MØDE

tirsdag den 5. februar 1985.

Alle var mødt.

Forbundsformanden bød Inge Møller, Randers afd., velkommen i hovedbestyrelsen. Erna Christensen fra Aalborg afd. var udgået.

DAGSORDEN:

1. Beretning
2. Forskellige sager

Dirigent: Poul Erik Guldborg.

Hovedbestyrelsen vedtog, at beretningen aflægges opdelt i et vist antal sager og debat ind imellem.

Der stemmes samlet over hele beretningen.

1. Beretning

*Ved forbundsformand
Preben Mortensen*

EDB i forbundet

På hovedbestyrelsesmødet i juni 1984 drøftede vi indførelse af EDB-teknik i forbundet, og vi fik dengang en beslutning om, at forretningsudvalget på et senere tidspunkt, når man havde gjort undersøgelserne færdige, kunne indkøbe dette nye udstyr indenfor en vis ramme. Da vi undervejs fik lavet disse undersøgelser, konstaterede vi, at det også i konsulentafdelingen omkring uddannelsesforhold kunne være en fordel at blive koblet på dette system, og det samme gælder for bogholderiet.

Det bevirkede, at indkøb af udstyr, opsætning, uddannelse af personale til betjening af materiellet, dels at køre de programmer, vi skulle have, dels udvidelse af programmerne ved at køre EDB omkring uddannelse og bogholderi i alt kom op i nærheden af 480-490.000 kr. Det blev forelagt forretningsudvalget, som var enige i, at man lige så godt kunne tage skridtet fuldt ud og få indført EDB i bogholderiet, og at der også blev mulighed for, at konsulentafdelingen kunne bruge det, idet vi også på et senere tidspunkt med det udstyr, vi anskaffede, kunne køre op imod FIU-systemet, sådan at vi automatisk kunne tilkoble folk og se, om der var pladser i FIU-

systemet, samt hvor megen uddannelse, de havde fået, og automatisk tilmelde dem kursus. Det vil komme på et senere tidspunkt, men vi har i disse dage færdiggjort de sidste drøftelser og udformet en kontrakt også med hensyn til uddannelse, og vi forventer i løbet af februar måned, at udstyret bliver etableret.

Vi har fået en henvendelse fra Sydjyske kreds om afdelingernes mulighed for at gøre brug af systemet, og vi vedtog på sidste forretningsudvalgsmøde, at vi skulle udsende en meddelelse til afdelingerne og gøre opmærksom på de muligheder, der var, og hvilke ønsker de havde til at gøre brug af dette system.

Desværre har vi ikke nået at færdiggøre det, for Regnecentralen, hvor vi har købt udstyret, har ikke fremsendt en oversigt over, hvordan vi kan bruge systemet. Der er to-tre forskellige muligheder til at køre op imod systemet, og det er klart, at det også er bestemmende for, hvor megen økonomi, der er deri. Vi må derfor beklage, at vi ikke har nået at sende det ud, og at vi derfor heller ikke kan tage en eventuel debat om det her på hovedbestyrelsesmødet, også fordi det skal drøftes, hvem der skal finansiere, såfremt man skal have installeret et nyt udstyr. Regnecentralen har lovet at vende tilbage hurtigt, og vi vil derefter udsende meddelelse til afdelingerne og gøre opmærksom på, hvilke muligheder der er, og afdelingerne skal derefter give tilbagemelding om, hvordan de forestiller sig at ville gøre brug af systemet.

Vi har med hensyn til det økonomiske besluttet i forretningsudvalget at tage det op senere. Der er forskellige opfattelser, hvor nogen mener, at forbundet må være med til at finansiere det, mens andre er af den opfattelse, at det må man klare lokalt. Vi vil i første omgang afvente, hvorledes ønskerne er, og vi vil så derud fra kunne sætte økonomi på, derefter må vi tage en drøftelse af, hvordan finansieringen skal klares, hvis man ønsker at installere systemet lokalt.

Konference om fremtiden

Fra den 7. til den 9. januar havde vi en konference i Gilleleje, hvor vi havde indbudt hovedbestyrelsen og samtlige afdelingsformænd. Formålet med konferencen var at få informationer og oplysninger om, hvordan bryggerierne forventede, at udviklin-

gen ville forme sig indenfor det salgsmæssige og ved indførelsen af ny teknologi på bryggerierne og konsekvenserne deraf. Det er min opfattelse, at formålet med konferencen om at få informationer og oplysninger lykkedes. Beklageligvis var der 11 personer af de indbudte, der ikke mødte frem. Det var lidt ærgerligt, idet der heriblandt var en del depoter, som blev væk. Hele indlægget omkring de salgsmæssige forhold, problemer med handelsmærker, billigøl og -vand, spørgsmålet om depotstruktur, om grænsehandel osv. var nok så interessant for depoterne at blive informeret om. Forbundsformanden var naturligvis klar over, at det var vanskeligt, når man var depotarbejder, at skulle bede om frihed i nogle dage for at deltage på konferencen, og derfor skal der ikke lyde specielle bitre bemærkninger over, at man ikke mødte frem, men at man i en situation som denne – hvis der ikke kunne tilstås frihed – burde have givet tilbagemelding herom, så man kunne have drøftet, hvad der kunne gøres i den situation. Forbundsformanden syntes, det var ærgerligt, når man endelig fik stablet en sådan konference på benene, at så mange så ikke kunne deltage, og at man netop med den viden og information, man fik her, kunne have været med til at debattere i forbundets organer, i kredsene og afdelingerne, hvilken politik vi skal lægge for at kunne imødegå truslen ved denne udvikling, der helt klart vil ramme beskæftigelsen både for depotarbejdere og for dem, der arbejder i produktionsvirksomhederne.

Brev vedr. udviklingen

Vi har i forbindelse med hele dette problem modtaget et brev fra Kbh.s mdl. afd., som gør opmærksom på, at de er blevet orienteret om, at man fra de store supermarkeder og også fra Brugsen totalt har boykottet De forenede Bryggeriers øl i butikkerne. Det har også konsekvenser derved, at man på Calrsberg- og Tuborg-depoter simpelt hen er nødt til at indskrænke, når man ikke længere har disse store kunder.

Vi har skrevet til Bryggeriforeningen og gjort opmærksom på, at vi finder, at det er en uheldig udvikling, og at vi gerne vil have, at Bryggeriforeningen retter henvendelse til De forenede Bryggerier for at få bekræftet eller

afkræftet, hvorvidt det er rigtigt, at en sådan udvikling er i gang.

Revisionssag

I december 1983 tog forretningsudvalget på baggrund af revisionens gennemgang af bilag den beslutning, at vi måtte afskedige Erland Petersen. Hele 1984 har der været ført sag omkring Erland Petersen. Der har været to byretssager, og ved den sidste sag sagde dommeren til Erland Petersen, at han fandt, at han endnu en gang burde overveje at modtage det første tilbud, der blev givet, nemlig at han skulle afgå pr. 1. marts og dermed næsten have 3 måneders løn. Dommeren gjorde opmærksom på, at påstanden om, at Erland Petersen havde tilsløret nogle ting, var bevisliggjort gennem selve behandlingen af retssagen.

Erland Petersen og hans sagfører meddelte, at de ikke modtog tilbudet, men ville have dom i sagen.

Den 27. december modtog vi fra advokat, Søtoft-Madsen, afgørelsen i sagen, der siger, at vi er totalt frifundet. Det var jo Erland Petersen, som havde anlagt sag imod os i henhold til funktionærlovens § 5. Frifindelsen betyder, at vi overhovedet ikke har nogen erstatningspligt over for Erland Petersen, og sagsomkostningerne på de 15.000 kr. skal betales af Erland Petersen. Set fra et menneskeligt og økonomisk synspunkt er det naturligvis en tragedie for Erland Petersen, men vi fandt, at han i denne sag har optrådt noget stædigt, når henses til de bemærkninger, der kom fra dommeren. Forbundets ledelse og FU kan imidlertid stille sig tilfreds med dommen, fordi den, uanset om den appelleres til landsretten eller ej, klargør og festsår, at FUs handling i december 1983 ved at tage beslutning om afskedigelse af Erland Petersen viser, at grundlaget herfor var rigtigt. Forbundsformanden håbede, at sagen var slut, men Erland Petersen har 4 uger til at appellere denne dom til landsretten. Da det sker direkte til retten, og der altid går et stykke tid, før vi får henvendelse derfra, så ved vi ikke, om han har appelleret.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Bent Meyer

Bent M. var ikke enig med forbundsformanden i, at vi med konferencen

om fremtiden havde nået den målsætning, vi havde sat os.

Næstformandens indlæg på konferencen fandt Bent M. havde mangler, bl.a. at man ikke fortalte, hvilken målsætning forbundets depotkonference havde vedtaget, nemlig at vi fremover ønsker en høj, fast, ensartet løn og en bortgang fra et utidssvarende provisionssystem med indkodede ting, som medfører, at man skal konkurrere kollega mod kollega, og som giver fantastisk dårlige arbejdsforhold for ethvert menneske.

Hvad angår brevet, som forbundsformanden omtalte om boykotten af DfB's varer i Obs, Irma og mange andre steder, kom det på baggrund af, at vi i Københavns-afdelingen havde observeret, at en lang række af vore depotindehavere ønskede at skille sig af med nogle medlemmer. Nogle med en begrundelse i nedgang af salget, ganske vist ikke så forfærdelig meget, og andre helt uden nedgang i salget.

Det var selvfølgelig foruroligende for os, idet vi levende kunne forestille os, at vore depotindehavere rundt omkring i hele landet ville benytte denne lejlighed til på legal vis at komme af med nogle mennesker, som man mente var i overskud, og så ved vi også af erfaring, at hvis det først sker, så er det uhyre vanskeligt at komme tilbage igen, når forholdene bliver normaliseret og at få opnormeret styrken. Det var selvfølgelig en meget foruroligende situation at blive bragt i, og derfor reagerede vi også samme dag med et brev til forbundet.

Bent M. kunne oplyse om, at DfB har udsendt meddelelse til samtlige landets forhandlere, depoter og distriktledere på bryggerierne om at bevare roen. Man skal optræde korrekt, og man skal efter deres mening yde en betydelig større salgsservice end hidtil, og overhovedet ikke lade sig skræmme til panik, idet forholdene nok på et senere tidspunkt skal blive normaliseret. Mente dette kunne bruges, således at vi overfor DfB kunne sige, at de måtte give besked videre til deres depotforhandlere om, at afskedigelser på dette grundlag efter den korte periode ikke må finde sted.

Preben Mortensen

Forbundsformanden ønskede på baggrund af Bent M.s kritiske bemærkninger til næstformandens indlæg på konferencen om fremtiden at slå fast,

at forbundets målsætning *ikke* var at markere vore fagpolitiske holdning over for arbejdsgiverne. Målet var at få åbnet op for, at arbejdsgiverne – vores modpart – lagde deres planer for fremtiden frem. Og kunne vi gennemføre konferencen på en god måde, kunne vi måske få flere informationer og oplysninger fra modparten, end de normalt giver os.

Forbundsformanden syntes, at forbundets målsætning lykkedes, og han måtte afvise, at man kan begynde at fremføre kritik af, at vi ikke benyttede konferencen til at gøre opmærksom på de problemer, vi har på depoterne samt de krav, vi har. Tingene måtte adskilles. Det var sagt fra forbundets side, at når vi møder modparten i andre situationer, sker tingene på en anden måde end på denne konference.

Selvfølgelig var der ting, som skulle siges, men på de rigtige steder og tidspunkter. Hvis vi med det samme var gået ind og havde anlagt den linie, at nu skulle vi nok fortælle modparten vore synspunkter, så ville der allerede fra starten være sket en blokering. Det var helt klart slået fast fra konferencens start, at det ikke var formålet med den, og så måtte Anker S.'s indlæg helt klart være tilpasset det, der var meningen og formålet med konferencen. Derfor er det ikke rigtigt, at man bruger dette tidspunkt til at kritisere, at vi ikke markerede os, da dette ikke var formålet med konferencen.

Barbara Kryger

Barbara K. syntes, at EDB var nødvendigt for, at forbundet kunne fungere så effektivt som muligt i fremtiden, samt at der blev kapacitet i systemet til afdelingernes brug.

Barbara K. var tilfreds med konferencen om fremtiden ud fra de forventninger, vi havde, nemlig at få informationer og oplysninger fra arbejdsgiverne. Vi fik meget at vide, og det vigtigste var nok Bryggeriforeningens politik med hensyn til bryggeriindustriens struktur i Danmark, dvs. en fastholdelse af den nuværende struktur i store træk. Tankerne omkring depotstruktur og udviklingen iden for dagligvareforretningerne var interessante og skræmmende. Prognoserne omkring handelsmærkeøl, discountøl og endelig også omkring ny teknologi, hvor det var nyt, at der f.eks. i Vesttyskland er et blok-

kanlæg i drift, var nok så interessante oplysninger.

Bjarne Frandsen

I anledning af indførelse af EDB i forbundet, spurgte Bjarne F., om man har tænkt sig, at man vil bruge det i afdelingerne. Har man tænkt sig, at det skal bruges på den måde, at man kører med det centralt i forbundet, eller vil det være et enkeltstående EDB-anlæg, man har ude i afdelingen med mulighed for at gå ind og tage nogle oplysninger om medlemmerne i A-kassen? Eller skal det være sådan, at de programmer, man vil køre på i de enkelte afdelinger, skal være centralt placeret i forbundet i A-kassen?

Bjarne F. var ikke enig i vurderingen af situationen, der var opstået mellem DFB, Dansk Supermarked og FDB. Mange depotindehavere ville udnytte situationen, og i Århus-området var man allerede i oktober begyndt at tale om at fyre folk, fordi der var for mange ansat på depoterne, så det var ikke noget, der var fremkommet alene af førnævnte situation.

Bjarne F. havde hørt, at FDB havde udsendt en skrivelse til samtlige deres butikker om, at de skal undgå at købe Tuborg og Carlsberg vandprodukter, og at de må nøjes med at køre med ølprodukter fra disse to bryggerier. Det har slået ret kraftigt igennem i Århus-området. Det var noget, der havde stor betydning, men vi har dog trods alt ikke været ude for, at der var nogen, som havde sagt, at man ville fyre folk af den grund.

Bent Meyer

Bent M. fastholdt, at forbundet på konferencen om fremtiden, uden at komme i klammeri med målsætningen om ikke at præsentere vore holdninger, godt kunne have kommet ind på problemerne på depotområderne. Det var forkert, når forbundsformanden sagde, at det ikke var muligt, for så ville modparten have lukket af for informationer og oplysninger.

Bent M. syntes, at forbundsformanden meget klart og kraftigt havde givet udtryk for nogle holdninger, som vi har med hensyn til, at man ikke kunne forvente, at når priserne var ens over hele landet, så skulle lønningerne ikke være forskellige. Det var en meget klar tilkendegivelse af, hvad vor målsætning er, og Bent M. var sikker på, at det ville blive brugt

ved forhandlinger ude i landet. Nogle tendenser om, hvad vor målsætning er på depoterne, kunne have været lige så velkomne, dem havde vi lige så meget brug for ude i vore afdelinger. Kritiske bemærkninger kunne godt være positive. Det burde man tænke på og acceptere, at tingene kunne være gjort på en bedre måde. Konferencen var ret dyr, og derfor måtte vore principielle synspunkter også komme frem.

Det var muligt, at man på konferencen havde fået nogle oplysninger, men man havde i det landsdækkende depotudvalg og på depotkonferencerne langt henad vejen fået disse oplysninger. Men der var nogle enkelte ting, som Københavns-afdelingen allerede havde benyttet sig af. Ebbe H. Kristiansen nævnedes på konferencen, at ingen viden og kendskab til tal eller andre ting, som de var i besiddelse af og som de brugte ved overenskomsten, måtte være os foruden. Derfor havde afdelingen meget hurtigt fået tallene for 1983 og 1984 for alle afdelingens depoter. Det var tal, som havde været hemmeligholdt gennem alle årene, og som man aldrig før har kunnet få. Dem lå afdelingen inde med nu, og Bent M. var sikker på, at forbundet kunne få de samme tal ved en henvendelse til bryggerierne, og dette vil helt afgjort hjælpe de enkelte afdelinger, når de forhandler ude omkring på depoterne.

Bent M. var enig med Bjarne F. i, at det ikke var noget nyt, at depotindehavere i denne omgang ville afskedige medlemmer. Det har de altid gerne villet, men det var som om, de havde fået en kærkommen lejlighed til at føre deres synspunkter kraftigere ud i livet og skaffe sig af med folk, fordi de kunne bevise, at de steder, hvor der var Brugs'er og andre supermarkeder, gik man drastisk ned i salg, så de kunne bruge lejligheden til at skaffe sig af med folk.

Torben Olsen

Torben O. ønskede oplyst driftsomkostningerne for forbundet ved brug af EDB-systemet.

Preben Mortensen

Forbundsformanden havde indledningsvis svaret på nogle af de rejste spørgsmål vedr. indførelse af EDB-system i forbundet. I forbindelse med afdelingernes muligheder havde forbundsformanden omtalt, at vi ud fra

de tilbud, der bliver givet, vurderer, hvad der er den bedste form. Men de må vi først have til udtalelse i afdelingerne. De forskellige former er bl.a., at man fra afdelingerne kan køre direkte på vort system, og man kunne også køre over telefonen. Der er også diskussion om, hvorvidt man skal have printer, og hvor meget de kan trække i systemet, eller om de automatisk kan få oplysningerne ved en opringning til os. Afdelingen kan også, hvad man nok må forvente, køre med sin egen diskette med hensyn til arkivering osv. Vi har endnu ikke besluttet, hvilken form der er den bedste. Det må dels afgøres af økonomien, hvordan man rent praktisk kan arbejde med det i afdelingerne i forhold til forbundet og dels – hvad man måske kunne forvente – at man måske visse steder i provinsen ikke vil kunne køre afdelingsvis, fordi der ikke vil være økonomi til det, men at nogen måske kunne finde sammen i et samarbejde. Der er altså en lang række praktiske ting, vi først må have drøftet igennem, inden vi tager en beslutning og finder frem til, hvad der er den bedste form.

Det, forbundet venter på, er at modtage materiale fra Regnecentralen om de muligheder, der er.

Driftsomkostningerne ved brug af EDB kunne ikke gøres op på nuværende tidspunkt.

Formandens bemærkninger på konferencen om fremtiden, som Bent M. havde omtalt, var bemærkninger i forbindelse med en dialog. Mange af forbundets folk havde kritiske bemærkninger i dialogen til de forskellige arbejdsgiver-indlæg. Forskellen lå altså i dialogen.

Formålet med konferencen var ikke det, som lå til grund for Bent M.s bemærkninger for den rejste kritik af Anker S.'s indlæg på konferencen.

Hvis Anker S. i sit indlæg havde taget de ting op, som Bent M. efterlyste, ville Anker S. ikke have efterlevet formålet med konferencen. Derfor måtte kritikken afvises.

Poul Erik Guldborg

Poul Erik G. oplyste i forbindelse med bojkotten af DFBs produkter, at Brugsen i forvejen får produkter fra Wiibro, hvorfra de får stærk-øl, og fra Saltum-Houlbjerg får de mineralvand. Inden for Dansk Supermarked får de billig-vand fra Rørkjær og Landkjær. Der var ingen tvivl om, at

det var det, de ville køre stærkt på. DfB kunne så sige farvel til deres mineralvands- og stærk-øl-salg. Man går ud fra, at der er mistet omkring 1 mio flasker om året i Aalborg (8 paller pr. uge). Den første uge efter boycotten begyndte man at snakke om at fyre folk på depotet i Aalborg.

BERETNINGEN FORTSAT

*Ved forbundsformand
Preben Mortensen*

Lukning Faxe-Vest i Hedensted

Vi har siden kongressen 1981 konstant drøftet udviklingen iden for bryggeriindustrien. På baggrund af den overkapacitet, der er på grund af indførelse af ny teknologi, har vi også kunnet se, at der er en tendens til, at der skulle blive færre men større virksomheder med et generelt fald i beskæftigelsen.

I beretningsperioden kom det nok som en bombe for de fleste, når der skulle lukkes et bryggeri, at det blev Faxe-Vest i Hedensted. Når man ser rapporten og vurderer Faxe-koncernens handlinger her, så virker de ud fra økonomiske betragtninger forståelige nok, hvis det endelig skulle vise sig at være nødvendigt at lukke en af deres virksomheder. De har jo udover Faxe i Fakse, Odin i Viborg. Endvidere har de købt Lolland-Falster Bryghus i Nykøbing F..

Der har i de senere år været en kraftig tilbagegang for Faxes produkter på ømrådet, som har været medårsag til, at det har været nødvendigt at indskrænke produktionsstederne. Der var med denne tilbagegang rigelig tappekapaletet i Fakse sammen med de ting, der skulle køre på Odin i Viborg og Lolland-Falster Bryghus, Nykøbing F. At man lukkede i Hedensted lå i, at det var en bygning, som lå centralt, og som kunne sælges til en nogenlunde ordentlig pris. Hvis man skulle have skilt sig af med et af de andre steder, ville de være sværere at sælge til anden produktionsvirksomhed på grund af beliggenheden. Men tragisk er det for de folk i Hedensted, mange af dem har været der fra starten i 1972-73. Det siger noget om, hvor hurtigt tingene kan udvikle sig, og hvor sårbar man er, såfremt der viser sig nogle salgsmæssige udsving som i dette tilfælde i nedadgående retning. Men det er klart, at der for

Faxe stadig er en dominerende faktor på øl-området, fordi man fører Odin pilsner frem som billig-øl og dermed har fået et ret stort marked inden for billig-øl-markedet. Til gengæld er det gået ud over Faxes egne produkter. Der bliver bygget om på den ene kolonne i Fakse, så den bliver mere fleksibel med de flaskestørrelser, der skal køres. Det er en nødvendig del af sneringen inden for Faxe, og det vil samtidig betyde, at en del af produktionen fra Hedensted går til Viborg, medens resten kan flyttes til Fakse. Lukningen af Hedensted vil selvfølgelig også have salgsmæssig indflydelse i dette område og måske også i andre områder af Jylland.

Vi reagerede hurtigt med at forsøge at få indkaldt til en konference med Faxe-virksomhederne, herunder Faxe-Storkøbenhavn, som har lager og distribution, samt med SID, idet det fremgik af planerne, at der måtte ske indskrænkninger også i de øvrige virksomheder, især på Faxe i Fakse. Denne indskrænkning ville betyde, at der ville ske en ret pæn reduktion af beskæftigelsen i Fakse. SID viste ingen interesse, vi booked os hurtigt ind på Roskilde Højskole og havde fået plads, men SID sagde, at de først kunne holde møde en gang i januar. Vi sagde til SID, at så ville løbet være kørt.

Vi havde gennemgået regnskaberne med LO's analyseafdeling, og hvis vi skulle nå at komme med alternative forslag til videre drift af Faxe-Hedensted, så skulle det ske, inden man traf den endelige beslutning, dels om lukning men også med hensyn til de øvrige investeringer, der skulle foretages fra Faxes side, bl.a. i større trailers, som skulle kunne føre produkterne frem til Jylland. Når først den beslutning var taget, var det givet, at der ingen vej var tilbage.

Da vi passerede december, måtte vi konstatere, at beslutningen var truffet, og der var ikke mere at komme efter. Det har nok gjort nogle af os meget bitre på SID, idet vi fandt, at de handlede ret egoistisk. De ønskede først en drøftelse med afdelingen og tillidsrepræsentanten på Faxe i Fakse, og da de endelig satte tid af til møde, var vi nået til januar, på et tidspunkt, hvor der også skulle holdes en generalforsamling på Faxe-Hedensted for at lukke afdelingen.

Vi fandt, at de handlede svagt og ikke viste megen interesse for sagen, fordi de så den fordel der lå i, at produktionen fortsat skulle ligge i Faxe, hvor der er SID-overenskomst. Det har klart slået et skår i tilliden til, at vi kan lave fornuftige aftaler med SID. De indbød os til en drøftelse af situationen i januar, men vi undlod at møde frem. Vi fandt ingen grund til at tage disse drøftelser, beslutningen var truffet, og løbet var kørt. Derfor kunne det blot blive en tom gestus med hensyn til, hvad vi skulle gøre fremover.

Vi var til møde i Hedensted den 19. januar, hvor vi traf beslutning om, at vi ville lukke afdelingen med udgangen af april. Hedensted har ikke andre i afdelingen end dem, der er tilmeldt Faxe-Vest, og nogle, som tidligere har været beskæftiget på mineralvandsfabrikken Valencia, som også lukkede 1. januar. Da depoterne ligger i Vejle og Horsens, fandt vi, at vi lige så godt kunne tage den fulde konsekvens. Det er derfor tilbudt folkene i Hedensted, at de i perioden 1. marts til 1. maj frivilligt skal søge enten at blive placeret i Fredericia, i Horsens eller i Vejle. De folk, der flyttes til én af de tre afdelinger eller til en anden afdeling i landet, skal have det lovpligtige beløb på 1.005 kr. med fra afdelingen. Når man overflytter mange folk til andre afdelinger, er det klart, at man ikke kan forlange, at den nye afdeling ud af sin formue skal kunne dække de nye folk ind. Der skal ligge en formue for disse mennesker i de andre afdelinger, og der er også efter drøftelser med Horsens og Fredericia fra disse givet udtryk for, at man finder, at det er en tilfredsstillende løsning.

Vi har holdt et møde med Faxe-koncernen for at drøfte forskellige ting i forbindelse med afgang fra Hedensted. Man får en fratrædelsesgodtgørelse på 1.000 kr. pr. års ansættelse. Det vil sige, at da virksomheden har levet 12-13 år, kan de medarbejdere, der har været med fra begyndelsen, få 12-13.000 kr.. For dem, der holder før lukningstidspunktet, halverer man beløbet til 500 kr. pr. ansættelsesår. Vi har protesteret og sagt, at vi finder, det er at stavnsbinde folk, der alligevel skal ud i arbejdsløshed pr. 30. april, og som måske kunne få et nyt job pr. 1. april. Den person, der i så tilfælde skulle have et nyt job, må i

så fald gøre sig nogle alvorlige økonomiske overvejelser, inden man tiltræder jobbet, idet man i stedet for f.eks. de 12-13.000 kr., man ellers skulle have udbetalt 1. maj, kun ville få halvdelen.

Vi fik en drøftelse med ledelsen, der meddelte, at såfremt det var bryggeriarbejdere fra Hedensted, som skulle flytte til én af de nærmeste arbejdspladser, enten til Horsens eller Fredericia, kunne man tale om det. Men hvis det betød en affolkning, så man måtte stoppe produktionen, ville man fastholde det første tilbud.

Vi drøftede også i udvalget selve spørgsmålet ved fratrædelsen, om man generelt skulle tage initiativ til at meddele Faxe, at vi ville have nogle forhandlinger, hvor vi inden for hele Faxe-koncernen får drøftet problemerne om fratrædelsesløn. Det er urimeligt, at man i forbindelse med en opsigelse kommer og siger, at man finder, at der kan udbetales et eller andet beløb. Det tages op som et generelt problem.

Overenskomst Lolland-Falster Bryghus

Faxe Odin Bryggeriet overtog Lolland-Falster Bryghus i september 1983. Dermed udtrådte Lolland-Falster Bryghus af Bryggeriforeningen med 1 års varsel, hvilket vil sige, at man pr. 1. oktober 1984 var udtrådt af Bryggeriforeningen, og derfor egentlig godt kunne gå over på en anden overenskomstaftale, som man har inden for Faxe-Vest – på det tidspunkt Hedensted og Odin.

Vi var til møde i Faxe og gjorde opmærksom på, at vi var tæt ved overenskomstforhandlingerne 1985, men hvis man kunne lave en tilfredsstillende overenskomst pr. 1. oktober 1984, som indeholdt en garanti for de samme overenskomstmæssige stigninger og fordele, som kunne opnås ved overenskomsten 1985, så havde vi ikke noget imod, at man lavede en overenskomst på det tidspunkt, som gik frem til 30. april 1987.

Man har haft nogle lokale forhandlinger, hvor det ikke lykkedes at opnå enighed. Man tog så nogle nye drøftelser og nåede frem til et efter forbundsformandens opfattelse rimeligt godt resultat. Det må fastslås, at man ikke fra Faxes side ville efterkomme ønsket om at hæve lønningerne til det

niveau, man har på Hedensted og på Odin. Forbundsformanden foreslog så, at vi gerne ville have ind i teksten, at man henad vejen kunne regulere, således at man tilnærmede lønningerne til hinanden. Det gav et meget vanskeligt forhandlingsklima, og forhandlingsresultatet, som man endelig nåede engang i december, blev forelagt medlemmerne, som forkastede det.

Forbundet tog nogle drøftelser med Faxe-ledelsen samt et møde på Lolland-Falster Bryghus, idet vi fandt, at ganske vist var der nogle minusser omkring pausesystemer, men betalingen for dette indebar nogle helt klare lønforbedringer og klare overenskomstmæssige forbedringer. Vi fandt derfor, man skulle modtage tilbuddet på dette tidspunkt. Forbundsformanden gjorde opmærksom på over for folk, som troede, at vi havde en ny chance 1. maj for at forbedre, at det absolut ikke var givet. Når vi nåede 1. maj ville det være vanskeligt for os at skulle gå ud og lave en overenskomst inden for ét område, hvis man på Faxe skulle have et langt større beløb oveni. Det ville ikke være en særlig heldig situation, mens tidspunktet for at slutte en aftale i december/januar var langt gunstigere. Man havde nogle drøftelser og tog en ny afstemning, der viste, at man valgte at tage det forhandlingsresultat, som man lokalt havde forhandlet sig frem til. Det indebærer en gennemsnitlig lønstigning på 4 kr. i timen. Karensdagen blev elimineret, man fik ekstra hele fridage, gruppelevsforikringen bliver hævet til 100.000 kr., og den løber, indtil man bliver 67 år. Derudover opnåede Lolland-Falster Bryghus nogle forbedringer, som allerede er gældende på Faxe. Forbundsformanden fandt, at det resultat, man var nået frem til, var et udmærket resultat.

Overenskomst Faxe-depoter

Forbundet har haft nogle drøftelser vedr. mulighederne for at få overenskomst på Faxe-depoterne. Det er jo normalt sådan, at når man kommer frem til at skulle drøfte særaftaler, så lejrer de at sige, at de gerne vil indgå noget generelt, men at de er blevet advaret af Faxe imod at indgå særftaler. Fra ledelsens side gjorde man opmærksom på, at det ikke var rigtigt. Vi ønskede også at drøfte spørgsmålet om salgsheder, fordi der i § 8

i depotoverenskomsten står noget om salgsheder, men vi er ikke dækket ind med hensyn til den slags enheder, man har på Faxe med f.eks. 24 stk. Efter to møder fik vi nedfældet en opstilling på et stykke papir for, hvordan man betaler for Faxe-emballerne i salgsheder. Her finder vi, at vi har fået en udmærket aftale. En stor del af det, der bliver solgt, er 24 stk., som ifølgde denne aftale bliver omregnet til en salgsheder med 30 stk.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Verner Johnsen

Verner J. omtalte de problemer, man havde haft på Lolland-Falster Bryghus, som forbundsformanden havde været med til at løse. Fandt, at de største problemer havde været slagsmålet om afløsningstider. Faxe kendte ikke og ønskede heller ikke den bonusordning, vi havde, samt den faste timeløn, der skulle gælde for os. Desværre fik man ikke Faxe til at acceptere en passus om, at man indenfor en vis årrække på Lolland-Falster Bryghus skulle gennemføre lønniveauet fra Faxe i Faxe og Viborg. På baggrund af situationen accepterede folkene lokal- og overenskomstaftalens indhold i håb om hen ad vejen at forbedre aftalernes indhold.

Inge Jensen

Inge J. fandt, at det var nogle udmærkede initiativer, forbundet havde taget i forhold til situationen i Hedensted.

I København stod man måske overfor at skulle lukke mineralvandsproduktionen og 12 stk.-produktionen, og det var områder, som dækkede omkring 300-350 mennesker, som måske 1. maj står uden arbejde.

Oplysningerne fra konferencen om fremtiden havde det indhold, at der var 40% overkapacitet eller ledig kapacitet inden for mineralvandsområdet. I rammeaftaleforhandlingerne i København havde man fået at vide, at det ikke er 40%, men næsten 100%. Det var en konkurrence, man overhovedet ikke kunne stille noget op overfor.

Inge J. rejste spørgsmålet, om man ikke kunne begynde at sætte ind over for det mineralvandsmarked, som mangler overenskomstdækning og på den måde skaber forhold, der

svier til de områder, der er overenskomstdækket, med krav om neskæringer m.m.

Møder omkring økonomien for mineralvandsproduktionen på Tuborg, hvis beslutningen om lukning blev en økonomisk beslutning, havde intet formål. Tuborg kunne producere vand billigere andre steder, hvilket de til enhver tid kunne bevise. Håbende, man kom igennem med forhandlingerne i København.

Bent Meyer

Bent M. havde to spørgsmål ang. Faxe-depoter. Afdelingen havde et Faxe-depot i Lyngø og et i Greve, som man havde fået besked på at lave overenskomst med.

Lyngø hørte ikke under afdelingens område, men det gjorde Greve.

Mineralvandsarbejdernes Fagforening havde tidligere sagt, at da de har overenskomst med Faxe-Storkøbenhavn, så er Faxe-depotet i Greve deres område.

Disse spørgsmål måtte afklares, før afdelingen prøvede at få overenskomsten i orden.

Kaj Knudsen

Kaj K. oplyste, at afdelingen havde modtaget besked fra forbundet om, at Faxe-depotet i Greve skulle flyttes over til Kbh.s mdl. afd. Overenskomsten for depotet er den samme, som gælder afløsere på Faxe-Storkøbenhavn.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fandt med hensyn til overkapacitet på mineralvandsfabrikkerne, at det var et meget stort problem. Man havde diskuteret det i udviklingsudvalget. Problemet var, at man fra visse kredse kan kritisere forbundet for, at man netop kan klare en så hård konkurrence, fordi der er elendige løn- og arbejdsforhold på nogle af disse mineralvandsvirksomheder. De fleste af dem ligger uden for vort område. Da vi havde møde med SID om mineralvandsfabrikkerne, sagde man, at de i sommeren 1984 ville prøve at komme ind og få overenskomst, ellers ville de lukke. Men forbundet har ikke hørt mere i sagen og fornemmelsen var, at SID er så stort, at man simpelt hen ikke har ressourcer nok til at sætte ind netop på de områder. Man kan ikke sætte en mand eller to af til specielt at gå ud og ordne disse ting. Det

betyder, at de kører som piratvirksomheder, som er med til at ødelægge markedet.

Det var forbundsformandens opfattelse, at den eneste rigtige løsning på disse ting var, at forbundet skulle have overenskomsterne indenfor det område. Men vi måtte konstatere, at SID holder på deres medlemmer, hvad der for nogle måske kan virke underligt og på andre forståeligt nok, idet LO's tanke om 8 industriforbund gør, at SID dermed vil ophøre med at eksistere som forbund. Derfor kæmper SID imod dette forslag. De er modstandere af industriforbundstanken, idet det vil berøre deres forbund. Problemet her er, som det har været al den tid, der har været noget, som hed fagbevægelse, at man holder fast på sine egne medlemmer og beskytter sit eget forbund uden at tænke på, hvad der egentlig tjener medlemmerne bedst. Så længe man forsømmer at komme ud og få skabt ordentlige løn- og arbejdsforhold inden for mineralvandsindustrien, er man også selv indirekte skyld i, at man kan køre så stærkt på billig-vand, som man gør på nuværende tidspunkt.

Inge Jensen

Inge J. appellerede til, at forbundet, når man finder tidspunktet belejligt, tager nogle drøftelser med SID om mineralvandsmarkedet.

Allan Nielsen

Allan N. spurgte, om man uden at ramme nogle økonomisk kunne tilbyde arbejde til kammeraterne fra Hedensted, hvis der blev brug for ferie-afløsere i Horsens inden for kort tid? Allan N. havde forstået, at forbundet mente, at afdelingerne skulle kontakte depotterne for at indgå overenskomster, men syntes, at afdelingerne, som skulle klare arbejdet som fritidsarbejde, blev sat i en lidt anstrengt situation.

Bent Meyer

Bent M. havde ikke noget imod, at afdelingen havde Faxe-depoter, men forudså problemer, fordi Greve-depotet med den nuværende overenskomst ikke ligger på niveau med alle andre depoter inden for afdelingens område, og tænkte i den forbindelse på, at man havde et medhjælpertillæg, som er på 330 kr. samt andre tillæg og provision. Hvis man skulle ind der, måtte det være med den samme

overenskomst som Ceres, Wiibroeg og alle andre kører på i Københavnsområdet. Man skulle ind og lave en speciel-ordning for Faxe, og det ville man prøve, men hovedopgaven måtte være, at Faxe fik den samme overenskomst som de øvrige depoter i området.

Anker Skjødt

Anker S. havde den klare opfattelse omkring særaftalen og samtidig en underskrift på hovedoverenskomsten, at det måtte være rigtigt, at det var den lokale afdeling, som gik ud og hilste på depotfolkene, så man var klar over, hvem det var, man havde med at gøre. Mange af dem er helt nye for os, og måske var nogle slet ikke medlemmer hos os. Dermed kunne man få en snak med de folk og få dem overflyttet til vort forbund med det samme.

Med hensyn til Lyngø-depotet var der som tidligere aftalt givet besked til Helsingør afd. om, at depotet overflyttes til afdelingen.

Preben Mortensen

Forbundsformanden havde desværre kun et tilsagn fra Faxe-ledelsen om, at de, der forlader Faxe i Hedensted før tiden, bliver behandlet som enkeltpersoner.

Hvis man flytter til bryggeriet i Horsens eller Fredericia, vil man få fuldt afgangsbetløb, såfremt skiftet ikke indebærer standsning af produktionen i Hedensted.

Forbundsformanden var dog ikke i tvivl om, at man skifter ved jobtilbud uanset, om man ikke får fuldt afgangsbetløb.

Med hensyn til drøftelser med SID mente forbundsformanden, at hvis der opstod et belejligt tidspunkt, hvor man kunne nævne hele udviklingen inden for øl- og mineralvandsområdet, og hvad den kan indebære, kunne det måske fænge nogle steder. Men det ville blive meget vanskeligt at få overtalt SID til at se det fornuftige i, at det gavner medlemmerne, hvis vi fik lov til at lave overenskomst på området.

Bjarne Frandsen

Bjarne F. var fuldt tilfreds med det fremlagte vedr. Faxe-depoterne. Der havde været store problemer med de ansatte på Faxe-depoterne bl.a. på grund af aflønningsformen, men nu kan de komme ind under en overens-

komst og en aftale, som betyder, at de får samme løn og vilkår som medlemmerne under forbundet. Det var meget tilfredsstillende.

Holger Foss

Holger F. kom ind på historien bag Faxe-København.

Københavns mdl. afd. fik i 1963 én bloc overflyttet fra Chaufførernes Fagforening, der er en SID-afd., alle de chauffører, der var beskæftiget på det københavnske Faxe-depot. Der gik kun få dage, så kom der et brev fra aktieselskabets bestyrelsesformand, landsretssagsfører Niels Nøring, der gjorde opmærksom på, at der måtte foreligge en misforståelse, idet alle disse chauffører pr. dags dato var blevet medlemmer af Grosserer-Societetet som selvstændige arbejdsgivere. Det var en bet, og man prøvede at få dem organiseret, men det var håbløst. Forbundet fik en overenskomst med Faxe, der gik ud på, at hvis man skulle køre med medhjælper, så skulle de organiseres i forbundet. I Kbh.s mdl. afd. gik man ud fra, at når vi havde fået overflyttet de chauffører, som man alligevel ikke fik, så måtte det betyde, at når der engang kom medhjælper på, så måtte de tilhøre afdelingen. Der skete så det, at man fik organiseret de hjemmearbejdende på depoterne, og på en eller anden mystisk måde blev der lavet en aftale mellem daværende formand for mineralvandsarbejderne, Anker Skjødt, og daværende næstformand i forbundet, Steen Nielsen, om at folkene skulle organiseres hos mineralvandsarbejderne. Det var ikke særlig tilfredsstillende for Kbh.s afd., men det måtte man acceptere.

Nu står man i en situation, hvor afdelingen pludselig får tilbudt – hvis man kan kalde det sådan – at få et depot indenfor vort område. Det syntes afdelingen ikke var spændende, depotet måtte tilhøre mineralvandsarbejderne. Enten er de organiseret det ene sted, eller også er de organiseret det andet sted. Holger F. ville foretrække, at de blev hos mineralvandsarbejderne, som måtte lave overenskomstaftalen.

Anker Skjødt

Anker S. fandt den historiske fremstilling rigtig, dog med den rettelser, at han ikke var afdelingsformand. Da depotet i sin tid blev oprettet, var det en depotmand fra Storkøben-

havn, som blev flyttet til Greve, og derved blev han dengang i Mineralvandsarbejderne Fagforening. I forbindelse med en diskussion, der fandt sted mellem Bent Meyer og Kaj Knudsen om sagen, måtte man jo tage en stilling. Og vi tog den stilling, at det er et depot, som ligger inden for Københavns mdl. afd.s område, og derfor tilsendte vi dem overenskomsten. Men kan vi løse problemet med, at de bliver stående hos mineralvandsarbejderne, som laver overenskomsten, så er det i orden på det ene depot.

BERETNINGEN FORTSAT

ved forbundsformand

Preben Mortensen

Den næste sag, vi vil omtale, er La Cabana i Herning, som beklageligvis så lang tid efter stadig ikke har fundet sin afslutning. Man kan se af nogle af de udsendte referater, at der en ændret taktik foran La Cabana. Man drøftede, om det var formålstjenligt at have nogle få mennesker stående hver aften, eller om man kunne optrappe konflikten således, at LO opfordrede sine forbund til at skærpe, så intet medlem af noget forbund overhovedet måtte beskæftige sig med ting, som vedrørte La Cabana.

Man fortsætter stadig væk overvågningen, men det er klart, at det er meget vanskeligt at finde frem til, hvor leverancerne af i hvert fald øl kommer fra. Men hvis samtlige forbund gjorde noget, ville det betyde, at hvis restauratøren skulle have lavet nogle ting, f.eks. i forbindelse med installationer eller lignende, så skulle han hele tiden ud at skaffe mennesker andre steder fra. Man forventede fra Samvirkets side, at disse mange nålestik på et tidspunkt ville køre ham træt, men man var også godt klar over, at der kunne gå et par år, før man vandt denne konflikt.

Det er klart, og det må vi erkende, at det har bevirket, at det ikke længere er så meget i offentlighedens søgelys, og det har betydet – og det var ikke meningen – at man helt er holdt op med at lave demonstrationer og fra fagbevægelsen at omtale ting, man kunne lave omkring La Cabana. Det var ikke Samvirkets opfattelse, at man ikke fortsat kunne lave demonstrationer, og man håbede også, at der kunne tages nogle initiativer i den forbindelse.

Men de eneste, der som forbund egentlig har bakket op også med hensyn til demonstrationer, er vel Bryggeriarbejderforbundet. Til gengæld må vi vel også sige, at det er underligt, at vi med den størrelse, vi har, er dem, der har kunnet mobilisere de fleste folk, når vi havde demonstrationer af den karakter. Til gengæld måtte vi også konstatere, at hvor vi ved den første demonstration havde stor tilslutning, så var den faldet betydeligt den anden gang. Vi måtte erkende i senere tilfælde, at hvis vi var fortsat, så var vi svundet ind til et antal, der ikke havde gjort det særligt anbefalelsesværdigt at køre videre under den form.

Når vi er sammen med Samvirkets folk, er det klart, at de omtaler La Cabana, men der er ikke længere nogen udover Samvirket, som egentlig tager initiativ til at lave aktioner. Hvor aktionen ville ende, turde forbundsformanden ikke sige, men man håbede, at Samvirkets vurdering var rigtig, sådan at hvis man kan fortsætte den indledte aktion, og hvis den bliver efterlevet, så vil det vise sig med tiden, at restauratøren enten må sælge sin restaurant eller underskrive overenskomst. Det er dog Samvirkets opfattelse, at han af politiske årsager har bragt sig i en situation, hvor han simpelt hen ikke kan underskrive en overenskomst, og så vil han hellere sælge sin restaurant.

De arbejdsretlige aspekter i sagen vil de Anker Skjødt komme ind på.

Anker Skjødt

Anker S. omtalte, at La Cabana-sagen havde verseret i efterhånden 1½ år, og de tiltag, der er taget efter, at vi fik dommen i februar måned sidste år, som gik os imod, så vi ikke kunne udvide sympatikonflikten, går bl.a. på, at vi lavede sympatistrejkevarsel til en udvidelse mod Obs, idet vi havde fået tilbagemelding om, at restauratøren købte øl dér i Herning. Konflikten kunne i første omgang igangsættes den 17. august. Vi forberedte det i samarbejde med SID, idet det ikke tjener noget formål, at vort depot i Herning ligger stille, medens det andet depot under SID kører. SID sprang fra efter et fællesmøde, som vi havde på grund af en protest fra arbejdsgiversiden. Da det blev offentliggjort, at man havde indgivet protest mod det, og der havde været afholdt fællesmøde, så ville SID ikke

være med. Forbundet afviste, at der var rimelig baggrund for at protestere overfor den sympatitilkendegivelse, men fra arbejdsgiversiden henvisede man til, at man var forpligtet til at levere ifølge Monopolloven. Det bad vi om at få en dokumentation for, og de sendte så en dokumentation fra en sag, der havde været på Frederikssundsvej, men som var en helt anden sag. Der var nemlig ikke tale om at nægte at levere til den pågældende, men at han skulle give en undskyldning.

Sympatistrejkevarslet fremsendtes, og der blev igen protesteret – vi satte ikke datoen på, for vi var klar over, at vi overskred den 17. august, som først var sat på af hensyn til den store demonstration. Derfor sendte vi den 2. november 2. sympatistrejkevarsel, og det kom der også meget hurtigt en protest imod. Vi sendte det sammen med SID. 2. sympatistrejke blev behandlet i Dansk Arbejdsgiverforening, hvor vi var sammen med SID. SID's mand, John Hansen, og forbundet lagde overfor LO den linie, at der var ikke mere at spille om konflikten ville træde i kraft fra den 15. november, som den var varslet i 2. varsel. De havde haft rigelig tid til at protestere, men det havde De ikke benyttet sig af.

I SID forbundshuset holdt man et nyt møde i det man kalder arbejdsudvalget og blev enige om at gå ned i Arbejdsretten og høre, hvad retten havde at sige den 15. november, som blokaden skulle være startet. Derfor blev man i SID enige om, at meddele os den beslutning, at det ikke var klogt at igangsætte blokaden fra den 15. om morgenen, men at man måtte afvente, hvad der ville ske. Herefter havde man så tilkendegivet, at man ville vente med at iværksætte blokaden, indtil Arbejdsretten havde talt. Det var om torsdagen, man havde et forberedende retsmøde i denne sag. Blokadesagen var ikke afgjort. Der var ikke faldet nogen dom eller nogen afgørelse, og derfor havde vi ikke kunnet sætte noget i værk.

Forbundet udsendte et cirkulære den 13. november om, at man skulle iværksætte blokaden den 15., og det måtte lynhurtigt tilbagekaldes.

Samvirket meldte, at man fra andre forbunds side i dag havde 46 sympatiblokader eller sympatistrejker kørende fra forskellige forretninger – efterhånden som det blev registreret,

at de leverede til La Cabana, så gav Samvirket tilbagemelding til det enkelte forbund, der så anmeldte det til LO og bad dem om at fremsende sympatistrejkevarsel. Det gik lige fra vask, hvor der efterhånden var 3 vaskerier – det var fra Kvindeligt Arbejderforbund – og det gik til folk, der leverede sild, mayonnaise og den slags ting, som efterhånden var blevet omfattet. Der var også en del håndværkervirksomheder, som normalt sørgede for en forretning, elektriskere, VVS-folk o.s.v. Men der skulle efter Samvirkets registrering være 46 blokader på nuværende tidspunkt, inklusive vores, der var lovligt etableret. Og ikke som Per Jacobsen sagde i fjernsynet, at forbundet lavede noget, der var ulovligt, fordi vi ikke havde forstand på det.

Holger Foss

Holger Foss fandt at, på hvert eneste hovedbestyrelsesmøde og på adskillige forretningsudvalgsmøder siden konflikten blev etableret, har vi jo diskuteret spørgsmålet La Cabana, og vi har været meget begejstrede i vor hovedbestyrelse, og vi har været meget tilfredse med de initiativer, som vort forbund har taget. Efterhånden som tiden er gået, er der blevet fremsat mange bitre bemærkninger i vore forretningsudvalgsmøder fra forskellige af medlemmerne om den måde, hele denne sag bliver behandlet på – ikke fra vort forbunds side – fra LO og LO-tilsluttede forbund. Der havde været visse tendenser til, at man egentlig krævede, at forbundet sagde noget skidt til SID og andre om den måde, de har opført sig i sagen. La Cabana-konflikten var på den ene side et udtryk for, at der er en nogenlunde reel vilje og lyst til, hos almindelige mennesker, at reagere imod det, som værtshusholderen foretager sig. På den anden side har historien vist, at der vart meget lidt vilje hos de fleste forbund i dette land inklusive paraplyorganisationen LO til at foretage sig noget virkelig fornuftigt omkring den sag. Jeg var sikker på, at man fra de forskellige forbunds side ville sige, at man havde skam viljen. Men man havde samtidig underkastet sig et arbejdsretligt system, som man ville henvise til som det, der forhindrede handling. Dette skete samtidig med, at man intet reelt foretog sig med hensyn til at få ændret dette system. Derfor er det et sørgeligt kapitel i ar-

bejderklassens historie her i Danmark, at en lille elendig værtshusholder i en provinsby har været i stand til at modstå den samlede danske fagbevægelses indsats i 1½ års tid.

Holger F. følte, at det var temmelig imponerende, hvad vort forbund havde foretaget sig i forhold til La Cabana. Det var imponerende, hvor meget man havde ofret til at støtte andre forbundsmedlemmer. Hvis der blev taget nye initiativer, så ville Københavns mandlige afdeling fortsat gerne være med.

Bent Meyer

Bent M. var enig i det sagte om La Cabana-konflikten. Bent M. håbede, at det nederlag konflikten havde lidt, ikke fik andre værtshusholdere til at forsøge sig med at komme uden om overenskomstaftaler.

Man havde, medens La Cabana-demonstrationerne var på sit højeste, hørt udtalelser i pressen fra Tjenerforeningen i København om, at man f.eks. i Nyhavn havde nøjagtig de samme problemer, og at man på alle de nye restauranter, der er kommet der, bliver betjent af uorganiseret personale.

Bent M. ville anbefale forbundet at tale med Samvirke om, hvor man eventuelt ville sætte ind over for disse forhold fremover. Bent M. fandt, det ville være et godt sted at starte i København.

Bent M. frygtede, at hvis forbundet tog et nyt initiativ for at stille en demonstration på beneneovre i Herning nu, så ville man ikke kunne få held med det, og hvis man kom ud og lavede en fiasko, ville det virke lige stik modsat hensigten. Derfor anbefalede Bent M., at forbundet lod være med et sådant initiativ.

Preben Mortensen

Forbundsformanden omtalte, at forbundet havde anlagt den betragtning, at så længe Samvirket ikke selv fremsatte en kritik udadtil om manglende opbakning, måtte man selvfølgelig være meget forsigtige med at rette kritik mod andre. Til gengæld havde der været nogle drøftelser med Samvirket. Man havde bedt dem om gennem LO at lægge pres, og især på SID for, at forbundet får Carlsbergdepotet i Herning. Så kunne man på en langt bedre måde have lukket for øllet. Men henvendelserne gav intet resultat.

Forbundsformanden havde talt med nogle repræsentanter for Samvirket, som omtalte, at man havde problemer med at få lavet overenskomster i Københavns-området, bl.a. Gråbrødrætorv, og om der er mulighed for nogle aktionsformer, hvor vi kunne lukke for øllet. Forbundsformanden havde sagt, at det var der, og at man kunne drøfte det med Københavns mandlige afdeling, samt at vi meget gerne så, at man kunne køre disse aktioner, fordi de ville flytte tyngdepunktet fra det, der var sket i Herning til København. Hvis det på baggrund af aktioner lykkes at få overenskomster nogle af de steder, så var man kommet lidt mere i offensiven, så man kunne sige, at det var muligt gennem aktioner at klare disse ting. Forbundsformanden havde sagt til Samvirket, at man måske rent taktisk skulle have vurderet hvor, man startede disse ting. Men hvis det kunne flyttes til København, var forbundsformanden overbevist om, at man med vor mandlige afdeling i København ville kunne styre disse konflikter til et andet resultat, end det man fik i Herning.

Barbara Kryger

Barbara K. fandt, at La Cabana sagen var en katastrofe for dansk fagbevægelse.

Der havde været meget opmærksomhed blandt medlemmerne omkring La Cabana og også meget aktivitet, det havde været frustrerende for medlemmerne at se, hvordan LO-forbundene havde svigtet i denne sammenhæng. På den baggrund måtte man sige, at det ville være svært at mobilisere endnu en gang til demonstrationer i forbindelse med La Cabana.

Holger Foss

Holger F. ville anbefale forbundet at fortsætte samtalerne med Samvirket.

Forbundet havde et fuldtonet ja fra mandlig afdeling, som ville være med til at mobilisere alle mulige kræfter for at slå et slag, for Samvirkets sag, som er alles sag.

Preben Mortensen

Forbundsformanden ønskede at lægge den linie, at forbundet fortsat ville støtte initiativer, der blev taget til aktiviteter i La Cabana-sagen. Men vi måtte afvente tilbagemeldinger, der

viste opbakning til aktiviteter. Disse tilbagemeldinger lå der ikke på nuværende tidspunkt.

BERETNING FORTSAT

*Ved forbundsformand
Preben Mortensen*

Faxe-depotet i Vejle

Der har i beretningsperioden været en lang række sager på depotområdet, og det er selvfølgelig helt umuligt og uoverskueligt at tage dem alle sammen med. Derfor havde forbundsformanden kun taget dem med, som han fandt, havde principiel betydning, men ligesom med hensyn til de andre ting man har drøftet, er det klart, at hovedbestyrelsen har ret til at rejse spørgsmål om øvrige depotsager, som er behandlet i beretningsperioden.

Den første sag er Faxe-depotet i Vejle.

På hovedbestyrelsesmødet i juni 1984 kom der nogle kritiske bemærkninger fra Bjarne Frandsen om den aftaleform og forbundets accept af den måde, man kørte på Faxe-depotet i Vejle. Der har været en del korrespondance og der har været mange samtaler og drøftelser, og forbundsformanden blev på et tidspunkt indblandet i sagen, fordi han måtte skrive til formanden i Vejle, at nu måtte man have afklaring af, hvad kritikken gik på, og hvilke oplysninger der skulle til for, at formanden kunne komme videre i sagen. Forbundet har efter afsendelsen af brevet aldrig modtaget noget skriftligt fra afdelingsformanden i Vejle vedrørende Faxe – (tidligere afdelingsformand i Vejle, hovedbestyrelsesmedlem Hardy Christensen.)

Man har gennemgået de papirer, der har været indsendt, og måtte konstatere, om man så tog hensyn til kassestørrelser, så ville der ved at rejse sagen, hvis depotmanden fastholdt, at man skulle betale normalløn + provision, ske tilbagebetaling fra medlemmerne til depotmanden. Det er rigtigt, at de har kørt på en høj fast løn, og når året var omme, beregnede man på baggrund af forventninger om salget, at der kunne ske yderligere betaling eller en tilbagebetaling.

Når man derfor kører sådanne sager, skal man have langt bedre indsigt i, hvad det er, der foregår, før man be-

der forbundet om at intervenere i sagen. Det er uheldigt, som det er foregået her, at det var medlemmerne, der skulle betale penge tilbage til depotindehaveren.

Forbundsformanden måtte også sige, at han senere havde konstateret, at de principper, som man kørte efter på Faxe-depotet, hvor man havde en høj fast løn, som senere kunne reguleres, benyttede man også andre steder. Hvor lønnen ligger over, hvad vi normalt kan få ved en overenskomst, fandt han ikke, at der var nogen grund til, at forbundet skal intervenere. Det havde kun haft uheldige virkninger og havde været til gene for medlemmerne, det der blev gjort her. Medlemmerne har sagt, at det var i orden, at man rejste spørgsmålet, fordi de gerne ville køre efter princippet om, at man fik udbetalt den provision, som man kørte ind. Det er så i orden, og det kunne de have gjort alligevel, idet det jo også er medlemmerne, der har været med til at aftale med depotindehaveren, at man skulle have en høj fast løn.

Når forbundsformanden havde denne sag med, var det fordi, der har været nogle kritiske bemærkninger bl.a. fra kredsformanden for Sydjyske Kreds, Thomas Olsen, på et forretningsudvalgsmøde, hvor han mente, at der var sagt og gjort nogle ting i sagen, som gjorde, at der var nogen, der ikke havde interesse i, at sagen blev kørt videre. Det var også nævnt, at man derfor måtte have en samtale dels med kredsformanden, dels med Anker Skjødt og endelig med den nye formand for Vejle-afdelingen. Derfor havde forbundsformanden sagen med, så man een gang for alle i hovedbestyrelsen kunne få klarlagt, hvor sagen er henne, og så få den afsluttet.

Betaling for Post-mix

Der har i perioden været rejst spørgsmålet om post-mix, og i oktober måned fik man et møde med Depotindehaverforeningen, hvor man fik aftalt betaling for post-mix. Det er udsendt til afdelingerne.

Distribution af vin

Så har der været forhandling mellem forbundet og Depotindehaverforeningen vedrørende problemet omkring distribution af vin.

Der har været sagt mange ting i denne sag, og der har været meget stærk kritik af aftalen, især fra Køben-

havns mandlige afdeling, ligesom der også har været kritik af, at forbundet har lavet den udenom Københavns mandlige afdeling. Selve aftalen indeholder, at man får en dobbelt provision, når man distribuerer vin. Det er rigtigt, at det økonomiske ansvar er større, når man distribuerer vin, men hvis man ser udelukkende på det økonomiske, må man sige, at vi ikke var meget for at gå ind i en sådan diskussion, fordi det ville kunne medføre, at hvor man solgte vin, kostede det 300 kr., og nogle steder sælger man luksus-øl til 200 kr., ligesom man sælger en kasse vand til under 100 kr. Forbundsformanden ville ikke ind i en diskussion om, at der skulle være differentieret provision ud fra det økonomiske aspekt i det. Det ville være farligt at bevæge sig ind på det. Men man havde et eksempel på, at man på Lolland-Falster Bryghus, i forbindelse med distribution af vin, havde lavet en aftale om, at de fik det dobbelte i provision. Forbundsformanden fandt derfor, at den aftale var tilfredsstillende. Udover det fik man ændret teksten i overenskomsten således, at i stedet for at man normalt skal afregne for det, der er på vognen, afregner man i stedet for det, der er solgt fra vognen.

Tilbage står kritikken fra Københavns mandlige afdeling, der går på, at de ikke deltog i disse forhandlinger, og forbundsformanden mente, at man måtte fastslå, at da aftalen ikke kun omfatter depoter under Københavnsområdet, så må man enten tage samtlige afdelinger med, eller også er det forbundet, der egenhændigt forhandler og har ansvaret for disse ting. Forbundsformanden fandt derfor ikke kritikken fra Københavns mandlige afdeling berettiget på det område. Selvom de nok kunne have interesse, og var med til at rejse sagen, så er det dog et forbundsanliggende at lave aftalen. Derfor ville det have været forkert overfor de øvrige afdelinger kun at sige, at mandlig afdeling skulle deltage i disse forhandlinger.

Udover dette har der været en kritik af, at man ikke efterlevede målsætningen fra depotkonferencen om, at man skulle af med provisionen og have en høj fast løn, og derfor burde forbundet have satset mere på, at man i første omgang skulle have mere mandskab på depoterne – det er solgt slet ikke til – men så kunne

man måske have diskuteret et fast tillæg i stedet for. Man havde nogle interne drøftelser, hvor forbundsformanden sagde, at det fandt han ikke heldigt. Hvis et depot har et meget stort salg af vin, vil der også være meget afbæring, og så er det også rimeligt, at folk får betaling herfor. Ligeværdt var det ikke rimeligt, hvis et depot næsten ikke har noget salg, at man skulle have et fast tillæg. Nogen kunne være meget belastede og andre mindre, men de fik samme tillæg. Det har også betydet, at Depotklubben i København har rejst kritik, dels fordi forbundsformanden på generalforsamlingen i Københavns mandlige afdeling havde nogle drøftelser med formanden for klubben og dels i fremlæggelsen, hvilket har gjort, at Depotklubben har skrevet og meddelt, at der er sket en fordrejning af sagen. Forbundsformanden synes ikke, at man nærmere vil kommentere spørgsmålet om den kritik, der er kommet fra Depotklubben i København, idet forbundet jo er ansvarlige overfor afdelingen, og klubbens forventninger om, at de skulle have deltaget, er ikke noget forbundet for så vidt kan hæfte for. Forbundsformanden var ked af, at det var endt i den form for diskussion om, hvorvidt der er nogen, der har fordrejet sagen, fremfor at man måske skulle have taget en diskussion om, hvorvidt forbundet havde handlet rigtigt eller forkert ved at lave en aftale om provision i stedet for at have satset på et højt tillæg, eller have satset på at få flere mennesker i beskæftigelse.

Birkerød depot

Man havde nogle gange drøftet en sag fra Birkerød, hvor nogle medlemmer deroppe havde solgt 10 kasser Elefant-øl i Kildeskattehuset, men havde glemt at få en behørig kvittering. Det bevirkede, at da depotindehaveren 3 uger efter opdagede, at der manglede en kvittering, og at han dermed heller ikke kunne få penge i Kildeskattehuset gjorde vore medlemmer ansvarlig og gik i deres lønningsspose og trak for de 10 kasser Elefant-øl. Det havde han ikke ret til, og allerede på det tidspunkt skulle man nok have overvejet at anlægge sag imod ham – ikke fagretligt men civilretligt. Han havde godkendt kvitteringen i dagsregnskabet da de kom hjem, og at han først lang tid efter fandt, at den ikke er behørigt un-

derskrevet, berettiger ham ikke til at gøre folk ansvarlige. Hvis de skulle have været ansvarlige, skulle han, da han modtog kvitteringen, have gjort opmærksom på, at den ikke var behørigt underskrevet, og at de måtte se at få det i orden. Det havde de ikke mulighed for 3 uger efter.

Sagen er også samtidig indberettet, fordi man havde den opfattelse, at Københavns særaftale ikke siger noget om, at man er chauffør. Man er medhjælper og dermed har man ikke noget økonomisk ansvar på vognen. Sagen har jo været involveret dels som en selvstændig sag, og dels har den været drøftet i forbindelse med noget generelt omkring §17, der omhandler chaufførernes ansvar, salg o.s.v. Inden sagen nåede frem til behandling, tilbagebetalte depotindehaveren imidlertid pengene til medlemmerne, og dermed så forbundet ikke mulighed for at køre sagen videre på det principielle, fordi der ikke længere var nogen sag.

Forbundet bad en LO-jurist om at vurdere sagens indhold, fordi man stadigvæk fra Københavns mandlige afdeling ønskede, at den skulle køre som en faglig voldgiftssag. Juristen udtalte, at da der ikke var nogen sag, kunne det kun blive en fortolkning af overenskomsten. Forbundet havde allerede sagt, at får vi en fortolkning af overenskomsten, er sagen tabt på forhånd, idet reglerne siger, at hvor intet andet er aftalt, er det overenskomstens bestemmelser, der gælder. Der står ikke noget i særaftalen for København om placering af det økonomiske ansvar, og så er der overenskomsten, der gælder. Til gengæld ville man gerne fra forbundets side have kørt en faglig voldgiftssag, hvis der havde været en konkret sag, sådan at hvis det havde været kutyme på depotet, såfremt man mistede varer, at medlemmerne ikke skulle erstatte det. Men da man ikke havde en sådan konkret sag, og det kun gik på overenskomsten, var der ingen tvivl om, at man ville tabe den, og dermed ville der efter forbundets opfattelse være nogle skærpede omstændigheder.

Derfor havde forbundet afvist den, men det var klart, at den kritik, der var kommet fra Københavns mandlige afdeling, gør, at man står på hvert sit synspunkt. Mandlig afdeling mente, at hvis man ikke kørte sagen, ville det få depotindehaverne i København

til at skærpe omstændighederne ved på baggrund af denne sag at sige, at de ikke var pligtige til at skulle erstatte, hvis der manglede noget på vognen. Eller omvendt, at medlemmet var ansvarlig for alt det, der var på vognen.

Faglig voldgift Ompakning

Så har forbundet haft en faglig voldgiftssag vedrørende ompakning. Forbundet tabte sagen, og der er udsendt et cirkulære, der klart fortæller, at hvis man fortsætter med at nægte ompakning, så er det overenskomststøtstridigt.

Også her har der været flere opfattelser. Der har været stærk kritik af, om ikke proceduren så den, der procederede, ikke gjorde det tilstrækkeligt godt. Det var Anker Skjødt, og forbundsformanden har også gentagne gange hørt, at det var for dårligt, at man ikke fremførte dokumentation for en aftale, man havde i Randersområdet, hvor man fik betaling for ompakning af øl. Nu findes der altså ikke noget stykke papir på den aftale, den er mundtlig og man kunne nok bevise den gennem kutyme, men det er enkeltstående tilfælde, hvor der blev betalt, kunne nok slet ikke vejes op imod dommerens eller opmandens kendelsestilkendegivelse, hvor han havde gjort det uden betaling. Det lå i selve opmandskendelsen, og for forbundsformanden at se, ville det også være en drejning af det man ville procedere sagen på. Forbundet måtte fastholde, at da overenskomsten ikke sagde noget om, at der skulle være ompakning, så betød det, at man skulle lave mere, end der stod i overenskomsten, og det er det man ville have penge for. Uanset om der var undertid eller overtid, så pålagde man medlemmerne mere end det, som overenskomsten sagde, altså var det det man skulle have betaling for. Undervejs er det diskuteret, hvorvidt man skulle køre på de andre ting og føre bevis for, at man fik betaling andre steder. Efter forbundets opfattelse, ville det overhovedet ikke have værdi at fremføre dette, hvorimod forbundsformanden fandt, at det var rigtigt, som man havde fastholdt i proceduren, at der var tale om en merbelastning, og derfor ville man have penge for det. Man havde jo sagt her, ligesom på andre områder, at hvis man bad os om at distribuere no-

get, man ikke havde gjort tidligere, så ville man ikke bare konsekvent sige nej, men have en forhandling om hvilken form for betaling man skulle have. Derfor fandt forbundsformanden, efter at have gennemgået den skriftlige procedure ligesom Anker Skjødts mundtlige procedure, at den var helt i overensstemmelse med det synspunkt, som forbundet skulle anlægge i denne sag.

Forhandlingsret på depoter

Endelig har forbundet fra Københavns mandlige afdeling modtaget et brev vedrørende forhandlingsretten. Det er sådan, at når afdelingen fra København kommer ud på et depot, så siger depotindehaveren, at man må rette henvendelse i Depotindehaverforeningen, idet de ikke ønsker at drøfte sagen med afdelingen.

Det er klart, at forbundet havde gjort Depotindehaverforeningen opmærksom på, at det var i strid med reglerne, idet foreningen er en underafdeling af Dansk Arbejdsgiverforening gennem Købmands- og Havnensammenslutningen, og de havde ingen ret til at forhandle med forbundets afdeling, og afdelingen kunne derfor heller ikke udenom forbundet få taget sagen op i Depotindehaverforeningen. Altså er det ikke en korrekt fremgangsmåde. Men udover det måtte forbundet også protestere, for det gjorde jo, at man overhovedet ikke kunne løse opståede aktuelle problemer, hvis man først skulle have det kørt ind som et organisationsmøde i Depotindehaverforeningen. Formålet var vel, at de, der laver lokalaftaler, altså depotindehaverne og afdelingerne, måtte have lov til at holde møde, når der opstod problemer, for at kunne løse disse, inden det gik videre til organisationerne.

Det var forbundets opfattelse af Depotindehaverforeningen, at de bevidst trak tingene ud, de gjorde tingene langsommeligt, og de er meget omstændelige, når man skulle lave nogle ting. Den daglige ledelse har drøftet det og var enige om, at vi simpelthen nu måtte indgive en klage til Dansk Arbejdsgiverforening om, hvordan Depotindehaverforeningen gebærder sig; dels omkring deres langsommelighed, dels at Depotindehaverforeningen rettede henvendelse til vore afdelinger og ønskede at deltage når der foregik nogle ting. Det måtte forbundet protestere imod. Forbundet

havde ikke noget imod, at man under Depotindehaverforeningen f.eks. sagde, at man havde en Københavnsorganisation, og der havde man nogle mennesker siddende, der forhandlede med den afdeling, eller man gjorde det på andre områder. Men forbundet ville ikke acceptere, at man i sekretariatet kom ud og deltog, fordi så var der klart noget juridisk proceduremæssigt i det.

Thomas Olsen

Thomas O. bekræftede, at han på et FU-møde havde været opmærksom på, at han ikke betragtede Faxe-Vejle-depotsagen som afsluttet.

Baggrunden var samtaler med den forhenværende afdelingsformand. Thomas O. havde på fornemmelsen, at forbundet ikke havde behandlet sagen rigtigt.

Thomas O. havde bedt afdelingsformand Kaj F. arrangere et møde med den forhenværende afdelingsformand for at gennemgå sagens forløb. Mødet var ikke på nuværende tidspunkt afholdt.

Thomas O. mente i sagen, at det var forkert af forbundet, at der til depotindehaveren var sendt et brev, hvor der blev gjort opmærksom på den tilbagebetaling, der skulle ske.

Thomas O. mente, at man fra forbundet skulle have gjort depotindehaveren opmærksom på, hvornår Vejle-afdelingen havde rejst sagen, og at en tilbagebetaling fra medlemmernes side ikke kunne foregå længere end frem til den dato. Den dato havde man bedt depotindehaveren om at ændre betalingen således, at den kom til at køre efter overenskomsten, så var tilbagebetalingen blevet mindre. Thomas O. vidste ikke om det møde, han havde bedt om, blev arrangeret, men hvis det gjorde, ville han komme med en tilbagemelding i sagen på et senere FU-møde.

Preben Mortensen

Forbundsformanden var gal over, at den gennemgående anklage mod forbundet var, at forbundet havde sendt et brev til depotindehaveren om tilbagebetaling.

Forbundsformanden havde sagt det før og måtte gentage: Forbundet har ikke sendt et sådant brev til depotindehaveren.

Forbundet har sendt et brev til Hardy Christensen og gjort opmærksom på beløbene for tilbagebetaling, og så har vi sendt et skarpt brev til depotin-

dehaven og bedt ham om at overholde overenskomsten, hvor der intet beløb er anført andet, end hvad han skal betale i henhold til overenskomsten. Det var en misforståelse, som formanden mange gange havde forsøgt at rette, fordi det ikke var rigtigt, at forbundet havde sendt sådan et brev til depotindehaveren. Det var muligt, at depotindehaveren var blevet gjort opmærksom på beløbet, hvis Hardy C. havde taget papiret med ud og havde vist ham det. Men forbundet havde kun fastslået, at hvis han ikke overholdt overenskomsten, så ville vi forfølge ham ad arbejdsretlig vej. Man måtte gerne få kopier af brevene.

Kaj Fonnensbæk

Kaj F. kunne oplyse, efter at han var tiltrådt som afdelingsformand, havde han fået et brev fra forbundet, der ønskede sagen afsluttet skriftligt fra afdelingen.

Kaj F. havde bedt personen, der havde startet sagen, et tidligere bestyrelsesmedlem, om at kontakte depotfolkene for at få afklaret hvordan sagen kunne afsluttes.

Kaj F. vidste ikke om man havde lavet et forlig vedrørende tilbagebetalingen, men depotfolkene var enige i, at sagen var afsluttet. Afdelingen har meddelt forbundet, at man betragter sagen som afsluttet.

Kaj F. kunne ikke arrangere et møde med Hardy Christensen. Han mente, at han var ude af sagen efter at han var blevet selvstændig med et Albani-depot.

Thomas Olsen

Thomas O. måtte tro på forbundets udtalelser i sagen Faxe-Vejle-depotet.

Når Hardy Christensen ikke ønskede at mødes med Thomas O. kunne det tyde på, at han manglede dokumentation i sagen. Forbundet havde behandlet sagen korrekt og sagen måtte hermed være afsluttet.

Bent Meyer

Bent M. var tilfreds med, at den, af mandlig afdeling rejste sag, som berørte hele landet vedr. post-mix, var en sag, hvor Kbh.s mandlige afd. havde fået lov til at repræsentere hele landet.

I sagen distribution af vin – forholdt sagen sig anderledes – sagen var rejst af afdelingen, men afdelingen kunne

ikke få lov at deltage, for så skulle øvrige afdelinger, der blev berørt, også deltage.

Bent M. forstod ikke, at forhandlingsudvalget ikke kunne repræsentere andre i sagen, så Anker S. ikke skulle forhandle sagen alene.

Mandlig afd. havde tilbudt hjælp i sagen og havde forventet at komme med til forhandlingerne.

Forbundsformanden havde glemt at omtale, at FU havde accepteret at forbundet skrev til depotindehaverforeningen for at få afdelingens 5 depoter ud af vin-aftalen.

Forbundsformanden havde heller ikke omtalt, at aftaler har en prøvetid, som løber til udgangen af februar måned. Bent M. håbede på, at vi københavnere så fik lov til at være med.

Bent M. havde ikke spor imod, hvis der blev nedsat et udvalg, der dækkede hele landet. Bent M. ville gerne ud af den aftale, og prøve at starte op her og sørge for, at man får en høj, ensartet, fast løn og væk fra provisionen så godt, som det overhovedet var muligt. Man ville gerne prøve på at leve op til de beslutninger, der var taget i det landsdækkende depotudvalg, synspunkter, der deles af alle.

Forbundsformanden havde hellere set, at man på en saglig måde havde sat sig ned og diskuteret med Depotklubben, hvorledes man fik disse ting på plads. Det havde Bent M. gerne set, men der var ikke nogen mulighed for diskussion. Aftalen var underskrevet, og afdelingen var kørt ud på et sidespor.

Birkerød-sagen startede, som forbundsformanden rigtigt sagde, op med, at et medlem glemte at få påført regningen, 10 kasser Elephant-øl og få kvittering. Men den accepterer depotindehaveren som rede penge, og regnskabet bliver godkendt. Det var den 16. august, men da han har månedsregnskab, bliver denne regning først præsenteret for Kildeskattehuset den 1. september, og der siger marketenderen, at han ikke vil betale den regning, fordi der ingen kvittering er på den. Man kunne godt dokumentere det, fordi man ved, at der købes så og så meget hver uge, og der ville have været noget galt, hvis der ikke havde været købt Elephant-øl i den uge.

Det er rigtigt, at afdelingen i henhold til § 17 siger, at københavnere ikke har noget økonomisk ansvar. Det står måske ikke tydeligt i overen-

skomsten, at man ikke har det, men det står heller ikke, at man har det. Der står i overenskomsten, hvad salgschaufførerne skal, men der er ikke noget, der hedder salgschauffører i København – Kbh. har kun medhjælpere, hvis man sammenligner med kammeraterne i provinsen, der også har begreberne. Salgschaufførerne får en provision på 1,54 kr. og medhjælperne får en provision på 1,27 kr. eller noget mindre. Derfor påstanden, at de steder, hvor det er en salgschauffør, der har en provision på 1,54 kr., og en medhjælper, der har 1,34 kr., der har chaufføren en overløn, og når man accepterer denne overløn som sådan, så dækker han det økonomiske ansvar, fordi han er salgschauffør.

Bent M. mente også, at der skatteteknisk var dokumentation for hans vurdering af § 17.

Bent M. mente ikke Anker S. havde været nok inde i de nuancer, der var i overenskomsten.

Kbh. har altid betragtet § 17 som ikke værende afdelingen og man havde stillet krav om at få § 17 ud af overenskomsten.

Bent M. forstod ikke forbundets vurdering i sagen. Bent M. forstod ikke, at man ikke tog en faglig voldgift på sagen, selvom formanden mente, at man ville tabe en faglig voldgift.

Der er altid tvivl om, når man fører en faglig voldgift, i hvilken retning den vil gå. Man havde dog været med fra Københavns-afdelingen til sådanne ting, og så kunne man muligvis være kommet med afdelingens synspunkter.

Iøvrigt måtte Bent M. sige – og det kunne man se af protokollerne – at Anker Skjødt og han var enige i med hensyn til Birkerød-sagen, at afdelingen ikke havde mistet retten til at køre en faglig voldgift. Afdelingen havde dokumentation på ifølge brev fra Anker Skjødt, at man først tog forhandlingen med Depotindehaverforeningen og prøver på at få dem til at acceptere afdelingens argumenter og således får rettet § 17 ind. Det ville afdelingen hellere end at gå direkte ud i en voldgift. Man fik forhandlingen og de ville ikke ændre et komma. Der skete så det, at Anker Skjødt sagde, at han først ville hjem i forbundet og tage stilling til, om man skulle køre sagen fagretligt videre.

Hvad angik omposningen, var det rigtigt, at Bent M. havde kritiseret

Anker Skjødt for ikke at bruge de argumenter, som man var i besiddelse af, men blot acceptere, at Arbejdsgiverforeningens repræsentant fik lov til at fylde domsmanden med løgn, idet han i Voldgiftsretten kunne sige, at han kendte et af vore medlemmer i Svendborg, som ovenikøbet var hovedbestyrelsesmedlem – det er Aage Jensen – som havde udtalt noget helt andet til ham. Voldgiftsmanden og dommeren sluttede selvfølgelig op og spurgte, hvad det var for noget? Det blev ikke imødegået, at det var løgn, og det var det. Men han spurgte også samtidig, om vi havde beviser for, at der var aftaler, hvor vi fik penge for at ompose. Det havde vi, fordi vi den 24. oktober havde været i Randers og havde fået at vide af Randersmanden, at de havde 50 øre eller 1 krone pr. kasse for omposning af kasser. Næstved har meddelt, at de får penge for omposning af kasser, så man havde de aftaler, men de blev ikke brugt. Forbundet antydede, at der var mulighed for, at den manglende indsigt i disse ting medførte, at man tabte voldgiftssagen. Forbundet antydede, at det kunne godt være rigtigt. Man kan have en god procedure og tabe sagen. Man kan have en dårlig procedure og vinde sagen. Det var der ingen normer for.

Preben Mortensen

Forbundsformanden mente, at vedrørende vurderingerne og forholdene omkring en faglig voldgiftssag, fremgik det nu klart af de bemærkninger, der var faldet, hvori uenigheden bestod. Det er vurderingen fra forbundets side om, at hvis man skulle have haft en fortolkning af Birkerød-sagen på baggrund af overenskomstens bestemmelser, så måtte forbundet helt klart tabe sagen. Det var Bent Meyer enig i, idet man ikke mener, at medhjælperne på Københavns-depoterne er omfattet af § 17. Det måtte så betyde, at den sidste faglige voldgift om ompakning, hvor opmanden henviser til § 17, stk. 2, så ikke gælder for depotarbejderne i København, hvis man mener, at man ikke er omfattet af § 17. For formanden var der slet ingen tvivl om, at depotarbejderne i København er omfattet af § 17. Den eneste undtagelse, der kunne være herfor, er ifølge reglerne, at hvor intet andet er aftalt, er det hovedoverenskomstens bestemmelser der er gældende. Da der ikke findes andre afta-

ler om, hvilket arbejde der skal udføres og afregningsformen herfor end den, der står i hovedoverenskomsten, gælder denne også for depotarbejderne i København.

Forbundsformanden ville vende tilbage til spørgsmålet om behandlingen af sagen. Det blev nævnt første gang, det blev drøftet, og der var kritiske bemærkninger om, at man syntes nok, at proceduren havde været god, men det havde proceduren ikke været. Det var de første bemærkninger, der faldt med hensyn til kritik omkring denne sag. Nu bliver dette modereret lidt.

Forbundsformanden var enig i, at man ikke kunne forudse, hvad en opmand ville finde frem til, og det viste de hidtidige sager jo netop, at vi stadig måtte konstatere, at man kunne blive overrasket over nogle ting. Men det var sagt helt klart, at årsagen til at vi tabte sagen, var på baggrund af at vi havde en dårlig procedur.

Torben Olsen

Torben O. bekræftede Bent M.'s frestilling af sagen omkring den faglige voldgift.

Torben O. kunne tilføje fra voteringer, at de argumenter, som arbejdsgiveren kom med i Voldgiftsretten, var de argumenter, som man brugte overfor opmanden. I og med at forbundet ikke havde aftalen med, og at man ikke kunne bevise det, så måtte det være det, der lå til grund for den afgørelse, som opmanden måtte træffe.

Med hensyn til forbundsformandens bemærkninger om, at Depotklubben og andre kunne have haft en diskussion af mere saglig karakter om vinaftalen forinden alle disse ting, så var dette noget svært, idet efter man forlod Depotindehaverforeningen blev der samme aften lavet en aftale om vin. Så det var ikke muligt at sætte sig sammen og sagligt diskutere, hvordan man fik ordnet den aftale om distribution af vin. Løbet var kørt.

Anker Skjødt

Anker S. kom ind på, at der var rejst spørgsmål omkring post-mix, vin-sagen samt § 17-sagen, og det havde været diskuteret mange gange.

Da § 17-sagen startede i sin tid, drejede det sig om 10 kasser øl, der, som sagt blev leveret til Kildeskattehuset, hvor der ikke var behørig kvittering for modtagelsen. Dengang proce-

derede forbundet på, at det ikke kunne være rigtigt, at depotindehaveren ikke overholdt sin forpligtelse, når der i overenskomsten står, at man skal afregne dagligt, med hensyn til at protestere. Ved det dengang afholdte organisationsmøde aftalte man en faglig voldgift, og man aftalte ovenikøbet opmandens navn i protokollatet. Imidlertid skete det, at man lokalt på depotet fandt ud af, at pengene skulle tilbagebetales, hvilket Bent Meyer meddelte, at han havde fået oplyst og ønskede, at forbundet checkede om dette var korrekt. Folkene havde fået pengene tilbage.

Så skrev forbundet til Depotindehaverforeningen og bad om at få et organisationsmøde, hvor man diskuterede § 17. Dette møde blev berammet til den 4. oktober. Efter at mødet var berammet, kom afdelingen og talte om post-mix, hvorefter forbundet skrev til Depotindehaverforeningen, at vi også gerne ville diskutere post-mix, hvilket blev accepteret, således at der nu var 2 punkter på programmet, dels § 17 og dels post-mix. Det er baggrunden for, at den københavnske mandlige afdeling var med omkring post-mix. Samme dags morgen, den 4. oktober, kom Bent Meyer sammen med den daværende klubformand for Depotklubben og spurgte, om forbundet havde hørt noget om vin. Anker S. sagde, at det kendte han intet til. Der havde afdelingen af nogle af deres medlemmer fået fortalt, at der var tale om, at man skulle begynde at forhandle vin.

På mødet, der drejede sig om post-mix og § 17 og opstilling af fadøls-anlæg den 4. oktober spurgte forbundet Depotindehaverforeningen, om de kender noget til vin, og da hævdede de, at de den samme dags morgen var blevet ringet op af en eller anden kontorchef fra Carlsberg om man ville begynde at sælge vin.

Med hensyn til vinen skete der det, at forbundet udsendte et cirkulære til medlemmerne om, at man ikke måtte distribuere vin. Samtidig sendte forbundet et brev til Depotindehaverforeningen om, at før man begyndte at distribuere vin, ville forbundet have en forhandling.

At forbundet lavede aftalen på vin den 29. november, som Torben Olsen lige har hævdet, passer ikke. Men det er rigtigt, at man med Depotindehaverforeningen ved mødet den 29.

drøftede en ny mødedato med henblik på en forhandling om vin.

Omkring § 17-sagen: Da folkene fik pengene tilbage, forsvandt sagen ud af højesteretsdommer Bjerregaards hænder. Han var udpeget som opmand. Forbundet havde taget forbehold for sagens videreførelse, hvilket blev forelagt for LO's jurist. Han vurderede, at når forbundet ikke havde nogen konkret sag, ville man tabe sagen.

I oppositionssagen siger Bent Meyer, at forbundet havde dokumentation og kunne have dokumenteret, at Næstved afdeling fik betaling. Der var noget, som var galt. På forretningsudvalgsmødet den 2. januar henviste Bent Meyer forretningsudvalgets opmærksomhed på, at Næstved afdeling havde skrevet den 3. marts 1984 til forbundet om, at man ikke kunne få betaling. Man efterlyste et svar på, hvad der var sket i sagen. Det er senere dokumenteret, så sagen var på plads. Men det er ikke rigtigt at sige, at Næstved afdeling får penge for omposning – det er ukorrekt.

I omposningssagen førte forbundet den procedure, som Bent Meyer havde fået udleveret, og som han på det tidspunkt, hvor han fik den, ikke havde bemærkninger til. Bent M. var deltager i voldgiftsretten. Men da man mødtes derinde, sagde Bent M., at forbundet skulle sige noget om mer-salg, og da Bent M. tog ordet i retten, talte han udelukkende om mer-salg. Anker S. havde tilbagevist udtalelser om hvilke aftaler, man havde med Aage Jensen, men sagde også, at forbundet havde aftaler, man havde dog ikke dokumentation med, og det var korrekt. Forbundet havde ikke dokumentation med om, hvilke aftaler der var indgået. Det var, hvad der blev sagt, men bynavnet Randers er ikke nævnt. Syntes nok, at man skal holde sig lidt til, hvad der er blevet sagt i de forskellige sammenhænge, hvilke datoer og på hvilke tidspunkter tingene er sket, hvordan det er sket og i hvilke sammenhænge. Syntes ikke, at det var korrekt, at Bent M. taler om den 4. november, når det var den 4. oktober. Han taler om Næstved-sagen, mens Næstved overhovedet ikke har været nævnt – den sag har været nævnt i en anden sammenhæng. Omkring § 17: Når man går fra et møde den 4. oktober, hvor der i protokollatet står, at man

tager forbehold for sagens videreførelse, så er sagen ikke dermed aflyst og afviklet. Forbundet havde taget forbehold. Bad om, at det bilver taget ad notam, at man gør det på den måde.

Søren Jørgensen

Søren J. bekræftede, at der var en misforståelse i Bent M.'s indlæg. Næstved afd. havde ikke aftaler om, at man fik betaling for ompakning.

Bent Meyer

Bent M. var enig med forbundsformanden i, at det var tolkningsvurderinger, der gjorde sig gældende mellem forbundet og Kbhs mdl. afd. Forbundsformanden fortsatte så med at sige, at såfremt § 17 ikke gjaldt for Kbhs mdl. afd.s medlemmer i Birkerød-sagen, så var dette noget vrøvl, idet domsmanden vedr. omposningssagen henholder sig til § 17, stk. 2, hvor der står, at når vore medlemmer ikke kører, er de forpligtede til at foretage omposning eller at lave andet arbejde på depotet. Enten måtte forbundsformanden have været uopmærksom på det sidste FU-møde, eller også havde han glemt, at Bent M. havde sagt, at det var meget uheldigt, at det var foregået på denne måde, for havde man haft Birkerød-sagen først og fået ret der, så havde man stået bedre i den senere sag vedr. omposningen. Og det mente Bent M., at han fik ret i, for nu blev man dømt efter § 17, stk. 2.

Så sagde forbundsformanden igen, hvad Bent M. så tit havde bebrejdet ham, at efter forbundsformandens mening var der ingen tvivl om, at man havde tabt sagen. Det var for skråsikker en vurdering, som man aldrig nogen sinde kunne anlægge. Man kan hverken sige, at man var sikker på at tabe eller vinde. Bent M. havde sagt, at det var en dårlig procedure, men havde da lov til at tilføje, at uanset det kan man godt vinde en sag, ligesom det modsatte kunne være tilfældet.

Det var rigtigt, hvad Anker S. havde sagt, at man havde diskuteret denne sag mange gange, men indtrykket var, at uanset hvor mange gange man diskuterer den, så forstod Anker S. det ikke alligevel.

Bent M. syntes nok, at det virkede stærkt, når Anker S. ikke kommenterer det, der var sagt. Anker S. havde jo på et tidligere tidspunkt meddelt

Bent M., at såfremt man ikke fik sine synspunkter igennem, så måtte man køre den faglige voldgift, som man havde været enige om, da man havde Birkerød-sagen.

Bent M. sagde, at han muligvis havde gjort sig skyldig i en fejltagelse, da han havde bragt Næstved ind i billedet, men det var rigtigt, at han den 24. oktober var i Randers og fik at vide af Søren Jacobsen, at der var indgået en aftale om, at man fik så og så mange penge for omposning. Men Randers blev ikke nævnt i sagen, eller at man havde nogle aftaler inde i Depotindehaverforeningen den dag. Det var i hvert fald ikke rigtigt, og Bent M. havde bebrejdet Anker S., at han ikke havde sagt det, umiddelbart efter. Svaret var, at man ikke kunne bevise det, men det kunne være lige meget. De andre påstande, som Depotindehaverforeningens formand fremførte, kunne han heller ikke bevise, men det blev taget ad notam af domsmanden. Det var det, der betød noget.

Poul Erik Guldborg

Poul Erik G. orienterede om baggrunden for aftalen om omposning i Randers.

Fra det tidspunkt, hvor forbundet gav besked op, at ingen depotmedhjælpere skulle pose om uden betaling, havde man i Randers aftalt betaling. Aftalen, som blev lavet i Randers, skulle ligge i en skuffe og ikke offentliggøres. Den blev lavet med det forbehold, at hvis forbundet tabte sagen om omposning, så faldt betalingen væk.

Anker Skjødt

Anker S. bekræftede Bent M. i, at Randers ikke var nævnt i retten, men Anker S. havde i proceduren sagt, at forbundet var vidende om aftaler, hvorefter der blev betalt for omposning. Nu sagde man så, at det var en »skuffeaftale« i Randers, men det er altså ikke en aftale nogen kender, og derfor er det ikke noget, forbundet kan bruge i sagen.

Preben Mortensen

Formanden ville slå fast, at man ikke kunne angribe Anker S. for at have lavet aftalen for salg af vin torsdag aften i Depotindehaverforeningen, da den var underskrevet 4 dage efter om mandagen på forbundsformandens kontor.

Bent M. havde været inde på, at forbundsformanden havde glemt nogle ting i sagerne. – Nej, det havde forbundsformanden ikke, men han havde holdt sig til det principielle i det.

BERETNING FORTSAT

Ved forbundsformand
Preben Mortensen

*Kbh.s mdl. afd.s bod efter
HT-konflikten*

På FU-møder og HB-møde har vi drøftet spørgsmålet om sagen fra København i maj-dagene 1984 meget. Alle er jo klar over de forskellige opfattelser af tingene, men når jeg har taget sagen med her, er det fordi, jeg ved, at vi vil støde på den på et senere tidspunkt. Forbundet modtog et brev fra Kbh.s mdl. afd., som var skrevet den 13.-12., altså umiddelbart efter, at Arbejdsretten havde talt, og hvor der blev sagt, at der var et organisationsansvar, og mdl. afd. har fået en bod på 400.000 kr.

Brevet lyder:

Forbundsformand Preben Mortensen.

Vedrørende Arbejdsrettens dom af 11. december 1984 for Tuborg-chaufførernes blokade på Hans Knudsens Plads den 22. maj s.å.

Ifølge domspræmisserne må vi forstå, at bøden på kr. 400.000,00 alene gælder afdelingens ansvar for blokaden, og at der dermed ikke er idømt bod for den efterfølgende arbejdsnedlæggelse den 24. maj.«

Forbundsformanden gjorde opmærksom på, at arbejdsnedlæggelsen den 24. maj skete på baggrund af en trussel om afskedigelse af tillidsrepræsentanter. Det bevirkede, at man gik hjem på Tuborg, og Carlsberg fulgte eksemplet.

Brevet fortsætter:

»I den forbindelse går vi ud fra, at du erindrer det hastemøde, der på din foranledning blev afholdt på dit kontor den 16. april med deltagelse af to tillidsrepræsentanter, Ib Christensen og Louis Andersen samt Bent Meyer, Torben Olsen og undertegnede. Baggrunden for mødet var, at en repræsentant fra HT-chaufførernes aktionsudvalg havde henvendt sig til dig med et ønske om forbundets deltagelse i en blokade af de københavnske indfaldsveje.

På mødet blev det aftalt, at de to kørselsafdelinger på henholdsvis Carlsberg og Tuborg skulle blokere dels fra vest og dels fra nord. Det blev endvidere meddelt, at forbundet ville påtage sig ansvaret for blokaden. Denne blokade blev imidlertid aflyst efter, at HT havde suspenderet chauffør Per Brandt fra tjenesten med det til følge, at bustrafikken blev genoptaget.

Den seneste udvikling medførte dog, at HT-chaufførerne atter nedlagde arbejdet, og planen om blokaden blev genoptaget. Da det var den samme dag, tøvede vi ikke med at gennemføre blokaden i henhold til aftalen af 16. april og går derfor ud fra, at forbundet holder afdelingen økonomisk skadesløs.

Da vi er på det rene med, at et sådant arrangement også kan have arbejdsretlige aspekter, vil det være rigtigt, at vi tager en drøftelse om, hvordan vi i praksis ordner sagen om betalingen af boden.«

Sagen havde været oppe at vende på et FU-møde, hvor forbundsformanden begrundede et nej med følgende: Mødet den 16. april blev rigtigt nok afholdt efter en henvendelse fra aktionsudvalget i København, som sagde, at man havde opfordret til, at busserne stoppede, men en lang række busser i København fortsatte med at køre. Derfor rettede man henvendelse til renovationsfolkene og til andre, om man ikke midt på dagen kunne lave en times aktion og blokere for indfaldsvejene og for de remiser, busserne kørte ud fra, for at markere sig over for disse chauffører. Så langt, så godt. Det var også rigtigt, at forbundsformanden på mødet sagde, at forbundet påtog sig ansvaret for dette.

Den senere aktion ligger ikke i forlængelse af det, der skete på møden den 16. april. Den aktion, som blev gennemført i maj, blev ikke lavet, fordi der kørte busser i København, der kørte nemlig ingen busser. Det, som forbundet havde været med til at aftale, nemlig at forbundet ville påtage sig ansvaret, var at blokere for de busser, som stadig væk kørte i byen. Der har været nogle drøftelser, hvor man har sagt, at der ikke var kommet en afklaring i sagen om HT-konflikten, og derfor mente man, at man ville lave denne aktion. Aktionen er ikke på noget tidspunkt drøftet med

forbundet, og derfor er det klart, at man ikke bare kunne komme på baggrund af drøftelsen i april og sige, at man følte, at man kunne indlede en aktion, selv om det ikke var på samme grundlag.

Desuden er det sådan, at forbundsformanden mere end én gang har opfordret afdelingen til at møde frem i Arbejdsretten, ikke for at drøfte skyldsspørgsmålet, for det havde forbundsformanden forlængst meddelt afdelingen, at det ville han ikke, men fordi bodens størrelse ikke alene måtte afgøres på arbejdsgivernes påstand.

Afdelingen ville ikke møde i Arbejdsretten, hvilket betød, at forbundet heller ikke kunne møde. På trods af forbundsformandens opfordringer undlod man at møde, og så kom man bagefter og sagde, at man på baggrund af drøftelsen i april fandt, at forbundet skulle betale boden. Det måtte forbundet naturligvis afvise, idet de fandt, at når man andre steder havde sagt, at det var afdelingen, der havde påtaget sig ansvaret også med hensyn til advarsler overfor tillidsrepræsentanterne, og man havde forhindret, at forbundet kunne procedere sagen i Arbejdsretten, som bevirkede, at man fik så stor en bod, så var det underligt, at man bagefter kom og sagde, at det var forbundet, som skulle betale.

Forholdet mellem forbundet og Københavns mdl. afd.

Forbundsformanden ville slutte denne række sager af med at omtale forholdet mellem forbundet og Kbh.s mdl. afd.

På sidste HB-møde var der nogle, som opfordrede til, at der blev taget skridt til en samtale, så man var fri for på det ene møde efter det andet at skulle høre på disse personlige ting, som blev draget ind i debatten. På et tidspunkt stillede Torben Olsen et konkret forslag om, at han kunne være initiativtager til, at der blev afholdt et sådant møde. Nogle dage efter kom Torben Olsen ind på forbundsformandens kontor i anden anledning, og på vej ud af døren sagde han: »For resten, med hensyn til dette møde, hvornår kan det afholdes?« Forbundsformanden udtalte, at tidspunktet var ligegyldigt, men der blev nævnt juli måned, hvor både forbundsformanden og mdl. afd. ville være tilbage fra ferie.

Forbundsformanden hørte ikke mere i sagen, og i august henvendte han sig til Torben Olsen og spurgte umiddelbart før FU-mødet, hvad der var sket i sagen, fordi han måtte forvente, at FU ville spørge, hvad der var sket.

Forbundsformanden modtog så et brev den 13. august:

„Preben Mortensen.

Du har i dag henvendt dig til afdelingens kasserer, Torben Olsen, for at høre om, hvornår den samtale mellem fagforeningens daglige ledelse og dig, som HB ønskede, kunne finde sted. Det er vor opfattelse, at en sådan samtale, såfremt den skal bære frugt, må foregå på et tidspunkt, hvor atmosfæren er betydelig mere venlig og præget af almindelig agtelse og høflighed, end det er tilfældet nu. Vi finder absolut ikke, at det lige nu er tidspunktet for en sådan samtale.“

Forbundsformanden forstod på hovedbestyrelsen, at netop på baggrund af den måde, man havde talt på, ønskede man, at der kunne tales privat sammen, så man var fri for at høre på personlige gnidninger på fremtidige HB-møder. Forbundsformanden gav et klart tilsagn til, at man tog sådanne drøftelser, men han hæftede sig også ved, at der burde foregå drøftelser mellem afdelingsledelsen i Kbh.s mdl. afd. og hele forbundsledelsen om samarbejdsformen. Man stillede så det forslag, at man først ønskede at få en drøftelse med forbundsformanden privat, og det accepterede han også. Derfor må man sige, at dette afslag fra Kbh.s mdl. afd. dels er et afslag på at prøve at finde en anden samtaleform, dels er det et afslag på at finde samarbejdsformer mellem Københavns afdelingsledelse og forbundet. Forbundsformanden fandt, at det var underligt, når begge parter havde givet tilsagn, at den ene part efter HB-mødet kom og stillede betingelser.

Derfor ville forbundsformanden sige, at det ikke nyttede, at nogen nu på baggrund af det, der var sket, sagde, at man ville prøve at komme tilbage til den gamle situation. Så overdrev man betydningen af disse ting. Det var muligt, at der blev sagt en masse ting, og som det også fremgik af mødet i dag, var det klart, at man kunne fornemme, hvor alvorlige beskyldninger, der også ligger imod forbundsledelsen både på den ene og den anden måde. Men det prægede ikke den

normale arbejdsdag i forbundet. At man ikke førte normale samtaler med Kbh.s mdl. afd. betød ikke, at forbundet ikke kunne arbejde. Forbundet søgte at bakke op om de initiativer, der var, sagerne kørte normalt og ikke på mindre kraft end ved normale relationer til Kbh.s mdl. afd., så dette skulle man ikke tage så tungt. Hvad man kan være ked af er, at der bruges for megen tid på møderne til at føre disse diskussioner om personer. Man må lære at leve med det og skøjte hen over diskussionerne, men de har ingen indflydelse på, hvordan tingene fungerede fagligt i forbundet. Forbundsformanden kunne kun sige, at han mente på hovedbestyrelsens vegne at kunne udtrykke skuffelse over, at begge parter gav tilsagn om at tage nogle drøftelser af hensyn til det øvrige FU og HB, hvorefter den ene part begynder at stille betingelser før de lovede drøftelser.

DEBAT TIL BERETNING

Holger Foss

Holger F. ville uddybe situationen omkring HT-konflikten.

16. april ringede forbundsformanden til Holger F. og gjorde opmærksom på, at han havde fået en henvendelse fra HT's aktionsudvalg, hvori de spurgte, om afdelingen kunne medvirke i en blokade. Man fik i hast fat i afdelingens to kørende tillidsrepræsentanter og gik til møde med forbundsformanden og blev enige om, at der skulle laves en blokade. Forbundsformanden sagde nu, at det var en blokade, som skulle handle om at få de busser, som stadig væk kørte, til at køre i garage. Holger F. ville ikke bestride, at der var blevet sagt sådan, men havde hørt at dette var blevet fremført bl.a. på januar-mødet i FU, og han havde spekuleret meget over, hvad det egentlig skulle forestille. Hvis man laver en blokade, hvor busser ikke kan køre igennem, så er der også andre, som ikke kan, og så måtte blokaden få samme effekt som den, man senere lavede den 22. maj.

Blokaden blev ikke til noget, fordi man suspendede Brandt og andre kedelige personer på det tidspunkt således, at bustrafikken kunne genoptages normalt. Senere skete der en anden udvikling, idet udmeldelserne eskalerede, det var ved at blive moderne at melde sig ud af SID. Afde-

lingen tog så et møde med de samme mennesker, som havde opfordret forbundet til at medvirke i en blokade. Man havde møde med renovationsarbejderne først, og så tog man senere et større møde med 400 deltagere fra SID-afdelinger i København, Frederikssund og Hillerød, både renovationsarbejdere og folk fra Trafikfunktionærernes Fagforening osv. På det møde var man enige om, at nu måtte kampen skærpes. Ved et senere møde blev man enige om, at nu skulle slaget slås, da man tøvede i Hovedstadsrådet med at foretage de nødvendige foranstaltninger for at få standset konflikten. Afdelingen lavede en blokade på Hans Knudsens Plads, som var aldeles effektiv. Den varede en time, og man kom til at stå i den situation, som var beskrevet, at afdelingen som en naturlig ting påtog sig ansvaret for det, der var sket, for at to tillidsrepræsentanter ikke skulle blive afskediget og 62 chauffører ikke i et år skulle gå med en advarsel over hovedet, og afdelingen fik en bod i Arbejdsretten på 400.000 kr.

Kbh.s mdl. afd. rettede henvendelse til forbundsformanden i den gode tro, at en blokade, som handlede om den samme sag, måtte være i orden. Men der gjorde afdelingen regning uden vært. FU havde vedtaget, at de penge skulle afdelingen ikke have. Holger F. forstod på forbundsformanden, at grunden til afslaget var, at afdelingen ikke havde fulgt den procedure, som man bør følge, og at vi ikke var mødt op i Arbejdsretten, som afdelingen i adskillige år ikke har gjort. Det var klart, at afdelingen var meget, meget utilfredse og bitre over, at forbundet slog hånden af afdelingen, som her havde været solidarisk med andre mennesker, som havde været ude i en kamp.

Holger F. håbede, at hovedbestyrelsen kunne lave den afgørelse om, som forretningsudvalget havde truffet i sagen.

Forholdet mellem afdelingen og forbundet var bestemt ikke blevet bedre efter, at afdelingen havde fået dette afslag. Det var helt korrekt, at hovedbestyrelsen i juni havde diskuteret, hvordan man kunne forbedre forholdet, og at der skulle tages et initiativ til en forbedring er også rigtigt. Forbundsformanden og Kbh.s mdl. afd. erklærede sig villige til at få en samtale for at få alle disse ting ryddet af vejen.

Mødet blev ikke til noget, og grunden var afvikling af ferie osv. Så skete der det, at afdelingen modtog et brev fra forbundet skrevet i nøjagtig den samme tone, som havde været medvirkende til de dårlige forhold.

Derfor skrev afdelingen til forbundsformanden, at man ikke fandt, at tiden var inde til at få en drøftelse, det var nok bedre at vente, til der var lidt bedre relationer mellem parterne – så skulle det nok lykkes, men Holger F. forstod på forbundsformanden, at nu skulle man ikke komme med flere henvendelser, fordi man endelig ikke skulle overdrive betydningen af den mangel på samspil, der er mellem forbundets største afdeling og forbundets daglige ledelse. Forbundsformanden erklærede, at man kører normalt i forbundet, og de dårlige relationer ingen indflydelse har på, hvordan der arbejdes, og så kunne vi alle sammen være tilfredse med det.

Holger F. måtte sige, at afdelingen havde den modsatte opfattelse, nemlig at man ikke kørte godt med de dårlige relationer parterne imellem. Afdelingen har aldrig haft så dårligt et forhold til forbundet i al den tid, Holger F. havde været med, og han følte, at det var en belastning ikke alene for det daglige arbejde, men også for forbundets medlemmer.

Hvis der skulle komme et nyt initiativ, og hvis der skulle blive en mulighed for at komme til at snakke fornuftigt om disse ting, så var afdelingen parat til dette.

Preben Mortensen

Forbundsformanden måtte slå fast, at hvis forbundet skulle betale en bod for en aktion, så måtte forbundet også være medbestemmende om, hvordan aktionen skulle løbe af stabelen. Og så måtte det være forbundet, der bestemte, hvordan sagen skulle behandles fagretligt. Som reglerne er i dag, og med en afdeling, der ikke ønsker at møde frem i Arbejdsretten, må forbundet også blive væk. Forbundsformanden havde tidligere nævnt, at forbundet havde opfordret afdelingen til at møde op i Arbejdsretten, – ikke for at følge proceduren i arbejdsretlig henseende, men fordi det var uacceptabelt, at Dansk Arbejdsgiverforening skulle bestemme, hvor stor en bod skulle være.

Det var forbundsformandens opfattelse, at boden på de 400.000 kr., hvis forbundet havde fået lov til at proce-

dere i sagen, ville være blevet langt mindre, fordi der var nogle helt klare punkter, som forbundet havde taget fat i og kunne tilbagegive. Men punkterne fik lov til at stå uimodsagt.

Kbh.s mdl. afd. kan ikke bagefter komme og meddele, at forbundet skulle betale boden, når forbundet havde opfordret afdelingen til at møde op, men ikke selv fik lov til at køre sagen i Arbejdsretten. Hvis Forbundet skulle betale en bod, så var det forbundet, der bestemte, hvordan tingene skulle køres.

Det var ikke de 400.000 kr. Det var for så vidt underordnet, men det var det principielle, som ligger i, at man ikke havde været med i diskussionen om, hvordan en sådan aktion skulle løbe af stabelen.

Det var sagt helt klart, at der var forskellig opfattelse af, hvad man fandt, der var til gavn for medlemmerne. Forbundsformanden syntes, at de sager, forbundet havde haft, viste dette. Tiderne gjorde, at tingene var blevet mere indviklede og vanskeligere at løse, men han mente, at man med tilfredshed kunne notere, at der var et stort aktivitetsniveau, og der var betydelig flere folk inddraget i forbundsarbejdet end tidligere. Det lykkedes også en gang imellem at få resultater hjem. Derfor var det, at forbundsformanden sagde, at selv om der var nogle mennesker, som talte dårligt sammen, havde det ingen indflydelse på, hvordan forbundet fungerede, og han mente heller ikke at det burde have indflydelse på, hvordan man arbejdede i FU eller HB. Derfor ville han fastholde, at der ikke var nogen grund til at tage så mange diskussioner om det, fordi det ville være at overdrive problemerne.

Inge Jensen

Inge J. havde været skuffet over, at man ikke havde taget møderne forbundet og Kbh.s mdl. afd. imellem og fået rensset luften.

Det var muligt, at forholdet ikke prægede forbundets daglige arbejde, men det prægede andre, måske allermost Kbh.s kv. afd., som daglig arbejdede nært sammen med Kbh.s mdl. afd. I dette samarbejde kunne man også være uvenner, men hvad vigtigt var, man kom altid videre, det skulle man af hensyn til medlemmernes interesser.

Andre havde givet udtryk for, at man følte sig ramt af, at uenigheden træk-

kes med ud i kammeratskabet. Det burde være muligt at bevare kammeratskab uden for de faglige sager. Inge J. beklagede situationen og håbede, at der blev rettet op på den.

Bent Meyer

Bent M. fandt det forkert, når forbundsformanden og andre sagde, at afdelingen stillede betingelser for at gennemføre den samtale, HB havde vedtaget skulle finde sted.

Man havde i mdl. afd. blot ment, at hvis samtalen skulle give resultat, så skulle tidspunktet for samtalen tages, når situationen var mere gunstig, end den var nu.

Inge Møller

Inge M. sagde i forbindelse med HT-konflikten, at provinsen så med megen sympati på aktionen, men Inge M. manglede svar på problemet, forbundsformanden havde rejst vedr. opmøde i sagen og dermed måske medvirken til at nedsætte boden.

Thomas Olsen

Thomas O. tilsluttede sig Inge J.'s ord om samarbejdet mellem mandlig afd. og forbundet, idet han var sikker på, at synspunkterne dækkede hovedparten af HB-medlemmernes synspunkter.

Knud Erik Kvortrup

Knud Erik K. syntes, det var meget skuffende, at man fra mdl. afd.s side stillede betingelser for at gennemføre beslutningen om at etablere et bedre samarbejdsklima mellem mdl. afd. og forbundets daglige ledelse.

Han mente, at den eneste betingelse var, at man gjorde en lille indsats fra begge side. Man kunne ikke »hoppe fra«, fordi tiden ikke var inde grundet en dårlig kommunikation, det var jo netop derfor, der var grund til at mødes og gøre noget ved situationen.

Et forbund med et så lille antal medlemmer havde al mulig grund til en mere fælles faglig linie udad til. Medlemmerne forstår ikke, hvad der foregår, og arbejdsgiverne studerer nøje de »gule sider« indhld. Det var en unødvendig situation at være i.

Preben Mortensen

Forbundsformanden sagde omkring samarbejdet med mandlig afd., at når man ikke skulle komme med flere initiativer, så skulle det ses på baggrund af det, der skete sidste gang. Der var

jo ingen garanti for, at mødet blev til noget, selv om man aftalte det. Man skulle passe på ikke at fokusere for meget på det, fordi det blev en del af debatten om, hvordan samarbejdet var. Når der var konkrete sager, mente forbundsformanden ikke, at der i sig selv var noget dårligt samarbejde, men det var rigtigt, at der var utroligt dårlige relationer mellem personer i forbundsledelsen og i Kbh.s mdl. afd.s ledelse. Når forbundsformanden gerne ville være fritaget for initiativer, var det, – som han også havde meddelt på mandlig afdelings generalforsamling – på grund af de beskyldninger mod ham om, at han sammen med DfB havde forsøgt at lave et eller andet komplot mod mandlig afdeling, og at forbundet ifølge Bent Meyer lagde mere vægt på at optræde troværdigt over for arbejdsgiverne end over for medlemmerne. Hvis man i mandlig afdeling har den opfattelse af forbundsledelsen, er enhver diskussion om samarbejde overflødig.

Forbundsformanden forstod godt Inge Jensen, når hun sagde, at det kan være et problem for kvindelig afdeling, men syntes dog, han ville sige, at det ikke var forbundet, der startede diskussionerne og personer. Det var ikke forbundet, som lagde op til konflikter, men i situationer, hvor man bliver hårdt angrebet, følte man også, at man havde ret til at forsvare sig.

Forbundet har én gang accepteret det initiativ, som skulle tages for at få nogle drøftelser, men det var der nogle andre, som sagde nej til, og så var beskyldningerne taget til siden. Derfor fandt forbundsformanden, at man nu bare måtte fortsætte, som man havde kørt, da han ikke fandt, at det var en belastning for forbundets arbejde, at der var nogle personer, som ikke kunne samarbejde.

Holger F.

Holger F. havde noteret sig, at forbundsformanden nu meget tydeligt gav udtryk for sin opfattelse af forholdet mellem afdelingen og forbundet. Holger F. delte opfattelse med flere, som havde den opfattelse, at det ikke kunne være uden betydning for forbundet eller for medlemmerne, hvordan forholdet var mellem mandlig afdeling og forbundet. Holger F. mente stadigvæk, at man på et eller andet gunstigt tidspunkt bliver nødt til at

tale med hinanden om tingene, så vi kan få rensset luften, men han kunne ikke se, hvordan det skulle kunne lade sig gøre med de afvisninger, vi får på de ting, vi fremfører. Det var en ubehagelig atmosfære. Det var ubehageligt for afdelingen, ubehageligt for hovedbestyrelsen og ubehageligt for alle dem, man skulle dels angribe og dels forsvare. Man befandt sig tit i en mærkelig situation.

Inge Møller sagde, at afdelingen ikke havde svaret på forbundsformandens bemærkninger vedr. Arbejdsretten og HT. Forbundsformanden sagde, at han havde opfordret afdelingen til at køre sagen i Arbejdsretten og møde op og lade forbundet procedere, så ville man måske have fået en mindre bøde ud af det. Det kunne da godt være, at det var foregået, som forbundsformanden sagde, men det forekom Holger F., at der ikke var lagt for megen vægt på det, som der gives udtryk for nu.

Holger F. havde iagttaget, at ikke én udover Inge Møller havde interesseret sig for at sige noget i HT-sagen eller om, at afdelingen skulle have eller ikke have penge til boden. Holger F. kunne oplyse, at man ville gå til kammeraterne i den københavnske fagbevægelse, som havde meddelt, at man gerne ville hjælpe, men han fandt, at det var flovt at skulle gå til andre forbund, når man havde kæmpet hele den danske fagbevægelses sag. Vort forbund havde råd til en hjælpende hånd i denne situation.

Holger F. foreslog, at man overvejede dette endnu en gang.

Søren Jørgensen

Søren J. fandt, at det var rystende at høre på de angreb, som kom fra Kbh.s mdl. afd. Angreb, som udelukkende gik på personer i forbundets daglige ledelse. Som tidligere sagt var det også rystende for medlemmerne at læse de faglige sider i Prop & Kapsel, som hovedsagelig gik på disse personangreb.

Søren J. opfordrede repræsentanterne fra Kbh.s mdl. afd. til snarest muligt at moderere deres tone og at stoppe disse perfide personangreb og samtidig i samarbejdets ånd gå ind for, at F.U-møder og HB-møder føres i en helt anden tone fremover.

Bent Meyer

Bent M. ville omtale sagen, som var baggrund for hans udtalelse om, at

forbundet hellere ville være troværdige over for arbejdsgiverne end over for afdelingen.

Sagen var ny og omhandlede Sydhavnens depotet. Baggrunden var forbundets optræden i Depotindehaverforeningen i fredags, hvor Kbh.s mdl. afd. havde en sag til behandling, og hvor afdelingen flere gange krævede at få et plenarmøde for selv at få lejlighed til at fremføre sine synspunkter over for Depotindehaverforeningen, idet man mente, at man var bedre kvalificerede end forbundets næstformand. Deri ligger ikke nogen kritik, men den simple ting, at afdelingen havde haft møder med medlemmerne på arbejdspladsen, møder med det københavnske kriminalpoliti, møder med depotindehaveren og som følge heraf kendte sagen fra A til Z. Det til trods aftalte Anker S. med DA's repræsentant, at hvis Københavns-afdelingen bad om et plenarmøde, så skulle man ikke have det. Dette skete, og derfor mente Bent M., at han havde ret til at sige (det ville han godt gentage), at forbundet havde mere hang til at være troværdig over for arbejdsgiverne, end man havde over for afdelingen i den situation. Det ville have været pænt af forbundsformanden, hvis han havde nævnt sagen på denne måde og ikke bare havde taget et enkelt udpluk, så andre ikke forstod sammenhængen.

Preben Mortensen

Forbundsformanden havde nævnt to ting i HT-konflikten. Den ene var, at når forbundet skulle betale, måtte betingelserne for, hvordan en konflikt skulle køres, også diskuteres med forbundet. Den anden var, at forbundsformanden fandt, at de 400.000 kr. var smidt ud af vinduet; blot ved at møde frem i Arbejdsretten kunne man anfægte den måde, hvorpå sagen blev kørt, og den måde, hvorpå man fremførte bevismaterialet. Dommeren måtte endda gøre opmærksom på, at man fra Dansk Arbejdsgiverforening fremførte bevismateriale, som man egentlig ikke havde ret til. Man nævnte fra DA, at modparten ikke var der til at protestere, og så fik man lov til at fremlægge disse ting i sagen. Dommen var det, man kalder en udeblivelsesdom, og forbundsformanden fremførte, at hvis det havde været Kbh.s mdl. afd.s opfattelse, at forbundet skulle have betalt boden, så kunne man have nævnt det fra

starten. Helt fra starten kunne man have sagt, at man fandt, at det var forbundets ansvar, og at det derfor var forbundet, som kørte sagen. Det har det altså ikke været. Afdelingens beslutning gjorde, at forbundet ikke har kunnet møde frem i arbejdsretten og protestere, så man ikke fik en bod på 400.000 kr.

Om spørgsmålet, hvorvidt forbundsformanden havde henvendt sig i afdelingen, havde forbundsformanden allerede nævnt, at han fandt, at man skulle møde frem i Arbejdsretten og kun procedere på én ting, nemlig at tilbagevise, at der kunne være tale om alvorlig skærpet bod. Det var det eneste man havde sagt. Den sidste henvendelse, forbundsformanden rettede til afdelingen, var først i oktober, hvor han ringede til Bent Meyer og spurgte om, hvordan man stillede sig i sagen, og da sagde Bent M., at forbundsformanden kendte afdelingens opfattelse. Forbundsformanden havde sagt, at netop omkring bodsspørgsmålet syntes han, at man blot skulle møde frem og protestere. Bent M. nævnte, at forbundet ville få besked tilbage, når afdelingen havde drøftet, hvordan man stillede sig i sagen.

Forbundsformanden hørte ikke noget og tog det som udtryk for, at afdelingen havde den opfattelse, at man af principielle grunde ikke ville møde frem i Arbejdsretten. Det tog forbundet så til efterretning.

Forbundsformanden tog kun i Arbejdsretten, fordi han var interesseret i at høre, hvad man egentlig ville procedere sagen på fra DA's side, og de fik lov til at få frit løb dér. Man havde i mange andre situationer følt, at det var fuldstændig ligegyldigt at møde frem, fordi man på forhånd havde vidst, hvor stor boden ville blive, men når det er så store beløb, det drejer sig om, syntes forbundsformanden ikke, at man bare kunne lade som ingen ting. Derfor måtte han fastholde, at når afdelingen tog beslutningen, som forhindrer forbundet i at møde frem, og man så får en bod på 400.000 kr., var det ikke rigtigt bagefter at komme og bede forbundet om at betale den.

Holger Foss

Holger F. ville ikke forlænge debatten om de 400.000 kr. Man kan betale, eller man kan lade være. Han ville blot gøre opmærksom på, at afdelin-

gen ikke havde handlet, som man gjorde i HT-konflikten, ud fra, at forbundet skulle betale. Det ville have været totalt uansvarligt, og det var afdelingen ikke. Man havde påtaget sig adskillige bøder, men man mente i denne sag, at man havde et fælles grundlag med forbundet.

Holger F. måtte sige til Søren J., at der var mange, som havde prøvet på at lave om på afdelingens sprog, bl.a. arbejdsgivere, de kunne heller ikke lide det, men det var det sprog, man talte ude på arbejdspladserne, og det er der ikke nogen, som kan tage skade af. Sproget ville ikke blive ændret.

Bent Meyer

Bent M. bekræftede forbundsformandens udlægning, at hvis forbundet ikke hørte fra mdl. afd., var det fordi, synspunktet stadig var, at man ikke ville møde i Arbejdsretten.

BERETNING FORTSAT

Ved forbundsformand Preben Mortensen

Forbundskurser

Vi har ændret forbundets kurser fra at være weekend-kurser til, at det i stedet for bliver 3 Intro-kurser à 20 timer, som starter fredag og slutter søndag, hvilket har betydet en lettelse for de folk, som skal videre i uddannelsessystemet, så man ikke skal afse 3 weekends, men kun én weekend. Det havde været en succes med tilmeldelserne. Der var fyldt op både i januar og februar, og der lå 13-14 tilmeldelser til marts. Det skulle blive spændende at se, hvor mange af dem, der nu deltager i Intro-kurser, som ville fortsætte i systemet.

Internationalt samarbejde

I slutningen af marts måned er der IUL-kongres, og inden da er der en ligestillingskonference, hvor forbundet håbede, at man endelig ville nå frem til en målsætning og et handlingsprogram. Man har nu i flere år har konferencer, hvor man fra alle lande er mødt frem og har fortalt, hvor forfærdeligt man havde det. Det var også udmærket at få det at vide, for det var jo grundlaget for at finde ud af, hvordan man kommer derhen, hvor man gerne ville være.

På nye konferencer ville man starte forfra og fortælle, hvor forfærdelige forhold man havde, men ved den sid-

ste konference i Rørvig var der nogle, som slog bak og sagde, at det havde man fået at vide igennem flere år. Nu ville man gerne til at diskutere, hvordan man får ændret disse forhold. Derfor fik man udarbejdet et udkast til et handlingsprogram, hvor forbundet, repræsenteret ved Lone Christensen, havde nogle indsigelser, og der er så sendt et forslag frem til den ligestillingskonference, som ligger lige forud for IUL-kongressen. Lone Christensen deltager, og alle de kvinder, som er med i denne ligestillingskonference, er indbudt af IUL til også at deltage i kongressen med det håb, at der dermed vil være et pres på de delegerede til IUL-kongressen til endelig at få vedtaget et handlingsprogram omkring ligestilling. Det var forbundets ønske og håb, at man fik dette vedtaget.

Vi har i det forløbne år 1984 drøftet, hvordan forbundet skulle gebærde sig, når vi taler om internationalt samarbejde. På hovedbestyrelsesmødet i juni 1984 redegjorde forbundsformanden for nogle af de initiativer, der var i gang.

Man havde haft drøftelser med det franske CGT, og man skulle til London, hvor forbundsformanden repræsenterer forbundet og Holger Foss Kbh.s mdl. afd. Der lå en vedtagelse om, at man i slutningen af 1985 ville afholde en europæisk bryggerikonference, og man forventede efter mødet i England, at det var sat på plads dels hvem, der ville stå som initiativtager og dels det økonomiske samt hvem der bliver indbudt og den øvrige tilrettelæggelse af konferencen.

Forbundsformanden så gerne, at når man på et tidspunkt havde fået vedtaget konferencens placering, så i kredsene diskuterer disse ting og sender folk med på en sådan konference, så man bliver pænt repræsenteret fra kredsene. Internationalt arbejde og samarbejde slår ikke igennem, hvis det er de samme mennesker, som deltager år efter år på de samme konferencer og diskuterer samarbejde. Det får først en virkning, når det siver ud blandt afdelinger og blandt medlemmerne, idet både opbakning og relationer viser, at man godt kan sende andre end forbundsspidserne af sted og alligevel få nogle gode relationer omkring internationalt samarbejde.

Hvad angår forholdet til IUL havde forbundsformanden haft en samtale

med Dan Gellin og forklaret ham vore intentioner i forbindelse med disse ting. Han har ændret holdning ved at sige, at han ikke vil anbefale det, men at han heller ikke vil modarbejde det. IUL vil muligvis på denne baggrund tage initiativ til på et senere tidspunkt at holde en bryggerikonference.

Forbundet var opmærksom på udviklingen inden for europæisk bryggeriindustri, hvor udviklingen, især når man taler om Frankrig, går virkelig stærkt. Den sammenkædning, der er af bryggerier i Frankrig, hvor man blot behøver at gå 5 år tilbage, da der var over 100 bryggerier, forventer man i 1990 at være nede på en halv snes bryggerier, som så til gengæld er meget store. Det er klart, at en sådan udvikling også vil komme til Danmark, eller i hvert fald er forventelig, og derfor er forbundet nødt til at samarbejde og lære af andre landes erfaringer og se på, hvordan det er gået dem.

Udover dette har der i perioden været besøg fra Ungarn, og forbundet syntes, at det er nogle interessante samarbejdspartnere, fordi de er meget åbne i deres diskussioner og synspunkter, og de er af den opfattelse, at de respekterer og accepterer, at vi er medlem af forskellige internationale organisationer, og at det ikke bør være en hindring for et normalt samarbejde. Det gør, at vi som forbund officielt har et samarbejde med den ungarske levnedsmiddelorganisation. Der vil i slutningen af maj måned komme en invitation til forbundsledelsen, hvor man skal drøfte videre besøg i Ungarn og beskæftige sig med forskellige problemer. Det er meningen, at de videre besøg skal foregå på tillidsmandsplan, således at det er tillidsrepræsentanterne fra de forskellige lande, som lærer hinanden at kende og dermed får et indblik i og forståelse for internationalt samarbejde.

Hovedbestyrelsen vedtog beretningen.

25 stemte for vedtagelsen, 5 stemte imod.

2. Forskellige sager

Ved forbundsformand
Preben Mortensen

Den 30. januar er der udsendt cirkulære vedr. indkaldelse til den 29. ordi-

nære kongres fra den 12. til den 15. september på Hotel Nyborg Strand. Vi har i forretningsudvalget i den forbindelse lagt nogle datoer, som senere vil blive meddelt. Forslag skal være forbundet i hænde den 3. juli.

Udover dette vil forbundet, så snart vi har fået opgørelserne ind, pr. 30. marts udsende til kredsene, hvor mange delegerede de har, og det er sat i forhold til det medlemstal, man havde pr. 30/3 1983, som bliver sammenlignet med tallet pr. 30/3 1985, og udsving op og ned med 100 vil så udgøre forskellen ud fra det antal delegerede, man har i forhold til forbundets love.

Forbundet har fået et brev fra de to københavnske afdelinger, som lyder:

»Gode kammerater.

De to københavnske afdelinger har genoptaget forhandlingerne om en sammenslutning til én fagforening og har i den forbindelse drøftet en fælles fagforeningsrepræsentation i forbundets kompetente organer. Det er de to afdelingers opfattelse, at vi i henhold til forbundets love er berettiget til at bevare den nuværende repræsentation i forretningsudvalget med 4 medlemmer og i hovedbestyrelsen med 8 medlemmer samt på kongressen p.t. 69 medlemmer. Ligeledes ønsker vi, at princippet om garanteret kvinde-repræsentation fastholdes.

Under henvisning til principbeslutning på en tidligere kongres om det formålstjenlige i, at der kun er én afdeling i hver by, anmoder vi hovedbestyrelsen om i henhold til forbundets loves § 4, stk. i, at behandle vor henvendelse på førstkommende hovedbestyrelsesmøde.»

Brevet var blevet drøftet på FU-mødet, og på baggrund af, at de to københavnske afdelinger på nuværende tidspunkt ønsker at gennemføre en urafstemning, var vi enige om, at det så må være rigtigt, at når man foretager en urafstemning, skal medlemmerne kende betingelserne også med hensyn til repræsentation i forbundets kompetente organer og kongressen.

Forbundsformanden nævnte, at det selvfølgelig altid ville være betænkeligt, hvis en enkelt afdeling får så stor en repræsentation, at de måske blot med forbundsledelsens stemmer alene kan have flertal. Det ville være

uheldigt. Men man har også set på medlemssammensætningen og kunne se det vanskelige i – når man skærer ned på antal af delegerede – at fordele pladserne mellem mænd og kvinder. Man havde derfor fundet – for at bestræbelserne i Københavns-afdelingerne kan ende med en sammenlutning – at man ikke ville stille sig på tværs og begynde at formulere nogle bestemte krav om, hvor stor en repræsentation man skal have.

FU var derfor enig i at efterkomme de to afdelingers ønske. Men vi var også af den opfattelse, at en hovedbestyrelse ikke kan binde en kongres, idet ingen kan vide, om nogen skulle have andre opfattelser, derfor ville man gerne en gang for alle have fastslået, hvordan reglerne skal være, hvis der bliver én afdeling i København. Man ville have hovedbestyrelsens sanktion til at kunne indkalde til en ekstraordinær kongres, som skal holdes en enkelt dag i Folkets Hus i København lørdag den 9. marts 1985.

FU havde drøftet, hvilke konsekvenser det kunne have, at man havde en afdeling i København, som sad med et overvejende flertal af samtlige medlemmer i forbundet. Vi har i forbundslovens § 3, stk. k en regel, hvor der står: »På forlangende af 20% af de delegerede kan et til behandling på kongressen foreliggende forslag henvises til urafstemning.« Det var klart, at uanset hvad man vedtager på en ekstraordinær kongres, så ville de to københavnske afdelinger blot kunne møde frem, fremføre et forslag, – det er langt fra givet, at det ville få flertal – og blot forlange det til urafstemning. Og da man automatisk sidder med en medlemsskare, der har et flertal, så kunne man jo f.eks. stille et forslag om, at man i København fremover skal have 99 delegerede og provinsen 1. Derfor sagde FU, at på baggrund af størrelsen må man finde en samarbejdsform, der gør, at dels ikke mindretallet, som altså er flertallet på kongressen, kan vedtage alt hen over hovedet på flertallet af medlemmer, og dels ville det være uheldigt, hvis en afdeling, der havde flertal, kunne vedtage alt henover hovedet på de øvrige.

Derfor har FU fundet ud af, at man i forbindelse med at efterkomme og vedtage de nye love for Københavns afdeling så også i samme moment ændrer § 3, stk. k, sådan at der skal stå: »Et forslag, der er vedtaget på

kongressen, kan sendes til urafstemning«. Der skal først være et flertal på kongressen, før et forslag kan sendes til urafstemning. Dog skal det indpasses de undtagelser, der altid skal være i lovene for ting, der automatisk altid skal til urafstemning. Med dette forslag mener vi at have sikret, at der ingen majorisering kan forekomme ved kongresser eller urafstemninger.

Efter en debat i HB om konsekvenserne af lovændringerne vedtog man enstemmigt at gå ind for de forelagte forslag, så lovændringerne behandles på en ekstraordinær kongres 9. marts 1985.

Lovændringerne forelægges kongressen som et samlet kompleks af ændringer, som kun træder i kraft, hvis der sker en sammenlægning af de to københavnske afdelinger.

Preben Mortensen

Hovedbestyrelsen har fra det landsdækkende depotudvalg fået et forslag vedrørende muligheder for aktiviteter især i de områder, hvor det har været lidt svært at følge op, om overenskomsten og arbejdsforholdene følges tilstrækkeligt på depoterne.

Meningen med det er, at man skulle kunne lave mere opsøgende arbejde, det vil sige det opsøgende arbejde, som ikke kan udføres af rejsesekretæren, som jo ikke kan tage direkte ud på depoterne, hvad der kun kan ske fra lokal side. Der er drøftet to muligheder. Den ene var, at man gav et tilskud til afdelingerne, og den anden mulighed var, at man lagde det i kredsene. Det kunne ved første øjekast være en god ide, at give tilskuddet til afdelingerne, men dels ville de mindre afdelinger dermed ikke få forbedret deres økonomi voldsomt ved det, og dermed ikke kunne skaffe den frihed til den lokale repræsentant, som skal lave det pågældende arbejde, og dels troede forbundsformanden ikke i sig selv, at det at give tilskud skulle fremme, at der i de områder, hvor der ikke laves opsøgende arbejde, at man så gik ud og lavede det. Vi ville samtidig gerne have lidt kontrol med, at arbejdet blev fulgt op.

Derfor blev der stillet forslag om, at et eventuelt tilskud gives gennem kredsene, der dermed sørger for, at man især i det, vi kalder de sorte områder, sætter nogle aktiviteter igang for at få rettet de skævheder, der er på disse depoter.

Det var vanskeligt at opstille en model, og FU havde derfor lagt en beløbsramme, som gør, at man mener at ville bevilge et beløb, der svarer til årligt kr. 150.000. Det skulle betyde, at man vil kunne besøge et depot to gange om året. Vi så helst, at det blev afdelingerne, der gjorde det, men der var visse områder, hvor kredsen eventuelt igennem deres lokale depotudvalg udpegede en repræsentant, som simpelthen tog ud og sørgede for, at disse ting blev bragt i orden.

Forbundsformanden foreslog, at fordelingen af de 150.000 kr. til kredsene foretages af det landsdækkende depotudvalg, hvor følgende faktorer skal indgå: Spørgsmålet er antal depoter, hvor mange ansatte depotarbejdere, der er, og at man som det tredje også tager hensyn til de afstande, der er indenfor kredsens område. Det skal være de faktorer, der indgår i den fordeling, som overlades til det landsdækkende depotudvalg at sørge for.

Anker Skjødt gav på depotudvalgets vegne tilslutning til forslaget.

Hovedbestyrelsen

Hovedbestyrelsen vedtog, at der stilles 150.000 kr. til rådighed pr. år til opsøgende arbejde på forbundets depotområder.

Beløbet fordeles efter de af formanden opstillede rammer.

25 HB-medlemmer stemte for bevilgningen – 2 stemte imod.

Preben Mortensen

Hovedbestyrelsen skal så beskæftige sig med forbundets arbejdsmiljøprogram, som er udsendt. Det tages i to tempi, først selve programmet og derefter indstilling vedrørende kvartalsmøder og dem, der skal deltage deri.

Babara Kryger

Babara K. havde været med på konferencen, hvor arbejdsmiljøprogrammet blev udarbejdet og godkendt, og anså det for et stort skridt fremad, dels fordi flere problemer i forbindelse både med fysisk og psykisk arbejdsmiljø er blevet defineret, dels at det er blevet fastslået, hvordan forbundets miljøpolitik skal være, men også fordi programmet indebar et stærkere samarbejde mellem valgte sikkerhedsrepræsentanter og valgte tillidsrepræsentanter. Der var et stort behov for, at den sikkerheds- og miljø-

mæssige afdeling af det faglige arbejde og den deciderede faglige afdeling kobles tættere sammen. Der var lavet en kobling i programmet mellem de to vigtige, faglige områder. Babara K. anbefalede varmt, at det blev vedtaget, og troede, at det var vigtigt at få det gjort nu, og få det ud, så det kom til at danne grundlag for sikkerheds- og miljøarbejdet i de enkelte afdelinger og kredse.

Hovedbestyrelsen

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt indholdet i det udsendte materiale – som forbundets arbejdsmiljøprogram.

Preben Mortensen

Konsulent John Pedersen vil gennemgå skemaet vedr. indstilling til afholdelse af kvartalsmøder.

Indstilling til hovedbestyrelsen om afholdelse af kvartalsmøder for SIU-repræsentanter fra produktionsvirksomheder og repræsentanter for depoterne.

Med det formål at udveksle erfaringer og tage initiativer på det arbejdsmiljømæssige område, afholdes der 4 kvartalsmøder om året af 1 dags varighed, hvoraf de 2 afholdes som koncernmøder og de 2 andre som kredsmøder.

Møderne tilrettelægges således, at der hver anden gang afholdes kredsmøde og hver anden gang koncernmøde. Det ene koncernmøde skal lægges i tilslutning til den årlige miljøkonference.

Kredsmøderne foreslås opdelt på følgende måde og med følgende deltagertal fra produktionsvirksomhedernes sikkerhedsudvalg samt repræsentanter fra depoterne.

Sjælland-Falster Kredsen og København

<i>Virksomhed/kreds</i>	<i>Antal deltagere</i>
DDSF, København	2
DDSF, Roskilde	2
Tuborg	4
Carlsberg	4
Wiibroe	2
Harboe	2
Ceres, Kastrup	1
Faxe Storkøbenhavn	1
Lolland-Falster Bryghus	1
Depotrepræsentanter Sjælland-Falster Kredsen	3
Depotrepræsentanter, Kbh. md. afd.	3
I alt	25

Sydjysk og Fyns kredsene

<i>Virksomhed/kreds</i>	<i>Antal deltagere</i>
Fredericia Bryggeri	2
Slotsmøllen, Kolding	1
Fuglsang, Haderslev	1
Ceres, Århus	2
Ceres, Horsens	2
Depotrepræsentanter i	
Sydjysk Kreds	3
Albani, Odense	3
Carlsminde, Nyborg	1
Svendborg Bryghus	1
Vestfyen, Assens	1
Depotrepræsentanter i	
Fyns Kredsen	2
I alt	19

Nordjysk Kreds

<i>Virksomhed/kreds</i>	<i>Antal deltagere</i>
Urban, Aalborg	1
DDSF, Aalborg	2
DSSF, Grenå	2
Neptun, Silkeborg	2
Thisted Bryghus	1
Hancock, Skive	1
Ceres, Hjørring	1
Thor, Randers	2
Odin, Viborg	1
Depotrepræsentanter i	
Nordjysk Kreds	3
I alt	13

Koncernmøderne foreslås opdelt på følgende måde og med følgende deltagerantal:

DfB-koncernen

Tuborg	4
Carlsberg	4
Wiibroe	2
Neptun	2
Fredericia Bryggeri	2
I alt	14

Jyske Bryggerier

<i>Virksomhed/kreds</i>	<i>Antal deltagere</i>
Ceres, Kastrup	1
Ceres, Århus	2
Ceres, Horsens	2
Ceres, Hjørring	1
Thor	2
Urban	1
I alt	9

DDSF-koncernen

Aalborg	2
Grenå	2
Amager	2
Roskilde	2
I alt	8

Øvrige bryggerier

Odin	1
Lolland-Falster	1
Albani	3
Carlsminde	1
Svendborg Bryghus	1
Thisted	1
Hancock, Skive	1
Slotsmøllen	1
Fuglsang	1
Vestfyen	1
Harboe	2
I alt	14

Mødet for depotrepræsentanter

Nordjysk Kreds	3
Sydjysk Kreds	3
Fyns Kredsen	2
Sjælland-Falster Kredsen	3
Faxe Storkøbenhavn	1
Kbh. md. afd.	3
I alt	15

Forbundet meddeler kredse og afdelinger reglerne for udpegning af kvartalsmødedeltagerne.

John Pedersen

Som det har været hidtil, har der været afholdt 4 kredsmøder i hvert kvartal. Oprindeligt var det 5 kredsmøder, idet man holdt et for DfB-koncernen og et for hver af de 4 kredse. Så skete der det, ret kort tid efter, at man etablerede denne type møder, at man slog Fynskredsen og Sjælland-Falster kredsen sammen, således at man holdt 3 møder i kreds-regie og et møde indenfor De forenede Bryggeriers koncern-regi.

Ifølge det arbejdsmiljøprogram, der lige er vedtaget, vil man nu fremover holde 4 kvartalsmøder om året. De to af dem i koncern-regie og de to øvrige som kredsmøder. Det, der er sket, er, at forbundsformanden har været med til at gennemgå listen over opdelingen af de møder, der har været hidtil og man har prøvet at opdele det på en anden måde. Det er der så kommet omdelte forslag ud af. Det bygger på, at de to møder om året, der skal holdes i kreds-regie vil blive lagt således, at Sjælland-Falster kredsen og de københavnske bryggerier vil komme sammen to gange om året. Tidligere har som sagt De forenede Bryggeriers afdelinger, Fredericia, Neptun, Wiibroe og Carlsberg/Tuborg holdt møder sammen 4 gange om året. Fremover vil københavnerne og øvrige indenfor DfB-koncernen også deltage

i møder i det regionale område, de bor i. Det vil sige, at man slår København og Sjælland-Falster kredsen sammen til to møder om året, og det vil give 25 deltagere.

Det nye, der ligger i det her, er, at man herudover opererer med begrebet depotrepræsentanter fra Sjælland-Falster kredsen og depotrepræsentanter fra Københavns mandlige afdeling med 3 fra hver.

Der var også sket nogle mindre justeringer i forhold til det oprindelige deltagerantal. F.eks. har man konstateret på visse bryggerier, at det har været meget svært at leve op til det deltagerantal, der oprindeligt var fastsat. Der var det blevet justeret ud fra, at de større bryggerier har behov for en større repræsentation end de mindre bryggerier har.

På denne måde sker der det, at Sjælland og Fyn bliver skilt i forhold til den kendte struktur. Så er forslaget det, at når der holdes kredsmøder, så lægger vi Sydjyske kreds og Fynskredsen sammen til ét kredsmøde, det vil sige, at disse holder et fællesmøde om året. Der er noget nyt i det her, for der lå Fyn jo sammen med Sjælland før, men det bliver nu sammen med Syd-Jylland. Der er også sket nogle småreguleringer i tallene. Der får vi antageligt et møde ud af det på 19 personer.

I Nordjyske kreds bliver der et deltagerantal på 16 til kredsmøderne, og dette er inkluderet depotrepræsentanter fra henholdsvis Nordjyske kreds med 3 – havde glemt at sige, at der i Fyn og Sydjyske kreds er depotrepræsentanter fra hver af de to nævnte kredse – 3 fra Sydjyske kreds og 2 fra Fyn.

Der vil blive holdt 3 møder hver gang, når man holder det som kredsmøder. De to øvrige møder om året vil blive holdt som koncern-møder, og vil blive delt op henholdsvis i det man kender – i DfB-koncernen med 14 deltagere. Det er ikke anderledes, end det har været hidtil de par år, man har kørt kvartalsmøder, og det er samme sammensætning. Det nye er, at der skal holdes et koncernmøde for Jyske Bryggerier med 9 deltagere og et for DDSF-koncernen, Spritfabrikkerne med 8 deltagere. Hertil kommer så, at man så har slået samtlige andre bryggerier sammen til et møde. Der er godt nok en ret stor geografisk spredning på det, idet det er lige fra Thisted-Skive kanten og helt ned til

Lolland-Falsterkanten, men det har ikke været muligt – selv om både Albani-gruppen og Faxe-gruppen deltager – at opnå et antageligt tal, der gør, at disse to grupper kan holde selvstændige koncern-møder. Derfor er øvrige bryggerier slået sammen til et møde.

Hertil kom et møde specielt for depotrepræsentanter, de 3 repræsentanter fra hver kreds undtagen Fyn, som har 2, og så er der sket det, at man har taget den repræsentant fra Faxe-Storkøbenhavn, som hidtil har deltaget i Sjælland-Falster kredsens møder, og placeret denne repræsentant i depotgruppen, idet Faxe-Storkøbenhavn må sammenlignes med et kæmpe centralt depot. Som repræsentant for truckførerne var det rimeligt at placere vedkommende inde i det, man kunne kalde depotgruppen.

Forslaget ville give 5 møder i koncern-regie, 2 kvartaler om året og 3 møder i regionalt regie – altså i kredsregie – 2 gange om året, og det vil give i alt 60 deltagere hver gang, man holder en serie kvartalsmøder, altså hvert kvartal. Der er en justering, og i forhold til det, der var muligt før, så mener John P., at det var noget med 60-65 deltagere, men man havde aldrig haft flere med end et gennemsnit på 50 deltagere på disse normale 4 kvartalsmøder, som vi har holdt. Så hvis man møder op på disse kvartalsmøder, så sker der dels en udvidelse med 10 deltagere i forhold til tidligere normalt fremmøde, dels det nye, at depotrepræsentanter fra hele landet også samles 2 gange om året i fællesskab ud over de 2 gange årligt i regionalt regie.

Preben Mortensen

Vedrørende koncernmøder – hvis man lægger mærke til den koncern, der kaldes øvrige bryggerier – så er der en stor forskel geografisk set. Derfor har man, som det fremgår af skemaet, foreslået, at det 4. kvartalsmøde for koncernmøderne lægges i forbindelse med selve miljøkonferencen. Det vil sige, at det ene møde med den store geografiske forskel kun bliver én gang om året. Det andet, som lægges i forbindelse med konferencen, skal folk alligevel rejse til for at deltage i konferencen. Dermed er der taget højde for, at det ikke bliver for belastende for dem, der skal holde møde, hvor der er store geografiske afstande.

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt det forelagte vedrørende afholdelse af kvartalsmøder for SIU-repræsentanter fra produktionsvirksomheder og repræsentanter for depoterne.

Holger Foss

Holger F. stillede forslag om, at hovedbestyrelsen bevilger kr. 400.000 til Københavns mandlige afdelings bøde til Arbejdsretten.

Preben Mortensen

Man havde tidligere i debatten fremlagt synspunkterne, og derfor måtte forbundsformanden ud fra, hvad han tidligere havde sagt, anbefale at stemme imod forslaget.

Hovedbetyrelsen forkastede forslaget om at bevilge kr. 400.000 til betaling af Kbh.s mandlige afd.s bod til Arbejdsretten

For at forkaste forslaget stemte 23 for, 7 stemte imod.

Preben Mortensen

Forbundsformanden var ikke kommet med bemærkninger til afstemning om Holger Foss' forslag. Syntes at markeringen var i orden.

Forbundsformanden ville fremover afvise, at en sag, der er stemt om under afstemning om beretningen, og dermed behandlet én gang, kan komme til en ny afstemning under forskellige sager.

Holger Foss

Holger F. agtede at fremsætte de forslag, han havde lyst til under forskellige sager – hvilket ikke engang forbundsformanden kunne forhindre.

Mødet hævet.

Lone Christensen

ORDINÆRT FORRETNINGS-UDVALGSMØDE

5. og 6. marts 1985.

DAGSORDEN:

1. Protokol
2. Beretning
3. Forskellige sager

Alle var mødt.

Dirigent Poul Erik Guldborg.

1. Protokol

Godkendelse af den udsendte protokol fra FU-mødet 5. december 1984 blev udsat til næste FU-møde.

Grundet for lidt tid til FU-medlemmernes gennemlæsning af protokollen.

2. Beretning

v/ forbundsformand

Preben Mortensen

Overenskomstsituationen er alle, gennem pressen, blevet orienteret om, hvordan parterne står meget langt fra hinanden. Efter forbundsformandens opfattelse er det mest sandsynligt, at vi får et indgreb i overenskomsten. Forbundsformanden troede ikke på, at man får lov til at køre en lang konflikt, og synes også, at kunne mærke på Dansk Arbejdsgiverforenings formands bemærkninger, at han ligesom taler om en samfundssødelæggende konflikt med det kæmpeomfang, det har o.s.v. Det kan kun være signaler til regeringens indgriben vil komme i nærheden af det, som Dansk Arbejdsgiverforening gerne ønsker sig, nemlig et sted i nærheden af 0.

Forbundet har i forbindelse med udsættelsen fundet det rigtigt, at man ikke går igang med forhandlingerne, før vi har set, hvad der sker på det store arbejdsmarked.

Den 26. februar modtog forbundet fra Dansk Arbejdsgiverforening et rekommanderet brev om 1. sympatikonfliktvarsel, og et 1. varsel siger kun noget om, at man kan varsle inden for området, men der er ikke på nogen måder omtalt, hvad det er for virksomheder, det her drejer sig om.

Men man kan klart fornemme, at det er på de virksomheder, hvor håndværkere og andre har overenskomst-udløb den 1. marts. Det vil sige, at de virksomheder, hvor disse folk skal ud i en konflikt, er der så taget højde for, at øvrige af virksomhedernes ansatte dermed også kan sendes i konflikt. Det betyder, at en lang række virksomheder, måske alle virksomheder under Bryggeriarbejderforbundet, kan komme i sympatikonflikt d. 18. eller 21. marts. Den situation har forbundet ikke prøvet før, men vi har hurtigt igangsat gennem A-kassen en orientering til afdelinger om, hvordan man skal forholde sig, hvilke oplysninger forbundet skal have om den enkelte person, sådan at konfliktunderstøttelsen kan træde i kraft en uge efter, at konflikten er startet.

Forbundet har også udsendt information til afdelingerne om disse ting, og har gjort opmærksom på, at så snart vi er bedre orienteret om, hvem sympatikonfliktvarslet gælder, vil forbundet sende besked ud til de pågældende virksomheder. Men som sagt, kan man forvente, at det bliver alle virksomheder, fordi det jo ikke kun er håndværkerne, men der er også i de fleste virksomheder ansat funktionærer, HK, og i tilfælde af at de har overenskomst, så vil det også berøre virksomheden.

Det vil man få at vide, når forbundet modtager 2. sympatikonfliktvarslet.

Der har i den forløbne periode været en lang række fællesmøder, især i København, og forbundsformanden synes, at han ville starte med at give udtryk for forholdene på de københavnske bryggerier, som de efter hans opfattelse var på daværende tidspunkt. De forenede Bryggerier presser meget på alle steder, hvor der er mulighed for dels at kunne spare i mandskab, og dels at få nogle arbejdsforhold ind som er betydeligt mere efter deres hoved, end de er i dag. Hver gang de har lavet en aftale, har de jo afgivet en del af deres ledelsesret, men man kan se, at de nu ligesom kører frem til kanten for at udnytte denne ledelsesret, og at de for så vidt, hvis det skulle medføre en totalkonflikt, åbenbart også er indstillet på at tage en sådan. Det er nok i lyset af dette, at de mange sager, som på nuværende tidspunkt kører i København, skal ses.

I sidste uge fik forbundsformanden en henvendelse fra mandlig og kvindelig afdeling i København. Årsagen var, at man fra De forenede Bryggerier på Tuborg fra driftsledelsen til nogle tillidsrepræsentanter havde gjort opmærksom på, at såfremt nogle af deres folk igen lavede aktioner, som de kalder »nålestiksaktioner«, ville man bruge sin ret til at afskedige. Det kunne kun opfattes at være en trussel fra De forenede Bryggeriers side.

Det bevirkede, at de to afdelinger og deres tillidsrepræsentanter blev enige om, at man fra afdelingerne skulle rette henvendelse til forbundet, som så skulle tage en formel snak med De forenede Bryggerier om, hvad det her var for noget. Det var selvfølgelig vor opfattelse, at vi har de arbejdsretlige regler, som skal følges, når der er tale om arbejdsnedlæggelser.

Forbundet fik en telefonisk kontakt, hvor man gjorde opmærksom på, at man ikke ville trække disse ting tilbage, og at man ville bruge sin ledelsesret. Her skelnede man mellem to ting. Det ene er, hvis en konflikt kan kaldes kollektiv, altså hvis f.eks. hele afdelingen lukkede, og alle gik i strejke. Der ville man følge de arbejdsretlige regler. Den anden situation var, hvis nogle få mennesker nedlagde arbejdet, og det ville så også medføre, at andre funktioner gik i stå andre steder, så ville man gribe til sin ret til at afskedige med det samme. Man ville så ikke køre det som et fællesmøde eller køre efter de arbejdsretlige regler. Senere undersøgte man spørgsmålet og måtte konstatere, at DfB havde ret til det, når de i det ene tilfælde talte om misligholdelse af ansættelsesforholdet. Når det er få mennesker, der strejker, kan de godt gribe til den slags ting.

Hvad forbundsformanden ikke forstod var, at bryggerierne skulle pege nogle enkelte områder ud, sådan at disse folk skulle føle sig mere utrygge, herunder også tillidsrepræsentanterne. Derfor tog forbundsformanden igen kontakt til DfB og gjorde opmærksom på, at det da var rimeligt, at de gjorde tillidsrepræsentanterne opmærksom på, at de ville ændre deres holdninger til arbejdsnedlæggelser, og at de ville bruge deres ret til at afskedige, såfremt der var tale om »nålestiksaktioner«. Men i stedet for at fremsætte det som et

trussel, fandt forbundsformanden det mere rimeligt, at man havde gjort tillidsrepræsentanterne opmærksom på, at dette var en meddelelse, således at de var forberedt på og kunne forberede deres medlemmer på, at DfB fremover havde ændret strategi om, hvordan man ville behandle arbejdsnedlæggelser.

Man bekræftede fra DfBs side, at det nok havde været den bedste fremgangsmåde, og det også dermed skulle være givet som en almen orientering, og forbundsformanden pressede derfor meget på for, at man allerede om fredagen tog et nyt møde med tillidsrepræsentanterne og fremstillede det for dem, ikke som en trussel, men som en meddelelse om, hvordan man vil behandle arbejdsnedlæggelser fremover.

Forbundsformanden havde forstået på de møder, der havde været med tillidsmandsgrupperne på Carlsberg/Tuborg, at det har løst sig, og han havde også fået en kopi af et brev, som DfB lovede at sende til afdelingerne vedr. hele sagen omkring kollektive arbejdsnedlæggelser og arbejdsnedlæggelser, som de betragter ikke som kollektive, men som det, de kalder »nålestiksaktioner«. Men det var forbundsformandens opfattelse, selv om man fra afdelingerne og tillidsrepræsentanterne så kunne anlægge en ny vurdering af, hvordan man skulle køre konflikterne, at det her kun var et af de skridt på vejen, som automatisk førte til en konfrontation i København, – en konfrontation, som nok betyder, at man vil få en kæmpekonflikt. Der er en ophobning af mange ting, og der er også hos mange medlemmer på bryggerierne utilfredshed over nogle ting, der sker. Forbundsformanden kunne kun håbe, hvis der kom en sådan konflikt, at grundlaget var i orden, dels grundlaget over for medlemmerne, dels udad til, for en konflikt på dette grundlag troede forbundsformanden ikke ville have vundet den store sympati, men f.eks. en konflikt på grund af manglende rammeaftale, som virkelig kan mobilisere, og som der er forståelse for, mente han ville være langt stærkere, hvis medlemmerne skulle ud i en konflikt, som det efterhånden så ud til, at det trak op til.

Nogle af sagerne

Der har været et fællesmøde den 8. februar, som forbundsformanden ikke

mente, han nåede at få orienteret om på sidste møde.

Vedrørende Tap H, hvor man ikke har villet lave opstartende og afsluttende arbejde, som bliver udført som overarbejde, var det klart, at man måtte erkende, at det var overenskomststridigt. Årsagen var, at man pludselig ville lukke en uge og hjemsende folk, der skulle bruge deres afspadsering i den periode. Man havde ikke, som det var normal kutyme, i god tid kunnet tilrettelægge og planlægge sin ferieperiode, og medlemmerne på Tap H følte, at man ved opstarten havde ydet en meget stor indsats, hvor man havde taget meget overarbejde. Når man ligesom skulle have frugten af den indsats, de havde gjort i efteråret ved Tap H's opstart, så kom man nu og dikterede dem. Der var selvfølgelig en del mennesker, som havde planlagt afspadsering, og som dermed fik dette slået i stykker. Det gjorde derfor, at man sagde, at når man kom og dikterede afspadsering og overarbejde, ville man ikke udføre overarbejde mere.

På Tuborg har der været et par sager på baggrund af konflikten på Sydhavns-depotet. Den ene sag var et spørgsmål om at læsse en vogn på Tuborg. – Det er rigtigt, at den kom fra Sydhavns-depotet Tuborg, men årsagen til, at man nægtede at læsse den, var, at den ikke var organiseret. Modparten er nok af den opfattelse og fastholder, at man nok ikke ville læsse vognen, fordi den var til Sydhavns-depotet. Det vil nok aldrig blive opklaret. Men situationen blev løst ved, at man om eftermiddagen fjernede vognen efter, at man havde hjemsendt folkene på dagholdet og dem, der blev berørt, da truckføreren ikke ville køre. Man ønskede tilsyneladende fra bryggeriernes side ikke en sådan provokation og omtale, så man heller ikke søndag nat eller senere har ønsket at sende vognen af sted for at køre læs til Sydhavns-depotet.

Umiddelbart forud havde man også haft en arbejdsnedlæggelse, fordi man ikke ville læsse til Tuborg Sydhavns-depotet. Der gjorde man på fællesmødet opmærksom på, at såfremt man ikke normaliserede arbejdet, ville man afskedige folkene med det samme. Allerede her kunne man se, at DfB var ved at anlægge en ny linie, når det var »nålestiksaktioner«. De havde med det samme i protokollatet taget forbehold for, at hvis man ikke

efterkom pålægget, ville man blive afskediget.

Man fik også en anden sag i den forbindelse.

En tillidsrepræsentant for det kørende personale på Tuborg var blevet set foran depotet, hvor der var blokade. Kørselschefen havde været på depotet, hvor der var blokade. Kørselschefen havde været på depotet i ti minutter, og da det var sket i tillidsrepræsentantens arbejdstid, fandt man, at han havde deltaget i en blokade overfor bryggeriets produkter, og det måtte betyde, at man ville køre en § 17-sag, altså overveje afskedigelse af tillidsrepræsentanten på dette grundlag.

Materialet fra bryggerierne var meget spinkelt, dels havde man kun konstateret, at tillidsrepræsentanten havde været ved depotet i ti minutter, dels kunne vi meddele, at tillidsrepræsentanten var tilkaldt på baggrund af, at der var en vogn med Tuborg-varer, som ville ind på depotet. Der opstod problemer, og derfor ønskede man at tilkalde tillidsrepræsentanten fra bryggeriet. Vi kunne, og det blev heller ikke imødegået i protokollatet, meddele, at det var kutyme, at hvis der opstod problemer i byen, tog tillidsrepræsentanten altid af sted, – folkenes arbejdsplads er jo i byen – og derfor har det været normalt, at tillidsrepræsentanten kunne forlade bryggeriet uden, at der har været problemer forbundet med dette.

Man fik et protokollat, hvor de gjorde opmærksom på, at såfremt tillidsrepræsentanten havde handlet efter den første opfattelse, de havde, – hvis han altså havde deltaget i blokaden i arbejdstiden og dermed havde forladt bryggeriet – havde det været afskedigelsesgrund. Det erkendte vi, men til gengæld måtte de også trække tilbage, at der var tale om, at den omtalte tillidsrepræsentant havde overskredet reglerne.

Det siger også noget om, at tillidsrepræsentanterne på de københavnske bryggerier er betydelig mere under lup, end de har været tidligere. Der skal ikke megen slinger i valsen til, for at der bliver kørt en § 17-sag. Det startede vel allerede op i maj-dagene 1984, og man måtte vel nok sige, at det for DfB var en forlængelse af mulighederne for at give tillidsrepræsentanterne en skræk i livet. De mener,

at der er regler, og at reglerne er til, for at de skal overholdes.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Holger Foss

Holger F. kunne tænke sig at få oplyst, hvilke bryggerier og arbejdsgrupper, som kan blive omfattet af en sympati-lockout.

Han ønskede, at afdelingens gamle forslag om at sikre midler til en konflikt, udover midlerne i strejkekassen, blev taget op. Man kunne sikre sig ved f.eks. at foretage import af øl og selv sørge for disse ting. Afdelingen var meget langt fremme med det på et vist tidspunkt og havde indhentet tilbud i 1979. Der var mange muligheder både for at få vesttysk øl, hollandsk øl og tjekkisk øl m.v. Holger F. syntes, at forslaget blev mere og mere aktuelt, hvis der skulle komme en konflikt, som allerede rammer nu, når forligsmanden ikke kunne udsætte konflikterne mere, og i fald der ikke blev regeringsindgreb. Det kunne man ikke vide med sikkerhed. Der er to linier i regeringens mærkelige sammensætning, idet de konservative tilsyneladende er indstillet på et indgreb, medens visse, ret stærke kræfter hos Venstre er af den opfattelse, at hvis man kan få slået bunden ud af strejkekasserne, så skal man have lov til det.

Derfor syntes Holger F., at det var rimeligt at tage dette spørgsmål op. Han syntes, man var blevet temmelig brutalt afvist sidste gang, forslaget var fremme.

Med hensyn til forholdene i København var Holger F. stort set enig i forbundsformandens vurderinger, hvor disse gik på, at DfB pressede meget hårdt, og gjorde det lige til kanten, og at det formentlig handlede om retten til at lede og fordele arbejdet.

Holger F. havde haft meget kort tid til at læse et brev fra DfB vedr. det af forbundsformanden omtalte spørgsmål om »nålestik«. Men umiddelbart gav brevet indhold den opfattelse, at den sag ikke var i orden, idet der ingen indrømmelser var givet i det brev, som man havde modtaget i Københavns mdl. afd. Der gives ingen indrømmelser, der gives en forklaring på deres handlinger og en besværgelse af deres ret til at tage de forholdsregler, som de føler er nødvendige.

Holger F. var derimod enig med forbundsformanden i, at det trækker op til en stor konflikt på de københavnske bryggerier, og at årsagen vil være et dårligt rammeaftaletilbud fra De forenede Bryggerier. Han var for så vidt også enig i, at det er det bedste grundlag, kammeraterne kan gå ud i en konflikt på. Men på den anden side var truslerne over for »nålestiksaktioner« af en sådan art, at det ikke kunne gå upåttalt hen, og så havde det været organisationernes opgave at sørge for, at konflikten både kunne handle om det ene og det andet. Desværre var det meget sjældent, at det var arbejderne, som bestemte konflikttidspunktet, idet konflikter i reglen opstår på grund af provokationer fra arbejdsgiverside, og så handlede det bagefter om at få konflikten ind i de rigtige rammer.

Barbara Kryger

Barbara K. var enig i vurderingerne af, at det trækker op til et frontalt sammenstød mellem mandlig/kvindelig afdeling og DfB. Spørgsmålet er bare, hvornår det kommer.

Sagerne i det sidste stykke over for tillidsrepræsentanterne og i forbindelse med »nålestiksaktioner« har givet anledning til, at man rejser diskussionen om aktionsformer og diskuterer det arbejdsretlige system. Nogle af de problemer, man har, skyldes, at man ikke var orienteret om, hvilke konsekvenser, man kunne komme ud i. Kvindelig afdeling mente også, at medlemmerne har krav på at få at vide, hvad man kan udsætte sig selv for ved at komme i hakkemaskinen i det arbejdsretlige system – eller rettere sagt, at man kan blive udsat for at blive afskediget i forbindelse med aktioner. Ikke fordi man ikke ville reagere, men man mente nok, at man kunne være noget mere fikse end hidtil.

Inge Jensen

Inge J. konstaterede, at det var rigtigt, at forbundet formidlede et møde mellem tillidsrepræsentanterne og bryggeriets ledelse i sidste uge, og at det møde egentlig var meget positivt. Man fik forklaret tingene og sat dem på plads. Samtidig fik man mulighed for at udtrykke sine synspunkter overfor ledelsen og omvendt. Men Inge J. måtte sige, at det positive, der lå i mødet, totalt var væk efter den måde, ledelsen handlede på, hvor vi følte, at vi var blevet lokket i en fælde.

Inge J. vidste godt, at bryggeriets ledelse i en situation, hvor vi meddeler, at vi går ud og demonstrerer i en ganske bestemt sag, kunne svare, at så er der ikke noget arbejde. På den anden side forstod hun ikke, at man ikke bare kunne gå tilbage til bryggerierne og forlange at blive sat i arbejde, og hvis de ikke ville det, så hev forbundet dem i Bryggeriforeningen – det var jo det, de gjorde ved os. Til andre tider måtte man sidde i Bryggeriforeningen og skrive under på, at man skulle gå ud og normalisere arbejdet så hurtigt som overhovedet muligt, men når det var dem, der tog beslutningerne, så var det også dem, der bestemte, hvornår man kom i arbejde. Det var svært at forstå, ikke mindst for medlemmerne, men det var sandelig også svært at forstå for tillidsrepræsentanterne.

Det var muligt, at hele situationen ville være årsag og grundlag for en fornyet debat i København omkring forholdene til det arbejdsretlige system, det følte hun var nødvendigt. Man måtte ændre strategi for ikke at udsætte medlemmerne for, at de risikerer at blive fyret, hvis de gik i aktioner for sager, som man ellers syntes var rimelige.

Preben Mortensen

Holger Foss spurgte, hvilke virksomheder det var, der kunne blive omfattet af sympatikonfliktvarslet. Forbundsformanden forventede, at det var alle. På et bryggeri, hvor der f.eks. er HK-overenskomst, og hvor HK-erne gik i konflikt, stoppede administrationen. Troede, at Dansk Arbejdsgiverforening havde den politik, at man ville gå lige til grænsen af, hvad man kunne tillade sig for at få alt, hvad der kunne kravle og gå med i denne konflikt. Derfor troede forbundsformanden, at man kunne forvente, at de store bryggerier i København blev taget med, og at man skulle indstille sig på, at forbundets 7400 medlemmer kunne komme med i konflikten.

Med hensyn til import af øl var det stadigvæk forbundsformandens opfattelse, at man bør afvente det og tage en meget nøje diskussion i hovedbestyrelsen om, hvad man her bevægede sig ud i. Der var sket nogle ændringer fra 1979 og frem til i dag. Det var givet, at fik man konflikt af en vis længde, var der visse bryggerier, som ikke åbnede igen. Det er

også givet, at der var visse bryggerier, som var under et enormt pres på baggrund af de nye bestemmelser om fri indførelse af øl, f.eks. fra Tyskland. Det var klart, at når forbundet var med til at protestere mod sådanne ting, kunne det virke underligt, hvis man pludselig blev øl-importører og dermed for nogle ville kunne fremstilles som om, man var ved at begå selvmord. Det måtte nøje overvejes, hvilke konsekvenser det ville få for beskæftigelsen og virksomhederne, hvis forbundet begyndte at importere øl, og hvilken omtale det ville få i offentligheden.

Omkring det brev fra Bent Jensen om indrømmelser, kan man ikke umiddelbart, når man læser brevet, se nogen indrømmelse. Men det, som forbundsformanden mener er en ændring, er, at der udtrykkeligt står, at det er at betragte som en »meddelelse«, medens TR på mødet fastholdt, at man ikke ville leve med den trussel. Det er den formulering, som forbundsformanden sagde til bryggerierne, at man ikke kan gøre opmærksom på ved at formulere det som en trussel, men man kan gøre opmærksom på, at man vil benytte sin ret. Der er forskel på om man giver det som en meddelelse eller som en trussel. Men det havde nok betydet, at man i fremstillingen i brevet her skulle have skrevet, at den første orientering, som man gav til tillidsrepræsentanterne, var en direkte trussel mod nogle bestemte grupper. Forbundsformanden havde forstået det sådan, at den trussel mod bestemte grupper ikke længere er der, men at man har omtalt dem som »nålestiksaktioner« som et eksempel på, hvad det er, man mener, når man vil gribe til afskedigelser. Uanset brevet eller ej måtte man konstatere, at det ikke har ændret samarbejdsforholdene på bryggerierne, og at man i forbindelse med deres handlinger måtte forvente, at hver gang, man tager et skridt, som betyder produktionsstop, er det givet, at bryggerierne vil tage et endnu mere drastisk skridt. Derfor er reaktionen på, at man i dag forlader bryggerierne, at de i hvert fald kan lave udspil, der er endnu mere markante end dem, TR kan lave. Det er simpelt hen for at forskrække tillidsrepræsentanterne og forskrække medlemmerne fra fortsat at lave disse aktioner.

Inge Jensen

Inge J. ville orientere om, hvad der var sket i Kbh., fordi der lå en henstilling fra HB-konferencen om at få afklaret nogle ting.

Man havde været i forhandling den 18. februar, hvor forhandlingerne brød sammen omkring en ny rammeaftale, og det bevirkede møder overalt på de københavnske bryggerier med besked til DfB's ledelse om at komme til forhandlingsbordet med udgangspunkt i de krav, som man havde brudt forhandlingerne på.

Der er afsendt et brev til DfB, fordi de svarede positivt på, at de godt ville genoptage forhandlingerne, men prøvede at holde fast i, at det var den tidligere forhandlingslinie, man skulle bruge. Vi har meddelt tilbage, at det var vi ikke uenige i, men at vi ville gøre dem opmærksom på, at de fire krav, vi har brudt på, stadig er meget væsentlige for os. Formodede, at der på et eller andet tidspunkt kom en reaktion fra DfB, og at man så aftaler en ny forhandlingsrunde.

Inge J. troede ikke så meget på en ny forhandlingsrunde, men syntes, at det er rigtigt at tage den og få en endnu bedre afklaring på, hvor langt man er fra hinanden, inden der kommer et endeligt brud. Hvis der kommer et brud, så var der kun én vej for de københavnske bryggeriarbejdere, hvis man skulle overleve, og det var at markere over for DfB's ledelse, at nu var de gået for langt.

Med hensyn til import af øl, som Holger F. foreslog, at man begyndte at forberede, var det rigtigt at afvente situationen. Det ville være fuldstændig vildt, hvis man fik indkøbt en masse øl, og der ingen konflikt blev, så man brændte inde med så mange udenlandske øl, som man ved folk ikke gider drikke, hvis der er dansk øl på markedet.

Holger Foss

Holger F. oplyste, at det aldrig havde været – heller ikke i 1979 – opfattelsen, at man skulle købe vildt ind af øl og have dem stående og måske ikke kunne komme af med dem igen. Meningen med at fremsætte forslaget i februar og genfremsætte det igen var, at man skulle forberede sig på denne eventualitet. I øvrigt var Holger F. helt enig i, at det kun var noget, man kunne bruge under forudsætning af, at man stod over for en langvarig konflikt, men han havde

forstået, at forbundsformanden ikke var helt usympatisk indstillet over for tanken, hvis det skulle blive nødvendigt. Det, der eventuelt kunne blive debat om på et tidspunkt, var nødvendigheden.

Så var der det med at forstå nuancer i det, der blev sagt og skrevet. Havde ikke forstået nuancen i en fremsat grov trussel og en meddelelse vedr. Bent Jensens brev, og kunne ikke se, at der var forskel på det, Bent Jensen havde skrevet i brevet til afdelingen og det, som Bent Jensen sagde under forhandlingerne. Holger F. havde forstået, at der var foregået noget, som skulle have været udtryk for, at der var vist forståelse for, at man kunne komme ud i situationer, hvor man var nødt til at reagere over for ting ude i samfundet, men at man med de signaler, man havde udsendt i anledning af demonstrationen, fuldstændig havde skiftet holdning igen. Der var Holger F. meget enig med Inge Jensen i, at den var gal. Man kan ikke leve med sådanne forhold.

I øvrigt var han enig med forbundsformanden i, at formålet med det hele var at forskrække medlemmer og tillidsrepræsentanter.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fandt ikke, at der i selve brevet fra Bent Jensen var megen nuanceforskel, hvis man kun diskuterer indholdet, men sådan som forbundsformanden havde forstået det, opfattede tillidsrepræsentanterne Erik Svendsen og Christian Nielsen det som en direkte trussel mod deres medlemmer. Sådan som forbundsformanden i dag læste brevet, var disse trusler lavet om til nogle eksempler, og var dermed blevet taget som en meddelelse. Det, han fandt som det vigtigste, var, at tillidsrepræsentanterne opfattede, at den konkrete trussel ikke længere var til stede.

BERETNING FORTSAT

*Ved forbundsformand
Preben Mortensen**Tankvognshallen Tuborg*

Man har på nogle tidligere møder omtalt tankvognshallen på Tuborg. Der var den voldgiftssag, som vi tabte, hvor man i forbindelse med rengøring af en ledning kunne modregne det i påfyldning af en tankvogn. Vi har jo

faktisk haft to faglige voldgifter i den sag, den ene, hvor man ikke fra bryggeriets side kunne godtgøre, at arbejdstempoet var nedsat, og hvor man senere i forbindelse med opsigelsen fandt, at selv om det var kutyme, stred det mod aftalens indhold, og at man dermed kunne opsiges den. Vi måtte konstatere, at opmanden ikke valgte én af de to løsninger, der altid er umiddelbart foreliggende, nemlig at vi har ret eller uret, men valgte en tredje løsning, at det var en kutyme, som havde kørt i lang tid, men den stred også mod aftalens indhold, og derfor kunne den opsiges til udløb med overenskomsten.

Det stillede os i en noget vanskelig situation, fordi der ikke dermed var krav om, at den skulle erstattes af en ny aftale. Bryggeriet opsigte derefter kutymen, og vi aftalte så, at vi skulle tage en drøftelse om, hvad vi skulle gøre i denne situation. Den har været udsat et par gange, men vi havde den så i sidste uge. Vi var enige om, at vi på baggrund af, at spørgsmålet om rengøring af en ledning ikke omfattede aftalen om rengøring. Derfor blev det besluttet at meddele bryggerierne, at vi må have en ny aftale for, hvem der skal gøre disse ledninger rene. Vi har kigget i voldgiftskendelsen, og den siger ikke noget om, at de er forpligtet til at gøre ledningerne rene. Derfor vil tillidsrepræsentanten rette henvendelse til bryggeriet og sige, at vi skal have stillet noget andet i stedet for. Såfremt de fastholder, at det hører med til rengøringsområdet, må vi have den tredje faglige voldgift.

Skadessag

For nogen tid siden fik forbundet en indberetning fra Århus kvindelige afdeling vedr. et medlem, som var kommet tilskade på bryggeriet. Der er jo i den forbindelse en lang procedure, som skal overholdes, dels anmeldelse, dels at man skal have penge i henhold til overenskomst osv. Derfor har vi været lidt langsommelige i denne sag, hvad vi også har beklaget over for afdelingen, men forbundsformanden skulle rådføre sig med mennesker, som kunne sende besked tilbage om, hvordan man skulle handle i sagen og i henhold til hvilke paragraffer.

Supplementsydelse

Med hensyn til tilskadekomst har vi jo tidligere omtalt en sag fra Kbh.s

kv. afd. Man er syg på baggrund af tilskadekomst, og forbundet finder, at teksten i overenskomstens § 15, b1, siger, at når sygdom er opstået på baggrund af tilskadekomst, skal supplementsydelsen – de 15% – udbetales fra den 1. dag. Når vi siger 1. dag, er det fordi, at såfremt man taber sagen, eller bryggeriet ikke skønner, at der er tale om, at sygdommen – selv om det er tilskadekomst – ligger udover det, der er normalt arbejde, også giver karenssdag. Karenssdagen er et lovgivningsanliggende, som forbundet ikke kan blande sig i, men vi havde ønsket at køre sagen på baggrund af betaling af de 15%.

I Bryggeriforeningen gjorde man gældende, at tekstændringen i overenskomsten skete i 1973, da loven blev lavet om. Derfor var det ikke med teksten hensigten at ændre den tidligere bestemmelse om, at når der er fravær, er der tale om tilskadekomst – altså ifølge lovens bogstav kan betragtes som tilskadekomst. Forbundet kiggede papirerne igennem og så efter, om vi i 1973 havde forslag til den tekstændring, som den er i dag, idet vi så kunne påstå, at det var efterkommet i forbindelse med forhandling. Men vi måtte konstatere ved overenskomstforslagene i 1973, at teksten er ændret uden, at der er stillet forslag dertil, således at den er ændret på baggrund af lovgivningen.

Forbundet drøftede det og fandt, at det nok var bedre, hvis man skulle have den fortolket, at det så blev på en konkret sag. Hvis vi skulle have den fortolket i forbindelse med overenskomstens bestemmelser, var der ingen tvivl om, at vi ikke havde dokumentation nok til at kunne vinde en sådan sag. Men det uhyggelige her er, at vi måtte konstatere, på baggrund af en drøftelse om hvorledes man køber disse sager administrativt, at der sker en række fejl, og at nogle af de kendelser, der er kommet, må vi konstatere, at selvom man nok kan betragtes som værende kommet til skade på arbejdet, så er der for det første ikke tale om erstatning eller pligt til at udbetale, såfremt den skade er opstået under udførelse af normalt arbejde. Der er f.eks. en, der har stået og arbejdet, hvor vedkommende har rakt armen frem og tilbage, og i forbindelse dermed sker der pludselig en dag noget med kravebenet. Det kan selvfølgelig være enten bevægelsen

eller at skaden bryder ud efter mange års arbejde. Men bryggeriet siger, at det udførte, var det normale for arbejdet, og selvom der opstår tilskadekomst ved dette, er det ikke efter lovens bogstav noget, der kan gives erstatning for, ligesom der ikke skal udbetales supplementsydelse i henhold til § 15, b 1.

Det er jo uhyggeligt at få konstateret, at man i en lang række situationer, hvor der er tale om tilskadekomst, vil det være afgørende, om det sker på baggrund af en misligholdelse fra bryggeriets side. Såfremt det ikke er det, er der altså ingen penge alligevel. Vi skal altså også her bruge to definitioner, når vi taler om arbejdsskader.

Valg af sikkerhedsrepræsentant:

I forbindelse med betalt frihed til at vælge sikkerhedsrepræsentant fik forbundet indberettet en sag fra kvindelig afdeling fra Carlsberg. Imidlertid er der fra tillidsmandsgruppen – B-gruppen – på Tuborg rettet henvendelse til Arbejdstilsynet Københavns Kreds, som i fortolkning af loven har givet tillidsmandsgruppen på Tuborg ret i, at spørgsmålet om valg af sikkerhedsrepræsentanter foregår i arbejdstiden.

Bryggeriforeningen har anket kendelsen til arbejdsdirektøren, Direktoratet, der er rådgivende for Dansk Arbejdsgiverforening, og at man i brevet til Direktoratet, arbejdsdirektøren, har gjort opmærksom på, at sagen også har været behandlet i forbundet. Dermed forventer vi, at forbundet får sagen til udtalelse. Vi har derfor stillet sagen på Carlsberg i bero, fordi vi, hvis vi får den til udtalelse finder, at vi derigennem kan give udtryk for forbundets opfattelse af, hvordan vi mener, at valg af sikkerhedsrepræsentanter skal foregå.

Faglig voldgift:

Afvikling af en feriedag:

Forbundet har indberettet en sag for den faglige voldgift, hvor vi har anmodet Preben Kistrup om at være opmand. Det er spørgsmålet om afvikling af en feriedag for Grundlovssdag, hvis man havde været i arbejde, og det havde været 2. eller 3. skift. Det er vor opfattelse, at hvis man havde været almindelig på arbejde, så havde man fået en hel fridag i forbindelse med Grundlovssdag. Så mener vi også, at hvis den falder i ferien og senere

skal erstattes, at den skal erstattes med en hel dag.

Bryggeriet fastholder i henhold til § 16, at der om Grundlovssdag står ½ dag, medens forbundet fastholder, at det er når der tales om normal arbejdstid. Normal-arbejdstiden gælder de, der arbejder på daghold, medens vor opfattelse er, at når man skal erstatte for de timer, den pågældende ellers skulle have været på arbejde, må denne fortolkning også gælde, når det drejer sig om erstatning af feriedag i forbindelse med en helligdag.

Mæglingssmøde:

Afskedigelse af en TR.

Forbundet har beklageligvis fået en sag fra Albani Bryggerierne i Odense vedrørende et mæglingssmøde om afskedigelse af en tillidsmand i henhold til overenskomsten § 17.

Denne tillidsrepræsentant har i forbindelse med sit arbejde – efter bryggeriets opfattelse – ikke udført dette, men har siddet den halve nat og spillet kort med et andet medlem. Man påstår, at det andet medlem er blevet på arbejdspladsen, fordi den pågældende tillidsrepræsentant var dårlig, og dermed blev den anden og hjalp ham. Man finder det besynderligt, at det ikke er blevet oplyst til portneren – det var helt hen til kl. 2.30 om natten – og at den, der skulle blive der, ikke i den forbindelse har ønsket at modtage betaling for overarbejde for de timer, han har været der.

Sagen er lidt speget, idet forbundsformanden også har forstået, at tillidsrepræsentanten mere eller mindre har erkendt, at der har været tale om, at man har siddet og spillet kort i løbet af natten. Det har gjort, at vi, da mødet i Bryggeriforeningen blev aflyst på grund af generalforsamlingen i Dansk Arbejdsgiverforening, havde fået dem indkaldt, således at vi umiddelbart efter forretningsudvalgs mødet kunne behandle sagen i Bryggeriforeningen. Forbundsformanden havde ingen fornemmelse af, hvor det ville ende. Opfattelsen var, at bryggerierne ikke så meget ønskede at afskedige ham, men at han i hvert fald nok måtte trække sig tilbage som tillidsrepræsentant. De ville nok ikke acceptere, at han fortsat kunne være tillidsrepræsentant, hvis han samtidig havde erkendt at have begået de her nævnte forsømmelser.

DfB-udvalget:

Man diskuterede DfB-udvalget på hovedbestyrelsesmødet på baggrund af Silkeborg-afdelingens meddelelse om, at de ikke ønsker at deltage mere. Forbundsformanden foreslog, at forbundet kunne formidle, og dirigenten konkluderede, at det var forbundet som tilskrev Silkeborg-afdelingen. Det havde forbundsformanden ikke noget imod, men forbundet har i mellemtiden modtaget et brev fra Helsingør-afdelingen, der meddeler det samme som Silkeborg-afdelingen. Det gør, at det ikke tjener noget formål for udvalget kun at prøve på at få en drøftelse med Silkeborg-afdelingen. Derfor ville forbundsformanden gerne gentage det forslag, som han stillede først, og som han tror er det eneste, der kan løse problemet, og det er, at de københavnske afdelinger retter henvendelser til Silkeborg- og Helsingør-afdelingerne og forklarer situationen. Forbundet kunne formidle, at der kom et møde i stand, men det er givet, at det er københavnernes, der skal udtrykke nogle ting, og som skal være med til at sørge for, at udvalget kommer op at stå igen.

Wiibroe er vel et større problem for københavnernes og rammeaftalen end Silkeborg er, idet forbundsformanden havde forstået, at 12 stks. produktionen, som man ikke vil kompensere for, skal flyttes til Wiibroe i Helsingør. Det er klart, at med de opløsningstendenser, der ligger her, må de, som man mener er årsag til det, tage initiativ til, at man kan få udvalget igang igen.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Thomas Olsen

Thomas O. syntes vedr. DfB-udvalget, at den henvendelse skulle komme, så man kunne få udvalget i gang igen. Man havde drøftet det på et bestyrelsesmøde og var enige om, at stille sig positive til, at udvalget kom igang igen.

I forbindelse med forbundsformandens omtale af tilskadekomsten i Århus kvindelige afdeling orienterede Thomas O. om at, Bjarne Frandsen, formand for Århus mandlige afdeling, havde fortalt, at driftsledelsen på Ceres har forbudt sikkerhedsrepræsentanter og andre at bruge alarmnummeret, altså 000, når nogen kom til skade på bryggeriet, og

hvor man også i denne konkrete situation fra en driftsleders side havde sagt, at det måtte man ikke. Man skal ringe efter en normal sygetransport, og det er fordi man ikke vil have politiet ind på arbejdspladsen i forbindelse med, at der sker sådanne ulykker. Bjarne F. fortalte, at den eneste mulighed så var, at smutte en 3-400 m udenfor bryggeriets område til en offentlig telefonboks.

Thomas O. havde sagt, at man omgående skulle tage kontakt til forbundet, så man kunne få rettet disse ting. Han troede ikke, at man havde gjort det, og opfordrede forbundet til at sige til Århus mandlige afdeling, at de ting skulle bringes i orden.

Barbara Kryger

Barbara K. trak linierne op og konkluderede fra det sidste DfB-fællesudvalgsmøde, at de københavnske afdelinger – helt nøjagtigt mandlig afdeling – skulle indkalde, men man skulle tage initiativet, når der var en afklaring omkring rammeaftaleforhandlingerne. Som det så ud nu, havde der været et forhandlingssammenbrud, og det var egentlig meget klart, på hvilket grundlag sammenbruddet var kommet. Det var et rimeligt tidspunkt at forsøge at samle DfB-fællesudvalget, så de københavnske afdelinger kunne give en orientering om, hvordan rammeaftaleforhandlingerne var forløbet indtil nu, og hvordan man forestillede sig, at de skulle forløbe fremover. Man kunne samtidig opfordre Helsingør og Silkeborg til at genindtræde i udvalget og komme til det møde, som der var indkaldt til.

Holger Foss

Holger F. var, efter modtagelsen af Helsingør's brev i afdelingen, ikke særligt sinde at foretage sig noget som helst. Heldigvis fik Thomas O. ordet, og af det han sagde, var Fredericia afdeling positivt indstillet for en genopretning. Når de var det, når den store afdeling havde den opfattelse, så ville mandlig afdeling godt være med til at tage et sådant initiativ.

BERETNING FORTSAT

*v/forbundsformand**Preben Mortensen**Brev fra Bryggeriforeningen*

Den 25. januar fik forbundet et brev fra mandlig afdeling, som var kom-

met under vejr med de store butikkæders boykot af at sælge De forenede Bryggeriers produkter, og man bad forbundet om at intervenere i sagen. Vi skrev til Bryggeriforeningen, og først da vi kom tilbage fra hovedbestyrelseskonferencen lå der et brev fra Bryggeriforeningen, som var en kopi af et brev, som var sendt til Bryggeriforeningen fra De forenede Bryggerier. Der er herefter sendt en kopi heraf til mandlig afdeling, uden at forbundsformanden har anført, hvad vi egentlig skal stille op med denne sag.

Man gør i brevet opmærksom på, at det er rigtigt, at der foregår en sådant boykot af De forenede Bryggerier, som i øvrigt har vundet sagen i Monopolrådet vedrørende spørgsmålet, om man kan bruge deres produkter som slagvarer til at kunne sælge andre produkter.

Forbundsformanden kunne ikke forestille sig, at man skulle anbefale, at De forenede Bryggerier skulle ophøre med konkurrencen i forbindelse med Brugs-øl. Det ville jo kun være at flytte problemet et andet sted hen. En anden ting var, og det var jo den trussel, vi levede med, at hvis det her fortsatte, og presset bliver for stort, ville De forenede Bryggerier gå med i konkurrencen og føre nogle af deres produkter som slagvarer. Hvis det sker, er der ingen tvivl om, at der så kun bliver meget få bryggerier tilbage.

På spørgsmålet om salgsmærker og billig-øl m.v. mente forbundsformanden ikke, det var forbundets opgave at gøre opmærksom på, at vi fandt, at den ene vare skulle foretrækkes frem for den anden, men at det var vor holdning, at vi generelt var imod, at man førte en sådan form for prispolitik, som tilfældet var her på disse områder.

Man må håbe, at billig-vand og discount ikke vinder yderligere frem, men det er der vist ikke meget håb om. Forbundsformanden måtte konstatere, at tiderne er sådan, at det lokker folk til at købe det, der er billigst. Det må vi også i denne situation konstatere, at det netop er i de seneste 5 år, det har taget et vældigt opsving, og hvis vi fortsat har en regering, der fører en sådan politik, må vi også forvente, at reallønnen yderligere vil falde, og tendensen vil holde sig. Det er jo ikke særligt lyse perspektiver.

Forbundet markerer en holdning til disse ting, men desværre har forbundet ingen indflydelse på, hvordan bryggerierne indbyrdes og især i konkurrencemæssig forhold gebærder sig.

Brevveksling:

Kbh. mandlige afd. – Forbundet

Der har tidligere på forretningsudvalgs møderne været omtalt en livlig brevveksling mellem Københavns mandlige afdeling, forbundet og Depotklubben. Forbundet fik et brev fra Depotklubben, der ønskede, at forbundet skriftligt redegjorde overfor dem, hvordan sagen stod, og vi sendte den 20. februar følgende brev:

»Gode kammerat« (Det er til formanden for Depotklubben, Robert Pedersen)

Jeg skal hermed bekræfte, at vi har modtaget en kopi af et brev af 29. januar 1985, som er stilet til forbundets forretningsudvalg. Jeres brev og hele sagen har været behandlet på forbundets forretningsudvalgs møder den 2. januar og 4. februar 1985, samt på hovedbestyrelsesmødet 5. februar 1985.

Hverken forretningsudvalget eller hovedbestyrelsen kunne tage jeres kritik til efterretning. Som sædvanligt, når der citeres fra forretningsudvalgs møderne fra de mandlige afdelingsrepræsentanter, citerer man forkert, hvilket er beklageligt for den, der modtager orienteringen.

I beskylder os for klart at have fordrejet sagen. Jeg finder det nytteløst at forsøge at tilbagevise jeres påstand, men må henvise til referaterne fra forretnings- og hovedbestyrelsesmøderne.

For god ordens skyld skal jeg anmode jer om, når I sender breve til forbundet fremover, at vi modtager originalbrevet, og at brevet sendes til forbundet og ikke, at vi skal modtage det ad anden vej».

Aftale:

Salg af vin

Forbundet indgik tidligere en aftale frem til 28. februar om salg af vin på vogne fra nogle bestemte depoter i det nordsjællandske område. Da tiden var ved at udløbe, fik forbundet et brev fra Depotindehaverforeningen, som ønskede at kunne forlænge aftalen til den 1. maj, således at det pr. 1. maj kunne blive en generel aftale for

hele landet, og den kunne så drøftes i forbindelse med overenskomstforhandlingerne.

Forbundet havde tidligere skrevet til Depotindehaverforeningen og gjort opmærksom på, at vi på baggrund af et ønske fra Københavns mandlige afdeling gerne så, at de selv fik lov til at forhandle for deres depoter. Forbundet fik et svar tilbage om, at det ønskede de enkelte depotindehavere ikke, hvorfor man ikke kunne efterkomme det.

Forbundet gjorde så, overfor Depotindehaverforeningen, opmærksom på, at vi gerne ville være med til en forlængelse af aftalen, og at vi også gerne så den som en generel aftale, som så kunne føres videre efter 1. maj. Det gjorde vi naturligvis i forbindelse med, at forretningsudvalget tidligere havde udtrykt ønske om, at vi også kommer til at distribuere vin, og at vi med den foreliggende aftale, som er behandlet i forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse, var enige om, at aftalen var i orden. Derfor kunne vi ikke se noget galt i, at vi forlængede den til 1. maj.

Det er ikke genudsendt som cirkulære, men det er tilskrevet de 3 afdelinger, Frederiksværk, Helsingør og København, hvis medlemmer distribuerer vin, og forbundet vil på et senere tidspunkt sende det ud generelt som et cirkulære til hele landet.

Nedgang i salget:

Depoter

Vedrørende depoter fik forbundet en henvendelse fra Københavns mandlige afdeling, som gjorde opmærksom på, at man på 3 depoter, Tuborg-Søborg, Sydhavn og Dragør ønskede nogle drøftelser med den lokale depotindehaver, idet man disse steder med baggrund i nedgang i salget ønskede afgang, eller hvis folk selv holdt op, ville man ikke erstatningsansætte. De 3 depotindehavere havde svaret, at så kunne afdelingen rette henvendelse til Depotindehaverforeningen. Afdelingen måtte så skrive til forbundet, idet afdelingen ikke kan forhandle med Depotindehaverforeningen, da det er den modstående organisation i forhold til forbundet, og derfor måtte forbundet ind i billedet.

Forbundet skrev til Depotindehaverforeningen, at vi ikke kunne acceptere denne fremgangsmåde. Overens-

komstens § 18, stk. 1, 2 og 3 siger klart, at hvor der er uenighed på depotet, kan sagen overgives til fagforeningen, og hvis der ikke opnås enighed mellem depotindehaveren og fagforeningen, kan sagen viderebringes til organisationerne. Vi fandt derfor, at de lokale depotindehavere gik udenom overenskomstens bestemmelser, og derfor ønskede vi en faglig voldgift, som kunne fortolke, hvorvidt forbundet havde ret eller ej.

Depotindegiverforeningen svarede tilbage, at de ikke ønskede nogen faglig voldgift, idet de var enige med forbundet, og at de også gerne ville meddele deres medlemmer, at de skulle forhandle med afdelingen. Men samtidig gjorde han opmærksom på, at han ikke kunne tvinge medlemmerne til at forhandle med Bent Meyer. I går ændrede man det til »nogle bestemte personer i afdelingen«, men de har også talt om Torben Olsen.

Vi gjorde sagen meget kort ved at meddele dem, at da vi jo er enige om forståelsen af paragraffen, ville vi næste gang, vi fik besked om, at man ikke ville forhandle med afdelingen, øjeblikkelig indbringe sagen for arbejdsretten, idet det så klart drejer sig om en overtrædelse af hovedoverenskomstens bestemmelser i § 18.

Imidlertid har selve indberetningen af de 3 sager så udviklet sig, dels ved alle, at man på nuværende tidspunkt kører en langvarig konflikt på Tuborg Sydhavns-depot – som forbundsformanden senere skal vende tilbage til – dels måtte vi deltage i et organisationsmøde vedrørende Dragør, og endelig måtte Anker S. i går eftermiddags tage et fællesmøde på baggrund af en arbejdsnedlæggelse på Tuborg-depotet Søborg – altså netop de 3 depoter, som tidligere er omtalt indberettet.

Da vi behandlede Dragør-sagen, drøftede vi, hvordan vi kunne komme videre. Fra arbejderside fandt vi dels, at vi har jo i overenskomstens § 11 en bestemmelse, der siger, at for at forhindre afskedigelser, bør man kunne indføre arbejdsfordeling. Det vil sige, at hvis man foretager afskedigelsen uden først at have søgt en arbejdsfordeling, så går man vel egentlig udenom overenskomstens bestemmelser. Derudover finder vi, at begrundelsen for, at der skal afskediges folk, bygger på akut tal. Når vi sammenligner år for år, kan vi se, hvad tilbage-

gangen er, medens de taler om den *forventede* salgsnedgang. Det er jo ikke en tilstrækkelig dokumentation. Derfor anfører vi, at når der er tale om en akut salgstilbagegang, må det være overenskomstens § 11, spørgsmålet om arbejdsfordeling, der så i første omgang tages i brug.

Det ønskede man ikke på Dragør-depotet, og det er vor fornemmelse, at man vil bruge anledningen her til at komme af med en faglig valgt kammerat. Det fik vi konstateret, da vi spurgte hvem, der skulle ind og afløse. Han sagde, at han ville stilles frit, og at han ikke ønskede at udtale, hvorvidt han ønskede, at det skulle være denne person, som har været der i 4 år, som kunne komme ind som ferie afløser eller være der i forbindelse med sygdom, hvor han altså normalt erstatter.

Salgsenheder:

Post-mix

Der er tidligere indgået en aftale om salg af post-mix, og man har senere på baggrund af nogle beregninger fra bryggerierne, som er meddelt Depotindehaverforeningen, gjort opmærksom på, at man i stedet for 20 salgsenheder, når det er en bestemt dunk, kun skal betale 15. Det finder vi i strid med aftalen, og derfor har vi indklaget den enkelte depotindehaver, hvor overtrædelsen er sket og når det er sket, er det på baggrund af anbefaling fra Depotindehaverforeningen, for arbejdsretten. Man havde et møde i går, hvor man ikke kunne gøre tingene færdige, og man har derfor givet Depotindehaverforeningen en uge til at dokumentere rigtigheden af, at man kan ændre på de aftalte satser. Der er aftalt nyt fællesmøde til næste mandag.

Sydhavns-depotet:

Sagen på Sydhavns-depotet har udviklet sig til en lang konflikt. Da vi sidste gang havde den oppe i forretningsudvalget og i hovedbestyrelsen, havde der været det første fællesmøde, hvor der var stor uenighed mellem afdelingen og forbundet om, hvorvidt man efter fællesmødet kunne pålægge de pågældende at skulle normalisere arbejdet. Forbundet gjorde sig til talsmand for, at indtil fællesmøde afholdes, betragtede vi konflikten i forhold til normen om liv, ære og velfærd. Men på baggrund af

det, der stod i protokollatet om depotindehaverens opfattelse af tingene, var vi klar over, at der ikke ville være mere at komme efter, og at arbejdsretten også klart ville tilkendegive dette. Efter fællesmødets afholdelse var forbundet derfor af den opfattelse, at man måtte pålægge de ansatte at gå i gang igen.

Sagen drejer sig om, at der har været nogle problemer, hvor depotindehaveren mener, at der er stjålet fra ham, og det skulle være foregået mellem nogle kunder og de ansatte på depotet.

Depotindehaveren har beskyldt dem for at have stjålet, og de har sagt, at de ikke vil normalisere arbejdet, før han har givet dem en undskyldning. Den skulle i første omgang være skriftlig. Han påstår, at han aldrig har sagt det, men i protokollatet siger han, at det må være en misforståelse, og at han ingen mistanke har til de ansatte om, at de har stjålet.

Den 14. februar blev vi indkaldt til et nyt fællesmøde, idet konflikten nu havde stået på så længe, og pålægget var ikke fulgt. Man ønskede derfor fra Dansk Arbejdsgiverforening at få arbejdet stillet helt frit.

Den 13. februar havde forbundet et møde med folkene, hvor forbundsformanden gjorde opmærksom på, at der ingen tvivl var fra forbundets side om, at arbejdet ville blive erklæret frit den næste dag i arbejdsretten, og at der ikke var noget at komme efter, ligesom forbundsformanden fandt, at baggrunden for konflikten, spørgsmålet om en undskyldning, ikke var nok til, at man kunne køre en konflikt af denne karakter.

De fastholdt, at de ville have denne undskyldning, og den 14. var vi i arbejdsretten, hvor Dansk Arbejdsgiverforening ønskede tilføjet referatet, at arbejdet skulle stilles frit, hvis man ikke fulgte det nye pålæg, man skulle have fra fredag morgen den 15. februar.

Der skete så en masse ting fredag morgen. Forbundet, afdeling og medlemmer på depotet måtte ikke komme ind osv., men det korte af det lange, de ønskede ikke at efterkomme det nye pålæg, og dermed var arbejdet erklæret frit.

Mandag startede depotindehaveren med 4 nye medlemmer, hvoraf 2 var medlemmer af forbundet. De kunne

ikke køre deres tur færdig om mandagen, hvorefter de kørte tilbage på depotet og stillede vognen og sagde, at det her kunne de ikke klare. Der var ikke kun blokade foran depotet, de fulgte også med vognen og blokerede indgangen til forretningerne. Tirsdag morgen tog de på depotet, hvor situationen var uforandret, hvorefter de ønskede at få en samtale med fagforeningen. De var herinde og gik tilbage og meddelte skriftligt, at fagforeningen havde meddelt dem, at de skulle sige til depotindehaveren, at de ikke måtte køre så længe, der var konflikt.

Vi kom i arbejdsretten igen, hvor forbundet og afdelingen var enige i, at arbejdsnedlæggelsen for de nye medlemmer måtte gælde normen om liv, ære og velfærd. Når man taler om, at man skal bryde blokader, at man føler sig generet i sit daglige arbejde og også føler sig truet, så er det klart, at normens § 5, liv, ære og velfærd i alderhøjeste grad er rimelig at gøre opmærksom på her.

Arbejdsgiveren påstod, at medlemmerne var blevet truet af fagforeningen ved Bent Meyer til ikke at måtte arbejde derude, og at Bent Meyer havde tvunget dem til at holde op. Og det er altså det, man procederer den nye sag på. Forbundet har sagt, at det, der står i det brev, på ingen måde kan forstås således, som man fra arbejdsgiverens side udlægger.

Det vil sige, at vi har to sager, dels den sag for de tidligere ansatte, som betyder, at for at arbejdet kan normaliseres, og depotet kan komme til at køre – skal depotindehaveren give de tidligere ansatte en undskyldning. Så er der sagen med de nye ansatte, som ikke arbejder mere, og som vi opfatter som afgået, og hvor forbundet og afdelingen ikke kan erkende, at det er overenskomststridigt. Vi finder også, at vi i den sidste sag står meget godt, fordi vi jo også gjorde gældende, at tilstandende på depotet er af en sådan karakter, at depotindehaveren har været nødt til at lukke depotet. Det siger noget om, hvor grelt det har været, ligesom det siger noget om, at medlemmers handling i denne situation er helt forståelig, og at det ikke er overenskomststridigt.

Tilbage står imidlertid, at vi har forskellig opfattelse af udgangspunktet for konflikten. Mandlig afdeling mener, at man fortsat skal køre på liv,

ære og velfærd for de første medlemmer, og forbundet har fået en tilkendegivelse fra forretningsudvalg og hovedbestyrelse om, at det er forbundets holdning til den sag, der er den rigtige.

Det gjorde, at da vi kom i arbejdsretten oplevede vi noget, som vi ikke ønsker skal gentage sig. Vi havde lavet svarskriftet og var derinde, og Bent Meyer var med på mandlig afdelings vegne. Anker S. redegjorde for forbundets synspunkter, og erkendte selvfølgelig på baggrund af det første fællesmøde, at det var overenskomststridigt, men vi kørte på overenskomstens § 12 om formildende omstændigheder, fordi der, for de, der stadigvæk kører på vognen, ville være et misforhold mellem dem og kunderne, idet kunderne, så længe beskyldningen hang om, at de havde stjålet, ikke ville have ret meget tillid til dem. De ville ikke have, at de færdedes frit i butikken osv., og det var klart, at hvis depotindehaveren ikke offentligt tilkendegav, at der ikke var tale om tyveri, så fandt vi også, at deres arbejdsnedlæggelse kunne henvises dertil, og at der var formildende omstændigheder. Problemet var imidlertid, at de ikke længere kun var mistænkt, de 2 af dem var sigtet, og det gjorde selvfølgelig, at depotindehaveren var fuldstændig ubøjelig. Han fandt for det første ikke, at han havde nogen grund til at give en undskyldning, og for det andet var det ikke muligt at få dem genansat.

Men i arbejdsretten kørte vi fortsat på dette, og de påstod fortsat, at konflikten baggrund var, at der skulle ske en nedgang i bemanningen. Bent Meyer sagde til dem, at det ikke var rigtigt, de måtte huske forkert. Men Bent Meyer tilføjede til sidst, at hele sagen drejede sig om liv, ære og velfærd. Det var klart, at når forbundet og afdelingen var i arbejdsretten, havde vi ikke to synspunkter, så var der kun det synspunkt, som står i svarskriftet, og da forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse havde tilkendegivet, at forbundets opfattelse var den rigtige, så måtte afdelingen, når den var med i arbejdsretten, have det samme synspunkt som forbundet. Ellers kunne vi ikke sammen gå i arbejdsretten mere. Det var klart, at vi også fik nogle spidse bemærkninger senere fra Dansk Arbejdsgiverforening, hvor vi sagde, at

de jo hele tiden havde vidst, at der var to forskellige synspunkter. Men det er klart, at da vi sad i arbejdsretten, så var der kun eet synspunkt, og det var det, forbundet gav udtryk for i svarskriftet.

Da vi var derinde næste gang, måtte vi sige til Torben Olsen, at vi ikke ville acceptere, når vi fremførte sagen, at afdelingen havde en anden opfattelse end forbundet, når vi sad i arbejdsretten. Det er naturligvis uholdbart.

Forbundsformanden ville sige generelt om de arbejdsretlige forhold, at det var hans opfattelse, at vi egentlig i flere år har manglet nogle ting, som vi ikke har tænkt på, men som vi fremover må gøre gældende. Hvis det er vor opfattelse, at en arbejdsnedlæggelse er overenskomststridig, og vi går ind og underskriver det, så er vi mange gange af den opfattelse, at den også er fremprovokeret af arbejdsgiveren, og han bærer skyld i noget af dette. De arbejdsretlige regler tager højde for dette, uden at vi gør brug af det.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Bent Meyer

Bent M. kom ind på at forbundsformanden tog udgangspunkt i sin beretning vedrørende depoter i rapporten, afdelingen skrev til forbundet omkring stop af leverancer til Irma, HB osv., hvor man på konferencen i Gilleleje fra Ebbe H. Kristiansens side efter vor opfattelse havde givet nogle principielle tilkendegivelser om, at man måtte undgå al den slags. Afdelingen mente, at Bryggeriforeningen havde mulighed for at stoppe ikke alene deres egne fra Wibroe men også andre, idet man har nogen, der leverer til Irma fra Skælskør og andre små bryggerier. Det måtte være rigtigt ud fra, at man på hele depotområdet var begyndt at true med at hjemsende eller afskedige medlemmer på depoterne. Der var stort røre overalt på depoterne, og man ville nedskære bemanningen med 1 så godt som alle steder, selvom der kun var tale om salgsnedgang i minimale antal flasker.

Det var svært at vurdere, hvordan man skulle gribe hele sagen an, men nu har forbundet fået det maget således, at overenskomstens § 18, stk. 1

skal efterleves. Det giver helt klart nogle besværligheder, idet man her har fået fastslået, at en lokalforhandling på et depot, er det, der gælder. Jeg kunne meddele det rystende, som han var blevet præsenteret for, og som formentlig ville ryste forbundets daglige ledelse. I Depotindehaverforeningen havde man talt om Tuborg-Søborg, hvor man var enige om, at der ikke var baggrund for at reducere med 1 mand med baggrund i en nedgang i salget på 538.000, det lykkedes at få sagen ført tilbage til lokal forhandling.

Efter hvad Bent M. har fået oplyst, har man med depotindehaveren fundet ud af, 12 uger om året er man 6 mand og så ellers acceptere, at man kun kører med 5 mand i 9 måneder. Det siger os noget om, at når man skal ud og forhandle lokalt efter § 18, så står vore kammerater meget svagt i det.

Forbundsformanden refererer til den brevveksling, der har været mellem Depotklubben og forbundet, og her fremgår det også tydeligt, at afdelingen meget brutalt får skudt nogle forkerte motiver i skoene. Det står helt klart til depotklubformanden, at når afdelingen refererer ting, som er foregået på forretningsudvalgsmøder og i hovedbestyrelsen, så bliver sagerne fordrejede, og man kan ikke regne med det. Bent M. syntes, at forbundsformanden på et forkert grundlag sagde til depotklubformanden, at for fremtiden ville man gerne have, at man sendte brevene direkte til forbundet, så forbundet ikke bare får en kopi fra afdelingen. Bent M. sagde på sidste hovedbestyrelsesmøde eller forretningsudvalgsmøde, at når man gjorde noget sådant, var det fordi klubben ville have en kopi tilbage, således at alle deres bestyrelsesmedlemmer kunne få en kopi. Bent M. syntes ikke, der var noget galt i det. Bent M. kunne stadig ikke se, at der var noget galt i at sende breve til afdelingen, som så afleverer dem i forbundet, men kunne sige, at Depotklubben har taget det ad notam og vil fremover sende det direkte til forbundet med de merudgifter, noget sådant koster.

Salg af vin:

Forbundsformanden sagde, at de implicerede afdelinger har fået tilsendt aftalen. Bent M. havde ikke set

aftalen. Forbundsformanden meddelte så, at man har forlænget prøvetiden fra 28. februar og overenskomstperioden ud, frem til den 1. maj.

Bent M. kunne ikke se nogen grund til, at man havde forlænget aftalen. Han mente, at man havde fat i den tykke ende ved at sige nej til at distribuere vin. Her tænkte han især på de indvendinger, der kom fra Poul Erik Guldborg på et tidligere møde om, hvad vi havde tænkt os at stille op med de af vore kammerater, der f.eks. ikke havde nogen provision, og at man kunne have fået det indflettet i aftalen. Det er en fejltagelse, at man har skrevet under på aftalen. Bent M. mente, at man skulle have prøvet på at gennemføre Københavns mandlige afdelings synspunkter og ønsker om, at man selv fik lov til at forhandle afdelingens eget problem.

Med hensyn til brevet, der var kommet fra depotindehaverforeningen til forbundet, som Bent M. naturligvis havde set og hvor de skriver og beder om en forlængelse. Citat: »Det synes at fremgå, at Københavns-afdelingen selv vil forhandle deres problemer.« Bent M. kunne erindre, at forbundsformanden havde sagt, at man ville prøve på at udvirke, at afdelingen fik lov til at føre forhandlingerne. Nu er det lavet om til, at citat: »Det synes at fremgå...« Det er ikke tydeligt, at Københavns-afdelingens fem depoter vil være den aftale foruden og selv prøve på at lave noget andet.

Med hensyn til henvendelse fra mandlig afdeling om Søborg, Dragør og Sydhavnen var det rigtigt, som forbundsformanden udtalte det, at der blev føjet et navn til listen over dem, man ikke ville forhandle med, det er Bent Meyer og Torben Olsen.

I sagen Tuborg-depot, Sydhavnen havde Bent M. hele tiden, fra første færd, beklaget sig over, at forbundets repræsentant den 1. februar underskrev det protokollat, hvori der ikke står noget om liv, ære og velfærd. Men det blev forbundets repræsentant sammen med forbundsformanden og Bent M. tvunget til at godkende i arbejdsretten. Der blev der sagt, at man selv havde underskrevet, at det var en overenskomststridig konflikt, til trods for, at man hele tiden havde talt om, at konflikten drejede sig om liv, ære og velfærd.

Afdelingen fik ikke den tilkendegivelse, man fik ikke den undskyldning, som man ville have, og som medlemmerne havde krævet af os. Det syntes Bent M. var for ringe. Ordvekslingen på sidste forretningsudvalgsmøde eller hovedbestyrelsesmøde, tog forbundsformanden til indtægt ved at sige, at forretningsudvalget og hovedbestyrelsen stod bag denne beslutning. Det var formelt rigtigt, men ikke reelt. Havde forbundet revent det protokollat i stykker og blot meddelt, at det drejede sig om liv, ære og velfærd, som det virkelig var efter vor mening, så havde sagen muligvis stillet sig anderledes.

Holger Foss

Holger F. havde hæftet sig ved, at forbundet i brevet til Depotklubben skriver, »som sædvanlig citerer afdelingen forkert«.

Forbundet har selvfølgelig lov til at have den opfattelse, at man fra afdelingens repræsentanter citerer forkert, men forbundet vidste godt, at det ikke passede i alle situationer. Afdelingen citerer efter afdelingens opfattelse ind imellem også rigtigt. Hvad ville man i forbundet sige til, hvis afdelingen f.eks. gjorde det samme, når man skrev til nogle af medlemmerne. Holger F. bad om, at man lod være med disse ting. Det kunne måske fremme nogle sager, hvis man lod være med at være så konsekvente i sin bedømmelse af afdelingen.

Preben Mortensen

Forbundsformanden havde i postbogen konstateret, at vinaftalen var afleveret i Kbh.s mdl. afd. og ville forhøre sig om, hvem der havde afleveret aftalen.

Til Bent M.s tale om formelt/reelt ville forbundsformanden sige, at hvis man begyndte at tale om, hvad der var formelt og reelt, måtte det være sådan, at når sagerne blev fremlagt på FU-møde og HB-møde, og et flertal gik ind for disse sager, så er det forbundets holdning og linie. Så kan man ikke bagefter komme og sige, at det er formelt, men ikke reelt. Spørgsmålet om aftalen for vin blev godkendt af forretningsudvalget og forbundet, og derfor er det selvfølgelig forbundets opfattelse, at aftalen er god nok. Færdig.

Når forbundet havde forlænget afta-

len, var det fordi, ønsket var at få en aftale for hele landet. Fandt det rimeligt, når andre bryggerier, f.eks. Faxe, distribuerer vin, og når forbundet har accepteret en aftale med de omtalte provisioners størrelse, at vi naturligvis også kan gøre dette på bryggerierne. Det lå i overensstemmelse med, hvad der blev sagt på novembermødet også fra de københavnske repræsentanter, at man ønskede at få en aftale om denne vin.

I spørgsmålet, som Poul Erik Guldborg rejste, har vi meddelt Depotindehaverforeningen, der har svaret, at det er i orden, og at der findes en betalingsform, men der er ikke på nogen af de 13 omtalte depoter en sådan form for betaling, og derfor kunne man fortsætte aftalen uændret til den 1. maj. Når forbundet gør aftalen landsdækkende, er det for at sikre os, at der i stedet for bliver et tillæg, som kan erstatte det, som andre får i provision. Det var én af de ting, som skulle med i drøftelserne, når man skulle lave en generel aftale.

Forbundsformanden forstod ikke, hvad Bent M. hentydede til, hvorvidt det af Depotindehaverforeningens svar fremgik klart nok, at afdelingen skulle have en vinaftale. Afdelingen havde fået en kopi af forbundets brev, hvor forbundet gør opmærksom på, at vi ønsker, at afdelingen får lov til at forhandle disse ting, men Bent M. syntes altså ikke, at det virkede som om, det stod klart nok for Depotindehaverforeningen. Forbundsformanden havde forklaret, at Depotindehaverforeningen ikke principielt var enig i, at man skulle forhandle afdelingsvis omkring disse ting, men så fremt depotindehaverne i Københavns-området, som der her er tale om, gerne ville forhandle det med afdelingen, så ville Depotindehaverforeningen acceptere dette. Men man meddelte tilbage, at ingen af depotindehaverne ville lave en speciel aftale med Kbh.s mdl. afd., og så måtte det jo fortsætte uændret med aftalen, der så omfattede alle 13 depoter.

Bent M. havde sagt, at han ikke ønskede forbundsformandens belæring omkring Arbejdsretten, så forbundsformanden måtte slå fast, at hvis Kbh.s mdl. afd. havde et andet synspunkt end det, forbundet lægger frem i Arbejdsretten, så kommer afdelingen ikke med i Arbejdsretten.

Forbundets hovedbestyrelse og forretningsudvalg har taget forbundets holdning til efterretning i denne sag, og forbundet har lavet et svarskrift, hvorefter afdelingen går med i Arbejdsretten og har en anden holdning end den, forbundet lægger frem. Det er ualmindelig frækt. Det kan man ikke være bekendt. Det er uacceptabelt.

Derfor ville forbundsformanden have en garanti hver gang, man var i Arbejdsretten sammen med afdelingen, så de synspunkter, forbundet lagde frem, var afdelingen enig i. Vi kan ikke i Arbejdsretten have to forskellige synspunkter. Proceduren er sådan, at når der er uenighed, så afklares det i forretningsudvalget, hvad holdningen er, og det har man at rette sig efter. Forbundsformanden ville gentage, at det var ualmindelig frækt at handle imod forretningsudvalgets og hovedbestyrelsens flertals opfattelse af en sag, en opfattelse, forbundet var forpligtet til at give udtryk for, når man var i Arbejdsretten, og så kan Bent Meyer ikke bare køre på frihjul.

Derfor ville forbundsformanden fastholde, at forbundet ikke deltager i Arbejdsretten sammen med Kbh.s mdl. afd., hvis den ikke havde de samme synspunkter som forbundet, ellers kom afdelingen ikke med.

Bent Meyer

Bent M. fandt forbundsformandens udtalelser meget stærke. Hvad var egentlig årsagen til dette? Det var bl.a., at Dansk Arbejdsgiverforenings repræsentant sad og fyldte retsformanden med løgn. Her gik Bent M. ind og sagde, at det ikke kunne være rigtigt, at DA kunne få lov til at udtale sig, som man gjorde. Retsformanden afviste også DA's udtalelser og sagde, at de var underordnet. Bent M. følte, at han ville have lov til at sige, hvad der var den direkte årsag til, at tingene skete, som de skete. Det ville Anker S. ikke gøre, fordi han havde skrevet under på protokollatet.

Bent M. syntes, at det var stærkt, at man skulle give tilsagn om, hvad man måtte sige i Arbejdsretten, før man vidste, hvad arbejdsgivernes repræsentant sagde. Det ville afdelingen ikke være med til.

Forbundsformanden havde formelt ret, helt ret, når det drejede sig om vin-aftalen. Men Bent M. syntes godt,

der kunne have været slået et ekstra slag for Københavns depoter, som forbundsformanden havde givet udtryk for sidst, at han ville prøve på. Bent M. mente, at man havde haft en god mulighed for at øve en større pression og måske til gavn for alle vore medlemmer på landsplan, så de havde fået et bedre resultat.

Anker Skjødt

Protokollatet fra den 1. februar blev nævnt igen, og der blev sagt, at man ikke fra afdelingen ville skrive under, hvis der ikke stod liv, ære og velfærd. Anker S. måtte sige endnu en gang, at det, der skilte, var, at der i protokollatet stod. Citat:

»Fra depotindehaverens side blev der givet udtryk for, at dette må bero på en misforståelse, idet han ingen mistanke havde om tyveri begået af de 4 arbejdere«.

Til dette afsnit ønskede Bent Meyer, at der skulle stå:

»Fra depotindehaverens side beklagedes at have givet udtryk for dette, idet han ingen mistanke havde...«

Der skulle altså have stået beklaget i stedet for bero på en misforståelse.

I det næstsidste afsnit i protokollatet stor der:

»Fra arbejderside gav man tilsagn om at pålægge de strejkende...«

Der var det ordet »pålægge«, man var utilfreds med, der skulle have stået »søge«. Såfremt disse ting var blevet ændret, ville Bent M. have underskrevet protokollatet, og så havde der stadig ikke stået noget om »liv, ære eller velfærd« i protokollatet.

I Arbejdsretten den 14. februar, hvor forbundet afleverede svarskrift og havde argumenteret ud fra det, der stod i svarskriftet, var det den fremstilling, jeg som forbundets repræsentant gav retten. Forbundet gik imod DA's påstand om, at konflikten skyldtes bemanding og ikke spørgsmålet om beskyldningerne, men forbundet måtte samtidig holde sig til det svarskrift, der forelå. Når Bent Meyer så sagde, at svarskriftet var i orden, så forstod Anker S. ikke, at Bent M. lige pludselig træder uden for svarskriftet og siger noget andet i retten.

Holger Foss

Holger F. syntes ikke, at forbundsformanden skulle komme med sådan

nogle drastiske beslutninger som, at afdelingen ikke kommer med i Arbejdsretten mere, hvis man ikke retter sig efter forbundets forretningsudvalgs flertal. Ville ikke føle det særligt anbefalelsesværdigt, at forbundets forretningsudvalgs flertal skulle til at træffe en bestemmelse om afdelingens frihed til at komme eller lade være med at komme i Arbejdsretten, for det var i realiteten det, man kunne. Det var afdelingen aldrig blevet budt af nogen tidligere forbundsformanden.

Holger F. var principielt enig i, at når man møder op, hvad enten det var i Arbejdsretten eller i Bryggerforeningen eller andre steder, hvor forbundet førte sagen, så var der kun én holdning. Der skal ikke være tvivl om, at det var principielt rigtigt. Men det måtte dertil siges, at så måtte man fra forbundsformanden og den øvrige daglige ledelse samt forretningsudvalget lade være med at majorisere.

Forbundsformanden havde i sit tidligere liv været meget forarget over, at det formelle flertal i forretningsudvalg og hovedbestyrelse gang på gang blev brugt imod det formelle mindretal bestående af mandlig afdelingsrepræsentanter. Den forargelse eksisterer ikke mere. Majoriseringen bliver brugt groft og uhæmmet over for afdelingen, og derfor kunne der forekomme sådanne situationer, som Bent M. og Holger F. var enige om var uheldige, når man ved visse lejligheder følte, at afdelingens interesser ikke blev varetaget på den måde, som de skulle.

Holger F. ville godt bede om, at man tænkte på dette. Han havde sagt det før, sidst på afdelingens generalforsamling, at efter den ubehagelige kongres, man havde haft, gjorde afdelingen i et indlæg, holdt af Holger F. og godkendt af Bent Meyer og Preben Mortensen, meget tydeligt opmærksom på, hvordan man følte det i Kbh.s mdl. afd., og vi ville ikke finde os i, at vore synspunkter blev majoriseret ned, simpelthen fordi vi kun var én eller to, måske tre eller fire i hovedbestyrelsen, medens man reelt repræsenterede langt, langt flere medlemmer. Det syntes Holger F. nok, at forbundsformanden skulle tænke lidt over, inden han begyndte at udstede trusler om, hvorvidt afdelingen måtte komme i Arbejdsretten eller ej. Det var en total splittelse af

forbundet, der lagdes op til, hvis dette var den linie, der skulle køres.

Bent Meyer

Bent M. havde omtalt, at hans udtalelser i Arbejdsretten faldt på baggrund af DA's løgnagtige udtalelser. Han måtte give Anker S. ret vedr. protokollatets indhold, og at man forsøgte mange formuleringer. Afdelingen gik langt ned i krav til depotmanden for at kunne acceptere at få arbejdet genoptaget. Det er rigtigt, at der kun var de to formuleringer, man ville have ændret, så havde man sagt ja og havde fået arbejdet genoptaget og var kommet igennem denne konflikt på en helt anden måde. Men depotmanden ville ikke give en undskyldning, og så kunne afdelingen ikke sige ja til protokollatet. Derfor skulle der have stået noget med deres påstand om, at konflikten var overenskomststridig, og der skulle have været indført fra forbundet, at det kunne man ikke acceptere, fordi det var liv, ære og velfærd. Anker S. tabte besindelsen, da Bent M. sagde, at han ikke kunne skrive under på protokollatet, og så sagde Anker S. bare, at så gjorde han det. Så var den forhandling slut.

Sådan hang sagen sammen, og sådan kom man ud for i mange situationer, hvor man til det sidste prøvede og sagde, at det kunne ikke nytte noget, og så lavede vi det om og tog en svingtur på 190°, og så kom vi ikke længere med det.

Preben Mortensen

Forbundsformanden havde forstået, at de demokratiske spilleregler nu var blevet til et spørgsmål om at majorisere.

Når sagerne bliver behandlet i FU og HB, og et flertal har tilkendegivet deres opfattelse, så er det forbundets pligt at videreføre den opfattelse i de organer, hvor vi kommer. Det gælder også i Arbejdsretten. Der lå klart to opfattelser, og forbundet markerede, hvilken opfattelse, der så skulle være gældende, og den er man selvfølgelig forpligtet til at føre videre. Så kunne forbundsform. ikke forstå, at de alligevel var undskyldende momenter for, at mindretallet, som jo i den sag repræsenterer forbundet, alligevel har ret til at fremkomme med nogle andre synspunkter og holdninger end dem, forbundet gør gældende, når man procederede en sag.

Dette var helt uholdbart, og det havde forbundsformanden også forstået, at man principielt er enig i, men alligevel kunne man forsøre, at man kunne gøre det i nogle situationer. Vidste ikke, hvor splittelsen skulle ligge. Når forbundet tilkendegiver, at det fremfører flertallets synspunkter, og mindretallet siger, at de gerne vil med, men har nogle andre synspunkter, som de fører frem, så er det klart, at forbundet måtte tage den beslutning, at de, der har en anden opfattelse end den, som forbundet skal give udtryk for i Arbejdsretten, så kommer de ikke med.

Forbundsformanden troede slet ikke, at Bent Meyer havde forstået, hvad der skete i Arbejdsretten. Der skulle ikke procederes den dag. Dommeren skulle kun konstatere, om der var mulighed for et forlig. DA sagde, at konflikten var sket på baggrund af, at der skulle være 5 mand beskæftiget. Anker S. havde klart i svarskriftet tilbagevist, at det var det, som konflikten kørte på. Så tog Bent M. ordet, og det kan i sig selv være, hvad det vil, og sagde, at det var løgn, at det kørte på det. Men at det så skulle få Bent M. til at sige til slut, at for øvrigt har konflikten et andet grundlag end det, forbundet har påstået i svarskriftet, nemlig at det drejer sig om liv, ære og velfærd, er uholdbart for alle parter. Forbundet havde i svarskriftet gjort opmærksom på, at vi anerkendte, at konflikten var overenskomststridig og henviste til de formildende omstændigheder. Man kan ikke have, at Bent M. så påstår noget andet, sådan kan tingene ikke gøres.

Dommeren havde også sagt, at det ikke nyttede, at man sad og diskuterede, fordi sagen ikke skulle behandles den dag. Der var ikke noget katastrofalt i – uanset hvad DA havde sagt – at man prøvede at underbygge sit klageskrift. Det skulle der slet ikke tages stilling til den dag, så det var sådan set ligegyldigt. Der var taget højde for det i selve svarskriftet, og det var på baggrund af bemærkningerne i klageskriftet, at sagen senere skulle procederes og ikke på de mundtlige bemærkninger. Det, DA ønskede, og formålet med mødet var at få ind i referatet, at arbejdet skulle stilles frit. Det var det, der var det væsentligste.

Forbundsformanden havde også hørt, at Bent M. på et senere møde

havde sagt, at man blev klasket op ad væggen. Nej, forbundet havde handlet bevidst, fordi man den 1. februar havde underskrevet, at vi skulle pålægge, at arbejdet blev normaliseret. Så kunne man ikke bagefter komme og sige, at vi var blevet fanget i det. Man var enige om, at det skulle stå som forbundets synspunkt i protokollatet, det var ikke noget, vi blev fanget i i den situation. Der var ikke sket nogen fejl, for forbundet havde kørt sagen, som vi mente, den skulle køres og havde fået FUs og HBs tilkendegivelse af, at man var enig i den måde, sagen blev kørt på, og derefter havde alle at rette sig, når man behandlede sagen andre steder.

Holger Foss

Holger F. ville gentage, at forbundsformanden havde ganske ret i, at forbundet har pligt til at følge flertallet. Men det var som regel forbundsformandens indstilling, der blev fulgt op af FU og HB, og derfor Holger F.s anmodning til forbundsformanden om at lade være med at majorisere.

Bent Meyer

Bent M. var rystet over det, forbundsformanden sagde, og måtte tilkendegive, at det ikke var rigtigt. Forbundsformanden påstod, at det var en klart bevidst handling, at man underskrev protokollatet den 1. februar. Ingen kendte sagens udvikling, da man kom i Depotindehaverforeningen, og ingen vidste – heller ikke forbundsformanden – hvordan det ville udarte sig. Men havde til formulering af protokollatet mange forskellige forslag. Men nu gik det altså igennem, at det var en klart bevidst handling, at man fra forbundets side skulle have kendt konflikten overenskomststridig i stedet for liv, ære og velfærd.

Preben Mortensen

Forbundsformanden slog fast, at det var en bevidst handling, at Anker S. underskrev pålægget om at normalisere arbejdet. Det var ikke en fejl, som man fra Kbh.s mdl. afd. prøvede at få det til at fremstå som, og at Anker S. dermed ikke vidste, hvad der ville ske bagefter. Det vidste Anker S. godt. Forbundsformanden tilkendegav med det samme, at det var udmærket, at der ikke stod, at den arbejdsnedlæggelse, der tidligere havde været, var overenskomststridig, men

på baggrund af de bemærkninger, der stod i protokollatet om depotindehaverens holdning, var der ingen vej tilbage. Derfor kendte forbundet konsekvenserne af, at man skrev under på, at man skulle pålægge at normalisere arbejdet, og dette prøvede man fra anden side at få til at se ud som en fejl, hvilket ikke var rigtigt.

Bent Meyer

Bent M. mente stadig væk ikke, at forbundsformanden fik ret.

Anker S. vidste ikke, hvad han skrev under på. Hvis Anker S. havde vidst det, ville han have prøvet på at pålægge medlemmerne at gå i arbejde. Men det gjorde Anker S. ikke, og arbejdet blev ikke genoptaget. Dette beviste, at Anker S. ikke vidste, hvad han skrev under på. Han troede bare, at afdelingen, som ikke havde skrevet under, ville gå ud og få arbejdet i gang. Men det gjorde afdelingen altså ikke.

Anker Skjødt

Anker S. slog fast, at han godt vidste, hvad han skrev under på den 1. februar.

Preben Mortensen

Forbundsformanden ville vende tilbage til nogle bemærkninger fra Holger F. om, at man ikke skulle være så drastiske. Nu var Holger F. jo kendt som én, der altid tager meget stærke beslutninger, og så kan der vel ikke være noget galt i, at andre også gør det.

Forbundsformanden var ikke enig i, at man bare kunne bruge ordet flertal og så tale om, at man majoriserede. Man havde oplevet ting i FU, hvor FU stod helt frit med hensyn til, hvorledes de ønskede at stille sig i de enkelte sager. Havde tidligere tilkendegivet og også fået ret i, at man før i FU havde majoriseret ved, at man uanset synspunkter altid havde afleveret sin stemme et bestemt sted. Det kaldte forbundsformanden at majorisere, men når tingene blev lagt frem, og det foregik på demokratisk vis, mente han ikke, man kunne kalde det at majorisere, og han gik ud fra, at man gjorde det samme i mandlig afdelings FU, repræsentantskab eller generalforsamling, at man betragtede det, flertallet vedtog dér, for vedtaget på demokratisk vis. Det samme gjorde man i forbundet.

BERETNING FORTSAT

*Ved forbundsformand
Preben Mortensen*

Overenskomst:

Kolding Mostfabrik

Forbundet havde haft et møde med SID. Vi har tidligere omtalt en sag, vi havde fået indberettet fra Kolding Mostfabrik. Der havde været problemer med at få overenskomst på området, og på et tidspunkt fandt SID-afdelingen sagen af en sådan karakter, at man ønskede, at afdelingen i Kolding tog hånd om disse ting og undersøgte, hvorvidt man kunne få overenskomst med dette mosteri.

Forbundet fik et brev fra SID, hvor de anmodede os om at spørge afdelingen, hvor mange medlemmer, de havde på Kolding Mostfabrik, og de ville så undersøge, hvor mange medlemmer de selv havde dér. Det viste sig, at forbundet ingen medlemmer havde, og SID havde 3 medlemmer. Det blev så undersøgt, hvilken produktion, de lavede, og 75% af det, de lavede, var marmelade og hørte decideret under SID-området, de 25% var mineralvand. Udfra produktionsfordelingen samt at SID havde medlemmer dér, accepterede vi på et møde den 21. februar, at det var SID, der skulle oprette overenskomst på Kolding Most, og i tilfælde af, at det ikke lykkedes, ville vi naturligvis stille os solidariske med blokade mod denne fabrik.

Det kan måske se mærkeligt ud, men vi finder, at vi ikke vil ind i en diskussion, der kan give den opfattelse, at vi bare vil have medlemmer. Man kunne forestille sig, at vi kunne komme andre steder, hvor der var en kombineret produktion, og dér mener vi, at vi ligesom nu har lagt en linie, således at det er den andel af produktionen, som er størst, som er bestemmende for, hvem der skal indgå overenskomster.

Beretningen blev vedtaget.

For stemte 11, imod 2.

3. Forskellige sager

*Ved forbundsformand
Preben Mortensen*

Som tidligere nævnt oplæses kun cirkulærer, som har betydning for, at der kan være bemærkninger.

Som omtalt under punktet konflikt, bliver der udsendt et cirkulære til afdelingerne, hvor vi gør opmærksom på, hvad konfliktbeløbet vil være pr. uge, hvordan udbetalingen vil finde sted. Der skal medfølge, til hver enkelt medlem, blankt til udfyldelse om bank, kontonummer, navn, CPR-nr. osv., sådan at forbundet har oplysningerne, såfremt der skulle komme en konflikt, eller man på baggrund af sympatikonfliktvarsel vil komme med i konflikter.

På baggrund af rejste spørgsmål af FU – vedrørende central udbetaling af understøttelse under konflikter, slog Erik Nielsen fast – at man løbende var nødt til, at indhente skatteoplysninger, da der var erfaring for, at ca. 25% af medlemmerne ændrer trækprocent og A-kassens system havde ikke oplysninger om ændringerne for de medlemmer, der er i arbejde.

Der stod i det cirkulære, der bliver udsendt, at medlemmer, der får arbejdsløshedsdagpenge, ikke skal udfylde skemaet. Men man var nødt til at have oplysningerne på de øvrige, der f.eks. også kunne have flyttet bankforbindelse. Det var sådan, at konfliktunderstøttelsen ville blive indsat på medlemmernes bankkonto, og derfor var det nødvendigt, at A-kassen fik disse oplysninger.

Der kunne blive komplikationer for medlemmer, der havde besluttet sig for at gå på efterløn pr. 1. maj 1985. Der var rettet henvendelse til A-kassernes samvirke i dette spørgsmål. I løbet af april skulle svaret ligge klart og derefter ville reglerne blive udsendt i cirkulæreform.

Hovedkassereren havde rådført sig med kassererne i de to københavnske afdelinger, og der var givet tilslutning til – at det var en god ordning, at udbetalinger sker centralt fra A-kassen og at beløbet indsættes på det enkelte medlems bankkonto.

Denne ordning var sat igang i EDB-systemet og for at sikre, at medlemmerne fik korrekte udbetalinger,

måtte man udfylde skemaer med de omtalte oplysninger, fordi disse oplysninger på det enkelte medlem ikke var til stede i A-kassens system.

Preben Mortensen

Vedrørende forbundskurser drøftede man på hovedbestyrelsesmødet at udvide det fra 1986, således at vi kan køre et ekstra G-1 og G-2 i 1986, det betyder, at vi kan få 60 personer igen systemet. Men på baggrund af den ophobning, der vil ske, kan forbundet se, at selvom vi får 60 igen, vil vi have nogle og halvfjerds personer, der ønsker at benytte tilbudet, og som stadig står i venteposition.

Der skal en ekstraordinær indsats til, bare for at få den pukkel væk, som man vil få på nuværende tidspunkt.

Det var drøftet, hvorvidt man kunne udvide deltagerantallet 20. Der ligger en bestemmelse om, at man kan være højst 22 deltagere. For 1985 var det ikke muligt at udvide deltagerantallet. Dette kunne ske i 1986.

Med hensyn til de 3 Intro-kurser, der er kørt, var der en meget stor tilmelding i begyndelsen, men som forbundet mente nok ville jævne sig ud. Det viste sig også, at der for det sidste kursus, med de resterende tilmeldinger, var 27. Det vil sige, at der ialt har været henholdsvis 75 og 77 tilmeldinger, en pæn tilslutning.

På hovedbestyrelsesmødet vedtog vi også ændringer af kvartalsmøder i forhold til kvartalsmøder for sikkerhedsudvalgsmedlemmer, suppleanter osv. Det har forbundet fået gjort færdigt og sendt ud. Så er det jo spændende at se, hvordan det med den ændrede struktur vil forløbe. Men vi kan allerede på nuværende tidspunkt se, at vedtagelsen om en konference om året, gør, at hvis vi skal gøre os håb om, at skulle finde et sted, for konferencens afholdelse, så må FU i dag tilkendegive, at vi nu arrangerer en Sikkerhedskonference, som kan holdes ved udgangen af 1985.

Bent Embo

Bent E. omtalte, at i skrivelsen, der er udsendt til kredsene og til Københavns mandlige afdeling, skriver Henrik Hansen, at kvartalsmødedeltagerne i så høj grad som muligt bør udpeges blandt depotarbejdere med § 9-uddannelse.

Bent M. måtte orientere om, at der ingen depotarbejdere var i hans kreds, som har fået en § 9-uddannelse.

Forretningsudvalget gav tilslutning til, at sikkerhedskonferencen blev planlagt til afholdelse sidst i 1985.

Det var ingen betingelse for deltagelse i kvartalsmøderne, at man havde en § 9-uddannelse.

Preben Mortensen

Forbundet havde fra kassereren, under fællesudvalget under Jyske Bryggerier, modtaget en tak for bevillingen på de 15.000 kr., der har vist sig meget nødvendigt, hvis man overhovedet skulle kunne fortsætte aktiviteterne.

Fra Slagelse-afdelingen har forbundet modtaget information om afholdelse af generalforsamling, hvor man har valgt ny formand, der hedder Jens Nielsen.

Forbundsformanden og Holger Foss havde været i London, hvor man fortsat drøftede forberedelserne til en international europæisk bryggerikonference. Man havde et møde med Bob Harrison og et møde med det engelske transportarbejderforbund. De lagde en meget klar linie, som kunne tilfredsstille forbundets og afdelingens synspunkter. Det var deres opfattelse, at den europæiske konference burde omfatte alle. De har samarbejde med en del internationale uden for IUL og fastholder, at det er den eneste rigtige måde at gøre disse ting på. Man kan ikke stoppe ved landegrænserne, og vi ved jo, at transportarbejderforbundet stort set vil have problemer alle steder i verden, og derfor spørger de ikke folk om deres politiske holdning, men prøver på i stedet at få etableret et samarbejde. De havde ret meget international erfaring i forbundet, og de så det som noget naturligt, at man kunne afholde en sådan konference.

Franskmændene var også med, og der var ikke noget nyt i deres holdning. Den kendte vi fra den sidste diskussion, vi havde haft med dem på Roskilde Højskole, da de var her i december 1984.

Konferencen skal afholdes i begyndelsen af 1986. Forbundet har bestilt lokale på Roskilde Højskole. Konferencen skal løbe fra fredag eftermiddag med et semester, 2 semestre om lørdagen – 1 om formiddagen og 1 om

eftermiddagen samt et søndag formiddag.

Det var fastsat, hvad de fire semestre skulle indeholde, hvad man skal diskutere og drøfte. Dette ville senere blive udsendt. Det næste møde er aftalt og skal afholdes i London. Man nedsatte en arbejdsgruppe til konferencen, som skal nå at holde møder og drøfte tingene ogudsende dem.

Der var enighed om, at vi ville invitere alle europæiske lande samt Ungarn og Jugoslavien, hvor De forenede Bryggerier har licensproduktion, samt Tjekkoslovakiet, som har meget stor erfaring i eksport af bryggeriteknologi til U-landene.

Dette ville sige, at forbundet kunne forvente, at konferencen med de organisationer, hvor vi sagde 2-3 fra hver, kan komme op i størrelsesordenen 50-60-70 deltagere. Men derudover var der spørgsmålet om tolkningen, som skal gennemdrøftes på næste møde i arbejdsgruppen.

Forbundsformanden havde ikke været optimistisk, da han tog til London, men måtte sige, at han var meget optimistisk nu og troede nu, at det virkelig ville lykkes at få en sådan konference, med et udmærket indhold, afholdt med et frugtbart resultat.

På sidste kongres drøftede man Prop & Kapsel og diskuterede også spørgsmålet om professionel assistance. Forbundet havde gennem SAFT, som er en organisation af free-lance journalister, som har overenskomst med LO, søgt, om der var folk, der var interesseret i at lave et stykke arbejde for Prop & Kapsel. Vi fik ikke kontakt derfra, men vi fik en henvendelse fra Steen Kadan, som i mange år har beskæftiget sig med mediepolitik, og som har været redaktør af 3 Kuverter, og som i dag arbejder på et andet fagblad. Han har et meget indgående kendskab til fagbevægelsen og ved, hvilke knapper man skal trykke på. Han var meget interesseret i også at kunne lave opsøgende arbejde. Det var i øvrigt ham, der stod bag initiativet til at lave den film om demonstrationen, som vi havde i Herning foran La Cabana.

Forbundet fandt, at det var rimeligt, når vi talte om Prop & Kapsel, at han pr. blad, måtte regne med at skulle bruge 40 timer til at lave dette arbejde, og hvis der var timer udover dette, var det aftalen, der forelå med SAFT,

der var gældende. Vi har ingen fornemmelse af, hvor lang tid arbejdet tager, men han skulle overtage noget korrekturlæsning m.v., som forbundet i dag må betale trykkeriet for.

Forbundet ønskede et månedligt redaktionsudvalgsmøde, hvor vi dels diskuterede bladets indhold, dels diskuterede hvad det næste nummer skulle indeholde, og så håber vi på, at vi lige som kan bygge på nogle temaer, som Prop & Kapsel kan gøre med. Det er klart, at det tager lang tid at få et indgående kendskab til hele branchen, dels er der jo depotområdet, bryggeriområdet og spritområdet, dels er der strukturen omkring afdelinger og kredse. Det vil betyde, at skal vi også lave noget opsøgende til Prop & Kapsel, skal han meget ud. Hvis forbundet vil lave pjecer, som han er udmærket til, kunne han også sættes til det. Det vil sige, at udover, at han skal lave Prop & Kapsel, vil der være en lang række områder, vi kan benytte ham til.

Den daglige ledelse synes, det kan være spændende at prøve med professionel assistance, så vi ikke længere, fordi det stort set er nødvendigt, får lavet Prop & Kapsel med venstre hånd, men at vi får den assistance, der er brug for, således at vi kan gøre Prop & Kapsel bedre, end det er i dag.

Derfor foreslår vi, at han ansættes til 40 timer pr. nr., der aflønnes med kr. 5.000,00 i 12 måneder om året, og hvis der er andre konkrete ting, som går udover de 40 timer, skal han have den aftalte sats, 250,00 kr. pr. time. Det er hensigten at tilrettelægge arbejdet, således at udgiften holdes indenfor det beløb og det tidsforbrug, som her er nævnt.

Forretningsudvalget

Forretningsudvalget tilsluttede sig, at der ansættes professionel assistance til Prop & Kapsel på de, af forbundsformanden, nævnte betingelser og at journalist Steen Kadan ansættes til jobbet.

Forretningsudvalget tilsluttede sig følgende indstillinger fra forbundets daglige ledelse: Lone Christen deltager på LO-organisations/kursusleder-kursus. Anker Skjødt deltager på et videreuddannelseskursus i engelsk på den internationale højskole.

Preben Mortensen

På hovedbestyrelsesmødet drøftede

vi spørgsmålet om diættakst i forbindelse med konferencer. For kurser har vi besluttet at hæve beløbet, men vi har ikke besluttet, hvad taksten skal være på f.eks. kassererkonferencen m.v. Principielt må vi være af den opfattelse, at der føres en diætpolitik af forbundet, og når der holdes møder eller lignende, udbetales de af forbundet fastsatte diættakster, som på nuværende tidspunkt pr. hel dag er kr. 150,00 og pr. halv dag kr. 75,00.

Det er vor opfattelse, at vi så også må følge den samme diætpolitik for de konferencer, som forbundet afholder. Vedrørende kassererkonferencen har forbundet noget, vi gerne vil have knyttet sammen med dette. Vi er vidende om, at en lang række kassere, som er fritidskassere og som har et stort stykke arbejde, også føler det meget belastende, når de skal deltage i en konference, at denne er en weekend-konference. Derfor må vi forvente, at der kommer et ønske om, at konferencen skal placeres på en hverdag. Dette er forbundet med store omkostninger, men der er også det problem, at i kassererkonferencer skal forbundets damer også deltage. Det vil sige, at hvis vi lægger konferencen på en hverdag, og vi skal tømme A-kassen i forbundet 2 eller 3 dage, så bliver der problemer. I forvejen er der et meget stort arbejdspress i A-kassen, så derfor må vi efter vor opfattelse fortsætte med at afholde kassererkonferencer, hvor vi starter fredag aften og slutter søndag.

Man kunne sige, at det var betingelsen for at give diæter, men forretningsudvalget kan sige, at det er vor opfattelse, at vi naturligvis betaler de samme diæter, som de øvrige hovedbestyrelsesmedlemmer får, men at vi samtidig også her er af den opfattelse, at vi ikke kan efterkomme ønsket om, at kassererkonferencen skal lægges på almindelige arbejdsdage.

Babara Kryger

Babara K. så hellere, at det var kongressen, der besluttede disse ting, ellers måtte vi tage beslutning for perioden indtil kongressen og så få fastlagt diætpolitikken på kongressen. Babara K. mindede om, at fra kvindelig afdeling lå et andet forslag, der gik ud på at prøve på at dele tingene op i diæter, som udbetales, når der ikke er kost og logi, samt et begreb der hedder lommepenge, som man får, når

man har kost og logi i forbindelse med f.eks. en konference.

Preben Mortensen

Forbundsformanden mente, at Babara K. blandede tingene sammen.

Hvis forbundet skal ændre diætreglerne, så sker det på kongressen. Men det FU tager stilling til er, om diætreglerne også gælder, når vi holder konferencer. Vi tog beslutningen for hundredevis af kursister, at vi godt kunne bevilge penge, og i den forbindelse opstod spørgsmålet om konferencerne. Vi besluttede, at vi skulle fremlægge vor indstilling i forretningsudvalget til disse ting. Det føler forbundet sig forpligtet til, idet der står en kassererkonference for døren her i marts måned. Vi syntes ikke, at man bare kan lade som ingenting, og derfor må FU i dag behandle spørgsmålet, dette ligger i forlængelse af hovedbestyrelsens opfattelse, at vi godt kan tage den beslutning. Det er ikke spørgsmålet om diætpolitik, men spørgsmålet om, hvorvidt reglerne vedrørende diæter også gælder, når forbundet afholder konferencer.

Babara Kryger

Babara K. spurgte, hvad er begrundelsen for at sige 60,00 kr. pr. dag i diæter for et Intro-kursus og 150,00 kr. pr. dag, hvis man f.eks. deltager i en kassererkonference, hovedbestyrelseskonference eller andre konferencer?

Preben Mortensen

Det ene er et kursus, hvor man lærer nogle ting. Konferencer lærer man også noget af, man diskuterer også og tager beslutninger. Det, vi skal tage stilling til, er, om der er forskel i forhold til, når hovedbestyrelsen afholder konferencer, eller det er andre former. Det er i forbundets regi, vi gør det, og derfor skal vi kun tage stilling til, om der er forskel på, om det er hovedbestyrelsesmedlemmer eller øvrige. Vi har en diætsats, når vi indkalder folk fra provinsen til organisationsmøder eller fællesmøder, så det er kun spørgsmålet, hvem den skal omfatte. Det er imidlertid klart, at når vi taler om kurser, er det noget helt andet.

Babara Kryger

Babara K. fandt, at der skal ikke være forskel på diæter, der gives i forbindelse med en hovedbestyrelses-

konference og en kassererkonference eller en miljøkonference. Det skal være ens, uanset hvilken konference, der er tale om. Så var der tilbage spørgsmålet, om det skal være diæter, eller om det skal være lommepege, hvis der er kost og logi.

Babara K. mente, at der skal udbetales lommepege 60,00 kr., når der er kost og logi, hvilket også skulle gælde når hovedbestyrelsen holder konferencer.

Preben Mortensen

Kongressen fastlægger forbundets diætpolitik med hensyn til, om den er 60,00 kr. eller 100,00 kr. Hvis vi ønsker at ændre principperne om, hvor meget man skal have, når der er kost og logi, eller der ikke er det var forbundsformanden enig i, at en sådan beslutning bør tages, men den må vi vente med til kongressen.

Babara Kryger

Babara K. fandt, at det var i orden. Det tager man op på kongressen. Hun mente, at det er et meget principielt spørgsmål, og at kongressen skal tage endelig stilling til det. Bestutningen man nu træffer om diæter, måtte gælde indtil kongressen i efteråret.

Forretningsudvalget

Forretningsudvalget besluttede at diæter for deltagelse på forbundskonferencer frem til kongressen i september 1985 fastlægges til en halv dag kr. 75,00 og en hel dag kr. 150,00.

Preben Mortensen

Gennem LO-skolen har forbundet modtaget indbydelse til en studietur i Israel med henblik på at få et indblik i den naturligt meget spændte politiske situation, men også fordi der foregår en masse eksperimenter med fagbevægelsen og Kooperationer i Israel, som man finder, at man måske kunne lære noget af. Indbydelsen er udsendt til alle forbundene, og vi har fået tilbudt 2 pladser, og vi finder det rigtigt, at vi benytter os af tilbudet.

Der er et forberedende ophold på LO-skolen 22. til 24. maj, hvor man får et indblik i forholdene i landet, og så løber besøget fra onsdag den 29. maj til søndag den 9. juni, hvor man vil være tilbage i København.

Vi ved, at den ungarnske levnedsmiddelorganisation vil invitere en de-

legation til Ungarn i maj måned. Vi sagde ikke noget dertil, idet vi ikke kan forudse, om der eventuelt er en konflikt og dermed på forhånd sige ja eller nej. Men vi er sikker på, at hvis det er på et tidspunkt, hvor vi er i konflikt, vil de forstå, at vi så må bede dem om at udsætte det. Det var en indbydelse til forbundsledelsen, men vi mener, at vi bør sende folk, som ikke tidligere har været der, således at vi kan få skabt endnu større interesse for det samarbejde, som i hvert fald er meget spændende, når vi taler om Ungarn. Derfor forventer vi, at vi kan sende en delegation på 5 personer, som er en kombination af forbundsledelsen og øvrige forretningsudvalgsmedlemmer eller hovedbestyrelsesmedlemmer.

Omkring de to pladser til Israel, som er det første besøg, hvor vi mener, at der helt klart både må være en rejsebeskrivelse og en beskrivelse af formålet dels til hovedbestyrelsen og dels til Prop & Kapsel, er det forbundsledelsens opfattelse, at forbundsformanden og Anker Skjødt deltager i studieturen til Israel, og når vi senere får den konkrete indbydelse til Ungarn finder frem til, hvem der skal deltage der.

Forretningsudvalget

Forretningsudvalget tilsluttede sig, at forbundet deltager i studietur til Israel – med samme forbehold overfor deltagelse som i forbindelse med besøget i Ungarn.

Preben Mortensen

Vedrørende den ekstraordinære kongres er der udsendt meddelelse om, at vi har indkaldt til ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde, og der er gjort opmærksom på dagsordenen, vedlagt forretningsorden og vedlagt de forslag til ændringer, der er nødvendige i forbindelse med § 3, 4 og 5 ved en eventuel sammenlægning af de to afdelinger i København.

Forbundsformanden ville høre, om der, i forbindelse med det udsendte, var nogen bemærkninger udover dem, forbundsformanden selv havde vedrørende det sidste forslag. Det var vedrørende forretningsudvalgets sammensætning, og der havde forbundsformanden gjort opmærksom på, at der i forretningsudvalget sidder den daglige ledelse og 4 repræsentanter for den københavnske afde-

ling, heraf den til enhver tid fungerende afdelingsformand samt mindst to kvindelige repræsentanter. Forbundsformandens opfattelse var, at det er en forkert formulering. Til gengæld ønskede man, at fastholde, at der mindst skal være to kvindelige repræsentanter. Man var i den situation, at hvis man har to kvindelige repræsentanter, og man har en mandlig afdelingsformand samt én, der sidder som 4. repræsentant, og en helt 3. kvinde stiller op på generalforsamlingen mod afdelingsformanden og bliver valgt, så sidder der 3 kvinder. Man kan ikke tage én af disse, der er valgt på et andet grundlag, og sige, at så må den pågældende ikke sidde der mere. Det betyder, at der altid skal sidde mindst to kvinder, men der kan sidde 3 eller 4. Det vil sige, at vi har givet kvinderne en beskyttelse, som egentlig betyder, at det kan blive på andres bekostning. Derfor så forbundsformanden helst, at man fandt en formulering, hvor man undgik spørgsmålet om formanden, men skrev, at der vælges 4 repræsentanter, heraf 2 mandlige og 2 kvindelige. Så måtte man selv om, hvem man satte i forretningsudvalget.

Forretningsudvalget

Forretningsudvalget var enig i forbundsformandens ændring af garanteret repræsentation i forbindelse med en afdeling i København.

Babara Kryger

Babara K. ville vende tilbage til den henvendelse, der har været fra kvindelig afdeling til hovedkassen om behandling af afdelingens ledighedserklæringer. Erik Nielsen sagde, at der var rent bord med hensyn til ledighedserklæringerne, der lå ikke flere tilbage, som ikke var behandlet. Men Babara K. måtte konstatere, at det ikke var rigtigt. Der mangler stadig at blive behandlet 37 ledighedserklæringer.

Babara K. syntes, at det var nødvendigt, at hovedkassereren overvejer, hvordan arbejdet i A-kassen kan styres og organiseres, så tingene bliver behandlet indenfor en rimelig tidsfrist. Det var også muligt, at det var nødvendigt, at hovedkassereren i de overvejelser omprioriterer sine opgaver. Hun ville bede Erik N. om, på næste forretningsudvalgs møde, at redegøre for, hvorledes arbejdsgangen

fremover vil blive tilrettelagt, og hvordan hovedkassereren vil styre og organisere arbejdet i A-kassen.

Erik Nielsen

Da Babara K. rejste tallet 37 erklæringer, der ikke var færdigbehandlet, havde han spurgt den dame, der har med det at gøre, om de var bragt ud af verden og det blev der sagt ja til. Han gik ikke ud og kontrollerede, om hver enkelt sag var færdig. Under en pause i forretningsudvalgsmødet efter, at den oplysning var fremkommet, var Erik N. oppe og spørge igen, og der fik han oplyst, at ledighedserklæringerne var færdigberegnede, de skulle lige finjusteres. De er gået efter, således at der ikke er nogen, der på grund af falde-dato og lignende kommer i klemme, ej heller i A-kassen ved forkert udbetaling af dagpenge. De er i gang nu, og han har sagt til damen, at man måtte sørge for, at sagerne bliver kodet ind, så genparter kan komme ned i kvindelig afdeling, så sagen kan blive bragt ud af verden.

Erik N. ville forsøge at få lavet et overslag over, hvorledes arbejdsgangen skal være i A-kassen til næste forretningsudvalgsmøde.

Babara Kryger

Babara K. rejste nogle spørgsmål i forbindelse med en konflikt. Hvad med hensyn til ferie, hvis man har planlagt ferie i den periode? Det var spørgsmålet om arbejdsgivernes lønforpligtelser. Det var spørgsmålet om overarbejdsbetaling, opsparring af overarbejdet, hvis man ikke får det afviklet, og er arbejdsgiveren så forpligtet til at udbetale opsparringen, selvom der er konflikt, eller kan de bare lukke pengekassen?

Sådanne spørgsmål rejses hele tiden, og Babara K. ville foreslå, at man sender dem videre i forbundet, og at forbundet efterhånden prøver på at samle dem sammen og sender svarene ud som cirkulærer til alle afdelingerne.

Erik Nielsen

Forbundet er ved at samle alle disse ting, som skal udsendes til medlemmerne. Erik N. kunne sige, at man havde fået cirkulære nr. 24/1985 fra LO, hvor der bl.a. stod om lediges dagpenge ved ferie under konflikt, samt de spørgsmål Barbara K. havde rejst.

Bent Meyer

Bent M. efterlyste forbundets reaktion på de spørgeskemaer forbundet i juli-august 1984 havde udsendt til afdelingernes besvarelse vedr. depotområderne.

Thomas Olsen

Thomas O. tilsluttede sig. – Afdelingerne havde forventninger til tilbagemelding fra forbundet vedrørende undersøgelsen på depotområdet.

Poul Erik Guldborg

Poul E. G. havde forstået, at forbundet ville bruge undersøgelsen til at stille krav til depotindehaverforeningen om, at deres medlemmer skulle overholde overenskomsten – idet lokale undersøgelser i forvejen havde vist, at man ikke overholdt overenskomsten.

Anker Skjødt

Spørgsmålet har været rejst flere gange i Det landsdækkende Depotudvalg, og der har også været svaret flere gange. De skemaer, forbundet udsendte, var til brug for en registrering af, hvor vi havde medlemmer, hvor vi havde overenskomst samt for at kunne registrere, hvor mange der var beskæftiget på depoterne. Vi har i forbundet, og det er så sent som på det sidste Depot-udvalgsmøde, ikke kunne sætte det op statistisk i noget større skema, men vi har bearbejdet og gennemgået materialet, og har fundet ud af hvilke områder, det er, der skal sættes ind på, og det er forbundet gået i gang med.

Det første resultat er, at forbundet har fået ca. 50 Faxe-depoter overenskomstdækket.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fandt, at det måtte være naturligt, at det landsdækkende depotudvalg beskæftigede sig med denne sag.

Forbundsformanden ville derfor bede Bent M. præcisere, hvorfor sagen ønskedes til debat – vedr. en seriøs behandling.

Bent Meyer

Bent M.'s svar var, at han havde fået den meddelelse fra forbundets næstformand, at man på et senere tidspunkt skulle behandle disse skemaer betydeligt mere seriøst og gå dybere ned i situationen, og så ville der senere

komme noget fra forbundets daglige ledelse, derefter fra FU og senere fra hovedbestyrelsen i sagen.

Preben Mortensen

Forbundsformanden havde forstået, at det, som Bent Meyer har rejst som et spørgsmål om, hvorvidt sagen ikke bliver behandlet seriøst nok, er det, der fremgår af cirkulære nr. 27/1984. Det cirkulære indeholder, at forbundet har sendt spørgeskemaer ud til afdelingerne for at sikre os, at alle depoter bliver registreret, således at vi på de depoter, hvor der ikke er oprettet overenskomst, kan komme ind og få ordnet disse ting.

Forbundsformanden forstod ikke, hvad der så ikke bliver behandlet seriøst nok i forbundet?

Bent Meyer

Bent M. mente det fremgik af skemaerne, også fra Københavns mandlige afdeling, at der er en masse mangler. Han forstod ordet »mangler« som overenskomstmæssige udfyldelser f.eks. feriepenge af feriepenge, betaling af overarbejde, kapitalpension og andre ting, og som forbundet har fået svar tilbage om, at det får vore medlemmer ikke. Her har vi været af den opfattelse i det landsdækkende Depotudvalg, at der måtte ske noget centralt dirigeret fra forbundets side.

Preben Mortensen

Der er noget forkert, hvis man et sted konstaterer, at overenskomsten ikke bliver overholdt, så indbringer man da sagen for forbundet. Vi har fået besked fra Nordjyske Kreds, hvor Erik Kielberg har kontaktet folkene og spurgt, hvad problemet var. Så har man sagt, at der ikke var problemer. Mange steder, hvor de ikke får overtidsbetaling, skriver de, at det er fordi, der ikke er overarbejde.

Bent Meyer

Bent M. havde mange gange sagt, at det er uendelig svært at få medlemmerne på depoterne til at indgive en sag. Forbundet har nogle medlemmer på vore depoter, der helt klart siger, at de ikke får kapitalpension, de får ikke betaling for overarbejde, og det kan godt være, at det hænger sammen sådan, som der siges, at de måske ikke har overarbejde, men så må forbundet undersøge et sådant problem. Man havde ikke brugt det til spor, men havde ulejligt nogle men-

nesker med at udfylde disse skemaer og ellers sagt, at det går jo meget godt.

Preben Mortensen

Det var forkert at sige, at undersøgelserne ikke var blevet brugt til noget. Forbundet havde da konstateret en lang række depoter, hvor der ikke er overenskomst, bl.a. Faxe-depoterne, hvor vi nu har fået overenskomst. Det var forbundsformandens opfattelse, at de ting, udover registreringen, var noget, som Depotudvalget skulle beskæftige sig med og få sat på plads. Men registreringen var nødvendig for at kunne komme ind, fordi vi opdagede, at der var en række depoter, hvor hverken vi eller SID var opmærksom på, at de var der, og hvor vi skulle have lavet overenskomst.

Forretningsudvalget

Forretningsudvalget havde herefter en lang debat vedr. hvilken arbejdsopgave, der var det landsdækkende depotudvalgs og hvilken, der var forbundets – samt vedr. proceduren for udvalgsarbejdet.

Babara K. stillede forslag om, at forretningsudvalget, da det åbenbart var utydeligt, hvordan der skal handles, fastslår, hvad der er forbundets opgave i forbindelse med dette spørgeskema, hvad er det landsdækkende Depotudvalgs opgave, og hvad er afdelingernes/kredsens opgave.

Preben Mortensen

Forbundsformanden mente at arbejdsområdet ligger klart nok i Depotudvalgets kommissorium. Depotudvalget skal behandle og stille forslag om, hvordan tingene skal løses. Dem, der skal løse det, er naturligvis dem, der er valgt – det er dels i afdelingerne, dels i kredsene, og det er dels forbundsledelsen. Det er rigtigt, at registreringen og indsamlingen, der konstaterede fejlene, skulle derefter klares centralt. Undersøgelsen om registrering er én ting. Hvad der er problemer på depoterne, har flere kredse selv foranstaltet undersøgelser af, og disse undersøgelser skal, når de er færdige, tilgå Depotudvalget, som efter at have bearbejdet materialet, stiller forslag om, hvad man skal gøre for at løse disse problemer. Det var klart, at ethvert opstået problem på et depot, som betyder, at man ikke overholder overenskomsten, fortsat ad organisatorisk vej skal indberettes

til forbundet. Dette skal ikke afventes, indtil det er registreret i Depotudvalget, men det skal indberettes med det samme, så vi kan gøre noget ved det. Men stadigvæk med den bemærkning, at det kræver dog, at afdelingen og medlemmerne på depotet selvfølgelig står ved, at der er sket et brud. Hvis de siger, at de ikke har problemer, har forbundet selvfølgelig ikke mulighed for at køre sagen. Forbundsformanden gik ud fra, at enhver indberetning fra en afdeling er baseret på, at man finder, at man kan stå ved og fastholde, at der er sket et brud på overenskomsten eller andre ting.

Det fremgik klart nok af kommissoriet, at Depotudvalget skal gennemarbejde disse ting og komme med forslag til, hvordan problemerne bliver løst.

Forbundsformanden foreslog, at man på næste Depotudvalgsmøde bearbejder disse skemaer, således at man kan sige, at så og så mange depoter overholder overenskomsten på det og det område, og så og så mange depoter overholder ikke overenskomsten på det og det område. Derefter tager man så diskussionen op om problemerne i det landsdækkende Depotudvalg.

Bent Meyer

Bent M. mente, at man ikke kunne nedsætte det landsdækkende Depotudvalg til at gå skema efter skema igennem og finde frem til en fornuftig konklusion. Der måtte stilles nogle præcise opgaver fra forbundsformanden eller fra udvalgets formand om, hvad disse skemaer skulle bruges til, og hvordan de skal registreres, og hvordan det skal gribes an. Sådan havde man ikke klart defineret i kommissoriet for det landsdækkende Depotudvalg, som efter Bent M.'s mening ikke fungerer særlig godt. Det kunne nok fungere bedre.

Preben Mortensen

Forbundsformanden måtte gå ud fra, at de valgte folk til udvalget måtte vide, hvilke forslag eller hvordan udvalget skal arbejde, bedre end andre, der overhovedet ikke har noget med udvalget at gøre. Forbundsformanden konstaterer blot på baggrund af Babara K.' forespørgsel, hvordan arbejdsopgaverne skal fordeles, hvoraf det er helt klart, hvad der er udval-

gets opgave, og så må udvalget selv diskutere, hvordan udvalget løser den opgave.

Bent Meyer

Bent M. vidste ikke, om forbundsformanden bevidst overhørte, at han sagde enten forbundets formand eller formanden for udvalget må gøre sagens ting klare. Formanden for udvalget må komme med nogle klare retningslinier om, hvad udvalget skal beskæftige sig med i den retning.

Preben Mortensen

På et udvalgsmøde – ikke i FU...

Forbundsformanden kunne ikke sidde og give tilsagn om dette, fordi der er én person i Depotudvalget, der retter denne kritik. Det er ikke sikkert, at resten af medlemmerne af Depotudvalget er enige i den kritik, og derfor kan FU da ikke sidde her og sige, at det skal foregå sådan. Depotudvalget har ikke rettet henvendelse til forbundets forretningsudvalg og gjort opmærksom på, at det var utilfreds med nogen ting. Det har et enkelt medlem af Depotudvalget gjort, og derfor kunne forbundsformanden ikke, før Depotudvalget retter henvendelse til forbundets forretningsudvalg og udtrykker kritik, begynde at tage kritikken til efterretning eller diskutere den.

Holger Foss

Holger Foss henstillede til, at det blev sådan i forretningsudvalget, at ethvert forretningsudvalgsmedlem, hvad enten han eller hun sidder i det ene eller andet udvalg, ydes der den respekt overfor det enkelte forretningsudvalgsmedlem på baggrund af den kritik eller ros, der kan komme. Det kunne ikke nytte noget, at man ikke i forretningsudvalget vil tage ad notam, hvad der siges fra forretningsudvalgsmedlemmer og så kører det hen til, at han eller hun er et enkelt medlem af de eller dette udvalg.

Preben Mortensen

Forbundsformanden mente så, at forretningsudvalget måtte til at tage principiel stilling til, om forretningsudvalget skal beskæftige sig med ting, som foregår i udvalg, og som udvalget ikke har rettet henvendelse til forretningsudvalget om.

Forbundsformanden ville gerne have en tilkendegivelse fra forretningsudvalget om, hvorvidt forbundet kunne

begynde at diskutere ting fra udvalgsarbejdet, som udvalget ikke selv har indbragt fra eller til forretningsudvalget?

Babara Kryger

Babara K. syntes, at diskussionen stadig tydede på, at det var uklart, hvilke opgaver disse 3 dele af vor organisation havde, og derfor var det svært at tage stilling til det, forbundsformanden sagde om spørgsmålet om, hvorvidt forretningsudvalget kan behandle sager, som ikke er indbragt af de enkelte udvalg. Der var uklarhed om, hvem der skulle tage sig af hvilke opgaver, og det bliver FU nødt til at fastslå først. Hvordan disse spørgeskemaer skal behandles i de 3 dele af vor organisation, i forbundet, i forbundsledelsen, i det landsdækkende Depotudvalg og i afdelinger/kredse.

Preben Mortensen

Ifølge de skemaer, der er udsendt vedrørende registreringen, er det forbundets opgave at sørge for, at der indgås overenskomst de steder, hvor der ikke er nogen overenskomst. Der er det forbundets opgave at registrere og bringe det i orden.

I forbindelse med registreringen er der fra visse depoter i København skrevet noget på vedrørende selve arbejdsforholdene på depotet. Det er en undersøgelse, hvis resultat skal indgå til Depotudvalget, som skal finde frem til nogle forslag om, hvordan det bliver løst. Det står i udvalgets kommissorium.

FU kan ikke tage stilling til, hvordan man gør disse ting, før der foreligger et forslag, og Depotudvalgets forslag kan gå på, hvad man mener, at man skal foretage sig i afdelingen, hvad man skal foretage sig i kredsen, og hvad man skal foretage sig i forbundet på baggrund af resultaterne af den undersøgelse. Der må komme en indstilling fra Depotudvalget, fordi det ligger i deres kommissorium. Forbundsformanden mente ikke, at FU skulle tage en diskussion om det, før udvalget havde afgivet en indstilling til det.

Holger Foss

Holger F. ønskede at slå fast, på baggrund af forbundsformandens bemærkninger, at FU ikke kunne tage spørgsmålet op og behandle det i for-

retningsudvalget, uden at der kommer en indstilling fra udvalget.

Holger F. gjorde opmærksom på, at man ikke kan binde enkelte forretningsudvalgsmedlemmer til at undlade at tage et hvilken som helst spørgsmål op, som vedkommende føler er relevant for forbundets medlemmer. Holger F. ville godt i den forbindelse gøre opmærksom på, at uanset hvad forretningsudvalget måtte vedtage i den forbindelse, så agtede han at tage hvilket som helst spørgsmål op fra hvilket som helst udvalg, hvad enten han var medlem af udvalget eller ej.

Lone Christensen

Lone C. mente vedr. forbundets udvalg, at proceduren er, at kongressen nedsætter nogle udvalg. Vi sætter nogle fagligt valgte personer ind i disse udvalg, og proceduren er så, at udvalgenes forslag går til FU, HB og kongressen. Det måtte være rigtigt, at det så er udvalgenes forslag, der bliver behandlet i FU, HB og kongressen. I den forbindelse måtte hun sige, at det Bent Meyer rejste, så ikke kunne være udvalgets forslag eller indstilling, der blev behandlet. Der var ikke kommet noget fra det landsdækkende Depotudvalg til forretningsudvalget.

Preben Mortensen

Forbundsformanden konstaterede den ene gang efter den anden, at Holger Foss ikke agter at rette sig efter de beslutninger, der tages, og det var der så ikke noget at gøre ved.

Inge Jensen

Inge J. fandt, at det var lidt vanskeligt at se en ende på sagen.

Bent Meyer rejste en kritik her på baggrund af nogle spørgeskemaer, der var udsendt. Først sagde han, at der var gjort et stort arbejde, og derfor kunne man så også forvente, at der blev gjort noget ved det, og han mente så, at skemaerne ikke blev behandlet seriøst.

Det er her klarlagt, hvad spørgeskemaerne i første omgang blev udsendt for, nemlig for at få registreret. Dermed er forbundets rolle sådan set udspillet i det her. Det, man så kritiserer er, at skemaerne ikke bliver viderebehandlet på baggrund af de oplysninger, der ligger i disse. Det er sådan, Inge Jensen har forstået det.

Hvis den viderebehandling er fastlagt at skulle ligge i det landsdækkende Depotudvalg, så må konklusionen vel være, at forretningsudvalget skriver til det landsdækkende Depotudvalg og gør opmærksom på, at det er et forretningsudvalgsmedlem, der har rejst en kritik på baggrund af den behandling, der har været foretaget af disse skemaer, og at kritikken går på de og de punkter, og at vi mener, at det er Depotudvalgets opgave at tage sig af disse ting. Hvis FU gør dette, har vi også anerkendt den definition af opgaven, som har været forelagt her, som man har prøvet flere gange. Dermed ville der så kunne komme en debat i gang i Depotudvalget, der så skulle munde ud i, at man fra Depotudvalgets side stillede forslag til forbundets daglige ledelse om, hvordan man forestiller sig problemerne løst.

Holger Foss

Holger F. havde gjort opmærksom på sin stilling som forretningsudvalgsmedlem.

Lone Christensen havde ordet og gjorde opmærksom på, hvordan fremgangsmåden er gennem udvalg, forretningsudvalg, hovedbestyrelse og kongres. Det kendte Holger F. udmærket til og var enig.

Holger F. ville gøre opmærksom på, at såfremt et forretningsudvalgsmedlem føler sig foranlediget til at tage spørgsmål op, som er kommet forretningsudvalgsmedlemmet for øre, hvad enten forretningsudvalgsmedlemmet er medlem af vedkommende udvalg eller ej, så er der ingen, der kan fratage et forretningsudvalgsmedlem retten og pligten til at gøre opmærksom på, at han eller hun enten er tilfreds eller utilfreds med de ting, der sker, og gerne vil have nogle spørgsmål belyst. Det er et forretningsudvalgsmedlems pligt og han troede næppe, at man ville vedtage noget som helst andet, for så har man bundet sig på hænder og fødder, og så vil forbundet efterhånden ende i et hav af udvalg, som man skal sidde og afvente, hvad der kommer derfra, før man overhovedet må beskæftige sig med, hvad der foregår i så vigtige organer, som sådanne udvalg kan være. Den går ikke, og man havde gang på gang – ikke bare på Københavns mandlige afdelings foranledning, men også på andres foranled-

ning – taget spørgsmål op i forretningsudvalget, som er foregået i udvalg, uden at udvalget forud har sendt én eller anden meddelelse frem om, at man har den eller den indstilling. Det er forretningsudvalgets ret, og det er også forretningsudvalgets pligt.

Inge Jensen

Inge J. var enig i, at et forretningsudvalgsmedlem skal have lov til at fremkomme med de sager, som man nu føler er rigtige at komme frem med, men så må det også være sådan, at forretningsudvalgsmedlemmet finder sig med de beslutninger og de svar, der bliver givet. Det kan godt være, at man ikke kan lide dem, men det er der jo så ikke noget at gøre ved. Men de beslutninger, der så bliver truffet i den forbindelse, må man af finde sig med.

Efter yderligere debat i forretningsudvalget, skulle der tages stilling til følgende konklusion, som forbundsformanden ridsede op: FU skriver til Depotudvalget at det er Depotudvalgets opgave at foranstalte undersøgelser og indsamle materiale og fremkomme med forslag, samt at der fra et enkelt udvalgsmedlem er rejst kritik af at udvalget ikke efterlever denne opgave.

Udvalget måtte selv diskutere om de oplysninger, der er kommet retur på spørgeskemaerne er tilstrækkelige til et videre arbejde.

Enhver kritik, der bliver rejst fra et udvalgsmedlem i forretningsudvalget, må fremover tilbage til udtalelse i udvalget, før FU kan begynde at beskæftige sig med kritikken.

Bent Meyer ønskede, at brevet til Depotudvalget omtalte, at hans kritik var bakket op af andre FU-medlemmer.

Preben Mortensen

For at FU kunne vurdere, hvorvidt Bent M.s kritik var rigtig eller ej, måtte man have kritikken til udtalelse i udvalget, og det var ligegyldigt, om Bent M. mente, at nogen havde været enig eller ej. Dette kommer ikke sagen ved.

Holger Foss

Holger F. fandt, at konklusionen kunne være rigtig, men man måtte prøve at forstå, at det var blevet sagt

flere gange fra Inge J.'s side: »på baggrund af den fremførte kritik fra Bent Meyer«, så måtte der kunne stå i det brev, at en del af de fremførte synspunkter blev støttet af andre. Dette kunne ikke være rimeligt, især ikke, når man tog i betragtning, hvordan mdl. afd.s image var i FU og andre steder.

FU konkluderede, at det landsdækkende depotudvalg får den af Bent Meyer rejste kritik til udtalelse.

For den af forbundsformanden omtalte konklusion stemte 11, imod stemte 2.

Bent Meyer

Bent M. rejste spørgsmålet om, at man ved sidste års kassererkonference havde haft nogle meningsudvekslinger, idet man fra Københavns mdl. afd. mente sig berettiget til, sådan som det havde været før, at have to repræsentanter med på denne konference, kassereren og en anden af afdelingens valgte tillidsmænd. Det blev så afvist, men hovedkassereren kom med nogle bemærkninger om, at man muligvis ville undersøge, om der var mange, der havde det ønske, således at man kunne fylde op med f.eks. 38-39 afdelinger og sige, at der er 38 kasserere + andre. Dette skulle hovedkassereren så undersøge. Spørgsmålet var: Kunne man ikke sende ud og sige, at der var plads til alle 38, og hvis der blev fyldt op, var der ikke plads til flere. Hvis der skulle være nogle enkelte derudover, så ville forbundets daglige ledelse gerne se på sagen, således at der blev plads til alle, hvis der var nogen interesserede, som gerne ville med og lære noget. Det var noget i den retning, Erik Nielsen gjorde sig til talsmand for i debatten på daværende tidspunkt.

Erik Nielsen

Erik Nielsen orienterede om, at sagen var diskuteret i den daglige ledelse, og man måtte fastholde den beslutning, som blev taget sidste gang, at det kun kunne være afdelingskassereren, som kom med. Man kunne ikke brede det ud, for så ville der stadig være nogle, der ville føle sig forurettede, derfor måtte man fastholde den beslutning, som blev taget i forbindelse med sidste kassererkonference.

Bent Meyer

Bent M. erindrede om, at hovedkas-

sereren havde gjort sig til talsmand for at gå ind på den tanke, afdelingen havde. Så måtte man spørge, hvad er hovedkassererens begrundelse, hvor har han undersøgt mulighederne for noget sådant. Bent M. syntes, at det var galt, hvis man havde 38 pladser, at man så ikke sørger for at få dem udfyldt, idet alle er interesseret i at vide noget om, hvad der sker på vort område. Bent M. sagde ikke, at det skulle være Københavns mdl. afd., der skulle fylde pladserne op, hvis der var frafald, man kunne lave nogle skifteordninger for interesserede.

Erik Nielsen

Erik N. bekræftede, at Bent M. ikke havde sagt, at det var Kbh.s mdl. afd., som eventuelt skulle have én af de ledige pladser. Mente stadig væk, at da afdelingen havde A-kasse-damer med, var det ikke nødvendigt. Så måtte de ledige pladser tildeles nogle af de små afdelinger, hvor de arbejder på fritidsbasis. Men der kunne i hvert fald ikke laves ændringer til denne konference. Derfor mente Erik N. ikke, at der var behov for det, Bent M. sagde.

Bent Meyer

Bent M. syntes, at svaret var utilfredsstillende, han ville acceptere det og tage det til efterretning og spurgte, hvorfor FU ikke havde fået nogen besked om, at man havde diskuteret det i forbundets daglige ledelse, og hvilken konklusion man var nået frem til, så havde han været fri for at rejse sagen.

Thomas Olsen

Thomas O. accepterede den beslutning, man havde taget i daglig ledelse, men måtte sige til Erik Nielsen, at han ikke havde ret i, at der ikke var behov ude i afdelingerne for, at der var mere end én, som kom på kassererkonferencerne.

Preben Mortensen

Forbundsformanden var hgelt enig i, at der der var et behov. Problemet var, at der efterhånden flere steder skete stor udskiftning af kasserere. Men man havde diskuteret, at hvis konferencen får en endnu større deltagelse end den nuværende, var det umuligt at gennemføre den på så forsværlig en måde, som man gør nu. Det handlede om at lære noget om A-kasserereglerne og bestemmelserne, lige-

som man fik nogle praktiske øvelser og opgaver, og man var allerede i dag for mange på konferencerne. Det, man så kunne have drøftet sidste år, var, om man skulle have arrangeret to konferencer for at få nogle flere med.

A-kassen havde også denne gang måttet udvide og have Direktoratet med på baggrund af den rapport, der er skrevet osv. Man kunne ikke gennemføre konferencen med det indhold, vi tidligere havde haft, hvis vi udvidede deltagerantallet. Vi kunne heller ikke begynde at spørge enkelte afdelinger. Enten måtte vi tage konsekvensen og lade alle gøre brug af tilbuddet, eller også skulle man foretage en kvotering, og det følte vi var uretfærdigt. Men vi så gerne, at nogle af de afdelinger, hvor man befinder sig i en overgangsfase, f.eks. med indkøring af en ny kasserer, ville kunne få flere med. Vi har også i forbindelse med denne konference måttet sige nej, fordi vi ikke kunne udvide med flere deltagere, end der er. Til dette skulle der siges, at vi jo har måttet fastholde, at de steder, hvor man havde ansat personale, skulle de ansatte med, fordi det var dem, der havde den daglige administration. Det havde også bevirket, at vi måtte udvide, idet Århus afd. nu også havde fået en ansat, som også havde fået tilbudet. Generelt måtte forbundsformanden sige, at han fandt, at man efter denne konference og i forbindelse med hele kongressen blev tvunget til at diskutere, om man i det hele taget kunne fortsætte med det system, som man har på nuværende tidspunkt. Det troede han ikke på.

Mødet hævet.

Lone Christensen.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

Tirsdag den 5. marts 1985

DAGSORDEN

1. Protokol
2. Beretning
3. Forskellige sager

Dirigent: Poul Erik Guldborg

1. Protokol

Protokollerne fra FU-A-kassemøderne afholdt 5. december 1984 og 2. januar 1985 blev godkendt.

2. Beretning

Ved hovedkasserer Erik Nielsen.

Arbejdsløshedskassen har modtaget cirkulære vedrørende dokumentation ved udbetaling af dagpenge. Endvidere er der modtaget cirkulære vedrørende arkivering af dokumentmateriale vedrørende arbejdsløshedsforsikringen.

Der er modtaget cirkulære vedrørende arbejdsløshedskassernes pligt til at udarbejde beskrivelse af de administrative rutiner og arbejdsgang i A-kassen.

Cirkulære vedrørende fremmøde på Arbejdsformidlingen. Nu kan der gives fremmøde-interval op til 2 måneder, før man skal møde fra gang til gang i Arbejdsformidlingen.

Der er modtaget skrivelse af 4/2 1985 vedrørende arbejdsløshedskasserne, hvor Arbejdsdirektoratet beder om at få tilsendt fagblade.

Der er modtaget skrivelse af 6/2 1985 vedr. arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen.

Endvidere er der modtaget skrivelse af 8/2 1985 vedr. gennemsnitlige dagpengesatser i uge 19/1984.

Så er der modtaget skrivelse af 15/2 1985 vedr. fremsendelse af afgørelser til Direktoratet vedr. stikprøvepasserede tilsynssager, herunder skattestikprøver.

Fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke er der modtaget skrivelse af 28/2 1985 vedr. sagsbehandling i Direktoratet for arbejdsløshedsforsikring.

I øvrigt henvises der til den omdelte skriftlige beretning.

Den 29. december 1984 var anmeldt	774 arbejdsløse
Den 30. januar 1984 var anmeldt	836 arbejdsløse således:
223 arbejdsløse mænd i København	6,6%
297 arbejdsløse mænd i provinsen	13,0% mænd 9,0%
140 arbejdsløse kvinder i København	12,5%
176 arbejdsløse kvinder i provinsen	21,0% kvinder 17,8%
836 arbejdsløse	11,1%

Indtægten i januar har været:

Medlemsbidrag	kr.	1.394.451,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr.	113.496,00
I alt	kr.	1.507.947,00

Udgifter i januar har været:

Dagpenge	kr.	9.861.813,00
Feriedagpenge	kr.	188.801,00
Efterløn	kr.	5.207.687,00
Frikontingent	kr.	5.295,00
I alt	kr.	15.263.596,00

Beretningen blev godkendt.

3. Forskellige sager

Ved hovedkasserer Erik Nielsen.

A-kassen har fra kvindelig afdeling modtaget en skrivelse af 4/2 1985, hvori man giver udtryk for, at man er utilfreds med den sene behandling af sagerne i arbejdsløsheds-kassen. Det drejer sig om, at ledighedserklæringer for ca. 80 medlemmer ikke er blevet færdigbehandlet.

Sagen er opstået på det grundlag, at det er blevet konstateret, at et medlem, der har meldt sig ledig fra den 20/10 1984, har kørt på satsen 289,00 kr., men er berettiget til maksimumsatsen nemlig 335,00 kr. pr. dag.

A-kassen har i skrivelse af 13/2 1985 svaret afdelingen, at man må give afdelingen ret i deres klage over den langsommelige afvikling af disse ledighedserklæringer. Årsagen til den store ophobning er, at der faktisk siden begyndelsen af oktober 1984 var været meget fravær i arbejdsløsheds-kassen på grund af sygdom, og det er fortsat i det nye år. Men selvfølgelig er det utilfredsstillende, at der ligger så mange sager, der ikke er afgjort. Derfor blev der ansat en ekstra medhjælp i arbejdsløsheds-kassen, og hovedkassereren kunne meddele, at på nuværende tidspunkt er sagerne færdigbehandlet, medlemmerne er sat ind med det beløb, de skal have, og det er maksimum for samtlige 80 ledighedserklæringer.

Barbara Kryger

Så vidt Barbara K. havde fået oplyst, havde afdelingen stadig 37 sager, der ikke var behandlet.

Hovedkassereren havde sagt, at man havde ekstra hjælp. Var det en rimelig måde at løse problemerne på. Kunne problemerne ikke løses ved at omorganisere arbejdet i A-kassen eller måske lave en noget strammere styring af det arbejde?

Hovedkassereren

Kunne oplyse, at der ville ske en omorganisering af arbejdet. Systemet, som er kørt igennem alle årene i arbejdsløsheds-kassen, var stift. Det skulle være mere fleksibelt. Hovedkassereren troede, at når dette arbejde bliver udarbejdet, så ville alt gå bedre med det daglige arbejde.

Bent Meyer

I den forbindelse havde Københavns

mandlige afdeling en kedelig sag, idet man blev indklaget for ulovlig arbejdsnedlæggelse på depotområdet, og det viste sig, at de to medlemmer, som Arbejdsgiverforeningen indklagede, ikke begge to var medlem af Københavns mandlige afdeling. Den ene var medlem af Mineralvandsarbejderne.

Da afdelingen gik i dybden i dette spørgsmål, viste det sig, at medlemmet pr. 21/1 havde sendt meddelelse til forbundets A-kasse om hans arbejdsforhold og andre ting, gældende fra denne dato. I februar, da vi var midt i den opståede episode, var det en meget uheldig situation. Man må derfor bede om, at man følger bedre med i sagerne, så man kunne få rubriceret de ting, som skal rubriceres forskellige steder, så hurtigt som overhovedet muligt.

Forbundsformanden

gik ind i sagen, fordi der var en lang række faktorer og en lang række mennesker, der er skyld i disse ting. Det var anden gang, medlemmet sendte nogle papirer til A-kassen. Han havde været nede og fået fraflyttet sine papirer, hvad der også fremgik, og han havde også været i mandlig afdeling, uden at man i mandlig afdeling havde ekspederet sagen rigtig færdig. Så i den sag er der altså et frygteligt roderi fra alle parter side, så derfor må forbundsformanden sige, at når man henstiller om, at det kan køre bedre, så må det gælde såvel afdelingen som A-kassen. Det er ikke A-kassen, der foretager overflytningerne. Det sker afdelingerne imellem, og den besked var ikke gået videre til A-kassen. Så medlemmet var ligeså forbavset over det roderi, der var, fordi han for anden gang blev bedt om at udfylde papirer, som han en gang havde haft med i mandlig afdeling. Forbundsformanden havde bedt om at få en forklaring på, hvorfor man ikke i afdelingen havde taget medlemmet, da han havde været der første gang. Det var der ikke nogen, der kunne give svar på.

Thomas Olsen

Fandt at det var i orden, at der skulle strammes op, når der opstod sager som omtalt af Khb.s kv. afd. ønskede, at tilkendegive, at Sydjyske kreds var af den opfattelse, at der var sket en forbedring af A-kasseforholdene i

forhold til tidligere, hvilket man var tilfredse med.

Bent Meyer

Kunne ikke tilslutte sig formandens udtalelser. Vidste, at afdelingens dame havde været i forbundet og har præciseret, at der var kludder i tingene, idet der var 4 forskellige datoer for de oplysninger, man har fået fra vedkommende, og der er altså ikke lavet nogen fejl i afdelingen. Der har man behandlet sagen korrekt.

Jeg ved ikke, om vores dame i afdelingen fik givet en tilfredsstillende forklaring, men vi er i hvert fald af den opfattelse, at det, der er sket, ikke er forårsaget af fejltagelser i afdelingen.

Hovedkassereren

Kunne tilslutte sig det, som forbundsformanden sagde om, at der er sket en fejlagtig behandling af sagen i mandlig afdeling. Medlemmet kommer med en fagforeningsbog, og i den skal der stemples, når der er tale om overflytning afdelingerne imellem, og der var ikke stemplet i den bog, det var noget, som Københavns mandlige afdeling skulle have gjort.

Bent Meyer

Ville gerne anbefale, at man stoler mere på afdelingsdamerne, end man stoler på vedkommende medlem. Kom senere tilbage til, hvad det var for et medlem.

Forbundsformanden

Der var ikke tale om at stole på nogen. Forbundsformanden undersøgte selv sagen og konstaterede, at medlemmet havde været inde og var blevet fremeldt den 1/11 i Mineralvandsarbejdernes Fagforening København. Han har derefter været i Københavns mandlige afdeling, hvor der stod, at han skulle fraflyttes, og der var ikke sket en rigtig ekspedition i Københavns mandlige afdeling, da han har været der første gang. Det var ikke et spørgsmål om at stole på nogen, A-kassen ved, at det er foregået sådan.

I øvrigt var det ikke et spørgsmål om 4 forskellige datoer. Der er man informeret forkert. Det er rigtigt, at man fra afdelingens side sagde, at man ikke kunne have så mange forskellige datoer. Problemet var omkring medlemmets ansættelse på depotet. Der sker det, at han var startet i maj, men fastansættelsen skete først på et

senere tidspunkt. Derfor spurgte han, hvilken dato han egentlig skulle skrive og henviste til, at han tidligere havde udfyldt papirerne rigtigt, men de datoer kunne man ikke bruge. Så der er også nogen, der har gjort medlemmet forvirret, både med den besked han har fået hos Mineralvandsarbejderne og hos Københavns mandlige afdeling.

Bent Meyer

Fastholdt, at medlemmet havde sagt noget forkert til forbundsrepræsentanten.

Forbundsformanden

I Bent M.s udtalelser kunne der være en kritik af, at A-kassen havde smølet med sagen, hvilket forbundsformanden måtte tilbagevise.

Mødet slut.

Lone Christensen

EKSTRAORDINÆRT HOVEDBESTYRELSESMØDE

Lørdag den 9. marts 1985.

Fraværende: John Pedersen – Aage Jensen.

Niels Skyggelund var mødt som suppleant for Aage Jensen.

DAGSORDEN:

1. Behandling af fastsættelse af dags- og forretningsorden til ekstraordinær kongres lørdag den 9. marts 1985 kl. 13.30 i Folkets Hus, Enghavevej 40, København.
2. Forslag til valg af kongressens funktionærer og forslag til valg af udvalg.
3. Gennemgang af forslag.
Dirigent: Poul Erik Guldborg.
Referatform – beslutningsreferat.

Ad 1

Behandling af fastsættelse af dags- og forretningsorden til ekstraordinær kongres lørdag den 9. marts 1985 kl. 13.30 i Folkets Hus, Enghavevej 40, København.

Forbundsformanden fremlagde forslag til dags- og forretningsorden til den ekstraordinære kongres.

Vedrørende dagsorden:

- 1) Kongressens åbning.
- 2) Navneopråb samt prøvelse af mandaterne.
- 3) Godkendelse af dagsorden samt forretningsorden.
- 4) Valg af kongressens funktionærer.
- 5) Behandling af forslag til ændring af forbundets love ved en eventuel sammenlægning af Kvindelig og Mandlig afdeling i København.
- 6) Afslutning.

Vedrørende forretningsorden:

a. Til at lede kongressen vælges to dirigenter. Endvidere vælges to sekretærer, der er ansvarlige for protokolens førelse. Dirigenterne fordeler indbyrdes møderne.

b. Ved alle afstemninger gælder almindelig majoritet. Skriftlig afstemning finder sted på kongressen, når mindst 20 delegerede stemmer herfor, eller når mødets leder er i tvivl. På forlangende af mindst 25 delegerede skal afstemningen ved navn tilføres forhandlingsprotokollen.

c. Den fungerende dirigent bør så vidt muligt søge at få de foreliggende spørgsmål færdigbehandlede, inden det pågældende mødes slutning. Dirigenten kan derfor stille forslag om afslutning med de indtegnede talere og ligeledes stille forslag om at begrænse taletiden. Sådanne forslag kan også stilles af enhver delegeret, og skal motiveres af de delegerede fra talerstolen. Ligeledes skal spørgsmålet om suspendering af kongressen motive-res fra talerstolen.

d. Forslag og ændringsforslag samt begæring om at få ordet, skal skriftligt indleveres til dirigenten.

e. I protokollen skal indføres de delegeredes navne samt hvilken afdeling vedkommende repræsenterer, alle indkomne forslag, ændringsforslag til disse, afgivne stemmer for og imod enhver til afstemning forelagt sag, resolutioner, valg af ledelse osv.

Hovedbestyrelsen tilsluttede sig de fremlagte forslag til dags- og forretningsorden for den ekstraordinære kongres.

Ad 2 – Forslag til valg af kongressens funktionærer og forslag til valg af udvalg.

Forbundsformanden fremlagde forslag til valg af kongressens funktionærer samt udvalg.

Dirigenter:

Poul Erik Guldborg. Lone Christensen.

Protokolførere:

Kirsten Jørgensen. Bjarne Mortensen.

Stemme/mandatudvalg:

Karsten Jensen. Knud Malmros. Per Eriksen. Gladys Faulkner.

Hovedbestyrelsen tilsluttede sig de fremlagte forslag til valg af kongressens funktionærer.

Ad 3 – Gennemgang af forslag.

§ 3, stk. c

Københavns md. afd.: 19 delegerede, heraf 3 HB-medlemmer.

Københavns md. afd.: 50 delegerede, heraf 5 HB-medlemmer.

Ændres til:

Københavns afd.: 69 delegerede, heraf 8 HB-medlemmer.

Alle steder i teksten, hvor der står »de to københavnske afdelinger« ændres til:

»Den københavnske afdeling«.

§ 3, stk. k

Ændres: I anden linie ordet »foreliggende« til »vedtaget«.

§ 3, stk. m

Ændres »de københavnske afdelinger« til »den københavnske afdeling«.

§ 4, stk. b

Ændres til: Hovedbestyrelsen sammensættes således:

Forretningsudvalgets 13 medlemmer.

De følgende 17 hovedbestyrelsesmedlemmer er repræsenteret på følgende måde:

Nordjysk Kreds: 4 medlemmer, heraf mindst et kvindeligt medlem

Sydjysk Kreds: 4 medlemmer, heraf mindst et kvindeligt medlem.

Fyns Kreds: 1 medlem.

Sjælland/Falster Kreds: 4 medlemmer, heraf mindst et kvindeligt medlem.

Den københavnske afdeling: 4 medlemmer, heraf mindst et kvindeligt medlem.

Resten af stk. b udgår.

§ 4, stk. j

Ændres 2. afsnit, 3. linie:

Udgår fra ordet »når forretnings-« og resten af afsnittet og erstattes af: »forretningsudvalget eller bestyrelsen i den københavnske afdeling fremsætter anmodning herom«.

§ 4, stk. k

4. afsnit udgår.

§ 5, stk. a

Ændres til: Forretningsudvalget sammensættes således:

Formanden, næstformanden, hovedkassereren, 2 sekretærer. 4 repræsentanter fra den københavnske afdeling, heraf den til enhver tid fungerende afdelingsformand samt mindst 2 kvindelige repræsentanter.

De til enhver tid fungerende 4 kredsformænd.

Forbundsformanden foreslog, at hovedbestyrelsens forslag til ændring af forbundets love blev fremlagt på den ekstraordinære kongres med følgende indstilling.

Forudsætningen for, at lovændringerne trådte i kraft efter, at ændringerne blev vedtaget af kongressen var,

at de to københavnske afdelinger havde besluttet en sammenlægning til en afdeling,

at anbefale kongressen, at samtlige forslag til ændring af forbundets love kom til afstemning samlet under et, da samtlige ændringsforslag var betinget af en sammenlægning af de to københavnske afdelinger til en afdeling.

Forbundsformanden havde et konkret ændringsforslag til de udsendte forslag til ændring af forbundets love.

Vedrørende § 5, stk. a

I det udsendte materiale foreslås:

§ 5, stk. a

Ændres til: Forretningsudvalget sammensættes således:

Formanden, næstformanden, hovedkassereren, 2 sekretærer. 4 repræsentanter fra den københavnske afdeling, heraf den til enhver tid fungerende 4 kredsformænd.

Forbundsformanden anbefalede, at hovedbestyrelsens forslag til kongressen ændredes til:

§ 5, stk. a

Ændres til: Forretningsudvalget sammensættes således:

Formanden, næstformanden, hovedkassereren, 2 sekretærer. 4 repræsentanter fra den københavnske afdeling, heraf 2 kvindelige repræsentanter samt 2 mandlige repræsentanter.

De til enhver tid fungerende 4 kredsformænd.

Hovedbestyrelsen tilsluttede sig de fremlagte forslag.

Vedrørende forudsætningen for, at lovændringen trådte i kraft var, at der skete en samlet afstemning over ændringsforslagene samt ændringsforslaget til § 5, stk. a, i forbundets love.

Mødet hævet

Lone Christensen

EKSTRAORDINÆRT HOVEDBESTYRELSES-MØDE

Fredag den 15. marts 1985.

Fraværende: John Pedersen.

DAGSORDEN:

1. Redegørelse for situationen i forbindelse med overenskomstkonflikter.
2. Forslag til fremsendelse af sympatikonfliktvarsel.

Dirigent: Anker Skjødt.

Forbundsformanden oplyste, at det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde var indkaldt af Københavns mandlige afdeling ifølge forbundslovenes § 4, stk. j, hvilket betød, at hovedbestyrelsen skulle indkaldes med 24 timers varsel.

Forbundsformanden foreslog, at referatet af det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde blev et beslutningsreferat.

Hovedbestyrelsen tiltrådte, at fra det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde refereres beslutningerne.

Ad 1 – Redegørelse for situationen i forbindelse med overenskomstkonflikter.

Forbundsformanden redegjorde for situationen og henviste til det i hovedbestyrelsen omdelte:

Forbundscirkulære nr. 15/85, udsendt 13. marts 1985:

»Til afdelingerne.

Gode kammerater!

Forbundet har fra Dansk Arbejdsgiverforening modtaget 2. sympatikonfliktvarsel til iværksættelse torsdag den 21. marts d.å. ved normal arbejdstids begyndelse for forbundets medlemmer, beskæftiget på Fredericia Bryggeri A/S.

Man gør fra DA's side opmærksom på, at baggrunden for denne sympatikonflikt er de meget brede strejkevarsler, som LO-forbundene har afgivet, og som indebærer, at virksomheden ikke kan opretholde driften.

Forbundet har samtidig modtaget nyt 1. sympatikonfliktvarsel fra Dansk Arbejdsgiverforening med henblik på at medinddrage medlemmer af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund, som ikke er omfattet af det førnævnte 2. sympatikonfliktvarsel.

Såfremt DA fastholder det nye sympatikonfliktvarsel for forbundets øvrige medlemmer, kan iværksættelse tidligst ske fra torsdag den 28. marts d.å. ved normal arbejdstids begyndelse.

Forbundet vil dog først senest onsdag den 20. marts d.å. blive orienteret om, hvorvidt DA vil iværksætte en sådan sympatikonflikt, og hvilke virksomheder, der vil blive berørt af sympatikonflikten.

Da der fortsat forhandles mellem DA og LO, er det på nuværende tidspunkt umuligt at afgøre, om der bliver konflikt, eller om forligsmanden endnu en gang udsætter konflikterne.

Så snart der sker en afklaring, vil forbundets hovedbestyrelse blive indkaldt for at tage stilling til, hvilke foranstaltninger, der fra forbundets side skal tages, såfremt der bliver konflikt. Forbundet vil fortsat holde afdelingerne og medlemmerne orienteret, når der sker nyt i overenskomstsituationen.«

Brev til hovedbestyrelsen, udsendt 13. marts 1985:

»Gode kammerater!

Som det fremgår af cirkulære nr. 15/85 har Dansk Arbejdsgiverforening fremsendt 2. sympatikonfliktvarsel

for medlemmerne på Fredericia Bryggeri A/S fra den 21. marts 1985.

Samtidig har DA fremsendt et nyt 1. sympatikonfliktvarsel for forbundets øvrige medlemmer. Dette kan tidligst træde i kraft den 28. marts 1985.

Først den 20. marts d.å. vil forbundet blive orienteret om, hvilke virksomheder, der bliver berørt af 2. sympatikonfliktvarsel.

Uanset omfanget af 2. sympatikonfliktvarsel bør hovedbestyrelsen drøfte, hvilke foranstaltninger, der skal tages fra forbundets side, sådfremt der bliver konflikt.

Hovedbestyrelsen bør derfor være forberedt på at kunne blive hasteindkaldt til ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde den 20. marts d.å., såfremt der ikke opnås forlig, eller forligsmanden udsætter de varslede konflikter yderligere 14 dage.

Forbundets ledelse vil, såfremt der ingen afklaring er inden udgangen af ugen (søndag kl. 24.00) under alle omstændigheder indkalde hovedbestyrelsen til onsdag den 20. marts d.å.«

Forbundscirkulære nr. 16/85, udsendt 14. marts 1985:

»Til medlemmerne.

Gode kammerater!

Forligsmanden har endnu en gang udsat de varslede strejker og lockouter i 14 dage, så de tidligst kan træde i kraft onsdag den 3. april 1985. Dog kan konflikten godt starte før den 3. april 1985.

Såfremt forligsmanden ikke inden for denne periode kan få et forlig godkendt af DA og LO, og hvis forligsmanden finder, at fortsat forhandling ikke kan føre til noget og dermed opgiver at få et forlig i stand, vil de varslede strejker og lockouter træde i kraft 3 dage derefter.

Den varslede sympatikonflikt mod forbundets medlemmer på Fredericia Bryggeri, til igangsættelse den 21. marts 1985, er også udsat til den 3. april 1985, men kan, såfremt forligsmanden opgiver mægling, træde i kraft som varslet fra den 21. marts 1985. Vedrørende sympatikonfliktvarsel mod forbundets øvrige medlemmer, kan 2. lockoutvarsel først fremsendes fra Dansk Arbejdsgiverforening til forbundet den 20. marts 1985, og først derefter kan forbundet orientere om, hvilke virksomheder, der vil blive berørt af 2. sympatikonfliktvarsel.«

Hovedbestyrelsen tog redegørelsen om situationen til efterretning.

Ad 2 – Forslag til fremsendelse af sympatikonfliktvarsel.

Københavns mandlige afdelings brev af 14.3.85 i sagen omdeltes i hovedbestyrelsen:

»Gode kammerater!

Fagforeningens forretningsudvalg har med baggrund i forbundets cirkulære nr. 15/85 drøftet overenskomstsituationen og de i den anledning fremsendte lockoutvarsler vendt mod forbundets medlemmer.

Det er vor opfattelse, at der omgående bør svares med et strejkevarsel, og at hovedbestyrelsen, i henhold til forbundslovenes § 4 stk. j, indkaldes med kortest mulig varsel.

Med kammeratlig hilsen
Holger Foss«

Københavns mandlige afdeling v/ formand Holger Foss, foreslog hovedbestyrelsen, at man vedtog at svare på Dansk Arbejdsgiverforenings lockoutvarsel med et strejkevarsel.

Hovedbestyrelsen forkastede Københavns mandlige afdelings forslag. 5 hovedbestyrelsesmedlemmer stemte for forslaget.

25 hovedbestyrelsesmedlemmer stemte imod forslaget.

Hovedbestyrelsen afholder møde, når omfanget af Dansk Arbejdsgiverforenings lockoutvarsel foreligger, for at vurdere forbundets initiativ mod omfanget af Dansk Arbejdsgiverforenings lockoutvarsel.

Det er forbundets ansvar, at ølproduktionen fra Fredericia Bryggeri ikke erstattes ved produktion fra virksomheder, hvor forbundets medlemmer ikke er lockout-ramte.

Mødet hævet.

Lone Christensen

EKSTRAORDINÆRT HOVEDBESTYRELSES-MØDE

Mandag den 25. marts 1985.

Fraværende: Søren Jørgensen, Sjælland-Falster Kred og Lone Christensen.

DAGSORDEN:

1. Overenskomstsituationen
2. Omfang af 2. sympatistrejkevarsel
3. Fastsættelse af strejkeunderstøttelse
4. Fastsættelse af strejkekontingent
5. Eventuelt

Dirigent: Anker Skjødt.

1. Overenskomstsituationen

Forbundsformanden orienterede hovedbestyrelsen om overenskomstsituationen og de af forbundet udsendte cirkulærer i tilfælde af konflikt, men forventede ikke, det ville blive nogen lang konflikt, inden der kom et regeringsindgreb.

2. Omfang af 2. sympatistrejkevarsel

Forbundsformanden omtalte, at forbundet fra Dansk Arbejdsgiverforening den 22. marts havde modtaget 2. sympatilockoutvarsel, som iværksættes fra mandag den 1. april d.å. for de af forbundets medlemmer, der er beskæftiget hos:

Foreningen af Depotindehavere i Danmark, bryggerier, der er medlem af Bryggeriforeningen, bortset fra de på Carlsberg Malteri, KB, beskæftigede og DDSF's gærfabrik i Grenå, som udtages for lockout.

For bryggeriarbejdere på 3. skiftehold eller fast nathold iværksættes sympatilockouten fra søndag aften den 31. marts d.å.

For medlemmer, som er beskæftiget på Jyske Bryggeriers malterier i Randers og Horsens, iværksættes lockouten først en uge senere, dvs. mandag den 8. april d.å.

Hovedbestyrelsen besluttede at fremsende andet strejkevarsel til iværksættelse tirsdag den 9. april d.å., gældende for de virksomheder, Dansk Arbejdsgiverforening har undladt i deres 2. sympatilockoutvarsel: Carlsberg Malteriet, KB og Gærfabrikken i Grenå.

3. Fastsættelse af strejkeunderstøttelse

Forbundsformanden gjorde opmærksom på, at i henhold til forbundets love, § 11, stk. e, har hovedbestyrelsen ret til, i tilfælde af, at en i hele landet omfattende konflikt indtræder, at suspendere reglerne for udbetaling af understøttelse – og fastsætte en anden skala, hvorefter understøttelse kan fordeles.

Hovedbestyrelsen var enig om, at der udbetales strejkeunderstøttelse kr. 2.010,00 pr. uge (5 dage à kr. 402,00). Såfremt konflikten bliver langvarig, vil hovedbestyrelsen tage stilling til strejkeunderstøttelsens størrelse pr.

4. Fastsættelse af strejkekontingent

Forbundsformanden gjorde opmærksom på, at i henhold til forbundets love, § 11, stk. g, er hovedbestyrelsen bemyndiget til at påligne hvert medlem det til en strids førelse nødvendige ekstrakontingent.

Hovedbestyrelsen var enig om at fastholde det nuværende kontingent. Såfremt strejken bliver langvarig, vil hovedbestyrelsen tage stilling til, om der skal pålignes medlemmerne ekstrakontingent.

Forbundsformanden orienterede om afdelingens forpligtelser ved konflikt. I henhold til forbundets love § 11, stk. f, skal de første 3 dages understøttelse under strejker og lockouter udredes af afdelingskasserne.

Hovedbestyrelsen vedtog, at forbundet udbetaler understøttelse under konflikten fra den første dag, og at afdelingskasserne pr. 1. maj 1985 deponerer pengene i banken til forbundet for de første 3 dages understøttelse, samt at kongressen i september 1985 tager stilling til, om forbundet eller afdelingskasserne skal udrede understøttelse for de 3 første dage.

5. Eventuelt

Forbundsformanden ønskede hovedbestyrelsens stillingtagen til, om der under strejken skal udbetales understøttelse til den daglige ledelse i forbundet.

Hovedbestyrelsen vedtog, at såfremt 65 pct. beskæftigede af kassens medlemmer er i strejke, udbetales der strejkeunderstøttelse til den daglige ledelse.

Mødet hævet.

Erik Kielberg

EKSTRAORDINÆRT HOVEDBESTYRELSES-MØDE

Onsdag den 3. april 1985

Fraværende: Søren Jørgensen, Henrik Hansen, Allan Nielsen og Aage Jensen.

Som suppleant for Allan Nielsen var Tonny Nielsen mødt.

Som suppleant for Aage Jensen var Niels Skyggelund mødt.

DAGSORDEN:

1. Orientering om lovindgrebet vedrørende overenskomstforlængelsen.
2. Forskellige sager.

Dirigent: Anker Skjødt.

Hovedbestyrelsen besluttede, at der laves beslutningsreferat fra det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde.

Forbundsformanden oplyste, at det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde var indkaldt på et krav fra Københavns kvindelige afdeling.

Ad 1 – Orientering om lovindgrebet vedrørende overenskomstforlængelsen.

Forbundsformanden orienterede om lovindgrebet og henviste til det omdelte forbundscirkulære 20/85, som var udsendt 1. april 1985:

„Til afdelinger og medlemmer.

Lørdag den 30. marts 1985 vedtog Folketinget regeringens forslag til forlængelse af overenskomsterne til 1987 med følgende ændringer:

I det første overenskomstår kan der gives lønforbedringer indenfor en beløbsramme på 2 pct. af den årlige lønsum, og for det andet overenskomstår indenfor en beløbsramme på 1,5 pct. af den årlige lønsum.

3 måneder før udløbet af overenskomstperioden (1. februar 1987) ned sættes den ugentlige arbejdstid for lønmodtagere, hvis normale ugentlige arbejdstid er over 40 timer, med 1 time til 39 timer.

For overenskomsterne forlænges også den til overenskomstforholdet knyttede fredspligt for den periode, hvormed overenskomsterne forlænges.

Spørgsmålet om overtrædelse og fortolkning af de ved denne lov fornærede og forlængede overenskomster og aftaler m.v., afgøres efter de sædvanlige

fagretlige regler for det pågældende område. Lovforslaget stadfæstes straks efter vedtagelsen og træder i kraft den 1. april 1985.

På overenskomstområder, hvor der er udbrudt konflikt, genindtræder fredspligten ved lovens ikrafttræden den 1. april d.å., og de arbejdsstandninger, der er iværksat eller skal iværksættes, skal ophøre.

Da arbejdet skal normaliseres fra mandag den 1. april d.å., betyder dette, at dette er gældende for 3 skift eller fast nathold, der normalt starter søndag aften.

Det er uvist, hvordan disse ting vil have indflydelse på overenskomstforhandlingerne inden for vort forbunds overenskomstområde. Der er aftalt møde den 10. april d.å. medrepræsentanter for Bryggeriforeningen og Foreningen af Depotindehavere i Danmark, for at få konstateret forhandlingsmulighederne.“

Forbundsformanden orienterede om de reaktioner, der har været i protest mod regeringsindgrebet overfor overenskomstforhandlingen.

Fandt protesterne positive og vigtige for at bremse den borgerlige regering og deres politiske støttepartier.

Hvis der – som det så ud til – blev lagt op til generalstrejke mod regeringen den 10. april 1985, måtte det politiske ansvar medføre, at hovedbestyrelsen anbefalede forbundets medlemmer at deltage i generalstrejken.

Ad 2 – Forskellige sager.

Barbara Kryger redegjorde for kravet om at indkalde hovedbestyrelsen ekstraordinært.

Efter en debat omkring forbundets indstilling i forbindelse med helligdagsbetaling, meddelte Barbara Kryger, at Københavns mandlige og kvindelige afdelinger havde den indstilling, at forbundet spillede spillets regler i det fagretlige system, samt at de to københavnske afdelingers krav om, at situationen blev drøftet på et ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde var dækket ind af debatten.

Mødet hævet.

Lone Christensen

EKSTRAORDINÆRT HOVEDBESTYRELSES-MØDE

Lørdag den 13. april 1985.

Fraværende: Henrik Hansen – Kirsten Haastrup.

Jytte Hansen var mødt som suppleant for Kirsten Haastrup.

DAGSORDEN:

1. Orientering om den aktuelle situation.
2. Tillidsmandssagen fra Århus.
3. Forskellige sager.
4. Forelæggelse af udkast til overenskomstforhandlinger.

Dirigent: Anker Skjødt.

Hovedbestyrelsen tiltrådte, at der fra det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde refereredes beslutninger.

1. Orientering om den aktuelle situation.

Forbundsformanden orienterede om, at protesterne mod regeringsindgrebet overfor retten til overenskomstforhandlingerne stort set havde været landsdækkende protester.

De fleste store arbejdspladser havde normaliseret arbejdet. Hermed var bredden af protesterne stoppet, men der var sket en markering fra arbejderbevægelsen overfor regeringen, som måtte virke som en massiv advarsel imod en fortsættelse af lovgivning med forringelser overfor arbejderbevægelsens rettigheder.

Anbefalede hovedbestyrelsen, at arbejdet normaliseres nu, da bredden af protesterne var stoppet.

2. Tillidsmandssagen fra Århus

Forbundsformanden og Århus mandlige afdelings formand gav en bred orientering i sagen.

Hovedbestyrelsen var efter orienteringen i sagen enige i at stå bag kravet om,

at Ceres Bryggeriet, Århus, skal trække fyringen af tillidsrepræsentanten tilbage,

at forbundet efter mæglingsmødet i sagen vurderer om sagen kan køre ved en faglig voldgift, hvis mæglingsmødet resulterer i, at fyringen af tillidsrepræsentanten ikke trækkes tilbage – eller hvis Ceres Bryggeriet trækker fyringen tilbage med betingelsen, at tillidsrepræsentanten ikke kan fungere som fagligt valgt tillidsrepræsentant.

3. Forskellige sager.

I forbindelse med DA's lockouter havde Fredericia afdelings medlemmer været ude i konflikt på strejkeunderstøttelse.

Hovedbestyrelsen besluttede, at forbundet dækker den udbetalte strejkeunderstøttelse for Fredericia afdeling for hele lockout-perioden. Dermed er Fredericia afdeling fritaget for at dække de 3 første dages strejkeunderstøttelse.

Hovedbestyrelsen blev orienteret om, at forbundet i afdelingerne vil indhente oplysning om, hvor mange medlemmer, der har deltaget i arbejdsnedlæggelserne.

Oplysningerne skal bruges til de sager, der rejses af arbejdsgiverforeningen som en kontrol af forbundets medlemmer, der har været omfattet af arbejdsnedlæggelser.

4. Forelæggelse af udkast til overenskomstforhandlinger.

Forbundsformanden orienterede om, at lovindgrebet vedrørende forlængelse af overenskomsten indeholdt, at parterne selv kunne placere procentstigningen, der lå i lovindgrebet. Hvis parterne ikke kunne opnå enighed om at placere indholdet i lovindgrebet, skulle en opmand 4 uger efter overenskomstens udløb tage stilling til en placering af lovens indhold.

Forbundsformanden anbefalede hovedbestyrelsen, at forbundet i forhandling med arbejdsgiverne deltog i placering af lovindholdet vedrørende forlængelse af overenskomsten, for at få indflydelse på, at samtlige af forbundets medlemmer blev ligeligt tilgodeset vedrørende placeringen af det, der lå i lovindgrebet om overenskomstens forlængelse.

På et møde i Bryggeriforeningen var det afklaret,

at arbejdsgiverne ikke ville åbne for særaftaleforhandlinger,

at man var villige til forhandling med forbundet om at placere lovens indhold generelt fordelt på forbundets medlemmer samt

at man ville se på enkelte spørgsmål, som ikke »kostede penge«.

Hvis forbundet valgte at overlade placeringen af lovens indhold til en opmand, ville Bryggeriforeningen føle sig frit stillet med et oplæg til opmanden vedrørende en placering af lovens indhold til forlængelse af overenskomsten.

Hovedbestyrelsen diskuterede situationen og besluttede, at forbundet går i forhandling med arbejdsgiverne for at sikre, at lovens indhold placeres med hensyntagen til en ligelig fordeling blandt forbundets medlemmer.

21 hovedbestyrelsesmedl. stemte for vedtagelsen.

8 stemte imod.

1 undlod at stemme.

Forhandlingen finder sted d. 22. april 1985.

Hovedbestyrelsen tager stilling til placeringen af lovens indhold til forlængelse af overenskomsten på et ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde den 24. april 1985.

Forhandlingsgrupperne blev:

Bryggeriforeningens område:

Barbara Kryger, Holger Foss, Thomas Olsen og Lone Christensen.

Foreningen af Depotindehaveres område:

Bent Meyer, Erik Kielberg og Anker Skjødt.

Foreningen af Danske Spiritusfabrikanter område:

Bent Embo og Preben Mortensen.

Mødet hævet.

Lone Christensen

EKSTRAORDINÆRT HOVEDBESTYRELSES-MØDE

Onsdag den 24. april 1985.

Fraværende: Finn Holm, John Pedersen og Søren Jørgensen.

Jack Nielsen var mødt som suppleant for Søren Jørgensen.

DAGSORDEN:

1. Forelæggelse af fornyelse og forlængelse af overenskomster mellem Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund og

a. Bryggeriforeningen

b. Foreningen af Depotindehavere

c. Foreningen af Spiritusfabrikanter

2. Overenskomstsituationen

3. Sagen vedrørende afskedigelsen af en tillidsrepræsentant på Ceres Bryggerierne i Århus.

Dirigent: Anker Skjødt.

Referatform: Beslutningsreferat.

1. Forelæggelse af fornyelse og forlængelse af overenskomster mellem Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund og Bryggeriforeningen, Foreningen af Depotindehavere i Danmark og Foreningen af Spiritusfabrikanter.

Omdelt materiale på mødet:
»BRYGGERIFORENINGEN

18. april 1985 EØ/GB

Gennemsnitlig timefortjeneste for bryggeriarbejdere
Ifølge DA's lønstatistik (kolonne 7)

	Antal arbejdere - timeløn × arbejdstal - Løn pr. time		
4. kv. 1983	5.297	38.341.274	72.383+2,70=75,08
1. kv. 1984	5.316	38.059.912	71.595+2,70=74,30
2. kv. 1984	5.644	42.104.551	74.601+0,90=75,50
3. kv. 1984	5.503	40.951.611	74.417 =74,42
	21.760	159.457.348	

Gennemsnitstimeløn/bryggeriarbejder

+ reguler. for 2,70 kr. pr. 1/5 1984

74,86

Med udgangspunkt i en typisk måned for alle bryggeriarbejdere bruges kr. 75,00.

Dvs. 2 % tillæg pr. 1. maj 1985 = 150 øre/time
1,5 % tillæg pr. 1. maj 1986 = 113 øre/time
som tillægges normallønnen, jfr. § 2.

Hertil kommer:

- 1) Nattillæg §§ 10 og 12
kr. 7,70 hæves med 3½ % til 7,970 ~ 8,00
- 2) § 2 Kompensationstillæg:
346 øre hæves med 3½ % til 358,11 ~ 358
190 øre hæves med 3½ % til 196,65 ~ 197
649 øre hæves med 3½ % til 671,72 ~ 672

Nattillæg samt kompensationstillæg reguleres kun 1. maj 1985.«

»Protokollat vedr. overenskomstfornyelsen med forbundet

Overenskomsten forlænges for en to-årig periode med de ændringer, der følger af Lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. nemlig:

1. Normallønnen (§ 2) forhøjes pr. 1. maj 1985 med kr. 1,50 og pr. 1. maj 1986 med kr. 1,13.
2. Kompensationstillæg (§ 2) forhøjes pr. 1. maj 1985 med 3½ % til 358 øre pr. time (2-holdsdrift, 2. hold), 197 øre pr. time (3-holdsdrift, 2. hold) og 672 øre pr. time (3-holdsdrift, 3. hold).
3. Nattillæg (§§ 10 og 12) forhøjes pr. 1. maj 1985 med 3½ % til kr. 8,00 pr. time.
4. Arbejdstidsforkortelsen og den dertil knyttede kompensation (lovens §§ 8 og 9) forhandles i et paritetisk udvalg med henblik på

parternes vedtagelse inden udgangen af maj 1986. Hvis enigthed ikke opnås, behandles spørgsmålet efter lovens § 10.

Endvidere er parterne enige om følgende:

5. I overenskomsten § 8, stk. 1, 5. linie indføres: »Arbejdsgiveren meddeler tilidsrepræsentanten, når de 200 timer er nået.«
6. § 16, stk. 1, 3. afsnit, 3. punktum ændres til: »Den nævnte ferie kan dog ikke lægges i umiddelbar tilslutning til jule-, og nytårs- og påskehelligdage, medmindre andet er aftalt lokalt.«
7. § 22, 1. afsnit, sidste linie tilføjes: »Såfremt en arbejder fremsætter begæring herom, kan der i stedet gives frihed på barnets 2. sygedag.«
8. Der nedsættes et teknisk udvalg med henblik på en eventuel æn-

dring af søgnehelligdagsbetalingen (§ 5) fra næste overenskomstperiode (fra 1. januar 1988).

9. Særaftalerne forlænges uændret.
10. Spørgsmålet om et ændret udløbstidspunkt for overenskomsten kan drøftes i overenskomstperioden, hvis en af parterne ønsker det.
11. Endvidere gennemføres de ændringer, som indeholdes i »Redaktionelle Ændringsforslag«, dateret februar 1985.

Protokollatet er fra forbundets side indgået under forbehold af vedtagelse i hovedbestyrelsen og fra Bryggeriforeningens side under forbehold af godkendelse på en generalforsamling og af Dansk Arbejdsgiverforening. Svar vedrørende protokollatets godkendelse afgives den 6. maj 1985.

Under forbehold af godkendelse træder ændringerne i kraft fra begyndelsen af den lønningssuge, hvori 1. maj 1985 indgår.

København, den 22. april 1985.

For Bryggeriforeningen
Poul Antonsen

For Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund
Preben Mortensen«

§ 12 ændres til:

»§ 12

Overgang til arbejde på et andet hold eller anden arbejdstid.

Hjemsendelse ved arbejdstidens begyndelse

Såfremt en arbejder ved arbejdstidens begyndelse hjemsendes for at møde på en anden arbejdstid (eller på et andet hold), betales der vejpenge, beregnet som 3 timers normalløn.

Når den pågældende derefter møder på arbejde, betales der sædvanlig arbejds løn og eventuelt nattillæg for de første 8 arbejdstimer. For arbejde udover 8 timer betales overarbejdstillæg efter de almindelige regler.

Hjemsendelse efter arbejdstidens begyndelse

Såfremt en arbejder efter at have påbegyndt sit arbejde, hjemsendes for at møde på en anden arbejdstid (eller på et andet hold), betales der vejpenge, beregnet som 3 timers normalløn. Når den pågældende derefter genoptager arbejdet, betales i indtil 9 timer fra første mødetid normalløn og even-

tuelt nattillæg. Derefter betales overarbejdsbetaling efter de almindelige regler, samt eventuelt nattillæg efter bestemmelserne i § 10.«

22/4-85

Poul Antonsen Preben Mortensen

»Protokollat

vedr. overenskomstfornyelsen med Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund og Foreningen af Depotindehavere i Danmark.

Hovedoverenskomsten forlænges for den kommende 2-årsperiode med de ændringer, der følger af overenskomstforlængelsesloven af 30. marts 1985 således:

1. *Normallønnen* (§ 2) forhøjes pr. 1. maj 1985 med kr. 1,50 pr. time og pr. 1. maj 1986 med kr. 1,13 pr. time.
2. *Nattillæg* (§ 5) forhøjes pr. 1. maj 1985 med 3½ % til kr. 8,00.
3. *Arbejdstidsforkortelsen* forhandles i et paritetisk udvalg med henblik på parternes vedtagelse inden udgangen af maj 1986. Hvis enighed ikke opnås, behandles spørgsmålet efter lovens § 10.

Endvidere er parterne enige om følgende:

4. *Hovedoverenskomstens § 8 ajourføres:*
5. *I overenskomstens § 5, stk. 1, 5. linie, indføres:* »Arbejdsgiveren meddeler tillidsrepræsentanten, når de 200 timer er nået«.
6. *Hovedoverenskomstens § 13, stk. 1, 3. afsnit, 3. punktum, tilføjes:* »Den nævnte ferie kan dog ikke lægges i umiddelbar tilslutning til jule-, nytårs- og påskehelligdage, medmindre andet er aftalt lokalt og godkendt af organisationerne«.
7. *§ 22, stk. 1, sidste linie, tilføjes:* »Såfremt en arbejder fremsætter begæring herom, kan der i stedet gives frihed på barnets 2. sygedag«.
8. Der nedsættes et teknisk udvalg med henblik på at foreslå en ændring af søgnehelligdagsbetalingen (§ 2, stk. 5) fra næste overenskomstperiode (fra 1. januar 1988).
9. Særaftalerne forlænges uændret. Vinaftalen forlænges uændret til overenskomstfornyelsen i 1987.

For så vidt angår særaftalen for Københavnsrådets depoter nedsættes et paritetisk sammensat udvalg, der undersøger løn udviklingen på de to områder med henblik på at søge en udjævning, jf. Forligsmandens mæglingsforslag af 29. juli 1983.

10. *I § 17, stk. 1, tilføjes i 2. linie:*

»Vin«.

I § 17, stk. 4, ændres »modtaget« til »solgt«.

11. Spørgsmålet om et ændret udløbstidspunkt for hovedoverenskomsten kan drøftes i overenskomstperioden, hvis en af parterne ønsker det.

Protokollatet er fra forbundets side indgået under forbehold af vedtagelse i hovedbestyrelsen og fra Foreningen af Depotindehavere i Danmarks side under forbehold af godkendelse af Dansk Arbejdsgiverforening. Svar vedrørende protokollatets godkendelse afgives den 6. maj 1985. Under forbehold af godkendelse træder ændringerne i kraft fra begyndelsen af den lønningssuge, hvori 1. maj 1985 indgår.

København, den 22. april 1985.

Foreningen af Depotindehavere i Danmark

Niels Bent Larsen

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund
Preben Mortensen«.

»Protokollat vedr. overenskomstfornyelsen med forbundet.

Overenskomsten forlænges for en to-årig periode med de ændringer, der følger af Lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. - nemlig:

1. *Tillæg til grundløn* (§ 2, stk. 1 + stk. 5) forhøjes pr. 1. maj 1985 med kr. 1,50 og pr. 1. maj 1986 med kr. 1,13.
2. *Kompensationstillæg* (§ 2, stk. 1) forhøjes pr. 1. maj 1985 med 3½ % til 358 øre pr. time (2-holdsdrift, 2. hold), 197 øre pr. time (3-holdsdrift, 2. hold) og 672 øre pr. time (3-holdsdrift, 3. hold).
3. *Nattillæg* (§ 1, stk. 5 + § 2, stk. 2 + § 3, stk. 1) forhøjes pr. 1. maj 1985 med 3½ % til kr. 8,00 pr. time.
4. *Arbejdstidsforkortelsen* og den dertil knyttede kompensation (lo-

vens §§ 8 og 9) forhandles i et paritetisk sammensat nævn med henblik på parternes vedtagelse inden udgangen af maj 1986. Hvis enighed ikke opnås, behandles spørgsmålet efter lovens § 10.

Endvidere er parterne enige om følgende:

5. Der nedsættes et teknisk udvalg (efter aftale med forbundet) med henblik på en eventuel ændring af søgnehelligdagsbetalingen fra næste overenskomstperiode (fra 1. januar 1988).
6. Særaftalerne forlænges uændret.
7. Spørgsmålet om et ændret udløbstidspunkt for overenskomsten kan drøftes i overenskomstperioden, hvis en af parterne ønsker det.
8. Endvidere aftales, at overenskomsten gennemgås med tillidsrepræsentanterne med henblik på en redaktionel forenkling inden genoptrykning primo juni 1985.

Protokollatet er fra forbundets side indgået under forbehold af vedtagelse i hovedbestyrelsen og fra Foreningen af danske Spiritusfabrikanters side under forbehold af bestyrelsens og af Dansk Arbejdsgiverforeningens godkendelse. Svar vedrørende protokollatets godkendelse afgives den 26. april 1985.

Under forbehold af godkendelse træder ændringerne i kraft fra begyndelsen af den lønningssuge, hvori 1. maj 1985 indgår.

København, den 22. april 1985.

Foreningen af Danske Spiritusfabrikanter
Henning Andersen

Dansk bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund
Preben Mortensen«.

Forbundsformanden gennemgik protokollaternes indhold vedrørende forlængelse af overenskomsterne på Bryggeriforenings-, Depotindehaver- og Spiritusfabrikantområderne. Forhandlingsudvalget, som var Bent Embo, Thomas Olsen, Barbara Kryger, Holger Foss, Bent Meyer, Anker Skjødt, Erik Kielberg, Lone Christensen og forbundsformanden, havde i overensstemmelse med hovedbestyrelsens beslutning den 13. april 1985 i Bryggeriforeningen den 22. april 1985 forhandlet fordelingen af de stigninger, der lå i lovens rammer ud fra et solidarisk lønprincip.

Selvom forhandlingsudvalget den 22. april 1985 havde accepteret indholdet i de fremlagte protokollater, havde forbundsformanden senere fået betænkelighed ved teksten »Protokollatet er fra forbundets side indgået under forbehold af vedtagelse i hovedbestyrelsen«.

Forbundsformanden ville foreslå, at hovedbestyrelsen meddelte arbejdsgiverne, at hovedbestyrelsen havde godkendt forhandlingsudvalgets fordeling til overenskomsternes forlængelse.

Hovedbestyrelsen diskuterede de forelagte protokollater til forlængelse af overenskomsterne og vedtog:

Hovedbestyrelsen godkender forhandlingsudvalgets resultater i forbindelse med fornyelse og forlængelse af overenskomsterne.

For hovedbestyrelsens vedtagelse stemte 23 hovedbestyrelsesmedlemmer.

5 stemte imod.

1 undlod at stemme.

Holger Foss ønskede ført til referat, at baggrunden for, at Københavns mandlige afdelings hovedbestyrelsesmedlemmer stemte imod, var begrundet i formen for afstemningen. Man havde ellers været indstillet på at tage resultatet til efterretning.

2. Overenskomssituationen

Forbundsformanden gav en bred orientering om situationerne i forbindelse med regeringens forlængelse af overenskomsterne. Forbundets medlemmer havde reageret med protester overfor det politiske indgreb overfor overenskomstforhandlingerne samt nogle af følgerne – blandt andet fyringen af en tillidsrepræsentant i Århus.

Hovedbestyrelsen diskuterede de situationer, der havde været/var blandt forbundets medlemmer i forbindelse med overenskomstsituationen og tog forbundsformandens brede orientering til efterretning.

3. Sagen vedrørende afskedigelsen af en tillidsrepræsentant på Ceres Bryggerierne i Århus.

Forbundsformanden gav nogle vurderinger af, hvor sagen stod vedrørende afskedigelsen af tillidsrepræsentanten på Ceres, Århus.

Den faglige voldgift i sagen var indkaldt til fredag den 26. april 1985.

Forbundsformanden forventede, at

den af Arbejdsretten udpegede opmand var indstillet på, at selve kendelsen i sagen blev afsagt ret hurtigt. Forbundets medlemmer, der arbejder under Jyske Bryggerier, havde i forbindelse med fyringen af tillidsrepræsentanten demonstreret en stærk enighed omkring afstandtagen fra Jyske Bryggeriers handling i sagen. En enighed, der var fulgt op af stort set samtlige af forbundets medlemmer.

Forbundsformanden foreslog, at hovedbestyrelsen overlod til forretningsudvalget at diskutere voldgiftskendelsen, når den var tilgængeligt forbundet, hvorefter der kunne afholdes hovedbestyrelsesmøde.

Hovedbestyrelsen tilsluttede sig det af forbundsformanden forelagte i sagen i forbindelse med Ceres Århus' fyring af tillidsrepræsentanten.

Forretningsudvalget afholder møde, når den faglige voldgift har afsagt kendelse i sagen, hvorefter der afholdes et ekstraordinært hovedbestyrelses-telefonmøde.

Mødet hævet.

Lone Christensen

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE

Onsdag 8. maj 1985.

Grundet omstændigheder omkring hovedkasserer Erik Niensens bortgang, besluttede forretningsudvalget, at mødet blev gennemført med en afkortet dagsorden.

Fraværende: John Pedersen, Henrik Hansen og Lone Christensen.

Dirigent: Holger Foss.

1. Protokol
2. Beretning
3. Forskellige sager

1. Protokol

Følgende protokoller lå til godkendelse.

Fra FU-møder afholdt december 1984, februar og marts 1985 samt fra hovedbestyrelsesmøde afholdt februar 1985, ekstraordinære HB-møder afholdt 9. marts, 15. marts og 3. april 1985.

Forretningsudvalget godkendte samtlige fremlagte protokoller.

2. Beretning

Preben Mortensen

OVERENSKOMSTEN

Vi har fra Bryggeriforeningen, Foreningen af Depotindehavere i Danmark samt Foreningen af Danske Spiritusfabrikanter fået en bekræftelse på, at de har godkendt overenskomsten, og at den også er godkendt af Dansk Arbejdsgiverforening. Forbundet har udsendt cirkulære til afdelingerne, der orienterer om, hvilke ændringer, der sker i forbindelse med overenskomsten samt omtaler ændringerne indenfor de 3 områder.

Forbundet vil senere orientere udenforstående virksomheder for depoter og bryggerier og øvrige virksomheder som tiltrædelsesoverenskomster.

Depotforhold

Forbundet er igennem dagspressen blevet orienteret om nogle specielle problemer i det sønderjyske område vedrørende returflasker på grund af grænsehandelen. Det har gjort sådan, at vi den 26. april har skrevet til Foreningen af Depotindehavere og på baggrund af dette har ønsket, at vi får et organisationsmøde for at få afklaret spørgsmålet om betalingsforholdene. Det er klart, at med den store grænsehandel, der er med overførsel af flasker fra Tyskland til Danmark, hvor de tomme flasker bliver afleveret i Danmark, så bliver der et kæmpeproblem med spørgsmålet om hjemtagning af disse, og hvilken betaling man skal have derfor.

Fra Århus mandlige afdeling modtog forbundet i forbindelse med konflikterne før påske et brev, hvori man protesterede imod, at man på visse Ceres-depoter havde hjemsendt folk, fordi leverancerne fra bryggeriet ikke var normale eller var helt stoppet. Afdelingen var af den opfattelse, at depotindehaverne ikke kunne hjemsende, og at de heller ikke derfor skulle have understøttelse.

Forbundsformanden gjorde i et brev opmærksom på, at hvor der er leverancemangel på grund af overenskomststridig konflikt, er der ingen tvivl om, at arbejdsgiveren har ret til at frigøre sig øjeblikkelig for ansættelsesforhold fra dem, der bliver ramt, og at vi også i tidligere tilfælde

har synes, at når vi gjorde sådan, var det i orden, at man kunne sætte folk på understøttelse, fordi de ikke er ansat i den virksomhed, der er konflikt-ramt. Derfor kunne vi ikke være enig med afdelingen i, at disse mennesker ikke skulle have understøttelse.

Fra Frederiksværk afdeling har vi haft en sag vedrørende Tuborg-depotet i Frederikssund. Vi modtog fra afdelingen et brev, hvori man beklagede sig over, at der var en lang række ting på depotet, som ikke var i orden, og vi skrev derfor til Depotindehaverforeningen, at vi ønskede at få afholdt et organisationsmøde. Der er endnu ikke sket mere i den sag.

Forbundet har skrevet til Depotindehaverforeningen og beklaget sig over den lange tid, der går med at få svar i de sager, vi indbringer, herunder bl.a. HB-sagen i Næstved, hvor man ikke ville give Søren Jørgensen fri.

Vi skrev den 28. marts, og vi har stadigvæk ikke hørt noget. Vi har i marts måned skrevet og ønsket at få en faglig voldgift omkring sagen fra Dragør-depotet, der har vi heller ikke hørt noget. Nu har vi rykket dem for de sager, vi har indbragt, og når vi har rykket dem på den måde, vi har gjort, og vi måske får et møde, er det fordi vi med dette papir vil meddele Dansk Arbejdsgiverforening forholdene indenfor Depotindehaverforeningen, at der er en lang række problemer, der ikke kan blive løst, fordi vi ikke har modtaget svar, eller man har slet ikke reageret på vor henvendelse i Depotindehaverforeningen.

Forbundet har haft en sag fra Slagelse. Det var vedrørende post-mix, hvor en depotindehaver ikke ville betale det, der er lavet aftale om. Der har været en brevveksling og et møde, og man har erkendt fra Depotindehaverforeningens side, at man skal betale, som det er aftalt i cirkulæret, der er udsendt som nr. 40 den 5. oktober 1984.

Tuborg - Sydhavns-depotet

Der har været konflikt siden den 30. januar i år, og det har jo været drøftet nogle gange i forretningsudvalget, ligesom det har været drøftet på hovedbestyrelsesmøder. Der er fortsat konflikt på depotet, og der er fortsat blokade af depotet. Der har været nogle sonderinger mellem afdelingen og De forenede Bryggerier og også til Depotindehaverforeningen, som har spurgt, om der kunne løses noget i

denne forbindelse. Vi har sagt, at vi har forstået det sådan, at man ønskede, at man først fik en beklagelse over de beskyldninger, der var rettet imod medlemmerne.

Det gjorde, at vi efter nogle sonderinger frem og tilbage fik meddelelse fra afdelingen om, at man havde talt med De forenede Bryggerier, og at man på baggrund af en beklagelse derfra havde sagt, at hvis man fremsendte denne, kunne sagen gå i orden.

Vi skrev derfor den 21. marts til Depotindehaverforeningen:

»I fortsættelse af forbundets brev af den 19. marts skal der efter telefonisk aftale herom fremsendes følgende tekst, som forbundet har modtaget af afdelingens næstformand Bent Meyer d.d.:

Såfremt depotindehaverens faldne bemærkninger om tyveri af øl, vand eller emballage af de ansatte kunne forstås som værende rettet mod dem, beklager han dette, idet han ingen mistanke havde, som kunne begrunde en sådan udtalelse«.

Vi fik så et svar den 26. marts, hvor der står:

»Idet der henvises til Deres skrivelse af 21. marts d.å. kan oplyses, at vi godt kan godkende den fremsendte tekst. Godkendelsen er dog betinget af, at arbejdet normaliseres omgående i overensstemmelse med Arbejdsrettens foreløbige kendelse af 22. marts d.å. og i øvrigt med den aktuelle bemanding på 4 medlemmer«.

Så kan man oplyse, at man ca. 1. maj d.å. agter at antage yderligere en medarbejder i forbindelse med sæsonstart i haveforeninger, bådklubber m.v. Denne ansættelse vil formentlig ophøre omkring 1. september d.å. Så langt så godt.

Da forbundet så drøftede det med afdelingen, gjorde afdelingen opmærksom på, at man godt kunne gå i gang, men det kunne ikke være med nogen af de 4, der var beskæftiget på depotet, dels de to, som ikke er organiseret – i hvert fald ikke hos os – som er at betragte som strejkebrydere, samt vore to medlemmer som også har været beskæftiget på et tidspunkt, hvor der var konflikt, og som afdelingen også opfatter som strejkebrydere. Derfor vil afdelingen ikke acceptere, at der kan køres fra depotet før disse

er væk, eller man antager 4 andre af vore medlemmer.

Det er klart, at da man vendte tilbage og spurgte, hvorfor arbejdet ikke blev normaliseret, måtte forbundsformanden selvfølgelig meddele, at det ikke kunne blive med de 4 mennesker, der tidligere var beskæftiget, idet man betragtede disse som strejkebrydere, og det gjorde jo, at man undrede sig, idet man sagde, at man havde opfyldt de stillede betingelser, og nu kom vi så og stillede yderligere betingelser. Det kunne måske nok opfattes lidt uheldigt, idet vi så nok i første brev samtidig skulle have gjort opmærksom på, at arbejdet ikke kunne normaliseres med de tidligere 4 beskæftigede – eller de 4 beskæftigede man havde ansat under selve konflikten. Vi er derfor endt i en hårdknude, men forbundsformanden havde også forstået, at der igen har været sonderinger mellem afdelingen og De forenede Bryggerier, og at man derfra sagde, at man måske nok kunne finde en løsning, selv om det skulle betyde, at man skulle ansætte 4 andre. Det er sådan, som sagen står på nuværende tidspunkt vedrørende konflikten og blokaden på Tuborg depotet.

Sydhavnen

Der har den 2. maj været et møde i Arbejdsretten om denne sag, hvor afdelingen er idømt en bod på 60.000 kr., og forbundet er idømt en bod på 15.000 kr. Det er kun, hvad man har hørt, vi har ikke modtaget udskrift af Arbejdsretskendelsen på nuværende tidspunkt, men det blev endnu en gang bekræftet, da vi i anden anledning var i Arbejdsretten i mandags. Det, der nu sker, er, at man formodentlig vil indkalde til et nyt fællesmøde og gøre nyt organisationsansvar gældende, og kasseapparatet vil nok tælle fremover på baggrund af, at trods bod og pålæg er arbejdet ikke normaliseret, og man vil fortsat gøre organisationerne ansvarlige derfor. Man mener også nu, da det er konstateret, at forbundet ikke fik ret i sin påstand om de sidste forhold – liv, ære og velfærd – at det så er forbundets pligt at sørge for, at arbejdet normaliseres, og de betingelser kender vi godt. Men vi har dog sagt, at de kender kravene og betingelserne for, at blokaden bliver ført videre, nemlig at det er 4 andre personer, og så må det jo køre, indtil vi får løst disse ting.

Man omtalte sidst gang sagen om ompakning/omposning, hvor vi tabte den faglige voldgift, og derefter havde man indberettet sagen for Arbejdsretten, fordi det i og med voldgiftskendelsen var konstateret, at det, at man ikke ville distribuere, ompakke eller ompose øl og vand dermed var overenskomststridigt. Forbundsformanden nævnte også på sidste forretningsudvalgsmøde, at vi gjorde Arbejdsretten opmærksom på, at efter den faglige voldgift, var arbejdet normaliseret, og der har været afholdt møde den 25. april i Arbejdsretten, hvor Anker Skjødt fortsat har gjort det gældende, og efter en henstilling fra retsformanden, hvor han bad parterne holde møde og undersøge, hvorvidt kravet om bod kan frafaldes, og indtil da er sagen udsat. Det må jo betyde, at også modparten dermed har accepteret at overveje, hvorvidt man skulle frafalde krav om bod før voldgiftskendelsen, hvor man ikke ompakkede eller omposede øl.

Anker S. og forbundsformanden havde stort set ikke haft mulighed for at tale sammen om det, men det kan være, at Anker S. vil falde ind på et senere tidspunkt og give en fornemmelse af, hvorvidt man i Arbejdsgiverforeningen vil frafalde, at der skal betales bod i sagen.

Tuborg-depotet i Dragør havde forbundsformanden omtalt. Vi har jo ønsket en faglig voldgift som en prøvesag, hvor det ved indskrænkning på depoterne er vor opfattelse, at inden, der foretages indskrænkning, skal man forsøge at indføre arbejdsfordeling. Det står i overenskomsten, og vi fortolker det således, at der netop for at undgå afskedigelser kan indføres arbejdsfordeling, og det må så i alle tilfælde betyde, at man først forsøger en løsning ad denne vej. Der er nogle depoter, som ikke vil, og derfor har vi ønsket at få det prøvet ved en faglig voldgift for at få konstateret, hvorvidt depotindehaverne er forpligtede til seriøst at drøfte og forhandle en arbejdsfordeling, før der foretages afskedigelser.

Vi har også i et tidligere brev meddelt, at der ikke var grund til at afholde et nyt organisationsmøde. Vi kunne bare vælge en opmand og lave en fælles henvendelse, så sagen kunne blive behandlet hurtigt. Men som sagt har Depotindehaverforeningen svært ved at tage sig sammen til at reagere i de sager, som vi sender frem

til dem. Vi måtte endda i denne sag på trods af protokollat, og på trods af, at vi skrev et brev den 19. marts og bad om en faglig voldgift, så måtte vi endnu en gang præcisere, hvad den faglige voldgift skulle køre på, og skulle det ikke fremgå klart af protokollatet, fremgår det i hvert fald klart af den henvendelse, vi sendte den 19. marts.

Så er der som sagt sagen i Næstved omkring hovedbestyrelsesmedlemmer, som vi også finder meget principiel, og som der også af hensyn til medlemmet allerede burde være afholdt møde om for lang tid siden.

På sidste forretningsudvalgsmøde havde vi en længere diskussion vedrørende skemaer, hvor der var forskellige opfattelser af, hvad formålet egentlig var med disse skemaer, og man vedtog, at forbundsformanden skulle skrive til Depotudvalget og bede dem tilkendegive, hvordan de på møde i Depotudvalget havde forstået, hvorvidt det var rigtigt, som det var fremsført af Bent Meyer, hvad skemaerne skulle bruges til. Vi har fået svar fra 3. Det første er fra Sjælland-Falster kredsens repræsentant, der skriver, at han er forbavset over at læse, at der på FU-mødet den 4. og 5. marts er rejst kritik over Anker Skjødt.

»Det forbavser mig også, at det pågældende medlem af FU, som tilsyneladende også er med i Depotudvalget, kan begynde at tale om, at Anker Skjødt skulle have talt om statistikker i Depotudvalget i forbindelse med de udsendte spørgeskemaer. Det, som Depotudvalget har talt om i forbindelse med disse spørgeskemaer, der er udsendt, er altsammen ført til referat og godkendt af udvalgets medlemmer på vort efterfølgende møde den 4. december 1984. Mødet, hvor Anker Skjødt omtalte disse skemaer, blev afholdt i Randers den 24. oktober 1984. Jeg skal derfor henvise til dette referat og specielt til referatets sidste afsnit, side 2, hvor Anker omtaler skemaerne. Jeg er af den opfattelse, at såfremt det næste FU-møde får dette referat, vil FU kunne drage den konklusion, at der ikke er noget grundlag for at kritisere Anker Skjødt i denne sag«.

Fra Fyns-kredsen skriver man:

»Som svar på jeres brev af den 19. marts vedrørende sag fra forretningsudvalgsmødet den 4. og 5. marts skal jeg oplyse følgende:

Anker Skjødt har ikke givet tilsagn i Depotudvalget om, at de af forbundet udsendte spørgeskemaer skulle bruges til statistik eller lignende. Skemaerne har været drøftet én gang, nemlig på det første møde, udvalget holdt, og der var det en helt klar holdning, at det var forbundet, der skulle bruge skemaerne til at få overenskomst med alle registrerede virksomheder«.

Og endelig fra Sydjyske's repræsentant:

»Som svar på jeres forespørgsel af den 19. marts kan jeg oplyse følgende:

I lands-depotudvalget har de omtalte skemaer været nævnt på det første møde, hvor jeg deltog. Hvad skemaerne nærmere skulle bruges til, mener jeg ikke, at vi var inde på. Jeg kan i øvrigt henvise til referat af 6. november 1984 side 2, sidste afsnit, hele side 3 og side 4, første afsnit«.

Man havde ikke fået svar fra repræsentanten fra Nordjyske kreds, men af de svar, man havde fået samt referatet af 6. november, fremgår det klart, at der ikke dermed er givet det tilsagn, som Bent Meyer på sidste forretningsudvalgsmøde påstod, at der var givet omkring de udsendte spørgeskemaer fra forbundet.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Anker Skjødt

Vedr. sagen om omposning: Efter voldgiftskendelsen blev forbundet indklaget, og vi havde et møde forud for det møde, der var den 25. april, hvor man fra Dansk Arbejdsgiverforenings side kom med et såkaldt forligstilbud på, at vi skulle acceptere en bod på 20.000 kr. til afdelingen og 20.000 kr. til forbundet.

Forbundet bad om at få sagen udsat, idet vi ville afgive nyt svarskrift, og på den baggrund blev sagen udsat til den 25. april.

Forbundet har afvist »tilbudet« om de 20.000 kr. i bod ved at møde op med et nyt svarskrift.

Under retsmødet sagde Arbejdsretten til Dansk Arbejdsgiverforening, at man fra rettens side henstillede til Arbejdsgiverforeningen at trække sagen, idet man var af den opfattelse, at arbejdet var normaliseret og var blevet udført efter kendelsen, og at retten i øvrigt havde meget travlt,

hvorfor det var én af den slags sager, som man godt kunne trække.

Advokaten, der mødte for Dansk Arbejdsgiverforening, er ret ny i Arbejdsgiverforeningen og kunne ikke give tilsagn om noget på det tidspunkt, hvorfor han ville gå hjem og vende det, og det er det, sagen er udsat på.

Bent Meyer

Fandt, at det er rigtigt, som forbundsformanden udtalte om konflikten på Sydhavns-depotet, som startede sidst i januar måned. Den er fortsat kørende. Afdelingen har opretholdt en blokade ved depotet, fordi man ikke vil acceptere, at det var strejkebrydere, som optog arbejdet, mens konflikten løb og som kan få beskæftigelse. Nu var situationen noget anderledes, end den var ved starten, idet de to, som er vore egne medlemmer, nu har fået beskæftigelse på Tuborg Valby-depotet, så der er kun to, der kan få beskæftigelse, som ikke er medlemmer i afdelingen, og som har kørt og hjulpet depotmanden i hele den periode, hvor konflikten har stået på. Det var rigtigt, at der i hele den periode, hvor konflikten har løbet, har været sonderinger mellem afdelingen og De forenede Bryggeriers underdirektør Bent Jensen, for om muligt at finde frem til en løsning, som kunne løse op for konflikten derude. Afdelingen har hen ad vejen fået rokket noget ved deres synspunkter, idet man har fået den beklagelse fra Depotindehaverforeningen, som vi bad om at få allerede den 1. februar i protokollatet, men som man ikke fik. Men så har de påhæftet de betingelser, at det skal være med 4 mand i en periode og så en 5. mand, der bliver ansat i en periode. Det er ting, som afdelingen godt kan acceptere, men man kan ikke acceptere, at det er med de to såkaldte strejkebrydere, som kører på depotet. Man havde været i Arbejdsretten, som forbundsformanden omtalte, som medførte, at afdelingen har fået 60.000 kr. i bod, og forbundet har fået 15.000 kr. i bod. Det var en mærkelig fordeling af bodsbeløbet, men det skulle nok ses på baggrund af arbejdsgivernes procedur, Raundal Jensen, som i Arbejdsretten forklarede dommerne, at i denne sag var det afdelingen, der var »storebror«, og forbundet var ledt ind på en lidt forkert boldgade, og derfor skulle afdelingen have den største bod, og forbundet

den mindste bod. Det var selvfølgelig løgnagtigt, det var ikke sandfærdigt. Afdelingen fulgte forbundets rigtige opførelse ved at sige, at man ikke ville erkende, at konflikten var overenskomststridig, idet de ansatte på Sydhavns-depotet kun havde været beskæftiget meget få dage, og at de ikke havde pligt til at give noget opsigelsesvarsel, hvilket var mærkeligt.

Afdelingen havde rejst spørgsmålet om problemet på depotet overfor Bent Jensen igen. Han var gået videre med en mulig løsning, nemlig at man fandt 4 mennesker herfra, og det var det, som man så må finde frem til, når man fik et nyt fællesmøde med depotindehaverne.

Med hensyn til hele skemaproblematikken måtte Bent M. indrømme, at han efterhånden havde meget svært ved at følge arbejdsgangen i Depotudvalget og videre til FU.

Ved sidste FU-møde vedtog vi, at man skulle spørge udvalget, om de spørgeskemaer, som forbundet havde sendt ud, skulle bruges til noget fornuftigt, til opsøgende arbejde og andre ting. Kunne snart ikke finde rundt i det.

Vedrørende referater, der kom fra det landsdækkende Depotudvalg, agtede Bent M. at stille forslag på næste møde i det landsdækkende Depotudvalg om, som man har gjort i Uviklingsudvalget, at man måske får noget mere tid til at udføre referaterne fra møderne, sådan at flere ting bliver mere nøjagtigt. Nu kommer det jo igen til at lyde, som om Bent Meyer var fuld af løgn, det passede ikke noget af det, selv om nogen af dem siger i de svar, som forbundsformanden læste op, at man mener ikke, at det er sagt på den måde. Bent Meyer vidste ikke, hvordan det var sagt, men agtede på næste møde i Depotudvalget at få en referent, således at man måske på en bedre måde kan følge det arbejde, der sker i udvalget.

Bent Embo

spurgte: hvordan kan forbundet blive dømt i arbejdsretten, når ingen af forbundets medlemmer arbejder på Tuborg depotet i Sydhavnen?

Forbundsformanden

På det tidspunkt, hvor der blev ansat 4 nye mennesker på depotet, var de to af disse medlemmer af forbundet, og disse to var årsag til, at man kunne komme ind i billedet og sige, at deres handlinger var overenskomststridi-

ge. Men der var ikke bod overfor dem, fordi man sagde, at årsagen til deres handlinger var, at de fra organisationernes side havde fået at vide, at de ikke må arbejde. Blokaden og fællesmødet, som oplyst her på forretningsudvalgs-mødet, fandt sted efter, at man havde ansat de 4 ny mennesker, og de to omtalte personer blev også nævnt i forbindelse med dette fællesmødereferat. Man havde jo en lang diskussion om, at den ene stod i Mineralvandsarbejdernes Fagforening, men begge to var medlemmer af forbundet, så der er ingen tvivl om, at forbundet kunne anklages i sagen.

Vedr. bodsbeløbet, der gjorde, at Københavns afdelings bod er større end forbundets, var helt klart, at man opfatter fra Dansk Arbejdsgiverforenings side – at det er afdelingen, der står bag blokaden og forhindrer udførelsen fra depotet. Det er det, der ligger til grund for, at afdelingen får den store bod. Bodden, som forbundet har fået, er givet udelukkende på baggrund af, at vi ikke vil anerkende, at det, medlemmerne foretog sig, var overenskomststridigt.

Vedrørende sagen om Depotudvalget syntes forbundsformanden, at han ville sige, at uanset om vi mener det ene eller det andet omkring bemærkningerne om referenten måtte det være sådan, at det er en diskussion, man tager i Depotudvalget, og man måtte så afvente en indstilling fra Depotudvalget, om man mener, der skal stilles flere folk til rådighed eller at de, der skal skrive, får mere tid til rådighed.

Bent Meyer

havde ikke set præmisserne, der lå til grund for de 15.000 kr. og de 60.000 kr. Det var rigtigt, at man godt kan have det synspunkt, at afdelingen er blevet dømt strengest, fordi man mener, at det er afdelingen, der har blokaden. Men det var lige så rigtigt, som det blev sagt i Arbejdsretten, at forbundet var kommet i dårligt selskab, og at det var afdelingen, der i denne situation måtte betragtes som værende »storebror«, og ledte forbundet ind på en boldgade, hvor de ikke hørte hjemme. Sagde ikke, at det var årsagen, men det kunne være lige så sandt, som det forbundsformanden vurderer.

BERETNING FORTSAT

Preben Mortensen

Ekstra kørsel: Fredericia

På Fredericia Bryggeri ønskede man i marts måned – og det har jo sikkert noget at gøre med den forestående konflikt – at der skulle køres nogle ekstra læs ud fra Fredericia Bryggeri, hvilket betød, at natholdet skulle møde tidligere end det, der er normalt ved opstart af produktionen.

Det nægtede man, men der skete imidlertid det, at ledelsen gennem tillidsrepræsentanterne forespurgte medlemmerne, og tillidsrepræsentanterne vendte tilbage og meddelte, at det ville man ikke. Det opfattede man som om, det var tillidsrepræsentanterne, der havde pålagt medlemmerne, at det måtte man ikke. Derfor ønskede man en organisationssag, muligvis med organisationsansvar.

Vi svarede tilbage, at når ledelsen beder tillidsrepræsentanterne om at forespørge medlemmerne, kan man ikke bagefter gøre tillidsrepræsentanterne ansvarlige. Men det er klart, at det selvfølgelig var et kollektivt kampskridt, der her var taget – det var en kollektiv vægring af overarbejde. Men det bestred vi, at der var tale om, og man havde spurgt hvert enkelt medlem, der havde sagt nej. Såfremt det var en kollektiv vægring, er det jo klart, at forbundet selvfølgelig ville sørge for at få den ophævet og dermed stillede Bryggeriforeningen sig tilfreds.

FÆLLESMØDE

Der har været fællesmøde vedrørende demonstrationen foran Domhuset den 5. marts, hvor Tuborg-chaufførernes sag blev behandlet i Byretten. Man har fra Dansk Arbejdsgiverforening gjort gældende, at demonstrationen var organiseret af fagforeningen.

Overarbejdsvægring

Tap H, overarbejdsvægringen. Den var jo forårsaget af, at da man startede den nye Tap H op på Carlsberg i efteråret, var der forholdvis meget overarbejde. Ekstraordinært overarbejde, og det har altid været sådan, siden man indførte aftalen om afspadsering af overarbejde i 1974, at det har været aftalt individuelt mellem

de enkelte personer og deres nærmeste arbejdsledere.

Imidlertid var bryggeriet i den situation, at de var i bekneb for tomme flasker, fordi de havde store lagre, og derfor dikterede man, at alle, der havde afspadsering, skulle bruge den i uge 8 på nær 1 dag. Det gjorde, at man fra medlemmernes side blev meget vrede, og at man så derefter gjorde opmærksom på, at man ikke ønskede at foretage overarbejde, som er forberedende eller afsluttende. Når man kører på 3-holdsskift, er der en opstart søndag, og afsluttende fredag eftermiddag vil folk ikke arbejde over, og det vil sige, at man er nødt til at lave det forberedende og afsluttende arbejde i produktionen, og dermed har bryggerierne regnet sig frem til, at de har et produktionstab om ugen på ca. 200.000 flasker.

Sagen blev behandlet i mandags i Arbejdsretten. Vi har erkendt, at det er overenskomststridigt, men har fundet, at vi måtte henvise til Arbejdsretslovens § 12, hvor vi gør opmærksom på, at der er nogle formildende omstændigheder, og det kørte LO-procedøren sagen på samtidig med, at han fik gjort gældende, at formålet med afspadseringen jo altid har været, at man kunne inddrage afspadseringen på baggrund af, at man stod i bekneb for de mennesker, der skulle på afspadsering. Det blev også konstateret, at det var en unormal situation, at man her kunne gøre det omvendte, hvor man for så vidt dikterede, at folk skulle foretage en afspadsering.

Der blev afgivet en foreløbig kendelse i mandags, som blot konstaterede, at der var tale om en overenskomststridig konflikt, og at man pålagde, at arbejdet blev normaliseret. Det var formandens indtryk, at uanset Arbejdsrettens afgørelse og spørgsmålet om bod, vil arbejdet ikke blive normaliseret. Vi ved ikke, hvornår sagen kommer for, der kan jo nok gå flere måneder, men det er dog forbundsformandens opfattelse, at han ikke tror, at bryggerierne til stadighed vil affinde sig med, at der er en vægring af overarbejde i forbindelse med forberedende og afsluttende arbejde, fordi det kan have konsekvens andre steder, og at det måske på et senere tidspunkt i en gunstig situation for bryggerierne måske kan bruges til at gennemtvinge en sådan ordening, der betød, at hvis folk ikke kom,

ja, så ville man meddele dem, at de var hjemsendt eller afskediget. Det kunne jo så give anledning til en konflikt.

For sent varslet mødetid

Forbundet har fået indberettet en sag fra kvindelig afdeling for et medlem på Ny Tap, som blev tilsagt til at møde på et andet skift ugen efter, ikke som overenskomsten siger om onsdagen, men om torsdagen og dermed varslet for sent. Hun skulle så efter § 11, stk. 4 have de tre timer betalt for for sent varsel, men der sker det, at ugen efter er hun syg og møder slet ikke på arbejde, og dermed mener bryggeriet, at de er frigjort for at betale.

Vi har protesteret og ønsker et organisationsmøde, ligesom vi ønsker sagen som faglig voldgift. Det har efter vor opfattelse ikke noget at gøre med, hvorvidt personen møder. Man får denne betaling for for sen besked, fordi folk i deres planlægning skal have mulighed for at tilrettelægge dels deres privatliv, dels børnepasning m.v. Den gene, det er, at man i stedet for at få besked om onsdagen først får det om torsdagen, er det, man skal betale for, uanset om personen møder frem den efterfølgende uge eller ej.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Barbara Kryger

Med hensyn til spørgsmålet om for sent varsel har man altid kunnet få betaling, når varslet er givet for sent. Det har ikke været et spørgsmål om, hvorvidt man er kommet til at arbejde på den nye mødetid, om man er blevet syg eller har fået forfald af anden grund. Genen er i det øjeblik, man må omorganisere sit familieliv, f.eks. ændre sin babysitter-turnus eller melde afbud til ét eller andet. Genen har man i det øjeblik, man får den ny mødetid og må ændre hele sin planlægning for den følgende uge. Genen har været en realitet, det er ikke spørgsmålet, om man kommer til at møde op eller ej.

Syntes, det var rigtigt at køre sagen, og var meget tilfreds med, at forbundet fortsætter afdelingens argumentation i sagen.

BERETNING FORTSAT

Preben Mortensen

Tillidsrepræsentantsager

Den første er vedrørende Per Clemmensen, som ikke er tillidsrepræsentant, men som sidder i mandlig afdelings betyrelse i Århus. Han var blevet opsagt med øjeblikkelig varsel på baggrund af, at han havde deltaget i en fysisk blokade foran Carlsberg-depotets lager. Vi bestred det i første omgang, men vi fik ved fællesmødet konstateret, at der har været tale om en fysisk blokade, og at visse afdelingsbestyrelser, Otto Dehn, Knud Malmros og andre og også Per Clemmensen var til stede.

Det gjorde, at vi i første omgang fik et protokollat, og forbundsformanden havde sådan set forladt Depotindehaverforeningen for at gå i Bryggeriforeningen og fortsætte omkring konflikterne, men blev hentet ind, fordi han havde meddelt depotindehaveren, at så længe den afskedigelse var der, måtte han forvente, at der ville være blokade, og at det ville tage meget lang tid.

Han gjorde gældende, at han egentlig ikke forstod det her, fordi han ikke havde nogen uoverensstemmelser med lokene, og han forstod selvfølgelig godt, at der kunne være konflikter, men han kunne ikke forstå, at det kunne være rigtigt, at folk, der var beskæftiget på depotet og faglig valgt, også kunne være med i en fysisk blokade. Det havde han også fået bekræftet, at så kunne han fyre folke-

ne. Forbundet bekræftede, at det var rigtigt, at hvis man som repræsentant ikke kun demonstrerer foran en arbejdsplads men også indleder fysisk blokade, så er der mulighed for afskedigelse. Det vil de altid få ret i, og man gav den omtalte person en advarsel, så kunne han fortsætte på depotet.

Forbundsformanden meddelte, at han ikke ville afstå fra at lade afdeling og medlemmer i Århus tage stilling til det, og så blev der skrevet et nyt protokollat, men forbundsformanden forbeholdt sig, at det ikke var forbundet alene, som skulle godkende det, men at det først var gældende, når medlemmerne i Århus havde taget stilling til, hvorvidt de ville godkende det eller ej.

Dermed kom forbundsformanden til Århus med to protokollater, men

gjorde gældende, hvad man ikke klart havde tilkendegivet i første omgang, at der havde været tale om fysisk blokade foran lageret på Carlsberg-depotet. Efter en længere diskussion var man enige om, at man skulle tage den advarsel, så Per Clemmensen fortsat kunne være beskæftiget, og det blev også fastslået, at depotindehaveren, Bjarne Frandsen og den omtalte person måtte tage en drøftelse. Vi kunne ikke acceptere, at der ville gå et stykke tid, hvor man på baggrund af nogle andre ting så kunne afskedige ham, og det fremgår også, at advarslen kun omfatter den fysiske blokade.

Det blev forelagt på fællesmøde, hvor alle medlemmer var tilstede, og man gav udtryk for, at man var tilfreds. Carlsberg-folkene gik for sig selv og Tuborg-folkene gik for sig selv, og man holdt et møde for de resterende Ceres-folk, og alle tilkendegav efter møderne, at man fandt, at det var i orden. Personen selv mente også, at der havde været en vældig opbakning og håbende, at det så ikke måtte få konsekvenser.

På sidste forretningsudvalgsmøde omtalte vi en sag fra Albani i Odense med en tillidsrepræsentant, som havde fået flere advarsler for at blive for længe på arbejdspladsen med kortspil osv., og han havde ikke overholdt de ting, han skulle som tillidsrepræsentant. Man fandt på et tidspunkt, at nu var det gået for vidt, det var torsdag den 31. januar, hvor han havde været med til at spille kort, hvilket gjorde, at en anden person var blevet længere på bryggeriet.

Den anden fik en advarsel, men man fandt, at nu måtte tillidsrepræsentanten ud. Sagen endte med en advarsel, og at han øjeblikkelig trådte tilbage som TR. Denne sag og den efterfølgende sag omkring Otto Dehn gør, at forbundet er nødt til at foretage sig ét eller andet omkring tillidsrepræsentanter. Forbundet har sendt et cirkulære ud, hvor man gør opmærksom på det utilfredsstillende og utrygge for tillidsrepræsentanterne, men til gengæld mente forbundsformanden også, at man var nødt til som forbund i meget højere grad at informere og orientere tillidsrepræsentanterne om, hvad der er deres pligter og give dem en eller anden form for information om, hvad de kan risikere i bestemte situationer. De må vide nøjagtigt, hvor grænserne er, sådan at man ikke på baggrund af en pludselig ændring i holdningen hos en virksomhedsledelse pludselig kommer i den situation som

f.eks. tillidsrepræsentanten her og som også Otto Dehn er kommet i.

Vedrørende Otto Dehn er det en forfærdelig lang sag, men for at forretningsudvalget kan få et overblik over, hvad der egentlig er sket, ville forbundsformanden gå hele sagen igennem.

Det startede med et brev fra Bryggeriforeningen den 9. april, hvor man siger:

„Fra Ceres Bryggerierne i Århus har vi modtaget indberetning om, at tillidsrepræsentant Otto Dehn den 1. og 2. april 1985 har deltaget som blokadevagt ved Tuborg-depotet i Århus, overfor Ceres-depoternes distributionsvogne i Hasle og Brabrand i forbindelse med en overenskomststridig konflikt. Endvidere har vi fra Carlsberg-depotet i Århus modtaget oplysning om, at Otto Dehn den 3. april deltog som blokadevagt ved dette depot.

På dette grundlag skal Bryggeriforeningen i henhold til overenskomstens § 17, stk. 3 om afskedigelse af tillidsrepræsentanter anmode om, at der inden den i bestemmelsen fastsatte frist afholdes mæglingssmøde med henblik på afskedigelse af den pågældende.

Vi fik et sådant møde den 15. april og meget kort:

„Ved et organisationsmøde d.d. på Ceres Bryggerierne, Århus, under medvirken af repræsentanter for nedsættende organisationer, behandles en af Jyske Bryggerier Aktieselskab indbragt sag om overtrædelse af bestemmelserne i hovedoverenskomstens § 17 med henblik på at indlede en fagretlig sag efter stk. 3 i denne bestemmelse.

Fra arbejdsgiverside blev det anført, at tillidsrepræsentant Otto Dehn havde deltaget i blokader af Ceres' distributionsvogne til støtte for en overenskomststridig konflikt. Fra arbejderside blev dette bestridt.

Herefter er parterne enige om, at sagen afgøres ved en faglig voldgift.

Forskellen på protokollatet og klagen er, at vi på mødet gjorde opmærksom på, at hvad Otto Dehn har foretaget sig overfor Carlsberg- og Tuborg-depoter er sagen uvedkommende. Vi kan kun vurdere spørgsmålet om afskedigelse i sager, hvor Otto Dehn har foretaget sig ting i sit ansættelsesforhold til Ceres. Vi var enige i, at såfremt han havde været blokade-

vagt overfor Ceres-vognene, kan det have skadet Ceres, og så er det klart, at det er et forhold i hans ansættelse, men hvad der sker foran Carlsberg- og Tuborg-depoterne kommer for så vidt ikke sagen ved.

Derfor blev der kun fremført i de to sagerne i protokollaterne. Tilbage stod nemlig, at Otto Dehn havde været blokadevagt foran distributionsvogne fra de to omtalte depoter i Hasle og Brabrand.

Herefter skulle vi have en faglig voldgift, og så modtog vi klageskrift fra Bryggerforeningen, som klart havde udvidet tingene i forhold til det første klageskrift og det mæglingensmøde, vi havde haft.

De starter klagen med, at man principielt er af den opfattelse, at Otto Dehn kunne jages væk med det samme, og at han ikke skulle have nogen betaling i henhold til § 17, stk. 4. Subsidiær påstand er, at han skal have 4 måneders varsel fra den 9. april. I sagsfremstillingen bruger man igen Carlsberg- og Tuborg-depotet samt Hasle- og Brabrand-depotet, og så – hvad der er særdeles ubehageligt – har man den 2. april konstateret, at der var en fysisk blokade mod Ceres Bryggeriet, og at Otto Dehn var til stede. Man konstaterer det ved, at et Ceres-depot i Odder har en bil til reparation, og derfor skal man ind og hente en bil på Ceres, som man skal låne i mellemtiden – og altså en tom bil, hvor der ikke er varer på – og man kan ikke komme ud gennem blokaden. To øvrige højststående funktionærer på bryggeriet har været nede og tale med Otto Dehn om denne blokade, og Otto Dehn meddeler, at de ikke kan komme ud, grundet blokade. Han får åbenbart ikke gjort klart nok overfor dem, at han ikke er deltager i blokaden, og at han var hentet ud for at ophæve blokaden. I voldgiften gør vi gældende, at da spørgsmålet om Ceres-depotet Odder ikke er med i klagen og heller ikke er behandlet på mæglingensmødet, mener vi heller ikke, at det kan indgå i sagen ved den faglige voldgift.

Yderligere gjorde vi gældende, at sagen fra Tuborg- og Carlsberg-depoterne heller ikke kunne indgå og henviser også til, at de ikke står i protokollatet fra mæglingensmødet.

Derefter kørte vi sagen, hvor vi jo brugte mange vidner, der skulle bekræfte, hvordan tingene var foregået, og der var også vidner fra de to Ce-

res-depoter, Hasle og Brabrand, hvor chaufførerne på Hasle-depotet var vendt hjem og havde meddelt depotindehaveren, at de havde fået pålæg fra Otto Dehn om, at de skulle køre hjem.

Efter proceduren og vidneafhøringen fik vi kendelsen fra opmanden, den lå her den 2. maj. Den er lang som et ondt år, og på side 16 begynder opmanden så at konkludere.

»Efter bevisførelsen findes det ikke godtgjort, at Otto Dehn den 2. april 1985 om formiddagen har optrådt som blokadevagt foran Tuborg-depotet på Frichsvej, hvor han efter det foreliggende kun opholdt sig kort tid efter forinden at have været til stede som repræsentant for fagforeningen efter depotets henvendelse om bistand for at få blokaden opløst. Det findes heller ikke godtgjort, at Otto Dehn har opfordret depotets chauffører til at nedlægge arbejdet, idet det efter depotarbejder Hans Nielsens forklaring må antages, at beslutning om ikke at køre ud den pågældende dag belv truffet før Otto Dehns ankomst til stedet, og var begrundet med, at det var blevet for sent at begynde kundebesøgene. Allerede som følge heraf vil dette klagepunkt ikke kunne indgå i en vurdering af, om Otto Dehn havde udvist en adfærd, der kan begrunde bortvisning eller afskedigelse.»

Vi må altså her konstatere, at på trods af, at vi procederede, at det ikke kunne indgå, har opmanden altså fundet, at det godt kunne gå ind og belaste sagen, men på baggrund af vidneafhøringen må man konstatere, at arbejdet allerede var nedlagt, før Otto Dehn kom til stede, og derfor kan det ikke indgå i vurderingen for afskedigelsen.

»Hvad angår episoderne den 1. og 2. april 1985 om formiddagen ved ølvognene på Ceresdepoterne henholdsvis i Hasle og Brabrand bemærkes, at opfordringer til chaufførerne om at nedlægge arbejdet, som Otto Dehn uden rimelig grund måtte være fremkommet med ved disse lejligheder som følge af den nære tilknytning mellem depoterne og bryggeriet utvivlsomt måtte anses for at være en væsentlig misligholdelse af hans tillidsmandspligter, uanset at han alene er valgt som tillidsmand blandt arbejderne på bryggeriet.

Som sagen foreligger oplyst gennem de afgivne stærkt divergerende for-

klaringer, herunder for Hasle-depotets vedkommende alene i form af depotindehaver John Nielsens referat af chaufførernes forklaring til ham, findes det imidlertid overvejende betænkeligt at anse det for godtgjort, at Otto Dehn under samtaler med chaufførerne har udtrykt sig på en måde, som nødvendigvis måtte opfattes som en opfordring til at iværksætte en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse. Selv om det derfor nok må lægges til grund, at Otto Dehn kunne have givet en mere nøgtern fremstilling af situationen den 1. og 2. april også under hensyn til, at episoderne den 29. marts fandt sted under en omfattende demonstration i Centrum Århus, findes heller ikke disse klagepunkter at give virksomheden tilstrækkelig grundlag for bortvisning eller afskedigelse.»

Det vil sige, at de oprindelige 4 klagepunkter kan vi, ud fra det, opmanden gør her – han afgiver faktisk en kendelse til hvert af de 4 punkter – se, at dette ikke var nok til hverken at bortvise eller at afskedige Otto Dehn.

Og så kommer desværre den sidste sag, hvor opmanden, selv om vi procederede, at den ikke skulle indgå, accepterede, at det godt kunne indgå som en del af sagen.

»Ved de forklaringer, der er afgivet af depotindehaver Ole Andersen, salgsinspektør Kjeld Møller Nielsen og transportleder Kaj Nielsen, findes det imidlertid at måtte lægges til grund, at Otto Dehn den 2. april 1985 om eftermiddagen har deltaget som blokadevagt i den fysiske blokade, som da var etableret ved bryggeriets port Daubjergvej. Ved denne adfærd findes Otto Dehn at have tilsidesat sine pligter som virksomhedens tillidsrepræsentant på en sådan måde, at det giver virksomheden, som af de afklageren anførte grunde har kunnet gøre også dette klagepunkt gældende, tvungende årsag til afskedigelse, hvorimod der efter omstændighederne findes fuld tilstrækkelig anledning til at tage klagerens påstand om bortvisning til følge.

Kendelse:
Indklagede Dansk Bryggeri- Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund bør anerkende, at tillidsrepræsentant Otto Dehn's adfærd den 2. april 1985 om eftermiddagen medfører tvungende årsager fra den klagende

virksomhed, Jyske Bryggeriers Aktieselskab, Århus, til at afskedige tillidsrepræsentanten, således at denne i henhold til § 17, stk. 3 i parternes overenskomst kan afskediges med 4 måneders varsel fra mæglingbegæringens fremkomst onsdag den 10. april 1985.

Man konstaterer altså fra opmandens side, hvad vi også gjorde gældende, at klagen var indgivet i henhold til § 17, stk. 3, og den siger klart, at hvis det er nødvendigt at foretage en afskedigelse i henhold til § 17, stk. 3, skal der gives 4 måneders opsigelse. Hvis bryggeriet ikke havde indgivet klagen i henhold til § 17, stk. 3, men blot afskediget Otto Dehn med den begrundelse, at han havde optrådt sådan, som han havde gjort, så var der ingen tvivl om, at bryggeriet havde fået ret. Så kunne de have bortvist ham med det samme, men da det er klagen, der ligger til grund, og de klart i klagen henviser til § 17, stk. 3 også i protokollatet, var man fra opmandens side også af den opfattelse, at det skulle man efterkomme. De 4 måneder kan selvfølgelig godt have økonomisk betydning for Dehn, men selve kendelsen siger jo klart, at hans adfærd foran bryggeriet er af en sådan karakter, at det var nok til at afskedige ham.

Forbundsformanden havde ved en drøftelse i Århus sagt, at det kan være ærgerligt, at bryggeriet havde accepteret, at de ikke kunne komme ind og få læsset og køre ud igen, og det undlod de. Så kommer der en depotmand, som skal have en tom vogn, og forbundsformanden havde sagt: Hvorfor pokker lader I ham ikke køre med den tomme vogn? Når der alligevel ikke kommer varer fra bryggeriet, er det jo et så begrænset tidsspørgsmål, der her er tale om, at det i den forbindelse kunne have været lige meget. Bryggeriet havde jo ellers ikke fremprovokeret noget eller ønsket at køre ud, men havde endda ringet til fagforeningen og spurgt, om de ikke nok måtte køre varer til sygehuset, hvis man kunne acceptere det – ja, så var bryggeriet altså ikke i den situation, at de godt var klar over, at de ikke kunne komme ud med læs. Men til gengæld er det måske nok forståeligt for blokadevakterne, at man kunne have en mistanke om, at det måske skulle bruges til at hente læs et andet sted.

Men det er altid let at være bagklog, og vi må erkende, at der var meget få tillidsrepræsentanter, der kan gennemskue de arbejdsretlige regler omkring disse ting.

Hvad vi desværre heller ikke fik ret i var, at vi gjorde gældende, at Otto Dehn ikke har optrådt eller handlet som tillidsrepræsentant. Han har handlet som afdelingens repræsentant, hvilket opmanden altså ikke har villet tage til følge, men klart siger, at det er som tillidsrepræsentant, han har misligholdt sine forpligtelser og derfor kan bortvises.

Ja, det var desværre sagen omkring tillidsrepræsentanter og de ting, der er sket. Forbundsformanden vidste ikke, om vi her under beretningen blot skal tage det til følge og så under forskellige sager diskutere, hvad vi skal tage af foranstaltninger. Man kunne måske dels holde en 1-dags konference med tillidsrepræsentanter, hvor vi fik en ekspert i juridiske forhold til at klargøre de arbejdsretlige regler osv. og måske også ved en sådan lejlighed få koblet hele situationen på, som vi omtalte ved sidste forretningsudvalgsmøde med hensyn til, at arbejdsreglerne begynder at vurdere sager, der er kollektive, og som indberettes og kører ad arbejdsretlig vej samt arbejdsnedlæggelser, der ikke er kollektive, hvor de foretaget afskedigelser med det samme.

Vi må erkende, uanset om vi bryder os om det eller ej, at der er nogle spilleregler, som vi i hvert fald er nødt til at gøre tillidsrepræsentanter og afdelingsrepræsentanter opmærksom på og hvor udsat en situation, de er i. Vi skal nok tilkendegive, at vi støtter dem, men uanset hvor meget vi end støtter dem, er det klart, at den trussel og den utryghed, der opstår for tillidsrepræsentanter gør, at de bliver mindre aktive, og dermed går det også ud over de aktiviteter, som forbundet og afdelingerne skal have.

Forbundsformanden synes derfor, at vi bør prøve på meget nøje at få præciseret reglerne for, hvordan tillidsrepræsentanterne skal gebærde sig i visse situationer. Det sidste i den situation er, at vi nu har konstateret – også noget nyt – at virksomhederne begynder at forlange, at tillidsrepræsentanter under konflikter skal blive på virksomheden, og man forlangte et enkelt sted, at de to tillidsrepræsentanter skulle begynde at læsse en vogn af osv. De kan jo kun udføre det,

der er deres normale arbejde. Men hvis tillidsrepræsentanten ikke bliver på virksomheden, men forlader den, og selv om de andre har gjort det, så kan der også køres en tillidsmandssag mod tillidsrepræsentanten. Vi har jo konstateret i en lang række tilfælde, at tillidsrepræsentanterne bliver på virksomhederne, fordi det er overenskomststridigt at forlade virksomheden, når man er tillidsrepræsentant.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Inge Jensen

Var glad for, hvad der er sket de sidste år omkring tillidsrepræsentanter, at man var nået frem til, fra forbundets daglige ledelses side, at man vil prøve på at tage nogle initiativer for at forklare tillidsrepræsentanterne rundt omkring, hvordan man gebærder sig i alt det, som er svært at finde ud af.

Syntes, det var en god idé at lave en konference, som en landskonference for samtlige tillidsrepræsentanter og gennemgik disse ting og diskuterede det igennem. Det kunne være godt, at tillidsrepræsentanterne under hele forbundet havde den mulighed at diskutere sammen om de forskellige situationer, de enkelte var i.

Holger Foss

Kunne ikke drømme om at rejse nogen som helst kritik mod kammeraterne i Jylland for, at de har genoptaget arbejdet, det var naturligvis meget svært at kunne dømmes om, hvorvidt en fortsat konflikt kunne føre til at få Otto Dehn ind på virksomheden igen. Syntes, at de havde ført en virkelig strålende kamp, og det var spørgsmålet, hvor meget andet der kunne have været gjort.

Det var en frygtelig dom, fordi den absolut måtte få en meget ubehagelig afsmittende virkning dels på andre arbejdsgivere og dels på kammerater, der er tillidsrepræsentanter, eller på kammerater, der påtænker at blive det, idet de naturligvis må tage i betragtning, at det er en risikofyldt tilværelse, hvor de kan miste deres arbejde. Det kunne være rigtigt, for det var et forbundets og fagforeningernes opgave at beskytte de tillidsrepræsentanter, der var valgt, derfor kunne det være rimeligt, at man prøver på at informere om faldgruber og

om, hvordan en tillidsmand skal optræde, men det kunne bekymre Holger F., hvis man ikke gjorde dette på en to-sidet måde.

Barbara Kryger

Fandt, at det var beklageligt, at det ikke lykkedes at fastholde Otto Dehn som bryggeriarbejder og tillidsmand. Syntes også, at det var en god idé, at tillidsrepræsentanterne får en mulighed for dels at blive informeret og dels at diskutere deres situation som tillidsrepræsentanter, som forbundsformanden havde nævnt i form af en konference. Det var klart, at man skal kende spillereglerne og de arbejdsretlige regler.

Der var et stort behov blandt tillidsrepræsentanterne for, at disse ting blev snakket igennem. Afdelingen gav tilslutning til konferencen og fandt det positivt, at forbundet tog dette initiativ.

Bent Meyer

Var tilhænger af en sådan konference, som foreslået. Troede ikke på, at man kan få nogen til at give konkrete bud på, hvorledes de fagretlige regler virker i en given situation. Det går altid på fortolkninger af de situationer, der opstår, og så havde han erfaring for, at disse fortolkninger altid falder ud til ulempe for forbundet.

Forbundsformanden

For at gøre konferencen færdig – de folk, som vi kunne bruge der, og som vi vidste, har det største kendskab, må givet være en LO-jurist, men det var forbundsformandens mening, at man ikke fra mandlig afdeling mener, at de folk, der kommer fra LO, har den opfattelse, som man gerne vil have. Derfor syntes forbundsformanden, at det, der var vigtigt for disse mennesker, var, at de kan få en orientering og information om, hvordan reglerne er. Hvad vi så ud fra reglerne kan foretage os, skal vi diskutere et andet sted. Men man kan i denne situation, f.eks. også omkring Per Clemmensen, hvor det var et chok for ham, at han kunne komme i en sådan situation, og hvor det også for forbundet var et chok, men hvorfor det var et chok var fordi, vi ikke rigtigt har forsøgt at tolke reglerne, men vi har altid sagt: Sådan har det været. Nu skifter arbejdsgiverne og bliver endnu mere kontante og kommer endnu mere i offensiven, og kan stadigvæk

gøre det, fordi reglerne giver dem mulighed herfor. Og så må det være således, at de mennesker, der kan blive udsat for det, i hvert fald bliver orienteret om, hvordan reglerne er, så de kan tage højde for dem.

Vi, der var i Arbejdsretten i mandags, diskuterede disse ting og Daugård, LO, var til stede, og vi talte med ham. Han sagde helt klart, at hvis sagen med Ceres Bryggeriet er med, er der ikke noget at gøre. Det vidste vi godt. Derfor kan man måske sige, at vi, ved ikke at fortælle tillidsrepræsentanterne hvilken risiko, der er for afskedigelse ved at gøre sådan og sådan, måske også har forsømt nogle ting. Men OK, vi havde ikke mulighed for at forudse, at vi kunne komme i en sådan situation, men det kan vi nu, og det ved vi helt bestemt, at vi fremover kan forvente, at der sker en stramning omkring tillidsrepræsentanterne. Man går lige til grænsen af, hvad der er lovligt fra den anden side, og så må de, som det kan gå ud over, helt klart vide, hvad reglerne er for, hvordan en tillidsrepræsentant kan fungere.

Troede ikke, at man både kan finde en person, der kan orientere og samtidig udtrykke de holdninger, vi har. Det var ikke muligt, og mente, at vi kunne finde ud af at gøre dette på en anden måde. Man kunne diskutere i hovedbestyrelsen, hvordan vi gør disse ting.

Forbundsformanden syntes, det var den bedste måde at sige til tillidsrepræsentanterne og de valgte folk, at vi er klar over, at der med denne sag, og det, der ligger, kan ske opstramninger, og at der er mere focus på dem, og at vi derfor synes, at det er rimeligt, at vi samles og giver dem en information om reglerne, dels om organisationsansvar, dels tillidsmandsregler osv., og at man ved en sådan konference kan have et oplæg, og så på én eller anden måde lade folk arbejde i grupper og drøfte erfaringer.

Syntes, at man skulle tage dette skridt først, og så kunne man måske vende tilbage og sige, at nu har vi den orientering, hvordan administrerer vi det, og det kunne så give efterfølgende muligheder for, at man pr. landsdel også kunne holde konferencer med alle folkene og så drøfte, hvorledes man kører disse ting.

Holger Foss

havde et forslag til en person, som kan opfylde behovet, både hvad angår det juridiske og hvad angår holdninger. Det er professor Ole Krarup, ekspert i arbejdsretssager med en fortrinlig holdning. Det forslag vil Holger F. bede om, at man overvejede.

Forbundsformanden

Dermed lå der så også forslag om, at begge ting skal ske på samme konference.

Det forslag ville forbundsformanden ikke støtte, fordi det ligesom er folk, der igennem diskussion af nogle konkrete situationer aftaler, hvad man skal gøre. Det virker som om – når man holder et sådant møde – at man kommer og skal fortælle folk, hvad det er, de skal gøre i en sådan situation. Det fandt forbundsformanden ikke særligt behageligt. Det var rigtigt, at Ole Krarup har forstand på arbejdsretssager, men troede ikke, at han havde den erfaring til at kunne tolke det på en sådan måde som LO-juristerne, som ikke bestiller andet.

Barbara Kryger

Troede ikke, at det var muligt at give en orientering om, hvordan reglerne er og så forhindre en diskussion om, hvad man så gør ved det. Det var nødt til at hænge sammen, men så må man holde en konference på 2 dage, hvor første dag er oplysning – og derefter en diskussion om, hvad vi så gør. Det var også et spørgsmål om, hvor styret skulle være. Det var vigtigt, at det blev tillidsrepræsentanterne selv, som siger, hvad deres problem er, og hvad deres erfaringer er. Troede, at den erfaringsudveksling, der ville komme, ville være frugtbar, idet man nok ville kunne give hinanden mange gode ideer.

Holger Foss

Forstod ikke forbundsformandens holdning vedrørende hans forslag. Ole Krarup er overalt anerkendt som både værende en koldsindig jurist, der ved, hvad det handler om, og dels er han kendt for at have en holdning, der tilgodeser den holdning, vi har til disse ting. Sidst, Holger F. havde hørt ham, var under konflikterne i en radioudsendelse, hvor han kaldt og klart gjorde opmærksom på, hvor overenskomststridigt det hele var, og der var ikke noget at komme efter, han kendte alt dette, men alligevel

var han i stand til samtidig at kunne give en opfattelse af en holdning, som var i overensstemmelse med de aktioner, udsendelsen handlede om.

Nu var det forbundsformanden selv, der gjorde opmærksom på, at vi skulle have fat i en ekspert, og så gjorde han opmærksom på, at det nok var svært at finde en fra LO, som kunne tilfredsstille Københavns mandlige afdeling. Gik ud fra, at LO's holdning, hvad angår arbejdsretforhold, ikke var i overensstemmelse med forbundets. Der var andre end Københavns mandlige afdeling, der var af denne opfattelse.

Preben Mortensen

Forbundet havde ikke på noget tidspunkt formuleret en egentlig holdning til det arbejdsretlige system. Vi har i disse situationer pejlet os frem til, hvad vi synes er det rigtige at gøre i forbindelse med opbakning. Derfor var det klart, at der er en anden holdning til det arbejdsretlige system i Københavns mandlige afdeling, end der er i forbundet, idet forbundets holdning til det arbejdsretlige system ligger langt tilbage i en beslutning om, at forbundet altid møder i forbindelse med sagerne, såfremt afdelingen ønsker dette. Der var helt klart forskellige opfattelser af, hvordan tingene skulle køres, og derfor var der ikke nogen, der kunne komme og sige, at de kunne udtrykke forbundets holdning ved et sådant møde.

Det var stadigvæk forbundsformandens opfattelse, at man for at kunne tage en diskussion om, hvad man skal gøre i forskellige situationer, må kende spillereglerne. Mente, at det var vigtigt, at den, der kommer, giver os en orientering og en information om, hvorledes spillereglerne er, og at vi så derefter selv kan diskutere – hvad gør vi. Hvis det derfor samtidig var en, der skule fremlægge nogle ting, var det klart, at det så bliver i forhold til den opfattelse, diskussionen går, og ikke en diskussion os selv imellem. Det er en viden, der skal gives, og de, der skal modtage denne viden, må så derefter selv finde ud af, hvad de skal gøre med den. Fandt det altid betænkeligt, at den, der skal give en sådan viden, også skal fortælle, hvordan man skal behandle den. Derfor ville forbundsformanden opretholde forslaget om, at man kun får én person til at give en information så objektivt

som overhovedet muligt, således at man fra dem, der skal modtage informationen får et indtryk af, hvordan reglerne er, og så kan vi bagefter diskutere, hvordan reglerne bruges.

Holger Foss

Var helt klart af den opfattelse, at en LO-jurist ikke er mere objektiv end professor Ole Krarup, og opretholder derfor sit forslag.

Bent Meyer

Syntes bl.a., at Barbara K.s indlæg var godt, hvor man først kunne få nogle iskolde oplysninger, og der syntes Bent M., at Holger F.s forslag om Krarup var udmærket. Ole Krarup kunne sige til os, hvad vi gjorde forkert. Det ville han måske gøre betydeligt mere objektivt, end hvis det var en af LO's jurister. Støttede det forslag, at man gør det på en måde, der går meget i dybden og stillede mange af disse situationer op, som virkelig kan ske på arbejdspladserne, hvor man faldt i en grube den ene gang efter den anden. Her kan man blive bragt ind på rette spor af en mand som Ole Krarup.

Inge Jensen

Foreslog, at man på nuværende tidspunkt, hvor der var kastet nogle tanker ud om, at man prøvede på at lave noget for tillidsrepræsentanterne. Kunne bede forbundsledelsen om at lave et oplæg til, hvordan man forestiller sig, at man kan afvikle et sådant arrangement.

Et forslag som FU kunne diskutere ud fra.

Barbara Kryger

Præciserede, at hendes forslag ikke var et konkret forslag, det var nærmest ment til inspiration. Syntes, at det er en god idé, at forbundsledelsen kom med et oplæg, og så ser man på dette i forretningsudvalget.

Holger Foss

Havde fulgt Inge Jensens forslag inden hun havde fremsat dette. Havde bedt om, at forbundets formand ville tage under overvejelse at bruge Ole Krarup, hvorefter forbundsformanden meddelte, at det syntes han ikke er nogen god idé, og deraf opstod diskussionen

Preben Mortensen

Formålet med forslaget om Ole Kra-

rup var på baggrund af nogle bestemte holdninger, hvor forbundsformanden sagde, at da det ikke er tilkendegivet, hvilken linie, forbundet har til disse ting, fandt han, uanset hvem det skal være, at det ikke var en, der skulle komme og fortælle os, hvilke holdninger, de har til det, men fortælle os, hvordan reglerne er.

Inge Jensen havde stillet et forslag, og det gjorde, at det bliver på næste forretningsudvalgsmøde og hovedbestyrelsesmøde, man kunne diskutere videre, og så får det lange udsigter. Syntes, at det var underligt, når det bliver lagt frem, at man måtte gøre nogle ting, og så ender det i den diskussion, som tilfældet var.

Inge Jensen

Når forbundsformanden sagde, at det trækkes i langdrag, var det ærgerligt, fordi det var nu, man havde brug for disse ting. Foreslog, at forbundet laver arbejdet. Det, vi skal have at vide, er nogle kendsgerninger og facts – det var rigtigt – holdninger skal man selv finde frem til. Fråfaldt sit forslag af hensyn til, at konferencen blev igangsat så hurtigt som muligt.

Preben Mortensen

Tilbage stod herefter Barbara K.s forslag om, at tingene skal ske samtidig. Det må man have en tilkendegivelse af, idet det så betyder, at man ikke kan nøjes med en 1-dags konference, det giver så et problem, idet man skal regne med, at det berører mange mennesker, der skal kaldes sammen, og så bliver der spørgsmålet om indkvartering, der gør det særdeles vanskeligt at gennemføre en hurtig konference.

Barbara Kryger

Havde ikke noget forslag mere. Det var trukket, men ville ændre det til en inspiration, som kunne indgå i overvejelserne. Syntes, at det var vigtigt, at konferencen kunne ske hurtigt, fordi man kommer ind i disse situationer omkring konflikter gang på gang.

Appellerede til, at man tager de ting, som var sagt af mandlig afdeling og fra kvindelig afdelings side som inspiration og lavede denne konference – som forbundsledelsen fandt hensigtsmæssig og praktisk mulig – hurtigst muligt.

Holger Foss

Agtede ikke at prøve på at forhindre en sådan konferencens afholdelse inden for et rimeligt tidspunkt. Tilsluttede sig Barbara K.s forslag og håbede, at den inspiration, der var kommet, havde virkning.

Forretningsudvalget godkendte beretningen.

3. Forskellige sager

*Ved forbundsformand
Preben Mortensen*

Forbundet havde fået en opringning fra Bryggerforeningen om, at tillidsrepræsentanterne på Carlsberg/Tuborg har meddelt, at arbejdet stopper fra i nat på grund af sammenbrud i rammeaftaleforhandlingerne. De beder om et fællesmøde, og forbundsformanden havde sagt, at man vendte tilbage til sagen på et senere tidspunkt.

Der var udsendt 15 cirkulærer. Ville omtale cirkulære vedrørende delegerede til kongressen, som var cirkulære nr. 22.

På baggrund af konflikterne var det lidt sent, forbundet fik de sidste indbetalinger ind, men da man havde gjort op og afstemt de enkelte kredses delegerede i forhold til forbundets medlemstal, var der et par hundrede i forskel. Det gjorde så, at man tog det afdeling for afdeling og så på indbetalingerne og på medlemstantallet og konstaterede, at der for visse afdelinger var meget store udsving, mens de var små for andre afdelinger.

Derfor har vi udsendt et nyt cirkulære, men inden den 15. maj skal der afstemmes de udsendte lister fra A-kassen med medlemskartoteket. Årsagen var, og det var flere gange påtalt overfor revisionen, at hvor man før i tiden afregnede, sker der det, at de medlemslister, der kommer fra Koph-Data automatisk tilgår Direktoratet, og vi skal under alle omstændigheder betale for de medlemmer, der står på disse lister, og der var et par hundrede i forskel, som man blev nødt til at gøre op. Hvis man ser på selve medlemsantallet pr. 31. marts, får dette indflydelse på de delegerede, som kredsen skal have. Derfor har vi bedt afdelingerne om at få listerne tilbage, så vi kan ajourføre, og så kan vi risikere at skulle udsende en ny liste, idet der kan være et udsving. Vi vidste, at der i Nordjyske kreds bliver et

udsving på 1 delegeret. I København var det vist ikke så slemt. I mandlig afdeling er det vist 8 ud af 3.200, så det er en meget lille procent, men andre afdelinger, hvor man har 70, betaler man for 55, og der var tale om et udsving på 15. Dette var helt uacceptabelt, at man havde sådanne tal. Det var kun i Nordjyske kreds, hvor der var problemer med de delegerede. Udsvinget i de andre kredse ud fra de tal, vi har lavet, skulle ikke ændre på delegeret-tallet, men det var uheldigt, hvis vi skal meddele, at der er ændringer. I det næste cirkulære, vi sender ud, vil vi meddele kredsenes afdeling for afdeling, hvor mange medlemmer man har, så forventer vi, at vi får ajourført kartotekerne sådan, at de par hundrede mennesker, vi betaler for hver måned – hvis det virkelig viser sig, at vi ikke har dem som medlemmer – bliver strøget.

Bent Embo

Vedrørende listerne, der udsendes af Koph-Data, har vi konstateret gang på gang, at de er meget længe om at blive ajourført, og ville pege på, at man havde konstateret, at man et år efter kører med medlemmer på disse lister, som enten har været slettet eller udmeldt af forbundet. Man måtte se at få disse ting rettet.

Poul Erik Guldborg

Da man opdagede, at der muligvis var problemer med Nordjyllands kredsen med hensyn til delegerede til kongressen – antallet – fik man en meget hurtig meddelelse om, at vi kunne forvente 24 i stedet for 23. Det var nok små 14 dage siden, man fik denne besked. Det kom ikke til at være problemer.

Bent Embo var inde på mulige fejl hos Koph-Data, og Poul Erik G. havde snakket med et forhenværende medlem. Vedkommende kom ind til Fyrvæsenet for to år siden, og han fik stadigvæk Prop & Kapsel.

Preben Mortensen

Oplyste, at det kun var af hensyn til det antal delegerede, forbundet var nødt til at sikre, at der var overensstemmelse med det medlemstal, der berettiger til delegerede, og derfor har man sendt lister ud for at få det ajourført. Hvordan man skulle gøre det fremover, må diskuteres på et senere tidspunkt.

Forbundet har modtaget et brev fra

LO den 2. maj. Det er Metal-Søfart, som har indledt blokade imod de to både, der tidligere sejlede på ruterne, der var Viking-både. De åbner hvert år, det er de samme ejere, som kører videre, og de går ned, og der er under-skud, og der er altid problemer med at få inddraget pengene til de mennesker, der er beskæftiget. Rederen har underskrevet eksklusivaftaler med Sømandsforbundet, der har gjort, at alle, der er beskæftiget på skibet, tjenere, kokke, hotel- og restaurationspersonale også hører under Sømandsforbundet, og det har selvfølgelig givet nogen uro indenfor hotel- og restaurationsbranchen. Han har også lavet en eksklusivaftale med dem, så de har også fået disse poster. Nu er der to forbund, der har eksklusivparagraf på de samme.

Men Metal-Søfart kan ikke få overenskomst for maskinmestre osv. De kan godt få en aftale, men de siger, at aftalen skal være sådan, at den overholder den danske lov omkring sikkerhedsbestemmelserne og mandskabet på skibet. Samtidig forlanger alle, der er medlem af det internationale transportarbejderforbund, at man underskriver den internationale overenskomst, der ligger, når man sejler fra et land til et andet, altså international søfart.

Forbundet har svaret, at vi gerne vil indlede en sympatiaktion overfor disse to skibe, som kan indledes, så den træder i kraft mandag den 20. maj.

FU konstaterede, at sympatiaktionen ikke ville skabe problemer.

Preben Mortensen

Forbundet har modtaget et brev fra et medlem i kvindelig afdeling, som protesterer over aftalen, der er lavet vedrørende 1. maj med arbejde. Hun mener, at den er med til at ødelægge 1. maj, fordi det er vigtigt, at folk deltager i disse arrangementer, hvad der er vanskeligt for dem, der er på nat-hold.

Forbundsformanden havde ringet til medlemmet og beklaget, at forbundet ikke havde fået svaret på hendes brev samt meddelt, at man ville behandle brevet her i dag. Havde sagt til hende, at det var hans opfattelse, at 1. maj-betalingen ligger efter, og det måtte vi fastholde som en kutyme, men at vi ikke vil blande os i, hvis afdelingerne dispenserer for ordningen, som det f.eks. har været gjort i

forbindelse med Store Bededag og 1. maj, således at folk fik noget samlet frihed. Til gengæld er vi nødt til at tage det op, som hun også protesterer over, at det ikke er afgjort af medlemmerne selv. De føler, at de har fået det trukket ned over hovedet, og hun mener, at hvis man skal dispensere fra disse regler, så må det være fordi, det er medlemmerne, der har det ønske, og det er ikke noget, som tillidsfolkene blot gør hen over hovedet på dem. Derfor var FU nødt til på en eller anden måde at give hende et svar på disse ting og at diskutere, hvorledes dispensationen kan foregå, hvis man dispenserer.

Barbara Kryger

Erindrede om diskussionen sidste år i forretningsudvalget, fordi man havde konstateret både i afdelingerne og i forbundet, at der havde været produktion natten til 1. maj på Tap Syd-Tuborg, og det havde haft nogle konsekvenser for andre grupper, f.eks. service, rengøring og køkkener, der måtte møde ind natten til 1. maj. Vi fandt det moralsk forkasteligt, og Barbara K. orienterede i forretningsudvalget om, at man havde diskuteret det i kvindelig afdelings bestyrelse og repræsentantskab, og var enige om, at dette ikke mere måtte finde sted, undtagen hvis man nogensinde fik medlemmer, som gik i kontinuerlig drift, idet man da ikke vil kunne undgå at skulle arbejde natten til den 1. maj.

Det var en stærk beslutning, som var meget klar, og så opstår situationen i år, hvor Store Bededag og 1. maj falder på en måde, som gør, at natholdene ser en mulighed for at få fire sammenhængende fridage. Der blev forespurgt i kvindelig afdeling, om vi ikke kunne dispensere, og man sagde nej under henvisning til den tidligere beslutning, men preset blev så stort, at bestyrelsen ønskede et ekstraordinært møde, hvor man diskuterede situationen og havde en afstemning, og et flertal fandt, at det var rimeligt at dispensere i år.

Det var rigtigt, at der er en beslutning, som ikke er truffet i de enkelte klubområder. Det er en beslutning eller en dispensation, der er givet af kvindelig afdelings bestyrelse, og som Barbara K. måtte sige, er »ulovlig« i forhold til, hvad man har fastslået i forretningsudvalget og i hovedbestyrelsen. Derfor havde afdelingen

også skrevet til forbundet og orienteret om, hvorfor der er truffet sådan en beslutning.

Mente selv, at det var moralsk forkasteligt, og forstår godt de mennesker, men det bliver meget svært at holde skansen med hensyn til 1. maj fremover, fordi driften selvfølgelig var interesseret i, at der dispenseres i andre sammenhænge, for at undgå opstart to gange,

Der har været nogle, der har holdt fast i principperne og moralen, og det er ét af de medlemmer, der har skrevet til forbundet nu. Forstår hende godt, fordi det er rigtigt det, hun gør, men måtte også sige, at man godt forstår de mennesker, som gerne vil have fire sammenhængende fridage.

Preben Mortensen

Fandt, at det måtte diskuteres, om der skulde gives dispensation på måden dette var sket, idet medlemmet antaster, at det enkelte medlem ikke er spurgt.

Hun skriver, at hun har haft en underskriftsindsamling, hvor der på 2 dage er indsamlet 58 underskrifter. Det er jo rigtigt, at vi har den 1. maj, fordi det er den dag, hvor vi mener, vi skal ud og demonstrere og vise arbejdernes enhed, og det forhindres for de folk, der er på natholdet. Men til gengæld er vi i en situation – og det måtte vi også sidste år drøfte igennem – hvor der kan opstå visse tilfælde, hvor man finder, at det af hensyn til medlemmerne kan være nødvendigt at dispensere. Men det var klart, at forbundet er betænkelig ved, at man flytter den, fordi vi risikerer at komme i en situation, hvor man siger, hvad er egentlig kutyme? Ligger helligdagsbetalingen før eller efter 1. maj.

Barbara Kryger

Oplyste, at betalingen var i orden. Vidste ikke, om det var en betænkelig måde, beslutningen er truffet på. Afdelingen holdt ikke urafstemning 3 gange om dagen, hver gang der skal tages en beslutning. Det var kvindelig afdelings bestyrelsesmedlemmer, som havde ønsket, at man holdt et ekstraordinært møde. Bestyrelsen møder op og repræsenterer hver sit klubområde, og vi diskuterer denne sag, fordi der var ønske om at diskutere den igen. Det er den måde, man normalt træffer beslutninger på. Syntes ikke, at der er noget udemokratisk i,

at det ikke var kommet til en afstemning i de enkelte afdelinger på arbejdspladsen. Tillidskvinderne er understøttet med den kompetence, de behøver til at træffe den slags beslutninger.

Afdelingen havde fået en kopi af brevet og ville svare medlemmet.

Bent Meyer

Konstaterede, at man mange gange træffer beslutninger hen over hovedet på medlemmerne, men det var således, at man står til ansvar på den kommende generalforsamling overfor de beslutninger, man træffer.

Mente ikke, at man havde overtrådt nogen moralske regler ved dette. Man fastholder, at der mødes op før 1. maj, så har man større mulighed for at deltage i 1. maj arrangementer. Hvis man møder før 1. maj, så har man mulighed for at sove ud og for at deltage i de 1. maj festligheder, der foregår ved 13–14-tiden i Fælledparken og andre steder i København. Derudover foregår der partiarrangementer, og dem har man mulighed for at deltage i om aftenen, når man er mødt på arbejdet før den 1. maj

Preben Mortensen

Syntes nok, at det var betænkeligt at sige, at hvis folk har fri kl. 6 eller kl. 7, at de så kan gå hjem og deltage i de arrangementer, der er. Havde forstået, at i København lavede man et fællesarrangement for bryggeriarbejdere kl. 10.00 i Nørrebro-Hallen, og det var vel med det formål, at så mange som muligt skulle kunne møde op og deltage. Det var klart, at den mulighed er forringet, når folk skal arbejde op til natten 1. maj.

Men vi har altså fået brev fra én, der klager over disse ting, og som finder, at 1. maj burde have været fredet, og hvis man skal se på motivet for 1. maj, må vi sige, at medlemmet for så vidt har ret. I forbindelse med et 1. maj arrangement må det være sådan, at vi sikrer os, at folks arbejdstid bliver tilrettelagt på en sådan måde, at de kan deltage i 1. maj arrangementerne. Nu er det ikke nok, at afdelingen svarer på brevet, for forbundet skal give et svar. Mente, at man må svare medlemmet, at vi principielt er enige i, at det må være således, at arbejdet tilrettelægges på en sådan måde, at man kan deltage i disse arrangementer, men at der kan opstå nogle specielle situationer, hvor der

må være mulighed for at dispensere. Havde forstået på Barbara K.s bemærkninger, at man fandt det rigtigt, at tillidsrepræsentanter kan træffe beslutning om dispensation uden at skulle spørge medlemmerne. Det stillede forbundsformanden sig lidt tvivlende overfor. Men der var selvfølgelig forskel på, om man taler om store arbejdspladser med flere tusinde mennesker, eller om arbejdspladser af mindre omfang, hvor man normalt vil kunne nå at spørge medlemmerne.

Mente principielt, at man måtte sige til medlemmet: Vi er enige i betragtningerne om, at 1. maj er arbejdernes dag, og at arbejdet bør tilrettelægges på en sådan måde – det er også det, som overenskomsten siger – at man kan deltage i de 1. maj arrangementer, der er, og det må betyde, at for natholdets vedkommende har man fri op til 1. maj.

Inge Jensen

Var enig i, at man skal have fri op til 1. maj, fordi hvis man tager folk fra nathold, der går hjem kl. 7-7.30 om morgenen, er de ikke i stand til at være med i de arrangementer, der er om formiddagen. Syntes, at man skulle lade medlemmerne om at afgøre, og hvis man så siger, at man er ansvarlig på generalforsamlingen for sine handlinger i årets løb og hvis medlemmerne så er utilfredse med tillidsrepræsentantens dispositioner, må man gå ud fra, at de tager sig sammen og opponerer over det og dermed får en debat og dermed en afgørelse, som så er truffet, når alle er til stede. Syntes, at det var rigtigt at sige, at principielt bør man have fri, men hvis man er enige om, at på de enkelte områder, arbejder man frem til om morgenen, så syntes Inge J. også, at dette var i orden, når bare betalingen er i orden ifølge overenskomsten. Det har den været i dette tilfælde.

Det, der så stod tilbage var, at medlemmet mener, at det er foregået hen over hovedet på dem, og der må man sige, at tillidsrepræsentanten i det område står til ansvar for sine handlinger, lige så vel som vi som fagforening står til ansvar for vore handlinger.

Bent Meyer

Kunne ikke være enig i den vurdering, der blev lagt til grund her, at man ikke kan deltage i 1. maj arran-

gementer, når man møder op til 1. maj. Så skulle man ud og prøve at lave en undersøgelse af, hvad folk helst ville deltage i – om de helst vil deltage i demonstrationen kl. 13, 14 eller kl. 10 om formiddagen, eller om de vil deltage i deres partiforeningers festligheder om aftenen. Var sikker på, uanset hvordan man gjorde dette, kunne der være situationer, hvor man ikke var egnet til at gå til demonstration om morgenen, fordi man ikke har fået sovet nok. Tilsluttede sig, at det er muligt for tillidsmændene på arbejdspladserne at træffe nogle afgørelser, som så må komme til bedømmelse på et senere tidspunkt, og så må man overlade det helt generelt til, hvordan de finder ud af det, og så må de tage ansvaret for det.

Barbara Kryger

Præciserede, at den beslutning, der blev truffet i kvindelig afdeling, gik på, at det var en dispensation, som kun gælder i år, fordi man var enige i princippet om, at man ikke arbejder natten til 1. maj, og man ønskede ikke, at det blev indført fremover af de grunde, som medlemmet fremfører i brevet til forbundet. Det er en dispensation kun for i år, og Barbara K. var principielt enig med medlemmet. Det var et stort problem, at dette spørgsmål blev rejst, men det blev ikke gjort til noget kabinetssspørgsmål i kvindelig afdeling. Men det rejser selvfølgelig spørgsmålet: Hvornår starter en helligdag? Den starter kl. 24.00, når døgnen begynder, og første skift er natholdet!

Poul Erik Guldborg

Fandt dette interessant – at når man på Carlsberg/Tuborg begynder at arbejde søndag aften på nathold, får man søndagsbetaling indtil mandag morgen kl. 7.00. Altså gik helligdagsdøgnet og søndagsdøgnet til kl. 7.00 om morgenen!

Preben Mortensen

Bekræftede, at det er rigtigt, når man taler om almindelige helligdage, men det, der var vigtigt var, hvor er vor ret? Der må vi henholde os til, når vi kigger tilbage til overenskomsterne i 30'erne, hvor 1. maj var en halv dag, at der forefandt helligdagsbetalingen natten før 1. maj. Derfor var der her en forskel på 1. maj og de øvrige dage, og så må man sige, at vi ikke kunne overlade det til afgørelse i

hvert enkelt tilfælde, hvad man synes er bedst, fordi det også giver arbejderne nogle rettigheder.

Forbundet måtte fastholde, at helligdagsbetaling for 1. maj ligger for natholdets vedkommende før 1. maj. Det kan man se tilbage i overenskomsterne og fastholde som et argument. Syntes, at det var rigtigt at sige til medlemmet, at vi er enige i, at man bør tilrettelægge arbejdet sådan, at man holder fri op til den 1. maj, som overenskomsten siger, og vi er enige i, at det bør være hensynet til formålet med 1. maj, der betinger arbejdets tilrettelæggelse, men at vi er enige i, at der kan opstå situationer, hvor der må være mulighed for at dispensere. Der er tale om, at man har dispenseret fra ordningen. Syntes, det måtte være den rigtige måde at gøre det på. Syntes også, at man skulle sige til medlemmet, at det har været drøftet i FU, og at man er af den opfattelse, at tillidsrepræsentanten har kompetence til at træffe sådanne aftaler. Såfremt man er utilfreds med dette, så må man gøre det gældende de steder, hvor tillidsrepræsentanten bliver valgt. Forbundsformanden syntes dog, at brevet burde indeholde en principiel enighed i, at arbejdets tilrettelæggelse skal være sådan, at man holder fri natten op til 1. maj.

Holger Foss

Konstaterede, at mandlig afd. ikke var enige i forbundsformandens konklusion. Man havde ikke dispenseret, men handlet ud fra at man syntes, det var en ret at gøre sådan.

Barbara Kryger

Oplyste, for at der ingen tvivl skulle være, at vedkommende medlems tillidsrepræsentant stemte imod dispensationen. Fastholder, at det var en dispensation, og at den indstilling, et flertal i forretningsudvalget sidste år fandt frem til, skal fastholdes, og der skal ikke arbejdes natten op til 1. maj

Preben Mortensen

Måtte protestere imod, at man ikke taler om dispensation. Hvad var så overenskomstens bestemmelser om frihed til 1. maj? Forbundsformanden havde sagt helt klart, at betaling for 1. maj som helligdagsbetaling ligger natten op til 1. maj, og det måtte man helt klart holde fast i. Såfremt man derfor skal arbejde på andre tids-

punkter, måtte det betyde, at det så måtte være på dispensation.

Holger Foss

Mandlig afd. var ikke enig i formandens vurdering.

Preben Mortensen

Herefter meddelte forbundsformanden, at mandlig afdeling kunne blive nødt til at være enig i forbundsformandens vurdering og at der måtte ske en afklaring af, om man kunne tillade sig at gøre med overenskomsten, som man havde lyst til.

Forretningsudvalgets konklusion blev:

At såfremt man skal arbejde natten op til en 1. maj, kan dette kun ske på en dispensation. Det blev slået fast, at de steder (eks. spritfabrikkerne), hvor det har været normalt (en kutyme) at arbejde op til en 1. maj, kunne dette ikke laves om.

BEVILLINGER

Som en opfølgning af forbundets tidligere givne moralske støtte til den internationale liga for fred og frihed bevilgede FU kr. 1000 til ligaens videre arbejde.

Forbundsformanden deltager i den danske komités arbejderkonference 16.-19. maj 1985. Emnet fredsarbejdet.

Preben Mortensen

Der lå en indbydelse fra Ungarn til 3 personer om at deltage i et planlægningsmøde 20. til 25. maj.

Der skal bl.a. planlægges fælleskonferencer i Ungarn 1986-87, derfor indstiller vi, at forbundets daglige ledelse deltager med én i besøget.

De Danske Spritfabrikker er med til at opføre en virksomhed, som skal producere i Ungarn, og det ville være naturligt, at man så fik en spritrepræsentant med og især en repræsentant for den produktionsform, som man har i Grenå. Poul Erik Guldborg havde meddelt, at han ikke kunne deltage. Vi forventer også, at vi får lov til at se »Cubanje-bryggeriet« med en ny produktion samt øvrige virksomheder. Hvis det er vigtigt at få meddelelse med hjem om, hvordan produktionsformen er, så kan man i denne situation fravige det normale og tage en konsulent med, som kunne skrive en rapport om disse ting.

Her er så forslaget til John Pedersen, som er meget inde i produktionsformer på spritfabrikkerne.

FU gav tilslutning til, at forbundet repræsenteres i Ungarn ved forbundsformanden, konsulent John Pedersen samt kredsformand Jens Olsen. Suppleant Thomas Olsen.

29.-31. maj 1985 deltager Poul Erik Guldborg som forbundets repræsentant i en konference vedr. »Globale fødevareproblemer«.

Forbundsformanden deltager i Nordisk Unions styrelsesmøde i Helsingfors 10.-11. juni 1985.

Vedr. konferencen, vi skal have i marts måned næste år på Roskilde Højskole om bryggeriforhold, hvor vi vil indbyde de vesteuropæiske lande samt Ungarn og Jugoslavien, hvor der er licensproduktion, samt Tjekkoslovakiet, som er storeksporthar bryggeriteknologi og har en del erfaring på det felt, har der været et nyt møde i London, hvor forbundsformanden ikke kunne deltage, men hvor Holger Foss og Flemming Carlsen (som også fungerede som tolk, men som samtidig har været med til at sammenfatte tingene), idet man må kunne udsende konferencens indhold, men man har til dels efterkommet den indstilling, forbundet havde til, hvordan konferencen skulle forløbe, men samtidig har man nogle nye forslag.

Der har været et dansk/tyisk seminar, som afholdtes på Roskilde Højskole, hvor EAL's sekretær har gjort opmærksom på, at man var usikker overfor, hvad det var, der skulle foregå omkring konferencen næste år. Vi har drøftet den med Dan Gellin, som var insforstået eller i hvert fald ikke ville modarbejde den. Nu siger han, at han ikke på noget tidspunkt har givet sanktion til disse ting. Det syntes forbundsformanden var ualmindeligt dårligt. Men det var aftalt, at EAL's sekretær skulle skrive et brev til Dan Gellin, som forbundet så får mulighed for at kommentere på et senere tidspunkt.

Det var helt klart, at vi meddelte Dan Gellin, at på baggrund af de forhold, der er inden for bryggeriindustrien både i Vest- og Østeuropa, var det nødvendigt at diskutere med organisationer både fra øst og vest. Dan Gellin tilkendegav helt klart, at såfremt man ikke dannede en ny internati-

onal organisation, f.eks. et nyt sekretariat osv., ville det ikke blive modarbejdet. Han ville også lægge et ord ind i CFGT i Frankrig, og det har forbundet konstateret, at han også har gjort. Det, der var underligt, var, at han løber nu fra det, men forbundsformandens fornemmelse var, at der er visse personer, der ikke bryder sig om, at der foregår et legaliseret samarbejde med CGT, Frankrig, samt med andre organisationer uden for IUL, og at der derfor på den baggrund blev rejst kritik. Så har Dan Gellin fået kolde fødder. Forbundet måtte fastholde dels de drøftelser, der har været, dels formålet med disse ting, og at vi gennemfører denne konference uanset, hvad Dan Gellin siger til dette. Forbundsformanden syntes dog, at forbundet, når de fik brevet, burde søge at referere den samtale, og hvordan Dan Gellin stillede sig til disse ting.

Larke Andreassen fra Sverige, som er vicepræsident og som normalt er positivt indstillet, ville forbundsformanden få mulighed for at drøfte tingene med på Nordisk Unions styrelsesmøde.

Det var kedeligt, at det var endt her, idet det kunne betyde – såfremt man stillede sig negativt i IUL – at man risikerer den samme form for konference, som man havde i 1980 i København, hvor en række organisationer blev væk.

Forbundsformanden håbede, at det ville lykkes at få opklaret sammenhængen i disse ting og at gøre opmærksom på, at konferencen ikke var rettet mod nogen organisation, men simpelt hen mod at få varetaget bryggeriarbejdernes forhold på en ordentlig måde på internationalt plan.

Holger Foss

Holger F. syntes, at det var meget, meget beklageligt, at man nu for anden gang skulle konstatere, at generalsekretæren for vort internationale forbund var utroværdig, for det var han. Holger F. kunne referere til en samtale, som han i sin tid havde med Dan Gellin i Paris i forbindelse med vor konference. Forbundsformanden havde senere refereret en samtale, som han havde haft med ham, og de to samtaler svarede fuldstændig til hinanden. I mellem tiden havde han formålet at sende et brev ud til en masse, hvori han havde gjort Holger F. til en løgnhals. Dette sagde noget

om, at det kunne være svært at have med at gøre, men man måtte køre videre og prøve at se, hvad man kunne få ud af det.

Bent Meyer
Orientering om situationen i København

Som det øvrige FU vel er vidende om, så har de københavnske fagforeninger – mænd og kvinder – igennem det sidste halve år prøvet at komme igennem med en ny rammeaftale. Det lykkedes desværre ikke, forhandlingerne brød sammen i går, og selv om der var en masse ting, som var ryddet af vejen, var der nogle væsentlige punkter, der gjorde, at vi ikke ville være medunderskriver på en ny rammeaftale. Før vi brød forhandlingerne, havde vi formuleret 5 krav, som vi bad DfB om at overveje endnu en gang. Det gjorde de på et øjeblik, hvorefter de kom tilbage og sagde, at de ikke havde muligheder for at indfri vore 5 stillede krav. Hvis det var, kunne de måske give noget på ét af punkterne, men hvilket punkt det var, fik vi aldrig at vide.

Men de 5 punkter, vi formulerede, var, at vi ønskede at få produktionsgaranti for det faktiske salg af både øl og vand, og det skal forstås på den måde, at vi har et faktisk ølsalg, som siger noget med 825 mio flasker, men nu skal der på Wiibroes tappes et antal, hvor vi mister i hvert fald 50 mio bajere, som skal tappes i 12 stk.s kasser. Vi sagde, at vi ville have kompensation for de 50 mio bajere. Det ville de ikke give os, men vi har fastholdt kravet, at vi vil have garantier for det faktiske ølsalg.

Vi har hele tiden stillet krav om at få en beskæftigelsesgaranti, som omfatter en erstatningsansættelse for vor disciplinær-afskedigelse. Det ville medføre, at såfremt alle, der har mulighed for at gå af i den næste 5 års periode, også gik, så vil vi være 813 personer mindre. Så havde vi fået lagt en bom over ved at sige, at der skulle erstatningsansættes for disciplinær-afskedigede, og så skete der ikke noget ved det. Men det har vi ikke kunnet få igennem. Vi har kunnet få det igennem på den måde, at de, der bliver disciplinær-afskediget udover 35 personer om året, skal erstatningsansættes. Det følte vi ikke var tilstrækkeligt.

Vi stillede krav om en udjævning af den lønforskel, som der er blevet på

de to bryggerier, henholdsvis Carlsberg og Tuborg. Den er efterhånden blevet så stor, at den er ulidelig at leve med i særdeleshed på Tuborg. På Tuborg har akkordtillægget stået stille siden 1979, og der sker en masse ting på det område, og vi mente, at ved en sådan rationalisering, som vi skal i gang med her, havde DfB en udmærket lejlighed til at sørge for, at denne lønkløft blev udlignet.

I deres oplæg til en ny rammeaftale havde de stillet nogle ting i udsigt, f.eks. når man nedlægger Ny Tap på Carlsberg, så forsvinder Station Hof, således at man ikke længere skal distribuere derfra og ud til det ganske land. Den varemængde, der fremover skal køres fra Carlsberg til Godsbanen, skal så distribueres via Trans. Det sagde vi nej til. Vi ville ikke være med til, at man tog noget af vort arbejde og gav det til andre faggrupper.

De havde også nogle ideer om, at der, hvor vi i dag som bryggeriarbejdere arbejder på laboratorierne som en form for laboranter, skulle arbejdet overgives til rigtige laboranter. Det ville vi heller ikke være med til.

Vi ville heller ikke være med til at nedskære bemanningen på områder, hvor der ikke sker rationalisering eller modernisering og hvor der ikke sker en forbedring af hjælpemidlerne, som gør, at arbejdsgangen bliver lettere. De har nogle ideer om, at visse steder kan 2 mand lave 3 mands arbejde, eller 1 mand kan lave 3 mands arbejde. Men det ville vi ikke være med til. De 5 punkter, vi stillede op, ville de ikke på nogen måde indfri, og derfor meddelte vi dem, at der ikke kunne blive tale om nogen rammeaftaleforhandling.

Umiddelbart efter, at vi brød forhandlingerne, havde vi sammenkaldt vore tillidsrepræsentanter, mænd som kvinder, og gav dem en orientering. Det har så medført, at man har holdt borgestue-møder, hvor man har vedtaget, at man senest i morgen nedlægger arbejdet, og i morgen kl. 10 vil der være et møde i Nørrebro-Hallen, hvor man får en orientering om, hvad der er sket, udover den der er givet, og hvor man så beslutter, hvad fremtiden skal indebære.

Bent M. kunne godt forestille sig, at fremtiden ville indebære, at der bliver nogle konflikter i København, som tager mere end denne uge ud, og

som muligvis også tager mere end den næste uge ud. Derfor vil der komme et pres på f.eks. Fredericia, kunne man tænke sig, hvor de vil prøve på at tappe mere øl, end man gør på nuværende tidspunkt. Muligheden er der. Man kunne også tænke sig, at man på andre bryggerier i Jylland kom til at tappe noget af øllet fra Fredericia. Man kunne forestille sig, at de på alle måder ville prøve at få øl over Bæltet til Sjælland, således at de kan dække dette område.

DfB er ikke i den situation, som de var i ved den lige afvigte konflikt på baggrund af regeringsindgrebet, hvor de havde mange millioner bajere på lager rundt omkring i hele byen. De er forsvundet nu, og man har stort set ikke noget øl på de københavnske bryggerier.

Der vil nok komme et pres på andre kammerater rundt omkring i landet for at få dem til at levere øl, der kan sælges på Sjælland, men vi har altså ikke nogen rammeaftale mere.

Preben Mortensen

Der blev sagt, at man mister 12 stk.s produktionen til Wiibroes, og den vil man have kompensation for. Men der blev også sagt vand. Har bryggerierne meddelt, om der fortsat skal produceres vand i København, eller om man flytter det hele væk?

Bent Meyer

Der lå i den rammeaftale, som vi muligvis kunne have indgået, et tilbud om oprettelse af en vandfabrik på Tuborg Bryggerierne, der ville have en kolonnekapacitet på ca. 45.000 flasker i timen. Det skulle være en skrabet kolonne med mindre faciliteter. Den skulle højst koste 50 mio kr. Den skulle lave ølsalg, 25 standard cl., de ville ikke give nogen kompensation for helliters-salg, og vi ville have den faktiske ølsalgsgaranti, og så vil vi også have kompensation for, at helligteren overføres.

Preben Mortensen

Med hensyn til beskæftigelsesgarantien: Er der lagt et loft på de 813, eller er det bare et tal, man har skudt sig ind på?

Bent Meyer

Vi har i den aldersfordeling, som vi har fået papir på, 813 potentielle, som kan afgå i de næste 5 år. Man har ud-

videt beskæftigelsesgarantien på en sådan måde, at man udover 35 disciplinær-afskedigelser vil supplere op – altså erstatningsansætte. De siger til os, at vi gennem lange tider har forklaret dem, at de udnytter situationen, og at deres tolerancegrænse for afskedigelser af kolleger er sænket m.v. Og der prøver de på at imødegå os og sige, at det er all-right. I de sidste 2 år har der været en disciplinær-afskedigelse af 40 personer pr. år. Nu er tallet af bryggeriarbejdere blevet procentuelt mindre, og derfor vil de så sige, at de disciplinær-afskedigelser, der bliver udover 35, dem vil de give erstatningsansættelser for. Der mener de, at de har lukket munden på os, når vi siger, at de på en grov måde jagter vore medlemmer og smider dem ud hurtigere, end de tidligere har gjort.

Det vil sige, at der vil være 175 mennesker på en 5 års periode, som kunne disciplinær-afskediges uden, at der blev suppleret op, og det vil igen sige, at de 813 afskedigede bliver til omtrent 1000.

Preben Mortensen

Havde forstået på det 4. punkt, at man ikke finder, at noget af det arbejde, man laver i dag, må kunne overtages af andre grupper. Der blev nævnt Station Hof, laboratorier mv., men det må vel generelt gælde alt, ikke?

Bent Meyer

Ja. Rengøring f.eks. af ISS og andre ting.

Preben Mortensen

Det 5. punkt om rationalisering af mandskab, er det på bestående anlæg? Skal det opfattes sådan, at de vil have det samme ind, som de fik i sin tid med vandfabrikken og Tap Nord, altså at der skal ske nogle ændringer i forbindelse med de ting, der sker i dag?

Bent Meyer

På bestående anlæg men også på udenomspladser. Det er udenomspladserne, der for øjeblikket er meget tunge – som de siger. Der, hvor maskinerne kører, og hvor vi har fået minuttallet sænket, er det meget fint, men de har stadig væk nogle tunge ender uden om, idet de ikke i samme fart, som de har ønsket, har kunnet skære de mennesker fra. De mener, at der går f.eks. 3 mennesker et sted,

hvor arbejdet godt kan udføres af 1. Det er deres standpunkt.

Afdelingerne håbede, at den orientering, man gav FU, går ud til vore afdelinger på Thor, Randers, Ceres i Århus, Albani i Odense m.fl., således at man ikke sætter sin produktion yderligere i vejret i den periode, hvor København er ude i konflikt.

Preben Mortensen

Forbundsformanden havde nogle principielle bemærkninger, fordi det ligner noget den situation, man var i i 1980, på nær én ting, som han troede kunne gøre det vanskeligt, uden at han dog skulle prøve at snakke nogen fra noget.

Det var klart, at netop i den situation med overenskomsten, ville der nok, hvis der blev en konflikt, være megen fokus på én af de ting, som man nok ikke kan få bryggeriet til at gå ind i, nemlig lønspørgsmålet. Hvis man ser på virksomheden i Århus, har den sagt, at uanset hvor lang tid, der er konflikt, så må der ikke slås hul på disse ting, og hvis aftalen skal laves, og det udad til hedder sig, at der også er lønkrav, så vil der fra nogle områder være en fokusering derpå. Forbundsformanden sagde dette, fordi det var vigtigt udad til at gøre opmærksom på, at de krav, som jo er helt rimelige, ligger i forlængelse af en tidligere aftale, man har, men det kunne måske svække lidt, hvis der også var lønspørgsmål med. Nu var det ikke et decideret lønspørgsmål, men en udligning for dem, der var gledet agterud.

Forbundsformanden syntes, hvis man skulle fastholde kravet, at man skulle sige, at det ikke kun var i forbindelse med rationaliseringen, fordi der er sket en skæv fordeling i disse år. Der, hvor der var sket ændringer på Carlsberg, har det i den forbindelse kunnet være med til at forbedre lønnen. Man måtte egentlig sige, at alle bryggeriarbejdere er med til at betale forbedringen af lønningerne, og så var det også rimeligt, hvis der skete en udjævning på disse områder. Man var nødt til at give en sådan forklaring, så det ikke blev opfattet som et decideret lønkrav.

Bent Meyer

Afdelingerne havde brugt de argumenter, som forbundsformanden fremførte her, og man var opmærk-

somme på, at man godt kunne være i en situation, hvor DA's øjne hvilede meget nøje på de arbejdsgivere, som kunne tænkes at ville give nogle penge til deres medarbejdere i en given situation. Man mente ikke, at DfB var i samme situation. For det første var der det, at DfB ikke var noget firma, som var dårligt stillet, de havde mange penge, og de havde lov til at give penge, blot de ikke pålignede det varens pris. For det andet mente man, at den rammeaftale, som de lagde frem, kunne give så mange penge på en 5 års periode, så de godt kunne have råd til at give noget, og man kunne også over for en eventuel arbejdsgiverorganisation påvise, at effektiviteten bliver betydeligt større, idet 800 mennesker færre skal lave den samme produktion, måske en produktion der er større. Alle disse argumenter var givet dem i hænde, men de ville simpelt hen ikke give penge.

Afdelingen havde påvist, at når DfB har sagt, at de gerne vil forhandle løn i den kommende periode, hvor der sker effektivitetsforøgelse udover det, der står i rammeaftalen, at det havde de sagt nej til i hele den afvigte rammeaftaleperiode, hvor vi kunne bevise visse steder, hvor vi havde lavet en ekstra forbedring af produktionsgangen, uden at de har villet give os kr. og øre for dette, især på Turborg. – De har fået afdelingerne låst fast i et lønsystem, som er dårligt. Når der tales om udjævning, har afdelingerne stillet et konkret forslag om, at man to gange i den kommende rammeaftaleperiode ville have et beløb pr. time pr. medlem gående ind i en pulje, således at man selv kunne fordele pengene, så kunne man måske sige, at alle får 30 kr. i timen i akkordtillæg. Det ville medføre, at en lang række af vore medlemmer ikke skulle have noget, men kun de, der ligger fra 26 kr. op til 30 kr. skulle have en lønforhøjelse.

Bent M. mente helt givet, at man havde alle argumenter, men at man kun møder modstand fra en kynisk arbejdsgiver, der vil suge det sidste blod ud af afdelingerne.

Preben Mortensen

Forbundet var i den situation, at man var nødt til at konstituere en hovedkasserer frem til kongressen. Det var klart, at det også for den, der blev

blev konstitueret, altid var forbundet med en vis usikkerhed, fordi det betød, at man under alle omstændigheder skulle forlade et job, som kunne være af kortere varighed, og det var dermed naturligvis forbundet med en stor risiko.

Forbundsformanden ville foreslå, at forretningsudvalget indstillede til at konstituere en hovedkasserer. Man indkaldte hovedbestyrelsen og fik en accept derfra. Så måtte man gå ud fra, at hvis hovedbestyrelsen var enig i at konstituere en person, og hvis personen også klarede det, at der så også lå en opbakning på kongressen til at blive godkendt som valgt. Men vi måtte dog gøre klart, at det selvfølgelig var forbundet med en vis risiko.

Forretningsudvalget tilsluttede sig at indstille til hovedbestyrelsen, at der konstitueres en hovedkasserer frem til kongressen i september 1985.

Preben Mortensen

Der var ingen, der var i tvivl om, at det som så mange andre poster, er en udsat post, men den er under dobbelt krydsild, fordi der hele tiden er en vis bevågenhed fra offentlig side. Der skal ikke mange ting til, for at begå en fejl, og uanset at hovedkassereren jo ikke kan være med i det praktiske, er det klart, at det altid er den, der leder afdelingen – altså A-kassen – der må stå for skud. Det er klart med de ting, som også foregår på nuværende tidspunkt, og som har betydet, at det er et job, hvor man har skullet bruge mange timer på grund af de ting, der er sket her i april, dels også at styre A-kassen og ikke kun styre, men det er også et stort personale, man skal administrere, så det er klart, at forudsætningen for at klare det er, at det er en, der har kendskab til A-kasseforhold, og som ikke skal bruge forfærdelig meget tid til at sætte sig ind i disse ting, men som automatisk kan glide ind. Det skal også være en, der har personlighed nok til ligesom at kunne vælge en kurs, som det altid er vigtigt at lægge overfor et personale, så man føler en vis tryghed ved den, der er chef for afdelingen.

Dette her er kommet pludselig og derfor har der ikke været mulighed for, fra den daglige ledelse, at kunne diskutere eller at komme med forslag, men vi er dog vidende om, og som også har været diskuteret, at én af

dem, som overvejer måske at opstille, selvom Erik N. havde været til stede, var Jytte Hansen fra kvindelig afdeling. Forbundsformanden fandt, at man nok skulle ind i en sådan størrelsesorden omkring en afdeling for at være sikker på, at kunne glide ind i arbejdet. Det var ikke en kritik af afdøde Erik Nielsen, men det var et kæmpeskift at skulle gå fra at være fritidskasserer for 100 medlemmer og pludselig skulle sætte sig ind i dette kæmpeansvar. Det gør selvfølgelig rent arbejdsmæssigt og menneskeligt, at der lægges et kolossalt pres på mennesker, og hvis tingene samtidig ikke kører perfekt, er man altid udsat for en kritik, der sammenlagt gør, at man skal være gjort af et specielt stof.

Forbundsformanden ville godt sige – det var ikke helt gennemtænkt – men såfremt Jytte Hansen ville, mente han også, at hun ville være personen, der ville kunne glide ind og overtage dette arbejde.

Forretningsudvalget besluttede, at Jytte Hansen ville blive opfordret til at lade sig konstituere som hovedkasserer.

Mødet hævet

Lone Christensen

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

Onsdag den 8. maj 1985

Forretningsudvalget mindedes i kammeratlig stilhed hovedkasserer Erik Nielsen, som først på morgenen umiddelbart før mødets start, var blevet syg og kort efter var afgået ved døden.

Forretningsudvalget fandt det helt i afdøde Erik Niensens ånd, at gennemføre mødet med punktet forskellige sager.

Dirigent Holger Foss.

Fraværende: John Pedersen, Henrik Hansen og Lone Christensen.

Forskellige sager

Preben Mortensen

Forbundsformanden ville referere fra den kassererkonference, vi havde i marts, hvor vi havde en repræsentant fra Direktoratet med til at omtale vore A-kasseforhold på baggrund af de bemærkninger, der stod i Direktoratets årsrapport om administrationen af A-kasserne.

Han gav udtryk for, at vi i nogen år havde været i søgelyset, idet der i de udtagne ledighedserklæringer var en høj fejlprocent, hvilket ikke behøvede at være det samme som en høj fejludbetaling. Der kan godt være fejl i ledighedserklæringer uden, at det har indflydelse på det, man skal have udbetalt. Det gælder så omkring beregningerne, hvor beregningen muligvis er forkert, men hvor det alligevel ligger klart over det, der kunne give anledning til at få maksimumunderstøttelse.

Men ud over det omtalte han også de fejl, der sker omkring beregning af dimittendsatsen, om påførelse af overtimer samt selve formen af de opståede fejl, hvor man ved beregninger og det materiale, man skal bruge, i visse situationer ikke syntes, dokumentationen var god nok. Han tilkendegav dog, at der var sket en klar forbedring i forhold til den undersøgelse, der foretog i 1980 og frem til undersøgelsen i 1984 på baggrund af året 1983, og

man har nu her i 1985 taget stikprøver fra 1984, og så håber vi, at de fortsat viser en forbedring.

Han gjorde opmærksom på, at der i dag stilles meget store krav til administrationen af A-kasserne, og han havde også forstået på det møde, vi har haft, at vi var indstillet på at gøre det så godt som overhovedet muligt for ikke, at man fra visse sider skulle kunne fastholde argumentationen – især fra borgerlig side – om, at det nok var bedre, at det offentlige overtog administrationen af A-kasserne. Han gjorde samtidig klart ud over de ting, der skulle foregå i afdelinger, at det også var et spørgsmål om at have kvalificeret personale til at ordne disse ting, og her mente han også at kunne se, at der var sket en forbedring, men omtalte, at det også var nødvendigt, at personalet havde de arbejdsforhold, der var nødvendige for at kunne lave disse ting.

A-kassen har haft en samtale med Arbejdsledelseskassernes Samvirke, fordi vi ønskede, om man derigennem kunne fortælle os, om man i andre A-kasser kunne gribe ind overfor ikke at have fejl i deres materiale. De forklarede, at de i mange A-kasser selv foretager stikprøvekontrol, hvor man altså har en ansat, der decideret er ansvarlig for disse ting, og som har forstand på det. Det er meget ofte folk fra Direktoratet, som er kede af at sidde derinde, men som har den udannelse, og som tager stikprøvekontrol, og sidder som det øverste organ i forskellige A-kasser.

Forbundsformanden havde gjort opmærksom på, at vi fandt, at vor A-kasse var af en sådan størrelsesorden, at det havde vi hverken kapacitet eller økonomi til, men man var dog af den opfattelse, at man måske med en konsulent fra Arbejdsledelseskassernes Samvirke burde gå hele vor A-kasse igennem for at se, om der er ting, der kan være anderledes, og måske pege på de ting, som de måske kan se, der gøres af åbenlyse fejl. Det var vi enige om, og den konsulent starter i dag – det er helt tilfældigt. Vi havde ønsket ham i april, men man har været meget optaget, og så fik vi med kort varsel besked på, at han kunne starte i dag. Han kommer ad flere omgange og går tingene igennem og vil derefter aflægge rapport om, hvorvidt han kan konstatere, om der er åbenlyse fejl, der kan rettes, om det er arbejdsgangen eller andre

ting, der kan rettes i A-kassen. Så vi venter spændt på en sådan rapport, men må dog gøre opmærksom på, og det har vi også talt med personalet om, at vi godt er klar over, at pladsforholdene er meget elendige. Man skal sidde med en finger i det ene øre samtidig med, at man skal snakke med folk andre steder gennem telefonen. Det er lokaler, hvor der passerer en masse mennesker ud og ind, og vi må sige, at der sidder 9 damer i alt på de 3 kontorer. De er meget belastede under de arbejdsforhold, de har. Det er vi naturligvis opmærksomme på. Det ville forbundsformanden senere under selve forbundets dagsorden, under forskellige sager, vende tilbage til.

Det er, sådan som situationen står nu, men forbundsformanden skulle gøre opmærksom på, at han konstaterede, at fra undersøgelsen i 1980 og frem til i dag var der sket en mærkbar forbedring omkring de fejl, der har været. De fejl, der forekommer på nuværende tidspunkt, er ikke længere deciderede udbetalingsfejl, men småfejl. Når man lægger dem sammen, kan det alligevel godt blive til en høj fejlprocent. Som omtalt tidligere, var fejlprocenten 41, det vil sige, at der ud af de stikprøver, man havde taget, var der fejl ved 41 pct., men ikke fejl, der i sig selv betød, at der var fejludbetalinger, men man måtte alligevel konstatere, at når man laver beregninger, så skal disse selvfølgelig gøres på en rigtig måde.

Ud over dette diskuterede man de følger, der er, når der sker hjemsendelser om efteråret, hvor der jo kommer flere hundrede ledighedserklæringer på én gang, og hvor der også var kritik af, at ledighedserklæringer i nogle tilfælde havde ligget for længe, hvor der ikke var lavet beregning. Havde haft dette oppe at vende her, men måtte dog på kassererkonferencen gøre gældende, at det var en aftale, der var lavet imellem de to københavnske afdelinger og A-kassen, at når man fik de mange ledighedserklæringer i forbindelse med hjemsendelse om efteråret, så satte man den understøttelse ind, som disse medlemmer skulle have, og man foretog så en beregning senere, sådan at udbetalingen af dagpenge kan foregå med det samme i stedet for som set de foregående år, hvor folk måtte vente op til 8 uger, før de fik deres understøttelse, fordi der skulle laves bereg-

ninger. Da vi var af den opfattelse, at de stort set allesammen alligevel skulle have maksimumunderstøttelse, satte man den betalingsindsats ind, og foretog så reguleringen senere. Det, man måske kan sige i den forbindelse, er, at der måske nok gik lige lovlig lang tid før endelige ledighedserklæringer blev gjort færdige. Det var blevet forklaret tidligere, at der har været meget fravær, som har været med til at forsinke forholdene omkring ledighedserklæringer m.m., men at A-kassen så måtte tage ekstra personale ind og få afviklet den pukkelt, der var i januar og februar 1985.

Mødet slut

Lone Christensen

EKSTRAORDINÆRT HOVEDBESTYRELSES-MØDE

Afholdt fredag den 17. maj 1985

Fraværende: Poul Erik Guldborg. Aage Jensen. Niels Skyggelund var mødt som suppleant for Aage Jensen.

Forbundsformanden bød Søren Jacobsen, Nordjysk Kreds, velkommen i hovedbestyrelsen som afløser for Finn Holm samt Jytte Hansen, Københavns kvindelige afdeling, der var konstitueret som hovedkasserer. Udtrykte ønsker om et godt samarbejde og foreslog, at Jytte Hansen deltog i det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde som observatør, da Jytte Hansen først tiltrådte som hovedkasserer den 1. juni 1985 og dermed blev medlem af hovedbestyrelsen.

Da det var de to københavnske afdelinger, der havde indkaldt hovedbestyrelsen til det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde, blev

DAGSORDEN

1. Orientering fra Københavns mandlige og kvindelige afdelinger.
2. Forskellige sager.

Dirigent: Jytte Hansen.

Ad 1. Orientering fra Københavns mandlige og kvindelige afdelinger.

De to afdelingers skriftlige orientering/forslag blev omdelt i hovedbestyrelsen:

17. maj 1985

TIL HOVEDBESTYRELSEN

De 2 københavnske afdelinger skal hermed ansøge hovedbestyrelsen om et rentefrit lån på 3,5 mill. kr. pr. uge til dækning af udgifter i forbindelse med den løbende konflikt.

Vi foreslår en tilbagebetaling på kr. 50,- pr. medlem pr. måned ca. 3.500 medlemmer.

Begrundelse:

De 2 københavnske afdelinger er inde i en konflikt med det formål at få DfB til at indgå en rammeaftale, der sikrer fremtid og arbejdspladser på Carlsberg-Tuborg.

Da forhandlingerne blev afbrudt den 7. maj 1985 tilbagestod 5 krav, som medlemmerne ønsker væsentlige indrømmelser på.

De 5 krav er:

1. En garanteret produktionsgaranti på det faktiske østsalg af øl og vand.
2. En beskæftigelsesgaranti, som kun accepterer naturlig afgang og som sikrer erstatningsansættelser.
3. At vi får andel i rationaliseringsgevinsten, således at alle bryggeriarbejdere opnår et akkordtillæg på mindst kr. 30,- pr. time.
4. Vi vil ikke acceptere, at bryggeriarbejderarbejde overtages af andre faggrupper.
5. Ingen nedskæringer i arbejdsområder, hvor der ikke sker nyinvesteringer eller omlægninger.

De krav, DfB stiller til os for at indgå en rammeaftale, er simpelthen så uhyrlige, at en rammeaftale, underskrevet på deres betingelser, totalt vil ødelægge vores anciennitetsregler, samt miljø og arbejdsforhold. Vore medlemmer ville få en daglig arbejdsdag, hvor frygt og usikkerhed for arbejdet og fremtiden ville være det fremherskende. I sagens natur ønsker vi trykke og sikre arbejdsforhold for vore medlemmer. Beslutningen om konflikt blev taget på et stormøde, hvor vore medlemmer var samlet og efter skriftlig afstemning besluttede sig for konflikt. Alle er klar over, at det er en alvorlig situation, vi er i, og

alle er klar over, der skal kæmpes for at opnå en tilfredsstillende rammeaftale. Arbejdskamp koster blod, sved og tårer, samt mange penge. Derfor denne ansøgning til hovedbestyrelsen.

Forbundsformanden orienterede om, at der i sagen havde været kontakter fra de to afdelinger til forbundet, hvorefter forbundets daglige ledelse havde drøftet sagen.

Principielt ville forbundets daglige ledelse ikke anbefale, at hovedbestyrelsen vedtog at åbne op for, at forbundets strejkeformue blev brugt til støtte for lokale konflikter.

Der lå den vurdering, at forbundets midler skulle være i stand til at tage højde for, at der i 1987 kunne tages en fælles kamp ved overenskomstfornyelsen, og ingen kunne vurdere konsekvenserne af, at forbundet åbner for støtte til lokale konflikter. Forbundets daglige ledelse havde meget nøje diskuteret sagens indhold.

Forbundsformanden fastslog, at ingen satte tvivl ved kravene til garantier for en fremtidig rammeaftale i København, men vurderingen var, at de forhandlingsmuligheder, der havde været, ikke var brugt af de to afdelinger og at en fortsættelse af konflikten ikke gav nye forhandlinger om en rammeaftale.

Forbundet havde efter ønske fra de to afdelinger kontaktet Bryggerforeningen for at åbne op for forhandlinger.

Mandag den 13. maj 1985 kunne forbundsformanden meddele de to afdelinger, at De forenede Bryggerier ville genoptage forhandlingerne den 14. maj 1985.

Grundlaget for genoptagelse af forhandlingerne var de 5 punkter, forhandlingerne blev afbrudt på den 7. maj 1985.

Betingelsen for at genoptage forhandlingerne var, at arbejdet blev normaliseret den 14. maj 1985.

Forbundsformanden havde i de drøftelser, der havde været med de to afdelinger forstået, at afdelingernes krav til de 5 forhandlingspunkter ikke var ultimative krav. Derfor måtte det undre, at de to afdelinger ikke på medlemsmødet den 13. maj 1985 tog en afstemning om at normalisere arbejdet for at genoptage de forhand-

linger, som forbundet, efter ønske fra de to afdelinger, havde fået De forenede Bryggerier til at lukke op for. De forenede Bryggerier ville herefter ikke forhandle rammeaftaler med de to afdelinger.

Forbundet var i sagen indklaget for organisationsansvar. Forbundsformanden var af den opfattelse, at mødet i Arbejdsretten den 17. maj 1985, efter det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde, ville omhandle Dansk Arbejdsgiverforenings krav om, at arbejdet på de to bryggerier blev stillet frit, såfremt Arbejdsrettens påbud om at genoptage arbejdet ikke blev fulgt.

Forbundsformanden ville ikke anbefale hovedbestyrelsen at støtte en fortsættelse af en konflikt, hvor der ingen forhandlingsmuligheder var tilbage, og hvor Arbejdsretten sandsynligvis ville følge Dansk Arbejdsgiverforenings krav om en fritstilling af arbejdet på Carlsberg og Tuborg.

Forbundet ville på de to afdelingers medlemsmøde mandag den 20. maj orientere om forbundets vurderinger i sagen og anbefale, at arbejdet på Carlsberg og Tuborg normaliseres.

Hovedbestyrelsen diskuterede vurderingerne, der lå til sagen fra de to københavnske afdelinger samt forbundets daglige ledelses vurderinger i sagen.

I konsekvens af forbundets daglige ledelses vurdering af, at forbundet skulle have midler til at tage højde for, at der i 1987 kunne tages en fælles kamp ved overenskomstfornyelsen, trak de to københavnske afdelinger det omdelte forslag vedrørende ansøgning om rentefrit lån og fremsatte et forslag, der efter de to afdelingers mening ville tage højde for, at lånet var tilbagebetalt i 1987.

Forbundsformanden fastholdt, at forskellen i indstillingerne til sagen ikke alene gik på den økonomiske situation.

Forbundets daglige ledelse ville ikke tage ansvar for at støtte en konflikt, hvor det, der måtte være målet med en konflikt – at opnå forhandlinger – var udelukket.

Ad 2 Forskellige sager

De to københavnske afdelinger fremsatte forslag om, at hovedbestyrelsen vedtager at yde et rentefrit lån på kr. 3,5 mill. i 2 uger, der tilbagebetales med kr. 100,00 pr. medlem pr. måned.

Hovedbestyrelsen forkastede forslaget fra de to københavnske afdelinger.

12 hovedbestyrelsesmedlemmer stemte for forslaget, 13 stemte imod og 3 stemte hverken for eller imod.

Mødet hævet.

Lone Christensen

**EKSTRAORDINÆRT
HOVEDBESTYRELSES-
MØDE**

I fortsættelse af det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde onsdag den 24. april 1985.

Fraværende: John Pedersen.

Emne: Protokoller.

Forretningsudvalget fik en redegørelse over situationen vedrørende mængden af protokoller, der lå fra afholdte forbundsmøder og enedes om, at båndafskrevne referater fra ho-

vedbestyrelses- og forretningsudvalgsmøder fra og med februar 1985 forelægges forretningsudvalget til godkendelse uden der sker en redigering af det båndafskrevne referat.

Efter forelæggelsen i forretningsudvalget sendes de godkendte båndafskrevne referater ud til afdelingerne.

Referater, der udsendes af hovedbestyrelses- og forretningsudvalgsmøder i fagbladet Prop & Kapsel, vil blive redigeret med hensyntagen til, at vigtige principielle sager og debatter gengives i referater, der udsendes i Prop & Kapsel.

Mødet hævet.

Lone Christensen

HUSK!

Referater fra A-kasse- og forbundsmøder, der gengives i Prop & Kapsel, er udpluk af, hvad der er sagt, behandlet og besluttet på møderne.

Herudover ligger der udførlige referater i samtlige af forbundets afdelinger, hvor man kan læse nærmere om de sager, der ikke omtales udførligt i referaterne i Prop & Kapsel.

Familie, Fritid, Fremtid, Forsikring

Først er man to. Så bli'r man tre, måske fire – og flere. Familien vokser, og dermed forsikringsbehovet, sikkerheden, ansvaret.

ALKA sikrer dit hjem og din kernefamilie gennem fuldt dækkende forsikringer til fordelagtige præmier. Du er sikkert lønmodtager. Din ægtefælle måske ligeså.

Husk at ALKA er lønmodtagernes eget forsikringsselskab.

1985 præmier

Præmieeksempler:

Familieforsikring, Indbosum 275.100
Storkøbenhavn fra **617 kr.**
Øvrige land fra **495 kr.**
Pensionister og efterlønsmodtagere
over 60 år: **261 kr.**

Bygningskasko (uden selvrisiko):
1-plansvilla indtil 150 m²
bebygget areal. Flere plan indtil
90 m² bebygget areal.

Fuldt kombineret
incl. bygningsbrand **1.092 kr.**
Skjulte rør **364 kr.**
Tbtal præmie 1.456 kr.

ALKA forsikring

Hovedkontor: Gothersgade 45, 1002 København K. Tlf. 01-11 57 10

PROP & KAPSEL

Er danskerne – på grund af økonomiske svære tider – begyndt at møde flygtninge og andre minoritetsgrupper med et »hertil og ikke længere«?

7/85

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

Medlemsblad

for Dansk Bryggeri- og Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund

Redaktion

Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse

Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København E.
Tlf. (01) 86 09 77

Forbundsformand

Preben Mortensen

Næstformand

Anker Skjoldt

Hovedkasserer

Jytte Hansen

Sekretærer

Erik Kielberg
Lone Christensen

Konsulenter

Johr Pedersen
Henrik Hansen

Journalist

Steen Cadan

Sats og montage

Holbæk Fotosats ApS

Tryk: SP-Tryk, Slagelse

Opfordring om restriktioner over for det hvide mindretalsstyre i Sydafrika

Al samhandel mellem de nordiske lande og Sydafrika må standses. Til gengæld skal der bl.a. oprettes særlige tilpasningsfonde, som kan hjælpe de nordiske virksomheder, som rammes af en sådan boykot.

Det mener Den nordiske faglige Samarbejdsorganisation NFS, som repræsenterer 6,5 millioner lønmodtagere i de fem nordiske lande.

På et styrelsesmøde i Finland, hvor dansk fagbevægelse var repræsenteret af LO og FTF, var der enighed om, at så længe der ikke i FN-regi er vedtaget bindende internationale sanktioner imod Sydafrika, må de nordiske landes regeringer på egen hånd gennemføre foranstaltninger over for apartheidstyret.

Her opfordrer NFS også til, at alle nordiske investeringer i Sydafrika trækkes tilbage, og at søtransporten med nordiske skibe til og fra Sydafrika bringes til ophør.

Den nordiske fagbevægelse kræver i øvrigt, at den sydafrikanske regering frigiver alle fængslede

politikere og fagforeningsfolk, deriblandt Nelson Mandela og Alan Boesak. De nordiske LO-ledere besluttede på mødet i Finland, at de personligt vil rejse til Sydafrika for at drøfte situationen med repræsentanter for den sorte fagbevægelse.

I en udtalelse fra det nordiske møde påpeger NFS, at udlandet bærer et stort ansvar for, at det hvide mindretalsstyre med stadig mere brutale midler forsøger at forhindre en demokratisk udvikling i Sydafrika.

De økonomiske bånd mellem Sydafrika og de industrialiserede lande er meget omfattende. Det eneste, der i dag kan forhindre en endnu blodigere udvikling og borgerkrig, er, at de økonomisk »tunge« nationer – deriblandt USA, Storbritannien og Vesttyskland – tvinger det hvide mindretalsstyre til forhandlinger og indrømmelser over for det sorte flertal.

Sker dette ikke, vil udviklingen i Sydafrika bringe verdensfreden i fare, mener NFS.

INDHOLD

Restriktioner over for det hvide styre i Sydafrika	2
Leder	3
Faglig uddannelse	4-5
A-kassen	6-7
Ny teknologi på Carlsberg	8-9-10
Sikkerhedsrepræsentant i en krisetid (4)	11
Byg en skole – Nigaragua	12

FORSIDEBILLEDET

Racisme =
Diskrimination

Læs lederen
side 3

Racisme = diskrimination

I økonomiske svære tider skærpes modsætningerne altid mellem befolkningsgrupper, politisk som klassemæssigt.

Egoismen får større indpas i folks hverdag, da det er kampen for en plads i samfundet, der er afgørende for den enkeltes levevilkår.

Tolerancetærsklen falder, modsætningerne bliver ikke længere en inspiration, men snarere til irritation.

Fordommene bryder afgørende igennem, og alle, der ikke er som én selv, eller som danskere skal være helst, bliver udsat for noget af det mest hæslige af alt, diskrimination.

I stedet for at undersøge og finde de dybere årsager til, at vores delvise tidligere velfærdssamfund smuldrer bort, leder vi efter nogle svagere parter, som vi kan gøre til genstand for vores harme og vrede.

Vi sætter pris på vores frihedsrettigheder og vil ikke bytte vort demokrati ud med et totalitært samfundssystem, som så mange andre lande har.

Men frihedsrettigheder og demokrati er ikke noget, som man bare har. Det er noget, man fortsat skal kæmpe for at beholde.

Det kræver afgørende forudsætninger at bevare et demokrati.

Det kræver respekt for hinandens synspunkter, uanset om de er i modsætning til ens egen opfattelse.

Frihed og demokrati kræver tolerance og forståelse over for andre personer eller grupper af mennesker, uanset forskellige opfattelser af politiske, religiøse, nationale, kulturelle, sproglige, kønsmæssige som racemæssige årsager.

Derfor er enhver form for diskrimination et angreb på det enkelte menneskes frihed og dermed en trussel mod demokratiet.

Arbejderbevægelsen har altid haft slagord som frihed, lighed, solidaritet og socialisme.

Socialisme og demokrati er derfor hinandens forudsætninger og dens indhold er frihed, lighed og solidaritet.

Racismen er kommet op til overfladen i Danmark, og racisme er diskrimination. Derfor bør fagbevægelsen være med til at arbejde for at fjerne de ting, der skaber racismen.

Racismen kan ikke bekæmpes med afstandstagen eller ved at have love om forbud mod dette. Racismen kan kun bekæmpes ved at forklare dens årsager og ændre disse.

Vi har pligt til aktivt at deltage i dette arbejde, fordi det ikke kun er de andres frihedsrettigheder og demokratiske rettigheder, der står på spil. Accepterer vi racismen, accepterer vi diskrimination, og dermed er vi alle truet på vore rettigheder.

Faglig uddannelse

Der faglige uddannelse stopper ikke med deltagelse på et forbundskursus, som blot er et grundkursus (G1 og G2) i Fagbevægelsens interne uddannelser. Nej, Fagbevægelsens interne uddannelser er en systematisk uddannelse. Det betyder blandt andet, at det enkelte kursus har til formål at give deltagerne et fundament af viden og erfaring, som det næste kursus i den valgte uddannelse kan bygge sin undervisning på.

Fortsættelsen af forbundskurset er modulerne G3-G4, hvor indsigten i fagbevægelsens rolle og opgaver i samfundet, først og fremmest i forhold til lokalsamfundet og de opgaver, der ligger i forhold hertil for at kunne formidle, informere om og gennemføre faglig aktivitet, uddybes.

Når dette kursus er gennemgået, er forudsætningerne for en mere specialiseret uddannelse til stede, og man kan da gå i gang med det adgangsmodulet, som man ønsker, inden for den linie, man har valgt, eller også gå i gang med et specialmodul. Der er nok at tage fat på, når man ser på oversigten for det samlede uddannelsesstilbud i FIU-systemet.

Linien for faglig uddannelsesledelse

Formålet med denne linie er, at deltageren skal kunne løse de opgaver, der findes ved gennemførelsen af organisatorisk arbejde i de faglige organer, for eksempel afvikling af mødevirksomhed, informationsarbejde, medlemskontakt, lokalkontakt til andre faglige organisationer, kommunale instanser samt arbejde i forhold til en aktiv kultur- og mediepolitik.

Endvidere indeholder linien særlige kurser for kasserere, hvor der ud over en grundlæggende indføring i regnskabsteknik,

budgetproblemer og andre administrative opgaver også behandles større kapitalanbringelser. Efter modulet »Foreningsteknik I« skal man kunne planlægge og gennemføre organisationsmøder. På modulet vil man beskæftige sig ret så meget med foreningsret.

På modulet »Kassererkursus I« bliver man fortrolig med en kasserers opgaver og funktioner, herunder det juridiske ansvar for bestyrelsesmedlemmer. Endvidere gennemgås der nogle praktiske regnskabsforhold.

Modulet »Kultur- og mediepolitik« beskæftiger sig med en konsekvensanalyse ved ny informationsteknologi. Deltageren vil efter dette modul kunne arbejde med kulturelle og medierettede aktiviteter.

Linien for virksomhedsledelse og driftsøkonomi

Uddannelsen på denne linie retter sig mod problemkredsen omkring ledelsesproblemer, teknologi, driftsøkonomi, rentabilitet, markedsforhold set i relation til medarbejderindflydelse og medejendomsret.

Arbejdsmarkedsstrukturen og -politikken og de bestemmende faglige og politiske forhold for løn-, arbejds- og levevilkår er deltageren aldeles fortrolig med efter at have gennemgået modulet »Private virksomheder og samfundet«.

Linien for arbejdsmarkedsforhold

Denne linie tilstræber at give tillidsrepræsentanter og andre en rimelig baggrund for løsning af strengt faglige opgaver samt dem, der har relation til mere menneskelige problemer.

På modulet »Arbejdsmarked og samfundet« bliver deltageren fortrolig med arbejdsmarkedets

struktur og politik samt med de faglige og politiske mekanismer, som er bestemmende for løn-, arbejds- og levevilkårene.

Miljø- og sikkerhedslinien

Linien omfatter – udover at beskæftige sig med grundlæggende viden omkring lovgivningen – hele spørgsmålet om hensigt og mål med den samlede miljøindsats, hvordan den organiseres på den enkelte arbejdsplads, men også hvilke initiativer, der er nødvendige i det faglige organisationsarbejde.

Endelig indeholder linien også en række kurser om specielle faktorer, der har afgørende indflydelse på arbejdsmiljøet, således »Fagbevægelsen og sikkerhedsrepræsentanten« og »Bedriftsundheds-tjeneste«.

Modulet »Arbejdsmiljøloven« sætter deltageren i stand til at forstå og anvende de gældende love og regler i det daglige arbejde.

Endelig giver et fuldført »G3 og G4«-kursus adgang til en række specialmoduler, som »Samarbejdsaftaler (privat sektor)«, A/S introduktionskursus«, »Skolekontaktkursus«, »Internationale studierejser« (til Frankrig eller Italien), »Kursus for arbejdsmarkedsnævnsmedlemmer«, »Kommune og fagbevægelse« og »FO-bestyrelse«. Men kurset giver også adgang til andre kurser, som FIU lejlighedsvis opretter.

Den, der vil vide mere om, hvilke uddannelsesmuligheder FIU-systemet tilbyder i foråret 1986, kan rette henvendelse til FIU-sekretariatet, Teglværksgade 27, 2100 København Ø (telefon 01-29 60 66). Tilmelding til et af systemets moduler sker igennem din afdeling.

Samlet uddannelsesbillede

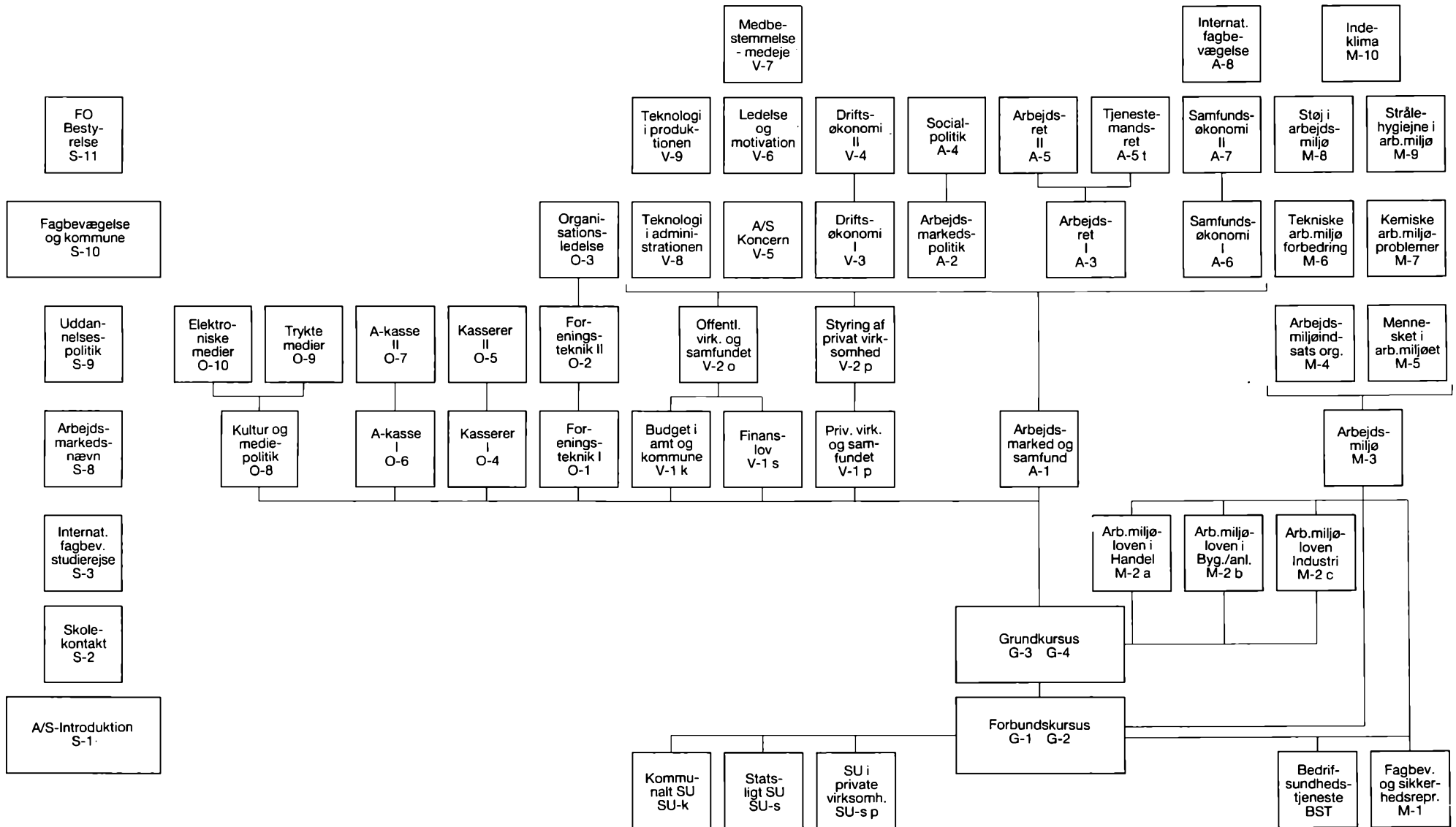
Special-moduler

Linie for faglig organisationsledelse

Linie for virksomhedsledelse og driftsøkonomi

Linie for arbejdsmarkedsforhold

Miljø og sikkerhedslinie

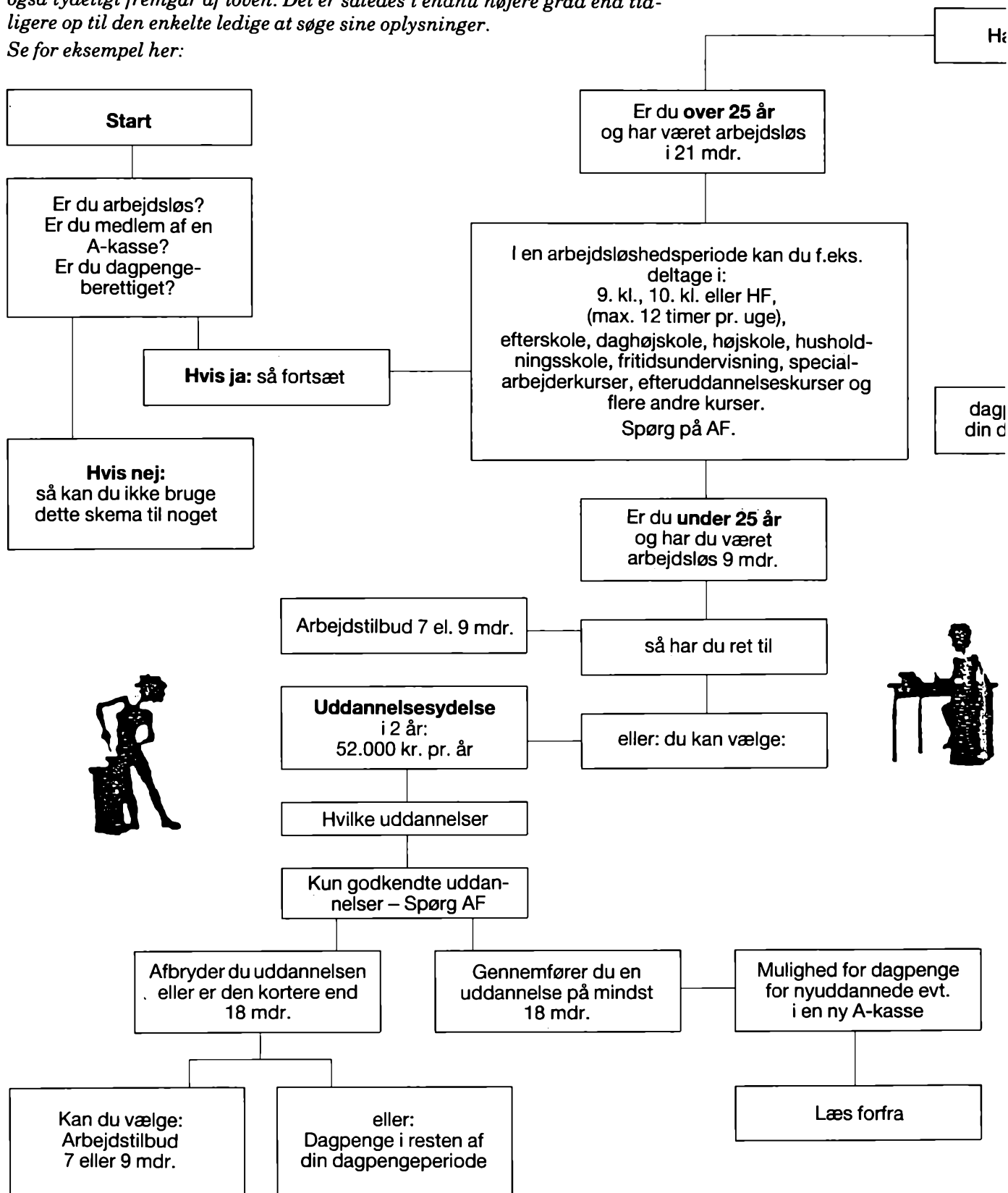

NYT FRA A-KASSEN

Den borgerlige regering har i folketinget fået vedtaget et lovforslag om uddannelsesyddelse og iværksættelsesyddelse. Denne lov, der trådte i kraft den 1. juli i år, forringer helt klart de lediges vilkår.

Loven har stor social slagside, hvilket tydeligt fremgår, når man læser lovens paragraffer. Regeringens kæphest hedder »privatisering«, hvilket også tydeligt fremgår af loven. Det er således i endnu højere grad end tidligere op til den enkelte ledige at søge sine oplysninger.

Se for eksempel her:

FRA FORBUNDET

Forretningsudvalgets sammensætning:

Nordjysk Kreds:
Poul Erik Guldborg

Sydjysk Kreds:
Thomas Olsen

Fyns Kreds:
Jens A. Olsen

Sjælland-Falster Kreds:
Bent Embo

Københavns mandlige afd.:
Holger Foss,
Bent Meyer

Københavns kvindelige afd.:
Barbara Kryger,
Inge Jensen

Forbundets daglige ledelse:
Preben Mortensen,
Anker Skjødt,
Jytte Hansen,
Erik Kielberg,
Lone Christensen

Konsulenter:
John Pedersen,
Henrik Hansen

Hovedbestyrelsens sammensætning:

Nordjyske Kreds:
Poul Erik Guldborg, Søren Jacobsen,
Karsten Jensen, Knud Erik Kvor-
trup og Inge Møller

Sydjyske Kreds:
Thomas Olsen, Bjarne Frandsen, Kaj
Fonnesbæk, Dora Rasmussen, Allan
Lund Nielsen

Fyns Kreds:
Jens A. Olsen, Aage Jensen

Sjælland-Falster Kreds:
Bent Embo, Kaj Knudsen, Søren Jør-
gensen, Verner Johnsen, Ritta Han-
sen

Københavns mandlige afdeling:
Holger Foss, Bent Meyer, Torben
Olsen, Henrik Christensen,
Kristian Nielsen

Københavns kvindelige afdeling:
Barbara Kryger, Inge Jensen, Kir-
sten Haastrup

Forbundets daglige ledelse:
Preben Mortensen, Anker Skjødt,
Jytte Hansen, Erik Kielberg, Lone
Christensen

Konsulenter:
John Pedersen, Henrik Hansen

Den 29. marts 1985 var anmeldt	593 arbejdsløse
Den 26. april 1985 var anmeldt	652 arbejdsløse således:
198 arbejdsløse mænd i København	6,0 %
228 arbejdsløse mænd i provinsen	9,96 % mænd
132 arbejdsløse kvinder i København	11,90 %
134 arbejdsløse kvinder i provinsen	21,68 % kvinder
652 arbejdsløse	8,89 %

Indtægten i april har været:

Medlemsbidrag	kr.	1.629.615,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr.	69.303,00
I alt	kr.	1.698.918,00

Udgifter i april har været:

Dagpenge	kr.	5.152.933,00
Feriedagpenge	kr.	51.264,00
Efterløn	kr.	5.210.115,00
Frikontingent	kr.	3.510,00
I alt	kr.	10.413.312,00

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

Tirsdag den 11. juni 1985.

Fraværende: Erik Kielberg

Dirigent: Bent Meyer.

DAGSORDEN

1. Referat
2. Beretning
3. Forskellige sager

1. Referatet fra 8. maj godkendtes

2. Beretning for A-kassen april måned v/Jytte Hansen

Henviste til den omdelte skriftlige be-
retning, samt gjorde opmærksom på,
at arbejdsløshedstallet var steget fra
8,0 til 8,89 pct.

Ingen ønskede ordet.

Beretningen blev godkendt.

3. Forskellige sager

A-kasse *cirkulære nr. 15* er udsendt
omhandlende det materiale, der skal
sendes til A-kassen ved lejlighed.

A-kasse *cirkulære nr. 16* vedrørende
rådgighedsbegrebet.

Det er nu fastslået, at det er afde-
lingskassereren, der vurderer, om et
medlem er til rådighed for arbejds-
markedet.

Fra de københavnske afdelinger var
der kommet ansøgning om henstand
for kontingent, så længe konflikten
på Carlsberg-Tuborg løber. Ansøg-
ningen kunne ikke efterkommes
helt, men de to afdelinger fik hen-
stand med forbundskontingentet for
maj måned.

Mødet slut./Jytte Hansen.

BERETNING FOR APRIL 1985

Der er i april 1985 optaget 31 mænd
og 1 kvinde, i alt 32 medlemmer.

Der er udmeldt 35 mænd og 7 kvin-
der, i alt 42 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af
april 1985 i København 3315 mænd
og 1109 kvinder, i provinsen 2289
mænd og 618 kvinder, i alt 7331 med-
lemmer.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE

Tirsdag den 11. juni 1985.

Preben Mortensen:

Jytte Hansen blev budt velkommen til det første ordinære forretningsudvalgsmøde, hun deltog i som hovedkasserer.

DAGSORDEN

1. Protokol
2. Beretning
3. Regnskab
4. Forskellige sager

Fraværende: Erik Kielberg.

Dirigent: Bent Meyer.

1. Protokol

Forretningsudvalget godkendte følgende mødeprotokoller.

Fra FU-møder:

Afholdt 2. januar 1985 og
8. maj 1985.

Ekstraordinært FU-møde:

Afholdt 24. april 1985.

Fra ekstraordinære HB-møder:

Afholdt 25. marts 1985
13. april 1985
24. april 1985 og
17. maj 1985

2. Beretning

v/forbundsformand

Preben Mortensen

Blokade

Vi omtalte på forrige forretningsudvalgsmøde en blokade, som er en hovedblokade fra Metal Søfart overfor Øresundsdriften i Havnegade. Forbundet har sendt 1. og 2. varsel og har ikke siden hørt noget dertil, men det var klart, at varslerne i sig selv har en virkning, idet konflikten i København betyder meget for sagen. Ellers har vi hverken fra LO eller øvrige hørt noget om, hvorvidt hovedkonflikten har betydet, at Øresundsdriften er indstillet, eller om man har fået underskrevet overenskomsten, som går på den internationale overenskomst.

Depotsager

Vedrørende depotsager havde Anker Skjødt den 26. april 1985 skrevet til Depotindehaverforeningen for at få taget sagen op vedrørende returflasker i det sønderjyske område, efter at, om ikke handlen var givet fri, så i hvert fald så meget fri, at enkeltpersoner kan købe for op til over et par tusinde kroner øl og indføre det, såfremt det er til eget forbrug. Det var svært for toldvagterne at kontrollere dette, og efter dette har man fået et meget stort returflaskesystem i det sønderjyske område, som forbundet fandt det rimeligt, at der findes en ordning og en betaling herfor.

Forbundet havde den 24. maj fået svar på, at man var villige til at drøfte dette spørgsmål.

Vedrørende en tidligere omtalt sag på Dragør-depotet, havde depotet anmodet om, at få en faglig voldgift, der gik på, hvorvidt man, inden man kunne foretage afskedigelser, skulle bruge overenskomstens bestemmelser, hvor der var mulighed for at lave en arbejdsfordeling. Vi konstaterede flere steder, og forbundsformanden mente, at de tre omtalte depotet, man i første omgang skrev om, var Søborg-, Dragør- og Sydhavnsdepotet, hvor man i stedet for at bruge ordningen afskedigede, og hvor vi fandt, at arbejdsfordelingen kunne bruges som en overgangsordning, der kan bevirke, at man fortsat kan have de samme mennesker beskæftiget.

Forbundet måtte erkende i denne sag, som i andre, at når det drejer sig om Depotindehaverforeningen, tager det en forfærdelig tid med den brevveksling, der går frem og tilbage. Men vi har d. 17. maj skrevet, hvad sagen gik på, og man har d. 21. maj svaret, at man vil udfærdige en fælleshenvendelse, og man har også sendt en sådan til vicepræsident Frank Poulsen, som skal være opmand. Forbundet havde ikke hørt yderligere i sagen.

Så har vi haft nogle klager over Tuborg-depotet i Frederikssund, hvor man havde indleveret klager over, at man ikke overholdt visse af overenskomstens bestemmelser. Man afholdt den 3. juni et organisationsmøde, hvor det var Lone Christensen, der deltog fra forbundets side, og hvor

Bent Embo var med som kredsformand for at komme ind i sagerne. Som tidligere omtalt var der jo en del hængepartier, som der var klaget over til kredsen, og som vi nu måtte forsøge at få af vejen.

Depotindehaverforeningen tilkendegav i et protokollat, at de ting i overenskomsten, der ikke var overholdt, ville man overholde. Det var dels arbejdstøj, dels indbetaling af kapitalpension, dels at lønnen skal udbetales hver 14. dag, ligesom overarbejde skal honoreres, og at man i forbindelse med overarbejde havde en tilbagebetaling, og hermed skulle sagen være afsluttet.

Sagen blev kørt under samme møde, hvor man behandlede spørgsmålet om hovedbestyrelsesmedlem Søren Jørgensen i Næstved, som ikke havde kunnet få fri til at deltage i faglige møder. Man fik følgende protokollat: »Ved en forhandling dags dato mellem nedenstående organisationer drøftedes frihed for Søren Jørgensen, der er ansat på Carlsberg-depotet i Næstved, til deltagelse i fagligt arbejde i arbejdstiden. Der opnåedes enighed om, at Søren Jørgensen får frihed fra depotet uden løn til at bestride fagligt arbejde, idet han vil underrette depotindehaveren om sit fravær så hurtigt, det er praktisk muligt«.

Et af problemerne var nok, at depotindehaveren altid beklagede sig over at få besked dagen i forvejen, og at vi måske nok i nogen tilfælde måtte sige, at der forelå varsel om et møde i så god tid, at det også ville være muligt at underrette depotindehaveren herom.

Vi skal dog sige, at der selvfølgelig altid med de situationer, vi har været i, kan opstå en speciel ekstraordinær situation, og det er klart, at det kan være vanskeligt på depoter, som jo er små arbejdspladser, pludselig at skulle undvære en mand, men det er jo sådan, at hvis der opstår noget ekstraordinært, eller der er ekstraordinær sygdom på et depot, og det er umuligt, så har det omtalte hovedbestyrelsesmedlem ret til at sende en substitut i stedet for.

I sagen omkring Tuborg Sydhavnsdepotet har der været afgivet dom, men der har været et nyt fællesmøde den 14. maj ud fra, at arbejdet i første

omgang blev stillet frit, hvad der ikke skete i anden omgang. Arbejdet er ikke normaliseret, hvorfor man har ønsket et nyt fællesmøde for at få sagen skærpet. Forbundet har ikke modtaget meddelelse om, hvornår der er forberedende retsmøde, men selv om konflikten fortsat er løbende, har de åbenbart ikke ønsket at indklage den som en hastesag, og det skal jo nok ses på baggrund af, at der med konflikten i København er nogle ting, der er mere aktuelle og mere væsentlige at få behandlet. Vareleverancerne til Tuborg-depotet skulle under alle omstændigheder være stoppet, og dermed kan der ikke foregå nogen distribution.

Endelig er der spørgsmålet om ompakning af øl og vand. Alle husker, at vi tabte den faglige voldgift, hvorefter Dansk Arbejdsgiverforening indklagede forbundet og Københavns mandlige afdeling for ikke at have rettet sig efter overenskomsten ved at nægte at ompakke.

Anker Skjødt, som har kørt sagen, gjorde gældende ved det forberedende retsmøde, at vi siden kendelsen fremkom fra den faglige voldgift, har rettet os derefter og har udsendt cirkulære herom, og derfor fandt han ikke grundlag for at køre sagen. Vi har efter Dansk Arbejdsgiverforenings betænkningstid fået meddelelse om, at sagen er trukket.

Forbundet har fra formanden for Sydjyske Kreds, Thomas Olsen, fået en rykkerskrivelse. Thomas O. skriver: »På et bestyrelsesmøde i Sydjyske Kreds har man diskuteret forholdene på depoterne, og de midler hovedbestyrelsen har afsat til opsøgende arbejde. Da vi finder, at dette arbejde er meget påkrævet, beder vi om, at det landsdækkende depotudvalg snarest kan beslutte en fordeling af pengene, så arbejdet kan gå i gang«.

Forbundet har svaret, at brevet ville blive videregivet til Anker Skjødt, som er formand for udvalget, og at man må finde frem til en dato for indkaldelse af udvalget. Forbundsformanden kunne ikke sige, hvorledes udvalget har aftalt det, og der skulle også ligge noget materiale til fordeling.

DEBAT TIL BERETNINGEN

Thomas Olsen

Thomas O. ønskede at tilføje, til spørgsmålet om depotudvalgets behandling af de bevilgede midler, at det var tvivlsomt om kredsens repræsentant i depotudvalget havde rykket for en fordeling af de bevilgede midler.

Anker Skjødt

Anker S. oplyste, at depotudvalget var indkaldt til møde 26. juli 1985.

BERETNINGEN FORTSAT

v/forbundsformand

Preben Mortensen

Faglig voldgift- og organisations-sager

Der ligger en forfærdelig bunke organisationssager for de to københavnske afdelinger. Der ligger også nogle, der skal behandles ved faglig voldgift, og det er klart, at sådan som situationen er ved en konflikt fra 7.-8. maj 1985, er det umuligt at få afviklet disse møder, og vi må derfor sige, at de sager, der er løbende i København, må afvente en behandling og en afslutning til konflikten på de københavnske bryggerier engang er ophejret.

Der er dog en sag med hensyn til betalt frihed til at vælge sikkerhedsrepræsentanter. Vi har tidligere omtalt denne sag, hvor der er indgivet klage, og vi har fra Arbejdstilsynet fået en lang skrivelse, som siger på den ene side og på den anden side, men som alligevel tilkendegiver, at de er enige med kredsen i en tidligere kendelse, der ligger, ligesom de er enige i, at man bør give tilladelse til frihed til valg af sikkerhedsrepræsentanter.

Man fastslår dog alligevel til sidst, at der i henhold til lov om sikkerhedsrepræsentanter klart fremgår, at uenighed, spørgsmål om valg osv. skal afgøres ad arbejdsretlig vej, og det vil sige, at hvis man ikke bøjer sig på De forenede Bryggerier for den tidligere kendelse og den henstilling, der ligger fra Arbejdstilsynet, så er der kun den arbejdsretlige vej at gå. Vi har ikke diskuteret det, og jeg har kun sendt kopien af brevet videre til afdelingen og forventer, at hvis den skal køre, så skal den

køre over afdelingen, og så er vi i samme situation, som med de øvrige sager, hvor vi er nødt til at vente til forholdene engang er normaliseret.

Tap H har vi tidligere omtalt, hvor man nægter at udføre overarbejde som opstart og afsluttende arbejde. Årsagen er, at da man startede Tap H op i efteråret 1984, var der ekstraordinært meget overarbejde. Mod sædvanen igennem en 10-11 år på bryggerierne dikterede man – så vidt jeg husker – i februar, at man skulle afspadsere i en bestemt uge, fordi man på baggrund af materialer var nødt til at indstille produktionen. Det har jo altid været den omvendte situation, at man tilrettelagde afspadsning af overarbejde ud fra, at man havde brug for folk i den periode, og at man kunne holde flere beskæftiget. Der har aldrig været en afspadsningsordning, der gik på, at man kunne sende folk ud på nogle bestemte perioder for dermed at reducere beskæftigelsen.

Der var imidlertid ikke meget at komme efter. Vi vidste, at det blev betragtet som en kollektiv overarbejdsvægring, og for de personer, der har foretaget denne overarbejdsvægring, siger kendelsen, at man for hver af de nævnte arbejdere betaler en bod på 30 kr. om dagen. Denne løber kun frem til en bestemt periode, så vi må forvente – når forholdene bliver normaliseret – at den løber videre. Det blev dog fra Babara Kryger på sidste forretningsudvalgsmøde nævnt, at der var taget nogle lokale initiativer til at søge at få løst dette problem, men forbundsformanden må på baggrund af konfliktens start gå ud fra, at der ikke har været mulighed for yderligere at drøfte dette.

På baggrund af konflikten i København, som forbundsformanden ville omtale som en selvstændig sag til sidst, ville han nævne, at det naturligvis har betydet, at en lang række danske virksomheder, bryggerier og givet også mineralvandsfabrikker – også på grund af årstiden og varmen – har optrappet deres produktion kossalt. Forbundet anbefalede dem at lade være med at medvirke til at producere mere, end de gør normalt af hensyn til konflikten i København.

I den forbindelse er forbundet gjort bekendt med fra NNF-afdelingen i Hillerød, at man på Usserød Bryggeri beskæftiger folk under 18 år, som dels kører trucks og som dels er beskæftiget ved maskinparken. Vi har jo en anden sag liggende i Arbejdstilsynet, hvor vi har indberettet virksomheden for ikke at overholde visse bestemmelser, og vi overvejede igen at klage, men sagde, at denne gang vil vi ikke afvente en klage til Arbejdstilsynet, fordi det tager for lang tid.

Den 30/5 skrev vi derfor til Hillerød politi og anmeldte Usserød Bryggeri for overtrædelse af visse bestemmelser ved at beskæftige folk under 18 år og at beskæftige disse ved maskiner, hvor man ikke må være under 18 år. Vi har ikke fået nogen reaktion herpå, men jeg er dog vidende om, at der er skolebørn beskæftiget, som efter daglig skolegang går hen på bryggeriet og arbejder 7-8 timer, til langt ud på aftenen, og vi er sikker på, at overenskomstens bestemmelser ikke bliver overholdt. Man kunne måske spørge, hvorfor afdelingen i Helsingør ikke har gjort noget ved dette, men de har dog prøvet af og til at komme ind, men det kræver, at man konstant har folk dernede, og det, der ligesom er vanskeligt, er, at vi ikke har meget sympati hos de medlemmer, som er beskæftiget på Usserød Bryggeri. Man fortæller dem jo hver dag, at såfremt de ikke kører, så må der være en trussel om, at man så bliver nødt til at lukke bryggeriet.

Forbundet ønskede ved hjælp af politianmeldelse at gøre opmærksom på, hvad der foregår på dette bryggeri. Det er jo temmelig uhyrligt, at man officielt accepterer, at folk under 18 år arbejder der. Såvidt forbundsformanden vidste, havde forbundet allerede igennem et par år haft mistanke om, at der foregik sådanne ting deroppe, men aldrig fået det konstateret. Det interessante var, at det er én af mødrene til de børn, der arbejder derude, som har givet sagen videre til NNF i Hillerød, som har bragt den videre til forbundet. Vi håbede at få et resultat af disse ting – ikke fordi forbundet ønskede, at virksomheden skulle lukke – men når virksomhederne kører på betingelser som Usse-

rød Bryggeri, undergravede dette mulighederne for at få ordentlige arbejdspladser andre steder, hvor de overenskomstmæssige forhold bevirker, at omkostningerne var større. Hermed mente forbundsformanden, som tidligere sagt, at det forpligter forbundet at sørge for at komme ind på alle virksomheder og skaffe nogle ordentlige løn- og arbejdsforhold, så manglen på dette ikke var med til at forvride konkurrencen mellem produktionsvirksomhederne indenfor mineralvandsområdet og bryggeriområdet.

Forbundet havde anbefalet LO, at køre arbejdsretsager omkring »sidste varsel overfor OBS i Herning«, ud fra at principperne om klager er ens.

DEBAT TIL BERETNING

Babara Kryger

Vedrørende sagen om valg af sikkerhedsrepræsentanter i arbejdstiden – fandt man, at man havde fået ret i, at valget skulle ske i arbejdstiden. Hvis DFB ikke accepterede dette, tog afdelingen sagen op i forbundet.

Babara K. bad forbundsformanden forklare bods-størrelser i sagen Tap H og overarbejdsvægning.

Preben Mortensen

Der var ingen faste bodssatser i arbejdsvægningssagen, som ved bod pr. time. – Boden i sagen var »pr. dag 30,- kr.«.

Holger Foss

Holger F. var af den opfattelse, at forbundscirkulæret, i forbindelse med konflikter i København, generelt ikke blev fulgt af afdelingerne.

Dels kunne man se, hvad der var af øl og dels havde man mange avisudklip, hvor direktører udtalte sig om, at der køres alt hvad man kan, for at hjælpe københavnere med at få øl.

Holger F. vidste ikke, hvad der kunne gøres ved dette, men det var klart, at der i København var en udbredt bitterhed imod især et af hovedbestyrelsesmedlemmerne – som for åben TV-skærm havde undsagt sine strejkende kammerater i København. Dette var meget ubehageligt. Kredsfor-

mændene kunne måske gøre noget i sagen.

Holger F. fandt, at det var tilfredsstillende at Usserød Bryggeri var anmeldt til politiet.

Preben Mortensen

Der vælter tysk øl ind over grænsen, og ud fra at man ikke fra de københavnske afdelinger ønsker, at man skal boykotte eller lukke af for, at der kommer udenlandsk øl ind på markedet, er det nok svært for provinskammeraterne at forstå, hvad man så kan have imod, at det er dem, der kører og sælger dette øl. Forbundsformanden havde forklaret, at han for såvidt synes, at det kunne være lige meget, om f.eks. Harboe og andre steder kørte dette øl op. Det, der var vigtigt, var at man ikke kørte mere Carlsberg/Tuborg-øl for derved bevarede man presset mod De forenede Bryggerier nøjagtig, som man gjorde på Jyske Bryggerier. Det var svært at forklare folk, hvorfor de ikke måtte køre i 2- og 3-holds skift og skaffe beskæftigelse, i stedet for at der væltede tyske, belgiske og andet øl ind over grænsen.

Holger Foss

Holger F. fandt, at det største problem var, når man så Carlsberg og Tuborg øl i København. Afdelinger havde i den forbindelse måtte forklare mange, at øllet ikke kom fra Fredericia, da der lå et klart tilsagn om, at der ikke sendes øl fra Fredericia til København.

Bent Embo

Kredsen havde, på et bestyrelsesmøde, diskuteret situationen igennem. Der havde været delte meninger i bestyrelsen.

Bent E. var enig i, at det var ikke særlig solidarisk, at nogle af kollegerne kørte på overtid m.m.

Vedrørende situationen omkring Usserød Bryggeri, havde formanden for Helsingør afdeling givet udtryk for, at afdelingen ikke alene kunne ændre situationen der, man havde ikke på kredsbestyrelsesmødet fundet løsninger til at ændre situationen på Usserød.

Poul Erik Guldborg

I starten af konflikten i København havde der været øl nok i Jylland. I denne periode havde nogle nok købt øl i Jylland og taget med til København.

Problemet var der ikke mere. Øl i Jylland var nu stort set rationeret med max. 2 kasser pr. kunde. Tuborg og Carlsberg var mangelvare de fleste steder.

Jens Olsen

Situationen på Fyn var, at der ikke var meget Tuborg- og Carlsberg øl tilbage.

Albani-koncernen havde meget få muligheder for at forøge produktionen. Dels på grund af kapacitetsbegrænsninger og dels på grund af, at ingen havde ønsker om at brygge mere end normalt.

Babara Kryger

Det var klart, at det der havde størst interesse, var at begrænse DFB's øl.

Det var væsentligst at forhindre DFB i, at få tappet eller brygget deres øl andre steder.

Preben Mortensen

Så længe der var masser af udenlandsk øl, var det ikke anbefalelsesværdigt at sige til medlemmerne, at man ikke måtte køre mere end man plejede. Ingen ville kunne forstå en sådan situation.

Bent Meyer

Bent M. mente, at det De forenede Bryggerier var bange for, var at det tyske øl kom op over den danske grænse, og at danskerne fik smag for det tyske øl, således at den dag, hvor toldudligningen var væk, så begyndte man at drikke det tyske øl. Derfor havde man sagt, at det, der generede De forenede Bryggerier mest, skulle vi ikke vende os imod, og det kunne ikke genere De forenede Bryggerier ret meget, hvis det var Jyske Bryggerier, hvor de sad med en aktiemajoritet, og hvor de fik penge ned i lommen. Det kunne heller ikke genere De forenede Bryggerier, at Harboe mangedoblede deres produktion, al den stund de fik 25% af overskuddet ned i lommen. Det kunne ikke genere De forenede Bryggerier ret meget,

hvis de tjente penge på alt det danske øl, der blev solgt her i landet. Det var visionen, man havde villet forklare kolleger andre steder i landet, hvorfor man ikke måtte trække op. Man skal helst ikke acceptere, at det, De forenede Bryggerier satte til på karusellerne i København, hentede de ind på gyngerne andre steder. Dette skete ikke, hvis det var tysk øl, der blev drukket. Dette var ideologien, som lå til grund for holdningerne omkring dette spørgsmål.

Preben Mortensen

Bent M.'s omtale af strategien, dækkede kun den strategi man lagde for København.

Man måtte også anskue, hvordan strategien blev opfattet af forbundets medlemmer i provinsen. En strategi om, at der måtte komme ubegrænset udenlandsk øl ind på markedet, samtidig med at hjemmeproduktionen ikke måtte dække markedet, var ikke acceptabelt.

Det marked, provinsbryggerierne kunne dække ind, var for lille til at have betydning for konflikten, hvor imod det driftsøkonomisk kunne betyde noget for det enkelte bryggeri.

Set i forhold til De forenede Bryggerier fandt forbundsformanden ikke, at de økonomisk kunne rette noget op ved at provinsbryggerierne dækkede noget af markedet ind.

De forenede Bryggeriers aktier i andre bryggerier var ikke aktier, der var målrettet økonomiske årsager, men målrettet adgangen til at kunne kontrollere markedet.

Forbundsformanden fandt, at det, der havde betydning for konflikten var at fastholde, at ingen måtte overtage den produktion fra Carlsberg/Tuborg som normalt laves i København.

Bent Meyer

Bent M. var ikke enig med forbundsformanden og ønskede yderlig at omtale ting, der var baggrund for strategien i København. Det kunne være nemmere for De forenede Bryggerier på et senere tidspunkt, at tage markedet tilbage fra danske bryggerier, hvorimod produktionen, der kom fra udlandet,

kunne man få svært ved at tage tilbage igen.

Bent M. mente principielt, at De forenede Bryggerier førte sig mest generet af, at der kom udenlandsk øl ind på markedet. Man kunne ikke se bort fra at værtshusholdere og andre fremover ville bevare disse leverancer fra udlandet, fordi man kunne forvente, som omtalt i pressen, at leverancerne af Carlsberg og Tuborg ville der, i visse situationer blive lukket for, hvis København ikke fik en rammeaftale.

Babara Kryger

Babara K. mente at aktionsudvalgets tilrettelægning af blokader viste, at der blev lagt vægt på at begrænse De forenede Bryggeriers produktion, samt deres muligheder for at få tappet og produceret andre steder.

Herudover ønskede man sympatitilkendigelser fra andre bryggerier, så langt som muligt vedrørende, at man ikke optrappede produktionen.

Thomas Olsen

Thomas O. oplyste, at det anlæg, der i Fredericia kunne bruges til, at man kørte færdig øl ud til taping andre steder, var ude af drift før konflikten i København startede.

Der var tilsagn om, at anlægget ikke kom i drift før konflikten i København var stoppet.

Der havde været andre tekniske problemer i en tappehal på Fredericia, og der var enighed om, at man ikke lavede ekstraordinært overarbejde for at løse disse tekniske problemer.

Fredericia producerede ikke mere end normalt, nærmere mindre, grundet tekniske problemer.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fandt, at hvis man i København troede, at udenlandsk øl ville blive på markedet og dermed blive en trussel for De forenede Bryggerier, at så var dette også en trussel mod andre bryggerier, hvilket gjorde det endnu vanskeligere at forklare provinsen, hvad strategien drejede sig om.

Bent Meyer

Forbundsformandens konklusion kunne være rigtig, men handlinger i en konflikt skulle skræmme modparten, så man fik dem til forhandlingsbordet.

Der kunne være nogle omkostninger, som også virkede skræmmende for andre, men dette måtte man tage med i overvejelserne i forhold til, at man var ude i denne konfliktsituation.

Bent M. forstod godt, at strategien kunne være svær at forklare og forstå, men det virkede meget forkert, når man i TV forklarede, at man grundet pinsen arbejdede over 18 timer pr. uge – dette var der stor reaktion imod.

Poul Erik Guldborg

Nordjyske kreds havde diskuteret hele situationen. 99% af bryggerierne producerede, som man ville have gjort, hvis der ingen konflikt var i København.

København havde sympati fra alle i Nordjylland. Kun Silkeborg så anderledes på situationen. Her frygtede man, at en rammeaftale i København kunne gå ud over deres vandproduktion.

BERETNING FORTSAT

Preben Mortensen

Situationen Carlsberg og Tuborg i København

Vi havde jo et ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde, hvor vi drøftede forslaget fra de to københavnske afdelinger om økonomisk støtte til konflikten. Forbundsformanden redegjorde her for forbundets synspunkter, og andre gjorde rede for afdelingernes synspunkter. Det var også fremgået af pressen og andre steder, at der ikke var enighed i opfattelsen af, hvordan konflikten skulle køre. Forbundsformanden havde udtrykt forbundsledelsens holdning ved gentagne møder, og havde sagt, at den situation, som afdelingerne, ved henvendelse til forbundet den 13. maj, var i, skulle være brugt. Der var åbnet for en forhandlingsmulighed, og man burde have forhandlet for at se, om man her kunne nå til enighed, og at det var

hans opfattelse, at De forenede Bryggerier ikke bluffedes. Forbundsformanden syntes helt klart, at de tilkendegav, at der ikke kunne drøftes nogen ting, før arbejdet var normaliseret. Det var den ene ting.

Den anden ting var, at de jo ligesom havde givet udtryk for, at der derefter ikke kunne blive en rammeaftale. Det var delvis bekræftet, hvad forbundsformanden senere ville vende tilbage til, men det var de ting, som skilte i opfattelsen, når tingene blev fremlagt for medlemmerne i København.

Vi havde et meget stort møde 20. maj i KB-Hallen, hvor forbundsformanden redegjorde for forbundsledelsens synspunkter, og hvor man fra afdelingens side ikke kunne indtage de samme synspunkter om, at man burde normalisere arbejdet for at få handlingerne og redde, hvad reddes kunne. På det tidspunkt var afstemningsresultatet godt 2000 og 600 og noget. Det havde så ændret sig lidt, ikke for de, der ønskede at gå i arbejde, men for dem, der ønskede at fortsætte konflikten. Man var nu nede på noget med 700 og 1300 og noget.

De københavnske afdelinger har et par gange været i kontakt med bryggerierne, uden at det har givet resultat, og man fandt så frem til, at man ville brug en person, som måske skulle kunne være mægler, og som også rettede henvendelse til De forenede Bryggerier, hvor det meddeltes fra direktør Poul Svanholm, at han godt ville acceptere, at der kunne være en kontakt eller nogle drøftelser – forbundsformanden var ikke helt klar over, hvad det egentlig gik på – men at det så skulle være med forbundet.

Forbundsformanden havde et møde torsdag med de to afdelinger, hvor man enedes om, at vi så skulle forsøge, men mægleren meddelte ved en ny telefonopringning, at betingelserne var, at arbejdet var normaliseret, før sådanne drøftelser kunne komme i gang.

Forbundsformanden havde sagt til afdelingen, at vi måske på baggrund af de ting, der var sagt, skulle fastholde initiativet, så forbundsformanden ville selv opsøge Poul Svanholm telefonisk, inden man skulle have et mor-

genmøde (stormøde) for medlemmerne kl. 10.00. Han var ikke til stede, og forbundsformanden fik så kontakt med den normale forhandlingsleder for De forenede Bryggerier, underdirektør Bent Jensen, som så meddelte, at man ikke fra De forenede Bryggeriers side overhovedet var interesseret i at tale om nogen ting, før arbejdet var normaliseret.

Forbundsformanden havde sagt, at på baggrund af de kontakter, der havde været, at han ønskede at få en drøftelse med Svanholm for at høre, om der i det hele taget var åbninger nogen steder, der kunne bruges til nogle ting. Han sagde så, at man kunne prøve senere på dagen, hvad forbundsformanden så gjorde. Svanholm var stadigvæk ikke til stede, men man meddelte, at lederen af den indenlandske bryggerisektion – han er vel nok direktør – Vitus Nielsen godt ville orientere om situationen og udtrykke De forenede Bryggeriers holdning til disse ting. Man aftalte torsdag eftermiddag, hvorefter forbundsformanden var derude, og man meddelte, at det hele tiden havde været bryggeriets opfattelse, at der ikke kunne drøftes nogen ting, før arbejdet var normaliseret.

Forbundsformanden havde gjort opmærksom på, at det altid var vanskeligt i en konflikt, der var kørt op på denne måde, at der ikke var nogen tilfald, når folk havde konfliktet i så lang tid. Man må sammenligne en konflikt med en krig, hvis man skal stoppe den, må begge parter være klar over, hvad krigen går på, og hvad der skal ske bagefter.

Man sagde nej, man kunne ikke åbne op for nogen ting. Det sidste udkast til en rammeaftale, der ligger fra bryggerierne, kunne ikke længere være grundlag, fordi man simpelthen ikke vidste, når konflikten var slut, hvad man havde af salg, og dermed vidste man heller ikke, hvad man skulle producere og dermed heller ikke, hvor mange mennesker man på lang sigt skulle beskæftige.

De nævnte, om området export, at man jo mange steder har licensproduktion, men man sender jo alligevel – kan det passe? – 100 mio. til export. Det udgjorde, nævnte han, i f.eks. et land op imod en halv procent af det

samlede salg i det pågældende land, og det er klart med så mange store udenlandske selskaber, vil det betyde, at i samme øjeblik leverancerne indstilles fra Danmark, så vil der straks være udenlandske selskaber, der er parat til at rykke ind og overtage dette marked, og at man nok derfor fremover måtte forvente, at man ikke kunne have så stor export fra Danmark. Dem, der stod for leverancerne af Calsberg/Tuborg i udlandet, var nu af den opfattelse, at man simpelthen måtte overtage det som licensproduktion for at sikre bestemte leverancer. Derfor var det svært at vurdere, hvad det ville betyde for eksportmarkedet.

For mineralvandsmarkedet var man meget betænkelig. I forvejen var De forenede Bryggeriers andel af mineralvandsmarkedet, også i flasker, gennem året gået tilbage. Prismæssigt lå de jo noget over andre, og derfor måtte man konstatere, at nu var Faxe f.eks. kommet ind i restaurationsbranchen, og man kunne købe Faxe-vand på restauranterne, hvad man ikke tidligere havde kunnet, og det var spørgsmålet, om man i det hele taget ville kunne genvinde markedet for mineralvand, og derfor var det et stort spørgsmål, hvad der ville ske, når konflikten var slut, med Carlsberg/Tuborgs mineralvand.

Så nævnte de fustager, hvor det netop var sæson, og der var mange sommerforretninger og restauranter, som levede af netop dette i disse måneder, og her var det spørgsmålet, hvis disse gik til andre leverandører, fordi man frygtede, at der måske også i de kommende år ikke ville være ro og leverancer, at man så fandt nogle andre, og hvilke konsekvenser det så ville få for fustagerne.

Men det største problem var selvfølgelig, hvordan det ville gå med Carlsberg/Tuborg, hvor de dog mente, at de stadigvæk ville kunne vinde markedet tilbage, omend det ville tage nogen tid, før det lykkedes.

Alt dette tilsammen betød, at man ikke havde mulighed for, på forhånd at kunne sige, at der kunne gives garantier, når arbejdet blev normaliseret. Det måtte salg og produktion vise på et senere tidspunkt. Hvis man kunne genvinde nogle af disse ting, så

ville der være mulighed, der ud fra løbende måske at kunne give nogle af de garantier. Én af de vigtige ting er jo trykkesgarantien. Men selve grundlaget for en rammeaftales indhold var bortfaldet. Det ville de ikke have mulighed for at kunne opfylde.

Det blev sagt på et tidspunkt, hvor der havde været konflikt i 4 uger. Det var klart, at man altid bagefter, når man gennemgår, hvad man har begået af fejl og ikke-fejl, hvor forbundsformanden hele tiden havde udtrykt forbundets opfattelse med, at man nok burde have taget forhandlingerne for at se, hvad der skilte parterne, sådan at man derefter kunne sige, at der havde været forhandlingssammenbrud, men hvis begge parter havde ønsket det, kunne det have givet et resultat – så havde det været udmærket, men kunne det ikke, så vidste man i hvert fald helt klart, hvad det var, der skilte parterne. Der er usikkerhed om det nu, fordi man jo havde tilkendegivet fra De forenede Bryggerier efter 3 henvendelser, første gang at man kun ville forhandle 5. udkast, anden gang, at det kunne justeres, tredje gang trak de det tilbage og sagde, at der var ingen forhåndsbetingelser, andet end at arbejdet skulle være normaliseret.

Det bevirkede, at vi havde en forskellig opfattelse. Det var klart, at vi som forbund var meget, meget bekymrede, dels spørgsmålet om, hvad der sker bagefter, men også hvis man skulle betale den pris, at folk ikke kunne få varig beskæftigelse fremover på bryggerierne, eller man måske skulle foretage store afskedigelser, samt hvad det betød, at der kom andet øl ind på markedet. Det kunne være en pris, man var nødt til at betale. Men som sagt, synes forbundsformanden, at man kunne betale en pris, når man vidste, at der ikke var andre muligheder. Den opfattelse synes forbundsformanden egentlig, at forbundet var med til at bibringe den 13. maj, og at man burde have brugt den situation.

Forbundsformanden havde på et tidligt tidspunkt den opfattelse, hvilket stemmetal og konfliktens længde viste, at det havde været muligt at forhandle, og hvis man ikke havde fået et ordenligt forhandlingsresultat vil-

le man have kunnet få medlemmerne – selvom dette var bagklogskab, havde forbundsformanden hellere løbet en sådan risiko end den, der var på nuværende.

Sammenligner man med 1980-situationen, hvor man også på Tuborg var ude i 4 uger, erkendte vi, at for at få forhandlingerne, måtte vi normalisere arbejdet og troede bestemt ikke, at situationen var mere gunstig for bryggeriarbejderne i 1985, end den var i 1980.

Udover dette har der været fællesmøder, møder i arbejdsretten og det er klart – det kunne forbundsformanden også mærke, da han var et par dage i Jylland – at folk er fuldstændig forvirrede over, hvad der foregår, idet afdelingerne nu stiller sig frem of-fentligt og siger, at det er dem, der har ansvaret, og at det er dem, der har pålagt medlemmerne det. De kan slet ikke forstå, når vi er uenige, at det er forbundet, der har procederet denne sag.

Men kort og godt, vi ville ikke fra forbundsledelsens side på hovedbestyrelsesmødet den 17. tilkendegive, at vi ville støtte konflikten. Hvis vi støttede konflikten, måtte det også betyde, at den fortsatte, og da vi ikke var enige i, at det var den rigtige måde at gøre det på, ville vi naturligvis heller ikke gå ind for det forslag, der var fra de københavnske afdelinger.

Imidlertid er der jo tre klagepunkter – dels det individuelle ansvar overfor medlemmerne, der får bod, der er afdelingerne, som automatisk får bod, hvor de er et flertal ude, men en alvorlig skærpet bod, fordi man mener, at de står bag – dels er der forbundet, som ikke har været aktiv nok for at få arbejdet normaliseret, og sidst men ikke mindst den stramning, der er sket overfor forbundet, hvor man mener, at vi skal pålægge vore afdelinger at bruge forbundets eksklusionsparagraf for medlemmer, der ikke retter sig efter, hvad forbundet siger. Vi har erkendt, at konflikten er overenskomststridig, og vi har også erkendt, at vi må pålægge medlemmerne at normalisere arbejdet. Hvis man ikke følger dette pålæg og dermed forbundet, så vil man også mene, at hvis forbundet ikke griber til dette skridt, så står forbundet også mere el-

ler mindre bag konflikten. Det er nogle forfærdelige problemer, men vi gjorde kort og godt op økonomisk. Hvis man fik ret i påstanden overfor forbundet, ville det koste forbundet mange millioner, ingen tvivl om det. Man vil givet få ret overfor afdelingen, som også vil koste penge og givet overfor medlemmerne.

Ja, det var i store træk om selve sagen. Der er selvfølgelig en masse detaljer, men ud fra den indstilling forbundet skal have og ud fra de forskellige holdninger, er der jo ingen grund til at grave grøfter i en sådan sag. Vi har stadig den opfattelse, at vi ikke vil understøtte konflikten, så den forlænges, men vi vil også stadig tilkendegive, at vi godt forstår kampen. Vi har så forskellig opfattelse af, hvordan den skal køres.

Forretningsudvalget godkendte enstemmigt beretningen.

3. Regnskab

Årsregnskabet lå til forretningsudvalgets orientering, med efterfølgende behandling i hovedbestyrelsen.

4. Forskellige sager

v/forbundsformand
Preben Mortensen

Udsendte cirkulærer fra forbundet var:

Cirkulære vedr. situationen i København, hvor medlemmerne i forbundets to afdelinger har besluttet at strejke, og hvor man opfordrer andre virksomheder til ikke at tage ekstraordinært arbejde i den forbindelse.

Vedr. nyvalgte sikkerhedsrepræsentants rettigheder i forbindelse med P. 9-uddannelsen.

Vedr. nye lønninger indenfor depotområdet.

Der var underskrevet overenskomst for Marbæk Bryggeriet for 1983. Den var først underskrevet 7/5-1985. Det var en tiltrædelsesoverenskomst.

Situationen på Marbæk Bryggeri havde været, at direktøren var util-

freds med, at han havde 3 beskæftiget, som var SiD-organiserede, og han ville ikke løbe en risiko for, at SiD også forlangte overenskomst, derfor havde han det krav, at han ikke ville underskrive overenskomsten, før de 3 SiD-organiserede var blevet overflyttet til os, så han ikke senere fik uoverensstemmelser. Det er denne overflytning og denne lange tid, det har traget, der gjorde, at forbundet først fik overenskomsten indhentet nu.

Forbundet har fået en aftale fra Odin i Viborg, som er under Faxø. Der har man stort set fulgt de samme takster, men omkring grundlønnen giver man dog noget mere, end man gør på vort område, det er ud fra, at man ikke tager et gennemsnit, men ser på virksomhedens egen indtjening og dermed giver disse 2%. Det vil sige, at når vi får en overenskomst for Lolland-Falster Bryghus, er det langt mindre takster end på Odin i Viborg.

Der lå orientering om, at Nordjyske kreds' depotrepræsentant er Søren Jacobsen, med Ole Laursen som supplæant.

Forbundet har til Sikringsstyrelsen sendt et brev, hvor forbundet anmoder Sikringsstyrelsen om at udtale sig om en problemstilling vedrørende distribution og de, der er beskæftiget på depoterne eller på bryggerierne. Disse folk er ansat enten af et bryggeri eller af en selvstændig depotejer. Deres arbejde er at distribuere øl og mineralvand til en lang række købmænd, værtshuse og lignende. Det sker desværre ofte, at sikkerhedsforholdene på disse arbejdssteder er mangelfulde. Det kan eksempelvis være i form af en dårlig vedligeholdet trappe, manglende oprydning eller eventuelt manglende snerydning. Spørgsmålet er, hvem har i sådanne tilfælde erstatningsforpligtelsen, når der sker en tilskadekomst, der i øvrigt er dækket af arbejdsskadesforsikringsloven. Er det den tilskadekommandes arbejdsgiver, der over sit forsikringsselskab skal yde erstatning, eller skal ansvaret for erstatning placeres hos den købmand, værtshusholder eller lignende, der ikke havde orden i sine forhold, således at arbejdsulykken kunne finde sted.

Det er klart, at det også gælder om vinteren med manglende snerydning, og vi må have en afklaring af, hvem der egentlig bærer det forsikringsmæssige ansvar overfor den, der kommer til skade. Er det der, hvor ulykken sker, eller er det den ansattes arbejdsgiver, som har ansvaret for dette?

Sikringsstyrelsen havde dags dato svaret, at det alene er den arbejdsgiver, man er ansat af, der har ansvaret. Afdelingerne ville blive orienteret om forholdet.

I forbindelse med pladsproblemer i forbundshuset, var der konsulentarbejde i gang omkring A-kasse forholdene. Ét af de problemer, som er og bliver et meget stort problem er, hvorledes arbejdsgangen foregår i A-kassen. Man sidder stort set ovenpå hinanden og har en finger i det ene øre for at kunne tale i telefon med det andet øre. Udover det har vi gentagne gange fået stærke beklagelser fra folk, som kommer – også fra provinsen – når vi skal til fællesmøder eller organisationsmøder og andre ting, over at der ikke er et sted, hvor man kan sætte sig hen og snakke sammen. De fleste af vore kontorer er gennemtræk for mennesker, der skal ind og hente papirer. Det er næsten umuligt at få tid til at sætte sig ét eller andet sted og kunne snakke sammen om problemerne, uden at det betyder, at man altid bliver forstyrret af andre ting.

Vi har jo udvidet voldsomt i de senere år med hensyn til personale, uden at vi dermed har kunnet udvide faciliteterne tilsvarende. De kontorer, vi har fået på 2. sal må vi jo nok sige ikke er blevet brugt til personalet, men til konsulenterne og til faglige folk.

Vi er nødt til at tage initiativ til at foretage os nogle ting nu. Enhver kan se, at bogholderiets damer sidder et sted, hvor der er stor gennemgang, som skal ind til hovedkassereren eller andre steder. Arkivering er også indskrænket og foregår i samme lokaler.

Vi har visse muligheder. Vi kan opsigge Forvaltningshøjskolen, men de har 2 års opsigelse, hvilket vil sige, at vi ikke kan løse det aktuelle problem.

Vi kunne undersøge, hvorvidt vi har ret til at opsigse afdelingerne, men det har vi ikke noget ønske om, ud fra at de har boet der, siden vi startede huset.

Så har vi den tredje mulighed: Vi kan simpelthen sælge huset og købe et hus, hvor forbundet og A-kassen kunne være for sig selv. Det er de muligheder, som vi godt vil have lov til at undersøge. Vi ved, at Forvaltningshøjskolen har fået indskrænket en lang række aktiviteter med rum og huse, bl.a. skulle de bygge nyt hus i Lyngby, hvilket er indstillet, men til gengæld vil de sagtens kunne skaffe en køber hertil, som meget gerne vil sætte penge i huset på betingelse af, at der er garanti for, at det er lejet ud.

Ved køb af et andet hus, kunne forbundet få et hus, hvor alle møder kunne afholdes i huset, og hvor der ville være langt mere arbejdsplads for personalet.

Tilbage står, om der er en fjerde mulighed med hensyn til, om man kan omplacere de arbejdsmuligheder, der er i dag, ud fra de lokalefaciliteter vi har. F.eks. om vi bruger meget plads på nogle ting, som ikke er nødvendige. Personaleforholdene er jo meget sammentrængt, og man kan måske så spørge, om kontorerne på 2. sal bliver udnyttet tilstrækkeligt. Vi ved, at konsulenterne er meget ude, provinssekretæren er meget ude, og det kunne måske omplaceres, men det løser så ikke problemet med at skaffe mødelokaler, som er et kæmpeproblem.

Forbundets daglige ledelse ønskede at der kunne foretages nogle undersøgelser og indhentes seriøse tilbud på, hvad det ville koste at skaffe et andet Forbundshus, hvorefter det kunne diskuteres videre, hvad der bør gøres ved pladsproblemer m.m. i Forbundshuset.

Babara Kryger

Babara K. syntes umiddelbart, at det lød mærkeligt at forbundet var nødt til at købe et hus, idet forbundet har et hus.

Babara K. forstod godt problemerne med arbejdspladsforholdene, men fandt, at det måtte være muligt at foretage nogle ændringer, der forbedrede forholdene.

Babara K. anbefalede, at man prøvede at finde løsninger indenfor de rammer, der var samt at undersøge, hvordan der kan ændres og forbedres og måske også forbereder at opsigse Forvaltningshøjskolen for at skaffe en endelig løsning i løbet af 2 år.

Babara K. syntes, at det var en kæmpe disposition at foretage, når fremtiden er så usikker, og så nødtigt, at forbundet og kvindelig afdeling skilles ad. – Ud fra et egoistisk synspunkt ville det give afdelingen en masse praktiske problemer, idet man havde mange fællesfaciliteter, som man ville få svært ved at opretholde. Men det var ikke det væsentligste argument. Det væsentligste argument var den usikre fremtid, og det at det virkede paradoksalt at købe et hus, når man har et hus, hvor der er nogle lejemål, og at begrundelsen skulle være, at man har pladsproblemer.

Holger Foss

Holger F. tilsluttede sig Babara K.'s betragtninger og fandt det væsentligt, at man i Forbundshuset fra starten har opretholdt princippet om at lejere betaler kostprisen.

Det vil sige, at dem, der har lejet hos forbundet, har ikke betalt mere i husleje end vi andre har. Vi har været solidariske om huslejen, der har haft den samme m²-pris. Ved salg af ejendommen til et andet foretagende, kunne man med god grund befrygte, at lejen for de to afdelinger ville blive sat væsentligt op.

Preben Mortensen

Forbundsformanden fandt, at som forretningsudvalgsmedlem var man nødt til at se på forbundets interesser. Det kunne ikke være rigtigt, at man skulle høre på, hvilke problemer afdelingerne ville have, når vi taler om, hvad der skal ske for forbundets vedkommende. Det var rigtigt, at der ville være nogle problemer for afdelingerne, men man kunne ikke lade afdelingernes problemer være overskyggende med hensyn til hvilke dispositioner, forbundet skulle tage.

Vi kan ikke fortsætte med de arbejdsvilkår, der er i A-kassen. Det kan vi lige så godt konstatere her. Det vil givet fremgå af de undersøgelser, at netop A-kassens arbejdsgang og den

meget lille plads til de mange mennesker, er vi nødt til at lave om på, hvis arbejdet skal foregå på en forsvarlig måde.

Det er selvfølgelig ulogisk at skulle købe et nyt hus, når vi har et hus, men konsekvenserne er, at det vil tage 2 år, før der kan ske nogle ændringer. Det er ikke det, der er det største problem. Problemet er, hvis vi vil købe et nyt hus, om vi stadigvæk vil kunne hente et overskud derpå, sådan at det ikke koster forbundet penge at skulle skifte ud, samtidig med at vi ved at købe et nyt hus fik nogle rimelige mødefaciliteter og arbejdsbetingelser, som så mange andre forbund har. Det kan vi ikke byde vort personale her i dag. Samtidig vil vi jo kunne se, at der er sket en kolossal aktivitetsudvidelse på alle områder, hvilket gør, at vi ikke på så fornuftig vis, som vi gerne ønsker det, kan bruge forbundets hus til at holde disse møder.

Det er rigtigt, at hvis man kunne afvikle med Forvaltningshøjskolen ville man få langt bedre plads og langt bedre mødefaciliteter, men det tager 2 år, og forbundsformanden syntes ikke, at det var rimeligt, at man skulle vente i 2 år på at kunne sige, at tingene var løst.

Det var måske muligt at omlægge nogle ting, så man udnyttede pladsen meget bedre, men med det underskud, forbundet kører med – et million-underskud – ville det være naturligt, hvis vi kunne finde og anvise nogle veje, som ville billiggøre det, og jo flere aktiviteter, vi kan holde i forbundets eget hus, jo større besparelser vil der være. Det ville også betyde, at vi ville reducere forbundets udgifter på andre områder, f.eks. administration, hvor vi ville kunne nedsætte udgifterne. Så udover at vi kunne komme ud af det med et overskud, ville det også være med til at reducere forbundets omkostninger, og det er det, at man skal se på, når man tager stilling til disse ting.

Forbundsformanden fandt ikke, at man kunne sige, at det var et spørgsmål, om en kæmpedisposition at foretage, med henvisning til at fremtiden er usikker. Forbundet var et selvstændigt forbund, og måtte investere ud fra dette, med respekt for dette

måtte der skabes forhold til de aktiviteter forbundet kører.

Thomas Olsen

Det, man beder om, er tilladelse til at sondere, hvad man kan få ud af det, hvis man køber et nyt hus og hvilke muligheder, der ligger. Da der er store problemer, kan det ikke være svært at give den tilladelse. Så man senere, når undersøgelserne er færdige, kan veje fordele og ulemper op imod hinanden og tage en endelig afgørelse.

Bent Meyer

Bent M. syntes godt man kunne give forbundet den kompetence til at undersøge mulighederne for at købe nyt hus eller på anden måde at få nogle bedre lokaler.

Bent M. ville foreslå, at man også brugte en anden udvej, at man skaffede noget til afdelingerne et helt andet sted. Det kunne være, at det kunne være billigere for afdelingerne at søge ud af huset. Hvis de to afdelinger muligvis kunne være fælles om det, så kunne der nok skaffes noget fornuftigt, således at forbundet kunne få fornuftig plads i deres eget hus. Det kunne undersøges eller bruges i samme forbindelse for at spare så mange penge som overhovedet muligt og lave den bedste ordening som overhovedet muligt.

Inge Jensen

Inge J. mente ikke, at man kunne sige ret meget imod det økonomiske der blev fremlagt. Men syntes dog alligevel at man kunne komme med nogle bemærkninger om selve huset. Huset står for de fleste københavn- ske bryggeriarbejdere som et palads – sådan er det altid blevet omralt. Det har kostet en forfærdelig masse penge, og man har efterhånden vænnet sig til, at det er her, vort forbundshus ligger. Det er måske noget følelsesmæssigt, som man måske ikke i første omgang kan tage særlig højtideligt, men alligevel så bør dette indgå i overvejelserne.

Inge J. var af den opfattelse, at hvis huset eller det areal, som forbundet råder over, bliver indrettet ordentligt, så kunne det lade sig gøre med det antal mennesker, der er i huset.

Der er alt for meget plads, der går til spilde, og som ikke bliver brugt til nogen ting, og hun ville allerhelst, at man traf en beslutning om at sondere terrænet ud fra, at man blev i Forbundets Hus.

Argumentet om at der var pladsmangel og dårlige arbejdsforhold var vigtig nok, hun syntes også, at det var i orden, at man gav tilsagn om at forbundsledelsen kunne undersøge disse ting, men syntes hele tiden, selvom man undersøger tingene, at man skal bruge udgangspunktet, at blive i huset.

Det var en kendsgerning, som man måtte se i øjnene, at medlemstallet falder, uanset om man har mulighed for at arrangere sig på anden vis ved fortsat at være et selvstændigt forbund. Medlemstallet ville falde. Derfor måtte udgangspunktet være, at man ser på, hvad mulighederne er i huset. Hun ville godt appellere til dette, når man tog det med følelserne frem, så ville der jo kunne blive spekuleret i denne situation på mange underlige måder, set med baggrund i de forhold, der havde været her med dårlige arbejdsforhold mellem Københavns mandlige afdeling og forbundet, hvor man jo på et tidspunkt snakkede om, fra Københavns mandlige afdelings side, at flytte ud. – Inge J. gik ud fra, at de planer var skrinlagt. Men sådan en disposition som denne kunne give anledning til, at man yderligere borede i det dårlige samarbejde, som Inge J. mente var ved at være på vej ud og erstattet med noget andet, som var noget bedre.

Bent Embo

Bent E. havde ikke spor imod at give et tilsagn om tilladelse til at undersøge sagen. Når der tales om et nyt hus og man siger, at vi ikke kan vente i 2 år, kunne man måske ane, at der var mulighed for at foretage et hurtigt køb i nærheden.

Bent E. syntes, at forbundsformanden burde give udtryk for sin holdning til det, der var blevet rejst fra flere sider, nemlig spørgsmålet om, at afdelingerne var inde på at flytte fra huset. Bent E. kunne godt tænke sig, at forbundsformanden gav udtryk for sin holdning til dette på forbundets vegne.

Lone Christensen

Lone C. fandt, at forbundshuset var upraktisk grundet en bygningsform, hvor de fleste kontorer var gennemgangskontorer til andre kontorer.

Lone C. troede, at en ombygning af husets indretning måske var umulig, men ihvertfald uendelig dyr.

Preben Mortensen

Forbundsformanden kunne helt klart sige nej til, at forbundet havde et hus på hånden. – Det var heller ikke givet, at man kunne finde noget, der ville være tilfredsstillende lige i nærheden, men det må under alle omstændigheder være i Københavnsområdet, hvis det skal være.

Til spørgsmålet om afdelingernes flytning var dette en tanke Bent M. kom med. Forbundsformanden havde ikke noget ønske om, at afdelingerne skulle flytte.

Men det var klart, at hvis afdelingerne flyttede, ville det løse et reelt problem, hvor man så kunne bygge disse lokaler om til mødelokaler osv. og måske også omdanne nogle andre lokaler, så forbundet fik mere plads.

Forbundsformanden troede også, at det rent følelsesmæssigt vil være spørgsmålet for mange om, hvor forbundet nu flytter hen, fordi man var vant til huset. Men det skal være sådan, at de mennesker, som forbundet har ansat, får nogle rimelige arbejdsvilkår. Vi vil ikke bryde os om, hvis man gentagne gange finder gener og fejl, og man så kan sige, at det er også de elendige arbejdsforhold, Bryggeriarbejderforbundet byder deres personale.

Forbundsformanden syntes, at inden man overhovedet så sig om, bør man have en vurdering af, hvad forbundshuset kunne sælges til med det hele. Sideløbende kunne vi spørge, om der var en person, som ud fra den ønskeliste, vi har, kan se, om huset kunne indrettes dertil. Den tredje mulighed, som vi ikke vil lægge pres om, er, hvis afdelingerne alligevel finder, at man ønsker at finde et andet sted at bo. Det er klart, at det selvfølgelig også vil løse nogle ting, selvom det jo ikke bare er at flytte, men også

at finde et andet sted, hvor man kan flytte hen. Der er jo mange ting, der skal falde på plads.

Disse ting kunne indgå i overvejelserne, men vi kan sætte undersøgelserne i gang, og vi kan foretage de undersøgelser, og derefter vende tilbage og finde ud af, hvad der er den bedste løsning.

Inge Jensen

Inge J. var enig i, at indgangsvinklen kunne være, at man gjorde det, forbundsformanden sagde – satte en mand på sagen. Det han ville nå frem til, ville være meget afgørende for den videre debat omkring tingene. Hvis han nåede frem til, at det var fuldstændig umuligt ud fra aktiviteterne, at man overhovedet er i forbundshuset, så var denne mulighed droppet på forhånd.

Inge J. syntes, at man skulle starte med at få én sat på sagen, til at finde ud af det, og når det var klart, kunne forbundet tage en diskussion en gang til, idet dette ville være afgørende for, i hvilken retning man skulle gå.

Hvis man ved siden af ønsker at finde ud af noget med hus osv., så kunne man godt gøre det, men det altafgørende for Inge J. var diskussionen på baggrund af en rapport. Denne ville eliminere en stor del af debatten omkring selve huset og det videre forløb.

Forretningsudvalget besluttede, at daglig ledelse i forbundet bemyndiges til at undersøge mulighederne for, på bedst mulige måde, at skaffe mere plads til forbundets aktiviteter.

Preben Mortensen

Vi har på tidligere forretningsudvalgsmøder orienteret om initiativet vedrørende en bryggerikonference, der skal afholdes den 7.-9. marts 1986 på Roskilde Højskole. Vi har også orienteret om hvilke parter, vi tilrettelægger konferencen sammen med: Transportarbejderforbundet i England, det kommunistiske levnedsmiddelarbejderforbund i Frankrig. Vi har også tidligere omtalt, hvordan internationale organisationer – herunder IUL – opfatter et sådant initiativ. Vi aftalte de 3 parter imellem, at vi hver især forsøgte dels i vore organisationer og dels i de lande, som skulle

deltage, at orientere og få sympati for tanken.

Forbundet havde redegjort på Nordisk Unions kongres i efteråret omkring stillingtagen til det finske levnedsmiddelarbejderforbund, som er medlem af det Verdenskommunistiske Forbund. De har i mange år haft en slags observatørplads i Nordisk Levnedsmiddelunion og har altid deltaget i styrelsesmøder osv., og det norske levnedsmiddelarbejderforbund fandt, at tiden var inde til, at man gjorde dem til fuldgyldigt medlem, hvad der fik Dan Gellin – som overværede Nordisk kongres – til at gå på talerstolen et par gange.

Dan Gellins opfattelse var, når man er medlem af en Internationale, så er man der, og så er man ikke andre steder. Man kan ikke være medlem to steder endsige have faste samarbejdsrelationer.

Stort set var alle de nordiske lande enige, og Anker S. formulerede, på forbundets vegne, at vi måtte se i øjnene, at de trans-nationale selskaber flytter over grænserne. Vi kan ikke have grænser, som er bestemt af, om man har den ene eller anden politiske opfattelse arbejdere imellem. Det er nødvendigt at finde et samarbejde, hvis vi skal dæmme op for denne udvikling.

Det gjorde, at man på dette styrelsesmøde drøftede og havde givet styrelsen ret til at finde en formulering om, hvorledes samarbejdsforholdene skulle være med det finske levnedsmiddelarbejderforbund. Man besluttede, at de skal være en form for associeret. De deltager, og har ordet til alt, hvad der foregår, men har dog ikke stemmeret. De deltager også i kongresserne, og de betaler 75% af kontingentet til Nordisk Levnedsmiddelunion. Man er små 40.000 medlemmer i den Nordiske Levnedsmiddelunion.

Udover dette skete der det interessante, at det finske forbund for teknikere indenfor levnedsmiddelindustrien med 3.000 medlemmer også havde en optagelsesbegæring. Der er ikke noget problem i det, de er medlem af IUL, og derfor efterkom man også dette ønske. Det vil sige, at de finske organisationer i meget højere grad

end tidligere nu er inddraget i nordisk samarbejde, hvad der for os er ganske naturligt.

Forbundsformanden havde omtalt denne konference og gjort opmærksom på, at han i april 1984 havde haft en samtale med Dan Gellin, hvor han havde stillet nogle betingelser, dels at der ikke måtte oprettes et sekretariat som en ny international institution, dels at vi også søgte kontakt med de organisationer i de lande, vi rettede henvendelse til, som var medlem af IUL, bl.a. CFGT i Frankrig, som vi også har sendt en indbydelse, men som vi ikke har hørt fra.

Senere har vi forstået, at Dan Gellin åbenbart løber fra den samtale og det tilsagn, han havde givet. Derfor var det vigtigt, at forbundet fik forklaret Nordisk Union – især Larke Andreassen, som er vicepræsident i IUL – hvad disse ting omhandlede. Det var et helt enstemmigt styrelsesmøde, der tilkendegav, at det danske initiativ var godt, at der naturligvis, når man taler om brancheforhold, ikke kun kunne være løsninger indenfor IUL-organisationen. Det måtte være naturligt, også med kendskabet til at licensproduktionen vinder frem i lande, hvor IUL ikke har medlemmer eller i hvert fald har organisationer, som er medlem, at man søgte samarbejde med disse. Man kunne fuldt ud stilslutte sig det, som vi har lagt til grund for afholdelse af konference og deltagerne, og de gav tilsagn om, at alle 4 ville deltage. Man var af den opfattelse, at især en konference, hvor IUL bliver inviteret men ikke har nogen egentlig omkostning ved denne, da vi står for konferencen, og landene mere eller mindre selv skal betale til og afgang derfra, måtte betyde, at det ville være mærkeligt, hvis de overhovedet protesterede imod dens afholdelse. Det lå også i forlængelse af deres opfattelse af internationalt arbejde, at man har nogle bilaterale aftaler, hvor disse er nødvendige, bl.a. Sverige overfor Sovjetunionen indenfor visse brancher osv.

Dette var betryggende, og Larke Andreassen sagde, at han på førstkomende styrelsesmøde under IUL ville gøre opmærksom på denne situation og forklare Nordisk Unions sympati for dette, og at man ønskede, at IUL

skulle tilgengive, at man ikke vil modarbejde det, og at de organisationer under IUL, der bliver inviteret, bør deltage i konferencen. Udviklingen indenfor bryggeriindustrien – især i visse lande i Europa – går så stærkt, og arbejdsløsheden vil stige voldsomt, bl.a. i Frankrig, hvor det ved sammenlægning af bryggerier vil betyde, at 50% af bryggeriarbejderne i Frankrig om 5 år ikke længere er bryggeriarbejdere. Hvis ikke bryggeriarbejderne i Europa, uanset hvilket land de kommer fra, skal diskutere dette, hvem skulle så diskutere disse problemer?

Det havde været rart at mærke, at repræsentanterne for de 3 andre lande var helt på bølgelængde med det danske bryggeriarbejderforbund omkring disse ting. Chancerne for, at vi får stort set de fleste vesteuropæiske lande med, og at vi får en god konference, bliver mere og mere sandsynlig.

Holger Foss

Holger F. udtrykte glæde over, at det var gået sådan med initiativet og syntes, at det var godt klaret. Det måtte selvfølgelig også glæde Holger F. rent personligt, at det han selv havde været med til at starte op, nu begyndte at bære frugt.

Preben Mortensen

På Nordisk Unions møde fik vi forelagt budgettet for 1984, som viste et temmeligt stort underskud. Det er således, at budgettet, for at balancere, skal indeholde kontingenter for ca. 220.000 Skr., men underskuddet var hundrede og nogleog halvfjerds tusinde. Kontingenter til Nordisk Union er 1,00 kr. pr. medlem om året fra alle medlemslande, og der er stadig en stor formue at tage af, men hvis man fortsætter med disse underskud, vil der i løbet af 2-3 år ikke være nogen formue til stede.

Vi hævdede ikke kontingenter, og der var heller ikke forslag derom, idet vi dels ved optagelse af det finske levnedsmiddelforbund, dels af tekniske funktionærer fra det finske levnedsmiddelforbund, dels at Island er på vej ind, dels at vi hævdede kontingenter på kongressen i efteråret fra 0,75 kr. til 1,05 kr. om året pr. medlem,

at vi måtte afvente og se, om det ikke kunne skabe balance, men man var dog enige om, at med de aktiviteter, der er kommet i Nordisk Union, som vi jo især med vor position er glade for, er det et beskedent kontingent, men vi vil afvente et år, før vi tager stilling til det.

Næste styrelsesmøde lægges i forbindelse med det finske levnedsmiddelforbunds kongres 22.-24. november 1985, og der ligger en indstilling om, at de, der sidder i styrelsen repræsenterer deres organisationer som gæster på kongressen.

Nordisk levnedsmiddelunion afholder 20. til 23. oktober 1985 en konference på Esbjerg Højskole om fagbevægelsens rolle i Norden omkring den økonomiske/politiske situation med borgerlig regering osv.

På konferencen skal man diskutere, hvad der er ved at ske samt finde frem til fælles initiativer overfor denne udvikling. Når forbundet ved, hvor mange der kan deltage i konferencen, vender vi tilbage til FU med indstilling til konferencedeltagelsen.

Forretningsudvalget gav tilslutning til, at forbundets styrelsesmedlemmer deltager i det finske levnedsmiddelforbunds kongres 22.-24. november 1985.

Bent Embo

Bent E. omtalte de problemer, der var på depoterne i forbindelse med konflikten i København.

Depotarbejderne tilkaldes til enkelte dages arbejde. Arbejdet består i af afhente tomt returemballage. Der er mange ukurante flasker i kasserne til frasortering, og lønnen er den flade normalt løn – herudover får man nedsat understøttelse, når man tilkaldes til dette arbejde i nogle dage i ugen.

Man havde diskuteret situationen på et kredsbestyrelsesmøde og spørgsmålet var, kan man nægte at tage denne form for arbejde?

Kan man kræve ekstra betaling til dem, der på nuværende har været i disse arbejdsituationer.

Preben Mortensen

Normalt har man opsigelsesvarsler, men i denne situation, hvor det er på baggrund af en overenskomststridig konflikt, er depotindehaveren fritaget for sit normale opsigelsesvarsel. Det er derfor, at folk kan få understøttelse med det samme. Så er det klart, at når han fritages for disse ting, betyder det ikke, at han i en del af perioden kan beskæftige folk. Genansættelsen må så foregå på baggrund af det, der var opsigelseskriteriet, nemlig at der var en overenskomststridig strejke, der gjorde, at de ikke havde normale leverancer, og så genoptager man arbejdet igen, når leverancerne er normale.

Depotarbejderne er hjemsendt på grund af konflikt og kan ikke indkaldes 1 eller 2 dage ad gangen. Hvis de indkaldes, er det fordi arbejdet er normaliseret, og at de så skal arbejde normalt.

Med hensyn til betaling er det sådan – at når man ikke distribuerer produkter, som er omfattet af provisionsbetalingen, så er der ingen provisionsbetaling.

Forbundsformanden erindrer om, i dette sammenhæng, at der ikke er enighed med arbejdsgiverne om – hvor meget man skal køre med, når man kører med tomme flasker og kasser.

Forbundet udsender cirkulærer til afdelingerne vedr. arbejdsgangen på depoterne i forbindelse med leveringssituationen.

Thomas Olsen

Thomas O. spurgte til situationen omkring forbundets tilhørsforhold til fagbevægelsen for fred.

Jens Olsen

Jens O. efterlyste omtale fra forbundets deltagelse i fredskonferencen i Gilleleje.

Preben Mortensen

Fra fagbevægelsen for fred lå der intet svar på forbundets ønske om at deltage i arbejdet med observatørstatus.

Forbundsformanden kunne ikke aflægge rapport fra fredskonferencen i Gilleleje.

Forbundsformanden havde måtte forlade konferencen på første dagen, da man ikke kunne skaffe ham indkvartering.

Mødet hævet.

Lone Christensen

EKSTRAORDINÆRT HOVEDBESTYRELSES- MØDE

Den 13.-14. juni 1985

DAGSORDEN:

1. Dagsorden til forbundets ordinære kongres den 12., 13., 14. og 15. september 1985, samt A-kassens delegeretmøde på kongressen.
2. Behandling af forslag til forbundets ordinære kongres 12., 13., 14. og 15. september 1985.

Fraværende: Erik Kielberg.

Dirigent: Poul Erik Guldborg.

Referatform: Beslutningsreferat.

DAGSORDENENS PUNKT 1.

Dagsorden til forbundets ordinære kongres 12., 13., 14. og 15. september 1985 samt A-kassens delegeretmøde på kongressen.

Hovedbestyrelsen godkendte følgende:

Dagsorden for kongressen:

1. Kongressens åbning.
2. Navneopråb samt prøvelse af mandaterne.
3. Godkendelse af dagsorden samt forretningsordenen.
4. Fastsættelse af diæter.
5. Valg af kongressens funktionærer.
6. Valg af udvalg.
7. Beretning om virksomheder.
8. Regnskaberne herunder regnskab for forbundets ejendom.
- 9.A. Behandling af indkomne forslag vedrørende forbundets love.
- B. Behandling af andre forslag.
- C. Behandling af forslag vedrørende forbundets fremtidige struktur.
10. Valg.
 - A. Formand.
 - B. Næstformand.
 - C. Hovedkasserer.
 - D. Sekretær.
 - E. Provningssekretær.
 - F. Revisorer.
11. Afslutning.

Hovedbestyrelsen godkendte følgende dagsorden for kongressens delegeretmøde i arbejdsløsheds-kassen.

1. Valg af mødets funktionærer.
2. Beretning om virksomheden.
3. Regnskaberne.
4. Behandling af indkomne forslag.
5. Valg af ledelse og revisorer.
6. Afslutning.

Hovedbestyrelsen godkendte følgende forretningsorden til kongressen.

- a. Til at lede kongressen vælges to dirigenter. Endvidere vælges to sekretærer, der er ansvarlige for protokollens førelse. Dirigenterne fordeler indbyrdes møderne.
- b. Ved alle afstemninger gælder almindelige majoritet. Skriftlig afstemning finder sted på kongressen, når mindst 20 delegerede stemmer herfor, eller når mødets leder er i tvivl. På forlangende af mindst 25 delegerede skal afstemningen ved navn tilføres forhandlingsprotokollen.
- c. Den fungerende dirigent bør så vidt muligt søge at få de foreliggende spørgsmål færdigbehandlede, inden det pågældende mødes slutning. Dirigenten kan derfor stille forslag om afslutning med de indtegnede talere og ligeledes stille forslag om at begrænse taletiden. Sådanne forslag kan også stilles af enhver delegeret, og skal motiveres af de delegerede fra talerstolen. Ligeledes skal spørgsmålet om suspendering af kongressen motiveres fra talerstolen.
- d. Forslag og ændringsforslag samt begæring om at få ordet skal skriftligt indleveres til dirigenten.
- e. I protokollen skal indføres de delegeredes navne samt hvilken afdeling vedkommende repræsenterer, alle indkomne forslag, ændringsforslag til disse, afgivne stemmer for og imod enhver til afstemning forelagt sag, resolitioner, valg af ledelse osv.

DAGSORDENENS PUNKT 2.

Behandling af forslag til forbundets ordinære kongres 12., 13., 14., og 15. september 1985.

Forelagte forslag i hovedbestyrelsen:

– Forbundet love –
§ 2 – kontingent.

Forslag fra

Københavns kvindelige afdeling.

Stk. b: »strejkekasser« og »strejkefonden« ændres til: »strejke- og solidaritetsfonden«.

Hovedbestyrelsen forkastede at anbefale forslaget til kongressen med 8 stemmer for forslaget, 19 stemmer imod forslaget. 2 undlod at stemme.

Forslag fra

Københavns mandlige afdeling.

Stk. b: Kontingentet til strejkekassen nedsættes pr. 1. januar 1986 fra kr. 101,- pr. måned til kr. 50,- pr. måned.

Hovedbestyrelsen forkastede at anbefale forslaget til kongressen med 5 stemmer for forslaget, 23 stemmer imod forslaget. 1 undlod at stemme.

Forslag fra

Strukturudvalget.

Regulering ændres til:

Hvad angår strejkekontingent, reguleres dette således, at det udgør 1/20 uges strejkeunderstøttelse pr. måned. Reguleringen foretages to gange årligt, henholdsvis 1. april og 1. oktober. Kontingentet til administrationskassen, socialhjælpefonden, oplysningsfonden, kongres- og reservefonden, reguleres i kongresperioden med 10% af den til enhver tid bestående kontingentstørrelse. Regulering foretages to gange årligt, henholdsvis 1. januar og 1. juli.

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt, at anbefale forslaget til kongressen.

Forslag fra

Strukturudvalget.

Indskud Stk. f ændres til:

Kontingentet skal være indbetalt af medlemmer til den af afdelingen fastsatte tid, og ingen må være i restance udover den, i loven om arbejdsløshedsforsikring, fastsatte frist. Afdelingskassereren indsender kontingent til hovedkassen senest den 10. i efterfølgende måned.

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale forslaget til kongressen.

Forslag fra

Strukturudvalget

Stk. l. ændres til:

Medlemmer, der er indkaldt til civil værnepligt, eller overgår til barsels-hvile, der varer over 14 dage, fritages for betaling af kontingent.

Hovedbestyrelsen forkastede at anbefale forslaget til kongressen med 8 stemmer for forslaget, 18 stemmer imod forslaget. 3 undlod at stemme.

Hovedbestyrelsens forslag.

Stk. l. ændres til:

Medlemmer, der ifølge lovgivningen fritages for betaling af kontingent, gives frikontingent herunder civile værnepligtige.

Hovedbestyrelsen vedtog at anbefale forslaget til kongressen med 20 stemmer for forslaget, 4 stemmer imod forslaget. 5 undlod at stemme.

– Forbundets love –
§ 3 – kongresser.

Forslag fra

Nordjysk kreds.

Stk. c. tilføjes:

Samtlige afdelinger i den enkelte kreds skal ud af kredsens kongresdelegerede deltage på kongressen med mindst en delegeret, såfremt man ønsker det.

Forslag fra

Strukturudvalget.

Stk. c. tilføjes:

Samtlige afdelinger i den enkelte kreds skal ud af kredsens kongresdelegerede deltage på kongressen med mindst en delegeret.

(Strukturudvalget trak forslaget).

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale Nordjysk kreds' forslag til kongressen med, at sidste linie ændres til »såfremt afdelingen ønsker det«.

Forslag fra

Københavns kvindelige afdeling.

Stk. c. tilføjes:

De delegerede vælges for en kongresperiode (2 år). (Københavns kvindelige afdeling trak forslaget).

Forslag fra

Strukturudvalget.

Stk. f. ændres til:

Angivelse af deltagelse i kongressen skal af kredsene og de to københavnske afdelinger være tilsendt forretningsudvalget, senest 6 uger før dennes afholdelse.

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale forslaget til kongressen.

– Forbundets love –
§ 4 – hovedbestyrelsen.

Forslag fra

Københavns kvindelige afdeling.

Stk. b. sidste afsnit ændres:

– og den til enhver tid fungerende formand i Københavns kvindelige afdeling osv.

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale forslaget til kongressen.

Forslag fra

Københavns mandlige afdeling.

Stk. j. første afsnit ændres:

»Hovedbestyrelsen kan indkaldes med 24 timers varsel«

Hovedbestyrelsen forkastede at anbefale forslaget til kongressen med 6 stemmer for forslaget, 19 stemmer imod forslaget. 4 undlod at stemme.

Forslag fra

Københavns kvindelige afdeling.

Stk. k. sidste afsnit udgår.

(Københavns kvindelige afdeling trak forslaget).

Forslag fra

Strukturudvalget.

Stk. k. ændres til:

Fratræder, uden for orden, nogle af de på kongressen valgte funktionærer, har hovedbestyrelsen ret til at konstituere andre i deres sted.

Når et medlem af hovedbestyrelsen uden anmeldt eller gyldig grund udebliver fra to på hinanden følgende hovedbestyrelsesmøder, har den pågældende forbrudt sin ret til fortsat at være medlem af hovedbestyrelsen.

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale forslaget til kongressen.

Forslag fra

Københavns kvindelige afdeling.

Nyt stk.

Hovedbestyrelsen bevilger til solida-

ritetsformål fra strejke- og solidaritetsfonden.
(Københavns kvindelige afdeling trak forslaget).

Forbundets love
§ 5 – *forretningsudvalget*.

Forslag fra
Strukturudvalget
Stk. c. ændres til:
Forretningsudvalget holder møde mindst en gang om måneden, undtagen i juli måned, eller så ofte formanden eller to af forretningsudvalgets medlemmer finder det nødvendigt.
Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale forslaget til kongressen.

– Forbundets love –
§ 7 – *arbejdsområder*.

Forslag fra
Strukturudvalget.
Stk. g. ændres til:
Alt regnskab og pengesager vedrørende forbundets virke, indsendes direkte til hovedkassereren under kontorets adresse.

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale forslaget til kongressen med den tilføjelse – i første linie – »Forbundets og A-kassens virke«.

Forslag fra
Strukturudvalget.
Stk. h. ændres til:
Udtagning af penge fra banken kan ske af hovedkassereren eller formanden.

Forslag fra
Nordjysk kreds.
Stk. h. ændres til:
Udtagning af penge fra banken kan kun ske af hovedkassereren eller formanden sammen med et forretningsudvalgsmedlem.
(Nordjysk kreds trak forslaget).

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale strukturudvalgets forslag til kongressen.

Forslag fra
Sydjysk kreds.
Stk. j. ændres til:
Provinnssekretærens arbejdsområde:
1. Provinnssekretæren vælges på kongressen, men har altid bopæl i provinsen.

2. Provinnssekretærens arbejdsområder og opgaver er at beskæftige sig med de ændringer og forhold, der sker i kredsene og afdelingerne.
3. Provinnssekretæren er pligtig til at deltage i de møder i kredse og afdelinger, hvor sekretærens nærværelse ønskes.
4. Provinnssekretæren deltager i FU- og HB-møder, og møder, hvor det skønnes nødvendigt, at sekretæren er til stede.
5. Provinnssekretæren aflægger på FU- og HB-møder og på kongressen beretning over sit arbejde og virke.
(Sydjyske kreds trak forslaget).

Forslag fra
Københavns kvindelige afdeling.
Vedrørende emner til debat.
Der ønskes en debat i HB om § 7, stk. j, med det formål at nedlægge denne post.

Forslag fra
forbundets daglige ledelse.
Kredsen vælger en provinnssekretær. Provinnssekretæren sidder i forbundets HB og FU.
Valget af provinnssekretæren sker på forbundets kongres, af kredsenes kongresdelegerede.
Provinnssekretæren lønnes af forbundet.

Sekretæren for provinsen beskæftiger sig med følgende: Kortlægge hele vort fagområde.
Gå i gang med oprettelse af overenskomster, hvor de ikke findes. Gå i gang med organisering/flytning af medlemmer.
Samarbejde med andre forbund. Være kredsenes behjælpelige i alle faglige aktiviteter.

1. Gennemarbejdelse af alle kredsenes særftaler med det formål at fjerne skævheder og opnå mere ensartede arbejds- og lønmæssige forhold.
2. Gennemarbejdelse af hovedoverenskomsten med det resultat, at kredsen er forberedt med opstilling af krav til ny hovedoverenskomst.
3. Være kredsenes behjælpelige med oplysningsarbejde, møder, kurser m.m. og være til stede som indleder/deltager i debat.

4. Koordinere kredsarbejdet.
5. Besøge kredsenes arbejdspladser for direkte samtaler med afdelingens tillidsrepræsentanter og medlemmer.
Holde forbundets ledelse orienteret om kredsenes og eget faglige arbejde. Såfremt ovenstående forslag tiltrædes af HB., ajourføres øvrige § i forbundets love (§ 3, 4, 5 og 6).
(Forbundets daglige ledelse trak forslaget).

Forslag fra
Hovedbestyrelsen.
Kredsen vælger en provinnssekretær.
Valget af provinnssekretær sker i forbindelse med forbundets kongres af kredsenes delegerede.
Provinnssekretærens arbejdsområde besluttet i enighed i kredsen.
Provinnssekretæren sidder i forbundets FU- og HB.
Provinnssekretæren lønnes af forbundet.

Hovedbestyrelsen vedtog forslaget med 20 stemmer for forslaget, 9 stemmer imod forslaget. Ingen undlod at stemme.

Der ønskes en debat i HB om § 9, stk. h, i forbindelse med nedlæggelse, oprettelse og sammenlægninger af afdelingerne.

Forslag fra
Hovedbestyrelsen.
Stk. h. ændres til:
Ved en overflytning af medlemmer fra en af forbundets afdelinger til en anden.

– Forbundets love –
§ 9 – *afdelingerne*.

Forslag fra
Københavns kvindelige afdeling.
Stk. c. ændres til:
Formanden ønskes ændret til forbundsformanden.
Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale forslaget til kongressen.

Forslag fra
Strukturudvalget.
Stk. h. ændres til:
Opløses en afdeling, tilfalder dens

ejendele – herunder også de foreliggende kontante midler – hovedforbundet, som opbevarer disse, indtil en ny afdeling kan stiftes.

Hvis en overflytning af medlemmer fra en af forbundets afdelinger til en anden af forbundets afdelinger sker grundet, at en afdeling nedlægges eller grundet virksomhedssammenlægninger, skal den fraflyttede afdelings kasse overføre det beløb, der svarer til forpligtelsen pr. medlem ifølge § 11, stk. f, til den afdelings kasse, medlemmer overflyttes til. (Strukturudvalget trak forslaget).

Forslag fra

Københavns kvindelige afdeling.

Vedrørende emner til debat af forbundets afdelinger, der sker grundet at en afdeling nedlægges eller grundet virksomhedssammenlægninger, fastsætter hovedbestyrelsen et beløb pr. medlem, som der fraflytter afdelingens kasse, skal overføres til den afdelings kasse, medlemmet overflyttes til.

Hovedbestyrelsen vedtog, at anbefale forslaget til kongressen med 25 stemmer for forslaget. Ingen stemte imod forslaget. 4 undlod at stemme.

– Forbundet love –
§ 10 – afslutning af overenskomster.

Forslag fra

Københavns mandlige afdeling.

Overskriften tilføjes:

»og forhandlinger«.

Stk. b. ændres til:

»Ved alle forbundets forhandlinger, der angår de lokale afdelinger, skal kredsen eller afdelingerne være repræsenteret«.

Hovedbestyrelsen forkastede at anbefale forslaget til kongressen med 5 stemmer for forslaget, 17 stemmer imod forslaget. 7 undlod at stemme.

– Forbundets love –
§ 11 – arbejdsnedlæggelser, lockouter og boykotninger.

Forslag fra

Københavns mandlige afdeling.

Stk. a. udgår.

Hovedbestyrelsen forkastede at anbefale forslaget til kongressen med 5 stemmer for forslaget, 19 stemmer imod forslaget. 5 undlod at stemme.

Forslag fra

Københavns mandlige afdeling

Stk. b. punktum efter »konflikten«, resten af stykket udgår.

Hovedbestyrelsen forkastede at anbefale forslaget til kongressen med 5 stemmer for forslaget, 20 stemmer imod forslaget. 4 undlod at stemme.

Forslag fra

Strukturudvalget.

Stk. d. ændres til:

Understøttelse til medlemmerne udbetales af forbundet på baggrund af afdelingernes meddelelser om, hvilke medlemmer, der er omfattet af strejke eller lockout.

Afdelingernes forpligtelse ifølge § 11, stk. f, afregnes samlet afdelingen og forbundet imellem.

Understøttelse udbetales til medlemmerne ugevis og på baggrund af udfyldte konfliktkort, der udsendes af og returneres til forbundet.

Hovedbestyrelsen vedtog at anbefale forslaget til kongressen med 21 stemmer for forslaget, ingen stemmer imod. 8 undlod at stemme.

Forslag fra

Fyns kreds.

Stk. f. udgår.

Midlerne overgår til afdelingernes kultur- eller aktivitetskasse.

Forslag fra

Københavns kvindelige afdeling.

Stk. f. udgår.

(Københavns kvindelige afdeling trak forslaget).

Forslag fra

Strukturudvalget.

Udvalget er af den opfattelse, at afdelingernes forpligtelser i forbindelse med konflikter i § 11, stk. f, bør ophøre og overtages af forbundet.

Udvalget kunne forestille sig, at afdelingernes kontingentandel, der angår opfyldelse af formueforhold ifølge § 11, stk. f, fastholdes, og at de midler,

afdelingerne har og fortsat opsamler igennem en fastholdelse af afdelingernes kontingentpolitik, der angår dette område, kan bruges til faglige aktiviteter i afdelingerne.

Udvalget har ikke fremsat forslag til ændring af forbundets love i dette spørgsmål med baggrund i, at udvalget mener, at konkrete forslag til lovændringer i dette spørgsmål bør afvente kongressens debat vedrørende en omlægning af, hvad afdelingernes formuer bruges til. (Strukturudvalget trak forslaget).

Forslag fra

Hovedbestyrelsen.

Stk. f. ændres: udfra følgende princip.

»Når forbundets midler er opbrugt i forbindelse med understøttelse under strejker og lockouter, skal der i afdelingerne altid være en sum, der pr. medlem svarer til 3 dages understøttelse. Afdelingen kan udbetale i understøttelse, når forbundets midler er opbrugt.

Hovedbestyrelsen forkastede at anbefale Fyns-kredsens forslag til stk. f, til kongressen med 2 stemmer for forslaget, 23 stemmer imod forslaget. 4 undlod at stemme.

Hovedbestyrelsens princip forslag til ændring af stk. f, vedtog hovedbestyrelsen at indstille til kongressen med 27 stemmer for forslaget, ingen stemte imod forslaget. 2 undlod at stemme.

Forslag fra

Strukturudvalget.

Stk. i. udgår.

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale forslaget til kongressen.

– Forbundets love –

§ 14 – særlige bestemmelser.

Forslag fra

Strukturudvalget.

Ændres til:

Medlemmer, der tager ekstraarbejde inden for et andet fags område, er pligtig til at indmelde sig i vedkommende fags organisation, efter de af

denne foreskrevne regler, og at give forbundet øjeblikkelig underretning. Medlemmer, der er overgået til efterløn og dermed helt har forladt arbejdsmarkedet, kan ikke repræsentere kompetente forsamlinger inden for forbundet.

Efterlønsmedlemmer er gruppelivs-forsikret.

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale forslaget til kongressen.

–Forbundets love –
Københavns mandlige afdeling.

Tilføjelse til 3. afsnit:

»En eventuel sammenslutning med et andet forbund kan dog tidligst komme på tale, såfremt vort forbunds medlemstal kommer under den, gennem lovgivningen, fastsatte grænse for medlemstallet i en A-kasse.«

4. og 5. afsnit udgår.

(Københavns mandlige afdeling trak forslaget).

Forslag fra
Sjælland-Falster kredse.

Forbundet indmelder sig i LO som fuldt medlem.

(Sjælland-Falster kredsen trak forslaget).

Forslag fra
Strukturudvalget.

Udvalget har konkluderet, at det er vigtigt, at der sker nogle afklaringer vedrørende forbundets fremtid, så forbundet ikke står i den situation, at et dalende medlemstal af A-kassen bliver betingelsen for forbundets fremtid i relation til den øvrige fagbevægelses opbygning og struktur.

Derfor indstiller udvalget til kongressen, at det pålægges forbundets daglige ledelse, forretningsudvalget og hovedbestyrelsen at optage forhandlinger med henblik på forbundets sammenlægning med et andet forbund. Såfremt sådanne forhandlinger fører til et resultat, forelægges forhandlingsresultatet en kongres.

Udvalget er af den opfattelse, at hvis forhandlinger fører til et resultat, der efterfølgende godkendes af en kongres, kunne den aktuelle gennemfø-

relse af en beslutning ske i forbindelse med, at medlemstallet af A-kassen kom under grænsen for at opretholde A-kasse selvstændigheden (for tiden 5000 medlemmer).

Hovedbestyrelsen vedtog, at kongressens dagsorden skulle indeholde et punkt med debat om forbundets fremtidige struktur. I debatten på kongressen om forbundets fremtidige struktur tages der udgangspunkt i strukturudvalgets forslag.

Hovedbestyrelsens vedtagelse skete med 28 stemmer for forslaget, ingen stemte imod forslaget. 1 undlod at stemme.

Tillæg til forbundets love.

Forslag fra
Forbundets daglige ledelse.
Forbundet opdeles i 3 kredse.

1 kreds for Nordjylland

1 kreds for Sydjylland og Fyn, samt

1 kreds for Sjælland og Falster.

Mineralvands- og Brænderiarbejderne, København, indgår i Sjælland/Falster kredsen.

Hovedbestyrelsesmedlemmerne i kredsen vælges af kredsrepræsentantskabet.

Afdelingernes repræsentation til at vælge hovedbestyrelsesmedlemmerne er ud fra det antal kredsrepræsentanter, de enkelte afdelinger havde i kredsrepræsentantskabet pr. 31. december 1982.

Hvor der er bryggeri-, brænderi- og depotafdelinger i samme kreds, tilstræbes det, at disse bliver repræsenteret i hovedbestyrelsen.

Senest 4 uger efter afholdelse af kongressen, meddeler kredsen forbundet, hvem der er valgt som hovedbestyrelsesmedlemmer og kredsformænd.

Kredsformanden vælges blandt hovedbestyrelsesmedlemmerne i området og er forpligtet til gensidig orientering mellem hovedbestyrelsen og kredsen. Kredsbestyrelsen består af kredsens hovedbestyrelsesmedlemmer og fungerende afdelingsformænd. Kredsens repræsentantskab består af hovedbestyrelsesmedlemmerne og samtlige afdelingsbestyrelser i området.

De respektive kredsformænd er medlemmer af forbundets forhandlingsudvalg. Kredsen leder selv sine indre

anliggender og afholder udgifterne hertil.

Kredsens opgaver:

Kredsen forpligtes til bl.a. at beskæftige sig med følgende opgaver:

1. Indkaldelse og behandling af forslag til hovedoverenskomster, særftaler samt kongresser.
2. Sager, der ikke opnås enighed om, kan på afdelingernes foranledning genforhandles af kredsen inden fremsendelse til forbundet.
3. Kredsen bør beskæftige sig med alle faglige og politiske aktiviteter.

Hovedbestyrelsen vedtog at anbefale forslagens princip om, at forbundet opdeles i 3 kredse til kongressen.

Kredsene indstiller den geografiske opdeling i 3 kredse. Opdelingen i 3 kredse gennemføres fra 1.1. 1987.

Forbundets love vedrørende kredsens HB-repræsentanter ændres til 5 HB-medlemmer fra hver af de 3 kredse.

Forbundets love vedrørende kredsens FU-repræsentanter ændres til 1 FU-medlem fra hver af de 3 kredse.

De nuværende regler, for kredsens kongresdelegerede, ændres der ikke ved.

Debatter og beslutninger vedrørende kredsens arbejdsopgaver sker i kredsen.

Hovedbestyrelsens vedtagelse skete med 28 stemmer for forslaget, ingen stemte imod forslaget. 1 undlod at stemme.

Strukturudvalget – Sammensætning

Forslag fra
Strukturudvalget.

Ændres til:

Antal: 8 medlemmer, heraf: 2 medlemmer fra forbundets forretningsudvalg, 4 medlemmer fra kredsbestyrelserne (hver kreds vælger 1 medlem til strukturudvalget). 1 medlem fra mandlig afdeling, København, 1 medlem af kvindelig afdeling, København.

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale forslaget til kongressen med følgende ændring:

Første linie ændres til:

»2 medlemmer fra forbundets daglige ledelse«.

Strukturudvalgets arbejdsopgaver.

Forslag fra
Københavns kvindelige afdeling
Der ønskes en debat i HB-strukturudvalgets fremtidige arbejdsområder.

Forslag fra
Strukturudvalget.
Ændres til:
Følge kredsopdelingen.
Beskæftige sig med A-Kasseforholdene.
Kontingentpolitik, herunder følge samfundsudviklingen på det økonomiske og socialpolitiske område.
Indsamle materiale for fælles faglige aktiviteter og kurser i kredsene og afdelingerne.
Behandling af forbundets love, herunder lovfortolkning.
Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale forslaget til kongressen.

Regler for

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbunds Hjælpefond for ældre uarbejdsdygtige medlemmer.

Forslag fra
Strukturudvalget.
Ændres til:

- 1) Medlemmer, der er optaget i Hjælpefonden pr. 31. december 1984 (efter 31. december 1984 er der stoppet for optagelse af medlemmer for et kalenderår, første gang 1.1. 1986).
- 2) Der vil ikke kunne udbetales hjælp af Hjælpefonden, hvis den pågældende erholder understøttelse af arbejdsløsheds-kassen. Hvor medlemmer har ophold på alderdomshjem, stiftelse og lignende, tages særlig beslutning af fondens bestyrelse, da fonden ikke har til opgave at aflaste det offentlige eller andre institutioner. Hvis den pågældende påtager sig regelmæssigt lønnet arbejde.
- 3) Udbetalingsmaterialet vedrørende Hjælpefonden indsendes til refusion sammen med det øvrige udbetalingsmateriale straks efter sidste udbetalingsmåned.
(Strukturudvalget trak forslaget).

Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at foreslå kongressen, at Hjælpefondsmedlemmer ydes et engangs beløb på kr. 1.000,-, hvorefter Hjælpefonden ophører.

Andre forslag.

Forslag fra
Københavns kvindelige afdeling
Emneudvalg.
Kongressen nedsætter et emneudvalg (i.h.t. § 3, stk. 0), som i kongresperioden skal udarbejde forslag til forbundets kvindepolitik, samt forslag som sikrer kvindernes repræsentation i forbundet, kredsene og afdelingerne.
Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at anbefale forslaget til kongressen.

Forslag fra
Københavns kvindelige afdeling.
Der ønskes en debat om hjælpefonden for TB skal opretholdes med det nuværende formål, eller om fondens formål kan ændres til at yde erstatning for løntab ved sygdomme, som er mere udbredte indenfor vore industrier f.eks. allergi og luftvejssygdomme.
(Københavns kvindelige afdeling trak forslaget).

Mødet hævet.

Lone Christensen

EKSTRAORDINÆRT HOVEDBESTYRELSESMØDE

Onsdag den 3. juli 1985

Fraværende:
Henrik Hansen
John Pedersen
Erik Kielberg
Kaj Fønnesbæk.

For Inge Møller var mødt Inge Laer-noes.
For Bjarne Frandsen var mødt Otte Dehn.
For Aage Jensen var mødt Jens Lar-sen.

Det ekstraordinære HB-møde var indkaldt af Kbh.'s mandlige- og kvin-delige afdelinger med dagsordenen:
Åbning af forbundets strejkekasse.

Dirigent: Anker Skjødt.

DAGSORDENEN PUNKT 1.

Åbning af forbundets strejkekasse.

Holger Foss

Holger Foss fremsatte på de to Kø-benhavnske afdelingers vegne for-slag om – at der til strejkende brygge-riarbejdere i København, og til andre medlemmer af forbundet, der iværk-sætter sympatikonflikt, udbetales kr. 1.000,- pr. strejkende medlem pr. uge fra og med mandag den 1. juli 1985. Udbetalingen sker fra forbundets strejkekasse.

Der var nu i København en langt mere alvorlig situation end 17. maj 1985, hvor hovedbestyrelsen havde afvist de to afdelingers forslag om lån fra forbundet.

Den 3. 7. 1985 havde kammeraterne været ude i konflikt i 8 uger. Af indsamlede midler var der udbetalt kr. 400,- til den enkelte strejkende bryg-geriarbejder. Herudover havde man kun haft muligheden at låne penge på bistandskontorerne.

På trods af denne situation, var der overvejende majoritet og sympati blandt medlemmerne for at fortsætte kampen.

Holger F. appellerede til hovedbestyrelsen om, at man satte styrke ind og hjalp København i denne hårde kamp for fremtidige arbejdspladser i København.

Ved at hjælpe København, hjalp man også sig selv.

Kampen var hård, der måtte sættes styrke ind fra Hovedbestyrelsen nu.

Preben Mortensen

Forbundsformanden ønskede at begrundede forbundets daglige ledelsesindstilling til, at man anbefalede hovedbestyrelsen at stemme imod åbning af forbundets strejkekasse.

Forbundet havde 13. maj 1985 i overensstemmelse med de to afdelinger fået åbnet op for forhandling med De forenede Bryggerier.

Afdelingerne havde ikke brugt denne forhandlingsmulighed, dermed var grundlaget for konflikten *ikke* at forhandlingsmulighederne var udtømt.

Men grundlaget for konflikten var blevet, at tvinge De forenede Bryggerier til at forhandle medens arbejdet var nedlagt. 8 ugers konflikt havde ikke tvunget De forenede Bryggerier til at forhandle. Det var 8 ugers konflikt uden resultater.

Forbundsformanden fandt det nytteløst, at fortsætte en konflikt, der betød at De forenede Bryggerier kunne og ville sætte planer i gang, der afskaffede 5-600 arbejdspladser i København.

Forbundsformanden ville ikke anbefale hovedbestyrelsen at give støtte til at konflikten kunne fortsætte med disse konsekvenser eller, at støtte en konflikt, hvor målsætningen med konflikten var blevet, at få åbnet for forhandlinger,

Forbundsformanden spurgte, hvad der skulle til, for at de to afdelinger ville anbefale medlemmerne at genoptage arbejdet, så der kunne skabes en forhandlingssituation med De forenede Bryggerier.

Forbundsformanden gav det eksempel, »eventuelt mundtligt tilsagn fra De forenede Bryggerier om garanteret beskæftigelse medens man forhandlede ny rammeaftale«.

På baggrund af forbundsformandens spørgsmål, blev hovedbestyrelsesmødet suspenderet efter ønske fra de to københavnske afdelinger.

Mødet genoptaget

Holger Foss

Holger F. meddelte hovedbestyrelsen, at de to afdelinger ønskede hovedbestyrelsens stillingtagen til forslaget om at åbne forbundets strejkekasse.

Efter ønske fra Holger F. oplæste dirigenten en omdelt pressemeddelelse samt en intern udtalelse til hovedbestyrelsen fra et stormøde bryggeriarbejderne i Fredericia havde afholdt 1. juli 1985.

Til hovedbestyrelsen for DBBMF.

Vi har i dag, den 1. juli, holdt et stormøde og udsendt følgende pressemeddelelse:

PRESEMEDDELELSE

Bryggeriarbejderne fra Fredericia Bryggeri, forsamlet til stormøde den 1. juli 1985.

Torsdag den 27. juni 1985 opfordrede de københavnske bryggeriarbejdere os offentligt til at træde ind i deres konflikt om en ny rammeaftale med De forenede Bryggerier (DfB). Det var ikke praktisk muligt for os at tage stilling til deres opfordring i denne uge, men søndag den 1. juli 1985 tog natholdet på Fredericia Bryggeri, ved et fagligt møde, initiativ til at afholde et stormøde den samme dag kl. 16.00

På stormødet var der enighed om, at vi udelukkende skulle tage stilling til, om vi skulle træde direkte ind i konflikten. Og dermed også ville være nødt til at strejke ligeså længe som konflikten vil løbe i København.

En afstemning herom, gav til resultat, at et flertal ikke ønskede at gå direkte ind i konflikten. DfB's planer med oprettelse af et blokanlæg på FB, ønsker vi først at tage stilling til, i det øjeblik planerne konkret er sat i kraft!

Vi støtter stadig de københavnske bryggeriarbejders kamp, for at teknologien ikke ensidigt skal komme arbejdsgiverne til gode, og vi vil fortsat støtte dem såvel moralsk som økonomisk.

Ligesom vi fortsat vil følge konflikten og specielt om DfB og Fredericia Bryggeris ledelse overholder deres løfte til os om, ikke at overføre øl til Øst-Danmark, så længe konflikten løber.

Redaktionsudvalget

Thomas Olsen

Thomas O. oplyste, at han mente, at stormødet ikke havde taget beslutning vedrørende indholdet i den »interne« skrivelse til hovedbestyrelsen. Thomas O. havde været bortrejst, og havde først fået skrivelsen d.d.

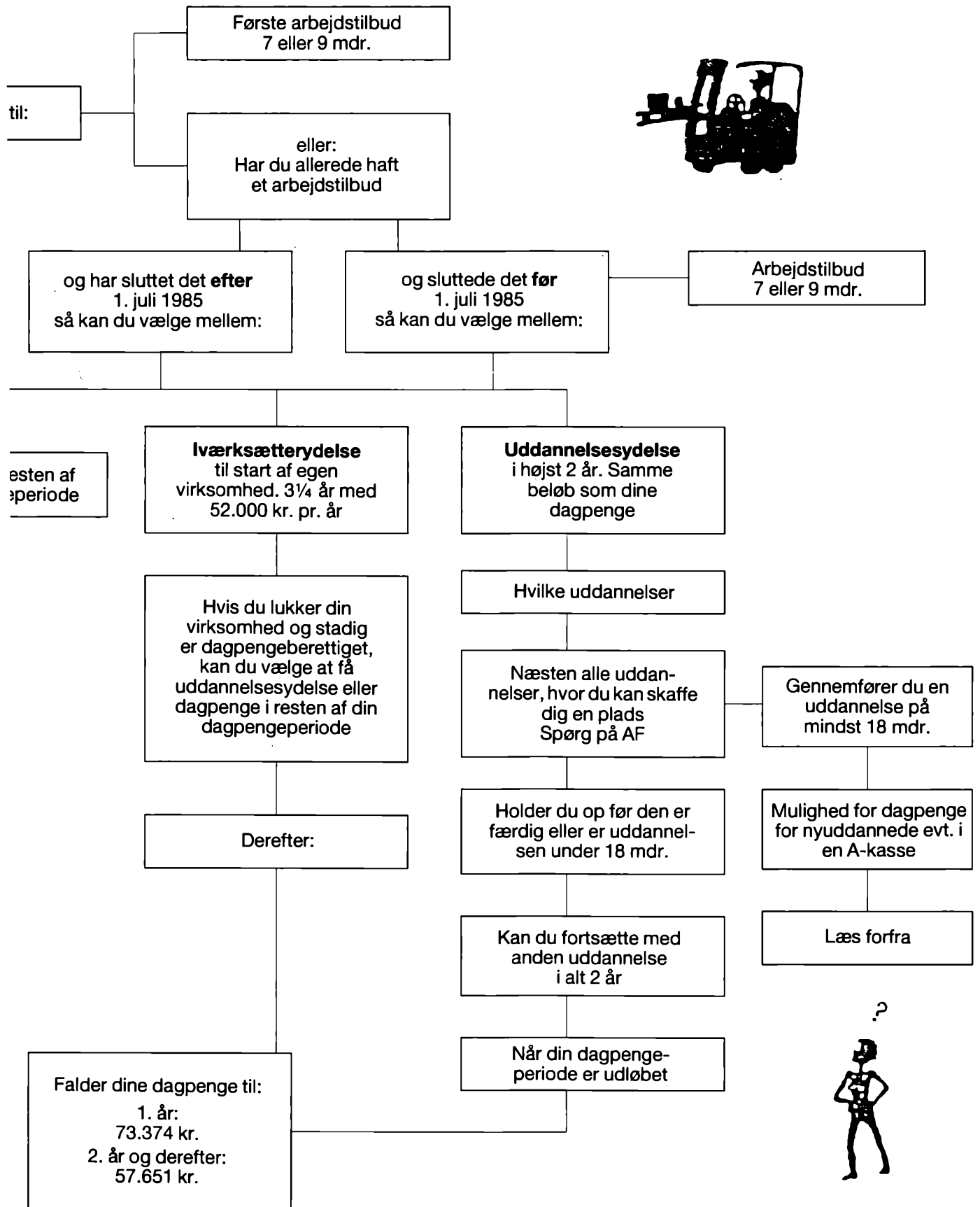
Hovedbestyrelsen

Hovedbestyrelsen forkastede det, af de to københavnske afdelinger, fremsatte forslag.

For forslaget stemte 10, og imod forslaget stemte 18.

Mødet hævet.

Lone Christensen

Den ny teknologi på Carlsberg Bryggerierne

En gennemgang på Carlsberg Bryggeriernes TAP H og TAP E viser tydeligt, at ny teknologi er mandskabsreducerende, men samtidigt, at der er sket væsentlige miljøforbedringer på støj- og ventilationsområdet.

Mere end 80.000 flasker i timen

Allerede ved losningen og læsningen af henholdsvis tomt og fyldt gods ved TAP H konstateres den høje effektivitet, som hersker inden for i den 4.000 m² store tappehal, der blev taget i brug 1. august 1984.

Et sættelad på normalt 30 paller med 45 kasser på hver palle tømmes og fyldes på 6-7 minutter af to halvautomatiske kraner, der arbejder på hver sin side af sætteladet. – Ladet køres i dagtimerne ind i kranområdet af en truck og om natten af en el-drevet bil, så der ikke støjes så meget af hensyn til beboerne i nabolaget.

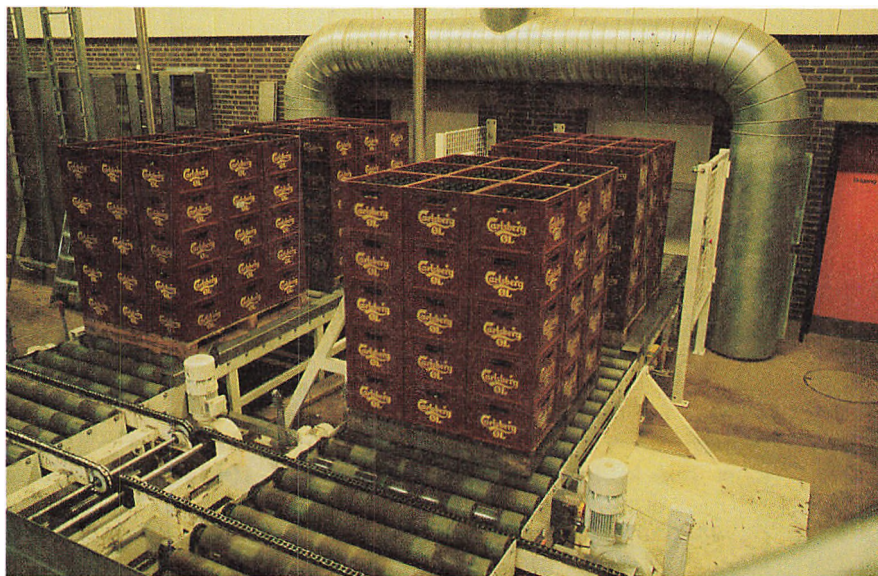
Derefter går det løs. Læsekranerne går i gang. De tager hver tre paller ad gangen ud af sætteladet og placerer dem på et palle-dæk i første sals højde. Så tilbage

Dobbelte læsekraner erstatter gaffeltrucks

De to læsekraner tager 3 paller ad gangen

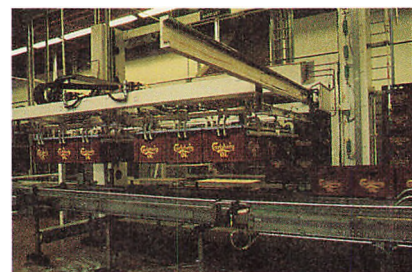
Tomgodspaller kører ind i selve tappehallen gennem en luftslyse

til bilen, hvor de henter endnu et sæt med tre paller og placerer dem ved siden af de forrige. I den anden ende af palledækket er der samtidigt kommet fyldt gods ud fra kolonnen, og dette gods sætter kranerne så ned i lastbilen fra hver sin side. Op, ned, op, ned og i løbet af kort tid er sætteladet tømt og fyldt, så et nyt sættelad kan køres frem for at blive tømt og fyldt. Teknisk er det imponerende med denne styring uden lager på grund af losse- og læsseteknikken, der er mandskabsbesparende.

Alt kører på transportbånd

Tomgodset kører på pallerne ind i tappehallen til depallering. Pallerne kører herfra videre til kontrol og eventuel frasortering. De godkendte paller kører herefter på transportbånd videre til de fyldte kasser, som palleteres, hvorefter de kan køre ud i læssekranfunktionen.

På transportbåndet kører kasserne videre til flasketømming, vask og tomkasseinspektion. Er der fejl eller smuds i kasserne, bliver de frasorteret. Desuden frasorteres fremmede bryggeriers kasser ved en farvefotocelle, hvorefter de kører ud af kolon-

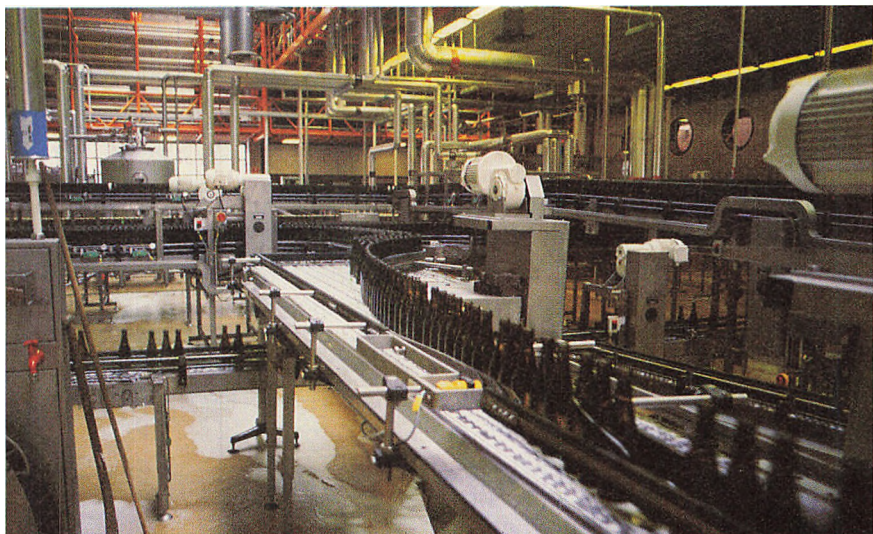
Depallemaskinen tømmet 2 paller

nen. Efter godkendt inspektion kører kasserne videre til pakke-maskinen, hvorefter det kontrolleres, at der er 30 flasker i hver kasse, hvorpå de kører videre til palletering.

Et selv-arbejdende kassemagasin

Imellem tomkassesiden og det sted, hvor kasserne fyldes, findes der et kassemagasin, kasseakkumuleringen, som arbejder, hvis der kommer for mange tomme kasser i forhold til forbruget i fuldgodssiden. Kasserne stables automatisk af i magasinet, der kan rumme 800 kasser, hvilket svarer til 20 minutters produktion. Når der er for få kasser til rådighed ved pakkemaskinen, stables kassemagasinet selv kasserne på igen på kassebanerne. Således svinger magasinets beholdning af kasser hele dagen og kan om fornødent ved et stop på kolonnen klare en 15-20 minutters længere produktion.

Når flaskerne er taget op af kasserne, kører de videre på transportbåndet til en frasorteringsstation, bestående af tre maskiner, som deler dem i to grupper, gode flasker og dem, der skal frasorteres, fordi de ikke er gode ølflasker. Videre på akkumuleringsbåndet kører ølflaskerne så til skyllemaskinen, hvor de bliver vasket i en 2 pct.s natronludsopløsning i 80° varmt vand. Flaskerne er i kontakt med natron-

Trykløse samlere før alle maskiner bevirker et lavere støjniveau

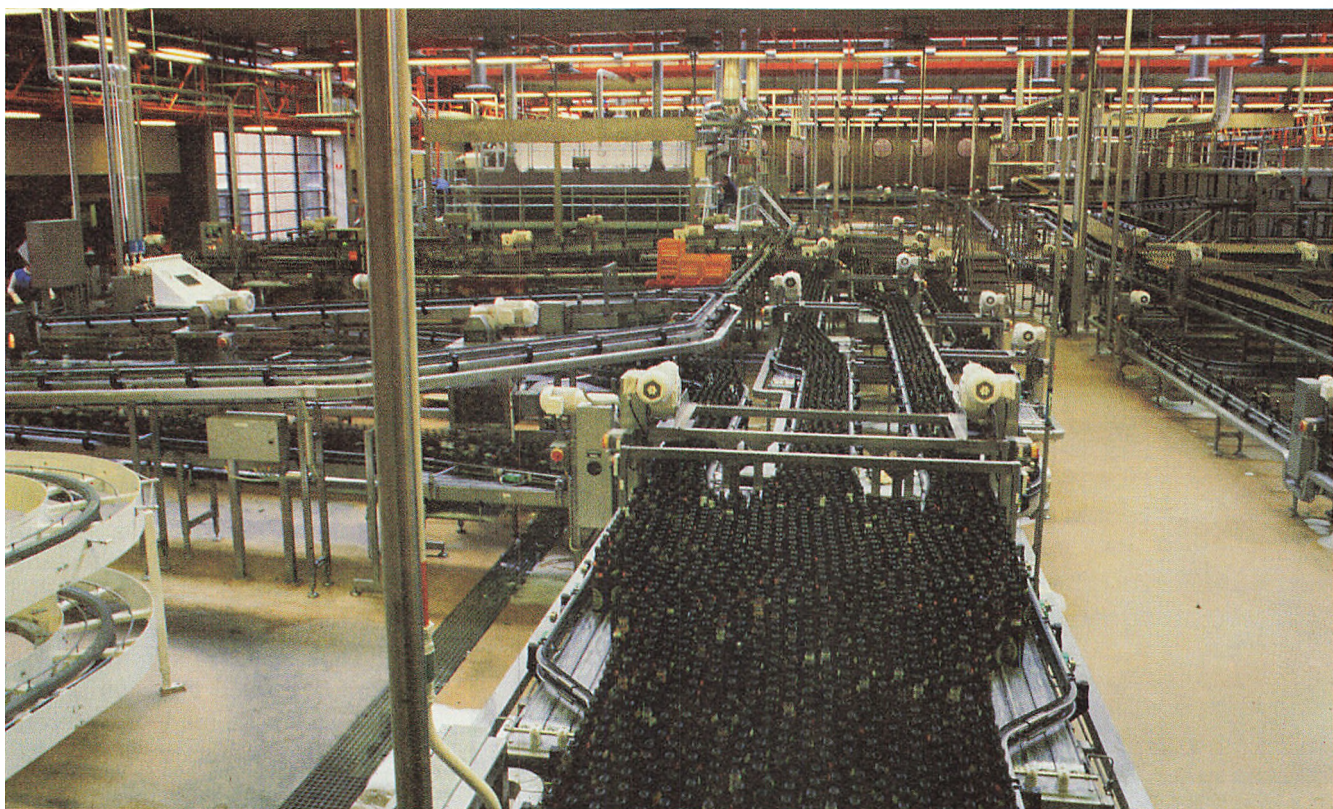
luden i 11 minutter, hvorefter de skylles i rent vand i forskellige temperaturer.

Akkumuleringsbanerne

Straks efter skyllemaskinen bliver opmarchfeltet for flaskerne meget bredt, men trykløse samlere på akkumuleringsbåndet får med forskellige hastigheder på de enkelte baner flaskerne til at rette sig ind på en enkelt bane med et minimum af flaskeklirren. Dette betyder, at støjniveauet nedsættes.

Efter skylningen kører flaskerne videre til en af de tre stationer, hvor de inspiceres for snavs, urenheder større end 3-4 mm i diameter, restlud i flasken og skår i mundstykket. De rene flasker kører herefter videre til to tappemaskiner, som hver arbejder med en hastighed på 42.000 flasker i timen. Her fyldes de og får crown-kork på.

Derefter kører de fyldte flasker ind i pasteureringsmaskinen, hvor de langsomt opvarmes til 60° i 10 minutter, hvorpå de ned-

Udsigt over H-kolonnen. Bemærk den brede flaskeakkumulering

kølede kommer ud med en temperatur på 30°. Ovenover pasteuriseringsapparatet er der en helt usædvanlig god udsugning af damp.

Inden flaskerne etiketteres, kontrolleres det om fyldhøjden er korrekt. Er den ikke det, og er den senere etikettering heller ikke korrekt, tømmes flaskerne og sendes tilbage i produktionen, som om de var indgåede tomme flasker. De korrekte og godkendte flasker kører videre til pakkemaskinen, hvorefter de palleteres, sættes på palledæk, sættes i sætteladet og er klare til at blive forbrugt.

Overalt i tappehallen ses akkumuleringsbånd, der snart giver mulighed for brede opmarchbaner snart enkeltbaner. Akkumuleringsystemet bevirker således, at produktionsstop kun får indflydelse på funktionen for stoppet, mens de andre funktioner inden for en vis tidsperiode kan fortsætte uforstyrret. På denne måde er effektiviteten bedret for H-kolonnen.

Arbejderne

Da byggeriet blev projekteret, tænkte man i støjbaner, idet man ønskede, at støjniveauet i tappehallen maksimalt skulle være 85 dB(A) (decibel A). Derfor ligger betjeningsstederne i yderkanten af kolonnen, og her er støjniveauet de fleste steder kun 81–82 dB(A).

Flaskeakkumuleringsbord efter pasteuriseringsapparatet

Ved produktionen af mere end to millioner flasker øl om dagen, arbejdes der på H-kolonnen i 3-holdsskift, med 31 på dagholdet og 28 på hvert af de to andre hold.

27.000 flasker eksportøl i timen

TAP E, der startede i maj 1982 i Carlsbergs gamle mineralvandsfabrik, tapper 100 forskellige sortimenter, det vil sige alt Carlsbergs og Tuborgs eksportøl på nær daseøl.

Mellem flaske- og fuldgodslagrene, som ligger i stueetagen, kører der fuldautomatiske elevatorer til 2. sal, hvor E-kolonnen er beliggende. Og da man udelukkende bruger helt nye engangsfla-

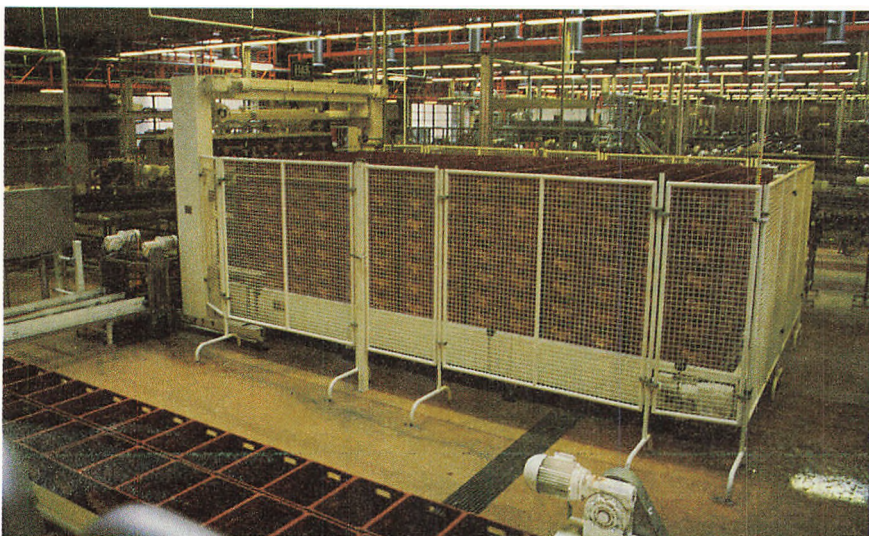
sker, er der ikke brug for det samme skylleanlæg som på TAP H.

Moderne teknologi

Stort set alle E-kolonnens maskiner anvender ny mandskabsbesparende teknologi. Især konstateres dette ved etiketteringsmaskinen, der i øvrigt kan sættes op og ned i hastighed af hensyn til de forskellige flasketyper. De tidligere ALU- og etiketteringsmaskiner er her afløst af én maskine, som klarer begge funktioner. TAP E har en af de mest moderne eksportkolonner med 4-5 forskellige pakkemåder på grund af de mange forskellige kasse- og flaskestørrelser. Og de mange produktionsomstillinger bevirker, at kolonnen kører med en relativ lav hastighed på 27.000 flasker i timen.

Ligedeling

På E-kolonnen arbejdes der i 2-holdsskift. Hvert hold består af lige mange kvinder og mænd, nemlig ni af hvert køn. Den samme ligedeling er også gældende i holdet af truckførere, idet hver pulje består af tre kvinder og tre mænd. Kun ved udlæsningen er kvinderne ikke med, og ved rengøring af kantiner og administrationskontorer arbejder der ingen mænd.

Kasseakkumulering (kassemagasinet) for pakkemaskinen

Uddannelse

Det normale for sikkerhedsrepræsentanter i forbundet er desværre, at deres uddannelse indskrænker sig til det lovpligtige paragraf 9 kursus. En del har desuden deltaget på et eller flere moduler på FIU's »grønne« arbejds miljølinie. Det er kun et meget lille fåtal, der har uddannet sig derudover.

Arbejdstilsynets vejledning om sikkerhedsarbejdet siger om uddannelse og viden: »Arbejdsgiveren skal give sikkerhedsgruppens medlemmer lejlighed til at erhverve sig fornøden viden om eller uddannelse i sikkerhedsmæssige spørgsmål« og »Gruppens medlemmer skal gennemgå en af Arbejdstilsynet godkendt grunduddannelse (§ 9-sikkerhedsuddannelse). Uddannelsen betales af arbejdsgiveren«.

Så få er ordene!

Problemet er selvfølgelig, hvad der er »fornøden viden eller uddannelse«? Og hvem, der skal afgøre det?

Helt klart er det, at skal man leve op til de opgaver, som Arbejds miljøloven pålægger sikkerhedsrepræsentanterne, så er § 9-uddannelsen helt utilstrækkelig, og det naturlige må derfor være, at virksomheden gennem sikkerhedsudvalget lægger nogle rammer for uddannelse af sikkerhedsrepræsentanter. Et eksempel kunne være, at sikkerhedsgruppernes medlemmer sendes på nogle af de kurser, som Ar-

bejds miljøfonden arrangerer. Af aktuelle kursussemner kan nævnes:

- Arbejds miljøplanlægning
- Kemiske stoffer i arbejds miljø- et samt
- Psykiske faktorer i arbejds miljø- jøet

Disse kurser afholdes forskellige steder i landet og er rettet mod begge sider i sikkerhedsorganisationerne. (Kursuskalender kan fås på telefon 01-22 52 52). Det er klart, at ved deltagelse i sådanne kurser, skal arbejdsgiveren dække alle udgifter.

En anden mulighed er de mere holdningsbetonede kurser, som såvel LO som DA afholder, men her er der ikke mulighed for at få dækket udgifter af arbejdsgiveren. Ønsker man at deltage i fagbevægelsens interne miljøuddannelse, skal man søge herom i sin fagforening. Kursuskalender med grundig beskrivelse af kurserne fås også i fagforeningen.

I modsætning til arbejds miljøfondens kurser skal virksomheden naturligvis ikke godkende deltagelse, men man skal blot sikre sig den nødvendige frihed uden løn enten selv eller gennem tillidsrepræsentanten.

En sidste ofte lidt upåagtet uddannelsesmulighed er at få tid til at læse relevante bøger og pjecer. Der findes efterhånden et meget stort udbud af litteratur om arbejds miljøproblemer. Gennem

sikkerhedsorganisationen kan man bestille bøgerne hjem og bruge dem enten til selvstudie eller direkte som opslagsværker i en konkret situation.

Jeg kan desværre ikke give nogen patentløsning på, hvorledes man efterlever kravet om »nødvendig viden og uddannelse«, dette punkt er nok et af de svageste i vejledningen fra Arbejdstilsynet. Erfaringerne med at inddrage det lokale arbejdstilsyn til at vurdere, hvad der er nødvendig viden, er få og ikke opmuntrende. Men som med så meget andet – presser man ikke selv på og forsøger konstant at udvide den ramme, man skal fungere i – ja, så går det ofte i stå af sig selv. Man høster ingen erfaringer og når kun få resultater.

Næste gang skal vi se på det andet store problem for sikkerhedsrepræsentanter: Tid til sikkerhedsarbejdet.

Konsulenttjenesten

personalia

VI GRATULERER

*25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne*

8. oktober
Rita Ville Hansen
Ved Lindelund 151
2650 Hvidovre

*25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier*

11. oktober
Elna Toftgaard Gregersen
Højbjergvej 43, 1. th.
2730 Herlev

18. oktober
Grethe Brandgaard Sørensen
Vardegade 25, 1. th.
2100 København Ø

Indkaldelse!

Århus mdl. afd. afholder ordinær generalforsamling
lørdag den 26. oktober 1985 kl. 9.30
i Århus Kongreshus, Amaliegade.

Forslag, der ønskes behandlet, skal være bestyrelsen i
hænde senest den 17. oktober 1985.

Dagsorden efter love.

På afdelingens vegne
Bjarne Frandsen

Byg os en skole

Den internationale solidaritet er stor, når der skal vedtages resolutioner, men sjælden stor, når solidariteten skal udmøntes i praktisk handling.

Det nicaraguanske landarbejderforbund ATC, Asociación de Trabajadores del Campo, henvendte sig i efteråret 1984 til SiD, Specialarbejderforbundet, som havde repræsentanter i Nicaragua for at overvåge valget til Nationalforsamlingen, og forespurgte, om man kunne få en international kontant støtte til opførelse af en regionalskole for fagforeningsuddannelse og kulturel uddannelse. Flere danske forbund er herefter gået sammen med SiD for at løse denne konkrete solidaritetsopgave. Dansk Bryggeri- og Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund er også med i projektet og har bevilget 15.000 kr.

Det, der støttes er opførelsen af en tillidsmandsskole for landarbejdere i Nicaragua. Skolen skal kunne uddanne 35 elever på tre måneders kurser og i forårssæsonen, hvilket skulle betyde, at ca. 315 elever hvert år vil have haft et længere eller kortere ophold på skolen.

Diktatoren løb med pengene

Landet er fattigt, efter at diktatorfamilien Somoza i 40 år har udplyndret befolkningen og efter revolutionen i juli 1979 flygtede med sin formue og statskassen. Det 120.254 km² store land med knap tre millioner indbyggere var forarmet, især da den internationale kapitalmagt, finansverdenen, ikke havde tillid til re-

volutionens ledere og ideer. Senest har den amerikanske præsident, Ronald Reagan, indledt en handelsboykot mod Nicaragua, samtidig med at de anti-revolutionære kræfter, contra'erne, som bedriver modrevolutionær virksomhed i Nicaragua, indirekte og direkte støttes i deres aktioner. Med denne økonomisk svage baggrund kommer ATC med sin appel om konkret, faglig støtte.

Landbrug er Nicaraguas hovederhverv

ATC, der er et uafhængigt fagforbund, har 42.500 faste medlemmer og 15.500 sæsonarbejdere. 75 procent af Nicaraguas befolkning lever mere eller mindre af landbruget, hvor de væsentligste afgrøder er bomuld og kaffe. Daglønnen for en landarbejder er ca. 14 danske kroner, hvilket ikke giver basis for at kunne betale et stort kontingent. Men da ATC får støtte fra en del europæiske (ikke kommunistiske) fagforbund, mener man at kunne drive en sådan tillidsmandsskole – blot den bliver opført.

Fra Nicaragua har vi i Danmark fået tilsendt planer for opførelse af en tillidsmandsskole i Matalgalca-departementet, hvor koncentrationen af landarbejdere er størst. Projektet vil komme til at koste 2.600.000 danske kroner at få op at stå. Men da man i Nicaragua blandt andet på grund af USA's handelsboykot ikke kan skaffe så simple ting, som dør- og vinduesbeslag, vandhaner, elektriske artikler, eternitplader og lignende, vil skolen blive opført af både danske og nicaraguanske

materialer og med bistand af danske og lokale håndværkere.

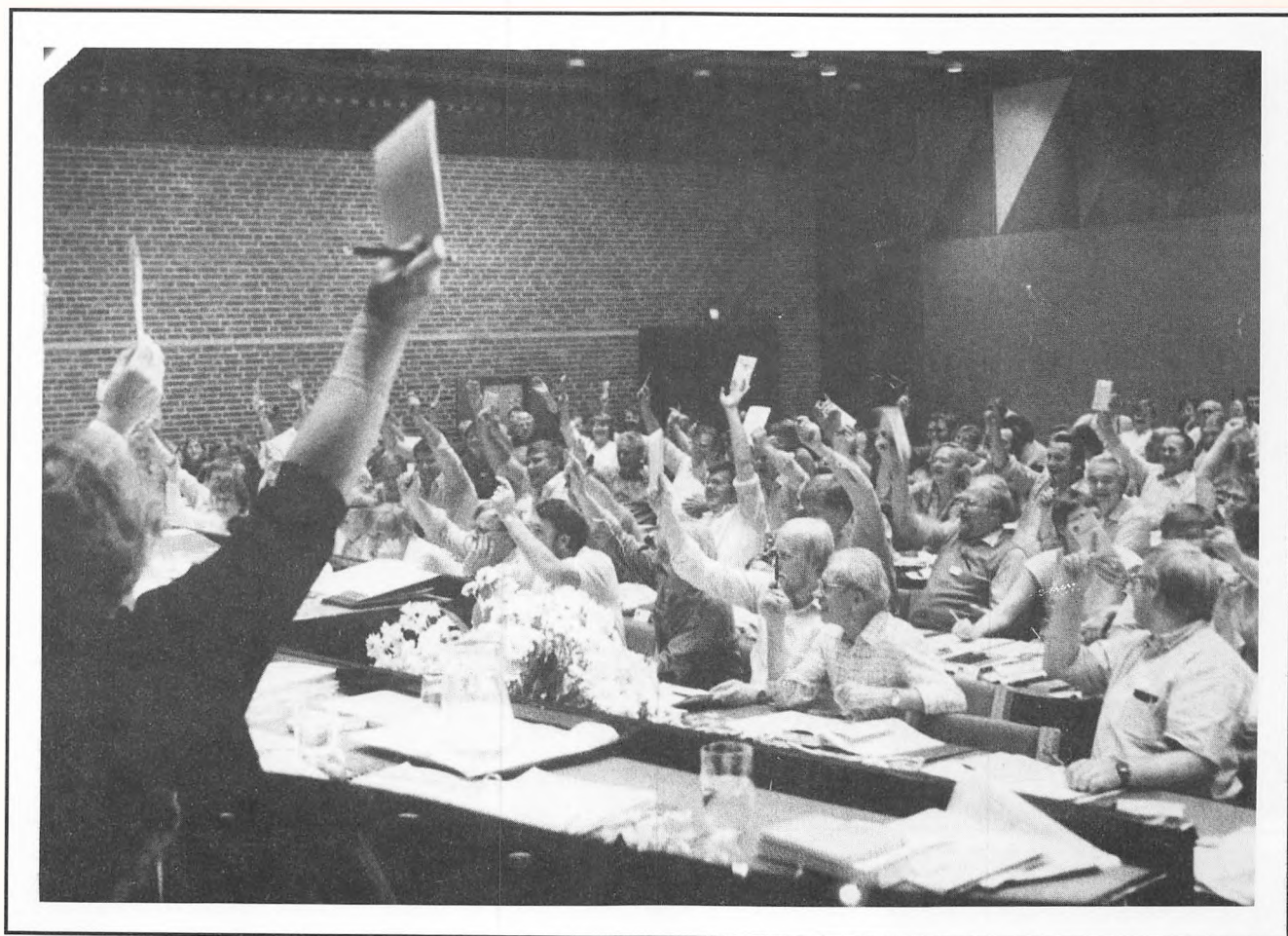
Stor dansk støtteindsamling

Men der mangler stadig en million kroner for at kunne give denne håndsrækning til tillidsmandsskolen. Derfor igangsættes der i de deltagende forbund en storstilet indsamling fra midten af oktober måned. Yderligere informationsmateriale vil til den tid være tilgængeligt, så afdelingerne kan læse mere om, hvad deres internationale støttemidler kan gå til.

Den nicaraguanske befolkning har efter revolutionen i 1979 set chancen for at komme i gang, og den chance bør støttes. Analfabetismen er på landet i løbet af fem år faldet fra 50,3 procent til 12,9 procent, ligesom børnedødeligheden er reduceret fra 7,5 procent til en femtedel, nemlig 1,5 procent. Man arbejder effektivt og opbygger nye systemer, der fungerer. – Alternativet er et nyt diktatur og/eller amerikanske tropper i landet.

En økonomisk støtte til en tillidsmandsskole er i denne situation mere værd end en resolution.

PROP & KAPSEL

Et vue over salen ved en af afstemningerne på
DBBMF's kongres på Hotel Nyborg Strand.

8/85

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Pæben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Lindevægs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. (01) 86 09 77

Forbundsformand
Pæben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provissesekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Sats og montage
Holbæk Fotosats ApS
Tryk: SP-Tryk, Slagelse

Dagsordenen for forbundets 29. ord. kongres 12.-15. september 1985

1. Kongressens åbning.
2. Navneopråb samt prøvelse af mandaterne.
3. Godkendelse af dagsorden samt forretningsorden.
4. Fastsættelse af diæter.
5. Valg af kongressens funktionærer.
6. Valg af udvalg.
7. Beretning om virksomheden.
8. Regnskaberne, herunder regnskab for forbundets ejendom.
- 9a. Behandling af indkomne forslag vedr. forbundets love.
- 9b. Behandling af andre forslag.
- 9c. Behandling af forbundets fremtidige struktur.
10. Valg:
 - a. Formand
 - b. Næstformand
 - c. Hovedkasserer
 - d. Sekretær
 - e. Provissesekretær
 - f. Revisorer
11. Afslutning.

INDHOLD

Kongressider	2-33
Kursustilbud til dig i provinsen	34-35
Lønstatistik	35
Nyt piece om arbejdsskader	36
Tid til sikkerhedsarbejde	37
Nyt fra A-kassen	38
Fremmedhadet til debat	39
Forbrugerboycot	40
Byg en skole	41
U-landsoplysning	42

Forsidebilledet:

Fra kongressen '85.

Læs forbundsformandens
resumé over
de beslutninger,
der blev taget.
(Side 3).

Forbundets 29. kongres

Vigtige beslutninger blev taget

Forbundets 29. ordinære kongres, der blev afholdt fra den 12.-15. september 1985 på Hotel Nyborg Strand, blev som ventet en kongres med skarpe meningsudvekslinger, men også en kongres, der tog vigtige beslutninger vedrørende forbundets fremtid.

Konflikten på Carlsberg-Tuborg bryggerierne i København i forsommeren 1985 blev et afgørende diskussionsemne til beretningen. Først efter 13½ times møde kunne beretningen sættes under afstemning.

Selv om beretningen og diskussionen tog mange timer, lykkedes det ikke at få så positive tilkendegivelser om et fremtidigt samarbejde, at det kunne fjerne indtrykket af, at det var en splittet kongres, der skiltes søndag den 15. september.

Problemerne er imidlertid af en sådan karakter, at det er nødvendigt med et samarbejde mellem forbundet og alle dets afdelinger, hvilket medlemmerne også har krav på.

Et samarbejde må dog ikke være af en sådan karakter, at det undertrykker de forskellige opfattelser, der er, men skal i stedet bruges til at inspirere og vurdere, hvilken måde man kan løse problemerne på.

Kongressen vedtog, at man i kongresperioden skal beskæftige sig med 2 emner:

1. Den faglige kvindepolitiske situation, dels på arbejdsmarkedet og dels ved repræsentation i forbundets kompetente organer.
2. Det arbejdsretlige system.

Der skal i den forbindelse nedsættes 2 udvalg, der skal have en indstilling til den næste ordinære kongres.

Kongressen tog også initiativ til forbundets faglige placering.

Man vedtog at bruge kongresperioden til at undersøge et fagligt samarbejde med de 3 forbund under Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke.

Også her skal der ligge en indstilling til den næste ordinære kongres i 1988.

Denne næste ordinære kongres i 1988 afholdes på samme tidspunkt, som forbundet fylder 90 år.

De kommende 2½ år skal vise, om det vil lykkes at skabe så gode samarbejdsrammer for forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse, at den næste ordinære kongres i enighed kan markere en historisk kongres.

På kongresserne i 1981 og 1983 skete der store udskiftninger i forbundets ledelse, og også denne kongres valgte nye folk til forbundsledelsen.

Med de udfordringer forbundet, dets afdelinger og medlemmer står overfor i de kommende år, må man håbe på, at viljen og lysten til at yde en indsats i et fællesskab vil lykkes.

De nye kammerater i forbundsledelsen, i forretningsudvalget og hovedbestyrelsen skal derfor her bydes velkommen til et forhåbentligt godt samarbejde.

Preben Mortensen

Åbning af forbundets kongres

I sin åbningstale på forbundets 29. ordinære kongres på Hotel Nyborg Strand kom forbundsformand Preben Mortensen blandt andet ind på den borgerlige regerings genopretningspolitik, der betyder nedskæringer.

Nedskæringer, der først og fremmest var rettet mod de dårligst stillede grupper i samfundet. Indstillingen af dagpengereguleringen til arbejdsløse, syge og efterlønsmodtagere er uanstændig reaktionær.

– Situationen er den, at fagbevægelsen må arbejde hårdt, for blot at bevare det, vi har – eller rettere det, vi havde, sagde Preben Mortensen.

– Et politisk skifte er absolut nødvendigt, hvis det skal lykkes at stoppe de værste konsekvenser af den politik, som den borgerlige

regering fører. Det kræver en politik, der igen sigter mod solidaritet og social forståelse. Arbejderpartierne bør kunne finde sammen om en sådan politik, så de borgerlige ikke kan vinde næste valg.

Derefter kom forbundsformanden ind på, at de borgerlige gør alt for at splitte fagbevægelsen dels ved at hindre eller genere lovlige arbejdskampe og nævnte i den forbindelse »La Cabana«-blokaden i Herning, og dels ved at opmuntre til organisering i gule fagforeninger, de kristelige og de såkaldt frie fagforeninger.

Preben Mortensen kom også ind på vilkårene for forbundets medlemmer i den forløbne kongresperiode. Udviklingen havde ikke været gunstig, idet forbundets medlemstal var blevet reduceret. Løn- og arbejdsmæssigt var det

også gået tilbage i forhold til andre grupper i samfundet.

Den nye teknologiske udvikling

Om samfundsudviklingen sagde forbundsformanden:

– Fagbevægelsen må følge med i udviklingen, hvis vi ønsker at øve indflydelse på den, og hvis vi ønsker, at det ikke skal være kapitalismen, der bestemmer udviklingen. Det bør være os – arbejderne – der skal lede udviklingen, men det kræver, at vi tør tage et ansvar for den, også i virksomhederne. Det kræver en dialog, for kun ved argumenter kan man overbevise hinanden.

– Vi har ikke noget imod, at man indfører ny teknologi, der forbedrer arbejdernes vilkår i virksomhederne. Men vi er imod, at ny teknologi skal bruges til at gøre

arbejdere arbejdsløse. Dette er ikke kun et fagligt synspunkt, men også et politisk.

Det er uacceptabelt, at det er arbejdsgivere, der skal afgøre, hvor mange arbejdsløse, vi skal have i Danmark.

– Det er samfundsmæssigt uholdbart, at samtidig med at vi forbedrer virksomhedernes konkurrenceevne, øges arbejdsgivernes fortjenester, hvorved mulighederne for at skabe et velfærdssamfund forringes. For ingen vil vel påstå, at der er tale om et velfærdssamfund, når der eksisterer arbejdsløshed.

– Et fagligt sammenhold og en politisk arbejderregering må ændre, at arbejdsgiverne udnytter, at vi har en borgerlig regering.

Da kongressen skulle tage stilling til mange principielle spørgsmål om forbundets fremtid, opfordrede Preben Mortensen de delegerede til med deres egne synspunkter at tage del i debatterne på kongressen. Hvis dette lykkes, sagde han, er vi sikre på, at de beslutninger, som vi tager, er til gavn for alle forbundets medlemmer.

Med disse ord erklærede forbundsformanden forbundets 29. ordinære kongres for åbnet.

Hilsener fra gæsterne

Derefter ønskede generalsekretær i IUL (Den internationale Union af Levnedsmiddelarbejdere), Dan Gallin, på de udenlandske gæsters vegne de delegerede, at de måtte få en konstruktiv og fremgangsrig kongres.

Efter ham talte LO-sekretær Ib Vistisen. Han kom i sin hilsen ind på alle de asociale følger, den borgerlige regering havde ført med sig og opfordrede til at vælge en anden regering – en regering for hele folket – ved et kommende folketingsvalg. På de danske gæsters vegne ønskede han alle en god og konstruktiv kongres.

Direktør Aage Stentoft, Arbejdernes Landsbank, bragte en hilsen til en trofast kunde, nemlig forbundet, og ønskede også de delegerede en god kongres.

Efter at have mindet de kammerater, der var afgået ved døden i den forgangne kongresperiode, gik man videre til dagsordenens punkt 2, navneopråb samt prøvelser af mandaterne.

Under punkt 3 på dagsordenen bad forbundsformanden om at få flyttet punkt 4 til behandling efter punkt 6. Dette blev godkendt. Det samme blev også punkt 3.

Under dagsordenens punkt 5, valg af kongressens funktionærer, opstod der nogen røre, idet de delegerede opstillede flere kandidater. Ét var man dog enig om, at repræsentanten for forbundets daglige ledelse, den konstituerede hovedkasserer, Jytte Hansen, var valgt. Det kom til en skriftlig afstemning om den anden dirigentpost, og her blev kassereren i Københavns kvindelige afdeling, Inge Jensen, valgt med 64 stemmer, kassereren i Københavns mandlige afdeling, Torben Olsen, fik 59 stemmer, og formanden for Sjælland-Falsterkredsen, Bent Embo, 27 stemmer.

Stemme- og mandatudvalget kom til at bestå af et medlem fra hver af de fire kredse samt en fra hver af de to københavnske afdelinger.

Redaktionsudvalget kom også til at bestå af et medlem fra hver af de fire kredse samt en fra hver af de to københavnske afdelinger med forbundssekretær Lone Christensen som formand.

Som sekretærer for kongressen valgte de delegerede, Kirsten Jørgensen, Århus kvindelige afdeling, og Henrik Christensen, Københavns mandlige afdeling.

Under punktet »Fastsættelse af diæter« fulgte kongressens delegerede hovedbestyrelsens indstilling.

PRESSEMEDDELELSE

Dirigentvalg

Allerede ved åbningen af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbunds ordinære kongres på Hotel Nyborg Strand, var der kampstemning, idet der blev opstillet tre kandidater til den ene af de to dirigentposter.

Beretningen vedtaget

Først sent ud på kongressens anden dag, fredag den 13. september, kunne de delegerede gå til afstemning om forbundsformand Preben Mortensens kongresberetning.

39 af 151 delegerede havde da kommenteret beretningen, som faldt i tre afsnit:

1. En ængstelse for en fremtid med tab af arbejdspladser.
2. En beskrivelse af principielle sager, herunder diverse konflikter i kongresperioden.
3. En opfordring til samarbejde til gavn for forbundets medlemmer.

Debatten om forbundsformand Preben Mortensens beretning handlede mest om den otte uger lange strejke på de to københavnske bryggerier i forsommeren.

Mange delegerede opfordrede også til et samarbejde mellem forbundsledelsen og de mandlige københavnske bryggeriarbejders ledelse, som dog betvivlede forbundets vilje til at ville et samarbejde. Debatten var til tider hård, og først sent ud på aftenen kunne de delegerede få lejlighed til at stemme om beretningen.

Resultatet blev

at 97 stemte for beretningen, og at 50 stemte imod beretningen samt at 4 hverken stemte for eller imod.

Hold et godt øje med fremtiden

Forbundsformand Preben Mortensens beretning bar stærkt præg af de barske fremtidsudsigter for forbundet, som ikke alene er præget af en glidende teknologisk udvikling, men også af de fremtidige tendenser inden for salgs- og distributionssystemet på både bryggeri- og mineralvandsområdet.

Dette var nogle af de indledende hovedsynspunkter, men også grænseforholdet til SiD og det faglige organisationsarbejde på depoterne kom under behandling.

Og naturligvis indgik de tre store konflikter, påskestrejkerne mod regeringsindgrebet ved overenskomstfornyelsen, samt det senere overenskomsthandsresultat, strejken på Jyske Bryggerier i anledning af fyringen af en tillidsrepræsentant og den lange konflikt på Carlsberg og Tuborg i København for en rammeaftale, i forbundsformandens beretning.

I sin beretning til kongressens delegerede lagde forbundsformanden straks ud med, at forbundet i løbet af de sidste fem år havde haft en medlemstilbagegang på næsten 2.000 medlemmer; han forklarede hvorfor.

Det skyldtes især den teknologiske udvikling, inden for bryggeriindustrien, hvor forbundet har flest medlemmer, og hvor teknologien er ved at overtage de menneskelige arbejdsfunktioner, så der i løbet af få år kun er nogle få bryggerier tilbage i Danmark.

Ved den bryggeri- og distributionskonference, som forbundet og Bryggeriforeningen havde afholdt i januar 1985, havde De forenede Bryggerier givet udtryk

for ønsket om fortsat at kunne bevare den nuværende bryggeristruktur.

Det var der to grunde til, sagde Preben Mortensen.

– For det første vil man ved at have mindre bryggerier, fordelt over hele landet, kunne fastholde det lokale salgsgrundlag.

– For det andet var salgsstrukturen, som er enestående sammenlignet med andre lande på grund af returflaskesystemet, en beskyttelsesforanstaltning, der kun kan bevares, hvis den fortsat når helt ud til den enkelte lille handlende.

– Men der er ingen tvivl om, at hele udviklingen inden for detailhandlen i de kommende år vil

komme til at bestemme salgsstrukturen for distribution af øl og derved bestemme, om vi også fortsat kan bevare bryggeristrukturen, fortsatte han.

De forenede Bryggeriers optimisme var for positiv

Den optimisme, som De forenede Bryggerier havde lagt for dagen, var efter forbundsformanden for positiv, idet der er væsentlige træk i udviklingen, som viser, at det går helt anderledes end beregnet. Når han i sin beretning netop nævnte De forenede Bryggeriers holdning, skyldtes det, at deres politik var bestemmende for hele den danske bryggeriindustri, både produktions- og salgsmæssigt.

Det var ikke, fordi forbundet havde et ønske om at give udtryk for pessimisme; men i forbundet mente man, at der ikke var tegn på, at udviklingen ville ændre sig i en positiv retning. Og for at belyse dette gik Preben Mortensen derefter i gang med at trække nogle af de udviklingstendenser frem, som forbundet anså for afgørende i fremtiden.

Handlen med øl og vand var underlagt en fortsat ændring fra detailhandlende mod supermarkeder, hvilket muliggjorde billigere varekøb. Dette betød ændrede salgs- og distributionsformer.

Salget fra vogne ændrer sig til levering

– Der bliver mindre og mindre tale om et decideret salg fra vognen men snarere tale om blot at levere varen. Ved salg til supermarkeder er der tale om så store mængder, at afbæringsformerne

langsomt ændres fra at have kassen på ryggen til aflæsning med trucks.

– Fortsætter denne udvikling, vil det ændre salgsstrukturen så mærkbart, at mange distributions- og depotarbejdere i løbet af nogle år vil blive overflødiggjort. En anden årsag til ændringen i salgsstrukturen var, at flere supermarkeds kæder ønsker at sælge øl og mineralvand under eget mærke.

Discountsalget ødelægger den nuværende salgsstruktur

– Dette discountsalg er helt og aldeles ødelæggende for den salgsstruktur, som vi har i dag. Idet disse egne mærker for det meste leveres til et centrallager, hvorfra kædeforretningen så selv distribuerer varerne ud til sine egne forretninger.

– Denne udvikling har taget et gevaldigt opsving i disse år og vil, hvis den fortsætter, også ændre hele bryggeristrukturen, sagde forbundsformanden og uddybede sin opfattelse på dette punkt ved at beskrive problemerne ved produktion af discountvarer.

– Da der »endnu« er overkapaci-

tet på de danske bryggerier, kan supermarkeds kæderne trykke priserne så langt ned, at det, som de betaler for den producerede vare, stort set kun dækker virksomhedernes produktionsomkostninger. I første omgang har discountproduktionen måske hjulpet mindre bryggerier igennem en økonomisk vanskelig periode, men fremgangen for disse varesorter har medført, at de samme bryggeriers egne handelsmær-

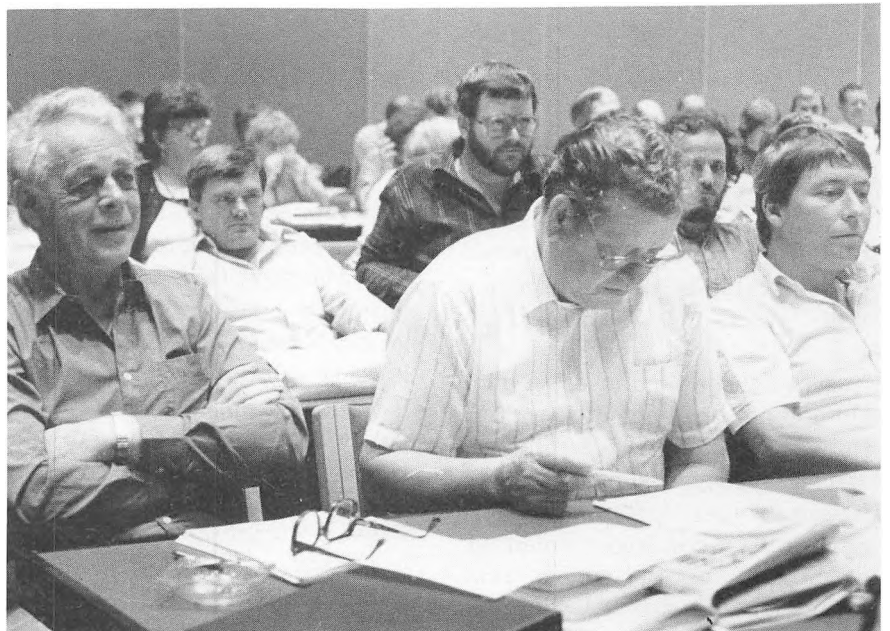
ker er i stærk tilbagegang. Dermed forsvinder også lokalsalget, og på længere sigt er man fuldstændig afhængig af kontrakten med discountvarekøberen.

Salget af discountøl, der allerede tegner sig for syv procent af det samlede ølsalg, ville efter forbundsformandens mening på lang sigt blive en alvorlig konkurrent til de større bryggerier, som så med deres egne moderne produktionsapparat kunne markedsføre ét bestemt mærke på samme måde, som de andre gør det nu. Og da forbrugerne er mere prisbevidste en mærkeorienterede, ville det bevirke, at de mindre bryggerier ville tabe kampen, og at de blev nødt til at lukke.

Men, sagde Preben Mortensen, andre faktorer fremmer også denne udvikling og kom herefter ind på den teknologiske udvikling i produktionsvirksomhederne.

Investering i ny teknologi er nødvendig

– Alle ved, at investerer man ikke i nye tekniske forbedringer, så vil virksomheden i løbet af nogle få år have så store omkost-

ninger i forhold til andre, at virksomhederne på et tidspunkt må lukke.

– De forenede Bryggerier, der er den største bryggerikoncern i Danmark, kan på grund af sit store salg foretage de investeringer, som virksomheden har brug for i teknologisk henseende for at holde omkostningerne nede. Ved at investere i den nyeste teknologi og udnytte produktionsapparatet alle døgnet 24 timer har De forenede Bryggerier opnået den mest optimale ydelse.

– Da de mindre bryggerier har et salg af en sådan størrelse, at det ikke kan svare sig at investere ef-

De forenede Bryggeriers distributionsform anfægtes

Derpå kom forbundsformanden ind på, at Monopolrådet havde rettet sit søgelys mod bryggeriindustrien. For eksempel havde Monopoltilsynet givet udtryk for, at den distributionsform, som De forenede Bryggerier bruger ikke giver mulighed for lavere transportomkostninger. Og at Carlsberg og Tuborg reelt er ét firma, og derfor også kunne distribuere deres varer fra samme vogn. Samt at Carlsbergs og Tuborgs distributionsformer hindrer, at kunderne selv kan afhente deres varer eller få dem leveret på et

lemmer er underlagt, og som indeholder aftaler om en fælles mindstepris for øl, hindrer en fri prisdannelse. Bortfalder kontrahentaftalen, vil det sikkert også betyde en hurtig lukning af mange bryggerier, sagde forbundsformanden.

– Hvor udviklingen i dag sker i et mere eller mindre glidende tempo, vil de ændringer, som Monopolrådet og Monopoltilsynet peger på, have katastrofale følger for beskæftigelsen i en takt, som man ikke havde drømt om.

I denne forbindelse kom Preben Mortensen også ind på EF's har-

ter samme skala som De forenede Bryggerier, vil der i løbet af nogle få år være opstået et gabende teknologisk skel, der ikke kan opvejes af billigere produktionsformer.

– Det er disse tendenser, der vil slå igennem på både det produktions- og salgsmæssige område. Derfor tror jeg, at der skal virkelige ændringer i folks forbrugsvaner samt i udviklingen inden for detailhandlen, hvis man skal kunne følge De forenede Bryggeriers optimisme for fremtiden.

centralt sted, hvilket ville billiggøre varerne i detaildet.

– Hvis Monopolrådet træffer den beslutning, at De forenede Bryggerier skal opgive den nuværende distributionsform, vil det have katastrofale følger for beskæftigelsen, dels for distributionen i København og dels for de mange Carlsberg og Tuborg depoter over hele landet, konkluderede Preben Mortensen.

Samtidig mener Monopoltilsynet, at den kontrahentaftale, som Bryggeriforeningens med-

moniseringsregler og åbning af grænsehandlen.

EF's harmoniseringsregler kan ændre bryggeristrukturen

– Der skal harmoniseres om alt, uanset landets traditioner og miljøønsker. For eksempel er det ikke tilladt at sælge dåseøl i Danmark, men det mener EF ikke, at Danmark kan tillade sig at bestemme alene. Skal dåseøl afskaffes, skal det ske i hele EF-området.

– I EF erkender man, at flasker er en miljøvenlig emballage, og dåser til øl er miljøskadelige. Men det er en beskyttelse af Danmarks egne ølprodukter at forbyde indførelse af øl på dåser.

– Denne sag er under forberedelse ved EF-domstolene, og taber Danmark sagen, vil også dette forhold ændre dansk bryggeriindustri struktur totalt.

– Det er ikke lyse udsigter for fremtiden, men forbundet er enig med Bryggeriforeningen i, at vi skal koordinere vor indsats. Dels ved at påvirke vore repræsentanter i Monopolrådet, dels ved en henvendelse til arbejderpartierne for at påvise den urimeligt høje beskæftning på øl i forhold til vin samt den urimelige afgift på mineralvand i forhold til andre læskedrikke for eksempel orangeade. Endvidere ved at forklare EF's organer det urimelige i, at de enkelte lande hindres i at foretage foranstaltninger, der er klare miljøforbedringer.

Forholdene for mineralvandsindustrien

Herefter kom forbundsformanden ind på forholdene for den næststørste branche, som forbundet har overenskomster med, nemlig mineralvandsindustrien. Her har forbundet overenskomst med 40-45 procent af de virksomheder, der producerer mineralvand, resten af virksomhederne er overenskomstmæssigt dækket ind af Specialarbejderforbundet.

Preben Mortensen sagde:

– Der findes mange mineralvandsfabrikker, og alt for mange kan klare sig i konkurrencen, fordi løn- og arbejdsforhold er klart ringere end de steder, hvor vi har overenskomst.

– Vi har pligt til at lave langt mere opsøgende arbejde på dette område. Og uden at kritisere SiD tror jeg godt, at jeg kan sige, at vort forbunds struktur er bedre

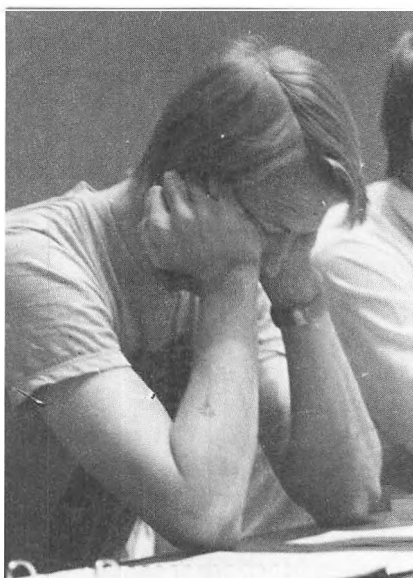
indrettet til at kunne lave et opsøgende arbejde på dette område. Jeg er naturligvis klar over, at det kræver mange drøftelser mellem os og SiD, men jeg tror, at det er det værd.

– Vort problem er at lægge vore motiver frem, så det ikke opfattes som et forsøg på at kapre medlemmer.

– Men som på bryggeriområdet er det også på mineralvandsområdet. Det skal koordineres. Det skal tilrettelægges og planlægges, som en helhed.

– Det har vi lettere ved, fordi vort forbund er så koncentreret omkring få brancher. Vi kan ikke blot sidde og se på, at de virksomheder, hvor vi har overenskomst, taber markedsandele, fordi man har andre betingelser på de virksomheder, hvor Specialarbejderforbundet har overenskomst.

Forbundsformanden nævnte her firmaet Willian & Madsen i Århus, hvor man årligt havde trukket en produktion på over 80 millioner flasker til sig i løbet af de sidste 6-7 år.

– Dette skaber modsætninger, som bør løses, før det bryder ud i uoverensstemmelser mellem de to forbunds medlemmer.

Mange mineralvandsfabrikker producerer uden fremtidsinvesteringer

Om den fremtidige tendens for mineralvandsindustrien, sagde Preben Mortensen:

– Overkapaciteten inden for mineralvandsindustrien er meget stor, og for de mineralvandsvirksomheder, der i dag fører en lavprispolitik, kan dette vise sig senere at blive en bitter erfaring.

Mange producerer uden henblik på en investering i fremtiden og når ikke at sikre sig et tilstrækkeligt økonomisk grundlag for at foretage nødvendige forbedringer. Tendensen for mineralvandsindustrien er altså den samme som for bryggeriindustrien.

Derefter kom forbundsformanden ind på den såkaldte »chokrapport« fra 1981, som tegnede et billede af koncentrationstenden-

fald i beskæftigelsen. På et punkt havde rapporten dog taget fejl, idet Faxe-koncernen havde lukket Hedensted. Herom sagde han:

– Det viser, at selv de mest logiske vurderinger ikke holder stik, og at kapitalinteresser går langt for ud for menneskelige interesser. Det viser også, hvor sårbar industrien er, så en forholdsvis ny virksomhed kan ofres for kapitalens interesser.

Forbundets eksistens er truet
Idet Preben Mortensen sluttede sin del af beretningen om bryggeri- og mineralvandsindustrien, sagde han:

– Når jeg har gjort så meget ud af min vurdering af disse industriers forhold, er det for at klarlægge de problemer, som vi står

ser, virksomhedslukninger og overfor, og hvor hurtigt det kan ramme os alle, samt hvor hurtigt vort forbunds eksistens kan blive truet.

– Vi må ikke nøjes med kortsigtede målsætninger. Nej, vi må arbejde for at præge udviklingen. Hvis vi vil høres og tages med i overvejelserne, må vi overtræde visse trækler, som vi ikke tidligere har ment, at vi skulle.

Frihed til fagligt arbejde for depotarbejdere

efter nu at have beskæftiget sig med forholdene for de store arbejdspladser, beskrev forbundsformanden herefter de organisatoriske problemer på depotområder, idet han indirekte havde beskæftiget sig med fremtiden for depotarbejderne tidligere i sin mundtlige beretning. Og her kom han især ind på, hvor vanskeligt det var at få fri til fagligt arbejde, og sagde:

– I denne kongresperiode har vi oplevet, at hovedbestyrelsesmedlemmer, der er valgt som depotrepræsentanter, ikke bare kan få frihed med kort varsel, da deres fravær er forbundet med langt større vanskeligheder end andre steder.

Preben Mortensen sagde i denne

forbindelse, at man måtte søge at finde en løsning på dette problem, så depotarbejderne også kunne deltage i det faglige arbejde uden at skulle slås med depotindehaveren og sine egne arbejdskammerater i den anledning.

Konflikter på arbejdsmarkedet

Derefter kom Preben Mortensen ind på, at forbundet i den forløbne kongresperiode havde haft over 50 konflikter og arbejdsnedlæggelser, der i alt havde ført til 42 fællesmøder, idet han undtog påskestrejkerne i forbindelse med regeringsindgrebet ved overenskomstfornyelsen, strejkerne på Ceres Bryggerierne i forbindelse med afskedigelsen af en tillidsrepræsentant samt den lange konflikt på Carlsberg og Tuborg bryggerierne i København for en ny rammeaftale.

Fordele og ulemper ved 1. maj-overenskomster

I forbindelse med regeringsindgrebet oplevede man, at forbundets medlemmer blev inddraget i den del af konflikten, der ikke var overenskomststridig. Og om denne konflikt sagde forbundsformanden:

– Den store konflikt på arbejdsmarkedet brød ud natten til mandag den 25. marts og blev stoppet ved regeringens lov. Et sådant regeringsindgreb efterlader selvfølgelig et spørgsmål om, hvor hensigtsmæssigt det fremover er, at forbundet har 1. maj-overenskomster. Hvis vi alligevel ryger med i en eventuel storkonflikt, når LO og DA ikke kan blive enige.

– En sådan storkonflikt vil bryde ud noget før, at vi selv skal forhandle, og dermed kan vi risikere at bruge vor strejkeformue, før vi eventuelt selv skal konflikte for vore egne overenskomstkra-

– Hovedbestyrelsen var enig om,

at vi på denne baggrund måtte holde mulighederne åbne for at kunne ændre udløbsdatoen for overenskomsterne. Derfor blev der i det senere overenskomstforlig for alle tre hovedområder indføjet, at spørgsmålet om et ændret udløbstidspunkt kan drøftes i overenskomstperioden.

– Fordelene ved 1. maj-overenskomster er, at vi dermed selv kan bestemme, om vi vil konflikte for vore overenskomstkra- v eller ej.

1. marts-overenskomster uden indflydelse via LO-medlemskab

– Ved 1. marts-overenskomster vil vi blive underlagt det øvrige arbejdsmarkedsaftaler, såfremt disse bliver indgået ved forligsmandens hjælp. Og skal vi have 1. marts-overenskomster, så må vi også have indflydelse på de aftaler, som LO laver med DA, og det kan vi jo ikke, så længe vi ikke er medlem af LO.

– Der er også en tredje mulighed, som nogle mener vil være gældende fremover for det danske arbejdsmarked. Nemlig, at der ikke længere vil være muligheder for selv at forhandle overenskomster og dermed konflikte for en ordentlig overenskomst. Men det kan man ikke få fagbevægelsen med til, og DA ønsker heller ikke konstant at skulle leve med aftaler, der er lavet ved lov.

Den borgerlige regering ønsker en svækket eller svag fagbevægelse

– De danske virksomheder har brug for bevægelsesfrihed for at kunne følge med udviklingen og for at kunne omstille sig til den hurtige teknologiske udvikling. Det kræver imidlertid en svækket eller svag fagbevægelse. Derfor tror jeg, at har man fortsat en borgerlig regering ved overenskomstforhandlingerne i 1987, så vil man lade en overenskomstkonflikt løbe, til strejkekasserne er tomme.

– Der er ingen tvivl om, at den borgerlige regering gerne vil disse strejkekasser til livs, ligesom den gerne vil have en afgørende konfrontation med fagbevægelsen. Det er kun et spørgsmål om at finde det bedst bejlelige tidspunkt.

– Efter den borgerlige regerings opfattelse har fagbevægelsen alt for stor indflydelse på en lang række vigtige samfundsmekanismer, for eksempel er A-kasse-systemet et af de punkter, der er under konstant pres fra regeringens side. Det kræver ændrede kampstrategier, gennemgribende strukturændringer samt et helt andet overenskomstforhandlingssystem. Kan dette ikke nås på to år, må vi forhindre, at vi blot igangsætter en totalkonflikt i 1987.

– Som forbund har vi pligt til at arbejde for, at vi selv vil og skal

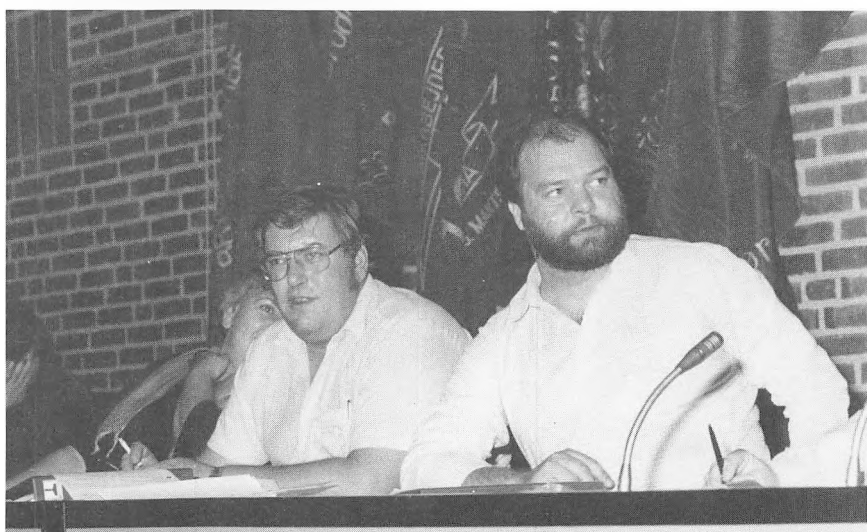
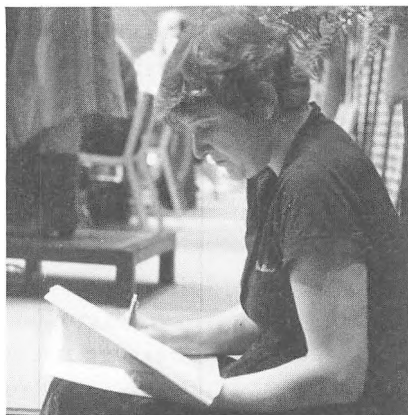
klare overenskomstforhandlingerne i 1987.

Ansvar og kompetence skal ud til afdelingerne

– Denne gang havde vi også nogle forhåbninger om, at vi ved at lægge større kompetence og ansvar ud i afdelingerne kunne gå nye veje for at forbedre visse arbejdsforhold.

– Ud over de normale argumenter om aktivitet og større forståelse for det faglige arbejde, hvis man selv kan øve indflydelse på de beslutninger, der vedrører en selv, har det faglige arbejde langt bedre betingelser, hvis vi får ændret den tendens, der er ved at udvikle sig inden for fagbevægelsen. Forbundene er ved at blive formyndere over for afdelingerne og de fagligt valgte tillidsrepræsentanter. Snart er det ved at være sådan, at afdelingerne er til for forbundets skyld og ikke omvendt, selv om forbundene historisk set er opstået ved, at fagforeningerne sluttede sig sammen for bedre at kunne koordinere det faglige arbejde.

– Forbundsledelsen var ikke bange for at lægge ansvar og kompetence ud i afdelingerne. Vi havde dog ikke forventet, at Københavns mandlige afdeling var den stærkeste modstander af dette, idet afdelingen altid har ønsket

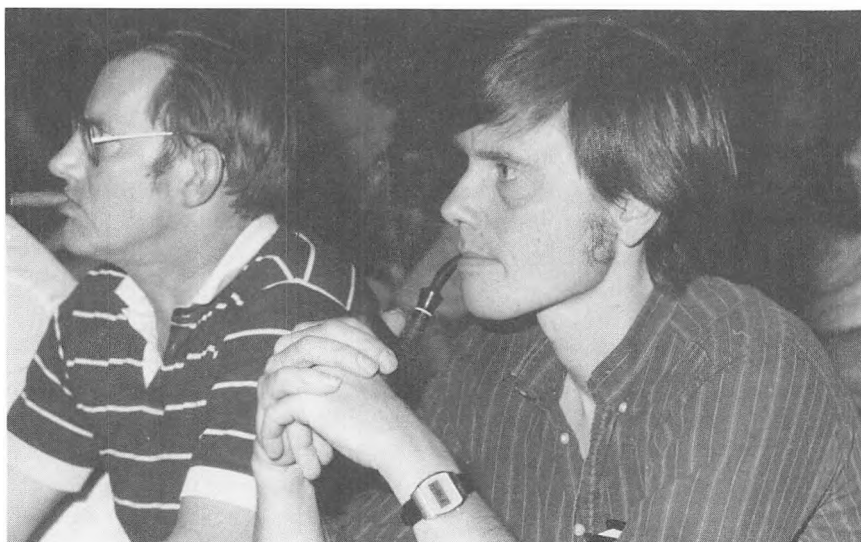

og påberåbt sig sin suverænitæt som afdeling og har forvaltet kompetence og ansvar, som det passede den. Nu gik man imod, at andre kunne gøre det samme. I øvrigt havde man aldrig fået en rammeaftale på Carlsberg og Tuborg i 1980, hvis mandlig afdelings synspunkter og kompetence og ansvar, som de kom til udtryk i 1984-85, havde været gældende i forbundet i 1980.

Derefter gav forbundsformanden udtryk for, at forbundsbeslutningen om at lægge større ansvar og kompetence ud til afdelingerne ved lokal-aftaleforhandlinger var rigtig, og han gik i den forbindelse ind for en større decentralisering, hvor dette var muligt.

Overenskomstforhandlingernes resultat

Efter regeringsindgrebet ved overenskomstfornyelsen besluttede hovedbestyrelsen den 13. april at indlede overenskomstforhold med Bryggeriforeningen, Depotindehaverforeningen og Spiritusfabrikantforeningen, idet disse tre parter var indstillet på, at visse ting kunne forhandles ud over de i loven fastsatte rammer. Forhandlingerne blev gennemført på samme tid og sted. Et enigt forhandlingsudvalg for alle tre områder godkendte forhandlingsresultatet og

en påført tekst om, at forhandlingsresultatet skulle vedtages af forbundets hovedbestyrelse, før dette kunne træde i kraft. På et hovedbestyrelsesmøde den 24. april godkendte man forhandlingsresultatet efter en længere debat, som forbundsformanden indgående forklarede de delegerede om, da hovedbestyrelses- og forhandlingsudvalgsmedlemmer fra Københavns mandlige afdeling, uden protest under forhandlingerne, nu kun ville, at forhandlingsresultatet skulle tages til efterretning.

En faglig voldgiftskendelse med alvorlige konsekvenser
I umiddelbar følge af regeringsindgrebet ved overenskomstfornyel-

sen opstod der en ny strejke over for Jyske Bryggerier, da man afskedigede tillidsrepræsentant Otto Dehn fra Ceres Bryggerierne i Århus. Om denne sag sagde forbundsformanden:

– Otto Dehn havde efter bryggeriets opfattelse optrådt som blokadevagt foran Ceres og ved nogle depotvogne fra bryggeriet og foran Tuborg-depotet i Århus. I den anledning blev han afskediget den 10. april, hvilket medførte en langvarig konflikt på Ceres Bryggerierne i Århus, på Thor Bryggerierne i Randers, på Ceres Bryggerierne i Horsens og på Bryggeriet Urban i Aalborg. Cirka 500 bryggeriarbejdere strejkede helt frem til den 5. maj, hvor Otto Dehns afskedigelses sag blev afsagt ved en faglig voldgift.

Forbundsformanden citerede herefter i lange passager opmandens præmisser og kommenterede dem med følgende:

– Opmanden siger, at selv om Otto Dehn var tillidsrepræsentant på Ceres Bryggeriet, kan der godt rejses en sag mod en tillidsrepræsentant, der er blokadevagt over for en anden virksomhed, hvis denne virksomhed har samme overenskomstforhold som den, hvorfra tillidsrepræsentanten kommer. Altså hvis begge arbejdsgivere er medlem af samme arbejdsgiverorganisation,

hvilket i dette tilfælde er Bryggeriforeningen.

– Endvidere har opmanden ved ikke at efterkomme forbundets påstand om, at uanset afskedigelsen var berettiget, skulle Otto Dehn i henhold til overenskomstens paragraf 17, stk. 3 have en fire måneders afskedigelsesløn, slået hul på denne paragraf. Dette svækker klart overenskomstens beskyttelse af tillidsrepræsentanter, og forretningsudvalget har derfor besluttet at indkalde alle forbundets tillidsrepræsentanter til en konference umiddelbart efter kongressen.

– På denne konference vil man gennemgå tillidsmandsreglerne, de fagretlige regler samt gøre tillidsrepræsentanter opmærksom på, hvordan man forholder sig under overenskomststridige arbejdsnedlæggelser, så man er forberedt på konsekvenserne af sine handlinger.

– Otto Dehn mistede sit job, fordi han som tillidsrepræsentant kæmpede sine medlemmers sag, og fordi han som næstformand i en fagforening tog del i hele denne sag, som var fagbevægelsens sag, nemlig at vise regering og folketing, at vi ikke vil finde os i, at man fratager os den frie forhandlingsret.

Forbundsformanden opfordrede herefter kongressen til at sende Otto Dehn en hilsen for hans indsats under påskestrejken.

Den københavnske storkonflikt i forsommeren

Derefter gik forbundsformanden i gang med at beskrive konflikten på Carlsberg og Tuborg for en ny rammeaftale ud fra forbundets synsvinkel.

– Konflikten startede natten mellem den 8. og 9. maj, og på et stormøde for begge bryggeriers arbejdere vedtog man at bakke op bag de fem forslag, som de to afdelinger havde lagt frem som krav, der skulle opfyldes for at

indgå en ny fem-årig rammeaftale.

– Allerede mandag morgen den 13. maj bad de to københavnske afdelinger mig i forbundet, fortsatte Preben Mortensen, om at forsøge at få åbnet for en forhandlingsmulighed. Og den morgen blev helt afgørende for forbundets stillingtagen til konflikten.

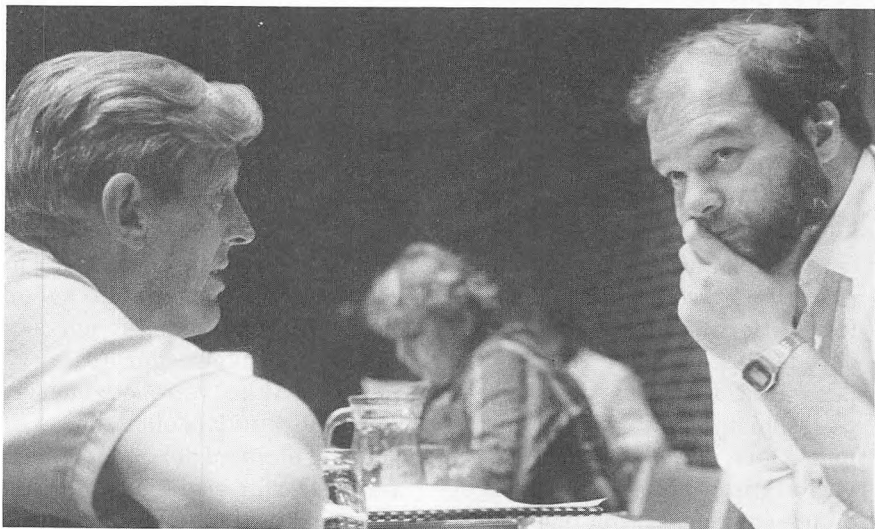
Efter flere forsøg var det lykkedes forbundet at få genåbnet mulighederne for forhandlinger med De forenede Bryggerier.

– Forhandlingerne kunne genoptages, hvor de var afbrudt, det vil sige, at der kunne fortsat forhandles, og at det sidste udkast kunne ændres, samt at kravet om, at fagforeningerne ikke må-

te opretholde deres lønkrav, var bortfaldet. Dog meddelte De forenede Bryggerier, at blev dette lønkrav opretholdt, ville det umuliggøre at man kunne forhandle sig frem til en ny rammeaftale.

– De forenede Bryggerier meddelte, at forhandlingerne kunne starte den følgende dag kl. 13 under forudsætning af, at arbejdet var normaliseret.

– Da jeg meddelte de to københavnske afdelingers forhandlingsudvalg disse betingelser, opfattede jeg, at nu var forudsætningerne for en genoptagelse af forhandlingerne opfyldt. Alligevel vedtog man på et stormøde den 13. maj at fortsætte konflikten.

– Jeg var ikke selv til stede på stormødet, fortsatte Preben Mortensen, idet jeg blandt andet havde gjort gældende, at der ikke var uoverensstemmelser imellem de to afdelinger og forbundet, hvis man på et senere tidspunkt skulle få brug for forbundet.

Strejkekassen forblev lukket

– Allerede morgenen efter, den 14. maj, kontaktede de to afdelinger forbundet med anmodning om et ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde for at få åbnet for strejkekassen. Dette afviste et flertal i hovedbestyrelsen på et møde den 17. maj.

– På et stormøde den 20. maj gjorde jeg gældende, at afdelingerne havde bedt forbundet at søge forhandlingerne genoptaget, og at man havde fået nogle indrømmelser, men ved at fortsætte konflikten havde man tvunget De forenede Bryggerier til at indtage en stejl holdning, hvorved mulighederne for en forhandlingsløsning om en ny rammeaftale nok ikke var til stede.

– På de følgende stormøder forsøgte man at presse mig til at indkalde hovedbestyrelsen for at få åbnet strejkekassen. Og på stormødet den 27. juni betingede man sig, at forbundet skulle åbne for strejkekassen, og at Fredericia Bryggeri skulle gå med ind i konflikten. Det er min opfattelse, at man vidste, at ingen af disse betingelser ville blive opfyldt. Derved forsøgte man at placere ansvaret for, at konflikten endte som et nederlag.

– De mennesker, som anbefalede konflikten, og som lovede medlemmerne, at fortsatte de, kunne man tvinge De forenede Bryggerier til forhandlingsbordet, vurderede forkert. Det var nemlig ikke kun De forenede Bryggerier, som man var op imod. Det er helt klart, at Dansk Arbejdsgiverforening havde overtaget denne sag, og selv om nogle er af

den opfattelse, at Bryggeriforeningen bestemmer i DA, så er det ikke korrekt. Og principperne i denne sag bevirkede også, at De forenede Bryggerier ikke blot kunne handle, som man havde lyst til.

– Forbundsledelsen havde under hele konflikten klart tilkendegivet, at vi mente, at det hele faldt på gulvet den 13. maj. Derfor blev vi på stormøderne gang på gang udsat for et kolosalt pres, dels blev vi anklaget for at være forræddere og dels for at forbundet havde tilkendegivet sin stilling til konflikten. Til dette havde jeg meddelt, at efter de angreb, der var mod forbundsledelsen og mig, måtte det også være rigtigt, at vi tilkendegav vor opfattelse af konflikten.

Forbundets eksistens afhænger også af de københavnske bryggeriarbejdere

– Personligt må jeg beklage de voldsomme uoverensstemmelser, men det er afdelingernes skyld, at konflikten fik det forløb, som den fik. Jeg skal også beklage de modsætningsforhold, som vi har haft på forretningsudvalgs- og hovedbestyrelsesmøderne. Modsætningerne har ikke alene gået på faglige, men også på personlige ting, der forhindrer, at man kan diskutere, hvordan denne sag skulle have været kørt.

– Skal afdelingerne og forbundet fortsat bruge mange kræfter på at slås med hinanden, så svækker man de ressourcer, som man skal bruge til en strategi for at få en rammeaftale. Det er lige så vigtigt for forbundet som for medlemmerne og de to københavnske afdelinger, at der skabes beskæftigelsesgarantier. Og der skal ikke være nogen tvivl om, at forbundets eksistens er afhængig af, hvad der sker i København. Derfor er det også forbundets ønske, at man får en ramme-

aftale; men i denne sag har vi været uenige i de midler, der skulle bruges til at få den.

Forbundsformanden sluttede denne del af sin beretning med endnu en gang at kritisere, at man ikke havde normaliseret arbejdet den 14. maj og prøvet de muligheder, der havde været til stede for en forhandling, og så set hvad der var kommet ud af dem, idet han ikke troede, at man var kommet ud i den situation, hvor man var i dag.

Samarbejde

Om forbundsledelsens samarbejdsrelationer sagde han:

– Der er nogle, der siger, at vi hellere vil være troværdige over for arbejdsgiverne end over for forbundets medlemmer. Men der kan ikke være noget naturligt samarbejde mellem os og arbejdsgiverne, dertil er vore interessemodsatninger for store. På den anden side betyder det ikke, at vi ikke må erkende, at der er noget, som hedder et nødvendigt samarbejde.

– Samarbejdet mellem forbundet og afdelingerne og samarbejdet i forretningsudvalget og hovedbestyrelsen fremgår klart af referaterne – de går ikke allerbedst. Men man skal passe på ikke at overdrive den diskussionsform, der især er foregået mellem forbundet og Københavns mandlige afdeling. Det er et spørgsmål, om man vil det ene eller andet, og selv om vi har disse diskussioner, er det hele ikke ved at falde sammen, sagde Preben Mortensen.

Derefter takkede han for det gode samarbejde i den daglige forbundsledelse, ligesom han udtrykte håb om, at man fortsat kunne bevare samarbejdet til alle afdelinger.

Til slut takkede forbundsformanden forbundets og A-kassens ansatte for deres loyale samarbejde for at få tingene til at køre i denne kongressperiode fra 1983.

Beretning fra:

Strukturudvalget

af formanden, forbundssekretær Lone Christensen

Formanden indledte sin beretning med at sige, at vel havde den 28. ordinære kongres ikke vedtaget beretningen for udvalgets arbejdsområder, men at man i de forløbne to år havde arbejdet ud fra de konkrete vedtagelser til forbundets love. Derfor havde man i strukturudvalget arbejdet med:

Forbundets love, herunder fulgt udviklingen i kredsene og afdelingerne og beskæftiget sig med A-kasseforholdene.

Kontingentpolitikken, herunder fulgt samfundsudviklingen på det økonomiske og socialpolitiske område.

Indsamlet materiale fra fælles faglige aktiviteter og kurser i kredsene og afdelingerne for at kunne iværksætte fælles faglige aktiviteter og kurser på forbundsplan.

En behandling af forbundets love, herunder lovfortolkning.

– Vi har undersøgt fordele og ulemper ved en eventuel sammenslutning i SiD eller NNF, også set i samfundssammenhæng, sagde Lone Christensen og fortsatte:

– I forbindelse med dette er det blevet pålagt udvalget at tilrettelægge oplysningsmateriale og at igangsætte en grundig medlemsdebat.

– Og endelig har udvalget fået til opgave at foretage en analyse af kvinderepræsentationen i forbundsudvalg og øvrige kompetente forsamlinger, så analysens materiale kunne lægges ud til medlemmerne, der så kunne finde frem til, hvilke forslag man ville stille til emnet på denne 29. ordinære kongres.

– Til brug for debatten om for-

bundets fremtid har vi gennem Prop & Kapsel udsendt et debatoplæg til samtlige medlemmer.

– I denne forbindelse var det ikke strukturudvalgets opgave at fremkomme med en stillingtagen til forbundets fremtid, men

stændigt punkt på dagsordenen, nemlig som punkt 9c.

Om det udsendte debatoplæg sagde Lone Christensen, at det indeholdt en analyse over forbundets kvindelige medlemmers aktuelle repræsentation i forbunds-

Lone Christensen

at se på fordele og ulemper i forhold til de to forbund, hvis vi eventuelt på et tidspunkt søgte optagelse i et andet forbund.

– Strukturudvalget peger på, at det er mest naturligt, at en sådan optagelse sker i NNF, hvis det bliver aktuelt med en optagelse i et andet forbund. Men det er vigtigt, at der sker nogle afklaringer inden en sådan optagelse, så et dalende medlemstal i A-kassen ikke bliver en betingelse for forbundets forhandlinger med den øvrige fagbevægelse.

Derfor var strukturudvalget tilfreds med, at først hovedbestyrelsen og nu senere kongressen havde vedtaget, at forbundets fremtid skulle behandles som et selv-

sammenhæng. Og hun fortsatte:

– Det er ikke udvalgets opgave at kommentere eller komme med forslag til analysens indhold, men udvalget indstillede, at analysens tal over den aktuelle kvinderepræsentation bliver brugt i et videre arbejde.

Endvidere mente strukturudvalgets formand, at der nu bør ske en opbremsning med opsamling af igangværende aktiviteter, så de erfaringer, der er indhentet, bruges, før man sætter yderligere aktiviteter i gang. Dette burde efter hendes mening være et af et kommende strukturudvalgs arbejdsområder.

– Udvalget skal også pege på, sagde Lone Christensen, at visse lokale aktiviteter, som for eksempel udgivelse af pjecer, afholdelse af kurser, studierækker med mere kunne bruges fælles. Men der ligger nok nogle problemer i at orientere fra afdeling til afdeling eller fra kreds til kreds om de aktiviteter, der sættes i gang.

– Til koordinering af disse lokale aktiviteter kan man bruge et kommende strukturudvalg, og skal dette arbejde fungere, vil det være naturligt at bruge Prop & Kapsel som et orienterende led.

Derefter kom strukturudvalgets formand ind på, at der i kongres-

perioden fra borgerlig politisk hold havde været arbejdet på, at det enkelte A-kassemedlem selv skulle betale til en forsikringsordning, hvorefter man afhængig af forsikringsbidraget selv kunne bestemme, hvor stort et dagpengebeløb, man ville dækkes af ved arbejdsløshed. Om dette sagde Lone Christensen:

– Udvalget er af den opfattelse, at det er vigtigt at fastholde, at retten til at forsikre sig mod arbejdsløshed bygger på det solidariske betalingsprincip. Derfor indstiller udvalget, at et kommende strukturudvalg fortsat følger, hvad der sker på området ved at beskæftige sig med A-kas-

seforhold, kontingentpolitikken og herunder følge samfundsudviklingen på det økonomiske område.

Til slut opfordrede udvalgsformanden de kongresdelegerede til at fortælle, hvordan man i afdelingerne og kredsene havde benyttet den debatpjeces, som strukturudvalget havde udsendt til samtlige medlemmer. Og hun spurgte direkte:

– Er debatpjecer en form, som et kommende strukturudvalg kan bruge, hvis der i et fremtidigt udvalgsarbejde skal arbejdes med emner, som skal lægges ud til debat.

Beretning fra:

Det landsdækkende Depotudvalg

af formanden, forbundets næstformand Anker Skjødt

Det landsdækkende Depotudvalg er ikke som de øvrige udvalg nedsat af forbundets kongresmen, opstået på baggrund af depotkonferencen i Odense i foråret 1984, sagde formanden og fortsatte:

– Da man efter udvalgets første møde i august 1984 ikke havde kunnet forudse, at der ville ske en stor udskiftning af udvalgets medlemmer, havde udvalget under tidspress koncentreret sig om at komme med forslag til overenskomstfornyelsen.

– Hovedønsket var en ensartet høj, fast løn over hele landet. Og udvalget nåede frem til en fastsættelse ved at indregne en række forskellige tillæg og indregning af en betaling for overtid. Dette ville medføre, at der ikke mere skulle være provision eller overarbejde.

– Det skal hertil bemærkes, sagde Anker Skjødt, at netop provisi-

onen ser udvalget som værende en af ulemperne ved det nuværende lønsystem. Denne aflønningsform er stærkt medvirkende til den alt for hurtige nedslidning, der finder sted inden for distributionen. Det høje arbejdstempo medfører på kort sigt en kortere arbejdstid men øger samtidig presset på den enkelte til at bære så meget som muligt.

– Udvalget har derfor i sit forslag til afbæringsgrænser sagt, at det antal flasker, der kunne afbæres i 1984, var det antal som dannede afbæringsgrænsen. Vel vidende, at tallet i forhold til den københavnske indenbys distribution ville være højere samt, at der ville være forskel fra depot til depot. Rent faktisk var der afbåret et sådant antal flasker, og derfor ville det være vanskeligt at fastholde et flaskeantal, som lå væsentligt under det faktiske tal. Udvalget havde også drøftet spørgsmålet om teknologi inden

for depotområdet, især dataanlæg på depoterne og moduler til udskrivning af fakturaer i bilerne.

Om arbejdsmiljøet på depoterne sagde Anker Skjødt:

– Arbejdsmiljøet er for mange depoters vedkommende meget ringe. Dette skal især ses på baggrund af lovgivningens bestemmelser om valg af sikkerhedsrepræsentanter. Der skal 10 ansatte til at vælge en sikkerhedsrepræsentant, og på mange depoter er der ikke ansat så mange arbejdere. Der er altså intet krav om en sikkerhedsorganisation, konkluderede formanden og fortsatte: Skal vi opnå noget, må vi enten vente på, at området bliver tvunget ind i bedriftssundhedstjenesteordningen eller søge en frivillig aftale med depotindehaverne. Udvalget ville gerne have afholdt en ny distributionskonference, men på grund af en øget aktivitet i anledning af overenskomstfor-

Anker Skjødt

handlingerne og denne kongres, havde udvalget ikke kunnet finde et passende tidspunkt at placere en sådan konference på. Det var dog nødvendigt i 1986 at afholde en konference for at drøfte forholdene på depoterne for ved en fælles holdning at få løst de fælles problemer.

– Generelt kan det konkluderes, at depotområdet er et stort og meget uoverskueligt område, hvor der findes mange små arbejdspladser, og hvor mange arbejdsgivere står uden for nogen form for organisation, sagde Anker Skjødt.

– Den snævre omgang mellem

arbejder og arbejdsgiver i hverdagen er ligeledes mange gange årsag til, at der ikke rejses sager, som generelt kunne være medvirkende til at skabe grobund for ændringer, som for eksempel temponedsættelse og derigennem et forbedret afbæringsmiljø. Om det fremtidige udvalgsarbejde sagde udvalgsformanden:

– Det er udvalgets opfattelse, at der skal foretages nye initiativer til udvikling af forbedringer på området til gavn for vore medlemmer, der er beskæftiget på depoterne. Vejen til dette må derfor være mere information og en naturlig koordinering af udvalgsarbejdet i kredsene.

– Det landsdækkende Depotudvalg bør derfor i højere grad end i dag være et formidlende, igangsættende og koordinerende organ for kredsens depotudvalg.

Der må arbejdes på en løsning af spørgsmålet om en form for sikkerhedsorganisation inden for området, således at man også her kan blive ligestillet med andre grupper.

Beretning fra:

Udviklingsudvalget

af formanden, Erik Ole Nielsen

Det er umuligt at fremlægge en teknologistatus, som er en opfølgning af »Teknologistatus i Dansk Bryggeriindustri 1985« fra 1983-kongresserne, sagde formanden, idet han fortsatte.

– På udvalgets sidste møde fremkom det for eksempel, at tilidsrepræsentanter og afdelingsformænd ikke kan få alle de relevante oplysninger, som skal bruges til ajourføringen.

Erik Ole Nielsen pegede i denne forbindelse på, at dette indsamlingsarbejde burde udføres af en person fra forbundsledelsen og mente, at det måtte være en naturlig opgave for provinssekretæren.

Ligeledes havde det været vanskeligt for udviklingsudvalget at gennemføre en undersøgelse af salgsomfanget af discountøl og -vand. I denne forbindelse sagde formanden:

– Vi har ganske simpelt ikke kunnet få de oplysninger, som vi skal bruge for at kortlægge problemets størrelse. Men det er min opfattelse, at fænomenet vil gribe om sig med mandskabsreduktioner, primært i distributionen. Derfor må vi have mere hold på denne udvikling og altså kaste ressourcer ind på at kortlægge problemer og udvikle en strategi til at imødegå de værste følger.

Da der på Grønland skal bygges tre kombinerede mineralvandsfabrikker og øltapperier, vil det få konsekvenser for forbundets medlemmer, at »Grønlandsproduktionen« flyttes. Og udviklingsudvalgets formand lovede derfor, at der senere vil blive foretaget en undersøgelse af konsekvenserne ved dette.

Når det drejede sig om »emballage, distribution og transport« havde udviklingsudvalget specielt beskæftiget sig med EDB-terminaler i distributionsbilerne og fået et indblik i, hvad systemet kunne præstere.

– Systemet kan lave en turliste, som viser i hvilken rækkefølge, at kunderne skal betjenes. Ligeledes har systemet også en afregningsliste, som rummer oplysninger om den enkelte kundes specifikke køb og salg af varer og

emballage samt kuskens totalbeholdning af kontanter og checks. – Dette viser, at bryggerierne med systemet får næsten total kontrol med de enkelte vogne, og at mulighederne for lagerstyring er tilstede.

Erik Ole Nielsen mente derfor, at det ville være indlysende, at udvalget på et tidspunkt ser nærmere på, hvad dette forhold betyder rent beskæftigelsesmæssigt for forbundets medlemmer. Men op til denne kongres havde man ikke haft mulighed for at kunne gå i dybden med dette spørgsmål. I øvrigt havde det været meningen, at udviklingsudvalget skulle have fulgt den såkaldte chokrapport fra 1981 op med rapporter for de fire hovedområder: Sprit, Bryggeri og malt, Mineralvand og Depot (denne sidste rapport skulle dog laves af Det landsdækkende Depotudvalg).

Rapporterne skulle være en status over, hvordan situationen er, beskrive udviklingen, og hvad man kunne forvente sig af fremtiden med hensyn til emballage, produktudvikling, nye processer osv. Men på grund af strejkerne på først Ceres Bryggerierne og senere på de københavnske bryggerier for en ny rammeaftale havde det ikke været muligt at samle udvalgets medlemmer til dette arbejde. Men udvalgsformanden påpegede, at det var en væsentlig opgave for udviklingsudvalget at få disse rapporter levet i den nærmeste fremtid, så forbundets medlemmer kunne danne sig et billede af, hvor branchen bevæger sig hen.

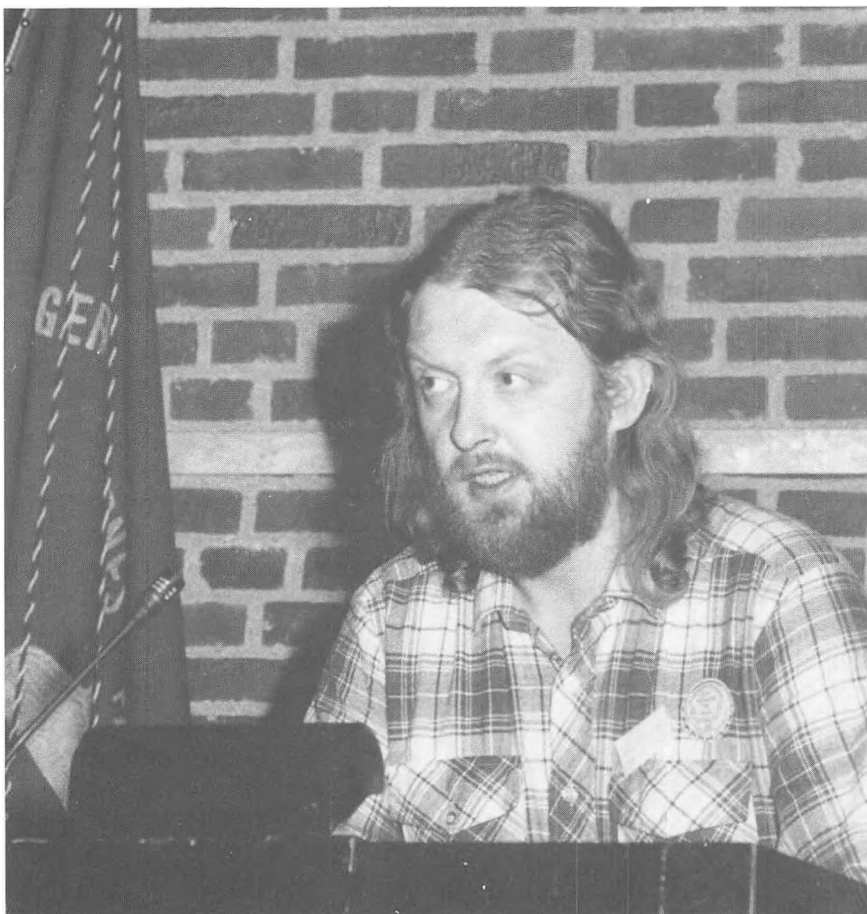
Til slut kom Erik Ole Nielsen ind på, at udviklingsudvalget også havde beskæftiget sig med Teknologistyrelsens rapporter om ny teknologi inden for industrien samt, at RUC's Bryggerigruppe på forbundets vegne havde ansøgt Teknologistyrelsen om at få midler til to undersøgelser, »Projekt omkring gær-, sprit- og tilhørende produktioner« og »Projekt omkring mineralvand-, øl- og tilhørende produktioner«. Desuden havde udvalget fra Teknologirådet modtaget to rapporter om gensplejsning samt beskæftiget sig med forholdene omkring immobiliseret gær.

Udvalgsformanden sluttede sin beretning med at sige:

– Det arbejde, som vi har udført i udviklingsudvalget i de sidste to år, kan synes af lidt, men man skal erindre sig de mange ting, som i øvrigt er sket på den faglige front i den omtalte periode. Dette har umuliggjort, at udvalget har kunnet møde så ofte, som der egentligt har været behov for.

– Det er dog mit indtryk, at vi er kommet godt i gang, og at vi fremover vil være i stand til at præstere en målrettet indsats, som vil blive til gavn for hele forbundet og dets medlemmer.

Erik Ole Nielsen

Kongressen 1985

Beretningen og den efterfølgende debat varede 13 timer

Den efterfølgende debat til forbundsformandens mundtlige beretning afspejlede meget stærkt den konflikt, som de københavnske bryggeriarbejdere havde ført for at få fornyet rammeaftalen med De forenede Bryggerier. I denne forbindelse rettede flere delegerede anført af formanden for Københavns mandlige afdeling nogle meget personlige angreb på forbundsformand Preben Mortensen for hans holdning under hele konflikten samt hans udtalelser til pressen, som man mente var med til at skabe det negative udfald af denne konflikt. I København havde man følt sig svigtet, når forbundet godt kunne støtte en faglig sag på Jyske Bryggerier, men ikke en konflikt i hovedstadsområdet.

Af debatten fremgik det, at nogle mente, at rammeaftale-konflikten handlede om at hindre arbejdsgiverne i uhæmmet at investere i ny teknologi og så bagefter at fyre folk. Havde man ikke opnået andet, så havde man da fået sat gang i samfundsdebatten om indførelse af ny teknologi, sagde en delegeret.

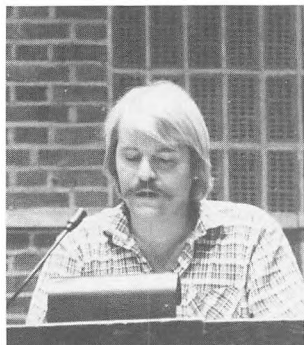
Debatten centrerede sig stærkt om en bestemt dato, nemlig den 13. maj, hvor forbundsledelsen havde fået en aftale i stand med De forenede Bryggerier om genåbning af rammeaftaleforhandlingerne. Nogle talere mente ikke, at man på stormødet var blevet orienteret om denne mulighed og syntes derfor, at det var sjofelt, at man alligevel var gået i

strejke. Dette synspunkt var andre af de delegerede ikke enige i og udtrykte tilfredshed med, at man var gået i strejke. Forbundsledelsen burde have fulgt medlemmerne og ikke alene søgt at forstå arbejdsgivernes repræsentanter, for konflikten var, som det blev udtrykt, en kamp for »vor og forbundets eksistens«.

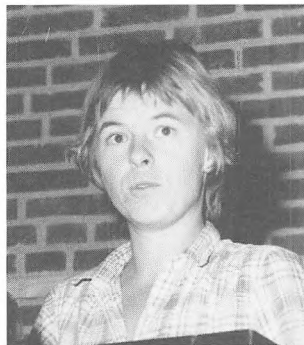
Debatten omkring beretningen afspejlede også den uenighed, som medlemmerne har kunnet læse om på de »gule sider« i Prop & Kapsel. Flere delegerede udtrykte et ubehag ved, at disse sider kun kunne være til glæde for arbejdsgiverne i deres argumen-

Σ→

Knud E. Kvortrup, Randers

Inge Jensen, Kbh.s kv.

Bjarne Frandsen, Århus

Barbara Kryger, Kbh.s kv.

Bent Embo, Kbh. mdl.

Laila Håsum, Kbh.s kv.

Poul E. Guldborg, Grenå afd.

Ulla Rasmussen, Odense

tation imod forbundet. Forbundets anseelse svækkes, blev der sagt, af de stridigheder, der eksisterer mellem den daglige ledelse og Københavns mandlige afdeling. Og man håbede, at debatten omkring beretningen ville bevirke, at luften mellem parterne nu ville være rensset, så man kunne komme væk fra det mundhuggeri, der havde været lagt for dagen i hovedbestyrelsen. I den forbindelse blev Holger Foss opfordret til at deltage i et sådant samarbejde med forbundets daglige ledelse, idet han i sit debatindlæg havde givet udtryk for ikke at tro på et samarbejde med forbundsledelsen og især med forbundsformanden. Flere opfordrede såvel forbundsledelsen som Københavns mandlige afdeling til at finde frem til et samarbejde for i fællesskab at være med til at løse de fremtidige problemer.

I debatten faldt der også en del kritik til depotudvalgets formand for manglende samarbejde og for at have accepteret et protokollat med Depotindehaverforeningen,

for som en delegeret udtrykte det »en dårlig aftale bliver ikke bedre af en ny dårlig aftale«.

Men debatten indeholdt også rosende bemærkninger, især til arbejdet i struktur-, udviklings- og depotudvalget, idet man fandt, at forbundets aktivitetsniveau var højnet ved det arbejde, som man havde skabt i disse udvalg. Selv om en enkelt delegeret ikke kunne forstå, hvorfor aktivitetsniveauet skulle nedsættes, nu hvor man var kommet så godt i gang. Nogle af de delegerede savnede i den skriftlige beretning ideer til fremtiden for forbundets medlemmer, idet den efter formandens mundtlige beretning så ret så dystert ud. En anden delegeret klagede i den forbindelse over, at der ikke havde været tid til en sådan diskussion af forbundets fremtid, idet man havde brugt for megen tid på rammeaftalekonflikten i København.

I øvrigt blev der ytret ønske om, at man skulle gå stærkere ind i fredsarbejdet samt gå ind i LO og præge arbejdet indefra, når for-

bundet alligevel betalte kontingent. En delegeret gav udtryk for, at det var meget positivt, at forbundet involverede sig stærkt i det internationale arbejde.

Både den mundtlige og skriftlige beretning blev kraftigt debatteret, herunder også forbundets overenskomstforhandlinger.

Men mest klart var Holger Foss' personlige angreb på Preben Mortensen, uenigheden mellem forbundsledelsen og Københavns mandlige afdeling og rammeaftalekonflikten. Disse punkter vendte de 31 af de 101 delegerede, der var på talerstolen, ofte under en eller anden form tilbage til.

Formanden startede sin beretning kl. 9 om morgenen, og først ved 22-tiden om aftenen var man efter formandens svar klar til at foretage en skriftlig afstemning. Resultatet blev, at 97 stemte for beretningen, 50 imod og fire undlod at stemme. Beretningen var hermed godkendt, og man kunne gå over til næste punkt på dagsordenen, regnskabet.

Jørgen Frimand, Kbh. mdl.

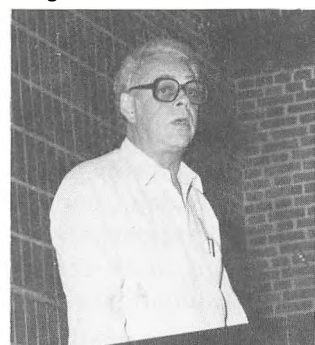
Birthe Jacobsen, Kbh.s kv.

Torben Olsen Kbh.s mdl.

Holger Foss, Kbh.s mdl.

Kirsten Haastrup, Kbh.s kv.

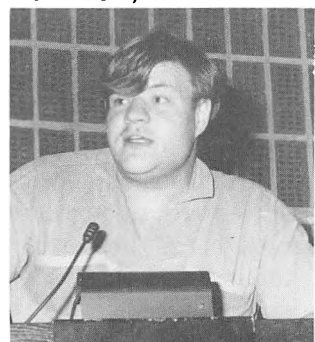
Bent Meyer, kbh.s mdl.

Gladys Faulkner, Kbh. kv.

Per Erntsen, Kbh. md.

Huslejen i forbundets hus er alt for lav

REGNSKABET

Forbundets konstituerede hovedkasserer, Jytte Hansen, forelagde et trist regnskabsresultat, idet forbundets økonomi trods en beskeden kontingentstigning på 734.741 kr. (fra 1983 til 1984) stadig ikke hvilede i sig selv.

Det samlede underskud i administrationskassen var således i årets første seks måneder allerede 3.351.615 kr. Den største post skyldtes Prop & Kapsel, hvor udgifterne fra 1983 til 1984 var blevet fordoblet. Om dette sagde Jytte Hansen:

– For at illustrere, hvor dyr Prop & Kapsel er, kan jeg nævne, at ekstrasnummeret med referater kostede 220.000 kr., og portoen var alene 22.000 kr., så der er virkelig tale om en stor post i vor administrationskasse.

Derefter gennemgik den konstituerede hovedkasserer de enkelte fonde, oplysnings-, kongres- og reservefondene, der alle indgår i administrationskassen. Samt ferie-fonden, hvor renteindtægten dækker udgifterne.

Om en anden udgiftssværvægt i administrationskassen sagde Jytte Hansen:

– Af årsregnskabet for 1983 og 1984 fremgår det, at der har været underskud på forbundets ejendom, hvilket især skyldes den renovering, der er foretaget. Og selv om underskuddet bliver mindre, er det nødvendigt at komme med en væsentlig huslejestigning til lejerne. Huslejeindtægten var i 1982 413.373 kr. og i

1984 418.395 kr., så det tør nok siges at have været en meget lille stigning i forhold til de forbedringer, der er sket i huset.

Social- og hjælpefonden, som bruges til gruppelev, havde også vist et underskud, der var overført til

administrationskassen; men heldigvis havde TB-fonden ikke været udsat for store angreb.

Endelig blev strejkefondens forhold gennemgået.

Regnskabet blev enstemmigt godkendt af de delegerede.

Lovændringer og andre forslag

Efter denne kongres har forbundet bl.a. vedtaget en ny kredsstruktur, og at kredsene har fået deres egen provinssekretær, samt at der nedsættes to nye emnevalg, endvidere at hovedbestyrelsen har fået bemyndigelse til at etablere et A-kassesamarbejde med et af Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirkes tre forbund samt at indlede et fagligt arbejde med Samvirket – enten i et samvirke eller i et forbund.

Her følger en opremsning af alle de lovændringer og forslag, som blev vedtaget af kongressens delegerede:

I § 2, kontingent, blev *stk. b* »strejkekasser« og »strejkefonden« ændret til »strejke- og solidaritetsfonden«.

Samme paragraf, *stk. b*, »regulering« blev ændret til:

Hvad angår strejkekontingentet, reguleres dette således, at det udgør 1/20 uges strejkeunderstøttelse pr. måned. Reguleringen foretages to gange årligt, henholdsvis 1. april og 1. oktober. Kontingentet til administrationskassen, socialhjælpefonden, oplysningsfonden, kongres- og reservefonden, reguleres i kongresperioden med 10 procent af den til enhver tid bestående kontingentstørrelse. Reguleringen foretages to gange årligt, henholdsvis 1. april og 1. oktober.

I *stk. f* i samme paragraf blev den 10. i den pågældende måned ændret til den 10. i efterfølgende måned.

Stk. l blev ændret til:

Fritagelse for betaling af kontingent gives medlemmer, der i henhold til Lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, § 76, stk. 6, fritages for betaling af medlemsbidrag.

I § 3, kongresser, blev der tilføjet et nyt afsnit til *stk. c*:

Samtlige afdelinger i den enkelte kreds skal ud af kredsens kongresdelegerede deltage på kongressen med mindst en delegeret, såfremt afdelingen ønsker det.

Stk. f i samme paragraf blev ændret til:

Angivelse af deltagelse i kongressen skal af kredsene og de to københavnske afdelinger være tilsendt forretningsudvalget, senest 6 uger før dennes afholdelse.

I § 4, hovedbestyrelsen, blev det sidste afsnit i *stk. b* ændret til:

De til enhver tid fungerende formænd, næstformænd og kasserere i Københavns mandlige afdeling og den til enhver tid fungerende formand i Københavns kvindelige afdeling har altid sæde i forbundets hovedbestyrelse.

Under *stk. k* i samme paragraf udgik første afsnit, sidste linie »og suppleanten indkaldes« samt 2., 3. og 4. afsnit.

I § 5, forretningsudvalget, *stk. c*, blev der efter første linie efter ordet »måneden« tilføjet »undtagen i juli måned«.

I § 7, arbejdsområder, blev der i *stk. g*, første linie efter vedrøren-

de tilføjet »forbundets og A-kassens virke«.

Stk. h i samme paragraf blev ændret til:

Udtagning af penge fra banken kan kun ske af hovedkassereren eller formanden.

Stk. j i samme paragraf fik en helt ny formulering:

Kredsene vælger en provinssekretær.

Provinssekretæren lønnes af forbundet.

Provinssekretæren er medlem af forbundets hovedbestyrelse og forretningsudvalg.

Valget af provinssekretær sker i forbindelse med forbundets kongres og foretages af kredsenes kongresdelegerede.

Provinssekretærens arbejdsområde og arbejdsopgaver fastlægges i enighed af kredsenes bestyrelser og repræsentantskaber.

I § 9, afdelinger, blev ordet »formanden« i *stk. c* ændret til »forbundsformanden«.

Stk. h i samme paragraf blev ændret til:

Hvis en overflytning af medlemmer fra en af forbundets afdelinger til en anden af forbundets afdelinger sker grundet, at en afdeling nedlægges eller grundet virksomhedssammenlægninger, fastsætter hovedbestyrelsen et

beløb pr. medlem, som den fraflyttede afd.s kasse skal overføre til den afdelingskasse, medlemmet overføres til.

I § 10, afslutninger af overenskomster, blev der i overskriften tilføjet ordene »og forhandlinger«.

Stk. b i samme paragraf blev ændret til:

Ved alle forbundets forhandlinger, der angår de lokale afdelinger, skal kredsen eller afdelingerne være repræsenteret.

I § 11, arbejdsnedlæggelser, lock-out og boykotninger, blev *stk. d* ændret til:

Understøttelse til medlemmerne udbetales af forbundet på baggrund af afdelingernes meddelelser om, hvilke medlemmer, der er omfattet af strejke eller lockout.

Afdelingernes forpligtelse ifølge § 11, *stk. f*, afregnes samlet afdelingen og forbundet imellem.

Understøttelse udbetales til medlemmet ugevis og på baggrund af udfyldte konfliktkort, der udsendes og returneres til forbundet.

Stk. f i samme paragraf blev herefter ændret til:

Under strejker og lockouter findes i afdelingerne altid en sum, der svarer til 3 dages understøttelse til dækning over for medlemmerne, når forbundets strejkekasse er opbrugt.

Stk. i i samme paragraf, vedtog man, skulle udgå.

I § 14 udgik i 3. afsnit, første linie efter gruppelivsforsikret, resten af afsnittet.

Endvidere vedtog kongressens delegerede hovedbestyrelsens forslag til en ny kredsopdeling med den ændring, at de valgte hovedbestyrelsesmedlemmer

Fortsættes side 26 ↗

Udtalelse fra Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbunds 29. ordinære kongres 1985 Den 12.-15. september 1985

Udviklingen indenfor de områder, vort forbund organiserer, er foruroligende med hensyn til beskæftigelse, løn, tryghed og arbejdsmiljø.

Desuden truer tendenser til centralisering og den teknologiske udvikling både små og store virksomheder og depoter, og ændringer i emballageformer og distributionsformer truer miljø og beskæftigelse.

Til løsning af disse problemer fastholder kongressen de prioriterede overenskomstkraav, der blev stillet ved overenskomstfornyelsen 1985.

Denne prioritering skal være udgangspunktet for forbundets arbejde i den kommende kongresperiode, og kongressen fastslår derfor at:

Vi kræver en lønregulering, som genopretter reallønssaldet og sikrer en rimelig lønudvikling.

Vi kræver en arbejdstidsnedsættelse med 5 timer pr. skift pr. uge med fuld løn- og mandskabskompensation.

Vi kræver betalt frihed til uddannelse til alle, 3 uger om året.

Vi kræver, at der på samtlige produktionsvirksomheder oprettes lokale aftaler om produktions-, anlægs- og beskæftigelsesgaranti.

Vi kræver, at al transport samt af- og pålæsning af øl og mineralvand fra bryggerierne og mineralvandsfabrikkerne til depoter, lagre og kunder samt al øvrig transport af disse produkter, kun må udføres af medlemmer af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund.

Vi har ikke noget imod indførelse af ny teknologi, hvis den forbedrer vore løn- og arbejdsvilkår, men den skal følges op af arbejdsmiljøforbedringer og arbejdstidsnedsættelser og betalt frihed til uddannelse, som hindrer teknologisk arbejdsløshed.

Det er ikke kun et fagligt standpunkt, men også et politisk. Det er uacceptabelt, at det er arbejdsgiverne, der skal afgøre, hvor mange arbejdsløse, vi skal have i dette land.

Kongressen konstaterer, at Arbejdsretten i perioden har forstærket tendensen til at afsige kendelser, der ensidigt tilgodeser arbejdsgivernes interesser og pålægger forbundets ledelse at arbejde sammen med den øvrige fagbevægelse for en nødvendig revision af det forældede retssystem.

Det konstateres, at fagligt aktive bliver forfulgt, og derfor må vi prioritere i forbindelse med tillidsmandsregler, at sikre aftaler, der forhindrer, at tillidsrepræsentanter afskedges.

Indledning til et fremtidigt samarbejde

Udenlandske gæster

Ved pkt. 9c på dagsordenen – »Behandling af forbundets fremtidige struktur« – kom forbundsformanden ind på, at der i hovedbestyrelsen var enighed om, at man for at kunne bevare forbundet som et selvstændigt forbund burde søge gennemført et A-kassesamarbejde med et andet forbund.

Men kort før kongressens afholdelse havde forbundet modtaget følgende brev fra Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke:

»Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke er bekendt med, at Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund på sin forestående kongres skal behandle et eventuelt samarbejde med andre forbund.

Samvirkets arbejdsudvalg behandlede på sit ordinære møde den 9. september 1985 muligheden for iværksættelse af forhandlinger med Dansk Bryggeri-,

Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund med henblik på et nærmere samarbejde mellem forbundet og A-kassen. Der var i arbejdsudvalget enighed om at opfordre forbundet til at medvirke til afklaring af, om der foreligger en mulighed for at indgå et samarbejde med henblik på en sammenslutning af forbundene og de respektive A-kasser.

Som det er forbundet bekendt, foregår der i øjeblikket strukturforhandlinger mellem de tre Samvirkeforbund, Gastronomisk Landsforbund, Hotel- og Restaurationspersonalets Forbund og Tjenerforbundet i Danmark, med henblik på en sammenlægning af disse forbund og deres respektive A-kasser. Samvirket har derfor fundet det hensigtsmæssigt på baggrund af jeres kommende debat at forhøre sig om mulighederne for et samarbejde med de tre Samvirkeforbund og jeres forbund.«

Forbundet havde på et hovedbestyrelsesmøde, som man havde afholdt under kongressen, drøftet denne henvendelse, efter at forbundsledelsen havde haft en drøftelse med repræsentanter for de tre forbund, som var til stede på kongressen. Om denne drøftelse sagde Preben Mortensen:

– De tilkendegav, at det først og fremmest drejede sig om, at de ønskede et fagligt samarbejde med os enten i et Samvirke (et kartel) eller i et forbund.

– Forbundsledelsen havde derpå tilkendegivet, at vi først og fremmest i endnu et stykke tid ønskede at være et selvstændigt forbund for at kunne løse vore egne problemer, men at vi ønskede et A-kassesamarbejde samt naturligvis også gerne ville have et fagligt samarbejde.

– Til dette gjorde de opmærksom på, at det ikke var en betingelse for A-kassesamarbejdet, at vi skulle slutte os sammen eller melde os ind i LO. De måtte dog stille forventninger om, at indgik man i et A-kassesamarbejde, måtte dette også på længere sigt betyde et fagligt samarbejde.

På hovedbestyrelsesmødet havde forbundsledelsen redegjort for Samvirkets intentioner og den stedfundne drøftelse. Hovedbestyrelsen havde været enig i at forelægge kongressens delegerede følgende forslag:

»Kongressen bemyndiger hovedbestyrelsen til i kongresperioden at etablere et A-kassesamarbejde med et af de tre forbund i Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke, og til i kongresperioden at indlede drøftelser med Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke om et fagligt samarbejde

de – enten i et Samvirke eller i et forbund – samt på den næste kongres i 1988 at komme med en indstilling hertil.

Vedtager kongressen et sådant samarbejde, lægges det ud til en urafstemning blandt forbundets medlemmer.«

Kredsene og de to københavnske afdelinger holdt derefter hver for sig et møde, hvor man drøftede forbundsformandens oplæg. Da man vendte tilbage til kongressalen anbefalede de respektive formænd enstemmigt forslaget. Derefter blev der udsendt en pressemeddelelse, hvoraf det fremgår, at kongressen havde konfirmeret bemyndigelsen til hovedbestyrelsen.

PRESSEMEDDELELSE

Forbundets fremtidige struktur

På Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbunds kongres diskuterede de delegerede i dag, lørdag den 14. september, forbundets fremtidige struktur.

Strukturen har været til drøftelse på adskillige kongresser, og i dag vedtog de delegerede – i enighed – følgende:

Kongressen bemyndiger hovedbestyrelsen til i kongresperioden at etablere et Akassesamarbejde med et af de tre forbund i Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke, og til i kongresperioden at indlede drøftelser med Hotel- og Restaura-

tionspersonalets Samvirke om et fagligt samarbejde – enten i et Samvirke eller i et forbund – samt på den næste kongres i 1988 at komme med en indstilling hertil.

Vedtager kongressen et sådant samarbejde, lægges det ud til en urafstemning blandt forbundets medlemmer.

Når kongressens delegerede så enigt traf denne beslutning, skal dette ses i lyset af en positiv henvendelse fra Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke om at etablere et sådant samarbejde.

Forbundet markerede sin selvstændighed ved at fastholde sine 1. maj-overenskomster.

Lovændringer og andre forslag

Fortsat fra side 24

sidder hele perioden ud, frem til næste kongres. Forslaget, der nu er vedtaget, lyder:

Forbundet opdeles i 3 kredse:

1 kreds for Nordjylland

1 kreds for Sydjylland og Fyn samt

1 kreds for Sjælland og Falster.

Inddeling af kredsen foretages af kredsen selv og overgang til ny kredsopdeling sker pr. 1. januar 1987.

Kredsene repræsenteres i forbundets hovedbestyrelse med 5 HB-medlemmer fra hver af de 3 kredse.

Formændene for de 3 kredse er medlemmer af forbundets forretningsudvalg.

Provinskredsens antal delegerede til forbundets kongres ænd-

res ikke ved den ny kredsstruktur.

Følgende ændringer af strukturudvalgets sammensætning og arbejdsopgaver blev også vedtaget af kongressens delegerede: Strukturudvalget består af 8 medlemmer, heraf 2 medlemmer fra forbundets daglige ledelse, 4 medlemmer fra kredsbestyrelserne (hver kreds vælger 1 medlem til strukturudvalget). 1 medlem fra mandlig afdeling, København, 1 medlem fra kvindelig afdeling, København.

Strukturudvalgets arbejdsopgave består i:

at følge kredsopdelingen.

at beskæftige sig med A-kasseforholdene – kontingentpolitik, herunder følge samfundsudviklingen og det økonomiske område.

at indsamle materiale for fælles faglige aktiviteter og kurser i

kredsene og afdelingerne. at behandle forbundets love.

Kongressens delegerede vedtog også, at Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbunds Hjælpefond for ældre uarbejdsdygtige medlemmer skulle ophøre pr. 31. december i år. Til medlemmer af Hjælpefondens pr. 31. december 1985 ydes der et engangsbeløb på 1.000 kr.

Endvidere vedtog de delegerede, at der ud over emneudvalgene – strukturudvalget, depotudvalget og udviklingsudvalget – også skulle nedsættes et udvalg, som skal udarbejde forslag til forbundets kvindepolitik samt forslag, som sikrer kvinderne repræsentation i forbundet, kredsen og afdelingerne.

Det blev også vedtaget at nedsætte et emneudvalg om forbundets holdning til det arbejdsretlige system.

Det er min mening om KONGRESSEN

PROP & KAPSEL har bedt seks kongresdeltagere, der var med for første gang, om at udtrykke, hvilket indtryk de havde af kongressen og dens forløb og hvad de personligt havde fundet væsentligst i løbet af de fire dage, kongressen varede.

Vi fik vigtige lovændringer igennem

– Det er min første kongres, og jeg synes, at den på mange måder er interessant, fordi man også får noget at vide om forholdene i provinsen, hvor mange arbejder på mindre arbejdspladser, siger Finn Sørensen fra Københavns mandlige afdeling. Og han fortsætter:

– En mindre arbejdsplads med et »familiært« forhold til arbejdsgiveren giver nogle vanskeligheder i det faglige arbejde, som vi jo ikke har i København. Derfor forstår jeg bedre baggrunden for den stilling, som de tager til vore forhold, selv om jeg ikke er enig med dem. Jeg har dog hos mange af provinsens delegerede mærket en forståelse for de ting, som vi

gjorde i vor konflikt i København.

– De pessimistiske forventninger, som jeg havde til behandlingen af rammeaftalekonflikten og de problemer, som Københavns mandlige afdeling har haft i kongresperioden, blev opfyldt. Men til gengæld har vi ved lovændringerne fået nogle vigtige ting igennem, blandt andet at forbundsledelsen skal tage en repræsentant med fra afdelingerne eller kredsen, når man skal forhandle lokale forhold med arbejdsgiverne.

– Den væsentligste oplevelse har vel nok været muligheden for at snakke med bryggeriarbejdere fra andre dele af landet, når man ikke kender så mange i forvejen. Det har også været vigtigt at få forklaret baggrunden for de kampe, som vi i København har været ude i. Og her tror jeg, selv om det ikke viste sig ved afstemningerne, at provinsens delegerede har taget nogle indtryk med hjem, som de kan spekulere nærmere over.

– Jeg tror, at de har forstået, at det ikke var vor egen kage, at vi meledede under vor store strejke, men at vi har haft fat i nogle ting, som har stor betydning for os alle sammen, slutter Finn Sørensen.

Kongressen grove sprog er ikke morsomt

– Det har helt sikkert været meget spændende at have været med på denne kongres, men det har også været lidt trættende, for jeg mener, at Københavns mandlige afdeling kun er mødt op for at »lave rav i den«, siger John Jensen fra Nordjyske kreds og mener i øvrigt, at det var hovedindtrykket hos mange kongresdelegerede.

– Jeg mener således, at kongressens delegerede kunne have anvendt tiden bedre end på den alt for lange debat om beretningen og især om rammeaftalekonflikten i København. Jeg synes, at det er helt uhørt at diskutere en så fyldestgørende både skriftlig

og mundtlig beretning i 11 timer. Vi skulle hellere have diskuteret, hvordan vi kunne komme tættere på hinanden i stedet for dette kævleri, og det ville have været betydeligt skønnere, om vi kunne omfavne hinanden og sige, at nu går vi i kamp.

– Vi burde have brugt tiden på at diskutere ny teknologi og fremtiden for forbundets medlemmer i stedet for at lytte til de personlige angreb fra Københavns mandlige afdeling. – Vi, som kommer oppe nordfra, synes ikke, at det er sjovt med det grove sprog, der blev ført på kongressen – jeg føler det direkte ubehageligt . . . Når vi nordjyder råber op, sker det som regel efter en stund, og så gør vi det nok noget mere velovervejet, end når man impulsivt, uovervejet farer frem.

– Jeg er glad for, at formandens beretning blev vedtaget. Og jeg har lært en masse af at være med på denne min første kongres, hvor jeg bestemt har fundet ud af, at der er forskel på holdningerne fra København og provinsen, slutter John Jensen.

Jeg er chokeret over det negative ordvalg

– Når man er med på en kongres for første gang, føles det hele som noget stort i forhold til det, som man er vant til, siger Poul Jørgensen fra Sjælland-Falster kredsen.

– Det var interessant, hvor vel-disciplinerede og loyale de delegerede var over for de beslutninger, som man havde vedtaget i afdelingerne og kredsene. Jeg havde nok forventet, at man ville have stemt lidt mere efter sine egne meninger, men dette blev ikke tilfældet.

– På en kongres kan det vel ikke undgås, at talerne kommer med følelseladede udtryk, men det

kan godt chokere noget, at man prøver på at være mere personlig end saglig. Således er jeg chokeret over det sprogbrug og det negative ordvalg, som er kommet for dagen på denne kongres, selv om jeg har læst de gule sider i PROP & KAPSEL.

– Jeg mener, at vi er kommet alt for meget ind på rammeaftalekonflikten, hvor alle talenterne fra Københavns mandlige afdeling kun har gentaget sig selv, hver gang de har haft ordet.

– Men bliver jeg spurgt om, hvordan kongressen er forløbet, er mit svar »fint«, og at vi fik de fleste af vore forslag igennem, samt at kongresberetningen blev godkendt.

– Om samarbejdet i fremtiden håber jeg, at vi fra kredsene nu kan få et godt og sundt samarbejde med de københavnske arbejdere i stedet for dette mundhuggeri, som vi har været vidner til på denne kongres, slutter Poul Jørgensen.

Kongresdebatten var god og spændende

– Det er en spændende oplevelse at være med på en kongres, siger Torben Tolstrup fra Sydjyske kreds og fortsætter:

– På denne kongres har der været nogle ret så kraftige menings-

udvekslinger mellem især forbundet og Københavns mandlige afdeling, men luften er vel blevet rensset nu, så man kan begynde forfra på samarbejdet.

– Nu er man fra begge sider kommet med løfter, som man bliver nødt til at holde, så kløften mellem de to parter kan forsvinde. Og det må blandt andet smitte af på indholdet af de gule sider i PROP & KAPSEL. I øvrigt vil jeg nok mene, at det er for let for arbejdsgiverne i de gule sider at læse, hvad der sker i forbundet og hvem, der siger hvad. Jeg synes ikke, at det er smart. PROP & KAPSEL vil nok blive læst alligevel uden de gule sider, som tit er drøje at komme igennem.

– På kongressen havde jeg nok ventet, at man ville bruge megen tid på at diskutere konflikten om fornyelsen af den københavnske rammeaftale; men jeg synes helt afgjort, at man skulle have brugt mere tid på at diskutere forbundets fremtid, især indførelse af ny teknologi. På den anden side var det, som københavnere kæmpede for, ikke alene deres egen, men også forbundets kamp for at overleve. Det er vel ikke for meget at sige, at det var hele fagbevægelsens kamp, når der skæres ned på antallet af arbejdspladser ved indførelse af ny teknologi.

– Jeg er stort set tilfreds med kongressens forløb med en god og spændende diskussion, og selv om meget blev gentaget, gjorde det ikke noget, for der var mange forskellige holdninger, som skulle ud. Og det kom de, slutter Torben Tolstrup.

Tonen i kongressalen kunne undværes

– Det er hårdt, anstrengende og spændende at deltage på en kongres, siger Ruth Svendsen fra Københavns kvindelige afdeling. Hun var med for første gang, og det, at hun hele tiden skulle følge med, afveje for og imod og samtidig have sine egne meninger, var mere anstrengende, end hun havde troet.

– På forhånd havde jeg regnet med en lang debat om vor konflikt om fornyelsen af rammeaftalen. Enigheden om at konflikte

har betydet meget for medlemmerne i Københavns mandlige- og kvindelige afdeling. Men jeg mener dog, at der den 13. maj burde have været foretaget en afstemning, om vi skulle gå i arbej-

de, mens forhandlingerne fandt sted, så ville vi have stået stærkere i dag.

– Nu vil jeg tro, at der falder ro over tingene igen, for efter konflikten var der skabt megen splittelse, hvilket også fremgik af kongresdebatten. Og jeg håber, at alle parter atter kan finde hinanden og samarbejde.

– Jeg har været meget glad for at være med på kongressen, og jeg har hørt og lært en masse. Især har det været rart at se, at mændene kan se, at noget af det, som vi kvinder siger, også er rigtigt. Og jeg synes, at vi har fået en hel del ud af kongressen.

– Dog er jeg forundret over den måde, som debatten foregik på. Jeg tænker her på den tone, der blev anvendt – den kunne jeg godt have undværet.

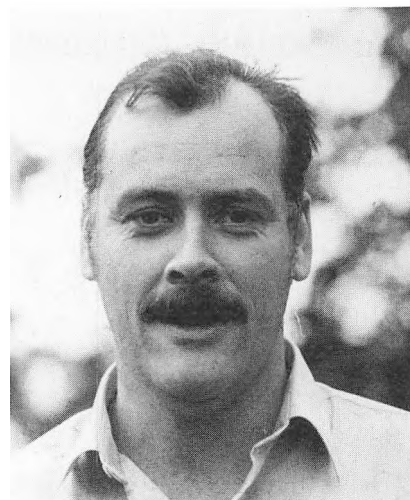
– I øvrigt er jeg forundret over, at vi fik ny næstformand, men jeg håber, at det må gå ham godt.

– Trods alt gik kongressen godt, og jeg håber, at vi nu står styrket med et bedre samarbejde for fremtiden, slutter Ruth Svendsen.

Debatten om rammeaftalekonflikten var vigtig

– Det har været en stor oplevelse at have været med på denne kongres. For den, der blot hører eller læser om kongressen, får ikke den rigtige stemning med, siger Steen Hansen fra Fyns kredsen.

– Det har også været spændende at have været med til at bestemme forbundets fremtid, som for eksempel beslutningen om, at hovedbestyrelsen nu kan indlede forhandlinger om et samarbejde

med en anden A-kasse. Men også valget af en provinssekretær har været vigtig, for der ligger jo mange arbejdsopgaver og venter på ham, især på depotområdet.

– Noget af tiden fra debatten om rammeaftalekonflikten kunne måske godt have været brugt til en større faglig diskussion, men jeg synes bestemt, at det var vigtigt, at vi fik debatten. Og jeg håber i hvert fald, at den fik rensset luften mellem forbundet og Københavns mandlige afdeling.

– Denne kongres har bevist det rigtige i, at vi gik fra fire-årige til to-årige kongresser med alt det arbejde, der har været på kongressen. Jeg synes for eksempel, at det var meget vigtigt at høre, hvad vore københavnske kolleger havde at sige til rammeaftalekonflikten. For ét er at læse om den i dagbladene og høre om den i radio og tv, men man får nu ikke det samme indtryk, som hvis man hører om den på en kongres.

– Men noget væsentligt på en kongres er også at lære, og jeg har lært en masse, som for eksempel hvordan forbundets øverste organ, kongressen, fungerer, og hvordan beslutningerne tages. Jeg synes i alle tilfælde, at kongressen fungerede godt, slutter Steen Hansen.

De seks interviewede er alle udvalgte af deres respektive kreds- eller afdelingsformænd.

Delegeretmødet i forbundets A-kasse

A-kassen er statens politi overfor de arbejdsløse

– Det er mærkbart, at Danmark regeres af en borgerlig regering, sagde forbundets konstituerede hovedkasserer, Jytte Hansen, da hun åbnede delegeretmødet. Og fortsatte:

– Arbejdsminister Grethe Fenger Møller har virkelig forstået at lægge alt det administrationsarbejde, der før med rette blev udført af staten, over på A-kasserne. De er i dag i ordets bogstaveligste forstand statens forlængede arm og skal i mange tilfælde agere politi over for de arbejdsløse kammerater.

– Vi skal ikke alene udspørge de arbejdsløse medlemmer om alt, men vi skal også hele tiden vogte på dem og stille tvivl ved det, de siger.

Derefter kom Jytte Hansen ind på, at de arbejdsløse i dag er den mest udsatte gruppe, idet der hele tiden stilles større og større krav til dem for at opnå retten til dagpenge, samtidig med at de arbejdsløses vilkår ustandseligt forringes. Og hun sagde i den forbindelse:

– Vi skal ikke glemme, at der er »forhandlet«, eller hvad det nu kan hedde, overenskomst to gange, uden at de arbejdsløse har fået den sølle indtægtsstigning, som er blevet givet til arbejdsmarkedet. Dagpengebeløbet er forblevet fastfrosset.

– Vi husker sikkert alle, at dyrtidsreguleringen er suspenderet, og betydningen af dette er selv-

følgelig værst for dem, der i forvejen har for lidt.

Den borgerlige regering havde bestemt ikke gjort det lettere for det daglige arbejde i A-kassen og henviste til en lang række tilfælde med ændringer og stramninger, senest havde man den 6. september fra Arbejdsministeriet modtaget de regler, der skulle gælde for loven om iværksættelses- og uddannelsesydelser, selv om loven trådte i kraft den 1. juli i år.

Disse forhold bevirkede, at A-kassen måtte gå ud med mere information til medlemmerne og afdelingskassererne og blandt andet fortsætte de kassererkonferencer, som man har holdt flere af. En tidligere lovet håndbog for kasserere var nu så gennemarbejdet, at den kunne udsendes til kassererne i løbet af oktober må-

ned, så den kunne blive et værktøj, der kunne gøre arbejdet lettere for dem.

Den konstituerede hovedkasserer sluttede med at undskylde, at beretningen ikke kunne blive så dybtgående, som hun gerne ville have gjort den, idet hun kun havde fungeret på posten i 3½ måned.

Til slut takkede Jytte Hansen alle afdelingskassererne for deres indsats og samarbejde. Ligesom hun takkede personalet i A-kassen, idet de altid havde været positive og villige, hvilke problemer der så end var dukket op. Der var også en hjertelig tak til revisionen for et godt arbejde.

Herefter blev A-kassens beretning overgivet til delegeretmødets behandling.

Beretningen blev her enstemmigt godkendt.

Jytte Hansen åbner delegeretmødet

Bryggeriarbejdernes Arbejdsløshedskasse forsamlet til ordinært delegeretmøde udtaler til regering og folketing:

Vi fordømmer den hetz, den borgerlige regering fører mod alle de arbejdsløse her i landet. Deres jobmuligheder er forringet, deres levevilkår er forringet.

Vi fordømmer den privatisering, som sker på opfordring af den borgerlige regering, en privatisering, som er ødelæggende for vore solidariske systemer i A-kasse sammenhæng.

Vi fordømmer det overformynderi, der sker i forhold til A-kassernes arbejde.

Vi kræver, regeringen giver A-kasserne bedre arbejdsgrundlag.

Vi kræver, at regeringen graver deres privatiseringsplaner ned og giver bedre mulighed for uddannelse og ydelser.

Vi kræver, at regeringen stopper hetzen mod de arbejdsløse, og forlanger, at reguleringen af dagpengesatsen sættes i kraft igen.

Vi kræver, at regeringen fjerner den urimelige jobtilbudsordning og giver de arbejdsløse en ordning svarende til den, der var før, en ordning, der giver de arbejdsløse/langtidsledige muligheder for et arbejde.

Vi kræver ordentlige sociale ordninger.

Vi kræver ordentlige levevilkår.

Vi siger væk med alle sociale skel.

*Nyborg Strand
den 15. september 1985.*

Udtalelse fra Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbunds 29. ordinære kongres 1985 Den 12.-15. september 1985

Den borgerlige regering bryster sig af sine økonomiske resultater: En lavere inflation, lavere rente, begrænsning af underskuddet på statsbudgettet.

Men hvem har glæde af disse ting: Aktionærer og spekulanter. Og hvem betaler: De arbejdsløse, børn, syge, gamle og det store flertal af lønarbejdere, der har fået deres realløn forringet yderligere. Et frisk eksempel på de asociale bestræbelser er planerne om at privatisere daginstitutionsområdet.

Planer som vil lægge yderligere pres på kvinderne for at få dem ud af arbejdsmarkedet.

Arbejderbevægelsen skal forstærke anstrengelserne for at sætte denne regering på porten. Vi vil bygge videre på den mobilisering, der skete under påskestrejkerne mod den borgerlige regerings overenskomstdiktat, på tværs af partiskel, private og offentlige arbejdspladser.

Alle arbejderpartier må allerede nu forsøge at samles om et alternativ til den borgerlige regering. Et alternativ, som afholder sig fra nedskæringspolitik og overenskomstindgreb, der genopretter de skader, den borgerlige regering har forvoldt, og forbedrer fagbevægelsens muligheder for at komme i offensiven over for arbejdsgiverne.

Vi opfordrer til at bruge det kommende kommunevalg til at give den borgerlige regering en ny forskrækkelse.

Kongressen opfordrer alle medlemmer til at arbejde aktivt for fred i verden og tilslutte sig, at fredsarbejdet skal være uafhængigt af politiske, religiøse og statslige interesser.

Kravet skal være:

Afrustning.

En atomvåbenfri verden.

Brug militærmilliarderne til solidaritet med den 3. verden.

Frihed til fredsarbejdet i hele verden.

Kongressen konstaterer, at internationalt samarbejde mellem arbejdere i alle lande er nødvendigt, hvis kapitalismens rovdrift på menneskelig arbejdskraft skal bekæmpes.

Kongressen tager afstand fra den undertrykkelse, tortur og forsvinden, arbejdere og deres faglige repræsentanter verden over udsættes for, og tager samtidig afstand fra racisme, undertrykkelse og forfølgelse af indvandrere og politiske flygtninge, når de søger nye hjemlande.

I forbindelse med situationen i Sydafrika kræver kongressen, at de nordiske regeringer foreslår FN's sikkerhedsråd, at der træffes bindende beslutninger om sanktioner mod Sydafrika, økonomisk isolering samt stop af al handel med Sydafrika til apartheidssystemet er afskaffet.

Den danske regering må nationalt gennemføre disse sanktioner som et eksempel for verden.

EF-Unionen

Kongressen tilslutter sig afvisningen af den europæiske politiske union og enhver svækkelse af veto retten og forlanger folkeafstemning, hvis den borgerlige regering giver dansk tilslutning til EF-Unionen.

KONGRESVALGENE

Valg af formand:

Preben Mortensen
Genvalgt med akklamation.

Valg af næstformand:

Arthur Jensen
Københavns mandlige
afdeling 76 stemmer
Anker Skjødt
Næstformand . 73 stemmer
Blanke 1 stemme

1. valgrunde om

næstformandsposten:
Arthur Jensen 73 stemmer
Anker Skjødt . 73 stemmer
Blanke 4 stemmer

Valg af hovedkasserer:

Jytte Hansen
konstitueret hovedkasserer,
valgt med akklamation.

Valg af forbundssekretær:

Lone Christensen
Genvalgt med akklamation.

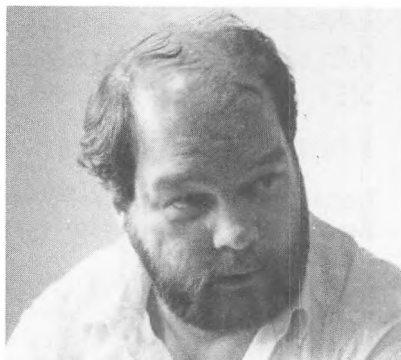
Valg af provinssekretær:

Thomas Olsen
Valgt af kredsene.

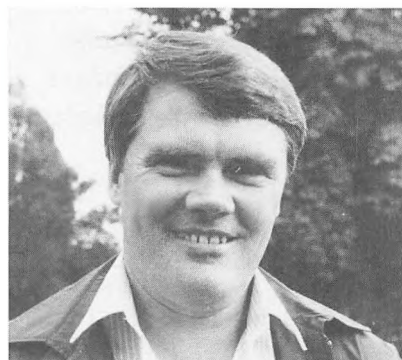
Valg af revisorer:

Solvejg Jørgensen
Suppleant:
Hans Ekvall
Flemming Frank
Suppleant:
Torben Tolstrup

Ny daglig ledelse

Forbundsformand Preben Mortensen

Næstformand Arthur Jensen

Hovedkasserer Jytte Hansen

Forbundssekretær Lone Christensen

Næstformand: **ARTHUR JENSEN**

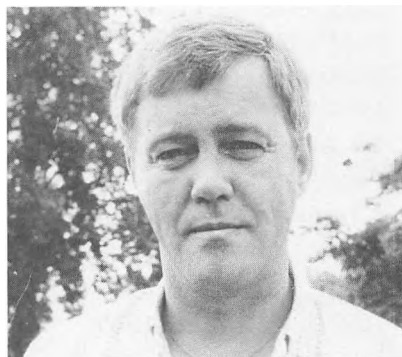
44 år.
26 års ansættelse på Carlsberg
Bryggerierne A/S.
1970 medlem af klubbestyrelsen.
1972 Klubkasserer.
1974 Næstformand i klubben.
1974 Medlem af forretnings-
udvalget for Københavns
mandlige afdeling.
1980 Tillidsrepræsentant.
1981 Gruppe B-formand.

Arthur Jensen

Provinssekretær: **THOMAS OLSEN**

38 år.
6 års ansættelse på Fredericia
Bryggeri A/S.
1980 Tillidsrepræsentant.
1980 Afdelingsformand for
Fredericia afdelingen.
1983 Medlem af forbundets
hovedbestyrelse og forretnings-
udvalg.
1983 Kredsformand for Sydjyske
Kreds.

Thomas Olsen

Afslutning

– Allerede inden denne kongres vidste vi, at der var stor uenighed, sagde forbundsformand Preben Mortensen i sin afslutnings-tale.

– Men jeg synes, at det er rimeligt, at en kongres får mulighed for at diskutere den udvikling, der har været. Og aldrig før har så mange deltaget i debatten.

– Ordene har været hårde, men nu må vi så se fremad og håbe, at en sådan uenighed ikke opstår i den kommende kongresperiode.

– Til trods for de skarpe debatter har kongressen vedtaget en række vigtige og principielle ting, som vi skal løse i kongresperioden, og som måske også betyder, at vi har fundet et ståsted for fremtiden.

Derpå takkede han dirigenterne for deres meget tilfredsstillende måde at have løst deres hverv på samt kongressekretærerne, der

nu stod over for at skulle få lavet en protokol over kongressen.

I sin tak til de delegerede sagde forbundsformanden, at han syntes, at debatformen havde været rimelig god, og at han håbede, at man nu kunne finde sammen i et samarbejde.

– Men man må ikke forvente, at samarbejde betyder, at der ikke længere kan være diskussioner om den måde, som vi gør tingene på. Disse diskussioner skal der altid være mulighed for. Men misforstå mig ikke, når jeg siger dette.

»Man skal ikke søge uenigheden, men vi skal med forskellige holdninger være med til at inspirere hinanden for at finde frem til de rigtige løsninger.«

– Tak for denne kongres og på gensyn i 1988, hvor kongressen vil blive søgt lagt i forbindelse med forbundets 90 års jubilæum.

PRESSEMEDDELELSE

Forbundsformand Preben Mortensen genvalgt

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund sluttede i dag, søndag den 15. september, sin kongres med enstemmigt at genvælge forbundsformand Preben Mortensen.

Efter to valggrunder nyvalgte kongressens delegerede den 44-årige tillidsrepræsentant på Carlsberg Bryggerierne, Arthur Jensen. I første valggrunde fik de to kandidater, den hidtidige næstformand Anker Skjødt og Arthur Jensen hver 73 stemmer, 4 stemmesedler var blanke. I anden valggrunde fik Arthur Jensen 76 stemmer og Anker Skjødt 73 stemmer, 1 stemmeseddel var blank.

De delegerede valgte herefter enstemmigt den konstituerede hovedkasserer, Jytte Hansen, som forbundets hovedkasserer.

Kongressen genvalgte også enstemmigt forbundssekretær Lone Christensen.

Efter en ændring i forbundets love skulle provinsens delegerede vælge sin egen sekretær. Valgt som provinssekretær blev den 38-årige afdelingsformand Thomas Olsen fra Fredericia.

Forbundets afgående hovedbestyrelse samlet på plænen ved Hotel Nyborg Strand

Kursustilbud til dig i provinsen

På grundlag af protokollat ved overenskomstforhandlingerne i 1981 vedr. uddannelse på provinsbryggerierne blev der nedsat et udvalg med tre provinsrepræsentanter fra henholdsvis forbundet og Bryggeriforeningen. Udvalget fik til opgave at etablere et 14 dages kursus i overenskomstperioden. Det blev ved overenskomsten i 1983 udvidet til 2 kurser i overenskomstperioden – for 12 bryggeriarbejdere fra provinsbryggerierne. Arbejderne på spritfabrikkerne fik ved deres forhandlinger gennemført, at de skulle have to deltagere med i 1983, så RAS-kurserne gennemføres med 14 deltagere. Som grundlag for kursuspensum benyttes kursusmateriale fra det tidligere gennemførte RAS-kursus i København i 1978.

Konsulent på uddannelsens sammensætning og anskaffelse af lærerkræfter har været AOF, Odense Aftenskole, som vi stadig væk har et fortrinligt samarbejde med.

Disse kurser sigter på korttids uddannede voksne tilhørende de befolkningsgrupper, som i det centrale uddannelsesår, rapport »U90«, karakteriseres som havende et uddannelsesmæssigt efterslæb, især i forhold til yngre befolkningsgrupper.

Blandt de forslag, der er fremført om uddannelsesstilbud til denne gruppe, har tanken om betalt uddannelsesorlov eller uddannelse med fuld løn i arbejdstiden spillet en væsentlig rolle.

Formål

Det er RAS-kursernes mål ud fra deltagernes situation som ansatte i en virksomhed og borgere i samfundet at bibringe eleven en viden og forståelse for de mekanismer, som styrer vor tilværelse.

Da der kun er 80 timer til rådigh-

hed, er indholdet delt op i følgende 7 punkter:

1. Introduktion, målsætning og evaluering samt rådgivning om videre uddannelse.
2. Samfundsøkonomi og politik.
3. Samarbejdsaftaler, miljø- og lønforhold.
4. Industrialisme i Danmark, erhvervsforhold og arbejdsmarkedsparter.
5. Regnskabsforståelse.
6. Kunst og litteratur.
7. Edb og ny teknologi.

Kurset i 1985

Under de enkelte fag har der været ekskursioner til Fredericia Bryggeri, Fyns Stift Museum, Odense Teater, hvor vi så det teaterstykke, der var på plakaten netop da, ligesom der var en rundvisning på teatret – også bag kulisserne. Der var ligeledes besøg på Odense rådhus med efterfølgende diskussion med en lokalpolitiker.

Der var to foredrag med ude fra kommende foredragsholdere, med emnerne miljø, samfundsøkonomi og industrialisme.

Ligeledes deltog de implicerede organisationer og foredragsholdere i diskussionerne om samarbejdsaftaler og lønforhold.

Kurserne nu

Som det fremgår af den forlængede overenskomst er der atter 2 RAS-kurser til rådighed for 12 bryggeriarbejdere fra provinsen og to medarbejdere fra spritfabrikkerne.

Første kursus starter i uge 3 fra 13. til 17. januar 1986 og så som noget nyt springe en uge over og afslutte med uge 5 fra 27. til 31. januar. Alle kursister møder søndag aften kl. 20 til indkvartering og kaffe.

Ønsket om at springe en uge over er fremkommet ved evaluering-

gen af det sidste kursus, og da kurset også er udvidet med teknologi og edb, er man i udvalget blevet enig om, at kursisterne får det største udbytte på denne måde.

Med hensyn til tilmeldelse til RAS-kurserne, får afdelingerne et cirkulære fra forbundet om, hvor medlemmerne kan henvende sig. Herefter udvælger afdelingen og arbejdspladsen de medarbejdere, der skal deltage. Denne tilmeldelse sendes tilbage til forbundet, og de heldige deltagere får direkte besked i god tid fra AOF.

RAS-kurserne afvikles atter i år på Middelfart Feriecenter. Du får dine opholdsudgifter på skolen betalt samt rejseudgifter og din fulde løn under uddannelsen.

Man kan betragte RAS-kurserne fra mange synsvinkler. Kurserne kan være led i den enkeltes personlige og sociale udvikling.

Men uanset hvilken vej vi må følge, så er uddannelsen af stor betydning både for den enkelte, men så sandelig også for hele samfundet.

Hvem styrer det danske samfund?

Kære venner, det er næsten kun personer med en højere uddannelse. Og der mangler meget, inden demokratiet er udbygget.

Sammenhængen mellem borgerens uddannelsesmæssige baggrund og deres muligheder for at øve indflydelse på samfundsforholdene er stor. I dag udgør kun 9% af pladserne i landets kommunalbestyrelser af arbejdere, i folketinget er det endnu mere skævt med kun 4%.

Der skal rettes op på disse forhold, hvis vi ikke skal havne i en situation, hvor der bliver så stort et spænd mellem befolkningsgrupperne, at vi ikke kan overskue konsekvenserne heraf!

Den skæve uddannelsesfordeling betyder endvidere en skæv forde-

ling af andre samfundsmæssige vilkår:

- * Dem med den manglende uddannelse ryger først ud i arbejdsløshed.
- * De har den dårligste løn, det dårligste arbejde og -arbejds-miljø med en dårlig helbreds-tilstand.

Hvis vi ser, hvad en række akademiske uddannelser koster samfundet, er det i forhold hertil småpenge at gennemføre loven om Betalt Frihed til uddannelse (BFU).

Men det er jer, kammerater og medlemmer af DBBMF, der ad politisk vej skal være med til at sikre Betalt Frihed til Uddannelse.

RAS-kurserne er kun en forløber for BFU. Jeg ved godt, at 28 kammerater fra provinsen i en overenskomstperiode ikke er en stor procentdel, men det er en begyndelse.

De kammerater, der har gennemgået RAS-kurser, er værdige ambassadører for disse uddannelser. De er nu så attraktive, at de kan være med til at sikre frihed og demokrati, og dermed den rigtige udvikling af vort folkestyre.

Slå bro over uddannelseskløften i samfundet, sikr os alle bedre livsvilkår og fortsat materiel vækst til gavn for hele samfundet. Dér bør og skal vi alle i fagbevægelsen hjælpe hinanden og ikke være separatistiske egoflippere.

Niels Skyggelund,
RAS-udvalgsmedlem,
kursusleder på
RAS-kurserne.

FIU-kurser

I sidste nummer af PROP & KAPSEL var der en længere artikel om FIU-systemet (Fagbevægelsens interne uddannelser). Nu foreligger kursuskalenderen for 1. halvår af 1986. Den får du enten ved henvendelse i din afdeling eller ved at kontakte FIU-sekretariatet, Teglværksgade 27, 2100 København Ø (telefon 01-29 60 66).

Tilmelding til et af FIU-systemets moduler kan ske ved henvendelse til din afdeling.

Lønstatistik

for januar kvartal 1985

Uddrag af Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik

Område og kategori	Antal arbejdere ved kv. udgang	Akk. timer i % af samtl. timer	Gennemsnitlig timefortjeneste			Forskellige tillæg			Feriepenge og søgnehellig dags-betal.	Fortjen. i alt 1. kvartal 1985	Fortjeneste i alt ekskl. overtidstill. 1. kvartal		
			Akkord-løn	Tid-løn	Til-sammen	I alt	Over-tids-till.	Hold-drifts-till.			1985	1985	1984
<i>Hovedstaden</i> Bryggeriarb. mænd	2675	99	76,79	70,18	76,74	5,67	0,60	4,38	13,18	95,59	94,99	89,92	
Samtlige ikke-faglærte mænd	24405	39	77,06	67,27	71,11	3,67	1,31	1,81	11,96	86,74	85,43	81,70	
<i>Hovedstaden</i> Bryggeriarb. kvinder	910	100	75,24	68,68	75,21	6,95	0,25	6,16	13,14	95,30	95,05	90,63	
Samtlige ikke-faglærte kvinder	11655	29	71,60	61,66	64,57	1,41	0,28	1,00	10,56	76,54	76,26	73,40	
<i>Provensen</i> Bryggeriarb. mænd	1019	74	72,77	65,59	70,92	4,15	0,91	2,91	12,01	87,08	86,17	82,25	
Samtlige ikke-faglærte mænd	81997	27	70,73	62,42	64,64	3,47	1,62	1,50	10,90	79,01	77,39	73,93	
<i>Provensen</i> Bryggeriarb. kvinder	432	84	73,87	64,24	72,34	3,94	0,38	3,37	12,21	88,49	88,11	84,48	
Samtlige ikke-faglærte kvinder	44296	31	63,15	57,15	58,99	1,54	0,36	1,08	9,69	70,22	69,86	66,88	

Ny pjece om

ARBEJDS SKADER

Med pjecen om arbejdsskader tager forbundet for alvor fat i dette problem.

Arbejdet med at forebygge mod arbejdsskader og erhvervssygdomme og arbejdet med at støtte dem, der alligevel blev ramt, har ofte været grebet usystematisk an på de forskellige arbejdspladser.

Ikke alle tilskadekomne kendte deres rettigheder, og ikke alle sikkerheds- og tillidsfolk ved, hvordan de kan og skal hjælpe.

Mange har måttet nøjes med sygedagpenge i lange perioder på grund af arbejdsskader og erhvervssygdomme, på trods af, at det var åbenlyst, at arbejdsgiveren havde ansvaret for tilskadekomsten.

Andre sager har måttet opgives, fordi der manglede dokumentation af årsagerne til tilskadekomsten.

Endelig er en masse ikke blevet registreret, fordi arbejdsgiverne »glemte«, at det faktisk er deres pligt.

Med udsendelsen af arbejdsskade-pjecen til alle medlemmerne søger forbundet at skabe opmærksomhed og debat om arbejdsskadeproblemerne.

Vi har opstillet nogle retningslinier for, hvordan vi tror, at sagerne skal gribes an.

- ☆ *Vi beskriver, hvordan det daglige sikkerhedsarbejde kan opbygges, således at det direkte kan indgå i en erstatningssag.*
- ☆ *Vi beskriver, hvordan man kan dokumentere, at det var arbejdsgiveren, der havde ansvaret.*
- ☆ *Som et væsentligt punkt beskriver pjecen, hvordan der bør rejses sag direkte mod arbejdsgiveren, hvis han har ansvaret for et sygdomstilfælde eller en tilskadekomst.*
- ☆ *Pjecen beskriver, hvordan der bør rejses krav mod arbejdsgiveren om dækning af løntabet samt svie og smerte. Og pjecen gør det klart, at forbundet ser det som sin opgave at gå direkte ind i sådanne sager, hvis de ikke kan klares lokalt.*
- ☆ *Endelig indeholder pjecen en kort gennemgang af selve Arbejdsskadeforsikringsloven.*

Pjecen giver som sagt retningslinier for, hvordan arbejdet kan gribes an på de forskellige arbejdspladser. Men én ting er at skrive eller at læse en pjece, noget helt andet er at prøve i praksis.

Det er derfor vigtigt, at de erfaringer, man allerede har gjort sig med arbejdsskadesager, og de erfaringer, man indhøster i forbindelse med pjecen, bliver givet videre til forbundets øvrige medlemmer. Og til os i konsulentafdelingen.

Vi opfordrer derfor til bred debat om pjecen og til, at spørgsmål, uenigheder og erfaringer kommer os for øre – gerne i form af indlæg her i PROP & KAPSEL.

PS! Har du ikke allerede fået pjecen, så henvend dig til din tillidsrepræsentant eller din fagforening.

KONSULENTAFDELINGEN

Tid til sikkerhedsarbejde:

Med spørgsmålet om tid til sikkerhedsarbejde er vi ved et af de største problemer i det daglige sikkerhedsarbejde. Arbejdstilsynets vejledning er på dette punkt ordrig, men udflydende.

De afgørende sætninger lyder som følger: »Vurderingen af hvor megen tid, der skal stilles til rådighed for sikkerhedsgruppen, ligger hos arbejdsgiveren efter retningslinier givet af sikkerhedsudvalget. Opstår der uoverensstemmelser, om sikkerhedsgruppen får rimelig tid til rådighed, må spørgsmålet forelægges Arbejdstilsynet til afgørelse«.

Spørgsmålet er selvfølgelig, hvad der er rimelig tid og om hvordan man kan tro, at arbejdsgivere og ansatte kan have et fælles syn på, hvad der er rimelig tid.

Netop klagen over ikke at få tid til at være sikkerhedsrepræsentant er en af de allerhyppigste klager, man hører fra sikkerhedsrepræsentanter.

»Det er meget godt med alle de opgaver, du siger, at vi skal tage os af. Men vi skal altså klare dem i vore pauser eller i fritiden . . .« sådan lyder det ofte.

Eller varianten »Når ledelsen har et problem, så bliver vi godt nok tilkaldt, men de kan aldrig finde en afløser, når vi selv kommer og skal bruge noget tid«.

På de københavnske bryggerier er situationen næsten absurd. Her fik man i tidernes morgen et mindre tillæg for ulemper ved at være sikkerhedsrepræsentant og dette tillæg (i dag 7,70 kr. om dagen) bruger ledelsen så som argument for, at folk ikke kan kræve tid til sikkerhedsarbejdet. Protokollatet er vel at mærke indgået af tillidsfolkene og ikke sikkerhedsudvalget, før arbejdsmiljøloven trådte i kraft, så det er spørgsmålet, om aftalen overhovedet stadig er gyldig.

Hvordan så gebærde sig således, at man faktisk har den fornødne

tid til det sikkerhedsarbejde, som man selv og ens kolleger skønner nødvendigt?

Skal man tage erfaringerne fra de steder, hvor det trods alt fungerer nogenlunde, drejer det sig om løbende at tilvænne ledelsen til, at der skal bruges tid på sikkerhedsarbejdet. En god idé er at få indført faste møder med arbejdslederen for eksempel en gang dagligt. Her kunne man så lige gå en runde og drøfte aktuelle problemer i området. Sådanne småmøder kunne også beskæftige sig med at bruge tid på at læse diverse vejledninger fra Arbejdstilsynet eller andet relevant materiale, eller man kunne aftale, at en af parterne undersøgte et konkret problem, til man mødtes igen.

Det afgørende er, at den enkelte sikkerhedsrepræsentant over for sig selv, over for arbejdslederen og over for kollegerne fastholder, at sikkerhedsarbejde drejer sig om forebyggelse og ikke om at vente på, at problemerne, ulykkerne, kommer til én.

Forebyggelse kræver studier, samtaler og indhentning af andres erfaringer.

Forebyggelse kræver, at der er overskud og tid til rådighed for begge parter i sikkerhedsgruppen.

Viser det sig helt umuligt at få den nødvendige frihed til sit sikkerhedsarbejde, så må man jo ikke glemme sin tillidsrepræsentant og sin fagforening. Det er deres forpligtelse at støtte sikkerhedsrepræsentanterne. Ikke sådan at forstå, at det siger Arbejdstilsynet, for det kunne det ikke drømme om, men fordi det er en del af forbundets arbejdsmiljøpolitik, netop at sikkerhedsrepræsentanterne skal have tid og mulighed for at udføre deres arbejde.

Med dette indlæg afslutter vi så serien om sikkerhedsrepræsen-

tanternes muligheder i en krisetid. Ikke fordi der ikke er krise længere, eller fordi emnet er udtømt. Bestemt nej. Vi stopper i håbet om, at sikkerhedsrepræsentanter og andre interesserede vil tage tråden op og skrive til Prop & Kapsel om deres erfaringer og problemer.

Det er lidt trist, at det kun er konsulentafdelingen, der skriver om arbejdsmiljøproblemer . . .

Konsulentafdelingen

Nyt fra A-kassen

Feriedagpenge

Såfremt du begærer feriedagpenge og tidligere har afholdt selvoptjent ferie, skal du

huske på erklæringen for dagpengeberegningen

at skrive,

hvornår du tidligere har afholdt ferie.

Såvel denne som andre blanketter skal du udfylde korrekt og læseligt med underskrift for ikke at løbe ind i forsinkelse på grund af manglende oplysninger.

Aktier i Arbejdernes Landsbank

Landsbanken, der i de sidste to år har udbetalt 10 procent i udbytte, tilbyder nu, at også du kan tegne aktier i banken. Aktiekapitalen udvides med 50 mill. kr. til 300 mill. kr., og tegningsperioden udløber den 15. november.

I forbindelse med aktieudvidelsen opretter Arbejdernes Landsbank en særlig aktionærkonto for private aktionærer. Denne konto forrentes med en højere rente end bankens højrente-lønkonto, Superløn, ligesom der er knyttet en særlig låneret til kontoen.

Tal nærmere med Landsbanken om denne mulighed.

Udfyld din ledighedserklæring:

- * korrekt
- * tydeligt (læseligt)
- * med underskrift.

Mangler der oplysninger, betyder det forsinkelse i udbetalingen af dagpenge. Ifølge reglerne er det kun dig – den ledige – der må udfylde ledighedserklæringen – ikke andre personer; men det betyder ikke, at du ikke må få hjælp til at udfylde den.

Slå op i din medlemsbog og se, hvornår de er indmeldt

HUSK oplysningerne om etage, postnummer og by

Vedlæg kopi og bevis for årsag – men udfyld også selv denne linie med årsagen til arbejdets ophør

Oplysningerne går kun på UGER, altså de sidste 12 uger

ALLE rubrikkerne skal udfyldes klart og læseligt

HUSK at skrive under!

DE STATSANERKENDTE ARBEJDSLØSHEDSKASSER
Kassens (afdelens) stemmel

Ledighedserklæring
Lønmodtagere ①
(Udfyldes med kuglepen på hårdt underlag)

CPHR nr. dag md. år nr.
indmeldelsesdato i A-kassen dag md. år

NAV N M.V.
Navn
Postadresse (gade, etage, postnr., by)
Gøbelsskæmmunde Evt. telefon nr. Heltidsforsikret (Sæt X) Deltidsforsikret

OPLYSNING OM SIDSTE ARBEJDSFORHOLD ②
Arbejdsgiverens/Virksomhedens navn Arbejdsgiverens/Virksomhedens adresse
Arbejdsart Arbejdserhvervet adresse
Årsag til arbejdets ophør (supplerende oplysninger kan skrives vedlægges)

Dato for arbejdets påbegyndelse dag md. år Dato for arbejdets afslutning dag md. år Har arbejdsforholdet været etableret i henhold til bstatnslovens regler? (Sæt X) Ja Nej
Dato for opsigelsen dag md. år Har De selv sagt op? (Sæt X) Ja Nej Dato for første fremmøde hos AF eller arbejdsophør dag md. år
Hvor mange sygedage og andre fraværsdage har De haft inden for de sidste 26 uger? (Sæt X) 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1109 1110 1111 1112 1113 1114 1115 1116 1117 1118 1119 1120 1121 1122 1123 1124 1125 1126 1127 1128 1129 1130 1131 1132

Fremmedhadet til debat

Til LO-bladet sagde formanden for Socialdemokratiets indvandreudvalg, skolekonsulent Vibeke Storm Rasmussen, for nylig i en artikel om fremmedhad:

– Det, vi mere end nogen sinde før trænger til, er en gennemgribende debat om, hvad det er for værdier, vi ønsker at basere vort samfund på. Skal vi gøre noget for dem, der har det sværere end andre, eller skal vi lade Fanden tage de sidste? Mener vi noget alvorligt med vort demokrati, eller er det kun en tom frase? Den øjeblikkelige flygtningesituation gør denne debat helt aktuel.

PROP & KAPSEL deltog derfor i en høring om fremmedhad, som AIC (Arbejderbevægelsens Internationale Center), København/Frederiksberg, havde arrangeret den 3. oktober.

Som indleder i debatten sagde generalsekretær i Dansk Flygtningehjælp, Arne Piel Christensen, blandt andet:

– Man skal være forsigtig med at benytte ordet »fremmedhad«, når der stilles relevante spørgsmål til den aktuelle flygtningesituation. Vi må diskutere flygtningeproblematikken åbent.

– Roden til begyndende fremmedhad beror på en blokkategorisering. For eksempel er vore stereotyper med til at danne vort opfattelsesbillede af flygtninge, og vort hidtidige billede passer nu ikke længere på flygtningene fra Iran. De er kommet hertil med en selvfølelse omkring deres egen kultur og levevis og ønsker blot at leve sideordnet med danskerne idet de spørger: »Må vi for en stund i værdighed og i gensidig respekt låne en plads i jeres samfund«.

Af debatten fremgik, at det danske fremmedhad var levende, for eksempel i form af jobracisme, hvor stillingsansøgere med fremmedklingende navne ved telefoniske henvendelser får at vide, at de ledige stillinger er besat til an-

den side, skønt de faktisk ikke er det.

Men problemerne er også store i de små samfund, hvor man pludselig får en masse fremmede til at præge bybilledet eller gadebilledet i bestemte bykvarterer. I København er der en udlændingeprocent på seks, i aldersgruppen op til 16 år er den 12 procent, og i mange skoler på Vesterbro i København er man oppe på 60-70 procent indvandrerbørn i klasserne.

Og netop i skolesystemet opleves problemerne, idet forudsætningerne for det danske skolesystem af naturlige grunde ikke eksisterer, og på den måde udebliver det ønskede samspil mellem forældre og skole, som i sidste instans skulle være til gavn for eleverne.

Vi er bange og utrygge

Direkte adspurgt svarede hver enkelt i debatpanelet på, hvad vedkommende forstod ved ordet »fremmedhad«.

Frede Mølgaard, medlem af Socialdemokratiets indvandrerudvalg, sagde:

– Fremmedhad er meget tæt på at være det samme som angst for det ukendte, som man så reagerer imod. Som eksempel kan man sige, at hvis man er medlem af et fællesskab, identificeres man med dette og har derved en vis styrke samt en idé om, hvordan man skal manifestere sig. Det samme er tilfældet, når man bliver grebet af utryghed og angst over for noget fremmedartet, der ligesom kommer og vil tage noget fra én. Det reagerer man overfor ved at slå igen, hvis det nu er de muligheder, man har. Der er andre, der gør det på en anden måde, for eksempel Fremskridtspartiets folk, som gør det ved ord;

men resultatet er rent faktisk det samme – måske endnu værre.

– Når man hører, at enten indvandrere eller flygtninge bliver overfaldet af danskere uden nogen som helst grund, så tror jeg ikke, at det er udtryk for andet end fremmedhad, sagde Ali Re-sai, der er iransk flygtning.

Arne Piel Christensen valgte i sit svar at gå ud fra den leksikale vurdering af racisme og sagde:

– Fremmedhad er kun en omskrivning af racisme, altså en forskelsbehandling af mennesker på grund af deres afstamning. Og falder en forsimplet blokkategorisering af en minoritetsgruppe så sammen med nogle politiske og økonomiske interessermodsatninger i samfundet, vil racismen kunne udvikles.

– Fremmedhad er det modsatte af tolerance, altså en slags primitiv mekanisme, hvor man ikke gider at beskæftige sig med nogle, der ikke falder ind under det normale system.

– Det er betydeligt lettere at være tolerant, når man sidder langt væk fra problemerne, og det gør vi jo ikke i dag. Efter min mening kan kun oplysning og atter oplysning hindre et fremmedhad, sagde formanden for en nystiftet forening »Folkebevægelsen mod fremmedhad«, Peter Lind.

Men er det mon nødvendigt med oplysning? Begynder kampen mod fremmedhad ikke inden i én selv, når man føler sig tvunget til at erkende, at man er nødt til at tolerere et eller andet, som man ikke selv synes om hos en anden – altså en fremmed?!

Forbrugerboykot

– et middel i arbejdskampen

'Guds eget land har der på 9. år været kørt en forbrugerboykot mod Coors-bryggeriet, der er USA's 5. største bryggeriselskab. Og nu giver den pote. Selskabet har på følgende punkter måttet give sig.

Et var fagbevægelsens landsorganisation, AFL-CIO, der i sin tid tog initiativ til boykotten. Bryggeriet er et familieføretagende med to særprægede brødre i spidsen.

I mange år har de anset fagforeninger for at være noget, Fanden har skabt i sin vrede. Da ledelsens bestræbelser på at jage fagforeningerne på porten efter 20 år kronedes med held, blev boykotten sat i værk. Den fik endvidere næring af den autoritære behandling, der blev de ansatte til del. Løgnedetektorer, et specielt ansat politikorps og indblanding i de ansattes privatliv hørte til bryggeriledelsens daglige synderegister.

Minoriteterne

Ydermere diskriminerede man seksuelle minoriteter. På et yderst detaljeret spørgeskema skulle nye arbejdssøgende som indgangsbøn gøre rede for deres seksuelle tilbøjeligheder. Minoriteter fik ikke adgang. Til minoriteter hørte endvidere spansk-talende med rod i Caribien, Mellem- og Sydamerika, farvede i almindelighed og . . . kvinder.

Da organisationer for disse grupper gik med og opfordrede til boykot, havde bryggeriet således fået lagt sig ud med flere grupper, end man i det lange løb kunne klare.

Men så sent som sidste år underholdt bryggeriets øverste, William Coors, offentligheden med følgende svada til de farvede: Det bedste, der er sket de sorte, var, da slavehandlere »trak jeres forfædre i lænker«, sagde han i en tale til sorte industriledere (!). »Det er ikke, fordi sorte vil mind-

re end de hvide, de vil faktisk mere; de mangler blot intellektuel kapacitet«.

Også broderen Joseph, der er nr. 2 på rangstien, kan blande sig i koret. Han er et prominent ansigt i diverse reaktionære kampagner og støtter det ærkereaktionære og racistiske John Birch Society, der er fladpandet anti-kommunistisk, som kun amerikanere kan være det.

Fedterøve

Men nu er modstanden blevet for stor. Kasseapparatets klingen har i for lang tid været svagere end beregnet; et bemærkelsesværdigt omsving i bryggeriselskabets reklamevirksomhed skal nu skaffe Coors højere markedsandele, først og fremmest i det vestlige USA, hvor selskabet før boykotten var landets største.

Reklamevirksomheden er dog af en art, der kun kan karakterisere de to brødre som kyniske og sleske fedterøve.

Fornylig måtte man gnide øjnene ved synet af Coors-reklamer med billede af en i offentligheden ukendt latinamerikansk karatekonge. Endvidere har man reklameret med en sort ballettrup, ligesom selskabet har været sponsor for en sort sangers koncertturné i USA. Ydermere har selskabet været værter for en reception for sorte Nobel-pristagere (dem med »manglende intellektuel kapacitet!«).

Andre initiativer kunne nævnes, men det er vel mere relevant at gøre opmærksom på, at de farvedes ølforbrug ligger 25 pct. over de hvides . . .

Selskabet har også trukket følehornene til sig på andre fronter.

Spørgsmålet om evt. seksuelle afvigelser er fjernet, selv om arbejdssøgende stadig må slås med et omfattende »ansøgningsskema«. Og af 9.500 ansatte er 14 pct. nu farvede og hele 20 pct. kvinder.

Som »tak« herfor er selskabets omsætning igen stigende.

Det kan nytte

I den skriftlige beretning til forbundets 29. kongres kan man læse en grupvækkende historie om Usserød Bryggeri, hvor ledelsen – trods forbundets indgriben – har tilsidesat helt grundlæggende krav til et rimeligt arbejdsmiljø.

Forholdene var så grelle, at forbundet overvejede at igangsætte en forbrugerboykot af firmaets produkter.

Ovenstående historie viser, at en forbrugerboykot er et middel, der kan anvendes i arbejdskampen.

Johny Jensen

Tap Nords klub, Tuborg

Kilde: *The Guardian*, 6. sep. 1985.

NB: Medlemmer med orden i arkiverne henvises til Erik Ole Nielsens artikel: »Boykot Coors Beer«, *Prop & Kapsel* nr. 7, juli 1980 s. 6-7.

hver dåse tæller . . . !

Byg dem en skole

Forhandlingerne om opførelsen af en kombineret dansk-nicaraguansk bygget tillidsmandsskole i Matalgalca-departementet i Nicaragua er snart ved at være tilendebragt.

Projektet er som nævnt i sidste nr. af PROP & KAPSEL planlagt til at skulle koste 2.600.000 kr., men endnu mangler man at få indsamlet de sidste af pengene. Skønt flere fagforbund har lovet at yde deres bidrag (forbundet har allerede givet 15.000 kr.), er der brug for, at alle bidrager, så dette enestående eksempel på solidaritetsarbejde kan komme i gang.

Næsten alle de danske forundersøgelser er tilendebragt, så 5½ måned efter, at de sidste penge er indkommet til projektet »En faglig landarbejderskole til Nicaragua«, kan tillidsmandsskolen tages i brug.

De har ikke selv råd

Da diktatorfamilien Somoza i 1979 blev væltet og flygtede til USA med næsten alle statens likvide midler, stod landarbejderne, der er organiseret i ATC (Asociación de Trabajadores del Campo), sammen med den øvrige nicaraguanske befolkning i et økonomisk uføre.

De amerikanske støttede anti-revolutionære kræfter, contra'erne, har med deres sabotagehandlinger sat visse begrænsninger for Nicaraguas eksportafgrødeproduktion, og det samme har USA's økonomiske handelsblokade. Samtidig forventes det, at regeringen vil blive nødt til at bruge op til 60 procent af statsbudgettet til forsvaret af Nicaragua for et frit og demokratisk land.

Disse faktorer har bevirket, at regeringen har stoppet de økonomiske tilskud til og investeringerne i nye projekter. Så skal vore kammerater hjælpes i for-

svaret af de demokratiske rettigheder, kan det ikke gøres bedre end ved snart at komme i gang med at få bygget denne tillidsmandsskole.

De har brug for skolen

På skolen skal de nicaraguanske landarbejdere lære om samfundsforhold, landbrugsproduktion, fagforeningsarbejde og have højnet det generelle uddannelsesniveau, så deres leveforhold kan forbedres. I dag er landarbejdernes boliger bræddehytter og blik-skure med stampet jordgulv uden møbler, toilet, vand og elektricitet, og samtidig er daglønnen kun omkring 15 danske kroner. Derfor bør vi være solidariske med dem og yde en demokratisk støtte, så de kan få den tillidsmandsskole i Matalgalca-departementet, som de så brændende har ønsket sig.

Informationsmaterialet om, hvordan man kan yde sit bidrag til skolen, skulle være udsendt til alle implicerede forbund og fagforeninger i denne måned under parolen »En faglig landarbejderskole i Nicaragua«.

personalia

VI GRATULERER

25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne

1. november
Preben Søndergaard
Kurvemagerstien 28, st.
2300 København S

4. november
Holger Sørensen
Borgmester Fischers Vej 6, 11.
2500 Valby

16. november
Jørgen Larsen
H. Matzensvej 23, 1. tv.
2000 København F

25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier

25. november
Hans Christian Meland
Steinmannsvej 19
4600 Køge

27. november
Bent Watson Hoppe
Provst Bentzons Vej 17, 2. tv.
2860 Søborg

25 års jubilæum på
Albani Bryggerierne, Odense

24. oktober
Viggo Jensen
Spurvevænget 6
5210 Odense NV

25 års jubilæum på
Tuborg depot

6. december
Vagn Pedersen
S. Reberbanen 11
7800 Skive

U-landsoplysning

Arbejderbevægelsens U-landsudvalg meddeler, at hvis I har brug for materialer, foredragsholdere eller hjælp til løsning af praktiske problemer ved afholdelse af arrangementer om U-lande, kan I henvende jer til udvalget.

U-landsudvalget modtager pen-

ge fra DANIDA's oplysningsbevilling. Derfor har man i et vist omfang mulighed for at give tilskud til U-landsoplysende arrangementer.

I kan også rekvirere oversigterne »Arbejderbevægelsens U-landsudvalg informerer« og »Materialer om internationale emner og

U-landsspørgsmål« samt en højaktuel avis »Sydafrika – kampen mod apartheid« på adressen

Arbejderbevægelsens
U-landsudvalg
Teglværksgade 27
2100 København Ø.
Telefon: 01-296066.

Pulverøl

I sidste nummer af Prop & Kapsel blev den japanske opfindelse med 24 timers ølbrygning nævnt. I Frankrig har man også forsket i hurtigbrygning, således har Frankrigs trediestørste bryggeri, Fischer, efter 30 års forskning fundet frem til at lave en øl-ekstrakt, som blot skal fortyndes med seks dele mineralvand. Herefter skulle det ikke være muligt at kunne smage, at der ikke er tale om øl, brygget på traditionel vis, oplyser Berlingske Tidende.

Det nye produkt fremkommer ved en omvendt osmose. I en højtryksbeholder presses øllet igennem en molekylesig-

te, som udskiller vandet og alkoholen fra øllet.

Fischer's pulverøl vil ikke blive solgt direkte til forbrugerne, men kun til tapperier, der skal bruge vand, som er specificeret af Fischer, til det færdige produkt, der også kan til sættes alkohol efter behov.

Foreløbig er der sendt koncentrat med forskellig smag til afprøvning i nogle lande. Sødt koncentrat til USA, bittert til Japan og ikke-alkoholisk til de muslimske lande. Opfinderfirmaet håber her i efteråret at kunne tegne kontrakt med det japanske marked, ligesom man håber, at forhandlingerne med vesttyske og schweiziske firmaer også vil gå i orden.

Sodavandsfabrikker på Grønland

I maj skrev Berlingske Tidende, at Danbrew og Danish Interbrew, der ejes af henholdsvis De forenede Bryggerier og Faxe Bryggeri, står bag et projekt til 250 mill. kr. til etablering af tre sodavandsfabrikker på Grønland i år.

Fabrikkerne skal beskæftige 180 ansatte og have en årlig kapacitet på 20 mill. flasker sodavand af enhver type. Endvidere skal fabrikkerne tappe 40 mill. flasker øl, som indtil videre fortsat importeres fra Syddanmark.

Ifølge oplysningerne i »Berlingeren« vil man indføre et returflaskesystem for at komme forureningen med de små eksportflasker og dåserne til livs.

Ferie på Malta i forbundets egne huse

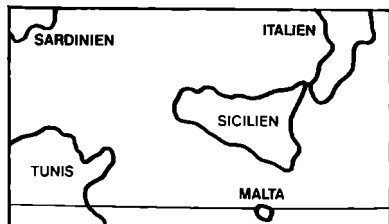
Forbundet har i samarbejde med Dansk Folke-Ferie muliggjort det for medlemmerne at holde ferie i Mellieha Feriecenter, til en meget favorabel pris.

Her er Malta.

Solskinsøen i det sydlige Middelhav, er en selvstændig stat som består af 3 små øer: Malta, Gozo og Comino.

Her bor 300.000 maltesere, som udover deres eget sprog også taler engelsk.

Ø-gruppen ligger på samme breddegrad som Tunis og har dermed en behagelig temperatur i vinterhalvåret.

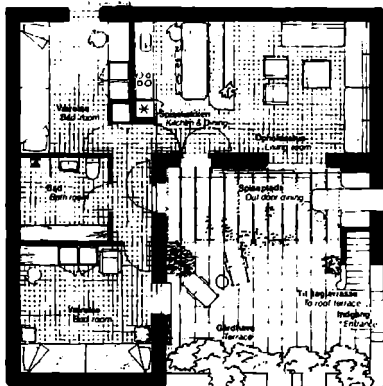
Mellieha Feriecenter.

150 dejlige gårdhavehuse på den spændende Middelhavsø Malta. Feriecentret ligger på den nordlige del af øen på en skråning ned mod Maltas bedste badestrand, med en storslået udsigt over Middelhavet og til den gamle by Mellieha, som ligger kun 5 minutters buskørsel fra centret.

Få minutters kørsel fra centret ligger ligeledes den lille havn, hvorfra færgen går til nabøen Gozo flere gange om dagen.

Feriecentret består af: Supermarked, møntvaskeri, restaurant, barer, hobbyrum, bordtennis, stor swimmingpool og soppebassin for børn.

Gårdhavehusene består af 2 soveværelser, bad og toilet, moderne spisekøkken, stor opholdsstue med direkte adgang til dejlig gårdhave og skyggefuld pergola.

Hvorfra en indvendig trappe går op til det private soltag med milevid udsigt over det blå Middelhav.

Klima.

Ideelt klima hele året. Selv i vintermånederne januar og februar kan man opleve dagtemperaturer omkring 17-18° og 5-6 timers solskin.

Den varmeste tid er fra midt i juli til midt i september med max. temperatur i august omkring 33°.

Den friske brise fra Middelhavet gør, at varmen ikke føles generende trykkende.

Sådan kommer man til Malta.

Fly hver tirsdag og lørdag fra Kastrup og Billund.

Behagelige fly som på 3 timer og 30 minutter sørger for din transport. Ombord på flyet får du serveret en lille anretning inden du lander på solskinsøen Malta.

Priser for fly:

Kastrup: Hver tirsdag og lørdag

Billund: Hver tirsdag

1985 Tirsdag kr. 1290 t/r

1985 Lørdag kr. 1390 t/r

1986 Tirsdag kr. 1390 t/r

1986 Lørdag kr. 1490 t/r

Herudover kommer statsafgift, kr. 185,- samt eventuelle olietillæg.

Børnerabatter til alle under 15 år.

Børn mellem 0- 2 år gratis

Børn mellem 2-15 år kr. 200,- rabat

Priser for bungalow.

Ugepris pr. hus max. 6 personer incl. linned, el og rengøring.	
Kr. 1995	9. september – 28. september 12. oktober – 19 oktober
Kr. 1695	28. september – 12. oktober
Kr. 1295	19. oktober – 21. december
Kr. 2195	21. december – 4. januar
Kr. 995	4. januar – 8. februar
Kr. 1395	8. februar – 1. marts

Priser der er til at betale

Priseksempel:

6 pers. fra Kastrup 2 voksne + 4 børn Afrejse tirs. 14/1 i 2 uger.

Bungalow i 2 uger à 995,- 1990,-

Fly, far 1390,-

Fly, mor 1390,-

Storesøster 14 år 1190,-

Storebror 12 år 1190,-

Lillesøster 7 år 1190,-

Lillebror 1½ år – GRATIS -

8340,-

Statsafgift 5 x 185,- 925,-

9265,-

Eller 1545,- kr. pr. person for 2 uger, incl. statsafgift.

Udfyld kuponen med ferieønsket og send den til forbundet snarest.

Mærk kuverten i nederste venstre hjørne med "Tenerife".

Alle praktiske oplysninger vedr. rejsen bedes henvendt til Dansk Folke-Ferie, tlf. 01 - 13 91 50.

Ansøgninger eksploderes i den rækkefølge de modtages, efter princippet "Først til mølle..."

Ansøgning om et feriehus på Malta

Ansøgningen gælder i perioden 03.09.85-01.03.86

Navn: _____ Tilf. dag: _____

Adresse: _____ Tilf. aften: _____

Postnr.: _____ By: _____

Cpr. nr.: _____ Afdeling: _____

ønsker et hus i Mellieha Feriecenter Afrejse tirsdag lørdag
fra den / til den / - eller fra den / til den /

Fly fra Kastrup Billund

Antal voksne _____ Antal børn _____ alder _____

Antal flysæder _____ (Børn over 2 år skal have deres eget flysæde).

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund

Lindevangs Alle 6, 1., 2000 København F.

Om kort tid får familien Jensen hårdt brug for en bank

I dagens Danmark kan man udmærket bo godt, uden at bo dyrt, men det kræver nogen planlægning. Og en bank der ved, hvad en

Har vi råd til eget hus eller lejlighed

Arbejdernes Landsbank

ordentlig bolig betyder for en families trivsel. I Arbejdernes Landsbank har vi udviklet spare/låneordninger, som for eksempel

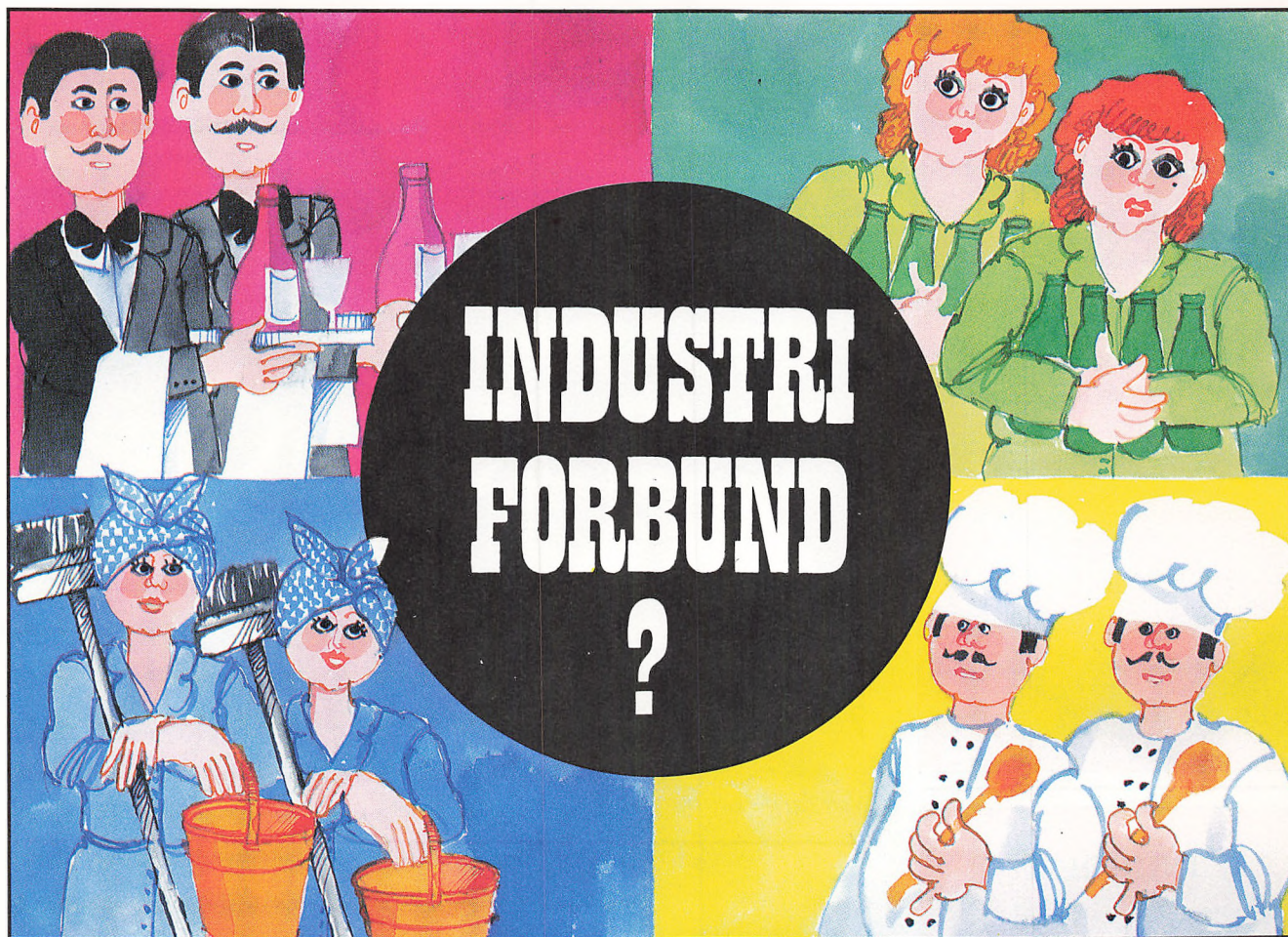
AL-Familiekonto, der gør det muligt af en almindelig indkomst at spare op og låne til en større bolig, forbedringer eller moderniseringer, uden at det går ud over familiens økonomi. Hverken her og nu eller på længere sigt. Og vi ved så meget om fast ejendom og boligrådgivning, at hvis familien Jensen må skaffe sig en større bolig på grund af familieførøgelsen, så er vi i stand til at råde i alle henseender. Både med købet og med økonomien i det lange løb. Og familien Jensen har

brug for ordentlig besked, for med en almindelig indkomst er en ny bolig en investering, der har indflydelse på hverdagsøkonomien, i mange år. Arbejdernes Landsbank er din økonomipartner, som giver familien råd og økonomisk tryghed.

**ARBEJDERNES
LANDSBANK**
-din økonomipartner

1988-1989

PROP & KAPSEL

INDUSTRI
FORBUND
?

– Industriforbund vil være en forbedring for fagbevægelsens medlemmer, siger DBBM's forbundsformand Preben Mortensen.

9/85

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1
2000 København F.
Tlf. +011 86 09 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinsssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Sats og montage
Holbæk Fotosats ApS
Tryk: SP-Tryk, Slagelse

INDHOLD

Rettelse	2
Leder	3
Bitterheden er stor over lukningen af Urban	4-8
Nyt i branchen	8
Kampen på kajen	9-10
Fagbevægelsen og kvinderne i U-landene	11-12
Ligestilling for kvinderne i fagbevægelsen	13-14
Nyt fra A-kassen	14
Forbunds kurset	15-16
Demokratiet skal bruges	17
Forbundets kursustilbud	17
Focus på bandsmørings- midler	18-22
Sikkerhedsarbejdet	22
Fagligt valgte tillidsrepr.	23
Udtalelse	24

RETTELSE

I sidste nummer af Prop & Kapsel indsneg der sig nogle meningsforstyrende fejl, idet nogle af de få billedtekster enten var blevet forkerte eller var placeret forkert. Redaktionen beklager dette og iler med at bringe de korrekte tekster de rette steder.

På side 20 var der flest fejl, nemlig tre:

Bent Embo er ganske rigtigt fra København, men er formand for de københavnske brænderiarbejdere samt formand for Sjælland-Falster Kreds – altså ikke som skrevet i fagbladet sidste gang.

Inge Jensen, der er kasserer i Københavns kvindelige afdeling, blev under bladets repro-arbejde placeret under billedteksten -Ulla Rasmussen, Odense-. – Det omvendte var også tilfældet for Ulla Rasmussen, der blev placeret under billedteksten -Inge Jensen, Kbh.s kv.-.

På side 25 var der et billede af de udenlandske gæster, som slet ikke er så udenlandske igen, idet det drejer sig om repræsentanter fra de fagforbund, som vi har interessefællesskab med i NNS (Nærings- og Nydelsesmiddel- samt Hotel- og Restaurantarbejdernes Samvirke).

Bent Embo, Kbh.s brænderiarb.

Inge Jensen, Kbh.s kv.

Ulla Rasmussen, Odense

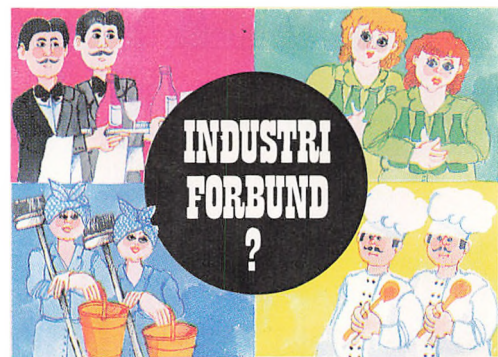

Vore danske gæster fra NNS

FORSIDEBILLEDET:

Industriforbund?

Læs lederen side 3.

Fagbevægelsens struktur

Endnu engang er diskussionen om fagbevægelsens struktur kommet op til overfladen, og endnu engang har de store forbund i LO i offentligheden tilkendegivet deres uenighed og åbent hængt hinanden ud for illoyalitet overfor tidligere trufne beslutninger om industriforbund, vedtaget på LO's kongres i 1974.

Meningen med industriforbund er at opdele forbundene branchevis, og derefter lade alle medlemmer på den samme arbejdsplads være medlem af den samme fagforening og samme forbund.

Det er klart, at det vil styrke det lokale faglige arbejde, at alle beskæftigede arbejdere på én virksomhed er medlem af den samme fagforening. De til tider evindelige slagsmål om faggrænser og kampen for at bevare medlemmerne, vil med industriforbund glide i baggrunden for helt at forsvinde, og vil i stedet blive afløst af en større fælles indsats for at forbedre løn- og arbejdsvilkårene.

Industriforbund vil altså være en forbedring af fagbevægelsens medlemmers vilkår, og burde derfor forlængt være gennemført.

Hvorfor så denne diskussion og uenighed om disse ting?

Fagbevægelsens rolle i Danmark er ikke kun begrænset til at aftale løn- og arbejdsvilkår mellem arbejdere og arbejdsgivere.

Fagbevægelsen spiller en stor rolle på en lang række vigtige samfundsfunktioner, og derfor bliver interesserne og modsætningerne ofte store forbundene imellem, når der skal tages vigtige principielle beslutninger, som f.eks. om uddannelse, miljø, teknologi, lavtlønsværn, OD og 3 parts overenskomstforhandlinger.

Disse holdningsmæssige interessemodsatninger forbundene imellem bør der naturligvis tages hensyn til, og der skal være plads til, at hver enkelt fag eller branchegruppe kan arbejde for løsninger, der tjener medlemmerne bedst.

Industriforbund forhindrer ikke forskellige branchegrupper under samme forbund i at kunne forhandle og varetage deres medlemmers interesser, men industriforbund forhindrer, at overdrevent egoistiske faginteresser får lov til at ødelægge den nødvendige kollektive faglige indsats, som er nødvendig, hvis fagbevægelsens mærkesager skal kunne gennemføres.

Også vort forbund har tilkendegivet, at vi burde være medlem af et industriforbund, nemlig et stort levnedsmiddelarbejderforbund. Dette blev vedtaget på forbundets kongres i 1969, men viste sig umuligt at gennemføre på daværende tidspunkt.

I dag har en del af levnedsmiddelforbundene sluttet sig sammen i NNF – Nærings- og Nydelsesmiddelforbundet – og andre forbund – Tjenere, Gastronomer, og Hotel- og Restaurationspersonalet – har dannet kartel og forsøger nu sammen med vort forbund at finde sammen i et samarbejde, der måske vil betyde en sammenslutning.

Hvis dette så senere vil kunne være grundlag for et stort levnedsmiddelforbund en gang ud i fremtiden, vil dette kun styrke os alle.

Motivet for industriforbund er at styrke medlemmernes vilkår overfor arbejdsgiverne, og en sammenslutning er berettiget i overensstemmelse med meningen bag industriforbundstanken.

Forbund, der ikke vil industriforbund af hensyn til deres egne muligheder for fortsat at være et selvstændigt forbund, uden hensyn til medlemmernes interesser, svigter helheden og solidariteten.

Hvis ikke de store forbund går i spidsen for helheden, vil dansk fagbevægelses fremtid blive endnu værre end det, de borgerlige og reaktionære kræfter har forsøgt de sidste 4-5 år.

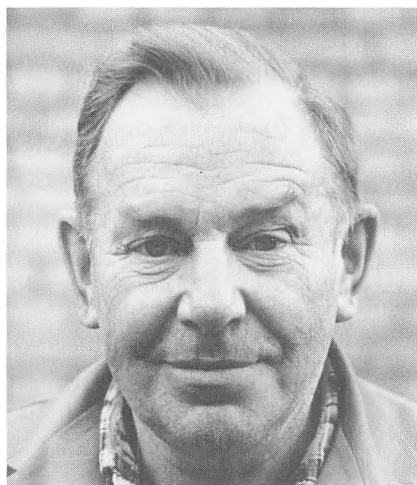
Den kommende struktur i fagbevægelsen vil i de kommende år blive diskuteret meget, men vi må opfordre til, at diskussionen ikke skaber, men fjerner modsætningerne.

Bitterheden er stor over lukningen af Urban

PROP & KAPSEL har spurgt nogle arbejdere på Urban Bryggerierne om, hvad de føler ved, at koncernledelsen for Jyske Bryggerier nu har lukket deres arbejdsplads, og om deres syn på fremtiden.

Ledelsen ødelagde efterlønnen

– Jeg har søvnløse nætter, for hvordan skal de næste år gå, siger Henning Rasmussen, der er 57 år. I 34 år har han arbejdet på Urban, nu manglede han kun få år, før han skulle på efterløn, og så kom fyringen.

Henning Rasmussen

– Jeg har faktisk siden 1977, hvor Urban Bryggerierne kom ind under Jyske Bryggerier haft en skræk for, at man skulle lukke arbejdspladsen. Man har endnu aldrig set en fusion, der ikke har kostet arbejdspladser, men hele tiden håbede vi på, at det ikke skete for os.

– I dag ville jeg ønske, at jeg var fem år ældre, så havde jeg ikke haft de spekulationer, som jeg har nu. I Aalborg har vi en ret stor arbejdsløshed, og min efterløn går nok fløjten, fordi jeg kommer ud i en 2½ års understøttelsesperiode, og opbruger den før tiden for efterløn.

– Inderst inde tror jeg ikke, at jeg kan få arbejde. Jeg har ellers gået og glædet mig til, at man kunne komme helskindet ud af dette her, så jeg kunne få et nogenlunde godt otium.

– Kan jeg ikke komme til at redde min efterløn, bliver det økonomisk ruin, for min kone har ingen indtægt og har aldrig været på arbejdsmarkedet. Jeg er ærlig talt bitter på ledelsen.

– Tidligere, indtil vi kom ind i Jyske Bryggerier, var dette en god arbejdsplads, og efter at have gået så mange år i samme virksomhed, kan man faktisk ikke se andet for sig, så jeg har aldrig tænkt på at flytte og så fra det gode kammeratskab, som ledelsen nu ødelægger.

– Nå, men jeg har endnu ikke opgivet modet, så jeg vil prøve at tage et truckførerkursus for måske at have en bedre chance for at få arbejde, når vi holder her.

– At flytte med til Thor i Randers vil være som at flytte til månen, og uden bolig i Randers skulle jeg så sidde i en bil i vintermånederne på landevejene – det er ikke sjovt.

– Muligheden for at få et beskæftigelsesarbejde, har den borgerlige regering jo også fjernet, når man er over 55 år. Ja, denne regering har bestemt heller ikke gjort situationen nemmere for mig.

– Ledelsen tog med lukningen af Urban min og mine kollegers arbejdsglæde, men den kunne jeg vel få igen på en anden arbejdsplads, så jeg kunne opnå en anstændig efterløn.

Fyringen var et chok

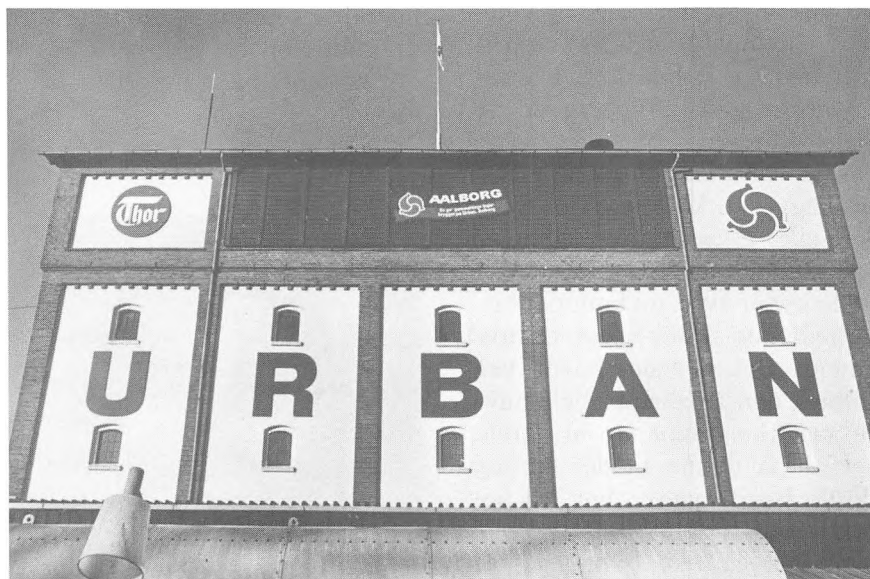
– Jeg er meget ked af at skulle holde op her på denne måde, for det er jo ikke nemt at komme ud på en anden virksomhed med den alder, som jeg har, siger Anne Liss Christensen, der er 54 år og har arbejdet på bryggeriet i 34 år.

– Fyringen kom som et helt chok for mig, og selvom man nok havde hørt lidt en gang imellem, vidste man jo ikke, hvad det drejede sig om.

– En gang imellem dukker det nu op i én »Tænk, du skal ikke ud på Urban mere!«. For det har jo i min situation været mange år på én arbejdsplads, og så er det ikke sjovt at komme ud i andre arbejdsforhold. Det er jo heller ikke sikkert, at man kan indrette sig efter arbejdsforholdene der, men det ved man jo ikke noget om på forhånd.

Anne Liss Christensen

– Nu bliver jeg helt afhængig af den ydelse, som jeg får fra det offentlige, når jeg ikke mere skal tjene mine penge på Urban.

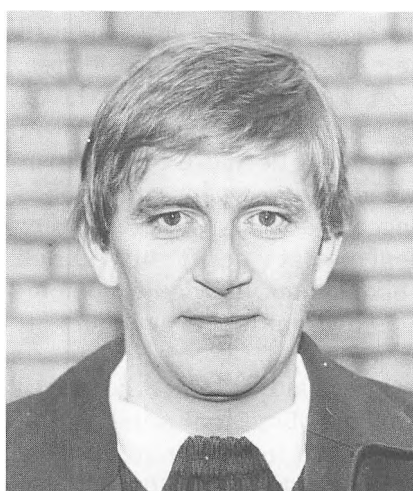
– Det har slet ikke været i mine tanker at flytte med til Thor i Randers. Det er fremmede forhold, og man er jo indlevet i forholdene i Aalborg, hvor jeg er født.

– Ja, jeg tror faktisk ikke, at jeg får noget arbejde, for der er jo så mange unge arbejdsløse, og de får jo nok først og fremmest et arbejde før jeg. Og kommer jeg til at gå ledig i et par måneder, får jeg nok slet ikke noget arbejde.

Mit ægteskab i fare!

– Efter fyringen har jeg let ved at blive irriteret og uligevægtig. Det går ud over mit barn og mit privatliv, og jeg har set i øjnene, at mit ægteskab godt kan komme til at ryge, hvis jeg ikke får arbejde, siger den 35-årige John Jensen, der har arbejdet syv år på Urban Bryggerierne og er tillidsrepræsentant for det kørende personale.

– Selvom jeg siden bryggerikonferencen på Roskilde Højskole har vidst, at bryggeriet nok ville blive lukket en dag, er jeg virkelig enormt ked af, at det nu er slut. Urban har altid været en god arbejdsplads, hvor man har været glad for at komme på arbejde om morgenen og til et så godt kammeratskab. Det bliver svært at sige farvel til det.

John Jensen

– Jeg er skuffet over den måde, at ledelsen har lukket virksomheden på. Alle er meget, meget nedtrykt over det. Alligevel skal vi gå på arbejde med den samme gejst som tidligere, siger vor direktør fra Randers, men han har jo også sit på det tørre. Og gejsten kan vi ikke finde mere.

– Jeg føler også, at min kone er nedtrykt over situationen, og hver dag siger hun »Nu skal du ud og lede efter nyt arbejde«. Man har jo købt hus og regnet med, at det hele skulle køre, og det kan det da også lige med min arbejdsløshedsunderstøttelse, men det ville nu nok være ulige mere skønt med et stykke arbejde, som man skulle op til om morgenen.

– Det er svært at fatte, at det er slut med at skulle arbejde for Urban. Af os 12 kørende håber de fleste, at de kan få arbejde på et depot. Men inden for Jyske Bryggerier er der maksimalt syv, som kommer til at køre heroppe for det nye depot, hvor der skal være tre vogne. Og det er jo ikke sikkert, at bryggeriet ansætter syv af os 12 fra det kørende personale her. Bryggeriet vil heller ikke garantere, at de tre vogne vil blive to-mandsbetjente, så det er virkelig noget af en utryk situation. – Vi har vel ingen fremtid i koncernen. Det havde jeg ellers regnet med, da jeg i sin tid blev ansat.

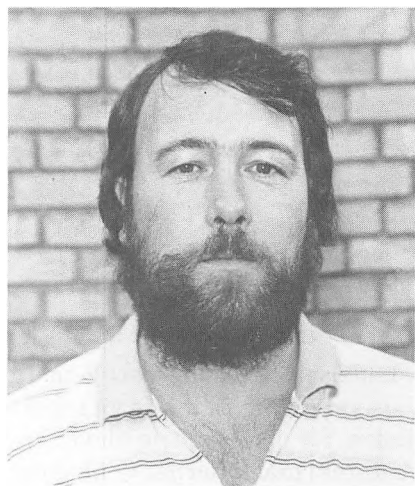
– Efter kongressen blev jeg jo interviewet til Prop & Kapsel og sagde noget om rammeaftalekonflikten, som jeg godt vil ændre, for nu kan jeg se, at det, som københavnerne kæmpede for, også er vores sag, selv om beslutningen om at lukke Urban nok var truffet langt tidligere.

Arbejdsglæden er væk

– Jeg så flere, unge som gamle, græde, da de fik at vide, at Urban skulle lukkes, siger Villy Sørensen, der er 37 år med 16 års anciennitet på bryggeriet. Villy er også kasserer i Aalborg afdeling 1.

– At ledelsen ville lukke det hele på en gang, havde jeg ikke regnet med. Vi havde en anelse om, at man ville lukke bryghuset og så langsomt lukke virksomheden over en årrække.

Villy Sørensen

– Jeg synes, at vi rent ud sagt er blevet røvendt. Sådan noget som dette her kan man da ikke gøre, det er simpelt hen pengene, der bestemmer det hele. Der er ingen menneskelige hensyn at spore hos ledelsen af Jyske Bryggerier.

– Det er første gang, at jeg er blevet fyret. Og da der er flere måneder tilbage, før vi skal holde op, så skyder jeg problemerne lidt foran mig, men arbejdsglæden mangler vi totalt i dag på grund af ledelsens lukning af vor gode arbejdsplads.

– For min egen del skal jeg nok klare mig, jeg er jo ung endnu og kan måske komme ud på en arbejdsplads og stadig få 25 års jubilæum, indtil jeg selv en gang er klar til at gå af.

Bitterhed over lukningen

– Det var som at få en spand koldt vand i hovedet, da ledelsen gav meddelelsen om lukningen af Urban. Og så gik det ellers hurtigt med at komme afsted igen, inden der blev stillet for mange spørgsmål, siger Jonna Nielsen, der er 49 år og har arbejdet på Urban i 27 år og været tillidsrepræsentant i de sidste tre år.

Jonna Nielsen

– Ledelsen har i de sidste fem år vidst, at man ville lukke virksomheden, for der er aldrig blevet investeret i maskinerne. Vi fik gan-

ske vist en ilægger i 1983 og senere en elevator. Men den er nem at pille ned, for vi har da aldrig set elevatorer sat udvendigt til et malteri, en sådan plejer da rigtig nok at være indenfor. Både den og ilæggeren kan bruges i Randers eller et andet sted, og de er begge købt med det formål.

– Choket er ovre, nu kommer bitterheden og skuffelsen over lukningen. Det, der slog hårdt, var datoen, den 1. februar. Selv havde jeg ikke drømt om at skulle herfra på denne måde, for jeg skulle havde været her, til jeg skulle på efterløn.

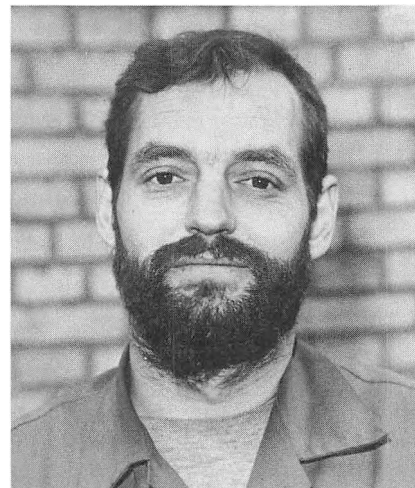
– Nu ved jeg ikke, hvad jeg skal begynde at arbejde med, for jeg har ikke været andet end bryggeriarbejder. Jeg må ind i køen til de 300.000 andre arbejdsløse, men lide nød kommer jeg ikke til, da jeg kun har mig selv. Det er værre med de andre 4-5 par, hvor mand og kone eller samlevende begge er ansat på bryggeriet. For dem må det være et stort afbræk i økonomien, når de begge kommer ned på dagpengeunderstøttelsen.

– Og jeg skal bestemt ikke med til Randers, for jeg har mine børn og børnebørn her, og man føler sig da først rigtig ensom, hvis man er enlig i en anden by. Og kommer man til Thor Bryggerierne med sine 27 års anciennitet, er man på et eller andet tidspunkt frosset ud, hvis ledelsen der begynder at fyre folk. Og en med 15 års anciennitet vil jo ikke finde sig i at skulle ud, hvis jeg skulle fortsætte med mine 27 års anciennitet fra Urban. – Så du kan godt se, at jeg snart ville blive frosset ud. Det er bestemt en grund til, at jeg ikke flytter med til Randers. – I øvrigt tror jeg ikke, at jeg kunne trives der.

Lukningen kom som et lyn

– Jeg vidste godt nok ikke, at denne lukning ville komme. Vi var klar over, at der skulle ske et eller andet, men at det skulle blive så drastisk, var vi godt nok ikke klar over. Det kom som et lyn fra en klar himmel. Det er faktisk noget svineri, siger til-

lidsrepræsentant igennem fem år, John Jensen, der er 37 år og har arbejdet på bryggeriet i 13½ år.

John Jensen

– På det sidste samrådsmøde i Århus blev der snakket noget om, at vi muligvis skulle nedlægge bryghuset, og at vi kunne få øllet ovre fra Randers. Men på det tidspunkt sagde bestyrelsen, at de ikke havde planer om at nedlægge bryggeriet.

– Man skulle indenfor Jyske Bryggerier have diskuteret, om vi kunne have fået noget discountøl eller aftapning fra de andre bryggerier, men det kan åbenbart ikke betale sig.

– Og som tillidsrepræsentant synes jeg, at det er en svinestreg uden lige, at ledelsen lukker Urban på denne måde. Vi burde have haft en nedtrapping, så de, der har været her i mange år, kunne have fået en chance for at gå på efterløn.

– Efterhånden som choket har lagt sig, bliver man mere og mere bitter på ledelsen, og det er jo heller ikke ligefrem sådan, at folk er glade for at gå på arbejde her. Man laver lige det, man skal, men heller ikke mere.

– Selv har jeg endnu ikke spekuleret på, hvad jeg skal i gang med, for jeg har haft travlt med at få nogle rimelige fratrædelsesgodtgørelser til folkene. Det har sgu' ikke altid været lige sjovt, og

dem, vi har fået, kan vi jo ikke få en anden arbejdsplads for.

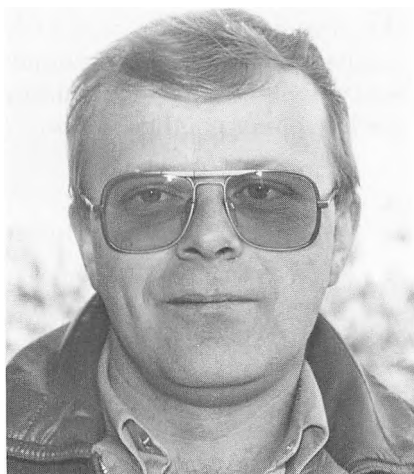
– Når jeg bestemt ikke flytter med til Randers, skyldes det, at Limfjorden ikke flyttes med. Samtidig har min kone og jeg familie her, så jeg synes ikke rigtig, at jeg har lyst til at flytte.

– Jeg havde ellers regnet med, at jeg skulle have haft 25 års jubilæum på denne arbejdsplads, og når jeg skulle forlade den, var det for at gå på efterløn.

– Men da jeg er optimist, skal jeg nok på en eller anden måde finde mig et nyt arbejde.

Arbejdsgiverne gør kun, hvad de vil

– Det er beklageligt, at vi med denne lukning af Urban Bryggerierne vil komme til at miste medlemmer, siger Ole Laursen, afdelingsformand for de fyrede bryggeriarbejdere fra Urban.

Ole Laursen

– Afdelingen har i dag 170 medlemmer, og vi bliver kun omkring 70 medlemmer, hvis vore nuværende arbejdsløse og arbejderne fra Urban får arbejde indenfor et andet fagområde.

– I flere år havde arbejderne gået med en utryk formodning om, at Urban ville blive lukket på et eller andet tidspunkt. Vi kunne se det ud fra de investeringer, der blandt andet blev foretaget i Århus og Randers, mens der kun blev investeret i en elevator på Urban.

– Før Fredericia Bryggeri startede, kunne Jyske Bryggerier godt bruge Urban, og man nedslid maskinerne. Allerede den gang var man klar over, at der ikke ville blive mere øltapning på Urban.

– Nu gør man så det, at man fuldstændig lukker Urban, fordi man har udnyttet situationen og tjent enorme summer på at nedslide materiellet så hurtigt i de år, hvor man havde øltapning fra Carlsberg og Tuborg. Det synes jeg er meget forkert. Man kunne godt have investeret nogle kroner heroppe og lavet et rentabelt bryggeri med tapning af det øl og mineralvand, der blev drukket i det nordjyske. Om det så skulle have været her, eller om man skulle have startet et andet bryggeri under rationelle former og ny teknologi, er noget andet. Således kunne vi have beholdt et lokalt bryggeri i storbyen Aalborg.

– Man kunne vil også spare transportomkostninger, hvis man kunne tappe de produkter i dette område, i stedet for som nu at skulle hente de færdige produkter i enten Randers, Århus eller Fredericia. Men arbejdsgiverne er efterhånden blevet så store, at de kan gøre, hvad de vil.

– Med den store arbejdsløshed, som vi har i det nordjyske tror jeg desværre ikke, at arbejdsmarkedet kan opsuge 77 bryggeriarbejdere, som Jyske Bryggerier hermed har sendt ud i arbejdsløshed. Derfor er lukningen af Jyske Bryggerier meget, meget tragisk.

Sådan blev Bryggeriet Urban lukket

Gennem de senere år er ølsalget i Danmark stagneret og mineralvandssalget gået ned. Årsagen hertil skal i vidt omfang søges i de kraftige afgiftforhøjelser, som de danske øl- og mineralvandsprodukter er blevet belagt med, og følgen har været overkapacitet og stærkt øget konkurrence i branchen.

Siden Jyske Bryggerier A/S blev dannet i 1977 ved fusion af Ceres, Thor og Urban, har der i den samlede virksomhed været en ikke ubetydelig overkapacitet på anlæggene. Denne overkapacitet er søgt udnyttet gennem løntapningsaftaler med andre danske bryggerier, ligesom det samtidig er lykkedes at øge eksporten af selskabets produkter. Salget på hjemmemarkedet har stort set fulgt totalmarkedets udvikling. Det må forventes, at de nuværende, skærpede afsætnings- og konkurrenceforhold i Danmark vil være gældende i en rum tid fremover – og måske vil blive yderligere forstærket.

Dette betyder, at mulighederne for salgsudvidelse i Danmark er begrænsede, og at det ikke mere

er muligt at opnå løntapninger for andre i noget betydeligt omfang.

Disse forhold gør det nødvendigt for Jyske Bryggerier nu at tilpasse den samlede kapacitet og at sikre den fremtidige konkurrenceevne gennem koncentration af investeringerne i ny, moderne teknologi på færre anlæg.

På denne baggrund og efter omhyggelige vurderinger samt drøftelser i et arbejdsudvalg med deltagelse af repræsentanter for både ledelse og medarbejdere i Jyske Bryggerier A/S er det vor opfattelse, at det ikke længere lader sig gøre at opretholde produktionen på anlægget i Aalborg, som er nedslidt og forældet, og at der derfor bør tages skridt til en overførsel af denne produktion til vor virksomhed i Randers, hvis kapacitet er stor nok til at kunne overtage den.

Det er med beklagelse, at vi er nået til denne erkendelse, ikke mindst på baggrund af, at der i de senere år er gjort en betydelig indsats for at øge afsætningen i det nordjyske område, men selv om der har kunnet konstateres

positive virkninger heraf, har resultaterne ikke været tilstrækkelige til at kunne danne grundlag for et fremtidigt, rationelt produktionsanlæg i Aalborg.

Overførsel af produktionen til Randers vil berøre størstedelen af Bryggeriet Urbans medarbejderstab, som omfatter 77 medarbejdere, hvoraf de 19 er funktionærer, 4 smede og kedelpassere samt 54 bryggeriarbejdere.

De forventede afskedigelser agtes gennemført med virkning pr. 31. januar 1986, idet dog alle opsigelsesfrister naturligvis vil blive overholdt.

Jyske Bryggerier A/S vil i det omfang, det er muligt, tilbyde medarbejderstaben arbejde dels til udførelse af de salgsaktiviteter, der fortsat skal virke i det nordjyske område, dels på andre virksomheder, såfremt der i samarbejdsudvalget efter forhandlinger kan opnås enighed herom.

Med venlig hilsen

Jyske Bryggerier

E. Lundbye

NYT I BRANCHEN

Mere Carlsberg øl fra København til USA

De forenede Bryggerier har indgået en aftale med verdens største bryggeri, Anheuser-Busch i St. Louis, USA, om import og salg af Carlsberg øl på det amerikanske marked.

Da det amerikanske firma råder over et stort distributionsnet, vil man nu kunne markedsføre Carlsberg fra kyst til kyst på det nordamerikanske marked, og da

øllet skal importeres fra København, vil den nye samarbejdsaftale på langt sigt rumme interessante perspektiver for eksportproduktionen af Carlsberg øl.

Den amerikanske samarbejdspartner producerer i forvejen ølmærket »Budweiser«, som er den mest solgte øl i USA, samt mærkerne Anheuser-Busch Bud Light, Michelob, Michelob Light,

Busch, Natural Light og L.A. samt King Cobra Malt Liquor. Men da salget af importeret øl i de senere år er steget meget i USA, forventer De forenede Bryggerier, at samarbejdet med Anheuser-Busch vil sikre Carlsbergs ølprodukter en solid position i USA

Kampen på kajen

– eller: Noget om en sømandsboss på slap line med en rød linie, pensionister som gidsler og »røvrendte« pædago­ger ...

Af NIELS PLASCHKE

Dette er historien om sømænd, Røde Linier, Panamaskuder, fagmænd og bagmænd. Om fælles kurs, politi, pensionister og børn. Men ikke mindst en historie om strandhugst, eksklusivaftaler og troværdighed.

Der var engang, hvor sømænd og Samvirkefolk stod skulder ved skulder, i blokaden mod Førde Rederis Rømø-Sylt overfart, under paroler som »Sejl sikkert – sejl dansk« og »Boykot piratflag«. Adskillige år senere mødes de to grupper igen og under næsten samme paroler. Stedet er Nordre Toldbod i København, overfarten hedder »Den Røde Linie« og de, der før stod skulder ved skulder, står nu på hver side af blokaden.

Allerede i 1979 protesterede Samvirket skarpt over Sømændenes Forbund og især formanden Preben Møller Hansens forsøg på strandhugst blandt medlemmer af LO-organiserede forbund. Dengang var sømandsbossens motiv at skaffe medlemmer til »Maritimt Personaleforbund«. I dag er motivet om oprettelse af et transportarbejderforbund og en styrkelse af Fælles Kurs Klubben. Men der er også løbet meget vand i stranden siden.

Der var engang en spritroute under piratflag med navnet »Hansalinien«, som forsøgte at sejle farvandene tynde mellem Flensborg og Kollund. Det gik ikke godt. Skipperen hed Viggo Asmussen, inspektøren Hanne Landsberg og styrmanden Ole Thomassen.

De tre holder stadig sammen og udfører i dag de samme opgaver som dengang, blot med den forskel, at kaptajn Viggo Asmussen nu er direktør for Hansalinien skib »Den Røde Linie«, en spritroute mellem København og Helsingborg.

Politi-beskyttelse

»Den Røde Linie« sejler under Panamaflag og blev fra sin allerførste tur i begyndelsen af oktober mødt af blokadevagter på kajen. Blokaden blev oprettet af Ho-

tel- og Restaurationspersonalets Samvirke, Dansk Sø- og Restaurations Forening og Havnearbejdernes Fællesforbund, i protest mod Sømændsforbundets overenskomst med ruten. En overenskomst med en eksklusivaftale der betyder, at Sømændenes Forbund organiserer alt personale ombord.

Politiet gik til den under Rømø-Sylt konflikten, hvor både sømændenes og Samvirkets blokadevagter fik håndhævernes håndfasthed at mærke. På Nord-

Lovens lange arm er en nødvendighed for at Preben Møller Hansens folk kan opretholde deres skruebrækkerarbejde. Foto: Lars Bahl/2. maj.

re Toldbod er det sømændene, der arbejder under politibeskyttelse og allerede fra første dag kom »Den Røde Linie« kun afsted mod Sverige med politiets hjælp.

Mens disse linier skrives, har der indtil videre været afholdt fire blokadevagter, mens antallet af forsinkede og aflyste afgange er steget i takt med det dalende antal passagerer. I snit er der dagligt gået omkring en håndfuld passagerer i land og ombord på »Den Røde Linie«.

Flest passagerer var der den 22. oktober, da Fælles Kurs Klubbens formand, Preben Møller Hansen, inviterede pensionister på sejltur med øl og snaps samt en tale af Fælles Kurs Klubbens kandidat til kommunalvalget.

Nerverne hang synlige uden på tøjet, da »Den Røde Linie« skulle på tur med pensionisterne. Sømændene, der er de første til at nægte at arbejde under politibeskyttelse, var aldrig kommet afsted uden hjælp fra lovens lange arm. En del pensionister vendte om ved synet af de røde faner og opbudet af politi.

De saftige gloser fløj gennem luften i den specielle jargon, som kendetegner havnens arbejdere, sømændene og havnearbejderne. Styrmand John Børge Nielsen havde svært ved at få sat landgangen til »Den Røde Linie«, men politiet gav en hjælpende hånd med. Det gjorde de også, da John Børge Nielsen og Ole Thomassen hjalp med at udpege de blokadevagter der, presset af politi i kampuniformer, i den efterfølgende tumult var ved at ryge med landgangen i havnen.

»Røvrendt«

Udover de fribilletter, de ansatte på »Den Røde Linie« deler ud med rund hånd på værtshuse og til pensionister, fik en snes børn fra fritidsklubben »Grønnegården« i Gladsaxe også et tilbud om en gratis sundtur. Når man nu har en skibsrute, er det også meget rart at have nogle at sejle med.

Institutionens leder, Jens Hintzmann anede ikke, at ruten var

blokaderamt og følte sig, med egne ord, røvrendt, da han fik det at vide. Det resulterede i en henvendelse til alle medlemmer af Børne- og Ungdomspædagernes Landsforbund med en advarsel imod fribilletter fra »Den Røde Linie«. Det er uacceptabelt at bruge børn som blokadebrydere og tage dem med på sejlads under politibeskyttelse, hed det i henvendelsen fra DUPL.

Specialarbejderforbundet, Typograf-forbundet, Litograferne og Bryggeriarbejderforbundet har afsendt varsel om sympatiblokade mod ruten fra den 4. november, hvor også Svenske Søfolksforbund etablerer blokade på den svenske kajside af Øresund. Truslen om LO-blokade fik gang i bagmændene ombord på »Den Røde Linie« og den almindelige forvirring om, hvem der egentlig står bag ruten, steg tilsvarende. Den person, der blev tvunget til forhandlingsbordet, hed Helmer Petersen, men han kunne ikke frigøre sig fra overenskomsten med sømændene. Blokaden, der var ophævet i de få dage, forhandlingerne stod på, blev genetableret og forstærket. Til gengæld gled Helmer Petersen tilsyneladende ud af billedet.

Efter en måneds blokade gik den medievante sømandsboss pludselig til pressen og fortalte, at »Den Røde Linie« skulle have standset betalingerne og indgivet konkursbegæring. En påstand, der ikke holdt stik. Det sagde Hanne Lansberg, Ole Thomassen og Viggo Asmussen, der pludselig stod som direktør for linien, til den undrende offentlighed.

Tror du, vi er idioter?

Mens blokadevagterne så kan undre sig over troværdigheden omkring Hansaliniens eneste skib »Den Røde Linie«, fortsætter sejladsen med daglige forsinkelser og de ansattes børn som fast ritual. På pressens spørgsmål til Preben Møller Hansen, om sømændene er engageret i rederiet, lyder svaret: »Tror du, vi er idioter? På Øresund taber man kun penge«.

Hanne Lansberg, Ole Thomassen og Viggo Asmussen træder nu mere frem i pressens rampe-lys. Pludselig er de blevet ofre i striden mellem fagforeningerne, siger de og bliver naturligvis spurgt, om de ikke har været bare lidt naive, da de kastede sig i sømandsbossens brede favn.

– Det er desværre ikke fagforeningernes pengepung, det går ud over, men vores, siger andelshaverne klynkende i den borgerlige presse. De indrømmer, at det ikke var for smart at ryge i klørerne på Preben Møller Hansen, og at de bittert fortryder.

– Vi tre har sat alt, hvad vi ejer i »Den Røde Linie«, lyder det fra andelshaverne. Men bordet og eksklusivaftalen med sømændene fanger. Hvis de tre havde vidst, hvad de ved i dag, så kan det godt være, de havde valgt en anden overenskomst.

Han er dygtig, Preben Møller Hansen. Erklærer ruten konkurs og trækker åbenbart i land. Tilbage sidder de tre andelshavere. Til lokal-TV stationen »Kanal 2« siger de: »Alle er ude efter os, også Preben Møller Hansen, men han svigter os ikke«.

Ugen efter er tonen en anden, da lokalstationen »Weekend TV« spørger Viggo Asmussen: »Preben Møller Hansen er sådan set skide ligeglad med alle mennesker«.

Niels Plaschke er journalist på Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke's fagblad »3 kuverter«.

Sympatikonflikt

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejderforbund

iværksætter sympatikonflikt med

K. H. Linien

M/S. Hansaline

Ndr. Toldbodgade 20, 1259 København K.

til støtte for den af Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke etablerede strejke og blokade

Ingen af forbundets medlemmer må fra og med tirsdag den 5. november 1985 ved normal arbejdstids begyndelse udføre arbejde, der hidrører fra eller er bestemt for ovennævnte virksomhed

 Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejderforbund

Fagbevægelsen og kvinderne i U-landene

Kvindelige arbejdere i U-landene og deres rolle i de faglige organisationer var hovedemnet på en konference, som Arbejderbevægelsens U-landsudvalg afholdt den 25. september på AOF-centret, Nattergalevej i København.

LONE CHRISTENSEN

Fagbevægelsen og kvinderne i U-landene

Elsa Carbole, der sidder på kvindebureauet i Bruxelles for Frie Faglige Internationale (FFI), talte om fagbevægelsen i Den Tredie Verden og fremhævede, at kvinderne er nødvendige som grundpiller i de nye spirende fagforeninger, der etableres i mange udviklingslande.

Situationen er dog stadig den, at mange steder i verden er de mandlige fagforeningsledere ikke nået til netop denne erkendelse, og kvinderne accepteres i fagligt arbejde kun af nød og ikke af nødvendighed.

Ud fra dette ser FFI det som en kæmpemæssig udfordring at sætte projekter og træningsprogrammer i gang for fagforeningskvinder i udviklingslandene.

I hvert enkelt U-land må man tilrettelægge uddannelsesstilbudene efter landenes specielle vilkår, kultur og religion.

Disse forskelligartede uddannelsesstilbud (metoder), der varierer fra U-land til U-land, kræver meget store ressourcer og støtte fra de industrialiserede lande og deres fagbevægelser for at få gennemført den træning og uddannelse, der er nødvendig for at styrke og fastholde den fagbevægelse, som spirer i mange U-lande.

Elsa Carbole fremhævede endvidere, at netop uddannelsesaktiviteterne var en baggrund for, at den kvindelige arbejdskraft i U-landene i stigende omfang organiserede sig.

Kolde facts

Nødvendigheden af at styrke kvindernes organisering viser følgende facts:

Selvom kvinderne udgør halvdel af jordens befolkning, så slæber de sig igennem to trediedele af verdens samlede arbejdstimer, men til gengæld tjener de kun omkring en tiendedel af verdens samlede indtægter og ejer kun en procent af verdens kapitalværdier og -formuer.

Kvinderne mangler uddannelse, idet to trediedele af alle kvinder i verden er analfabeter.

I mange lande må kvinder ikke få udbetalt deres egne indtægter, eje jord eller lade sig ansætte i et job, idet mændene ordner disse forhold for kvinderne.

Derfor er det svært at få kvindeproblemer integreret i det faglige arbejde, men det store antal kvinder på arbejdsmarkedet viser, at de skal med i det faglige arbejde, så de fælles mål kan nås.

Utraditionelle metoder

Elsa Carbole gav nogle eksempler på, hvor utraditionelle metoderne er for at give kvinderne mulighed for at være en del af fagbevægelsens fællesskab.

I Pakistan arrangerer man »theselskaber«, som kvinderne godt må gå til for deres mænd, der ikke bryder sig om, at de går til

noget, som hedder fagforeningsmøder.

Nogle steder, som for eksempel på Sri Lanka, må man acceptere, at kvindernes fagforeningskontingent betales med the, bagt brød til møderne osv.

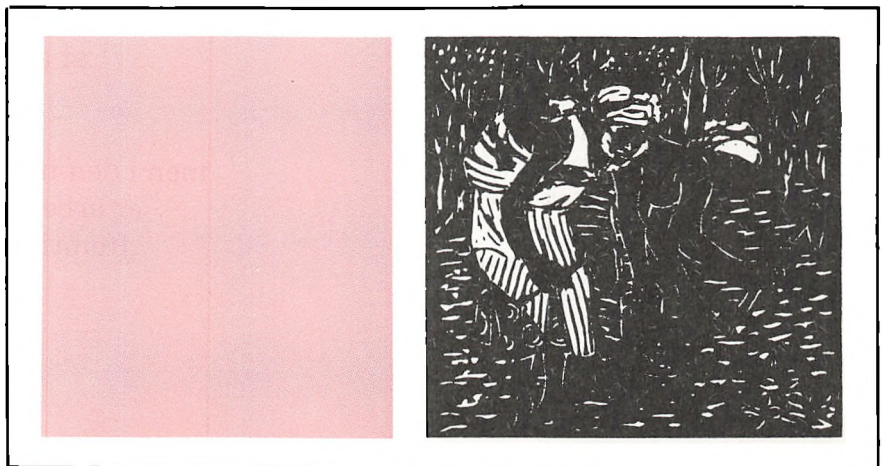
For nogle år siden lykkedes det i Thailand at få nedsat en national kvindekommité i fagforeningsregi. Dette var et stort skridt fremad. Den nationale komité er gået videre i det internationale arbejde, som samles op i FFI's kvindekommité i Bruxelles.

Et gammelt thailandsk ordsprog sagde »Kvinder er elefantens bagben«, men med den selvtilid, der fulgte med kvindekommiteens arbejde, ændredes ordsproget til »Kvinder er elefantens forben«.

Kvinder er kontante til at omsætte snak til handling

På trods af alle de enorme vanskelige forhold for kvinder, så Elsa Carbole med optimisme på fremtiden og sagde:

– Det er utroligt, hvad der er lykkedes for kvinderne med deres tunge byrder, ansvar for familien, hårdt underbetalt arbejde, og det blot at skulle skaffe penge til

transport og til fagforeningsmøder er en kamp.

– Men kvinderne i U-landene er vant til, at de må bruge al deres kreativitet og fantasi for at få tingene til at glide. De er vant til at beskæftige sig med så yderst konkrete ting som at skaffe mad og vand og er derfor meget kontante i at omsætte snak til handling.

– Alt afgørende for det faglige arbejde, der er i gang i U-landene, er, at den internationale støtte, som blandt andet kommer fra den danske fagbevægelse, prioriteres højt.

Opfølgning ved konference

Udover den generelle økonomiske støtte er det meget vigtigt, at der foretages en opfølgning med konferencer, hvor man kan diskutere problemer og udveksle erfaringer.

Helt aktuelt havde FFI afholdt sin 4. verdenskvindekonference i Madrid og FN sin kvindekonference i Nairobi.

Mange faglige kvinder fra U-landene deltog i disse konferencer, hvilket var muligt, fordi flere og flere faglige organisationer i I-landene, udover den generelle økonomiske støtte, stiller øremærkede midler, svarende til rejse- og opholdskosten for kvindernes deltagelse på konferencerne, til rådighed. Denne fremgangsmåde er en absolut betingelse for, at U-landenes kvinder gives mulighed for at deltage og få indflydelse på de mål og beslutninger, der tages, og som kan komme til at påvirke netop deres arbejdsbetingelser.

På kvindekonferencerne i Nairobi og i Madrid lykkedes det at få alle de deltagende lande til at stemme for fælles strategier for fremtiden. Dette var lidt af en præstation, når man tænker på, hvor forskellige udgangspunkter landene har.

Det vil være umuligt at gengive samtlige vedtagne udtalelser fra de to konferencer. Så hermed gengives et af de handlingsprogrammer, der indgik som grundlag for vedtagelserne på FFI's 4. verdenskonference i 1985.

Kærlighed nu og i morgen

når de besejler kærligheden
med glimtende klaser af diamant
snakker de aldrig om de mørke
mineskakker

når de siger kærligheden
er som en rød rød rose
omtaler de ikke med et ord de grønne torne
som bevogter kronbladene

og for rigtig at kunne nyde honningen
må de hver morgen fortrænge synet
af tommelfingre opsvulmede og blå
af stik

men i den fri bikube behersket af kærlighed
er arbejderbier og rose af samme stand
fremtidens stråleglans sidder til bords
med skyggerne i dag.

Lindiwe Mabuza

*Fra bogen Malibongwe, digte
fra Sydafrika. Oversat af
Erik Stinus. Udgivet af
Mellempøkeligt Samvirke*

Ligestilling for kvinderne i fagbevægelsen

Kvinder såvel som mænd går hovedsagelig ind i fagbevægelsen, ikke bare for at bedre deres arbejdsforhold, men også deres leveforhold. Det vil sige at beskytte og forsvare deres interesser som kvindelig lønmodtager i videste forstand.

Kvinderne repræsenterer nu 35 procent af arbejdskraften og en stadig større del af fagorganiserede. Deres aktive medvirken er nødvendig for at styrke fagbevægelsen som en helhed.

FFI, der som et af sine hovedmål har at fremme integrering af kvinderne i fagbevægelsen og deres medvirken i faglig virksomhed og de besluttende organer på alle niveauer, har vedtaget følgende handlingsprogram:

Organisering af kvindelige lønmodtagere

1. Fagbevægelsen bør vælge sine rekrutteringsmetoder i overensstemmelse med kvindernes specielle problemer og de lokale rekrutteringsforhold. For eksempel bør mødestederne vælges således, at de er acceptable for kvinderne. Tid, dagsorden og mødets varighed bør tage hensyn til den tid, kvinderne har til disposition. Man bør holde sig til timeplanen, og om nødvendigt bør der træffes ordninger til pasning af små børn.

2. Det bør være almindeligt at pålægge kvinderne rekrutteringsarbejdet, og flere kvinder bør læres op til dette arbejde.

3. Fagbevægelsen i udviklingslandene bør ikke begrave sin virksomhed til kvindelige lønmodtagere, men bør arbejde for at udvide virksomheden til kvinder, som er underbeskæftigede, eller som er tvunget til at leve under fattigdomsgrænsen i landdistrikterne eller by-områderne, ved at hjælpe dem til at påvise deres behov og møde dem med me-

toder, der kræver solidaritet, således som fagbevægelsen normalt arbejder.

Kvinder som ligeværdige medlemmer

4. For at være effektiv må ethvert program for fagligt medlemskab eller rekruttering af kvinder støttes af en aktiv fagforenkinspolitik, som sigter på at fremme og gennemføre lige rettigheder, muligheder og behandling for kvinder på alle områder og på det økonomiske, sociale og faglige område i henhold til de principper, som er fastsat i FFI's Charter for kvindelige lønmodtageres rettigheder.

5. Kvindelige lønmodtageres håb og krav, hvad enten det gælder beskæftigelse og arbejdsforhold eller større områder for lige rettigheder, må være en integreret del af fagbevægelsens virke, og fremmes på lige fod med mændene og andre grupper af arbejdere. Fagbevægelsen som helhed (mænd og kvinder) bør arbejde for at møde disse håb og kæmpe for at opfylde disse krav.

6. Egnede organer (komiteer, udvalg, arbejdsgrupper), der er blevet oprettet eller styrket på forskellige niveauer i de faglige organisationer for at analysere de problemer, som kvindelige lønmodtagere står overfor, må komme med forslag til at løse dem. Der bør arbejdes for yderligere at styrke lige muligheder for lige behandling inden for fagbevægelsen. Ligeledes må yderligere kræfter sættes ind for at afskaffe diskriminering af kvindelige arbejdere, ligesom de må stimuleres og opmuntres til at medvirke i faglig virksomhed.

7. Disse organer må have myndighed til at tage initiativer. Den stadig udveksling af disse ideer vil blive forstærket mellem dem

og de faglige besluttende organer, såvel som, med repræsentanter for andre medlemsgrupper. Fælles aktiviteter som specielle spørgsmål i samarbejde med kvindelige organisationer kan iværksættes, hvis de kan bidrage til at opnå fælles mål.

Kvindernes deltagelse i den faglige beslutningsproces og i det faglige ansvar

8. Om fagbevægelsen i tilstrækkelig grad tager hensyn til spørgsmålet om ligestilling, lige muligheder og behandling vil blive bedømt af kvinder, hvad enten de er organiseret eller ikke, ud fra den måde, som denne ligestilling praktiseres inden for fagbevægelsens egne rækker. Det vil sige, i hvilken grad kvindernes medvirken i fagbevægelsens besluttende organer og ansvar svarer til antallet af kvindelige medlemmer.

9. Kvindevirksomhed, arbejdsgrupper og andre pressionsgrupper kan ikke kompensere den underrepræsentation af kvinder, der er i fagbevægelsens ledende organer eller i stillinger, hvor fagbevægelsens indflydelse bringes frem. Man må derfor:

- Straks gennemgå fagbevægelsens struktur og ændre det som hindrer, at kvinder når det besluttende niveau.
- Tage de nødvendige skridt for at sikre, at der er valg eller forslag, uanset på hvilket plan, må listerne for kandidaterne eller de poster, som skal stilles, genspejle sammensætningen af organisationernes medlemskare.
- I mellemtiden må man træffe de nødvendige bestemmelser der, hvor der er kvindelige medlemmer, men ingen kvinder i de besluttende organer, for at sikre deres deltagelse,

enten ved at oprette tillægspladser eller ved at tage dem med som medlemmer.

- Nominere kvinder og få dem accepteret som repræsentanter for fagbevægelsen i politiske og andre konsultative besluttende organer, hvor fagbevægelsen er repræsenteret eller har pladser.
- Finde måder til at overtale kvinderne og acceptere hverv med ansvar, f.eks. ved at godtgøre en eventuel forsinkelse i deres oplæring og ved at følge en politik, som tager sigte på at fremme, at man deler familieforpligtelserne.
- Mere systematisk at bruge mulighederne til at udlærte kvindelige fagforeningsmedlemmer også får andre opgaver end løsningen af kvindeproblemer eller sociale spørgsmål.

Uddannelse

10. Uddannelse og opdragelse spiller en grundlæggende rolle for udviklingen af holdninger og for at lede samfundet henimod fremskridt. Det gælder i den tidlige alder inden for familieenheden og fortsætter under skolegangen.

11. Børn, piger og drenge bør have lige muligheder til udvikling, uanset deres sociale forhold. Skolerne må forberede børnene på et samfund, hvor mænd og

kvinder har lige ansvar og muligheder, når det gælder arbejde, socialt liv og familieliv.

12. Fagbevægelsen bør øve pres på de gældende myndigheder for at sikre afskaffelsen både af uligheder og adgang og pensum og alle ting i pensumets indhold, undervisningsmateriale og den brug, som gøres af det, der bidrager til at fortsætte en gammel dags opdeling af arbejdskraften mellem mænd og kvinder og diskriminering af kvinderne.

13. Fagbevægelsen bør opmuntre sine medlemmer, som forældre, til at spille en mere aktiv rolle ved uddannelsen af deres børn, når det gælder lige rettigheder.

Information

14. Kvinder og mænd i fagbevægelsen bør acceptere, praktisere og sprede synspunkterne om lige rettigheder og muligheder for mænd og kvinder. De bør derfor modtage oplæring på disse områder, baseret på praktiske eksempler, for eksempel som løndiskriminering. Faglig litteratur bør også ændre den forestilling og opfattelse, som er almindelig, og som stadig fremsføres om kvindelige arbejdere og deres økonomiske rolle.

15. Faglig oplæring generelt og også oplæring i økonomi og socialpolitik bør obligatorisk omfat-

te kvindelige arbejders forhold og lige rettigheder.

16. Oplæringsprogrammer, som særligt tager sig af kvinderne, er nødvendige og særligt i fagbevægelsen i en række lande og områder for at motivere kvindelige medlemmer og lære dem til at udtrykke sig og fremlægge deres krav.

17. Oplysningsvirksomheden bør tilpasses den tid, som kvinderne har til disposition og situationen for flertallet af kvinder. Man må fortsætte med at arbejde for uddannelsesorlov, der hvor den endnu ikke er blevet en erhvervet rettighed. Mange af kvindernes vanskeligheder, når det gælder deltagelse i kurser, vil forsvinde, hvis de kan tage deres børn med og få dem betryggende passet, eller hvis familiens forpligtelser blev mere retfærdigt fordelt.

18. De egenskaber, som kvindelige ledere har erhvervet sig under deres oplæring, må systematisk bruges af fagbevægelsen, som må afskaffe diskriminering på dette område.

19. Indholdet i fagbevægelsens uddannelser og i almen uddannelse, bør gennemgås fra ligestillingssynspunkt og tilpasses om nødvendigt.

Nyt fra A-kassen

Nye regler ved specialarbejderkurser og efteruddannelser

Fra og med 1. januar 1986 er alle A-kasser blevet pålagt, at kursusgodtgørelse/befordringstilskud skal udbetales til bankkonto via edb.

Bryggeriarbejdernes A-kasse er allerede startet på dette nye system, hvilket nogle af vore medlemmer nok har erfaret.

Det nye system medfører, at der for fremtiden ikke er mulighed for at få udbetalt hverken kursusgodtgørelse eller befordringstilskud på skolen.

Det nye system medfører også, at der tidligst en uge efter kursets afslutning (medmindre der er tale om et kursus, som varer mere end tre uger) kan udbetales kursusgodtgørelse/befordringstilskud.

Det vil være nødvendigt, at A-kassen har de nødvendige oplysninger om medlemmets bankkontonummer samt -registreringsnummer, for at udbetalingen kan finde sted.

Når et kursus er overstået, registrerer A-kassen på edb, hvor mange dage, der skal udbetales kursusgodtgørelse/befordringstilskud for. Pengene overføres herefter til medlemmets bankkonto. Hvis medlemmet får løn i kursusperioden bliver kursusgodtgørelsen overført til arbejdsgiverens bankkonto, mens befordringstilskuddet overføres til medlemmets egen bankkonto.

Forbunds-kurset

Redaktionen var til stede ved afslutningen af det seneste forbundskursus, hvor der lige blev tid til at tale med fire af kursusdeltagerne om deres opfattelse af kurset og dets forløb.

Mere tale- og notatteknik ønskes

Marianne Jørgensen, der arbejder på Mineralvandsfabrikken Tuborg, hvor hun også er med i

klubbestyrelsen, føler, at forbundskurset er så godt og lærerigt, at hun nu vil fortsætte på næste trin i FIU-systemet (modulsystemet for Fagbevægelsens Interne Uddannelser).

– Jeg ville nu godt have haft noget mere om tale- og notatteknik, idet jeg har brug for disse teknikker for at være dygtig nok til at kunne gøre mig gældende i det faglige arbejde.

– Jeg ville også gerne have haft nogle flere situationsspil og mere gruppearbejde, for jeg synes nemlig, at det er lettere at lære

på denne måde end ved at lytte til et foredrag. Og ved et situations-spil, der er optaget på video, kan man jo rigtigt se sine egne fejl, så man ikke begår dem en gang til.

– Ud over en masse oplysninger og facts har forbundskurset også givet mig noget mere selvtillid, som gerne skulle udmønte sig i det faglige arbejde for kammeraterne hjemme på arbejdspladsen.

Blevet bidt af fagligt arbejde

Leif Pedersen, som arbejder på Thor Bryggerierne i Randers, meldte sig på forbundskurset, fordi han var nysgerrig efter at vide noget mere om forbundet og almindeligt fagligt arbejde.

– Jeg er blevet bidt af det faglige arbejde, derfor har jeg allerede meldt mig til det næste kursus, G3 og G4, så jeg kan få mere at vide.

– Vi har lært en masse om forbundet, dets struktur og fremtid, samt om hvad en tillidsrepræsentant beskæftiger sig med. Og

møde- og taleteknik var især noget centralt for mig, så nu har jeg lært at stole lidt mere på mig selv, når jeg rejser mig for at tage ordet i en forsamling.

– Jeg vil også fremhæve det sociale samvær på kurset som noget godt. Vi har også om aftenene haft nogle vældig gode og interessante diskussioner om forholdene på andre arbejdspladser og hørt, hvordan man dér tackler problemerne . . . Det synes jeg i hvert fald er en væsentlig del af et kursus som dette.

For lidt om sikkerhed og miljø

Kirsten Steffensen, der arbejder på De danske Spritfabrikker i Roskilde, meldte sig til forbunds-

kurset, fordi hun som bestyrelsesmedlem i sin afdeling gerne ville vide lidt mere om, hvordan de forskellige faglige ting hang sammen.

– Mine forventninger til dette kursus er i høj grad blevet opfyldt, og jeg føler, at jeg har fået

en masse faglig viden om arbejdet i en fagforening samt om mødeteknik.

– Jeg har egentlig ikke fået nok taleteknik, for det er ikke noget, som man lige lærer på én gang. Det skal indarbejdes, så teknikken kan bruges henad vejen. Men i alle tilfælde har jeg fået mere mod på at stå op i forsamlinger og tage ordet. Min selvtillid er kort sagt blevet styrket ved at se, at andre er lige så nervøse som jeg.

– På kurset fik vi for lidt at vide om sikkerheds- og miljøarbejdet. En enkelt dag var for lidt til så vigtigt et punkt.

– Måske burde vi også have haft flere gruppeopgaver, idet jeg synes, at det giver én meget, når man i gruppen udveksler tanker og meninger med de andre gruppedeltagere.

Ny teknologi skal aflaste og hjælpe os

Ole B. Nielsen, som arbejder på Faxe Storkøbenhavn, hvor han er næstformand i lagerklubben,

er også bestyrelsesmedlem i Ministerialvandsarbejdernes Fagforening.

– Mine forventninger til dette kursus er stort set blevet opfyldt, idet jeg forventede at få et indblik i en tillidsrepræsentants virke, og det har jeg også fået meget ud af, ligesom taleteknik. Det er meget rart at have lært, hvordan man skal formulere sig samt forberede sig. Nu er jeg ikke så bange og nervøs for at tale til en forsamling som tidligere.

– Det, som jeg har lært på kurset, er rygstødet for mit kommende faglige arbejde, så jeg ved, hvordan jeg skal tackle og forholde mig til de problemer, der kan opstå.

– Da vi talte om teknologi og fremtid, blev vi enige om, at teknologien skal hjælpe og aflaste – men ikke afskaffe os. Det skal i alle tilfælde ikke være sådan, at det er arbejdsgiverne, der skal profitere af rationaliseringsgevinsten.

– I øvrigt synes jeg, at dette forbundskursus har været så godt og interessant, at jeg allerede nu har meldt mig til næste kursus, nemlig G3 og G4 i FIU-systemet.

Dygtig kursusleder

De fire interviewede havde lutter lovord til overs for deres kursusleder, forbundssekretær Lone Christensen, og udtrykte glæde over hendes helt fantastiske pædagogisk gode måde at forklare tingene på og i et sprog, som deltagerne kunne forstå, nemlig deres eget.

Bognyheder

MERE AKTUEL END NOGEN SINDE!

Under dette slogan har AOF nu sendt sin 19. udgave af Arbejdsmarkedets Håndbog 1986 på markedet. Aktualiteten skyldes, at bekendtgørelser og cirkulærer helt frem til den 10. august også er medtaget i dette års udgave, tidligere sluttede redaktionen med det lovstof, som Folketinget havde vedtaget, inden det blev sendt på sommerferie.

Arbejdsmarkedets håndbog, der er et uundværligt værktøj for alle tillidsrepræsentanter og andre

fagligt interesserede, indeholder foruden ajourførte love, aftaler, bekendtgørelser m.v. også et adresseafsnit med oplysninger om fagforbund, lokalafdelinger, karteller og sammenslutninger (10.000 tillidsrepræsentanter er med i håndbogen), arbejderbevægelsens kursussteder og meget, meget andet samt en kalender for 1986. – I øvrigt har håndbogen, der er på mere end 700 sider, et stikordsregister på ca. 800 ord. Arbejdsmarkedets Håndbog 1986 koster 98 kr. og kan bestilles direkte hos AOF's Forlag, Teglværksgade 27, 2100 København Ø – tlf. 01-29 60 66.

Håndbog for unge

Undervisningsministeriet har udgivet en lille håndbog for unge med titlen »Ung ABZ«. Bogen indeholder en masse gode tips og ideer til, hvordan man tackler forskellige problemer.

Emnerne spænder meget vidt. Der er noget om arbejde og arbejdsløshed, uddannelse og økonomi, boligforhold og skat, forsikring og afbetalingskøb, fritid, rejsemuligheder, værnepligt og mange andre ting.

Bogen, der er på 176 sider og koster 30 kr., fås kun hos Statens Indkøb, Bredgade 20, 1260 København K – telefon 01-92 91 28.

Demokratiet skal bruges

Gå med i fagligt sammenhold!
Brug fagbevægelsens interne uddannelsestilbud!

Regler for optagelse i: Fagbevægelsens Interne Uddannelser (FIU-kurser)

Hovedregler for at deltage i FIU-uddannelserne er,
at man deltager i et INTRO-kursus – derefter forbundets grundkursus = G1 og G2.

Grunduddannelsen slutter med, at man deltager i tværfaglige grundkursus = G3 og G4.

Herefter kan man vælge, at fortsætte i FIU-liniemodulernes emner.

Fravigelser fra hovedregler:
Man kan deltage i miljø- og sikkerhedsuddannelse ved:

1. at gå fra grunduddannelsen til miljøuddannelsen eller ved
2. at gå fra § 9 sikkerhedsuddannelsen til miljøuddannelsen.

Forbundets 29. kongres har vedtaget:

at vore medlemmer kan deltage i 4 FIU-moduler (4 uger) pr. kalenderår.

Forbundets kursustilbud for 1986

Forbundet afholder tre INTRO-kurser i 1986

INTRO-kurserne er et tilbud til alle medlemmer, der ikke tidligere har deltaget i Fagbevægelsens Interne Uddannelser (FIU).

Hvert kursus starter en fredag og slutter om søndagen.

Når man har deltaget på et INTRO-kursus, opnår man ret til at gå videre til forbundets grundkurser – G1 og G2, som er ugekurser.

Emnerne på kurserne:

Fagforeningen, forbundet, fremtiden, overenskomst, det fagretli-

ge system, A-kassen, Miljøhistorien, internationalt arbejde, mødefærdighed osv.

Kursusformen:

Oplæg, gruppearbejde og -spil. Forbundet dækker kursusudgifter, løntab, transportudgifter m.m.

Tilmelding sker til din lokale afdeling/fagforening.

Alle kurserne afholdes på Roskilde Højskole i følgende perioder:

INTRO-kursus:

21.-23. februar 1986

4.-6. februar 1986.

3.-5. oktober 1986.

Grundkursus:

G1: 12.-17. januar 1986.

G2: 2.-7. februar 1986.

G1: 16.-21. marts 1986.

G2: 13.-18. april 1986.

G1: 31. august til 5. sept. 1986.

G2: 21.-26. september 1986.

G1: 16.-21. november 1986.

G2: 7.-12. december 1986.

Focus på båndsmøringsmidler

Forbundet har ved henvendelse til Direktoratet for Arbejdstilsynet anmodet tilsynet om at udstede et generelt forbud mod anvendelse af æthanolaminer i båndsmøringsmidler. Endvidere mener forbundet, at æthanolaminer skal optages på Arbejdstilsynets liste over stoffer, som må anses for at være kræftfremkaldende.

På Tuborg har miljøgruppen på Mineralvandsfabrikken i samarbejde med de lokale sikkerhedsrepræsentanter igennem en længere periode arbejdet indgående med æthanolaminproblemet. I den forbindelse har gruppen indhentet oplysninger om stofferne og gruppen har kommunikeret sin viden ud via en dias-serie m.m., som har rettet søgelyset på denne specielle stofgruppe. I den anledning sætter vi focus på båndsmøringsmidler. Hvad bruges de til? Hvordan påvirker de arbejdsmiljøet? Hvad er vore muligheder for at forbedre arbejdsmiljøet?

Båndsmøringsmidler – et kemisk produkt i tappehallen

Båndsmøringsmidlerne som anvendes i tappehallerne på bryggerier, mineralvandsfabrikker og spritfabrikker har i de senere år givet anledning til adskillige forespørgsler til forbundets konsulentafdeling.

Båndsmøringsmidler anvendes på flasketransportører og formålet med anvendelsen af disse midler er, som navnet siger, at smøre båndene, det vil sige nedsætte friktionen mellem flaskerne og transportørerne.

Tidligere – og dette er ikke mange år tilbage – brugte man stangsæbe, som blev placeret på båndet, således at sæbematerialet blev overført ved afslibning under flasketransportørens drift. Det næste led i udviklingen indebærer brugen af et flydende båndsmøringsmiddel. Metoden bestod/består i, at der ved begyndelsen af flaksetransportøren er

bryggeriet i container eller i tromler, som tilsluttes det centrale doseringsanlæg. Gennem rør ledes midlet ud til et dysesystem, der er opbygget således, at der ud for hver transportør ved begyndelsen af båndet er placeret en dyse, hvorigennem der konstant sprøjtes en blanding af vand og båndsmøringsmiddel ud på båndene.

anbragt en beholder, som båndet ved passage neddyppes i og dermed påføres et båndsmøringsmiddel. Ved denne metode bliver båndsmøringsmidlet normalt manuelt påfyldt beholderen, og bryggeriarbejderen varetager doseringen.

Det sidste trin i den teknologiske udvikling er båndsmøringsystemer, hvor påføring af båndsmøringsmidlet sker via et dysesystem med automatisk dosering. Båndsmøringsmidlet leveres til

Driftsledelsens krav til et godt båndsmøringsmiddel

Båndsmøringsmidler er kemiske produkter, som er sammensat af flere forskellige kemiske stoffer ud fra de behov, som driftsledelsen i den enkelte virksomhed kræver opfyldt af leverandøren. Enhver driftsledelse ønsker, at flasketransportørerne kører så jævnt og driftssikkert som muligt, så det undgås, at der opstår kostbare driftsstop.

Dette forudsætter et båndsmøringmiddel med følgende egenskaber:

1. At midlet har en god smøreeffekt.
2. At midlet har en god rengøringseffekt (det skal kunne holde transportørerne rene).
3. At midlet har en god effekt mod bakterier (det skal kunne slå bakterier ihjel).
4. At midlet har en god skumdæmpningseffekt (dette har betydning for flaskeinspektion og forurening af flasker).
5. At midlet har en god driftsøkonomi (det skal være billigt i brug).

Ovenstående krav til båndsmøringmidlerne er af de forskellige leverandører søgt løst ved, at et smøremiddel (f.eks. vegetabilsk fedtsyre) tilsættes forskellige stoffer, som hver for sig – eller sammen – kemisk lever op til de nævnte krav. Det har endvidere stor betydning, at båndsmøringmidlerne doseres i den rigtige mængde. Afhængigt af hårdhedsgraden i det vand, der anvendes, og båndsmøringmidlets sammensætning angiver leverandørerne doseringsanvisninger fra 1:40 til 1:600. Højkoncentrerede båndsmøringmidler er de mest økonomiske for virksomhederne, da de normalt har den dobbelte brugstid på grund af den højere fortyndingsgrad, mens prisen kun er 25-30 pct. højere end ved de lavkoncentrerede midler.

Der skeles med andre ord både til båndsmøringmidlernes driftsmæssige effekt og til økonomien, når der vælges fabrikat. Men hvad med arbejdsmiljøet? Er båndsmøringmidlernes miljømæssige konsekvenser tilstrækkeligt undersøgt før der sendes et nyt produkt på markedet?

Hvad er indholdet – leverandøroplysninger

Den kemiske sammensætning i

båndsmøringmidler varierer meget fra producent til producent, og den enkelte producent kan producere flere forskellige typer midler, som kemisk adskiller sig væsentligt fra hinanden.

Det er i denne artikel ikke muligt at komme ind på indholdet i samtlige mærker, som findes på markedet. I det efterfølgende skal nævnes et eksempel på indholdet i et af de mere anvendte midler, Dicolube 2000, som i normdatabladet indholdsmæssigt ikke adskiller sig fra Dicolube 2000 H.

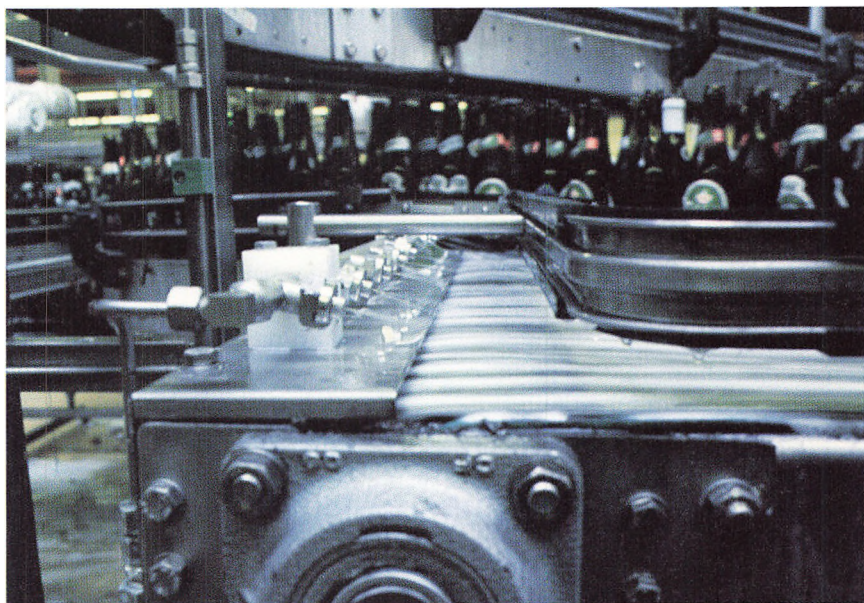
Indholdet angives til følgende: Neutraliserede vegetabiliske fedtsyrer, triæthanolamin, nonionisk syndet, isopropanol, tetranatrium-EDTA, konserveringsmiddel. De enkelte kemiske stoffers procentuelle andel i dette middel er – som i alle øvrige båndsmøringmiddeldatablade – ikke angivet (producentens fabriks-hemmelighed). Det er dog anført i sikkerhedsforskriften, at i tilfælde af stof i øjnene, skyl straks grundigt med vand.

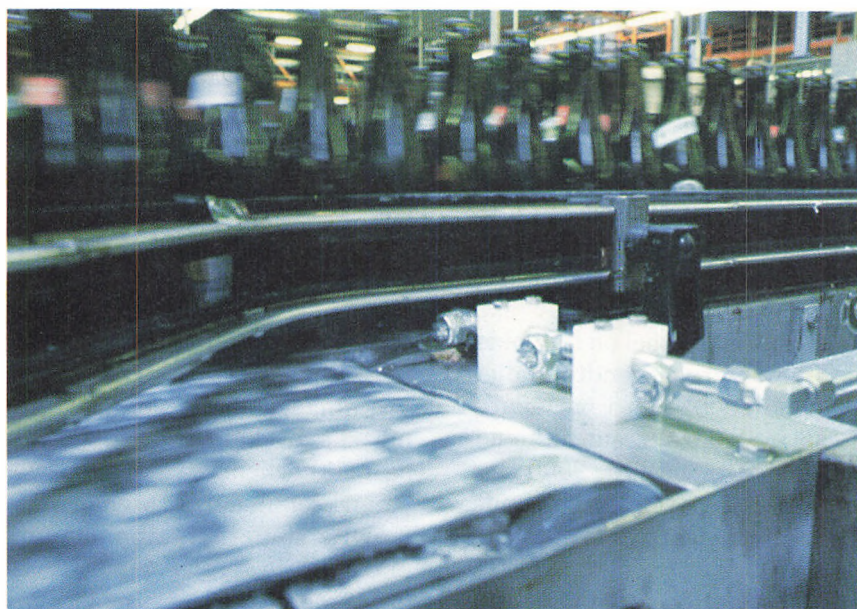
De fleste af de anvendte kemiske stoffer kan findes i den kemiske og arbejdshygiejniske litteratur, hvor kort- og langtidsvirkninger er beskrevet ud fra de forskningsresultater, der foreligger.

Dette gælder dog ikke vedrørende konserveringsmidlet (bakteriedræbende), da man ikke har angivet, hvilket kemisk stof det drejer sig om, og det er alvorligt nok, da et stof, der dræber bakterier (= levende organismer), også har virkning på mennesker (giftvirkning, allergier, nedsat resistens mod sygdomme m.v.). Det vil føre for vidt at gennemgå samtlige stoffers kort- og langtidsvirkninger. Denne gennemgang må ske i sikkerhedsgruppernes og i sikkerhedsudvalgenes regie på virksomhederne. Men et af de nævnte stoffer, triæthanolamin, påkalder sig speciel opmærksomhed, da dette stof er årsag til forbundets henvendelse til Arbejdstilsynet.

Ifølge en artikel i »Ugeskrift for Læger« om æthanolaminer påpeges det, at mono-, di- og triæthanolaminer ved kemisk forbindelse med nitrit, som forefindes i fødevarer, vand eller som opstår ved produktionsprocesser på virksomheder, kan omdannes til N-nitrosaminer, som er på listen over stoffer, som anses for at være kræftfremkaldende.

Tidligere mente man, at denne kemiske reaktion kun fandt sted med sekundære aminer (diætha-

nolamin) og kun i sur væske. Nu ved man, at N-nitrosaminer kan dannes af alle 3 nævnte stoffer og i både sur, neutral og basisk væske, omend med stærkt varierende udbytte. Forfatterne, civilingeniørerne Anders Bjerre Mikelsen og Kurt Rasmussen nævner, at æthanolaminer i sig selv af industri og myndigheder øjensynligt anses som relativt harmløse stoffer.

I samme artikel redegøres der for forskningsresultater, som har påvist, at triæthanolamin kan medføre svulster i lymfevæv hos forsøgsdyr. Det er ligeledes konstateret, at stoffet kan give anledning til lokalirritation af hud samt slimhinder i øjne, næse og hals. Der er derfor al mulig grund til at være på vagt overfor mulig udsættelse for dette stof samt de øvrige æthanolaminer, indtil yderligere forskning har be- eller afkræftet stoffernes farlighed.

Der findes andre midler på markedet, som ikke indeholder æthanolaminer. På to virksomheder i forbundets område er man efter forudgående drøftelse i sikkerhedsgrupper eller sikkerhedsudvalg overgået til andre båndsmøringsmidler.

Hvordan påvirkes arbejdsmiljøet

Når båndsmøringsmidlet sprøjtes ud på flasketransportøren opstår der væskedråber (aerosoler) i luften over transportøren, og afhængig af luftbevægelserne i lokalet spredes væskedråberne til det omkringliggende område.

Disse væskedråber indeholder de samme kemiske komponenter, som er i båndsmøringsmidlet, og de inhaleres/nedsvælges af de pågældende, som opholder sig i området. Endvidere får man dem på huden, i næsen og i øjnene. Aerosoldannelse sker endvidere – og måske i forstærket grad – når der ved kolonnerengøring bruges højtryksrensning af transportører og spildebakkerne under transportørerne. Her er der risiko for, at båndsmøringsmiddelresterne er inficeret med mikroorganismer, som spredes i lokalet med aerosolerne.

Man kan også få båndsmøringsmiddel på sig, når der rejses flasker (skumdannelse) eller ved passage under transportører (dryp).

Endvidere ses det ofte, at det brugte båndsmøringsmiddel ledes direkte ud på gulvet i tappehallerne, og det kan ikke udeluk-

kes, at de kemiske komponenter spredes herfra til luften.

Som det ses, er der flere muligheder for at blive udsat for de stoffer, som er i båndsmøringsmidlerne.

Men også andre kemikalier i tappehallerne man medføre gener og symptomer hos de beskæftigede i området. Det er velkendt, at rengøringsmidler, smøreolier og mange andre stoffer blandt andet kan give gener og symptomer som udslæt, kløen og irritation i øjne, næse, hals og svælg.

Derfor er det vigtigt, at man lægger mærke til disse symptomer, når de optræder i et arbejdsområde. Det er ligeledes vigtigt, at der sker en registrering af symptomerne, og her vil en spørgeskemaundersøgelse være velegnet som værktøj.

Hvis der i et arbejdsområde er mistanke om, at et bestemt produkt kan være årsag til de gener, som optræder i området, så må der presses på for at få det pågældende produkt udskiftet med et, som ikke giver gener.

Hvordan forbedrer vi arbejdsmiljøet

Det kemiske arbejdsmiljø forbedrer vi ved at anvende produkter, som ikke forringer vor sikkerhed eller sundhed, det vil sige, at vi skal erstatte de stoffer, der indebærer ricci med ufarlige, mindre farlige eller mindre generende stoffer og materialer.

Hvilke muligheder har vi for at vurdere, om det ene stof eller materiale er bedre eller værre end det andet, og hvem skal vurdere det?

Det er helt klart arbejdsgiverens forpligtelse at undersøge, om et stof eller materiale kan erstattes af et ufarligt, mindre farligt eller mindre generende. Afgørelsen af, hvornår erstatning af et stof kan undlades, må i henhold til de gældende regler træffes af arbejdsgiveren i samråd med virksomhedens sikkerhedsorganisation ud

fra en konkret vurdering af forholdene.

Den viden, som skal bruges, når man skal vurdere de enkelte stoffers farlighed, er leverandøroplysninger, Arbejdstilsynets liste over grænseværdier for stoffer og materialer, Miljøstyrelsens liste over farlige stoffer, artikler i den kemiske og arbejds-hygiejniske litteratur samt fagbøger m.m.

Når der arbejdes med stoffer og materialer, som kan være farlige for eller i øvrigt kan forringe sikkerhed og sundhed, så skal der for hvert stof eller materiale udarbejdes en brugsanvisning, som blandt andet skal oplyse om de sundhedsfarlige egenskaber, herunder eventuelle symptomer

ved indtagelse og optagelse af et stof i organismen. Såvel stoffets korttids- som langtidsvirkning skal beskrives. Brugsanvisningen skal udarbejdes af arbejdsgiveren i samarbejde med sikkerhedsorganisationen, og sikkerhedsrepræsentanten har hermed mulighed for at øve indflydelse med forslag til indhold.

Brugsanvisninger er endnu ikke udarbejdet på alle virksomheder i forbundets område, selvom det i Bekendtgørelsen om stoffer og materialer blev fastlagt, at reglen herom trådte i kraft den 1. november 1983. Når en brugsanvisning er udarbejdet, så skal den bruges til instruktion og vejledning af de ansatte (også ferieaflø-

sere) og ikke fungere som støvsamler på et eller andet kontor.

I dag eksisterer der mere end 6 millioner kemiske stoffer, og flere kommer til dag for dag. For at undgå, at mennesker bliver skadet på liv og helbred, er det derfor nødvendigt, at der på virksomhederne sker en opprioritering af miljøproblemerne, som er forårsaget af det kemiske arbejdsmiljø.

Denne arbejdsopgave må løses i fællesskab af ledelse og ansatte på virksomhederne, og dette vil kræve en stor indsats af begge parter i de kommende år.

Konsulentafdelingen

Arbejdsmiljøfondets årsberetning

Tidsskriftet »Miljøinfo« har følgende kommentarer til arbejdsmiljøfondens årsberetning.

Aktivitetssomfanget i Arbejdsmiljøfondets (AMF) uddannelsesafdeling har i 1984 nået et konstant niveau, og på flere områder er der nu en stigende tendens, fremgår det af AMF's årsberetning (okt. 85).

For grunduddannelserne, de såkaldte § 9-sikkerhedsuddannelser, har der været et beskedent fald i antallet af deltagerne i forhold til 1983.

Udover denne grunduddannelse til sikkerhedsrepræsentant tilbyder AMF en række andre arbejdsmiljøkurser. Der har været en stigende efterspørgsel på kurser for sikkerhedsudvalg om arbejdsmiljøplanlægning m.v. samt branche- og emnekurser. Et øget

antal af disse kurser afsættes nu som virksomhedskurser. Fremgangen er bl.a. opnået ved en forstærket markeringsindsats i form af kataloger, kursusoversigter m.v.

Fælles for næsten alle kurserne er, at det har været nødvendigt at nedsætte kursuslængden. Dels af økonomiske grunde, og dels fordi virksomhederne ikke har kunnet afse længere tid til denne form for efteruddannelse.

Ud over redegørelsen for uddannelsesområdet indeholder årsberetningen afsnit om fondets lovgrundlag, bestyrelse og administration. Desuden beskrives fondets forskning, forlagsafdeling og de ændringer i fondets tidsskrift,

Arbejdsmiljø, som har fundet sted.

Til slut omtales fremtidsplanerne for de enkelte områder.

Lederen af LO's arbejdsmiljøafdeling, *Bent Nielsen*, mener iflg. Aktuelt (1.10), at et fald i antallet af § 9-sikkerhedsuddannede, som kan ses i årsberetningen, har direkte følger for sikkerheden.

I 1981 deltog 16.842 personer i kurserne, mens tallet i 1984 var 9.874. *Bent Nielsen* mener, at der er sammenhæng mellem denne nedgang og stigningen i de arbejdsbetingede sygdomme.

Konsulentafdelingen

Sygedagpenge i forbindelse med arbejdsskade

Fra Sikringsstyrelsen har vi modtaget meddelelse om, at Den Sociale Ankestyrelse har truffet afgørelse om, at en lønmodtager, der har været udsat for en arbejdsskade, også ved den anden fraværperiode på grund af arbejdsskaden er berettiget til sygedagpenge fra første fraværsdag.

Den nævnte sag, der gav anledning til afgørelsen, drejede sig om en lønmodtager, der den 9. september 1983 blev sygemeldt, for-

di hun under sit arbejde havde skåret sig i fingeren.

Der blev i forbindelse med sygemeldingen udbetalt sygedagpenge fra første fraværsdag, idet der var tale om en arbejdsskade.

Lønmodtageren genoptog arbejdet den 26. september 1983, men blev på ny sygemeldt med første hele fraværsdag den 2. november 1983 på grund af samme arbejdsskade.

I denne fraværperiode blev der ikke udbetalt sygedagpenge fra

første fraværsdag, idet kommunen fandt, at lønmodtageren var omfattet af karendsreglen. Den Sociale Ankestyrelses afgørelse medfører, at den ændrede praksis får betydning for tilfælde, hvor der træffes afgørelser i sager efter den 18. juni 1985, som er datoen for udsendelsen af Ankestyrelsens afgørelse.

Sager, i hvilke der allerede er truffet afgørelse efter den tidligere fortolkning af loven, bør genoptages overfor arbejdsgiveren. Ved eventuel afvisning af kravet sendes ansøgning til kommunens Social- og Sundhedsforvaltning.

Konsulentafdelingen

En forbundsaktivitet:

Sikkerhedsarbejdet

Ved en serie møder med sikkerhedsudvalgsmedlemmer og deres suppleanter mødte konsulenttjenesten blandt andet repræsentanterne fra Jyske Bryggerier til et halvårsmøde i Randers den 22. oktober.

På mødet aftalte sikkerhedsrepræsentanterne at ville samarbejde om at udveksle lokalt udarbejdede – eller hvis disse ikke fandtes, så leverandørbrugsanvisninger for alle de kemikalieprodukter, der benyttes inden for det afgrænsede arbejdsområde: Lagerkælder, gærkælder og ølkam. Formålet er at hindre, at farlige kemikalier, som anvendes et sted, bliver brugt et andet sted i koncernen. Mødedeltagerne blev selv enige om, hvordan arbejdet skulle gribes an, og at man kunne forelægge resultaterne på det næste halvårsmøde i foråret.

Der blev også brugt en hel del tid på almen erfaringsudveksling af, hvad der var sket, siden repræsentanterne sidst var samlet med konsulenttjenesten. Ligeledes blev der talt meget om ombin-

dingssagen fra Thor Bryggerierne i Randers. Den sag er senest blevet omtalt i Prop & Kapsel nr. 9/84, hvor vigtigheden af ombinding som sikring mod nedstyrtning blev beskrevet ud fra Direktoratet for Arbejdstilsynets meddelelse fra 1975 om »Transport af pallerede stabelbare plastkasser o.lign.«. Sagen på Thor Bryggerierne har endnu ikke fået en tilfredsstillende afslutning.

Forbundets nye pjese »Arbejdsskader«, der er blevet udsendt til afdelingerne/fagforeningerne, blev gennemgået af konsulent Henrik Hansen. Ved afsnittet »Således kan en sag forløbe« påpegede han især det vigtige i, at der foreligger en dokumentation, så arbejdsgiveren ikke kan afvise skaden som et hændeligt uheld. Henrik Hansen henviste også til de gode argumenter, der findes på side 7 i pjecen, idet han hele tiden i sin gennemgang kraftigt pegede på, at pjecen er ment som en vejledning både for sikkerhedsrepræsentanterne og den,

der selv er kommet ud for en arbejdsskade.

Denne tråd blev fulgt op af konsulent John Pedersen, som ved en både praktisk øvelse med mødedeltagerne og ved en teoretisk, teknisk gennemgang af skadesanmeldesskemaets for- og bagside fik tydeliggjort, at der er mange forhold, som man skal være opmærksom på, når et sådant skema skal udfyldes. Under den videre diskussion kom det frem, at man på Ceres Bryggerierne i Århus benytter en speciel, lokal anmeldelsesblanket, som udfærdiges af en arbejder/sikkerhedsrepræsentant og senere kontraskrives af afdelingslederen (der er blandt andet ikke arbejdsledere på nathold) for derefter at blive brugt ved udfyldelse af skadesanmeldesskemaet.

Mødet var meget givtigt, diskussionslysten stor, og konkret arbejdes der nu videre på at få indsamlet data, så de farligste kemikalieprodukter kan blive fjernet fra det daglige arbejdsmiljø.

Hovedbestyrelsens adresser

<i>Forbundsformand:</i>	
Preben Mortensen, Vigerslevvej 11, st. th., 2500 Valby	01-16 74 56
<i>Næstformand:</i>	
Arthur Jensen, Gøgevej 3, 4130 Viby Sj.	02-39 39 24
<i>Hovedkasserer:</i>	
Jytte Hansen, Sdr. Fasanvej 80 A, 4. th., 2000 Frederiksberg	01-46 66 75
<i>Forbundssekretær:</i>	
Lone Christensen, Korallvej 41, 2650 Hvidovre	01-77 04 57
<i>Provinssekretær:</i>	
Thomas Olsen, Søndermarksvej 100, 1. mf, 7000 Fredericia	05-93 38 60
Holger Foss, Nordhøjvej 5, 3250 Gilleleje	02-30 24 13
Bent Meyer, Gillesager 224, st. tv., 2650 Hvidovre	01-75 16 46
Barbara Kryger, Ingolfs Alle 9, 2300 København S	01-59 57 80
Inge Jensen, Vibekegade 25, 1., 2100 København Ø	01-29 37 69
Poul Erik Guldborg, Elmevænget 1, 8444 Balle	06-33 74 72
Allan Lund Nielsen, Lollandsgade 30, 8700 Horsens	05-62 03 16
Jens A. Olsen, Klokkens Kvarter 33, 5220 Odense Ø	09-14 58 07
Bent Embo, Vinkelhuse 5, 3., 2770 Kastrup	01-52 15 03
<i>Ovenstående danner forretningsudvalg</i>	

Kirsten Haastrup, Vigerslev Allé 184, 2500 Valby
 Torben Olsen, Ved Lindelund 49, 2650 Hvidovre
 Henrik Christensen, Leen C 4, 1. tv., 2630 Tåstrup
 Kristian Nielsen, Horsevænget 228, 2610 Rødovre
 Knud Erik Kvortrup, Kollerupvej 23, 8900 Randers
 Winnie Balsgård, Parkvej 14, 3. tv., 9000 Aalborg
 Benny Borke, Ejdervej 35, 8600 Silkeborg
 Egon Andersen, Grønvænget 86, 7800 Skive
 Bjarne Frandsen, Stautrupvej 28, 8260 Viby J.
 Dora Rasmussen, Skansevej 25, 7000 Fredericia
 Erik Michelsen, Erritsøgårdsvej 57, 7000 Fredericia
 Christian Strojeck, Solsortevej 25, 6400 Sønderborg
 Aage Jensen, Lundtoftevej 25, 5700 Svendborg
 Kaj Knudsen, Køllegårdsvej 44 B, 2730 Herlev
 Søren Jørgensen, Spurvevænget 23, 4700 Næstved
 Jack Nielsen, Esrumvej 9 B, Lejl. 25, 3000 Helsingør
 Lis Asghar, Ølsemaglevej 76, 4623 Lille Skensved

Konsulenter:

Henrik Hansen, Bybækpark 21, 3520 Farum
 John Pedersen, Hegnet 21, 2., 2600 Glostrup

FORBUNDETS KREDSE

Nordjysk Kreds

Formand: Poul Erik Guldborg, Grenå afd.

Kasserer: Karsten Jensen, Aalborg II

Sydjysk Kreds

Formand: Allan Lund Nielsen, Horsens afd.

Kasserer: Hans Madsen, Horsens afd.

Fyns Kreds

Formand: Jens A. Olsen, Odense afd.

Kasserer: Jens Larsen, Odense afd.

Sjælland-Falster Kreds

Formand: Bent Embo, Brænderiarb. Kbh.

Kasserer: Birger Pedersen, Brænderiarb. Kbh.

Revisorer:

Flemming Frank, Georgsminde 10, 8900 Randers
 Solveig Jørgensen, Elsdyrvej 2, Ejby, 4223 Lille Skensved

UDTALELSE

LO's repræsentantskabsmøde d. 22. okt. 1985

Vi trænger til en pensionsreform for alle lønmodtagere

1. LO's repræsentantskab konstaterer, at pensionsforholdene i Danmark har ændret sig drastisk for lønmodtagerne nem 60'erne og 70'erne. 1/3 af danske lønmodtagere har i dag rimelige, supplerende pensionsordninger. Det store flertal – ca. 2/3 – har derimod ikke andet end folkepensionen og ATP. Alt for mange lønmodtagere kommer ud for en helt urimelig nedgang i levevilkårene, når de forlader arbejdslivet ved overgang til pensionisttilværelsen.

Ulighederne bliver stadig større mellem »dem, der har«, og »dem, der ikke har« i pensionsalderen. Det er en uholdbar situation. Det svækker den sociale balance i samfundet. Det må der rettes op på.

2. Repræsentantskabet tilslutter sig hovedmål og principper i det af forretningsudvalget forelagte oplæg til en samlet Pensionsreform.

Den trestrengede reform: Bedre Folkepension, bedre

ATP og en ny Arbejdsmarkedspension vil – sammenlagt – skabe større lighed og økonomisk tryghed for alle lønmodtagere i pensionsalderen.

3. Repræsentantskabet konstaterer, at der er råd til at gennemføre denne afgørende sag, fordi reformen også er et positivt bidrag til løsning af vore beskæftigelses- og valutaproblemer. Reformen kan, og skal, gennemføres *samtidig* med en gennemførelse af kravene om nedsat arbejdstid og solidarisk lønpolitik.

4. En virkelig Pensionsreform for hele arbejdsmarkedet og alle lønmodtagere kan kun sikres gennem lovgivningen. Repræsentantskabet opfordrer på denne baggrund et ansvarligt flertal i Folketinget til at tage initiativ til lovgivning om fremtidens Pensionsreform, som lever op til de her fremlagte principper og målet om større lighed og økonomisk tryghed for alle lønmodtagere i pensionsalderen.

Vinterskole

Er du arbejdsløs, eller har du mulighed for at rive et halvt år ud af kalenderen? Så er arbejderbevægelsens vinterskoler måske en idé.

På LO-skolen i Helsingør varet vinterskolen fra den 5. januar til den 25. maj 1986. Her er der mulighed for at lære nyt og møde nye mennesker. Højskolens indhold spænder fra gruppedynamik til økonomi og inkluderer også en studietur til Sovjetunionen.

Prisen for ophold og rejse er i alt 17.000 kr., men der kan søges støtte både hos staten og kommunen, og selvfølgelig i fagforeningen. Hvis du vil vide mere om vinterskolen, kan du ringe til Flemming Sørensens, LO-skolen, tlf. 02-21 72 72.

Fra Forbundet

Forbundet har tilsendt afdelingerne og fagforeningerne tre blade fra FN-Forbundet:

Skoleavisen: *Vor fælles arv*

Krigen og freden

FN og det internationale udviklingsarbejde

Internationalt orienterede medlemmer vil sikkert have megen glæde, i det mindste genkendelsens glæde, ved at læse om den problematik, som FN er med til at løse. Derfor kan det have en vis interesse at læse de tre aviser, som er meget letlæste, og som giver en virkelig grundig orientering om den internationale hverdag omkring os.

Lån dem og få din baggrundsviden fornyet eller genopfrisket.

personalia

VI GRATULERER

25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne

1. december
Gunner Erik Mogensen
c/o B. Lindgreen
Hedebygade 10, st.
1754 København V

4. december
Lizzie Jytte Pedersen
Gl. Køge Landevej 118, st. tv.
2500 Valby

15. december
Margrethe Blohm
Vildbanestien 12, 3. tv.
2635 Ishøj

PROP & KAPSEL

Kommunevalget gav en strømpil i retning af et stemmeskred over mod arbejderpartierne. Lad os forbedre os på at bruge det.

10/85

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bæggere-,
Bæderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6. 1.
2000 København F.
Tlf. (01) 86 09 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Læbe Christensen

Provinsssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Sats, layout og montage
Holbæk Fotosats ApS
Tryk: SP-Tryk, Slagelse

Den faglige klub giver handlekraft

Dette er titlen på en spændende pjece, som LO har genoptrykt i en revideret udgave.

Pjecen er målrettet på såvel igangsætning som videreudvikling af klubarbejdet.

»Den faglige klub giver handlekraft« koster 2,00 kr. pr. stk., og kan rekvireres ved henvendelse til LO's pjeceafdeling, Rosenørns Allé 12, 1970 København V – Telefon 01-35 35 41.

Nyt på Roskilde Højskole

Den første arbejdsdag i det nye år tager Roskilde Højskole en nybygget konferencsal i brug. Den kan rumme 150 personer – men kan udvides til at rumme 200.

Hermed er Roskilde Højskole i stand til at være centrum for kongresser, repræsentantskabsmøder og andre større arrangementer. Kongressalen er nemlig

udstyret med de allermest moderne tekniske faciliteter, således også et simultantolkeanlæg på op til seks sprog.

I forvejen er Roskilde Højskole kendt som en ny moderne højskole med 98 enkeltværelser, otte undervisningslokaler med plads til 20-70 personer, 21 grupperum, diverse fritidsfaciliteter og et meget værdsat køkken.

PROP & KAPSEL ønsker alle godt nytår

INDHOLD

Revideret pjece	2
Leder	3
Den faglige landarbejder- skole i Nicaragua	4-5
Reklame i radio og TV	6-7
Forbundets kursusplan 1986	7
Debat om udviklingen inden for depot- og distributions- området	8-9
AOF's nye kurser, en succes, som fortsætter	9
Fra Bildungszentrum i Oberjosbach	10-12
LO sejrede i voldgiftssag om skiftehold	13
«Alt-i-ét-boliglån»	14
Selvangivelsen 1985	15-19
Ordet er frit og personalia	20

FORSIDEBILLEDET:

Læs lederen side 3.

Tilbageblik på 1985

1985 var for forbundet og dets medlemmer et ret så skelsættende år. Overenskomsten endte i en uges storkonflikt, hvorefter regeringen greb ind og dikterede en meget smal lønramme på 2 pct. og 1½ pct. for henholdsvis det første og andet overenskomstår.

Meningen med indgrebet var at stoppe den storkonflikt, der var brudt ud, men regeringsindgrebet skabte i stedet harme, og mange arbejdspladser lå yderligere stille i næsten 14 dage, da flere tusinde arbejdere strejkede i protest mod indgrebet.

Selvom disse arbejdsnedlæggelser var overenskomststridige, var det forståeligt, at fagbevægelsens medlemmer reagede så stærkt imod indgrebet.

Den uvane folketinget har fået gennem halvfyrdserne og firserne med at gribe ind i den frie forhandlingsret, må få fagbevægelsens medlemmer til at reagere, og 1985 var et varsel om, at fremtidige indgreb i overenskomstforhandlingerne kan risikere at gøre strejkerne længere, end hvis man lod arbejdsmarkedets parter selv ordne tingene.

Yderligere 2 store konflikter, en under Jyske Bryggerier grundet afskedigelsen af en tillidsrepræsentant, og en på Carlsberg/Tuborg, København, grundet manglende enighed om en ny rammeaftale, var med til at markere 1985 som et år med konflikter, som forbundets medlemmer nok ikke tidligere har været ude for.

Også på depoterne har der været mange konflikter, og selvom arbejdsgiverne føler, at de med regeringen i ryggen kan være i offensiven, må man håbe, at de i 1986 vil være mere villige til at forhandle problemerne end at søge den direkte konfrontation.

Forbundets kongres i september viste klart på indlæggene fra de delegerede, at

man absolut ikke ville acceptere arbejdsgivernes nye hårdere linie, og hvert nyt skridt til forringelser vil blive mødt med modforanstaltninger.

Kongressen viste i øvrigt endnu en gang, at der fortsat er uenighed mellem Københavns mandlige afdeling og øvrige.

Man er ikke uenig om, hvad det er for nogle resultater, man vil nå, men man er uenig om, hvilke midler og metoder der skal bruges for at nå disse resultater.

Uanset forskellige opfattelser er det nødvendigt, at et fornuftigt samarbejde etableres. Mulighederne for at skaffe medlemmerne de optimale bedste resultater kan kun ske, hvis forbundet og afdelingerne kan samarbejde.

Et samarbejde kan imidlertid kun fungere, hvis man accepterer hinandens synspunkter og respekterer hinandens ret til at give udtryk for disse.

Fagbevægelsens muligheder for at få opfyldt sine krav kan ikke ske, uden det politiske klima er fagbevægelsen venligere stemt. Det kan man bestemt ikke sige, den borgerlige regering er, og tager man de arbejdsløse og syges situation alvorlig, må man gå ud fra, at flertallet i den danske befolkning ikke længere kan støtte en sådan politik.

Omend kommunevalget er lokalvalg, så bærer det alligevel præg af nogle tendenser, og heldigvis viser disse tendenser, at der er et stemmeskred på vej over mod arbejderpartierne.

Man må så håbe, som det tidligere er omtalt her i Prop & Kapsel, at arbejderpartierne forbereder sig på at bruge et eventuelt arbejderflertal til at føre en lige så konsekvent arbejderpolitik, som den borgerlige regering fører en konsekvent borgerlig politik.

Med håbet om et betydeligt bedre fagligt og politisk 1986 end 1985 ønskes alle et godt nytår.

Den faglige landarbejderskole i Nicaragua

I et par numre af Prop & Kapsel har vi skrevet om det storstilede solidaritetsprojekt, som 13 fagforbund, med blandt andet også Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbundet, samt

Arkitekternes Fagforening og det kooperative Blikkenslager-svendenes A/S er gået sammen om at gennemføre.

Det hele begyndte i efteråret 1984, hvor det nicaraguanske

landarbejderforbund, ATC, Asociación de Trabajadores del Campo, henvendte sig til dansk fagbevægelse for at anmode om støtte til opførelsen af en regional faglig landarbejderskole i Matagalpa-provinsen ca. 150 km nord for Nicaraguas hovedstad, Managua. Siden er det gået stærkt med at få samlet de 13 forbund og udarbejdet et projekt, som kunne godkendes af alle parter og vore nicaraguanske kammerater, der skal drive tillidsmandscentret, når det står færdigt i juli 1986.

Solidaritet og danske traditioner

Resultatet er nu, at landarbejderskolen vil blive på 850 m² bygget areal, omfattende undervisningslokaler, sovesale, spisesal, køkken m.v.

– Det er bestemt ikke meningen, at denne tillidsmandsskole skal være et monument, men byggeriet skal vise nogle af de traditionelle gode danske byggetraditioner, sagde forbundsformand Hardy Hansen, SiD, da han på de 13 forbunds vegne præsenterede dansk fagbevægelses solidaritetsprojekt for pressen.

Tilstede ved dette pressemøde var også flere af de 10 danske bygningsarbejdere, der sammen med et nicaraguansk byggehold skal opføre skolen i Matagalpa-provinsen. Det danske byggehold starter fra Danmark den 12. januar og vender først tilbage efter den 15. juli, hvor landarbejderskolen står færdigmonteret til det nicaraguanske landarbejderforbund.

Støtte til Nicaragua

Folketinget har den 7. november vedtaget et motiveret dagsordensforslag, som er en indirekte godkendelse af dansk fagbevægelses solidaritetsprojekt:

»EN FAGLIG LANDARBEJDESKOLE TIL NICARAGUA«

Vedtagelsen har følgende ordlyd:

Folketinget opfordrer regeringen til

- at støtte Contadora-landenes initiativer til fremme af fred i Centralamerika, som de senest er fremlagt i udkastet til den såkaldte »Contadora-akt for fred og samarbejde i Centralamerika« og intensivere samarbejdet mellem De Ti, Spanien, Portugal og Contadora-gruppen.
- at tage afstand fra al fremmed indblanding i Centralamerika.
- at opfordre USA til at ændre sin politik over for landene i Centralamerika, omgående stoppe handelsembargoen mod Nicaragua og genoptage Manzanillo-drøftelserne.
- at udvide støtten til det humanitære hjælpearbejde til flygtninge og andre fordrevne folkegrupper og at forøge støtten til danske private organisationers bistandsarbejde i Centralamerika.
- at udvide den finansielle bistand til og udbygge handels-samkøbet med Nicaragua.
- at henstille til alle landene i Centralamerika, at de opfylder deres internationale forpligtelser i henhold til de Forenede Nationers menneskerettighedserklæring.

Solidaritet koster – støt giro 6 00 00 29

Det danske solidaritetsprojekt kommer til at koste 3.600.000

kr., men indsamlingskomiteen mangler nu kun omkring en million kroner for at kunne give denne håndsrækning til de nicaraguanske landarbejdere. I den forbindelse udtaler SiD's internationale sekretær Claus Jensen, der er hovedansvarlig for solidaritetsprojektets gennemførelse, til Prop & Kapsel:

– Solidaritet koster penge, hvis den da ikke skal bestå af tomme ord og resolutioner. Derfor opfordrer vi alle til at støtte solidaritetsprojektet »En faglig landarbejderskole til Nicaragua« ved at sende deres bidrag til postgiro 6 00 00 29, som er indsamlingskontoen for dansk fagbevægelses støtte i denne sag.

Folketingets godkendelse

Endvidere oplyser Claus Jensen, at netop dette projekt har fået en indirekte godkendelse af Folketinget, og at det er blevet et led i den officielle danske udenrigspolitik i Mellemamerika. Det skete, da Folketinget den 7. november vedtog et motiveret dagsordensforslag, som blandt andet gik ind for »at øge støtten til danske private organisationers bistandsarbejde i Centralamerika«.

Forbundets opbakning

Udover at forbundet synes, at solidaritetsprojektet er spændende og interessant, har man også givet det sin økonomiske støtte, i alt 35.000 kr.

Det danske byggehold, der skal være med til at opføre landarbejderskolen i Nicaragua, er set fra venstre: Tømrer Michael Brændstrup (30 år), jord- og betonarbejder Jan Olesen (28 år), byggepladsleder Kurt Lange (38 år), jord- og betonarbejder Erling Christensen (37 år), elektriker Niels Jessen (42 år), murerarbejdsmand Karlo Nielsen (53 år), tømrer Knud Jensen (28 år), jord- og betonarbejder Flemming F. Steffensen (41 år), blikkenslager Jens Bjergvang (21 år), jord- og betonarbejder Gunnar Kristensen (47 år) sammen med SiD's internationale sekretær Claus Jensen. Byggeriets koordinator Jens Heilmann var ikke tilstede, da dette foto blev taget.

Reklame i radio og TV

Den borgerlige regering har igennem længere tid søgt at presse på for at få et nyt TV2 placeret uden for Danmarks Radio og finansieret ved reklamemidler. Debatten har bølget længe og heftigt, idet blandt andet Socialdemokratiet har været modstander af disse planer.

Men der findes faktisk allerede nu reklamer i radio og TV, når disse bringes via de sendere, som Kulturministeriet har givet tilladelse til ved forsøgsordningen for lokale radio- og TV-stationer.

Det drejer sig blandt andet om reklame fra politiske og faglige organisationer, hvilket også på lokalt plan har kunnet høres og ses i forbindelse med det netop overståede kommunalvalg. Og det er lovligt at bringe reklamer, når blot disse ikke er kommercielle.

Her har fagbevægelsen en mulighed for uzensureret at få sine budskaber sendt ud til offentligheden, hvilket er at væsentlig betydning i en situation, hvor mere end 80 procent af de trykte medier (dagbladene) er af borgerlig observans. Det er kun et spørgsmål om at bruge de æterbårne medier rigtigt.

Arbejderbevægelsens udspil

Prop & Kapsel har derfor besøgt DAN-TV/radio, som er en formidlingscentral til 10 af de 30 lokale TV-stationer, som har sendetilladelse. Og udover at være TV-stationerne behjælpelige med at skaffe underholdningsprogrammer og spillefilm, leverer DAN-TV/radio også stationerne videomateriale, som man har lavet for fagbevægelsen.

– Begyndelsen er vel egentlig, at DAN-TV/radio er et bureau, som LO's forretningsudvalg har oprettet for at hjælpe arbejderbe-

vægelsens TV- og radioprojekter med rådgivning, siger den daglige leder, redaktør Niels Linden.

– A-pressen, der i forvejen havde nogle sendetilladelser, driver bureauet, som egentlig ikke har nogen kompetence over for de enkelte stationer, men A-pressens bestyrelse har en lang række aftaler med arbejderbevægelsens TV-projekter om, at vi understøtter dem økonomisk.

Egne reportager

– Det, som DAN-TV/radio så laver for fagbevægelsen, er videoproduktioner, hvor vi både stiller teknisk og journalistisk bistand til rådighed, hvis man altså ønsker det. Samtidig tager vi os også af forhandlingsarbejdet med TV-stationerne. Vi har for eksempel formidlet dagligt løbende reportager på et kvarters tid fra Dansk Metalarbejderforbunds-

Aktivitet i studiet for Bornholms lokal-TV.

– DAN-TV/radios funktion er rådgivende i tekniske og økonomiske spørgsmål, herunder også, hvordan man skaffer sig indtægter. I teknisk henseende er alt det udstyr, der befinder sig på de enkelte stationer indkøbt igennem DAN-TV/radio, fordi vi har kunnet opnå rabatter ved fællesindkøb. Nogle af radiostationerne har vi også bundet penge i, så de er stillet til rådighed for bevægelsen.

Snedker-Tømrernes- og Træindustriarbejdernes kongres. Her har man så kunne beskrive, hvad der er sket på kongressen uden at skulle få begivenhederne drejet i en version, der kunne passe den borgerlige presse.

– En reportage på et kvarters tid koster, hvis alle stationerne bringer den, 2.440 kr. i minuttet, og så har man en chance for, at udsendelsen ses af ca. 1,2 millioner husstande, siger Niels Linden.

Lokale fagforeningsfolk viser den centralt producerede videofilm

– Det bedste, som man kan gøre i dette medie, er at fremstille noget kvalificeret og godt grundmateriale. Det kan man så tilbyde TV-stationerne, og med det centrale bånd fra forbundet kan man ved hjælp af lokale fagforeningsfolk i TV-studiet levendegøre det centrale udsendelsesmateriale, ved at lade det blive diskuteret af folk, som er lokalkendte. Så er det faktisk den lokale fagforeningsmand, der kommer og viser udsendelsen, som forklarer tingene bedre og hurtigere end vedkommende selv kunne have gjort det. På den måde vil seerne komme til at forholde sig til det centrale budskab, som vil være dagsordenskabende for debatten.

Denne model har vi med succes brugt på en centraltproduceret videofilm om unges uddannelsesvilkår for Dansk Teknisk Landsforbund (DTL), som havde en ud-

dannelsesmedarbejder og en lokal repræsentant for DTL siddende i studiet, hvor seerne så kunne ringe ind og deltage i debatten.

Et fast reklamebillede

– Man behøver dog ikke at producere en videofilm for at reklamere på de lokale TV-stationer, man kan også henvende sig til sin lokale station eller DAN-TV/radio for at få hjælp til at udforme et Telop-kort, som sammen med 49 andre i karrusel vises i stedet for det prøvebillede, som vi kender fra Danmarks Radio. På den måde får man bragt sin serviceinformation næsten døgnet rundt, og Telop-billedet står fast på skærmen i 10 sekunder ad gangen hvert ottende minut. Det kan dreje sig om en generalforsamlingsmeddelelse eller andet, og for dette betales stort set det samme som for en to-spaltet annonce i lokalavisen. Viser Telop'en før eller efter en fjernsyns-

udsendelse, er prisen lidt større. Der er således rige muligheder for at bringe sine budskaber ud til så mange seere som muligt.

De lokale stationer vil overleve

– Endvidere har de lokale TV-stationer jo altid brug for en god journalistisk historie, og med Kulturministeriets forsøgsordning har arbejderbevægelsen nu brudt det borgerlige pressemonopol over hele landet. Og politikerne vil aldrig nogensinde kunne overleve, hvis de vil lukke de lokale TV-stationer. Det vil også betyde, at de første 1.000 medarbejdere vil blive kastet ud i arbejdsløshed. Jo, arbejderbevægelsen står fantastisk stærkt, for folk er meget interesseret i de lokale problemstillinger, som de lokale radio- og TV-stationer beskæftiger sig med, siger DAN-TV/radio's optimistiske leder, Niels Linden.

Forbundets kursusplan for året 1986

Da der er begået fejl i forbundets kursusplan i Prop & Kapsel 9/85, gengives den korrekte kursusplan hermed.

Samtlige kurser afholdes på Roskilde Højskole og finder sted i følgende perioder:

INTRO-kursus:

21.-23. februar 1986

4.- 6. april 1986

3.- 5. oktober 1986

Grundkursus:

G1: 12.-17. januar 1986

G2: 2.- 7. februar 1986

G1: 16.-21. marts 1986

G2: 13.-18. april 1986

G1: 31. august til 5. sept. 1986

G2: 21.-26. september 1986

G1: 16.-21. november 1986

G2: 7.-12. december 1986

Tilmelding sker til din lokale afdeling/fagforening.

Debat om udviklingen inden for depot- og distributionsområdet

I weekenden 29.-30. november afholdt Fyns kredsen på Hotel »Tre Roser« i Svendborg en konference, hvor formålet var at samle depot- og distributionsfolk fra hele kredsen for at drøfte udviklingen og overenskomstforholdene inden for området – og helst med så mange »nye ansigter« som muligt.

Efter indkvartering og spisning startede konferencen kl. 19 med velkomst af konferenceleder Jens A. Olsen, hvorefter deltagerne blev inddelt i grupper til det senere gruppearbejde.

Færre bryggeri- og depotarbejdere

Fredag aften emne var: Udvikling inden for depot- og distributionsområdet ved provinssekretær Thomas Olsen.

Thomas redegjorde for forbundets struktur, udviklingen inden for vor branche, både før og nu samt hvad man kan forvente inden 1990. Thomas mente, at de sammenlægninger og især nedlæggelserne af bryggerier og depoter, som man vil opleve inden 1990, formentlig vil ske ud fra tre modeller – en langsom, en normal og en hurtig. Han redegjorde for modellernes forudsætninger, og efter alle tre modeller ville udviklingen indebære, at der bliver færre bryggeri- og depotarbejdere. Sker udviklingen efter den hurtige model, vil der formentlig i 1990 være 50 procent færre depotarbejdere end i dag.

Efter dette gode og lærerige oplæg gik grupperne i gang med gruppearbejdet omkring følgende spørgsmål:

1. Hvad er depoternes/distributionsens nuværende status i forhold til den skitserede udvikling?
2. Hvilke konsekvenser vil den skitserede udvikling få for salgsstruktur og beskæftigelse i jeres område (depoter/distributionsafdelinger, fagforeninger, kreds)?
3. Kan afdelingerne og kredsen forbedres strukturelt og organisatorisk? Hvordan?

Besvarelsene kan kort sammenfattes således:

Man forventer et større og større salg af discount- og palleøl, opbygning af store centrallagre, samt at store kæder selv henter og distribuerer deres øl og vand. En af grupperne mente, at der ville ske en halvering af antallet af depoter inden to år.

Nogle af midlerne til at vende eller i hvert fald at påvirke denne udvikling vil være: Bemandings- og teknologiaftaler, bedre indbyrdes kommunikation samt afskaffelse af discountsalg.

Afdelingssammenlægninger på Fyn?

Med hensyn til strukturelt og organisatorisk at forbedre afdelingerne og kredsen er det jo allerede besluttet at sammenlægge Fyns og Sydjysk kreds inden næste kongres. Der blev også givet udtryk for, at en sammenlægning af afdelingerne på Fyn ville være ventelig og ønskelig i den nærmeste fremtid.

Efter fremlæggelse og debat af gruppebesvarelsene gik deltagerne så i gang med sidste punkt på fredagens program – pølsebord og kammeratligt samvær. –

Dette punkt blev også afviklet fuldt ud tilfredsstillende.

Overenskomstfortolkning

Efter »morgenandagt« og morgenmad startede lørdagens program med emnet: Overenskomstfortolkning, oplæg ved provinssekretær Thomas Olsen.

Deltagerne blev inddelt i fire grupper alt efter hvilket overenskomstområde, de tilhørte. I grupperne diskuterede deltagerne overenskomstforhold og formulerede spørgsmål til et panel bestående af Thomas Olsen og de tre tilstedeværende afdelingsformænd. – Der var selvfølgelig spørgsmål til mange af overenskomsternes punkter men også spørgsmål og kommentarer til helt aktuelle sager.

Forbedringer til overenskomsten

De punkter (udover lønnen), som man mente burde forbedres, var følgende:

1. Ny og forbedret søgnehellingsdagsbetaling.
2. Ingen karensdag.
3. Betaling til kiropraktorhjælp.
4. Afspadseringsaftalen.
5. Max. 100 overarbejdstimer.
6. Bedre beskyttelse af tillidsfolk.

Der blev også udtrykt ønske om konsulentbesøg på depoterne samt en dialog/evt. samarbejde med HK om problematikken med prismærkning, pakning, stabling m.m. Man måtte nok også erkende, at kendskabet til overenskomsten blandt medlemmerne var for dårlig, og at man lokalt skulle forsøge at gøre noget ved dette.

Efter frokosten startede konferencens sidste emne: Hvordan sikrer vi alle medlemmer indflydelse i organisations- og arbejdspladsforhold? Oplægget til dette emne kom fra Åge Jensen, Det landsdækkende Depotudvalg.

Lokaludvalg af distributions- og depotarbejdere

Åge indledte med at omtale Det landsdækkende Depotudvalgs arbejde og nævnte også nogle ting, som efter hans mening kun-

ne medvirke til at forbedre vore forhold og øge den faglige bevidsthed. For også rent praktisk at gøre noget ved dette foreslog Åge, at man nedsatte et udvalg af distributions- og depotarbejdere under Fyns kreds. – Dette forslag blev herefter debatteret, og Thomas fortalte, hvad man havde gjort andre steder. Konference-deltagerne blev herefter enige om at henstille til kredsbestyrelsen, at denne tager skridt til, at man kan komme i gang allerede

ved næste repræsentantskabsmøde den 20. januar 1986.

Efter alle disse indlæg med debatter var konferencen slut, og Jens A. Olsen takkede *alle* deltagerne for at have medvirket til, at konferencen havde fået et så godt forløb. Og var emnet langt fra fuldt uddybet, så var formålet opfyldt.

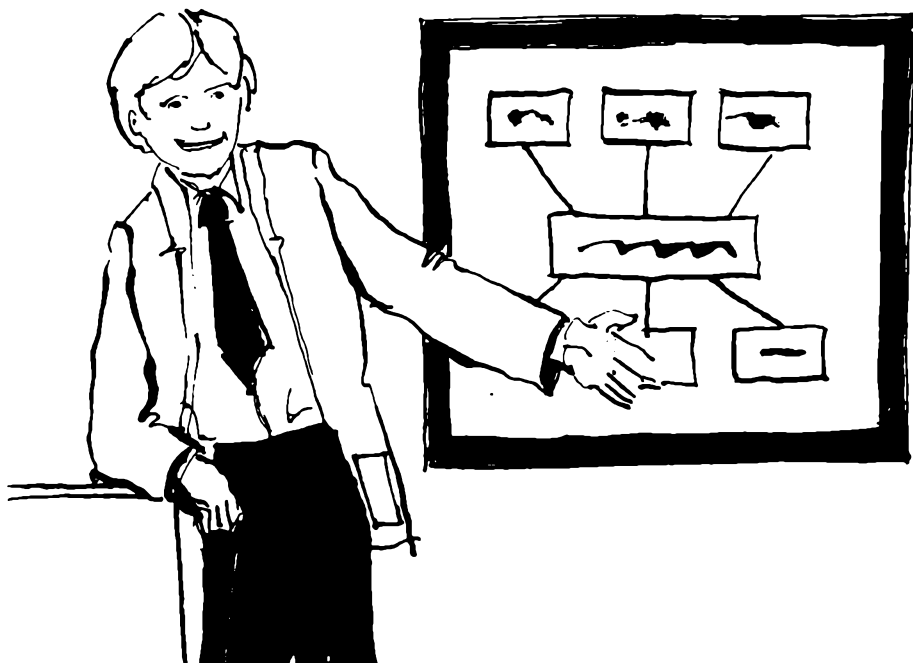
Bjarne Petersen
Nyborg afdeling

AOF's nye kurser en succes, som fortsætter

Arbejdernes Oplysningsforbund i Danmark tilbyder atter gennem sin netop udsendte »Kursusplan 1986« en stribe højaktuelle kurser til fagbevægelsens medlemmer.

AOF har hermed taget konkurrencen op med de efterhånden mange »fremmede« initiativtagere, f.eks. arbejdsgiverorganisationer, private konsulentfirmaer m.v., som ikke skal tro, at de har patent på fremtidens uddannelsesmønster, når det gælder *Strategisk Planlægning, Strategisk Ledelse* samt *Produktudvikling, Teknologi, Lønfastsættelse og Teknik og Metodestudier*. Flere af emnerne suppleres med videregående kurser og på A-kasseområdet tilbydes et helt nyt *Efteruddannelsesseminar* af 3 dages varighed.

Helt nye kursustyper er blevet udviklet i samarb. med førende eksperter på områderne, og kurserne henvender sig til tillidsrepræsentanter, sikkerhedsrepræsentanter og medarbejderrepræsentanter i aktie- og anpartsselskaber samt koncernbestyrelsesmedlemmer.

Interesserede medlemmer i fagbevægelsen, som ønsker at få et bredere kendskab – og hermed øget indflydelse på virksomhedernes fremtidige udvikling, kan rette henvendelse til *sit forbund*, som har alle relevante oplysninger om AOF's kursustilbud. Hvert kursus varer 40 timer og kræver ingen specielle forudsæt-

ninger. Det anbefales dog, at deltagerne har gennemført FIU's grundkurser. A-kasseseminaret, som varer 3 dage, kræver dog, at man har gennemgået FIU-modulet 0-7.

Nærmere information gives gerne hos AOF's faglige afdeling, Teglværksgade 27, 2100 København Ø. Telefon 01-29 60 66.

Fra Bildungszentrum i Oberjosbach ved Frankfurt

Af: Tillidsrepræsentant Steen Hansen, Odense og Provningssekretær Thomas Olsen

I 1984 deltog vi i 2 tillidsmandskurser (trin 1 + 2) af 1 uges varighed på det vesttyske levnedsmiddelarbejderforbund NNG's kursusjendom lidt nord for Frankfurt.

Strukturen i fagbevægelsen i vort naboland gjorde, at vi følte et meget stort behov for at lære noget om arbejdernes egentlige værktøj overfor arbejdsgiverne, nemlig Bedriftsrådet.

Forbundets FU bevilgede os deltagelse i kurset »Bedriftsråd II« og i tiden 10.-22. november 1985 var vi igen i Oberjosbach.

Forholdene på det tyske arbejdsmarked er reguleret af en række love, hvoraf »Arbejdsmarkedets Forfatning« – en gevaldig mopedreg – er den væsentlige, men den hænger sammen med Grundloven, Borgernes Lovhåndbog, Loven om beskyttelse mod afskedigelse m.m.

Det er disse love, som Bedriftsrådet arbejdede med. En rigtig lov-

jungle, som giver arbejdsgiverne mange muligheder for at finde smuthuller, men som også giver et seriøst arbejdende Bedriftsråd gode kort på hånden. Man har nemlig ret til at tilkalde eksperter på arbejdsgiverens regning, ligesom fagforeningen har ret til at komme på virksomhederne, blot en enkelt ansat er organiseret.

Alt det materiale, Bedriftsrådet får udleveret af arbejdsgiveren, også fortroligt materiale, har man ret til at forelægge enten eksperter eller fagforeningen, når man søger råd og vejledning.

Vi mødtes med 25 tyske Bedriftsrådsmedlemmer søndag aften den 10. november. Efter en række praktiske oplysninger om skolen og kursusplanen, gik vi over til en kort præsentationsrunde, hvor hver enkelt fortalte om virksomheden, de ansatte, organisationsgrad, eget fagligt arbejde, hobby osv. Sideløbende med vo-

res hold, kørte vor »gamle« lærer Wolfgang Wolthers et hold på 29, som også var et »BR-2«. Vores underviser hedder Wolfgang Friche, og de to afviklede kurset i samarbejde.

Mandag morgen blev vores klasse delt op i 4 grupper, som i den første uge skulle fungere som Bedriftsråd på »Brødfabrikken Kermel«. Indehaverne, far og søn, viste sig i løbet af denne uge at være arbejdsgivere, som vi kender dem på bryggerierne her i Danmark – altså folk, som vi ikke løber nogen som helst risiko for at træffe i Himmerige.

Undervisningstiden er fra kl. 8.30-12.20 og fra kl. 15.00-18.00. Formiddagene brugte vi til bedriftsråds møder, hvor vi behandlede de problemer, vi blev stillet over for. Om eftermiddagen var vi sammen i plenum, hvor gruppernes arbejde om formiddagen blev gennemgået og vurderet: Havde vi forstået Kermels udspil rigtigt? Havde vi brugt de rigtige lovparagraffer? Hvor havde vi medbestemmelsesret eller kun ret til at rådgive? Hvad skulle vores næste skridt være? Osv.

Brødfabrikken »Kermel« er en arbejdsplads med 248 ansatte. Der produceres over 100 forskellige brødsorter på forholdsvis gamle anlæg.

Vi brugte de første »BR-møder« til at sætte os ind i fabrikkens forhold, se på gamle aftaler osv., alt imens fabrikkens ledelse bombarderede os med forslag til aftaler om tilsyneladende småforandringer, som samlet set godt kunne være grundlaget for en modernisering af virksomheden med tab af arbejdspladser til følge.

De 2 undervisere sad i deres »kommandocentral« og fungerede som fabrikkens ledelse.

Udsigt fra skolen over byen Oberjosbach.

Alle de sager, som vi fik smidt i hovedet, skulle vi behandle, som om vi var et fungerende bedriftsråd, så vi arbejdede meget koncentreret med de relevante love. Underviserne lavede store plancher, hvorpå man kunne følge slagets gang for de enkelte bedriftsråd, hvad man havde foretaget sig, hvornår man havde gjort det, hvem man havde sat sig i forbindelse med, hvilke lovparagraffer man havde anvendt o.m.a.

Sideløbende med alt dette, modtog vi henvendelser fra forskellige arbejdere om rygter på arbejdspladsen og ting, som den enkelte havde været udsat for fra ledelsen vedrørende deres personlige forhold, f.eks. sygefravær.

Disse ting var det vigtigt for os at få passet ind i det generelle billede, så vi kunne rejse de rigtige krav overfor ledelsen med hensyn til planerne for fabrikkens fremtid.

Dette var især vigtigt, fordi der er en række ting, som bedriftsrådene direkte har medbestemmelse om.

Hver eftermiddag samledes vi i plenum, hvor vi gennemgik formiddagens arbejde i bedriftsrådene. Her kunne vi så vurdere, hvem der havde gjort det bedst og så samtidig få impulser til næste formiddags arbejde. Det var især vigtigt, at vi sammen gennemgik de love, som var blevet anvendt, så vi kunne se konsekvenserne heraf.

Det blev mere og mere spændende i løbet af ugen. Fornemmelsen af, at ledelsen ville indføre ny teknologi, viste sig at holde stik. Det var meget fængslende at være med til at bygge et værn op om de berørte arbejdere og deres arbejdspladser. Godt nok måtte vi knokle med tørre lovparagraffer, men arbejdet gav vore tyske kammerater et solidt fundament til deres arbejde hjemme på deres virksomheder. De har mange muligheder med loven i hånden, men det var tydeligt, at de manglede den fornødne lærdom i at udnytte disse muligheder. Selvom dette store lovmaterialer var helt

nyt for os, var vi ofte først med at finde de paragraffer, som var anvendelige for os. Vi kunne fylde mange spalter med detaljer om de problemer, vi arbejdede med den første uge, men vi håber, at denne korte omtale er nok til at give et indtryk.

Det var en interessant og lærerig uge, men vi var også dødtrette af kyniske arbejdsgivere og tørre lovparagraffer, da vi lørdag middag gik til weekend.

Vores 2. uge var delt op i 3 emner. Først havde vi 1½ dag med Herbert Grimberg, som også er til-

pelthen med et forslag til, hvem der skal være sikkerhedsrepræsentant – dog er der mulighed for indsigelse fra bedriftsrådet.

Den udpegede person fungerer så på ubegrænset tid og er helt uden beskyttelse. I praksis regnes han ikke for noget, da det er meget sjældent, han kommer med initiativer. Det tror da fanden, når han risikerer at miste sit job, hvis han bliver for aktiv.

Erstatning for ulykker på arbejdspladsen er så godt som umuligt at få. Vi fik en lang række sa-

Søndag havde skolen arrangeret bustur til Rhinen. »Thomas Olsen studerer også skibsfart«.

knyttet skolen. Emnet var sikkerhedsarbejde. Ret tidligt i dette pensum gav Herbert Grimberg udtryk for, at han mente, at man i Tyskland var meget forud for de nordiske lande. Det var vi nu noget skeptiske overfor – og da vi efter de 1½ dag diskuterede med vore tyske kammerater, var de helt enige med os. Man kan godt sige, at lovgrundlaget i Tyskland er lidt bedre end hos os, men et er, hvad der står på et stykke papir – et andet er, hvordan det fungerer i praksis.

Det, der først rystede os, var systemets opbygning. Man har ikke valgt sikkerhedsrepræsentanter med beskyttelse, som vi har det. Ledelsen kommer sim-

ger, som var gået arbejderne imod. Her blot 2 af dem:

En tæppepålægger var under sit arbejde gået alene ned i et kælderrum for at hente en næsten tom dunk med lim. Nede i kælderen tager han låget af dunken og giftgassen slår ham ihjel. Da sagen blev behandlet, blev det afslået at give erstatning, fordi enken ikke kunne bevise, at manden ikke var sniffer. Arbejdsgiverens påstand var, at manden havde taget låget af dunken for at sniffe og derefter var død af en overdosis.

Et andet eksempel er en steward, som under sengeredning på en passagerbåd er så uheldig at støde hovedet op i overkøjen. Han

henvender sig til skibslægen og fortæller, hvad der er sket, ligesom han bliver behandlet for et sår i hovedet.

Han dør af indre blødninger i hjernen, men familien får ingen erstatning. Begrundelse: Da han jo var alene, da uheldet skete, er der ingen, som kan bekræfte hændelsesforløbet. Skaden kan altså være opstået på andre måder, og derfor frifindes arbejdsgiveren. Det kan heller ikke bevises, at han fortalte skibslægen sandheden.

Sådan er der flere eksempler. På arbejdspladsen er der flere situationer, hvori man heller ikke er forsikret, f.eks. hvis man falder i kantinen, uanset hvad årsagen er.

Vi havde gruppearbejde om Arbejdssikkerhedsloven og fandt den rimelig god, men retspraksis er altså en ganske anden.

Ugens 2. emne tog Wolfgang Seifert sig af. Han er ansat i fagbevægelsen med hjemsted i Frankfurt og kører arbejdsretssager i 2. instans. Det er den sidste station før »Bundesarbeitsgericht«, den øverste myndighed vedrørende arbejdsmarkedsforhold. Wolfgang underviste os i et emne, som vi havde arbejdet meget med ugen før, nemlig arbejdernes retsstilling omkring EDB – altså registerloven. Han bekræftede og underbyggede de ting, som vor »normale« underviser Wolfgang Friche havde gennemgået med os ugen forud. Det fik naturligvis tingene til at hænge bedre fast, men det bedste udbytte vore kolleger havde af ham, var egentlig, at der blev diskuteret mange aktuelle sager fra de enkeltes daglige hverdag i bedriftsrådene. Naturligvis bibragte han os også noget nyt, men det var ikke alverden.

Ugens sidste 2 dage tog Wolfgang Friche sig af. Vi arbejdede i grupper med specifikke emner i forbindelse med den nye teknologi, som nu skulle indføres på brødfabrikken. Der var 5 temaer, som man frit kunne vælge at gå i gruppe om, nemlig: EDB-anlæg – Systemer til opsamling af produk-

tionsdata – EDB-styrede telefon-systemer – Mobile dataanlæg og Elektronisk turplanlægning.

Grupperne skulle gennemgå det udleverede materiale, opstille konsekvenserne heraf, lave forhandlingsoplæg og finde de love, som var relevante for at få den størst mulige medbestemmelse. Vi valgte gruppen om mobile dataanlæg. Igen var det er slid at komme gennem emnet, men det var virkelig fascinerende.

Alle 5 gruppers arbejde blev gennemgået i plenum på en sådan måde, at vi også kom godt ind i de emner, de andre grupper havde arbejdet med.

Generelt kan det siges, at de 2 uger var meget udbytterige. Undervisningsformen var af høj kvalitet. Vi kom for at lære om arbejdet i bedriftsrådene og det lovmæssige grundlag for dette arbejde. Vore forventninger blev mere end opfyldt.

Søndagen mellem de 2 uger var fridag, og skolen havde arrangeret en udflugt op langs Rhinen.

Det var en pragtfuld dag i den skønne natur i området. Vi kørte i bjerge og dale, gennem idylliske små landsbyer, langs Rhinens bredder, vi besøgte den kendte Lorelei-klippe med en fantastisk udsigt over floden, småbyerne og

de små vinmarker på bjergsiderne. Vi var enige om, at vi skulle tilbage engang i vores ferier.

På skolen havde vi mange samtaler med vore tyske kammerater, ikke mindst i »Knejpen«. De var meget interesserede i forholdene hjemme hos os, og de spurgte flittigt. Også på dette område var kurset en succes.

Knejpen passes af kursisterne. Drikkevarerne betales der lidt i overkanten for, da der så er mulighed for at holde en gratis afslutningsaften. Mens vi var dernede, skete vulkankatastrofen i Sydamerika. Billederne i TV rystede os alle, og vi besluttede, at knejpens overskud skulle gå til katastrofehjælpen. Overskuddet var på ca. 1.100 DM, som vi sendte afsted.

Dette var så den tredje og sidste rapport fra Oberjosbach. Ud over at have lært en masse om arbejdsmarkedsforholdene i Tyskland, har vi fået kontakt med en masse kammerater, som vi håber at udbygge. Fra de tidligere kurser har vi allerede både haft besøg af kammerater og også selv besøgt nogle i Tyskland, så det håber vi at få meget ud af – måske også artikler til Prop & Kapsel.

Thomas Olsen Steen Hansen

Stemningsbillede fra en lokal vinstue.

LO sejrede i voldgiftssag om skiftehold

Arbejdstiden nedsættes med en time på hvert skift på trods af heftig modstand fra Dansk Arbejdsgiverforening.

Af POUL MONGGAARD

– Det er meget tilfredsstillende, at voldgiftsretten har givet LO medhold i, at den arbejdstidsnedsættelse, der blev fastsat i overenskomstloven, skal slå igennem på alle tre skift ved holddriftsarbejde.

Dette siger LO-sekretær *Bent Nielsen*, der er formand for LO's holddriftsudvalg. Holddriftsaftalen, der vedrører skifteholdsarbejde, er den eneste overenskomst, LO kan indgå direkte med Dansk Arbejdsgiverforening.

Bent Nielsen: – Da regeringen i foråret gennemførte overenskomstlovgivningen, som indebærer, at arbejdstiden skal nedsættes med en time i de sidste tre måneder af overenskomstperioden, slog Dansk Arbejdsgiverforening sig kraftigt i tøjret, når det gjaldt skifteholdsaftalen.

Arbejdsgiverne mente ikke, at der skulle ske en arbejdstidsnedsættelse på 2. og 3. skift. De mente, at der ikke var tale om en 40 timers overenskomst, som berettigede til kortere arbejdstid. De hæftede sig ved, at for hver 40 timer, der arbejdes på 2. og 3. skift, opnås der ret til tre timers betalt

frihed, der gives som hele fridage i det følgende ferieår.

Den argumentation kunne vi fra LO's side naturligvis ikke acceptere, fordi timeopsparingen ikke er en egentlig arbejdstidsforkortelse, men en kompensation for de ulemper, der er forbundet med at arbejde på aften- og natthold.

Vi havde mange trakasserier med Dansk Arbejdsgiverforening om dette spørgsmål, og det endte med, at sagen blev indbragt for voldgift. Det skete den 25. november, og mandag den 2. december afsagde højesteretsdommer *Erik Bjerregaard* sin kendelse.

Den giver LO fuldstændig medhold i, at der skal gives en times arbejdstidsnedsættelse på hvert skift. Det betyder, at arbejdsugen på alle tre skift er på 39 timer fra 1. december 1986.

Hertil kommer så, at der på 2. og 3. skift skal gives tre timers opsparing til næste ferieår for hver 39 timer, der arbejdes på disse skift. Denne timeopsparing er efter LO's opfattelse uanfægtet, fordi arbejdsministeren har tilkendegivet, at uanset arbejds-

tidsnedsættelsen, så er de goder, der i øvrigt ligger i aftalen, uantastede.

Under voldgiftssagen henstillede Dansk Arbejdsgiverforening, at der blev åbnet adgang for yderligere overarbejde, således at man kunne fortsætte i den kontinuerlige drift, sådan som man er vant til i dag.

Det spørgsmål tog voldgiftskendelsen imidlertid ikke stilling til, idet det er forhandlingsstof.

Det er LO's opfattelse, at en sådan forhandling må afvente næste overenskomstsituation. Men hvis Dansk Arbejdsgiverforening på den baggrund mener, at det bliver umuligt at drive virksomhed, vil vi ikke afvise en drøftelse af eventuelle problemer.

For os er det vigtigt at fastslå, at vi har opnået en nedsættelse af arbejdstiden på alle skift, og at vi kan konstatere, at goderne i holddriftsaftalen i øvrigt er uantastede, siger Bent Nielsen, som understreger, at kendelsen omfatter alle, der i dag arbejder 40 timer på hvert skift.

Forsikringsselskaber profiterer på arbejdsskader

– Vi er dybt rystede over de afsløringer, der er fundet sted omkring de private forsikringsselskabers forvaltning af midlerne til Arbejdsskadeforsikringen, udtalte Landsforeningen for Arbejdsskadede i november, og fortsatte:

– De milliardbeløb, som er gået til andre formål end arbejdsskadeforsikring, må nationaliseres, og værdierne fordeles til gavn for de skadelidte, som i titusindvis må gennemleve en hverdag, der ud-

over lidelsen og menet er præget af konstant økonomisk krise.

– Erstatningerne skal derfor sættes op, ligesom listen over anerkendte erhvervs sygdomme bør udvides betydeligt, siges det i landsforeningens udtalelse.

På baggrund af de rystende oplysninger opfordres arbejdsministeren til at få nedsat en kommission for at få placeret ansvaret for de private forsikringsselskabers forvaltning af midlerne til Arbejdsskadesforsikring.

Endvidere peger Landsforeningen for Arbejdsskadede på, at regeringen bremser udbygningen af de arbejdsmedicinske klinikker, og at den arbejdsmedicinske forskning slæber årevis efter de lande, som vi plejer at sammenligne os med. Endvidere foretages der nedskæringer i Arbejdstilsynet, som skal sikre arbejdsmiljølovens overholdelse og dermed være med til at forebygge arbejdsskader.

Ny låneform gør det lettere at få bolig-drømmen opfyldt

– Drømmen om egen bolig, en anden bolig, ombygning eller tilbygning kan let blive til et mareridt, hvis man ikke på forhånd har taget højde for de økonomiske konsekvenser.

– Der findes jo andet her i tilværelsen end skat og husleje, og det kan let blive surt, hvis disse poster optager så meget af budgettet, at der ikke bliver plads til andet.

Regionsdirektør Erik Lauridsen, Arbejdernes Landsbank, kommer med disse betragtninger omkring bolig-køb m.v. Det sker i en tid, hvor måske ekstra mange går med ønsket om at få deres bolig-drøm opfyldt på grund af den faldende rente.

– I Arbejdernes Landsbank ser vi det som en væsentlig opgave ikke at lokke folk ud i noget, de senere vil fortryde. Det er også på den baggrund, at vi har lanceret et nyt produkt, hvor vi tilbyder en totalfinansiering, når det gælder bolig-køb, siger Erik Lauridsen.

– Vores nye produkt kalder vi et »Alt-i-ét-boliglån«, fordi det både giver en total-løsning på finansieringen og samtidig betyder lavere månedlige ydelser, eller husleje om man vil.

Total-løsning, hvad betyder det?

– Normalt består en ejendoms-handel af et kreditforeningslån, private pantebrev og en udbetaling. Hertil kommer diverse sagføreromkostninger, stempelmærker m.v.

– Med vort »alt-i-ét-boliglån« laver vi en færdig pakkedløsning,

som kan have alle disse elementer indeholdt, idet vi tilbyder at finansiere resten af udgifterne – fra dér, hvor kreditforeningslå-nene stopper, nemlig ved de 70 pct.

Gør det »huslejen« lavere?

– Lad os tage et konkret eksempel. En salgsopstilling fra en ejendomsmægler fortæller f.eks., at et hus koster godt 850.000 kr. Heraf udgør kreditforeningslå-net 535.000 kr. Private pantebrev-ve 268.000 kr. og udbetalingen 50.000 kr.

– Sælgerpantebrevene koster om måneden 2.749 kr. brutto, det svarer ved en marginalskat på 60 pct. til 1.559 kr. netto.

– Vort »Alt-i-ét-boliglån« går i stedet ind og køber disse pantebrev-til en kurs på ca. 70 pct. Det betyder, at de 268.000 kr. ind-fries for ca. 188.000 kr., som vi så låner kunden til p.t. 12 pct. og over 20 år. Det giver en månedlig udgift på 2.060 kr. brutto, eller 946 kr. netto. Altså en besparelse på 613 kr. netto om måneden. Måske netop de penge, der skal give lidt mere end smør på brødet. Yderligere er der jo også den fordel, at købsomkostningerne bliver mindre, idet stempel- og advokatudgifterne beregnes af den lavere købesum.

– Her er der tale om en direkte sammenligning mellem de to finansieringsformer. Imidlertid giver den nye låneform også mulighed for, at vi – ud over pantebrev-ene – kan låne kunden til udbetalingen og de omkostninger, der

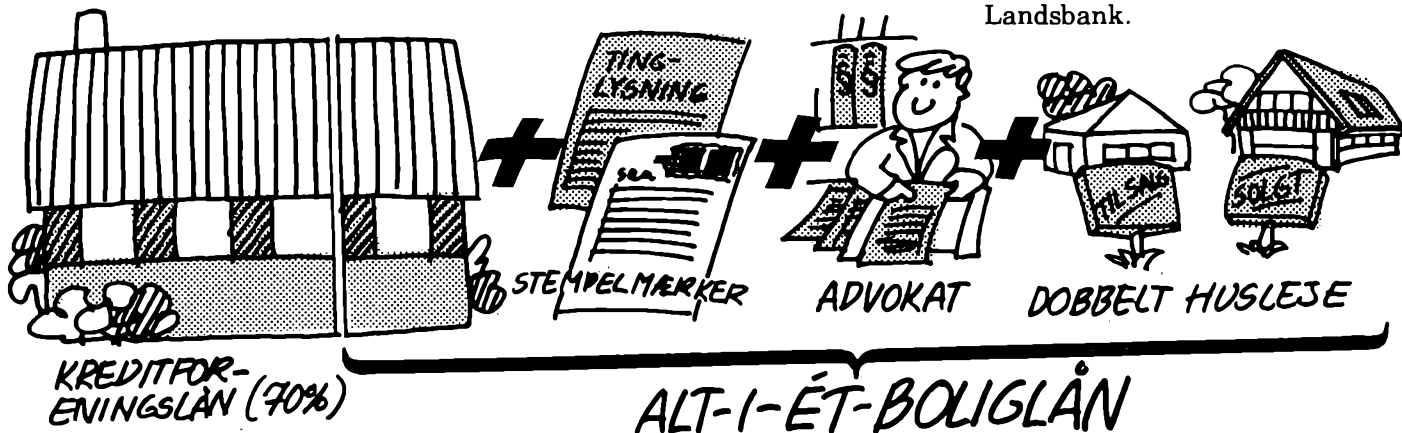
er forbundet med handlen, og selv om der i dette tilfælde er tale om yderligere ca. 75.000 kr., vil det alligevel blive billigere.

Er der andre fordele/ulemper ved den nye låneform?

– Ulemper mener jeg ikke, der er tale om, siger Erik Lauridsen. Selvfølgelig er renten afhængig af diskontoen, altså variabel, men dette kan jo både være en fordel og en ulempe. Imidlertid synes jeg, at det er en absolut fordel, at man ved vores finansie-ring får en mindre gæld i boligen. Et forhold, der også kan få betydning den dag, hvor man evt. skal sælge. Desuden er det heller ikke ligegyldigt, hvem det er, man skylder penge. Med et pantebrev er der meget få muligheder for at få henstand, hvis der opstår en speciel situation, mens vi altid vil være til at tale med, hvis en sådan situation skulle opstå p.g.a. sygdom, arbejdsløshed eller lignende.

Er der andre forhold, der spiller ind?

– Som sagt skal vi ikke lokke nogle ind i noget, der er uholdbart. Derfor foreslår vi, at man kommer ind til os med ejendomsmæg-lerens opstilling – inden man skriver under – og så sammen finder ud af, hvordan den aktuelle situation skal løses. Det gør vi ved at lave et budget for kunden og oprette en budgetkonto. Kan tingene så »hænge sammen«, er vi parate, både med rådene og pengene, slutter regionsdirektør Erik Lauridsen, Arbejdernes Landsbank.

Selvangivelsen for året 1985

Selvangivelsen for 1985 viderefører den såkaldte erklæringsordning, der betyder, at skatteyderne ikke behøver at udfylde de felter i selvangivelsen, som skattevæsenet allerede har oplysninger om.

De gule rubrikker

Vejledningen om, hvordan man lettest udfylder selvangivelsen, er uddybet noget i forhold til sidste år. Det har nemlig vist sig, at selv om langt de fleste var klar over, at skattevæsenet allerede kendte de arter af indkomster, som er nævnt i det gule felt på forsiden, troede mange, at de hjalp skattevæsenet ved at udfylde de tilsvarende gule rubrikker i den indsendte selvangivelse.

Med den teknik, skattevæsenet råder over i dag, er det imidlertid ikke tilfældet – tværtimod. Derfor fremhæves det nu i vejledningen, at man helst skal undgå at skrive i de gule felter. På den anden side skal man skrive hele det beløb, som ønskes lagt til grund, hvis det afviger fra det tal, som skattevæsenet har fået oplyst fra ens arbejdsgiver, bank m.v. For forenklingens skyld er de gule rubrikker nu samlet i blokke, og der er endda kommet et par flere, nemlig for indkomst som medarbejdende ægtefælle samt for fratrædelsesgodtgørelse og jubilæumsgratiale.

Ændringer i selvangivelsen i forhold til sidste år

Mange synes, at den udfyldte selvangivelse blev et sammensurium af gnidrede tal. Rubrikkerne er derfor gjort større, men samtidig har det været nødvendigt at indskrænke antallet af rubrikker, så der nu kun er én for hver indkomstart. Det skulle normalt være tilstrækkeligt, men hvis nogen ønsker at indsende specifikationer til indkomster eller fradrag, kan det stadig ske på hjælpeskemaet S 13 A. Den største ændring er imidlertid, at der ikke længere er rubrikker til sammentælling i selve selvangivelsen. Det er for at undgå en af de hyppigst forekommende fejl, nemlig forkert sammentælling. Skatteyderen har imidlertid ikke af den grund mistet sin kontrolmulighed, for i selvangivelseskopien til eget brug er der stadig rubrikker til sammentælling.

Selvangivelsesgenparten til eget brug

»Genparten« har skiftet udseende. I år er det kun side 2, der svarer til den originale selvangivelse. Det skal man imidlertid ikke lade sig forvirre af, for de øvrige sider indeholder først og fremmest de vej-

ledninger og beregningskemaer, som blev uddelt særskilt sidste år. Nu er det altså samlet.

Hvis man senere vil kontrollere årsopgørelsens tal, skal man huske at udfylde side 2 på genparten.

Hvis man selv vil beregne sin slutskat, er det nødvendigt også at overføre beskatningsprocenter m.v. fra den originale selvangivelses forside, inden den sendes til skattevæsenet. Der er særlige rubrikker til dette på genpartens side 4. Så har man imidlertid også alle de nødvendige tal til beregning af slutskatten stående på samme papir, nemlig genpartens side 2 og side 4. Hvis man herefter følger vejledningen på side 3, skulle det normalt ikke volde vanskeligheder selv at regne ud, om skattevæsenet har fået for mange eller for få penge i løbet af 1985. Der er særlige skemaer hertil på genpartens side 4.

Årsopgørelsen, restskat eller overskydende skat

Årsopgørelsen udsendes denne gang allerede i løbet af maj-juni måneder. Den viser, hvordan skattevæsenet har opgjort den skattepligtige indkomst og formue – og beregnet skatten.

Man har herefter mulighed for, uden at skulle betale renter eller tillæg, at indbetale eventuel restskat. Det kan man nemlig gøre indtil 1. juli 1986. Frivillig indbetaling på mere end 25.000 kr. skal dog ske inden 1. februar.

Hvis man har betalt for meget i skat, bliver det overskydende beløb plus en godtgørelse på 4 pct. tilbagebetalt samtidig med udsendelsen af årsopgørelsen.

Der er nok en del af dem, der tidligere selv har udregnet restskatten, som i år bør overveje, om det er besværet værd. Det gælder i hvert fald, hvis formålet blot er hurtigst muligt at indbetale restskatten, fordi man tror, der ellers løber renter på. Som nævnt bliver restskatten nemlig ikke større af, at man venter med indbetalingen til 1. juli. På den måde kan man – gratis – overlade besværet med udregningen til skattevæsenet.

**I. Fuldt fradragsberettiget del af rejse-/
befordringsgodtgørelse fra arbejdsgiveren**
På selvangivelsen (S 13) punkt 5, kan lønmodtagere fuldt ud uafhængigt af det faste lønmodtagerfradrag fradrage godtgørelser fra arbejdsgiverne efter følgende regler:

Der kan anføres rejse- og befordringsgodtgørelser, der er beregnet med f.eks. et beløb pr. rejsedag eller pr. kilometer. Derimod kan faste tilskud, når de gi-

SELVANGIVELSE FOR ÅRET 1985

ves uden hensyn til hvor store udgifter, man faktisk har haft, ikke fradrages under punkt 5.

Det beløb, der opføres på selvangivelsen S 13 i punkt 5, kan ikke overstige den faktiske udgift ved rejse eller befordring, og det kan ikke overstige den modtagne godtgørelse. Overstiger udgiften den modtagne godtgørelse, kan den dokumenterede merudgift i stedet fradrages under lønmodtagerfradraget efter de almindelige regler, der her gælder. Under punkt 5 kan således også fradrages de nævnte godtgørelser fra arbejdsgiveren, hvor der er tale om befordring mellem skiftende arbejdssteder eller flere samtidige arbejdssteder for samme arbejdsgiver.

Ved »rejse« forstår i denne sammenhæng rejser ud over den kommune, hvori det sædvanlige arbejdssted ligger, – dog mindst 4 km fra dette. Rejse anses dog altid at foreligge, når den pågældende må tage ophold mere end 15 km fra sit normale arbejdssted, eller vedkommende som led i sit arbejde har tilbagelagt mindst 30 km i løbet af den pågældende dag. De nævnte ophold behøver ikke at være forbundet med overnatning.

Specielle regler om fuldt fradragsberettigede rejse- og befordringsgodtgørelse

A. Udepenge

Udepenge, som betales for udeophold, der medfører overnatning udenfor hjemmet, skal medregnes ved indkomstopgørelsen. Et tilsvarende beløb kan fradrages som medgået til dækning af merudgift ved udeopholdet i det omfang, det ikke overstiger 180 kr. pr. døgn. Derudover kan dokumenterede udgifter til hotelophold fradrages. Såfremt overnatning kan dokumenteres, men udgiften ikke dokumenteres tillades merudgiften til fortæring og overnatning fradraget med 265 kr. pr. døgn.

Modtages udepenge for dage, hvor modtageren overnatter i hjemmet anses udepengene *ikke* for medgået efter deres bestemmelse – og falder derfor ikke ind under reglerne for fuldt fradragsberettiget godtgørelse.

Men der kan være adgang til under lønmodtagerfradrag B at få fradrag på 22 kr. pr. dag, hvis arbejdet udføres under sådanne vilkår, at ekstra forplejningsudgifter er en nødvendig følge heraf (se nærmere nedenfor i afsnit II.D.6 og II.D.7).

B. Dagpenge og diæter til fagforbundenes funktionærer og tillidsmænd m.v.

Dagpenge og diæter til fagforbundenes funktionærer og tillidsmænd m.v. medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Under hensyn til, at disse ydelser fastsættes til *dækning af de pågældendes merudgifter på rejse og ved deltagelse i møder m.v.*, anses de at medgå til

deres formål. Der indrømmes derfor fradrag med samme beløb, som godtgørelsen udgør, dog *højst*: Ved rejser, der medfører natophold uden for den pågældendes opholdskommune. Udgiften til natophold samt 180 kr. pr. rejsedag med overnatning.

Hvis betalingen for overnatning indbefatter betaling for morgenmåltid, nedsættes fradraget for overnatningsudgiften med 30 kr.

Ved heldagsmøder: 150 kr.

Ved halvdagsmøder: 70 kr.

Det samlede fradrag pr. mødedag uden overnatning kan ikke overstige 150 kr.

Såfremt overnatning kan dokumenteres, men udgiften ikke dokumenteres, tillades merudgiften til fortæring og overnatning fradraget med 265 kr. pr. rejsedag med overnatning.

Fradrag af større beløb end de her nævnte kan alene indrømmes efter dokumentation af samtlige afholdte udgifter.

C. Ydelser, der holdes udenfor indkomstopgørelsen

Ved offentlige hverv medregnes dagpenge og diæter samt køre-, time- og sejlpenge som hovedregel *ikke* i indkomstopgørelsen (jfr. statskattelovens § 5d.).

II. Det faste lønmodtagerfradrag eller fradrag for faktiske udgifter i stedet for (Selvangivelsens punkt 6).

Det faste lønmodtagerfradrag udgør 5 pct. aflønnen m.v., dog højst 3.200 kr.

Såfremt lønmodtageren ønsker at fradrage de faktiske udgifter til befordring, udgifter til arbejdstøj, værktøjspenge m.v., samt udgifter til fagforeningskontingent og arbejdsløshedskasse i stedet for det faste lønmodtagerfradrag, fordi det samlede beløb hertil overstiger 3.200 kr., kan dette gøres efter følgende regler, punkterne A-G.

A. Befordringsudgift mellem hjem og arbejdsplads

Udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige kan blive befordret mellem sin sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan fratrækkes på selvangivelsen efter følgende regler – også selvom befordringen ikke sker dagligt. Men dog kun for arbejdsdage. Ved udfyldelsen af selvangivelsen i år (1985) bliver det dejligt nemt at opgøre sine transportudgifter mellem hjem og arbejde.

De, der kører langt med tog, bus eller har fælles biltransport med arbejdskammerater, kan tillige glæde sig over en rar skattelettelse.

Den nye ordning tager simpelthen udgangspunkt i,

SELVANGIVELSE FOR ÅRET 1985

hvor langt der er fra boligen til arbejdsplads og hjem igen, når man kører i bil. Og det uanset, om man kører en helt anden vej på klippekort, netkort eller transporterer sig på anden måde.

Det er altså »bilvejen«, der er udgangspunktet. Og »bilvejen« er den naturlige vej, man ville vælge, hvis man kørte i bil. Det nytter ikke at komme med snurrige omveje for at gøre kilometertallet større. De første 20 km af den »daglige bilvej« tur/retur giver ikke noget fradrag. De næste 34 km giver et fradrag på 1,10 kr. pr. km. Og kilometerne derudover giver et fradrag på 27½ øre.

Et eksempel

Pedersen bor i Helsingør og rejser hver dag med kystbanen. Der er 90 km ad motorvejen til arbejdspladsen i København og hjem igen.

FØR kunne han trække følgende fra:

12 netkort à 525 kr.	6.300,00 kr.
– bundfradrag	2.000,00 kr.
<hr/>	
Fradrag på selvangivelsen	4.300,00 kr.

NU kan han trække følgende fra:

De første 20 km	0 kr.
De næste 34 km:	
1,10 × 225 arb.dage × 34 km. . . .	8.415,00 kr.
De sidste 36 km:	
27½ × 225 arb.dage × 36 km . . .	2.227,50 kr.
<hr/>	
I alt	10.643,50 kr.

Har man flere arbejdsdage end 225 eller færre, skal man naturligvis bruge det rigtige antal.

Man skal i øvrigt være opmærksom på, at transportudgifterne stadig er en del af lønmodtagerfradraget. Man kan altså ikke trække både det faste fradrag og transportudgifter mellem hjem og arbejde fra. Man må vælge.

I øvrigt kan det understreges, at der ikke er ændring i reglerne for folk med skiftende arbejdssteder eller flere samtidige arbejdspladser.

Der er sket en tilpasning for folk, der efter de hidtidige regler har kunnet eller ville kunne få befordringsfradrag for bil, fordi offentlige transportmidler ville give urimelig lang transporttid eller ventetid. De får stadig kilometertaksten, der nu er 1,05 kr. pr. km, idet dog de første 20 km af den daglige tur/retur kørsel er på egen regning. Det er en forudsætning, at egen bil faktisk benyttes.

Det skal tilføjes, at de samme regler og satser gælder for 1986.

Endvidere kan en skattepligtig, såfremt han dokumenterer, at han som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægtserhvervelsen, fratrække nor-

mal befordringsudgift i det omfang, den overstiger 2.000 kr. samt den del af den faktiske befordringsudgift, der overstiger normal befordringsudgift i det pågældende tilfælde.

B. Befordringsudgifter

Befordringsudgifter, der er nødvendiggjort ved skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder, kan fradrages med det faktisk afholdte beløb ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, såfremt den skattepligtige har haft 2 eller flere arbejdssteder udenfor sin bopæl eller dennes umiddelbare nærhed.

C. Fagforeningskontingenter

Kontingenter til faglige organisationer og arbejdsløshedsforsikring kan fradrages med de faktisk betalte beløb.

Kontingentet til *forbundet* var i 1985 i alt 4.704 kr. for heltidsforsikrede. For efterlønsmodtagere var det i alt 1.962 kr.

Dette beløb sammen med kontingent til *lokalafdeling* kan således fradrages under pkt. 6 i stedet for det faste lønmodtagerfradrag.

D. Fortæringsudgifter

1. Dobbelt husførelse

Frdrag for dobbelt husførelse kan benyttes af enlige forsørgere, der har børn under 18 år, samlevende og gifte, der på grund af erhverv midlertidigt opretholder dobbelt husførelse, et fradrag til dækning af merudgifter til kost og bolig.

Bor skatteyderen ved arbejdsstedet under pensionatsforhold eller ved privat indkvartering eller under tilsvarende forhold, gives fradrag uden dokumentation på 400 kr. pr. uge. Ønskes fradrag udover dette beløb, skal der foreligge dokumentation.

Gifte gæstearbejdere, der opretholder bolig for familien i hjemlandet, må anses for berettigede til fradrag efter reglerne for dobbelt husførelse for en periode svarende til de første 24 måneders ophold her i landet. Der er således ikke længere mulighed for fradrag vedr. dobbelt husførelse for gæstearbejdere, hvis ophold i Danmark har strakt sig ud over 2 år.

2. Natarbejde

Herved forstås arbejde, hvoraf en væsentlig del – ikke under 3 timer – udføres i tiden fra kl. 18.00-06.00.

Der tillades uden dokumentation et fradrag for afholdte udgifter som følge af natarbejde på 20 kr. pr. nat.

For skatteydere, der har fast natarbejde eller spiselokale til rådighed, kan der dog uden doku-

SELVANGIVELSE FOR ÅRET 1985

mentation *kun* gives et fradrag på 2.200 kr. årligt.

Har natarbejdet været forbundet med overarbejde, der berettiger til fradrag, indrømmes der kun fradrag for natarbejde, såfremt der, bortset fra 3 timers overarbejde, er udført mindst 3 timers arbejde inden for tiden kl. 18.00-06.00.

3. Natpenge

Natpenge (kl. 17.00-06.00) til statsansatte medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Halvdelen af det modtagne tillæg kan fradrages, dog højst 4 kr. pr. time fra kl. 17.00-22.00 og højst 6 kr. pr. time fra kl. 22.00-06.00. Har den pågældende spiselokale til rådighed, kan fradraget dog ikke overstige 20 kr. pr. døgn eller 2.200 kr. årligt.

4. Forskudttid

Herved forstås arbejde, der udføres i tiden fra kl. 17.00-06.00.

Skatteydere, der oppebærer *forskudttidstillæg*, kan for arbejde, udført mellem kl. 17.00-06.00, opnå fradrag på halvdelen af det modtagne tillæg, dog maksimalt 4 kr. pr. time i tidsrummet kl. 17.00-22.00 og maksimalt 6 kr. pr. time i tidsrummet kl. 22.00-06.00.

For skatteydere, der har spiselokale til rådighed, kan fradraget ikke overstige 20 kr. pr. døgn eller 2.200 kr. årligt.

Frdraget beregnes pr. påbegyndt halve time med henholdsvis 2 kr. (17.00-22.00) og 3 kr. (22.00-06.00).

Der kan ikke *samtidig* opnås fradrag for natarbejde, forskudttid eller natpenge.

5. Overarbejde

Frdrag kan kun indrømmes, når overarbejdet er i tilslutning til normal arbejdstid og af mindst 3 timers varighed. Det skal endvidere have været nødvendigt at indtage et måltid uden for hjemmet. I sådanne tilfælde ydes uden dokumentation for de med overarbejdet forbundne merudgifter et fradrag på 35 kr. pr. dag.

6. Skur- og tærepenge

Skur- og tærepenge skal medregnes i indkomsten. Arbejde, under hvis udførelse skur- og tærepenge normalt ydes, antages at medføre ekstra forplejningsudgifter, hvorfor der indrømmes et fradrag på 22 kr. pr. dag. Såfremt skur- og tærepenge undtagelsesvis er ydet på dage, hvor der er ydet kilometer- eller zonepenge, indrømmes der ikke fradrag for skur- og tærepenge for de pågældende dage.

Arbejde på nybygninger, der er så vidt færdige, at et af rummene kan anvendes til frokoststue,

berettiger ikke til det nævnte fradrag for forplejningsudgift, selv om der fås skurpenge. Herefter er f.eks. bygningssnedkere ikke berettigede til fradrag, med mindre afholdelse af ekstraudgift til forplejning i det enkelte tilfælde skønnes at have været nødvendig.

7. Udearbejde

Hvor arbejdet udføres under sådanne vilkår, at ekstra forplejningsudgift er en nødvendig følge heraf, kan uden dokumentation fradrages 22 kr. pr. dag.

For skorstensfejere og andre, som har udearbejde den væsentligste del af året, kan det årlige fradrag ikke overstige 4.400 kr.

8. Udepenge

Udepenge, der betales efter faglig overenskomst ved udeophold, der ikke medfører natophold udenfor hjemmet, ydes i almindelighed dels som tillæg til løn, dels til dækning af særlige udgifter. Sådanne udepenge medregnes derfor i indkomsten, medens der for de med udeopholdet forbundne merudgifter til sædvanlig forplejning på samme levested som hjemme, indrømmes et fradrag med halvdelen af de modtagne udepenge.

Den faglige overenskomst forudsættes at bygge på nøje kendskab til de merudgifter, arbejdet medfører, og at tilsigte dels at give dækning for udgifter til befording samt merudgifter til forplejning, dels at indeholde vederlag for medgået tid udover almindelig arbejds- og befordingstid. Udepenge, der betales efter lokale aftaler for dage, hvor modtageren overnatter i hjemmet, anses *ikke* for medgået efter deres bestemmelse. Frdraget i forbindelse med disse udepenge kan derfor ikke ansættes til halvdelen af udepengene, men der indrømmes uden dokumentation for størrelsen af den faktiske udgift fradrag med 22 kr. pr. dag for merudgifter til forplejning. Det er en forudsætning, at der ikke på arbejdspladsen findes adgang til marketenderi, skur eller lignende. Endvidere gives fradrag for udgifter for befording, medens udepengene i deres helhed medregnes i indkomsten.

I tilfælde, hvor de efter den lokale aftale udbetalte udepenge ikke overstiger de beløb, som den faglige overenskomst ville føre til, behandles beløbene efter anvisningen om udepenge, der betales efter faglig overenskomst.

E. Værktøjspenge

Værktøjspenge skal medregnes i indkomstopgørelsen. Værktøjsudgifter kan fradrages efter afskrivningslovens regler: Dvs. fuldt ud straks, hvis anskaffelsesprisen er under 4.000 kr., eller værktøjet har en levetid på under 3 år.

SELVANGIVELSE FOR ÅRET 1985

F. Uniform og andre krav om særlig arbejdsdragt

Det gælder for alle skatteydere, der skal holde sig selv med uniform i den daglige tjeneste, at de i den skattepligtige indkomst kan fradrage den merudgift, de påføres ved pligten til at bære uniform. Dette gælder, uanset om de modtager uniformstilskud. Hvor en skatteydere arbejde medfører stadig anvendelse af ren hvid kittel eller lignende beklædning, indrømmes *et årligt fradrag på 590 kr.*

G. Ekstraordinært slid og ødelæggelse af arbejdstøj

I almindelighed indrømmes der ikke fradrag for udgifter til anskaffelse, vedligeholdelse og renholdelse af arbejdstøj. I enkelte tilfælde, hvor en skatteydere arbejde er af ekstraordinær smudsig karakter, eller hvor arbejdstøj slides eller ødelægges i en væsentlig højere grad end normalt, indrømmes dog visse fradrag.

Skatteydere, der godt gør, at de oppebærer særligt *smudstillæg*, kan fradrage dette, *dog ikke ud over 1.040 kr. årligt.*

Arbejdere inden for de nedennævnte grupper kan dog – også selvom de ikke oppebærer særligt smudstillæg – uden dokumentation fradrage 1.040 kr. for arbejdstøj årligt.

Frdraget kan også opnås for en række faggrupper under Specialarbejderforbundet. Arbejdere organiseret under andre fagforbund end Specialarbejderforbundet, der udfører arbejde, som, hvis det var udført af arbejdere under Specialarbejderforbundet, gav ret til fradrag for arbejdstøj på 1.040 kr. årligt, er også berettiget hertil.

Arbejdere, der inde i olietanke, krumtaphuse og lignende oliefyldte rum udfører rensearbejde, indrømmes et fradrag på halvdelen af det i den anledning modtagne smudstillæg, dog højst et samlet fradrag for smudsigt arbejde på 1.780 kr. årligt. Der kan ikke samtidig opnås smudsfradrag på 1.040 kr.

Uanset, om de er berettigede til de ovenfor nævnte fradrag, har skatteydere, hvis arbejdstøj er udsat for at blive ødelagt ved brænding eller af ætsende stoffer, ret til et særskilt fradrag, dvs. ved siden af et eventuelt smudsfradrag. Dette andrager 450 kr. for skatteydere, der er beskæftiget med ætsende stoffer, der beskadiger deres beklædning væsentligt

Udleveres arbejdstøj af arbejdsgiveren, nedsættes ovennævnte fradragbeløb, som er begrundet i unormalt slid eller ødelæggelse, til halvdelen.

Alle tillæg og fradrag for uniform og arbejdsdragt anvendes, hvor beskæftigelsen kun har været en del af året, med et i forhold hertil udregnet beløb.

III. Fradrag for forsikringer, opsparingsordninger m.v.

Den enkelte lønmodtager fradrager ikke eget bidrag til pensions- eller forsikringsordninger, hvor til bidraget er tilbageholdt af arbejdsgiveren og som er led i ansættelsen. Denne regel gælder også løbende ATP-bidrag.

Bidragene til pensioner er allerede frdraget i arbejdsgiverens opgivelse af lønnen til skattemyndighederne.

Frdrag indenfor 2.000 kr.'s reglen – selvangivelses pkt. 7:

Under dette punkt frdrages indbetalinger til følgende ordninger i 1985:

1. Præmier til livsforsikringer med kapitaludbetaling.
2. Indskud på børneopsparings- og selvpensioneringskonti.
3. Kontingent til fortsættelsesygekasse, præmier til syge- og ulykkesforsikringer, der ejes af den forsikrede.
4. Præmier til renteforsikring og pensionskasse, hvor der er *valgt* begrænset frdragsret. Selvom ordninger af denne art er led i ansættelsesforhold, og arbejdsgiveren betaler bidrag hertil, betragtes den samlede indbetaling dog som lønindtægt for den pågældende lønmodtager.

Hvis ægtefællerne har levet sammen i hele indkomståret, og den ene ægtefælle har frdragsberettigede præmier eller bidrag, der overstiger 2.000 kr., medens den anden ægtefælle ikke har forsikringsudgifter m.v. eller disse er mindre end 2.000 kr., kan den første ægtefælles ikke-udnyttede frdragsbeløb overføres til den anden ægtefælle og frdrages af denne i det omfang, der er plads inden for 2.000 kr.'s grænsen.

Pensionsordninger m.v. med fuld frdragsret – punkt 8

Under dette punkt frdrages egne indbetalinger til privat tegnede pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer i pensionsøjemed samt indekskontrakter.

To personfradrag. »Nødvendigt underhold« i henhold til kildeskattelovens § 37 B.

I medfør af kildeskattelovens § 37 B kan der efter ansøgning indrømmes to personfradrag ved skatteberegningen for enlige, der har afholdt udgifter til uddannelse af børn over 17 år, såfremt barnet ikke selv har været i stand til at afholde mindst 50 pct. af udgiften til det nødvendige underhold med tillæg af eventuelle særlige uddannelsesudgifter.

Ligningsrådet har for indkomståret 1985 ansat udgiften til det nødvendige underhold til 33.000 kr.

Miljø - psyke - stress

Der er ved at komme en drejning henimod en større psykisk belastning på arbejdspladserne på grund af rationalisering og nedskæring af mandskab. – Jeg har denne erfaring fra den arbejdsplads, hvor jeg arbejder som sikkerhedsrepræsentant.

Jeg mener personligt, at der er flere sygedage på grund af stress og andre psykiske årsager (hovedpine, maveonde m.m.) end ved normale arbejdsskader. Et eksempel, hvor der er megen sygdom og omskiftning af mandskab til betjening af maskinerne, er etiketmaskinen.

Øl/vand-kolonnens tophastighed er 28.000 flasker i timen. Kolonnen »køres« med otte m/k'ere inklusiv truck og afløser.

Den m/k'er, der skal passe denne maskine, skal desuden lave følgende funktioner:

- rejse væltede flasker,
- tage flasker med skæve etiketter fra,
- passe ipakkeren,
- se kasser efter,
- passe mankokontrol,
- rydde op ved mankokontrol (fylde flasker i kasser).

Når man »kører« 12 stk.s, rammer ipakkeren hele tiden skævt på grund af skæve bærehåndtag, så selv den mest rolige person kan hidse sig op, hvis etiketmaskinen også driller.

Dette eksempel er kun et af mange, som der kommer flere og flere af, efterhånden som teknologien marcherer frem.

Jeg kunne godt tænke mig at høre fra andre sikkerhedsrepræsentanter, om de også mener, at psykiske problemer og stress er i meget stærk fremmarch.

*Sikkerhedsrepræsentant
»Martin«
Silkeborg*

Da
Prop & Kapsel
ikke

udkommer i
januar måned,
skal indlæg til
førstkommende
nummer være
redaktionen

i hænde
senest
6. februar
1986

personalia

VI GRATULERER

*25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier*

9. januar 1986
Hans Arvig
Drejøgade 35, 2., lejl. 25
2100 København Ø

8. februar 1986
Gerda Mogensen
Augustvej 119
2730 Herlev

18. februar 1986
Erika Christa Elsa Larsen
Banebrinken 93, 2., lejl. 27
2400 København NV

20. februar 1986
Finn Valde Sørensen
Sundevedsgade 3, 1. tv.
1751 København V

23. februar 1986
Rita Nora Poulsen
Filosofvænget 22, st. th.
2400 København NV

*40 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier*

25. februar 1986
Henrik Peder Pedersen
Byagervej 215
3460 Birkerød

60 års fødselsdag

7. februar 1986
Kasserer for Skive afdeling
Jens Petersen
Sandbyvej 52
7800 Skive